

† A D I V N C T. Prænuſcia candidati repulſi, pro Mur. Propria, 2. Off.
I N Q U I S I T O R, *conquiſtor*. 2. V. 6. Ille Achaicus inquitſor. Acad.
 Non vocabulorum opificem, ſed rerum inquitſorem decet eſſe
 ſapientem.
I N S A N A B I L I S, *deſperatus*. 5. Tuſcul. 3. Inſanabilis morbus, pro
 ſeſt. 44. Plaga inſanabilis illa mortifera. Orat. 89. Vitabit inſa-
 nabileſcontumelias.
 † Syntaxis. *Inſanabilis morbus, plaga, contumelia.*
I N S A N I A, *ſuor*. 3. Tuſc. 8. Nomen inſania ſignificat mentis æ-
 grotationem & morbum: id eſt, Inſanitatē & ægritudinem
 animi, quam appellarunt inſaniam. Ibid. 9. Ita fit vt ſapientia
 ſanitas ſit animi, inſipientia autem quaſi inſanitas quædam, quæ
 eſt inſania eadēdem dementia. Ibid. 11. Græci autem *μωνία*
 vnde appellant, non facile dixerim: eam tamen ipſam diſtin-
 guimus nos melius, quam illi. Hanc enim inſaniam, quæ iun-
 cta ſtultitiæ patet latiùs, à furore diſtinguimus. I. P. 46. Incide-
 re in inſaniam. de Clar. 283. Inſulſitatē & inſolentiam tan-
 quam inſaniam quandam orationis odit, ſanitatē autem &
 integritatē quaſi religionē & verecundiam Oratoris probat,
 pro Syl. 70. Quis inſaniam libidinum recordatur? qui, &c.
 † A D I V N C T. Non mediocris, 4. Acad. Moleſta alicui, ridicula aliis, 6.
 Ver. Naturalis, vtilis, 4. Tuſcu. Popularis, pro Mil. Præſens, pro Dom.
 Tolerabilis, 9. Att.
 † Syntaxis. *Inſanitas mentis. Inſania & dementia, Inſulſitas & in-
 ſolentia tanquam inſania.*
I N S A N I O, *deſipio, mentem amitto, alienus ſum à ſanitate, vaticinor*
ſanus non ſum. pro S. R. 33. Homo longè audaciſſimus, & quod
 inter omnes conſtat, niſi inter eos qui ipſi quoque inſaniunt,
 inſaniſſimus. 3. Tuſc. 8. Qui in morbo ſunt, ſani non ſunt, & om-
 nium inſipientium animi in morbo ſunt: omnes inſipientes
 igitur inſaniunt. 8. Att. 10. Niſi ego inſanio, ſtultē & incautē
 omnia agi iudico. Or. 224. In alienos inſanus inſaniſti. 6. V. 39.
 Inſanire ac furere videris. 3. Tuſc. 18. Omnes inſipientes igitur
 inſaniunt. 9. Fa. 21. Ain tandem? inſanire tibi videris: quod imi-
 tere verborum meorum, vt ſcribis, fulmina: tum inſanires, ſi
 e conſequi non poſſes. pro Seſt. 23. Qui vaticinari atque inſanire
 dicebat. pro M. Scav. In alienos inſanus inſaniſti.
 † A D V E R B. Apertiſſimè, 4. Acad.
I N S A N I T A S, 3. Tuſc. 9. Inſipientia autem quaſi inſanitas quæ-
 dam. Ibid. 8. *Lege, I N S A N I A*. 13. At. 29. Nec tamen illum in-
 fanitatum puro.
 † Syntaxis. *Inſanire, ac furere.*
I N S A N V S, *non ſanns, amens, furens, ſanaticus, veſanus, alienus à ſa-
 nitate, à conſtantia, à mente atque à ſe diſcedens, qui ſua mētis com-
 pos non eſt, cui ſanitas non eſt, cui mēs à ſua ſede & loco dimota eſt,
 qui non eſt in poteſtate mentis, qui de poteſtate exiit: id eſt, de conſi-
 lio, de ratione, de mente*. 4. Acad. 52. Quod idem contingit inſa-
 nis, vt & incipientes furere ſentiant & dicant aliquid quod
 non ſit, id videri ſibi, & cum relaxentur ſentiant, & cæt. Orat.
 224. In alienos inſanus inſaniſti. pro S. R. 33. Homo inſaniſſi-
 mus. pro Mil. 46. Inſaniſſima concio. 2. de Diu. 122. Hoc eſt
 ſcriptoris non furentis, non inſani, ſed diligentiam adhibentis.
 pro Seſt. 16. Homo fraternis flagitiis, ſororis ſupris inſanus. 2.
 de Orat. 305. Si quis mihi malè dicit, petulans & planè inſanus
 videtur.
 † *Grandis* pro Mil. 86. Aræ quas ille cæſis lucis ſubſtructionum
 inſanis mollibus oppreſſerat.
 † A D V E R B. Planè, 2. de Or. Ridiculè, 6. Ver.
 † Syntaxis. *In optimos inſanus. Inſana concio. Inſanus ſupris. Petu-
 lans & inſanus.*
I N S A T I A B I L I S, 2. de N. 98. Quorum omnium multitudo in-
 ſatiabili varietate diſtinguitur. 1. Tuſc. 70. Inſatiabili gaudeo
 completus. 1. 44. Inſatiabilis cupiditas veri viſendi. 2. de N. 155.
 Nulla inſatiabilior ſpecies. 11. A. 8. Inſatiabilis crudelitas. 4. de
 Fin. 12. Inſatiabilis voluptas. 1. de Fin. 44. Cupiditates enim ſunt
 inſatiabiles. Hortenſ. Cæli ſignorum admirabilem ordinem in-
 ſatiabilēque pulchritudinem magis ſpectant.
I N S A T V R A B I L I S, *inſatiabilis*. pro Seſt. 110. Inſaturabile ab-
 domen.
I N S A T V R A B I L I T E R, *ſine ſatietae*. 2. de N. 64. Saturnus an-
 nis præteritis inſaturabiliter expletur.
I N S C I E N S, *imprudens*. (*ſciens*. 1. Attic. 2. Chryſippus diſceſſit à
 puero inſciente me. pro Cor. 13. Vtrum inſciens fecit, aut ſciens?
 8. Fam. 23. Illo abſente & inſciente migrare. 1. de Inu. 48. & 1.
 † Fam. 9. Inſcientē collega. 3. 12. Ego verò velim mihi Tuſſiæ-
 que meæ, &c. proſperè euenire eā, quæ me inſcientē facta ſunt à
 meis.
I N S C I E N T E R, *imprudenter*. Top. 33. Inſcienter facere aliquid.
 4. Acad. 17.
I N S C I E N T I A, *ipſum non ſcire, inſcitiæ*. (*ſcientia*. 3. de Nat. 90.
 At deo ne excuſatio quidem eſt inſcitiæ. pro Syl. 40. Vos mihi
 in tantis tenebris erroris & inſcitiæ clariffimum lumen præ-
 ſtuliſti. 1. de Orat. 203. Is non ſolum inſcientiam meam, ſed ne
 rerum quidem mearum magnitudinem perſpicit. 4. Acad. 147.
 Inſcientia multa verſatur in vita.

† A D I V N C T. Multa, 1. Acad.
 † Syntaxis. *Inſciens fecit. Erroris & inſcientia tenebra. Inſcientia
 multa verſatur in vita.*
I N S C I T E S, *imperitè*. (*ſcitiè*. 2. de Diu. 30. Democritus non inſci-
 tē nugatur vt phyſicus. 3. de Fin. 25. Inſcitiè facere aliquid. 2. de
 Nat. 36. Quid autem eſt inſcitius, quam id non optimum eſſe
 2. de D. 127. Quid inſcitius autem eſt, quam, &c.
I N S C I T I A, *imprudētia, inſcientia, ſtultitia*. 1. de Inu. 41. Im-
 prudētia in purgationem conſertur: cuius partes ſunt inſcitiæ, ca-
 ſus, neceſſitas. Ibid. 2. Propter errorem & inſcientiam. 1. Off. 112.
 Ineuntis ætatis inſcitiæ ſenium regenda prudentia eſt. 1. de C.
 118. Non rerum vitio, ſed interpretum inſcitiæ. de Fat. 38. O-
 gerendi. 1. Off. 144. Inhumanus videatur temporis inſcitiæ. 1. de
 Orat. 99. Non ſuperbia neque inhumanitate, ſed huius diſputa-
 tionis inſolentia, atque harum rerum inſcitiæ. de Cl. 67. Sed in
 inſcitiis inſcitiæ eſt 3. de Or. 140. Inſcitiæ loquendi.
 † A D I V N C T. Miſerabilis diſferendi, de Fat. Similis, 1. de Leg. Summa
 1. & 2. de Fin.
 † Syntaxis. *Error & inſcitiæ.*
I N S C I V S, *inſciens, rudis, imperitus*. pro Pl. 40. Tu me ignaro nec
 opinante, inſcio notes & tuos? &c. de Cl. 291. Socrates ſe om-
 nium rerum inſcium ſingebat & rudem. 9. A. 10. Quoniam nos
 ad mortem inſcij miſiſtiſ. 5. de Fin. 51. Nec verò ſum inſcius, eſ-
 ſe vtilitatem in hiſtoria. 2. de L. 13. Præcepta quæ inſcij imperi-
 tique pro ſalutaribus mortifera conſcripſerunt. de Opr. 11. Ali-
 quem inſcium faciendi, cum aliqua ſolertia iudicandi adhiberi
 ad probandum aliquid.
 † Syntaxis. *Ignarus, nec opinās, & inſcius, Inſcius, & rudis, Inſcius,
 & imperitus. Faciendi inſcius.*
 † **I N S C R I B O**, *incido, imprimo*. || *inſcribi librum: omnino (inquit
 Schorus) hac Latina locutio, temporum iniuria & ſtudiorum negli-
 gentia interit: & pro ea uſurpamus nomen, aut titulum eſſe, inſcri-
 ptionem verò Latini vocarunt, quam recentiores. Titulum. 4. Att. 11.
 Ea inſcribam breui quæ te arbitror velle cognoscere: id eſt, in
 epistoſa ſcribam* 15. Fa. 20. Oratorem meum, ſic enim inſcripſi,
 &c. 5. Tuſc. 73. Epicurus qui tantummodò induit perſonam Phi-
 loſophi, ſibi ipſe hoc nomen inſcripſit. 3. de Or. 120. Eoſque li-
 belloſ rhetoricos inſcribunt. pro Ar. 26. & 1. Tuſc. 34. In illis li-
 bris, quos de contemnenda gloria ſcribunt, nomen ſuum inſcri-
 bunt. de Aruſp. 58. Qui veltris monumentis nomen ſuum in-
 ſcripſit. 2. de Or. 355. Vt tibi non inſundere in aures tuas oratio-
 nem, ſed in animo inſcribere videantur. 12. Fa. 3. In ſtatua quam
 poſuit in noſtris, inſcripſit, Parent. P. O P T. M E R. 5. Tuſc. 101.
 Quid aliud in bouis ſepulchro inſcriberes. 2. de Diu. 86. Qui ro-
 bur illud cecidit, dolauit, inſcripſit?
 † A D V E R B. Breui, 4. ad Attic.
I N S C R I B O R, 2. Offic. 87. Xenophonis liber, qui Oeconomi-
 cus inſcribitur. de Clar. 205. Oratio Cottæ pro lege Varia, quæ
 inſcribitur. 2. Off. 30. Sed de amicitia alio libro dictum eſt, qui
 inſcribitur Lælius. 4. Acad. 12. Antiochus contra ſuum docto-
 rem librum edidit, qui ſolus inſcribitur. 4. V. 167. Statuas eque-
 ſtres poni inſcribere iuſſiſti. 1. Tuſc. 57. In eo libro qui inſcri-
 bitur, Memnon. I. P. 92. Vt eſſet quod in baſi trophæorum inſcidi
 inſcribique poſſet. 2. A. 87. Atque etiam inſcribi iuſſit in ſaſtis,
 Cæſari Dictatori perpetuo.
I N S C R I P T O, *titulus*. 16. At. 11. Quod de inſcriptione quaeris,
 non dubito, quin *inſcriptio* officium ſit: ſed inſcriptio plenior de
 officiis. Topic. 1. Inſcriptio libri. 1. Q. Fr. 1. Cùmque ego egreſſem
 de iſtis operibus & inſcriptionibus, perbenigne mihi reſpondit,
 pro Dom. 51. Quid operum publicorum exactio, quid inſcri-
 ptio nominis tibi? 13. A. 9. Decernere alicui ſtatuum in roſtris
 cum inſcriptione præclara. || pro Dom. 81. Inſcriptionem ſta-
 tuæ reſellere.
 † A D I V N C T. Falſæ, 7. Attic. Plenior, 15. At. Præclara, 13. Phil. 9.
I N S C R I P T V S, *inſcriptus*. pro Dom. 100. Sepulchrum inimico
 nomine inſcriptum. 6. At. 3. Puer legit epistoſam inſcriptam pa-
 tri ſuo. 8. 5. Tu ſaſciculum, qui eſt M. Curio inſcriptus, velim
 curyes ad eum perferendum. 2. de Ora. 61. Deceptus indicibus li-
 brorum, qui ſunt rerè inſcripti de rebus notis, &c. 2. de Diu. 1. In
 eo libro qui eſt inſcriptus Hortenſius. pro Dom. 68. Nihil eſt
 inſcriptum, aut poſſe valere dixit. Ibid. 137. Vt ſi quæ eſſent inſci-
 tæ aut inſcriptæ literæ, tollerentur. 6. A. 12. Equeſtris ſtatua in-
 aurata, in qua inſcriptum eſt, Quinque & triginta tribus patro-
 no populi Romani. 1. C. 32. Sit inſcriptum in frontem vniuerſo-
 iuſque, quid de rep. ſentiat. 5. Tuſc. 64. Verſus in monumento in-
 ſcripti. 2. de Or. 240. In omnibus parietibus inſcriptas fuiſſe li-
 teras, tria LLL. duo M M. || pro Dom. 68. Nihil eſt inſcriptum
 de meo nomine.
 † Syntaxis. *Suum nomen in libro inſcribere. In animo inſcribere. Sta-
 tuas inſcribere, libros.*
I N S C V L P O, *imprimo, inſcribo*. 1. de Nat. 45. Natura inſculpſit in
 mentibus noſtris, vt deos beatos haberemus.
I N S C V L P T V S, 2. 12. Omnibus innatum eſt, & in animo quali
 inſcul-
 inſcul-

in sculptum, esse deos. 2. de D. 85. In robore in sculptas fuisse pri-
scorum literarum notas. 4. Acad. 1. Ut literis consignamus, quæ
monumentis mandare volumus: sic ille in animo res in scul-
ptas habebat.

† **Syntaxis.** *In animo in sculpere. Innatum, & in animo in sculptum.*
INSECO, *incido, seco.* 4. ad Her. 63. Aliquem ore attingere, & den-
tibus infecare.

INSECTANDVS. 14. Att. 14. Semper ista statui, non esse in se-
ctandos inimicorum amicos.

INSECTOR, *insecutor, insecutor, peto, agito, exagito.* 2. de D. 144. Aquila
insecatur & agitur alias aues. pro Mur. 21. Seruius agitatur
rem militarem, insecatur totam hanc legionem. 1. de Leg. 40.

Furia agitant & insecantur impios. 1. Att. 13. Insecari & exa-
gitare aliquem. 1. de Nat. 5. Inimicè insecari aliquem. 2. de Fin.
80. Insecari aliquem maledictis. pro Plan. 48. Etiam atque

etiam in isto, urgeo, insecor, inquam, ac flagitio testes. ad Br.
sto accusatori iudices, insecor, inquam, ac flagitio testes. ad Br.
sto accusatori iudices, insecor, inquam, ac flagitio testes. ad Br.

2. Insecarar Antonios. de Amic. 57. Acerbius in aliquem inue-
hi, & eum insecari vehementius. 1. Att. 13. Quomodo sum in se-
ctatus leuitare senum. 10. 1. Aut nos temeritatem bonorum

sequamur, aut audaciam improborum insecemur. ad Brut. 4.
Miserorum fortunam insecari. 5. Att. 17. Ibi fortunam agit, cum
ego sum in provincia: quam eius iniuriam non insecor. ad Br.
17. Insecari dolores alicui.

† **ADVERB.** Inimicè, 1. de Na. Insolenter, petulantissimè, pro Sest. Ob-
scure exercitum, 2. cont. Rul. Vehementius, aliquem, de Amic. 57.

† **Syntaxis.** *Insecari & agitare & contra. Insecari & exagitare.*
insecare, urgere, insecari. Inuehi in aliquem & insecari eundem.

INSEDAVS, *commotus.* Part. 77. Graue, insecdatum, turbulè tum.

INSEPVLTVS, *inhumatus.* 4. C. 11. Cerno animo miseris atque
insepultis aceruos ciuium. 1. de In. 108. & 14. A. 33. Vestra vir-
tus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum

insepulta esse poterit. || A. 5. Qui illam insepultam sepulturam
effecerant.

† **Syntaxis.** *Virtus insepulta, reticentia posterorum.*

INSEPVENS, *consequens.* (antecedens) Orat. 150. Concurfus ex-
tremorum verborum cum insequentibus primis. ad Oct. Quæ
non insequens hora antecedente calamitosior populo Rom. il-
luxit: Or. 190. Postremum ad verbum primam rursus syllabam
adiunxit insequentis.

INSEQVOR, *insequor, & subsequor, excipio.* 7. At. 23. Ecce Cassij lite-
re, Vibullii è Piceno currere ad Cn. confestim insequi Cæsare.
de Cl. 41. Hunc proximo seculo Themistocles est insecutus. 14.
A. 23. Graue bellum Octauij insecutum est. 5. V. 51. Pergam at-
que insequar longius. 2. de Diu. 52. At mors insecuta Græchum
est, causa credo, &c. 2. de Orat. 10. Nec verò te rhetoricis qui-
busdam libris insequor, ut erudiam. 9. Fa. 21. Deinde carbones
insequuntur. Orat. 161. Quinetiam postremam literam detra-
hebant, nisi vocalis insequèbatur. 1. de Fin. 50. Suspicio insequi-
tur facta improborum. con. Qu. Metel. Sic insequar fugientem.

† **Prosequor** pro Rab. 21. Insequi aliquem. 2. A. 21. Stricto gla-
dio, pro Sest. 25. Irridendo. 15. At. 15. cõtumelia. 8. Fa. 4. clamore.

† **ADVERB.** Acriter, 3. de Orat. Longius, 5. Ver. Necessariò, 3. Tusc. Vn-
dique omnes, 13. Phil.

† **Syntaxis.** *Insequi aliquem stricto gladio, irridendo, cõtumelia, clamore.*

INSERENDVS, *affereendus.* pro Cæl. 76. Amputanda plura sunt il-
liquam inferenda.

INSERENS, *imponens, iniiciens.* 6. V. 37. Hominum iam collum
in laqueum inferenti subueniunt.

INSERO, *impono.* 2. de Orat. 162. Omnia mansa, ut aiunt, nutrices
infantibus pueris in os inferere. 3. ad Her. 24. Ut eas res inferere
atque interfecare videamur in animis auditorum. 2. de Inu.
161. Naturæ ius est, quod non opinio genuit, sed quædam in-
nata vis inferuit.

† **Inungo.** de Vniuer. 38. Cum animis corpora cum necessitate
inseuisset.

INSERO, 1. de Or. 114. Hæc quidem inferi & donari ab arte
non possunt.

INSERTVS, 6. Fa. 12. Nihil est à me insertum temporis causa.
† *aliam,* inseruitum.

INSERVIO, *seruio, operam do vel nauo.* 1. Offic. 49. A quo enim
plurimum sperant, ei potissimum inseruiunt. pro Mar. 29. Huic
tu inseruias, huic te ostentes oportet. 9. Att. 4. Optimatibus tuis
nihil inseruio. 1. de Orat. 13. Nec dici potest plures cæteris ar-
tibus inseruire, aut, &c. Orat. 68. Tum etiam nonnullorum vo-
luptati vocibus magis quàm rebus inseruiunt. 2. de Finib. 117.
Inseruire suis commodis. 11. Fa. 4. Inseruire communi commo-
do. 3. 13. Inseruire honori alicuius.

† **ADVERB.** Fideliter valetudini, 16. Famil. Studiosè negotiis amico-
rum, de Pet. Con.

INSIDENS, *inharens.* 4. Tusc. 84. His malis insidentibus, beati es-
se non possimus.

INSEDO, *hæreo, inhæreo.* 2. de Nat. 128. Cum in locis semen in se-
dit, rapit omnem ferè cibum ad sese. 2. de Orat. 122. Nihil vn-
quam audiui, quod non in memoria mea penitus insederit.

Themistocles dictum. pro Cor. 4. Oratio quæ non præteruicta est
aures vestras, sed in animis omnium penitus insedit. Tusc. 11.

Facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio. pro
Pom. 7. Macula, quæ penitus iam insedit, itaque inueterauit in
populi Rom. nomine. pro Ar. 29. Nunc insidet quædam in opti-
mo quoque virtus, quæ, &c. Anteq. 9. Cum iam domesticis pax
non infideat, sed publicè prouidentri eripiat. pro Mil. 69. Si tibi
ita penitus iam insedit ista suspicio, nullo ut euelli modo
possit. 5. Fa. 13. Hæc cogitatio penitus insederat. 2. de Na. 68. Dij
penates dicti, eò quòd penitus insident. 1. Att. 9. Magnum quid-
dam quod in animo eius insederit. Orat. 9. Sed ipse in mente
insidebat species pulchritudinis eximia. Ibidem 18. Insidebat
videlicet in eius mente species eloquentiæ. Ibidem 14. Insidisse
quædam odiosas suspiciones. 5. V. 95. In quibus, si ex ipsorum
domestico incommodo nullus insedit dolor, tamen, &c. pro
Deiot. 8. In exulcerato animo facile fictum crimen insidet. 1. de
L. 47. Voluptas, quæ penitus in omni sensu implicata insidet. 4.
Tusc. 24. Cum hic feruor mentis inueterauerit, & tanquam in
venis medullisque insederit. de Vniu. 39. Cum illa quæ ex ele-
mentis turbulenta, & rationis expertia insederint, ratione de-
pulerit. 2. de Orat. 197. His tribus figuris insidere quidam san-
guine diffusus debet color.

† **ADVERB.** Penitus & inueterascere, pro Pomp. Penitus in animis, pro
Corn. In memoria, 2. de Orat. Penitus suspicionem, pro Mil.

† **Syntaxis.** *Insidet semen in vtero, res in memoria, macula in nomi-
ne, in animo dictum, domesticis pax, alicui suspicio. Insidet suspicio,
opinio penitus. Ex hac re nullus insidet dolor. Voluptas in sensu im-
plicata insidet.*

INSIDIÆ, *fraus.* 4. V. 41. Cum omnes insidias à prætorum fortunis
meis fieri viderent. pro Deiot. 21. Quid ille signa anea in insi-
diis posuerat. ibid. & pro Mil. 23. Facere insidias alicui. 1. Offic.
35. Paci, quæ nihil habitura sit insidiarum, semper est consulend-
um. 2. C. 1. Cum illum ex occultis insidiis in apertum lacroci-
nium coniecimus. 1. Offic. 109. Qui nihil ex occulto, nihil ex
insidiis agendum putant. 2. 26. Alexander Phæraus ex insidiis
interiit. 13. Att. 10. Marcellinus insidiis interfectus est. 2. cont.
Rull. 48. Isti penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur
contra Cn. Pompeij dignitatem. pro Plan. 71. Nullas insidias
mihi ab illis fuisse dixisti. Ibidem 100. Iste insidias mihi ab
inimicis meis paratas detulit. 3. Off. 99. Ex insidiis capi. Or. 38.
Non ex insidiis, sed aperte ac palam facere aliquid. pro Dom.
59. Per insidias interficere aliquem. pro Cæl. 67. Milites ab im-
peratore in insidiis locati. pro Qu. R. 46. Tendere insidias alicui.
1. de Leg. 47. Animis omnes tenduntur insidias. pro Mil. 27.
Clodius ante suum fundum Miloni insidias collocavit. 2. C. 6.
Qui sibi has urbanas insidias cædis atque incendiurum depo-
poscit. pro S. R. 26. Parare insidias vitæ alicuius. Ibid. 98. Ponere
insidias. pro Cluent. 189. Instruere insidias in aliquo loco. Ibid.
46. Comparare insidias alicui per aliquem. 1. de Or. 110. De in-
sidiis faciendis atque vitandis. Orat. 107. Nimis insidiarum ad
capiendas aures adhiberi videtur. Ibid. 208. Compositæ oratio-
nis insidiis fidem auditoris attentare. pro Cecin. 84. In iis ipsis
intercludere insidiis, quas mihi conaris opponere. pro Qu. R.
51. & 1. cont. Rull. 25. Fraus & insidiæ. **LEGE, CIRCVMSCRIP-
TI** 10, 10. Fa. 31. Tutus ab insidiis inimicorum. Incert. Nullæ
sunt occultiores insidiæ, quàm quæ latent in simulatione offi-
cij, aut in aliquo necessitudinis nomine.

† **ADVERB.** Clariore luce, pro Mil. Crudeles, tanta, & tam abscon-
dite, 2. Catil. Domesticæ, 4. Fam. Pictæ, pro Cæl. Manifestæ, 15. Famil.
Mediæ mortis, occultæ, urbana, pro Cluent. Multæ, pro Sest. Nefariæ,
5. Ver. Occultiores, quotidianæ, 3. Ver. Præfentes, 5. Famil.

† **Syntaxis.** *Insidias fieri, facere. Coniicere in insidias. Ponere in in-
sidiis. Ex insidiis agere, interuire. Insidias interfici. Insidias ponere abstru-
sas contra aliquem: & alicui. Insidias sunt bonis viris à prauis. Ex in-
sidiis capi, facere. Necare per insidias. Locare in insidiis. Insidias tende-
re, collocare, parare, ponere, instruere, comparare, adhibere. Insidias in-
tercludere.*

INSIDIANDI, pro Deiot. 19. Nullus erit alius insidiandi locus.
1. de Orat. 136. Quod neque precibus vnquam, nec insidiando,
nec speculando assequi potui. 1. C. 26. Vigilare ad insidiandum
somo maritorum.

INSIDIATOR, 2. C. 17. Nullus est portæ custos, nullus insidia-
tor vitæ. pro Mil. 19. Insidiator erat in foro collocatus. 4. ad Her.
23. Insidiator bonorum.

INSIDIOR, *insidias facio, pono, tendo, periculum intendo, insidias ad-
hibeo parò, comparo, molior, oppono, instruo, obseruo, arma vel vim, vel
seruos intento.* pro Mil. 38. Hæc sica intentata est nobis, hæc in-
sidiata Pópeio est. 1. C. 11. Mihi Catilina insidiatus est. Or. 210.
Non enim id agit, ut insidierit & obseruet, sed faueat, &c.

INSIDIOSVS, *ex insidiis.* 1. Q. Fr. 3. Is me sceleratissime insidiosif-
simè que tractauit. pro Mil. 67. Insidiosè fingere aliquid. pro R.
33. Insidiosè redire in gratiam cum aliquo.

INSIDIOSVS, *fraudulentus, dolosus.* 8. At. 25. Huius insidiosa cle-
mentia delectantur, illius iracundiam reformidant. 3. Fam. 10.

Perfidiosus, infidiosus, fallax. pro Dom. 29. Apertis iniuicis obfisteret, infidiosis amicis non credere. 2. C. 28. In tanto ac tam infidioso bello. 2. cont. Rul. 7. Infidiosa nonnullorum simulationes.

✠ Syntaxis. *Infidiatur Caesari sic. Infidari & obseruare. Sceleratissime, infiduosissime que tractare aliquem. Perfidiosus, infidiosus, fallax.*

I N S I G N E, *signum, indicium, nota, monumentum, ornamentum.* || *Insignia Latini vocarunt, que Galli Armoiries, aimes, nota enim quibus ornabantur, & interosebantur aut Magistratus, aut in bello milites, aut ordines, & nationes hominum, insignia à Romanis dicebantur.* 1. Attic. 3. Minerua singulare est insigne eius gymnasij. 3. V. 152. Bulla erat ornamentum pueritiae, indicium & insigne fortunae. 1. Qu. Fr. 1. Maiora praeferebant fasces illi & secures dignitatis insignia quam potentiae. pro Sest. 17. Qui ad extinguenda omnia iura se illis fascibus ceterisque insignibus summi imperij atque honoris ornatos esse arbitrantur. 10. Fam. 13. Insignibus gloriae delectari. Ibid. 12. Haec omnia collecta inanissimis splendoris insignibus. pro Syl. 26. Sibi habeant honores, imperia, triumphos, & alia praecleara laudis insignia. 2. cont. Rul. 32. Insignia videtis potestatis, id est, stipatores, scribas, ministros. Or. 134. Quae in amplo ornatu scenae aut fori appellantur insignia: non quod sola ornent, sed quod exellant. pro Syl. 88. Omnia generis, nominis, honoris insignia atque ornamenta ceciderunt. pro Sest. 57. Rex sedens cum purpura, & scepro, & insignibus illis regiis, &c. 1. de Diu. 74. Stellae aureae insignia Castoris & Pollucis. pro Sest. 58. Hunc Cn. Pompeius exierit, atque insigne regium, quod ille de suo capite abiecerat, repositum. I. P. 18. Moxorem relinquens, incertis aufers insignia: id est, vestitum arum. 3. Fam. 13. Multi insignia virtutis etiam sine virtute affecti sunt. I. P. 63. Virtutis insignia contemnere. 1. de Diu. 30. Lituus, quod clarissimum est insigne auguratus. 1. cont. Rul. 6. His insignibus atque infulis imperij venditis. Ibid. 19. Magistratus, Senatus, consilium commune, & omnia denique reipublicae insignia. I. P. 73. Toga pacis est insigne & otij. 6. A. 2. Si omnia grauissimi belli insignia suscepta à Senatu viderent. 3. A. 1. 2. Si Caesar ab eo insigne regni accipere voluisset pro R. P. 25. Rabirium sepe palliatum fuisse, & aliqua habuisse non Romani hominis insignia. 2. de Or. 36. & de Claris. 274. Orationem variare atque distinguere quasi quibusdam verborum sententiarumque insignibus. 3. de Or. 94. Insignia & lumina in oratione disposita, & flores. 3. C. 26. Quibus pro tantis rebus nullum insigne honoris, nullum monumentum laudis postulo. 1. de Inu. 70. Statuere aeterna insignia posteris, & statuere aeterna monumenta. 3. de Orat. 131. Quod erat insigne, eum qui id faceret, facere copiam, &c. id est, quod erat signum. 4. Acad. 36. Ut enim confidant, notum his esse debebit insigne veris. id est, signum vel nota.

✠ **A D V E R B.** Aeterna, 2. de Inu. Amplissima, 2. cont. Rul. Bellica, 2. de Leg. Clarissimum, 1. de Inuent. Iuana splendoris, inanissima, 10. Famil. Maiora, 1. ad Qu. Frat. Obscurum, & verè oppressum, 4. Acad. Praecleara, pro Syl. Regia, pro Sest. Singulare, 3. Attic.

✠ Syntaxis. *Indicium & insigne. Scripatores, scribae, ministri potestatis insignia. Insigne ac ornamentum. Insigne regium, diadema. Toga pacis insigne & otij. Insignia & lumina orationis. Honoris insignia, & laudis petere monumenta.*

I N S I G N I S, *manifestus, clarus, apertus, nobilis, nobilitatus, conspicuus, notatus.* 1. de N. 12. Dij, quorum insignem vim & illustrem faciem videmus, solem dico & lunam. Ibid. Habere visum quandam insignem & illustrem. de Am. 102. Virtutem alicuius posteris fore claram & insignem. Qu. de Pet. 10. Qui nequaquam sunt tam genere insignes, quam virtus nobiles. de Arusp. 36. Maximè insigne atque illustre peritium. pro Dom. 43. Acerbitas Syllani temporis quid habet, quod maximè sit insigne ad memoriam crudelitatis opinio, &c. Ora. 44. Res insignis ad maximam laudem. 1. de Or. 259. Hoc insigni aliqua & nota re notari volo. Ibid. 273. Nam nec insignis improbitas, nec rursus miseria insignis agitata ridetur. 1. Acad. 44. Insignis temeritas. 2. de Ora. 90. Illa quae insignia ac planè vitiosa sunt, confectari imitando. 6. V. 66. Os hominis insignemque impudentiam cognoscite. pro Cec. 37. In re tam insigni tamque atroci. pro Rab. 24. Homo insignis omnibus notis turpitudinis. 1. Attic. 10. Literae insignes amoris notis. 1. Qu. Fr. 1. Caueamus, ne quod in nobis insigne vitium fuisse dicatur. 14. Attic. 14. Ne in ipsum quidem Clodium meum insigne odium fuit vnquam. Orat. 118. Numerus apertus & nemini insignis. 3. ad Her. 38. Ita fit in imaginibus, ut quae nobis diligenter notae sint, ea parum videantur insignes aliis. 3. de Fin. 28. Cui contingit ut iure laudetur, habet insigne quiddam ad decus & ad gloriam. Ibid. 13. Ut hoc quoque pluribus nominibus insigne faciamus. 4. Acad. 100. Neque tamen habere insignem illam & propriam percipiendi notam. de Prou. 35. In Capitolium cum insigni laurea inueni. 7. Fam. 6. Cum aliquo insigni indicio meae erga te benevolentiae.

✠ **A D V E R B.** Maximè, pro Dom. Maximè & illustre peritium, de Arusp. Vehementer & noua contumelia, 2. cont. Rul.

✠ Syntaxis. *Insignis Dei vis. Visus alicuius insignis & illustris. Vir genere insignis. Insigne ac illustre peritium. Res ad laudem insignis. Imi-*

tari insignia & vitiosa. Rex insignis & atrox. Notis turpitudinis insignis. Epistola insignis amoris notis. Habere quiddam insigne ad gloriam. Pluribus nominibus insigne facere. Indicium benevolentiae insigne.

I N S I G N I T E, *insigniter, apertè.* pro Quin. 73. Nec tamen quibus inuentus tam insignitè improbus, qui, &c.

I N S I G N I T E R, *insignitè.* 3. A. 10. Quis vnquam fuit tam insignitè impudens. Par. 80. Amicos praecipue atque insignitè diligenter. 2. de Orat. 349. Insignitè atque alperè vituperari. 3. ad Heren. 29.

I N S I G N I T V S, 2. de Or. 318. Vtendum est imaginibus agentibus, acribus, insignitis. 1. de Diu. 64. In quibus tanquam agentibus, notae veritatis apparent. Topic. 27. Quaedam confirmatio insignita atque impressa in intelligentia. 3. ad Her. 37. Quò magis insignita sit forma.

✠ Syntaxis. *Insignitè improbus. Insignitè diligere. Insignitè & alperè vituperare. Imago agens, acris, insignita. Insignita & impressa conformatio in intelligentia.*

I N S I M V L A T V S, *accusatus.* pro Clu. 153. At is & ex ferrula infimulatus, & à puero conscio indicatus est.

✠ **A D V E R B.** Apertè, pro Cluent.

I N S I M V L O, *accuso, crimino, arguo.* 3. V. 128. Fannius Verrem infimulabat avaritiae & audaciae. 4. Aca. 32. Queruntur etiam, quod eos infimulemus, omnia incerta dicere. 1. Tul. 82. Nemo id quidem dicit, & si Democritum infimulat Epicurus, Democriti negant. 3. 64. Peccatque se infimulant, quod dolore intertraherint. 2. A. 99. Probrum infimulasti pudicissimam foeminam. 10. Att. 19. De diplomate admiraris, quasi nescio cuius te flagitij infimularem. 7. V. 106. Infimulare alicquem falsò. pro Cec. Etiam verè. pro Clu. 153. Is ex ferrula infimulatus est. || 3. Off. 97. Infimulant eum tragediae simulatione infaniae militiam subterfugere voluisse. 7. V. 152. Malo quod tu defendis his iudicibus, populoque Rom. quam id quod ego infimulo probari. pro Cec. 3. Quod ego iniuratus infimulo.

I N S I M V L O R, 7. V. 15. Cum magnae pecuniae villicus impulsu tuo infimularetur. de Cl. 85. Cum in sylua facta caedes esset, infimulareturque familia. 2. ad Her. 6. Aut alios quoque id quod ipse infimuletur, facere potuisse. 6. V. 33. Cum Verres cupiditatis infimularetur. 7. Fam. 13. Hic tu me etiam infimulas, nec satisfactionem meam accipis.

✠ Syntaxis. *Infimulare aliquem audacia, magna pecunia, cupiditate, & simpliciter.*

I N S I N V A T I O, *circuitio.* 1. de Inu. 20. Exordium in duas partes diuiditur, in principium & insinuationem. Ibidem. Insinuatio est oratio, quadam dissimulatione & circuitione obsecrè subiens auditoris animam. 2. 20. 1. ad Her. 6. Principium, quod Graecè προσημειωσις appellatur: insinuatio, quae εννοησις nominatur. 1. ad Her. 11. Insinuatio eiusmodi debet esse, ut occultè per dissimulationem aut beneuolum, aut docilem, aut attentum faciamus auditorem.

I N S I N V O, *insuuo.* 1. de Orat. 90. Ita nati sumus, ut blandiri & suppliciter insinuare possimus. 2. 149. Ut se penitus insinuet in causam diligentia est. 1. ad Heren. 10. Ergo his rebus nos insinuamus ad causam. 5. Tul. 34. Zeno insinuauit se in antiquam Philosophiam. pro Cec. 13. & 5. V. 157. Insinuare se in familiaritatem alicuius. pro Cl. 36. Penitus immergere se in consuetudinem alicuius. 2. cont. Rul. 12. Cum familiariter me in eorum sermone insinuarè ac darè, celabar, &c. ad Br. 16. Futura quoque nisi ante sit occursum, explores, ne se insinuent. de Amic. 99. Callidus ille & occultus ne se insinuet, studiosè cauendum est.

✠ **A D V E R B.** Familiariter se, 2. cont. Rul. Penitus, 2. de Orat. Suppliciter, 1. de Orat.

✠ Syntaxis. *Blandiri & suppliciter insinuare. Insinuare se penitus in causam, & ad causam, in Philosophiam, in amicitiam, in sermonem, & dare. Caue, ne ille se insinuet.*

I N S I P I E N S, *stultus, excors, vecors.* 2. de Fin. 50. Turpe est sapientem ex insipientium sermone pendere. de Amic. 54. Nihil insipiente fortunato intolerabilius fieri potest. de Senect. 80. Nec animum tuum esse insipientem, cum ex insipienti corpore euasisset. || 12. A. 5. Cuiusvis hominis est errare, nullius nisi insipientis in errore perseuerare. de Senect. 14. Sua enim vitia insipientes, & suam culpam in senectutem conferunt.

I N S I P I E N T E R, *stultè.* Ibid. 68. Insipienter sperare aliquid.

I N S I P I E N T I A, *stultitia, dementia.* 3. Tul. 9. Ita fit, ut sapientia sanitas sit animi; insipientia autem quasi infantia quaedam, quae est infania, eademque dementia. 4. de Fin. 21. 3. Tul. 68. Nec insipientia vllum maius malum est.

I N S I S T E N D V M, *quiescendum.* Or. 221. Ut aut citius insistentium sit, aut longius procedendum.

✠ **A D V E R B.** Citius, Orat. ad Brut.

I N S I S T E N S, 2. de Diu. 128. Naturam eam dico, qua nunquam animum insitens, agitatione ac motu vacuus esse potest.

✠ **A D V E R B.** Crebrò, 1. de Leg. 15. Crebrò insitens, interdum acquiescens.

✠ **A D V E R B.** Crebrò, 1. de Legib.

I N S I S T O, *consisto.* 12. A. 8. Exercitus si pacis nomen audierit, non

non referat pedem, insistet certe. Orat. 207. Ut tanquam in vrbe inclusa currat oratio, quod insistet in singulis perfectis absolutisque sententiis. 3. de Orat. 188. Oratio ne insistet interiùs, ne excutrat longius. 5. V. 172. Insistere singulis gradibus. 4. de Fin. excutrat longius. 5. V. 172. Insistere singulis gradibus. 4. de Fin. 45. A communibus initiis progredientem videre, vbi primùm insisteret, & vnde causæ controuersia nasceretur. 4. Acad. 94. Si negas te vique ad obscura progredi: illustribus igitur rebus innegas te vique ad obscura progredi: illustribus igitur rebus insisteret. Ora. 170. Quid est, cur claudicare aut insistere orationem velint: Ibid. 187. Circuitus incitator numero ipso fertur, donec perueniat ad finem, & insistet.

¶ *Sum. 6. V. 110. Insistebat in manu Cereris dextra simulachrũ Victoria. de So. 15. Cingulus australis, in quo qui insistent, adueria nobis vrgent insisteret. i. in qua celebritate. Top. 93. Status in beata vita possit insisteret. i. in qua celebritate. Top. 93. Status in quo primùm insistet quasi ad repugnandũ congressa defensio. ¶ *Vrgo 4. Acad. 80. Confidere suis testibus, & importunè insistere. 3. de Or. 164. Atque imperij insistent iugo. Ibid. 174. Quònam igitur modo tantum munus insistemus, vt, &c. pro Sest. 141. Qui in tanta gloria insistent, vt eis omnia humana leuiora videri debeant.**

¶ *Sciò, maneo, consisto, quiesco. Or. 222. Si membratim volumus dicere, insistimus. 3. de Orat. 6. Vestigium illud in quo ille postremum insistet. pro Cael. 41. Via lubrica, in qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione vix possis. 1. de Natu. 54. Animus nullam oram vltimi videt, in qua possit insistere. 2. 54. Ad quoddam tempus insistere. Ibid. 103. Stellæ sæpe insistent. 1. Tusc. 43. Animus ignibus insistet, &c. 4. 40. Nec cohibere se potest, nec quo loco vult insistere omnino. 5. de Fin. 75. Quæ cum dixisset, paulùmque insistet, Quid est, inquit, &c. 3. de Orat. 30. Quibus vestigiis primùm insiteti in iis ferè soleo perorare.*

† *ADVERB. Certè, 12. Phil. 8. Importunè, 4. Acad. Interiùs, 3. de Ora. ¶ Syntaxis. Insistere singulis gradibus, vestigiis. Importunè insistere. Stella insistunt. Paulùm quæso insiste. (ad loquentem.)*

INSITIO, de Sen. 54. Nec consuetiones modò delectant, sed etiam insitones.

INSITIVVS, non natiuus, insitus, pro Sest. 101. Cùmque insituum Græcchum contra vim multitudinis incitata, censu prohibuisset, aliter, insititius.

INSITVS, innatus, ingentius, ingeneratus, inharrens, inustus. (Asumptus, aduentivus. 5. V. 177. Ita serpit illud insitum in natura malum consuetudine peccandi. 6. 106. Id animis eorum insitum atque innatum videtur. 1. de Na. 44. Quoniam insitas deorum vel potius innatas cognitiones habemus, pro Clu. 4. Euellam ex animis hominum opinionem tam penitus insitam. 1. de Fin. 31. Naturalis atque insita in animis nostris notio. 4. 4. Insita, vel potius innata cupiditas scientiæ. 1. Tusc. 57. Insita & quasi consignata in animis notiones. Ora. 133. Ea oratio in eam formam, quæ est insita in mentibus nostris, includi potest. pro S. R. 53. Amorem illum penitus insitum euicere ex animo. 7. V. 138. Hoc in anima sensuque nostro penitus affixum atque insitum est, pro Font. 23. Insitas inimicitias hæ gentes gerunt cum populi Rom. nomine. 4. Tusc. 26. Opinio inharrens & penitus insita, de Ar. 55. Inest hoc tempore odium insitum penitus, & inustam animis hominum. 1. de Leg. 18. Lex est ratio insita in natura. 1. Q. Fr. 131. Quod est penitus insitum moribus, id subito euellere. de Sen. 27. Quod homini naturaliter insitum est, eo vti decet. I. P. 15. Huic populo est libertas insita. Sal. in Cic. 1. Paulò antè insitus huic vrbi ciuis.

¶ *Inferius, de Claris. 213. O generosam stirpem, & tanquam in vnam arborem plura genera, sic in istam domum multorum insitam & illuminatam sapientiam, pro Sest. 72. Alter in Lælios insitus subito. Orat. 97. Inferere nouas opiniones, euellere insitas.*

† *ADVERB. Naturaliter, de Sen. Penitus, pro S. R. Penitus & inustum, de Arusp. Subitò, pro Sest.*

¶ *Syntaxis. Insitum in natura malum. Insitum & innatũ. Naturale & insitum. Insita & consignata in animo notiones. Affixum & insitum. Inharrens, & penitus insitum. Insitum & inustum animo.*

INSOLENS, imperitus. 1. de Orat. 207. Ea requiruntur à me, quorum sum ignarus atque insolens. 2. At. 21. Insolens infantia, infuctus contumeliæ.

¶ *Insolitus. Ora. 26. Is nullum verbum insolens, neque odiosum ponere audebat. Ibid. 29. Nihil insolens atque ineptum.*

¶ *Superbus, elatus, pro Mar. 9. Victoria quæ natura insolens & superba est, in Sal. 21. Verum, vt opinor, honores tui te insolentem faciunt. 2. Fa. 16. Insolens homo. 5. Tusc. 42. Insolens alacritas, pro Sest. 119. Non sum tam insolens in dicendo, vt, &c. pro Dom. 92. Non sum tam insolens, qui Iouem esse me dicam.*

¶ *Cupidus, pro S. R. 23. Qui in sua re fuisset egentissimus, erat, vt fit, insolens in aliena. 2. de Orat. 342. Non extulisse se in potestate, non fuisse insolentem in pecunia.*

¶ *Molestus. Ibid. 358. Ne in re nota & peruulgata multus & insolens sum.*

¶ *Syntaxis. Huius rei ignarus ac insolens. Verbum insolens, id est, non visitatum. Insolens in pecunia.*

INSOLENTER, immoderatè, arroganter, superbe. 4. Fam. 3. Nihil faciam insolenter. 4. Tusc. 39. Efferre se insolenter. 1. At. 13. Gloriarari insolenter. 2. C. 20. Insolentius se iactare. 9. A. 7. Is autorem Senatus extinctum lætè atque insolenter rulit. Orator. 176.

¶ *Gorgias his festiuitatibus insolentius abutitur. || 2. A. 65. Insolenter statim helluo inuasit, &c.*

¶ *Rarò. 1. de Inu. 43. Deinde natura eius euenire vulgò solet, an insolenter & rarò.*

INSOLENTIA, intolerantia. 9. V. 89. Illa tua singularis insolentia, superbia, contumacia. 1. de Inu. 42. Ex insolentia arrogantia nascitur. 2. de Orat. 209. Non sunt tanti vlla eius merita, quanta insolentia hominis, quantumque fastidium. Brut. 1. Is cõperat esse tanta insolentia, vt neminem liberum duceret. I. P. 24. Insolentia rerum secundarum. 10. Fa. 1. M. Antonius, cuius tanta est non insolentia solùm (nam id quidem vulgare vitium est) sed immanitas non modò vt vocem, sed ne vultum quidem liberum possit ferre cuiusquam: 1. con. Rull. 18. In ea vestri isti satellites modestè insolentiam suam continebunt: pro Dom. 141. Quancumque & insolentia dominatus extulerat animos, & erat incredibili armatus audacia.

¶ *Consuetudo, usus. 1. de Inu. 2. Primò propter insolentiam reclamantes: id est, quia non erant, &c. assueti. 3. de Orat. 41. Peregrina insolentia. de Cla. 283. Insultatam & insolentiam tanquam insaniam quandam orationis odit. de Orat. 47. Tanta est insolentia ac turba verborum. 1. de Orat. 99. Non superbia, sed istius disputationis insolentia, atque harum rerum inscitia, pro Deio. 5. Moueor etiam loci insolentia, pro S. R. 88. An is, qui propter fori iudiciorumque insolentiam, non modò subcellia, verum vrbe ipsam reformidat.*

† *ADIVNC. Intolerabilis, 1. ad Qu. Frat. Peregrina, 3. de Orat. Perexigua, ibidem. Singularis, 4. Ver. Tanta, epi. ad Brut.*

¶ *Syntaxis. Lætè & insolenter ferre. Insolenter scribit: id est, rarò. Loci insolentia.*

INSOLITVS, insolens, insuetus. 2. de Or. 361. Quæ causa me ad hanc insolitam mihi loquacitatem impulit. || 1. Tusc. 58. Insolitum domicilium, pro Pomp. 3. Hæc insolita mihi ratio dicendi. Ibid. 45. Mithridates insolita inflammatus gloria, pro Corn. 36. Quasi verò priscum aliquod ad insolitam verbum interpretaretur. de Clar. 281. Ætus quidam non insolitæ adolescentibus gloria: pro Sest. 20. Insolitam lucem aspiceret.

INSOMNIUM, somnium. 7. At. 22. Hæc mortuo ne infomnia sint. de Sen. 44. Caret ergo vinolentia, cruditate, infomniis.

† *ADIVNC. Certa, vera, Diu.*

INSPECTANS, 2. de Orat. 233. Qui agunt in scena gestum inspectante Roscio. 1. Fa. 9. Me inspectante hoc fecisti.

INSPECTIO, 2. A. 81. Nos enim nuntiationem solùm habemus, Confules etiam inspectionem. Lege, SPECTIO.

INSPECTO, specto, video. ad Brut. 4. Vtinam inspectare posses timorem de illo meum.

INSPECTVVS, 13. At. 28. Hortos quoniam hodiè eras inspecturus, quid visum tibi sit, eras scilicet.

INSPERANS, pro Mar. 22. Quibus tu salutem insperantibus reddidisti. 1. de Orat. 96. Inspiranti mihi, &c.

INSPERATVS, improuius. 3. Tusc. 28. Insperatum nec opinatum malum. 2. C. 20. Insperata repentinæque pecuniæ. 10. A. 24. Insperatum & repentinum prædium. 4. P. 3. Insperatum consilium. 1. de In. 27. Insperatum incommodum. 1. ad Her. 13. Insperatum incommodum, subita lætitia.

¶ *Syntaxis. Insperatum bonum, malum.*

INSPERGO, perspergo, respurgo. 2. de Diu. 37. Cor est in extis, iam abscedet, simul ac molam & vinum insperferis. 4. ad Her. 63. Inspergere aliquem lingua.

INSPICIENDVS, 1. de Ora. 249. Num igitur si fundus inspicendus, aut si, &c. Or. 37. Genus *ἐπιδεικνύω*, quod quasi ad inspicendum delectationis causa comparatum est, pro Cec. Tanquam si arma militis inspicenda sint.

INSPICIO, aspicio, considero. pro Cor. 32. Reliqueras enim ciuitatem tuam, neque nostras leges inspicere potuisti. 13. Att. 1. Si hortos inspexeris, dederis mihi quod ad te scribam. 2. Qu. Fr. 13. Maxima mihi curæ erit, vt Ciceronem tuum videam, scilicet quotidie, sed inspiciam quid discat quàm sapissimè. 2. A. 44. Visne igitur te inspiciamus à puero: sic opinor. 6. V. 64. Cupere se dicit inspicere. 3. de Leg. 38. Ne quis inspiciat tabellam, pro Flac. 36. Nam vt signum publicum inspexit, dixit, &c. pro Deiot. 19. Negauisti tum te inspicere velle. || 9. Fam. 7. Prædium suum non inspexit.

INSPICIOR, 3. de Fin. 62. In bestiis vis naturæ inspicere potest.

INSTABILIS, 2. ad Her. 36. Instabilis fortuna Pacuuij. 4. 45. Instabilis in istum plurimum fortuna valuit.

INSTANS, præsens tempus, punctum temporis, vestigium temporis. de Fat. 27. Præterita ea dicimus, quorum superiori tempore vera fuerunt instantia: sic futura, quorum consequenti tempore

vera erunt instantia. 1. Tusc. 82. Totumque leve est, fit enim ad punctum temporis id est, quod dicunt, In instanti.

¶ *Præfens*. 2. ad Her. 8. Instans tempus. (Præteritū & consequens.

¶ *Imminens, impendens*. 4. Tusc. 11. Quæ enim venientia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinem instantia. Ibid. 64. Instantia & sequentia. 1. ad Her. 3. Instans periculum. (Consequens. 2. de Or. 105. Genus causæ ex controuersia facti, vel ex futuri, vel ex instantis. 11. A. 24. Si quicquam aliud vobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt.

† *ADIVNC*. Vera. (Falsa, de Fat.

INSTAR, quasi simile. 7. Ver. 43. Navis maxima triremis instar. Ibid. 88. Navis quæ vrbis instar habere inter alias videretur. 10.

At. 4. Epistola quæ voluminis instar erat. 1. Tusc. 40. Terra ad vniuersi cæli complexum quasi puncti instar obtinet. 15. Fa. 4. Fugerana, quæ fuit non vicis instar, sed vrbis.

¶ *Ferè*. 16. Attic. 5. Mearum epistolarum nulla est *συναγωγή*, sed habet Tyro instar septuaginta.

¶ *Pro*. de Cl. 19. Plato mihi vnus instar est omnium.

¶ *Imago, exemplum*. 10. At. 1. Hæc est *ἄλωσις*, in qua nunc sumus mortis instar. 5. de Fin. 55. Hoc instar mortis puto. 2. Off. 69. Patrocinio vero se vfos, aut clientes appellari, mortis instar putant. 9. Fam. 6. Equidem hos Tusculanenses dies instar esse vitæ puto. pro Rab. 24. Latere mortis erat instar turpissimæ. Ibid. Esse instar furoris & sceleris. I. P. 52. Vnus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit, quo in patriam redij. 3. Q. Fr. 1. Nemo istorum est, qui non abs te manus fundi suburbanum instar expectet. 3. Offic. 11. Omnia ex altera parte collocata, vix minimi momenti instar habent. Orato. 44. Hæc magna sunt, & tanquam animi instar in corpore.

¶ *Syntaxis*. Navis instar vrbis. Scripsi literas instar viginti. Tu mihi es instar omniū. Latere, est mortis instar. Id mihi felicitatis est instar.

INSTAVRATIO, renouatio. de Arusp. 23. Dij ludorum instauratione placantur.

INSTAVRATIVVS. 1. de Diui. 55. Itaque ludis intermissis instaurationi constituti sunt.

INSTAVRATIVVS, refectus, restitutus, renouatus. de Arusp. 21. Quorum de sententia illa eadem renouata atque instaurata celebrantur. de Prouin. 19. Ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. 1. de Diu. 55. Ludos illos iterum instauratos memoriæ proditum est. pro S. R. 153. Cauete, ne noua, & multo crudelior per vos proscriptio instaurata esse videatur.

INSTAVRO, renouo. 2. Verr. 11. Cum in Cn. Dolabellam scelus suum illud pristinum renouauit & instaurauit quæstorum. pro Dom. 6. Instaurare eadem. 1. Att. 10. Cum id sacrificium virgines instaurassent.

INSTAVROR. 2. Q. Fr. 5. Latinæ instaurantur.

INSTIGANS. I. P. 26. Cum mea domus ardebat ignibus iniectis, instigante te.

INSTIGATIO, permotio, impulsio 2. ad Her. 47. Amplificatio instigationis auditorum causa sumitur.

INSTIGO, sollicito. 3. ad Her. 26. Si eos vehemeter instigare velimus.

INSTILLO. 2. Tusc. 25. Ex quo liquatæ solis ardore excidunt guttæ, quæ laxa assidue instillant Cauasi. *Poëtæ*. de Senect. 36. Nam hæc quoque nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur senectute. 9. Att. 6. Literæ tuæ mihi quiddam, quo starem, instillarunt.

INSTINCTVS, instigatus. 7. V. 187. Iste nefario quodam furore & audaciâ instinctus. pro Dom. 141. Iste metus furore instinctus. * de suis Consil. Cum adolescentes tibi arum cantu instincti fores frangerent.

INSTINCTVS, instigatio, instatus, afflatus. 1. Tusc. 1. 64. Poëtæ carmina non sine celesti aliquo mentis instinctu fundunt. 1. de Diuin. 34. Oracula, quæ instinctu diuino afflaturque funduntur. Ibid. 12. Aliquo instinctu inflaturque diuino futura prænunciare. Ibid. 66. Cum à corpore animus abstractus, diuino instinctu concitatur.

† *ADIVNC*. Cælestis, 1. Tusc. Diuinus, 1. Ver.

¶ *Syntaxis*. Metus furore instinctus. Timore instinctus. Diuinus instinctus, & afflatus. Instinctus & inflatus, id est, afflatus.

INSTITIONES, ab insistendo Cicero vocat, quas stationes stellarum Astrologi nominant. 1. Tusc. 62. Quis errantium stellarum motus, cursus, progressionis, institutiones notauit? corruptè legitur in omnibus exemplaribus, institutiones.

INSTITVENDVS. 5. de Fin. 86. Tecum mihi instituenda oratio est. 1. de Or. 58. De legibus instituendis.

INSTITVENS. 3. 1. Instituenti mihi referre, &c.

INSTITVO, constituo, decerno. 6. At. 8. Cum instituissem ad te scribere, calamumque sumpsissem. 6. V. 2. 1. Piratæ aliquos: sibi institunt amicos. pro Mur. 22. Tu actionem instituis, ille aciem instruit. pro Clu. 18. Præstò est mulier audax, instituit accusatores, instituit testes. pro Mur. 60. Iniquam legem & miseram conditionem instituit periculis hominum, si existimat, &c. 2. de Fi. 2. Quem morem Arcehilas reuocauit, instituitque, vt hi qui, &c. 13. Fa. 48. Instituire ea quæ sequantur alij. pro Fon. 9. Fonteius

portorium vini instituit. pro Do. 126. Instituire penam in alium institui Topica Aristotelica conscribere. 10. 6. Flagitare Seneca de religione, & sæpe iam retulit, ab eo deduci non potest. 16. Attic. 12. Hoc nescio quid nullo argumento proposito scribere institui. 3. Q. Fr. 5. Libri, quos scribere institui, &c. Q. Vin. de Page vt instituit. 1. de Inuen. 5. Instituire sermonem vel orationem cum aliquo. Or. 40. Isocrates primus instituit dilatate venon erant. Anteq. 10. Quam nunc colere gentem instituat. Ibid. 9. Cum à quibus debeam retineri, reicere instituat. ¶ *Ordno, compono, dispono, consulo*. pro Q. R. 6. Codicem instituire, conscribere, ordinem conseruare. 5. Fa. 12. Sulcipere, instituire, perficere aliquam rem. pro Dom. 50. Instituire, comparate de domesticum mercatum instituit. pro Q. Vin. 12. Qui ab adolefcentulo quæstum sibi instituerat sine impendio. 1. de Orat. 86. artem. 6. V. 58. Instituire textrinam alicubi. Ibid. 54. Instituire officinam Syracusis. 1. de Or. Instituire & conseruare ciuitates. 1. Aca. 43. Instituire sibi certamen cum aliquo. 14. Fa. 18. Instituire victum lautum & elegantem.

¶ *Facio, cieo*. 13. Fa. 61. Instituire aliquem secundum hæredem filio. 1. de Ora. 228. Instituire tutorem aliquem filiorum orbati.

¶ *Erudio*. 3. de Or. 32. Instituire & erudire aliquem. 5. V. 161. Instituire & erudire filios ad maiorum instituta. pro Cal. 39. Dicit aliquis, Hæc igitur est tua disciplina? sic tu instituis adolefcentes? ob hanc causam tibi hunc puerum parens commendauit & tradidit. de Senect. 29. Senectus adolefcentulos docet, instituit, ad omne officij munus instruit. 1. Q. Fr. 1. Ea quæ supra scripta sunt, non vt te instituerem, scripsi. pro Quint. 84. Alitui quid faciat definire, aliquem instituire, & ei præcepta dare. * Oecon. 2. Mercari villicum an ipse instituire consueuit?

† *ADVERB*. Occultè, 4. Ver. Sapienter, 1. de Diuin.

INSTITVOR, homonymiam in actiuo habes. pro Dom. 37. Non vt ille filius instituat, sed vt è patriciis exeat. pro Syll. 53. Cum omnia ordinarentur, instituerentur, pararentur. 1. V. 68. Hoc institui, atque adeo institutum referri atque renouari, moleste ferunt. 16. At. 13. Hæc ne institui, nec effici possunt sine tua opere. de Leg. 9. Historia nec institui potest, nisi preparato otio, nec exiguo tempore absolui. 2. de In. 128. Multa incommoda consequi si instituat, vt à scripto recedatur. 2. de Orat. 162. Si quem planè rudem institui ad dicendum velim. * pro C. Corn. 1. Qui aliquid institui exemplum disturbandorum iudiciorum perniciosissimum vulerunt.

† *ADVERB*. Occultè, 4. Ver. Sapienter, 1. de Diuin.

INSTITVTVS. de Clar. 281. Erat enim cum institutus optimè, tum etiam perfectè planèque eruditus. Or. 165. Ad hanc legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. de Clar. 101. Institutus ad scenam. 3. V. 47. In pueritia bonis artibus & disciplinis institutus non eras. 1. de Nat. 6. Diodorus & Philo, à quibus instituti fuimus. de Clar. 173. Institutus literis Græcis. 1. de Or. 162. Doctrina liberaliter institutus. de Clar. 239. M. Glabrio institutus patris diligentia. 4. de Fin. 17. Vita instituta præceptis Philosophorum. 10. A. 20. Non ita à maioribus nostris instituti atque imbuti sumus, vt, &c. 1. de Orato. 180. Qui esset secundum Posthumum hæres institutus. pro Do. 1. Multa diuinitus à maioribus nostris inuenta atque instituta. 6. At. 1. Hic magistratus multis annis post decemuiros institutus est. 1. Q. Fr. 1. Si omnium nomine, quicunque Romæ ludos facerent, quod erat iam institutum, erogaretur. 5. Fa. 12. Non eram nescius, quantis oneribus premerer susceptarum rerum, & iam institutarum. 3. 9. Pro nostra non instituta, sed iam inueterata amicitia. 5. 17. Cum rem aliter institutam offendissem, ac mihi placuisset, si affuissem. 3. 12. Expedire exitum institutæ orationis. 2. de Orat. 296. Cum sermo mihi cum eo esset institutus. 2. Tusc. 10. Est igitur ad hunc modum sermo institutus. 2. de Diu. 5. Si instituta perfectè. 4. de Fin. 34. Rem institutam absolueret. 5. Fam. 12. Quæ habes instituta, perpolies. 1. de Natu. 105. Malè instituta ratio exitum reperire non potest.

¶ *ADVERB*. Benè, optimè, paràm, de Clar. Liberaliter doctrina, 2. de Orat. Malè, 1. de Nat. Non ita vt posses, pro Quint. Pericè, 2. de Leg. Temèrè, 9. Attic.

INSTITVTIO, institutum, disciplina, educatio. 1. Of. 7. Officiorum præcepta ad institutionem vitæ communis spectare videntur. 1. de Nat. 8. Multi Græcis institutionibus eruditi. 3. de Orat. 31. Cum ad cuiusque naturam institutio doctoris accommodatur. Ibid. 1. L. Crassum non plus artigisse doctrinam, quam quantum periculi illa institutione potuisset. 3. 31. Iisdem præceptis atque in vna institutione formari. 1. Q. Fr. 1. Hæc institutio atque disciplina potest; &c. 1. Offic. 7. Omnis, quæ à ratione

fulcipi

fulcipitur de aliqua re institutio, debet à definitione proficisci. 1. At. 14. Ratio institutioque administranda Reip. 7. V. 180. Honorum nos hominum sectam atque institutionem persequimur.

† ADIVNCT. Antiqua, 4. de Finib. Firma, præ clara, 2. de Repub. Puerilibus, de Orat.

I N S T I T U T I O, *instituta ratio, mos, consuetudo.* 1. V. 68. 4. Att. 17. Non oblitus consuetudinis atque instituti mei, rariùs ad te scribo. de Clar. 268. Is bene iuris publici leges & instituta cognovrat. I. P. 30. Qui civitatis vestrae non leges, non instituta, non mores, non iura noritis. de Cl. 119. Quod si omnia à Philosophis essent perenda, Peripateticorum institutis commodiùs fingeretur oratio. de Cl. 1. Ex quorum institutis in parètis eum loco colere debebam. Ibid. 2. 13. Patrio instituto. 6. V. 46. Tenere idem institutum in omnibus. 1. 5. Veteri consuetudine institutoque maiorum. pro Qui. 63. More & instituto. Ora. 1. 59. Quid vero elegantius: quod non sit natura, sed quodam instituto: invero dicimus, &c. pro Mur. 72. Nulla est pœna qua possit obferantiam tenuiorum ab hoc verere instituto officiorum excludere. pro Cael. 50. Si qua mulier sit eiulmodi, qualem paulò antè descripsi, vita institutoque meretricio. 4. de Fi. 40. Duarum vitarum nobis instituta capienda. 1. de Orat. 40. C. Carbo hæsitans in maiorum institutis. 9. Att. 8. Cn. Magium Pompeij præfectum deprehendi, sed & meo instituto vltus sum. 1. Offic. 1. Te abundare oportet præceptis institutisque Philosophiæ. de Cl. 101. Is tamen instituto Lælij Panætium audierat. 5. Fam. 17. Non putavi esse alienum institutis meis, hæc ad te scribere. 2. 13. Genus institutorum & rationum mearum dissimilitudinem habet cum illius administratione. 16. 6. Instituti mei tenendi causa. 2. de Finib. 1. Hoc institutum postea translatum ad Philosophos nostros est. * Hortens. Eius omne institutum voluntatemque omnem successu prospera consecuta est. || 2. de Diuin. 14. 8. Nam & maiorum instituta tueri sacris, ceremoniisque retinendis sapientis est.

† **Ratio, grauitas.** 8. A. 1. Confusius hesterno die est acta res. C. Pansa, quam postulabat institutum consulatus tui.

† **Consilium.** 2. de In. 164. Quod ad hoc nostrum institutum non pertinet. 2. Off. 1. De quibus dicere aggrediar, si pauca priùs de instituto ac de iudicio meo dixerò.

† **Argumentum.** Topic. 28. Sed ad huius libri institutum illa nihil pertinet.

† **ADIVNCT.** Agreste, 3. de Finib. Ciuilia, pulcherrima, 13. Atti. Domestica, 2. Phil. Iniquissima, nefaria, noua, præ clara, inuenta, & excogitata, non repentina sed certa, 5. Ver. Meliora, 1. Tusc. Meretricium, vetus, pro Cael. Patricia, 4. de Finib. Nefandum atque inauditum, præ clara, pro Domo. Nouum, nefariumque, 2. Ver. Patrium, de Clar. Præstantissima, 5. Tusc. Regia, 4. Tusc. Tyrannica, 2. cont. Rull. Vetera, pro Clu.

I N S T I T U T I O, *Orat. 162.* Hæc dixi longiùs quàm instituta ratio postulabat. pro Dom. 141. Nec institutas ceremonias persequi potuit. * de Consolat. Quorum ingenij & inuentis omnem vitam legibus & institutis exultant constitutamque habemus.

† **Syntaxis.** *Instituere, scribere epistolam. Instituire diligenter, sermonem, gustum, civitatem, sibi cum aliquo certamen, heredem, filios (absoluit) & ad pietatem. Instituire aliquem, & ei præcepta dare. Nō institutus, sed imbutus. Institutus & imbutus. Institutio & præcepta. Institutio & disciplina. Ratio & institutio administrandi. Secta & institutio. Consuetudo & institutum alicuius. Iuris leges & instituta. In omnibus idem tenere institutum. Vita institutumque meretricium. Verare tuo instituto. Institutum ac iudicium alicuius. Ad institutum libri hoc nihil attinet.*

I N S T A N S, *impedens.* 4. Tusc. 11. Quæ venientia metuuntur, eadem efficiunt agritudinem instantia.

I N S T O, *vrgeo.* pro Qu. 34. Tibi instat Hortensius, vt eas in consilium. 1. de Or. 99. Tibi cupienti atque instanti sapissimè negauit. 5. V. 136. Instat Scandalus, poscere recuperatores. 1. Att. 10. Instat & vrget Cato. pro Font. 34. Galli instant atque vrget summo cum studio. 13. At. 32. Vrge, insta, perfice. 2. de Diu. 149. Instat enim, & vrget, & quocunq; te verteris, persequitur. 4. V. 188. Ego instare vt mihi responderet. 3. At. 15. Quod profectò tum sua sponte, tum te instante faciet. pro Font. 1. Insector vltro, atque insto accusatori, iudices, insector, inquam, & flagito testes. pro Plan. 48. Etiam atque etiam insto, vrgeo, insector. pro Quint. 77. Cupidè instare alicui. 2. de Inuen. 37. Nunc quod instat agere oportet. 3. Qu. Fr. 2. Instare de aliqua re. * Acad. Instat acriter, vt.

† **Impendens, immineo.** 2. C. 11. Quibus ego confido impendere fatum aliquod, &c. aut instare iam planè, aut certè iam appropinquare. I. P. 65. Instant magnificentissimi ludi. 14. Att. 9. Ita mihi videtur bellum illud instare. 13. 23. Mihi instat iter longum. 1. de Diu. 59. Quanquam iter instaret, &c. 1. Att. 15. Instat nunc ille annus egregius. 3. de Orat. 100. Instat enim o pater, &c. 2. de Inu. 96. Cum sacrificij dies instaret. 11. Fam. 20. Tibi ab eis instat periculum.

† **Instat.** 2. ad Her. 36. Fortunà saxo instare prædicant volubili.

† **Syntaxis.** *Instare, vrgerè. Instare de aliqua re. Vrgerè, instare, perficere. Instat, aut certè appropinquat. Instat globo fortuna.*

I N S T R U C T I O, *apparitio, dispositio.* pro Cec. 43. Saepè clamore ipso militum, aut instructione aspectuque signorum magnas copias pulsas esse. 3. ad Her. 18. Hæc autem dispositio locorum, tanquam instructio militum, facillè in dicendo, sicut in pugnando, parere poterit victoriam.

I N S T R U C T O R, *structor, qui conuiuij & mense instruenda curam habet.* Post. in Sena. 14. Conditores instructorisque conuiuij.

I N S T R U C T V S, *paratus, comparatus, institutus, munitus, ornatus.* Orat. 20. Alij ad permouendos animos instructi & parati. 2. de Fin. 57. Instructus ad mortem contemnendam. 3. de Ora. 18. Instructissimus ad dicendum. Ora. 121. Sic igitur instructus Orator veniet ad causam. 1. de Leg. 39. Hæ rationes, quæ satis scitè nobis instructæ & compositæ videntur. Ora. 64. Oratio instructa sententiis & verbis popularibus. pro Cael. 39. Hunc diuinis quibusdam bonis instructum atque ornatum Puto. I. P. 5. Pro uincia Senatus autoritate, exercitu & pecunia instructa & ornata. Bru. 17. Artes, quibus scio Ciceronem instructissimum esse. 2. de Fin. 26. Instructior doctrinis. 1. de Orat. 256. Cætera verò ab optimo viro, & istis rebus instructissimo familiari nostro longo mutuabor. 1. de Inu. 58. Omnibus rebus domus instructa & apparitor est. 4. ad Her. 14. Paratior & instructor veniret. 3. Off. 59. Caninius emit horros instructos. 7. V. 132. Naves instructæ & paratæ. pro Cl. 178. Taberna instructa & ornata. 4. Tusc. 51. Instructus, armatus, paratus, per sese. 2. de Orat. 145. Eam materiam orationis, quæ cuiusque esset generis, studiosi qui essent dicendi, omnibus locis descripsim, instructam ornataque comprehenderent, rebus dico & sententiis. de Cl. 161. Qui à Philosophia, à iure ciuili, ab historia esset instructor. Ibid. 233. Mediocriter à doctrina instructus, angustius etiam à natura. 2. V. 7. Paratus atque instructus in iudicio venit. 1. de Orat. 249. Cum ergo non idem in iure ciuili satis instructi esse possimus, ad hoc duntaxat, ne in nostra patria peregrini esse videamur. 2. 38. Instruere se domesticis copiis. 1. 213. Oratorem esse instructum voce & lepore quodam volo. Ibid. 73. Oratorem omnibus ingenij artibus instructum accedere ad dicendum. de Clar. 250. Instructus omni copia. 1. de Leg. 35. Muneribus deorum nos esse instructos & ornatos. pro Pomp. 20. Mithridatis copiarum omnibus rebus ornata atque instructa. 10. A. 9. Græcia M. Bruti imperio, autoritate, copiis non solum instructa, sed etiam ornata dextram tendit Italia. 4. Acad. 155. Qui claros viros à se instructos, dicant Rempub. saepè rexisse. pro Dom. 119. Tribunus consularibus copiis instructus. in Vat. 3. Accusatores ab aliquo esse instructos & subornatos. 2. de Na. 95. Domicilium ornatum signis & picturis, instructumque rebus omnibus necessariis. 1. Off. 155. Nos ipsi à doctoribus atque doctrina instructi ad Rempub. & ornari accessimus. Or. 12. Philosophia non satis instructa ad forenses causas. pro Cec. 41. Homines instructi, & certis locis cum ferro collocati.

† **ADVERB.** Augustius à natura, mediocriter à doctrina, de Clar. Benè, 8. Fa. Regifice, 3. Tusc. Scitè, 1. de Leg. Separatim, 2. de Orat.

I N S T R U C T V S, *subst. apparatus.* 3. de Orat. 123. Eodem instructu ornataque comitata.

† **Syntaxis.** *Instructus & paratus ad. Rationes instructæ & compositæ. Instructus & ornatus. Instructa & ornata provincia exercitu & pecunia, rebus omnibus instructa domus, & apparata. Hortus instructus. Naus instructa & parata. Instructa & ornata nauis. Instructus, armatus, paratus per sese. Homo ab historia instructus. Augustius à natura instructus.*

I N S T R E N D V S, *de Clar. 216.* Curio cum tardus in cogitando, tum in instruendo dissipatus fuit.

I N S T R U M E N T V M, *supellex, apparatus, subsidium ad aliquid agendum.* 1. de Orat. 161. In Oratoris verò instrumento, tam lautam supellectilem nunquam videram. 2. 146. Instrumentum causarum, & generum omnium. 2. de Leg. 45. Iam æs atque ferrum duelli, instrumenta sunt, non fani. 1. 59. Homo multa instrumenta habet ad adipiscendam sapientiam. de Clar. 267. Quicquid habuit, habuit ex disciplina: instrumenta naturæ decrant. ad Brut. 4. Antonius ab alio relictum regni instrumentum occasionem regnandi habuit. 15. Instrumentum regni delatum ad Antonium & Lepidum. 7. Atti. 8. Soluendi sunt nummi Cæsari, & instrumentum triumphis eò conferendum. 2. C. 9. Cum industriæ subsidia atque instrumenta virtutis in libidine audaciæque consumerentur. Ibid. Opera, ad quorum intelligentiâ à natura minus habet instrumenti. 5. de Fi. 7. Artibus nemo sine eo instrumento ad vllam rem illustriorem potest accedere. *id est sine bonis artibus vel scriptis Peripateticorum.* 2. de Fin. 110. Quid tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? pro Mil. 33. Exhibe quæso librarij illum legu vestras, quod te aiunt è domo illius eripuisse, vt præclaru inde munus & instrumentum Tribunatus ad aliquè deferre possis. pro Rab. 3. Vt in augenda re non auaritiæ prædam, sed instrumentum bonitati quæreret. de Cl. 331. Eloquentiam locupletasti grauiorum artium instrumentum. 6. V. 67. Hæc omnia in instrumento ac supellectili C. Verri nominabuntur. 4. Acad. 3. Totius belli instrumentis &

apparatu. 5. V. 57. Apronius in eorum orationes venit, omne instrumentum diripuit, familiam abduxit, &c. Ibid. 53. Arationes magna impensa magnoque instrumento tueri. pro Dom. 62. In fundum vicini Consulibus non instrumenta aut ornamenta aulae, sed etiam arbores transferebantur. * Oecon. Instrumentum & suppellectilem distribuere coepimus, ac primum ea secreuimus. Ibidem. Se ponebantur instrumenta, quibus ad lanificia vtuntur.

† ADIVNC. Forense, litigiosum, acre, tractum ex vulgi opinione, exiguum sanè, atque mendicam, vulgare, ac forense, de Orat. Magnum, 7. Ver. Minus, 5. Verr. Multa, 2. de Legib. Praclarum, pro Milon. Tantum, 2. de Finib.

✠ Syntaxis. In Oratoris instrumento suppellex ista sit. Arationem tueri magna impensa. & magno instrumento: continetur ergo suppellex in instrumento.

INSTRVO, paro, apparo, molior, adorno, comparo, suborno, armo, instruo. 6. Ver. 9. Non enim te instruere domum tuam voluerunt in prouincia. Ibid. 62. Instruere & parare conuiuium. 6. A. 14. Possessores nullam impensam fecerant, nondum instruxerant. id est, ipsos agros: hinc instrumentum. pro Mur. 46. Petitionem Consulatus diligenter adornare & instruere, de Senect. 2. 9. Senectus adolescentulos docet, instituit, ad omne officij munus instruit. 3. de Or. 62. Hic quem instruimus, Orator. pro Cl. 189. Instruere infidias in aliquo loco. 4. A. 11. Instruere aciem. 2. cont. Rull. 89. & 76. Vrbs, quæ facere atque instruere bellum possit. pro Mur. 22. Ille aciem instruit pro R. P. 42. & de Pro. 9. Instruere exercitum. 2. C. 24. Instruite nunc contra istos, &c. vestra praesidia, vestros exercitus. pro Cec. 33. Multitudinem hominum cogere, armare, instruere. 4. V. 84. Domum ornatam & instructam ferè iam, iste reddidit nudam & inanem. Ibid. 60. Mèque se satis, cum potestatem haberet, instruxisse & ornasse. Ibid. 41. Ad iudicium non se satis instruxerat.

† ADVERB. Diligenter accusationem, pro Mur.

INSTRVOR, pro Cluen. 18. Omnis illa testium copia à matre est adornata, à matre hoc tempore instruitur, &c. pro Cæl. 72. Artes, quibus instrumur ad hunc vsum forensem, & ad capeendam Rempub. 5. Attic. 6. Instruere consiliis idoneis ad hoc negotium. Antequàm 2. 1. Quod iam non ad vnus perniciem, sed ad vniuersorum instruit calamitatem.

✠ Syntax. Instruere domum Oracionem instruere & ornare. Instruere Oratorem, infidias, exercitum, aciem, bellum. Ornare exercitum. Vrbs faciens & instruens bellum. Instruere se ad labores. Instruere in infidijs. Accusator instruere & subornatus.

INSVAVIS, iniucundus. 2. de Or. 25. Qui vitam insuauem sine his studiis putatis. 10. Atti. 4. Orat. 57. de Amic. 86. & 3. ad Her. 22. Quid insuauius, quàm clamor in exordio causæ?

INSVBER, in L. Pis. Infuber quidam fuit, id est, mercator & praeco. pro Corn. 3. 1. Fœdera Germanorum, Infubrium, Heluetiorum, lapidum, &c.

INSVETVS, insolens, imperitus. 11. At. 2. Infuetus contumeliæ. 4. ad Her. 6. Videte ne infueti rerum maiorum videamini.

✠ Syntaxis. Infuetus belli.

INSVLA, terra undique aquis circumtacta domus undique vias habens. 15. Fam. 16. Si insulam Britanniam cœpero cogitare. 2. Qu. Fr. 15. Literæ de insula Britannia. 6. V. 144. Quod praedones procul ab insula Sicilia prohibuisset. pro Mil. 75. Insula in lacu Pretio. de Som. 15. Omnis terra parua quaedam insula est circumfusa illo mari, quod Oceanum appellatis. 2. de Leg. 6. Sed ventum in insulam est: hoc enim quasi rostro finditur Fibrenus: & diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapidèque dilapsus, cito in vnum confluit. 10. A. 8. At hunc his ipsi ludorum diebus videbam in insula, clarissimi adolescentis Luculli. 3. Off. 66. Claudius proscripsit, insulam vendidit. pro Cæl. 17. Nunc demum intelligo Clodij insulam esse venalem. id est, domum. 5. de Fin. 53. Veteres Philosophi in beatorum insulis fingunt qualis sit vita sapientium. Hortens. In beatorum insulis, vt fabulæ ferunt, immortale æuum degere.

† ADIVNC, in vniuerso, 12. At. Extrema, media, plena, atque ornata. 6. Verr. Fruquosissima, 2. cont. Rull. Inculta, tenuisque, tota, 5. Verr. Magna, 2. de Nat. Parua, de Som. Scip. Multa, parua, & referta diuitiis, pro Pomp. Sacra, 3. Verr. Tenera, 6. At. Venalis, pro Cæl.

INSVLSE, ineptè, frigidè. 15. At. 4. Sanè insulsè, vt solet: nisi fortæ quæ non ames, omnia videntur insulsè fieri. 4. 16. Et est latum herculè insulsè. 5. 10. Multa stultè, insulsè, arroganter dici & taceri. 2. de Or. 22. Non insulsè interpretari aliquid. * Frag. ep. Ita locutus insulsè est, vt.

INSVLSITAS, vanitas, stultitia. 4. At. 11. Vix harum rerum insulsi- tatem ferro. pro R. P. 36. Iam nobis insulsi- tatem Græcorum. 13. At. 29. de Clar. 283. Chryssippi insulsi- tatem bene noram.

INSVLSVS, frigidus, absurdus, ineptus. 2. de Ora. 257. Quidam sic insulsi extiterunt, vt nihil aliud eorum nisi ipsa insulsi- tas rideatur. pro Cæl. 69. Adolescentens non insulsus, & Tuscul. 15. Insulsus homo. 10. Fa. 21. Quæ nec illiterata, nec insulsa esse videntur. 13. At. 31. O gulam insulsam.

✠ Syntaxis. Stultè, insulsè, arroganter. Rerum insulsi- tas & illiterata. Insulsa gula.

INSVLTO, irruo, illudo. 7. V. 131. Num tibi insultare in calamitate, num intercludere perfrugium fortuna, &c. videor? 4. ad Her. 52. Insultare in miserias alicuius. pro Flac. 38. Nunc vobis non insultabo vehementius, nec volitabo in hoc insolentibus neque in istum nugatorem inuehar. pro Milon. 88. Clodius qui tot annos in hanc Remp. insultauit.

† ADVERB. Vehementius, pro Flac.

✠ Syntaxis. Insultare in omnes miserias alicuius. INSVMO, sum, infideo. 3. de Orat. 141. In Oratore perfecto inest omnis Philosophorum scientia. 1. 2. 16. Non ob eam causam inest in facultate dicendi iuris ciuili scientia. Or. 41. Inest enim natura Philosophia in huius viri mente quædam. 5. Fa. 5. Manet repperiri potest, quod in hoc non inest. 1. de N. 118. Superfluum censet imagines diuinitate præditas inesse vniuersitati rerum: tum principia mentisque, quæ sunt in eodem vniuerso, deos esse dicit. Top. 77. Oracula ex ipso appellata sunt, quod inest hic deorum oratio. * Hortens. In quibus rebus peccata non maxima insunt.

† ADVERB. Mirè, 1. de Diuin.

INSVMO, impendo. 5. Atti. 17. Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, vt nullus teruncius infumatur in quantum. 2. de Inuent. 113. Infumere sumptum aut laborem in aliquam rem.

INSVMPVS, 12. Atti. 4. Plus infumptum in monumentum est, quàm, &c. 5. V. 150. Qui tantum præiens lucrum nulla opera infumpta contempserit.

✠ Syntaxis. Infumere argentum in amicos, sumptum & laborem in studia.

INSVO, includo. 1. Qu. Fr. 2. Quoniam Smyrnæ duos Mysios infuiti in culcum. pro S. R. 30. Infuiti in culcum.

INSVPER, præterea. 15. Fa. 16. Cautius insuper Epicureus, &c. 4. ad Her. 34. Non modò id non fecit, sed etiam insuper ipse grandi sponione victus est.

INSVVRO, flo, in aurem loquor. 4. Acad. 147. Fauonius ipse infusurrat. 5. Tusc. 103. Infusurrare alteri. 7. V. 106. Infusurrare ad aurem alicuius familiariter. 1. At. 16. Infusurrare alicui cantilnam suam.

INSVVRATVR, 1. Qu. Fr. 1. Nec in aures tuas fictè aut simulatè quæstus causa infusurratur.

† ADVERB. Familiariter in aurem, 7. Verr. Fictè, simulatè in aures, 1. ad Qu. Frat.

✠ Synt. Infusurrare alicui, & ad aurem, & aliquid alicui, & in aures. INTABESCO, extabesco. 3. de Nat. 84. Diuturno morbo intabescere.

INTACTVS, 8. Fa. 2. Intactus à sibilo peruenerat Hortensius ad senectutem.

INTEGELLVS, integer. 9. 10. Suauissimum cibus dicitur nostrum præstabo integellum.

INTEGR, incorruptus, inuiolatus, castus, solidus, totus, plenus, in- lumis. (contaminatus, vitiosus. Modi sunt loquendi huius nominis post felix illud seculum vix satis noti vulgo, vt pro corporis valetudine, cui opponitur fessus, Integrum aliquid reseruare, de re aliqua ita constituere, vt facile ipse se, aut alius explicare, & quicquid vellet agere possit: Integrum esse, pro liberum esse: vide Cardinalem pag. 154. Vbi multa præclara. Sic ergo Cicero 1. de Or. 229. Cum esset ille vix exemplum, vt scitis, innocentis, cumque illo nemo esset neque integrior, neque sanctior. pro Planc. 3. Vita integerrima. 6. V. 7. Vir integer, innocens, religiosus. 2. de Inu. 36. Homo integer & castissimus. 2. de Or. 184. Iustus, integer, religiosus, perferens iniuriam. 4. Acad. 19. Integer & incorrupti sensus. 1. de Fin. 33. Omne animal integrum se ac saluum vult. 1. Tusc. 47. Multo etiam integriora ac puriora sunt, vt à te longissimè se efferant. pro Syl. 86. Deos testor, integro me animo ac libero P. Syllæ causam defendere. pro Dom. 60. Cum Gabinio integerrimas pacatissimè- que gentes ad diripiendum tradidisses. 1. de Diu. 30. Qui lituus in curia Saliorum situs, cum ea desagrasset, inuentus est integer. pro Planc. 86. Quos ego florentes atque integros vici. pro Fla. 61. Ex vera atque integra Græcia. 3. C. 6. Literæ integris signis datæ. de Pro. 17. Annus integer est nobis expectandus. pro S. R. 146. Integram prædam sine sanguine habere. 2. Qu. Frat. 5. Quintum vini planè integrum. 2. de Fin. 64. Integra valetudo. pro Qu. 49. Dum existimatio est integra, facillè consolatur honestas egestatem. 2. V. 14. Coniuges integras ab istius perulanti- tate conseruare non licitum est.

† Absolutus, liber. 3. de N. 7. Rudem me discipulum atque integrum accipe. 7. At. 25. Quod me admones, vt me integrum, quomodo ad possim, seruem, gratum est. 13. Famil. 4. Reseruare omnem causam integram alicui. 1. 9. Vt integrum mihi de causa Campana ad suum reditam reseruarem. 8. 6. De Dolabella, integrum tibi vt reserués, suadeo. Brut. 18. Omhino tempora int-

grang tibi causam referunt. 1. Fam. 9. Quod ne integra re mihi ad consulendum, &c. implicatus tenebar. 2. Off. 82. Is rem integram ad reditum suum iussit esse. 3. C. 7. Ut ad consilium publicam rem integram referrem. 5. At. 2. Praesertim cum integram rem causamque reliquerim.

Quod licet. pro Liga. 1. Cum id iam integrum non esset. id est, cum non possem negare. 1. A. 2. 6. Loquor de legibus promulgatis, de quibus est integrum nobis. 1. Fam. 9. Si mihi integra omnia ac libera fuissent. I. P. 58. Non est integrum mihi consilio iam uti tuo. Part. 1. 32. Quilibet si integrum daretur, eam sententiam diceret. 4. Att. 2. Mihi integrum est facere vel non facere. 16. 2. Quod etiam idcirco trahebam, ut quam diutissimè integrum esset. 15. 23. Quousque iniquus, quoad erit integrum. 4. V. 98. Cum tibi in integro tota res esset. pro Rab. 18. Ego si mihi esset integrum, susciperem hoc crimen. 5. Tusc. 62. Atque ei ne integrum quidem erat, ut, &c. 9. At. 12. Tum poterimus deliberare, non scilicet in integra re, sed certe minus infracta. pro Fl. 105. Constituent quid agant, quibus integrum est. Ibidem. Ij quibus integrum est, qui nondum ad honores accesserunt. 9. At. 2. De triumpho erit, inquis, integrum. 4. 15. Sed hec mallem integra re tecum egissem, profecto aliquid egissem. pro Mur. 43. Eadem vobis audientibus amisso iam tempore, quæ ipsi soli re integra saepe dixi. 12. At. 40. Nisi hac ætate absolutum erit, quam rem vides integram restare, scelere me liberatum non putabo. 13. 49. Itaque ei de integro gratulare. Ibid. 27. Epistola mihi de integro scribenda est. In integro restituere. id est, in pristinum statum. **Lege, R E S T I T U O.** 1. Fam. 3. Nec cuiquam tuorum quicquam fieri, quod tibi cum venisses, non esset integrum. pro Mur. 8. Non iam mihi licet, neque integrum est, ut meum laborem hominum periculis subleuandis non impertiam.

A D V E R B. Diutissimè, 16. Fam. Planè, 2. ad Q. Fr. **Syntaxis.** *Integer & sanctus. Innocens, integer, religiosus. Integer & castus. Iustus, integer, iniuriarum perferens. Integrum ac saluum te cura. Integro ac libero animo dicere. Florètes & integri hostes, valensudo, existimatio, coniuges. Discipulus rudis & integer. Id erit integrum tibi, & de Casare. Tibi est integrum facere. In integro res est. Licet, & est integrum. De integro fecit, id est, denuò. In integro restituere.*

I N T E G R E, in Sal. 4. Vita integerrimè acta. 1. de Fin. 30. In corruptè atque integrè iudicare. pro Pomp. 1. In amicorum periculis castè integrèque versari. de Opt. 12. Atticè dicere: id est, quasi sicè & integrè.

I N T E G R I T A S, innocèntia. 5. de Fi. 40. Summum bonum cumulat ex integritate corporis, & ex animi ratione perfecta. 2. 34. Integritas corporis, valetudo, &c. 5. Tusc. 99. Integritas valetudinis. 5. de Fin. 80. Integritas vnguiculorum omnium. de Cl. Vita: grauitas & integritas. 1. Qu. Fr. 1. Tua integritas & continentia. 3. A. 25. Singularis integritas alicuius, multis magnisque rebus spectata. 1. V. 27. Integritas atque innocèntia singularis. 2. de Or. 35. Eadem facultate fraus hominum ad perniciem, & integritas ad salutem vocatur. 7. At. 2. Cato integritatis & fidei mihi testimonium dedit. 1. Qu. Fr. 1. Tertius hic annus habeat integritatem eadem quam superior, cautionem etiam diligentior. 6. At. 2. Ain' tandem Atticè laudator integritatis & elegantia nostræ? de Clar. 132. In corrupta Latini sermonis integritas. *in Clod. Integritas tua te purgavit.

A D I V N C T. Cautior, & diligentior, 1. ad Q. Fr. Gratissima, pro Q. Lig. In corrupta sermonis Latini, de Cla. Par. pro Cluen. Prouincialis, pro Selt. Singularis, 1. Verr. Spectata, multis magnisque in rebus, 3. Phil. Summa, 13. Fam. Tanta, pro Font.

I N T E G R O R, recreor, reficior. 1. de In. 25. Animus defessus audiendo, aut admiratione integratur, aut risu renouatur.

Syntaxis. *In corruptè & integrè iudicare. Castè integrèque versari. Integritas corporis, valetudinis. Integritas & continentia. Integritas incorrupta Latini sermonis. Animus integratur & renouatur admiratione ac risu.*

I N T E G V M E N T V M, inuolucrum. I. P. 12. Vereor ne qui sit, qui istius insignem nequitiam frontis, inuolutam integumentis, nondum cernat. Postquam in Sen. 15. Frontis integumento ad occultanda tanta vitia, diutius uti non licebit. 2. de Or. 350. Aliquando euolutus es illis integumentis dissimulationis tuæ, &c. 1. de Orat. 161. Per quædam inuolucra & integumenta perspicere aliquid.

Syntaxis. *Inuolucrum & integumentum. Per integumenta aliquid perspicere.*

I N T E L L E C T I O, synecdoche. 4. ad Her. 45. Intellectio est, cum res tota parua de parte cognoscitur, aut de toto pars.

I N T E L L I G E N S, ingeniosus, callidus. (diota. de Vn. 8. Nihil non intelligens intelligente præstantius est. de Cl. 183. Non semper vulgi iudicium cum intelligentium iudicio congruit. de Op. 11. Qui teretes aures habent, intelligentisque iudicium. 3. de Fi. 19. Doctus & intelligens vir. de Cl. 198. Intelligens discendi existimator. Ibid. 320. Existimator doctus & intelligens. 6. V. 4. Quæ non modo istum hominem ingeniosum & intelligentem, verum etiam quemuis nostrum, quos iste adiotas appellat,

delectare possent. Ibid. 149. Prætor intelligens negare. 1. de Fin. 63. Erat & cupidus voluptatum, & cuiusvis generis eius intelligens & copiosus.

I N T E L L I G E N T E R, cum docilitate, quod inepti dicunt, intelligibiliter. Par. 28. Intelligenter audiri.

Syntaxis. *Iudicium intelligens. Doctus & intelligens. Ingeniosus & intelligens. Copiosus, & intelligens voluptatum.*

I N T E L L I G E N T I A, prudentia, cognitio, scientia, notio. || **Posteri Ciceronis,** pro **Intelligentia** intellectum usurparunt, cum Antiquiores omnes hoc vocabulo **Intelligentia,** & intelligendi actionem, & vim & instrumentum ipsum quo animus aliquid comprehendit, expresserint: nunquam verò intellectum vocarunt. 2. de Inu. 160. Intelligentia est per quam animus perspicit quæ sunt. Top. 27. 1. de Leg. 26. Natura homini rerum plurimarum obcuras & necessarias intelligentias enodauit, tanquam fundamenta scientia. 1. de Leg. 59. Principio homines rerum omnium quasi adumbratas quasdam intelligentias animo ac mente concipiunt. de Vn. 8. Deus intelligentiam in animo, animum concludit in corpore. 1. de Leg. 27. Natura nullo docente profecta ab iis, quorum ex prima & inchoata intelligentia genera cognouit, confirmat ipsa per se rationem & perficit. Ibid. 44. Nam & communis intelligentia nobis notas res efficit, easque in animis nostris inchoauit, ut honesta in virtute ponantur, in vitis turpia. 2. de N. 42. Cum in æthere astra gignantur, consentaneum est, in his sensum inesse & intelligentiam. 4. Ac. 119. Quod quædam animalis intelligentia per omnia permeat. 3. de Fin. 21. Simul autem incipit intelligentia, vel notionem potius, quam appellant **errorem** illi, viditque, &c. 1. Tusc. 51. Difficile est animi, quid, aut qualis sit, intelligentia. Par. 29. & 2. Off. 34. Prudentia & intelligentia idem. 3. de Nat. 64. Neptunum esse animum cum intelligentia per mare pergentem. 1. 49. In eas imagines mentem intentam infixamque nostram intelligentiam capere, quid sit Deus. Orat. 10. Plato ait, ideas semper esse, ac ratione & intelligentia contineri. 3. Off. 68. Quatenus aliquid ratione & intelligentia teneri potest. 1. de N. 26. Mens simplex fugere intelligentiam nostram vim ac notionem viderur. 1. de Diu. 70. Pars animi, quæ rationis atque intelligentia sit particeps. de Vn. 3. Quod intelligentia & ratione comprehenditur. 1. de Or. 12. Quod longissime sit ab imperitorum intelligentia sensuque disunctum. 3. 193. Idque faciunt etiam in aliis operibus, ad quorum intelligentiam à natura minus habent instrumenti. Ora. 117. Definire aliquid ad commune iudicium, popularèque intelligentiam accommodatè. 9. A. 10. Omnes qui ex omni ætate hac in ciuitate intelligentiam habuerunt. 1. de Nat. 49. Tamen fretus intelligentia vestra breuius dissero, quam causa desiderat. 1. de In. 56. Noui intelligentiam vestram, iudices, non potest ita videri. de Op. 12. Qui intelligentiam ponunt in audiendi fastidio. pro S. R. 49. Quid censes, hunc quo studio & qua intelligentia esse in rebus rusticis. 6. V. 46. Ut intelligas in homine intelligentiam esse, non auaritiam. 3. Off. 17. Honestum, quod in nostram intelligentiam cadit. Ibid. 72. In malitia simulatio intelligentia. 1. de In. 91. Aut falsum quiddam hoc pacto sapientia est, pecunia acquirenda intelligentia. de Cla. 102. Mutius iuris ciuili intelligentia præstitit. Ibid. 129. Is omnes intelligentia anteibat. 4. Aca. 20. Quid de gustatu & odoratu loquar: in quibus intelligentia etiam vitiosa est, quædam tamen, &c. 5. Tusc. 68. Proposenda quædam quasi mouentia sunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligentiamque conuertant. *Horrens. nobis acuentibus intelligentiam, quæ est mentis acies.

A D I V N C T. Animalis, 1. cont. Rull. Communis, 1. de Orat. Difficilis, vitiosa, 4. Aca. Magna iuris ciuili, de Cla. Mediocris, 3. de Inu. Popularis, Ora. Obscura, & necessaria, 2. de Leg. Præstans, 2. de Na. Prima, & inchoata, vulgaris, 1. de Inu.

Syntaxis. *Intelligentia, obscura, adumbrata, in animo inclusa, concepta, prima, inchoata. Animus rationis & intelligentia compos. Commune iudicium, & popularis intelligentia. Intelligentiam habere. Fretus intelligentia tua: id est, perspicacia, iudicio. In intelligentiam cadere. Iuris intelligentia præstans. In gustu intelligentia. Cognitio & intelligentia.*

I N T E L L I G E N D I. Orat. 10. Ille non intelligendi solum, sed etiam dicendi grauissimus autor Plato.

I N T E L L I G E N S. I. P. 68. Oratio adolescenti non acriter intelligenti præceps.

I N T E L L I G O, cognosco, sentio, teneo, capio, percipio, interpretor, mente complector, cogitatione comprehendo, complector, perspicio, comprehendendo, animaduerto, intelligentiam habeo, accipio, disco, animo percipio, intelligentia & ratione comprehendo, ratione & intelligentia teneo, animo & cogitatione comprehendo, constructum conscientiam teneo, perspicor, sententiam alicuius interpretor. 3. Tusc. 34. 2. Attic. 18. Accipi aliquot epistolas tuas, ex quibus intellexi, &c. 6. 1. De me scribis, te ex Philotimi literis cognouisse. Ibid. 9. Intellexi ex tuis literis, te ex Turannio audisse, à me prouinciam fratri traditam. 2. de Orat. 60. Sed ne latius hoc patere videatur, hæc duntaxat in Græcis intelligo: quæ ipsi, qui scriperunt, voluerunt à vulgo intelligi. 1. de Nat. 110. Puderet me dicere

nō intelligere, si vos ipsi intelligeretis, qui ista defenditis. Ibid.
47. Itaque corpus quid sit, intelligi quasi corpus quid sit, nullo proliis modo intelligo. 6. V. 94. Tametsi non tam multum in istis rebus intelligo. 7. 147. Quod iste neque attendere vnam, neque intelligere potuit. 3. de N. 3. Ea quæ minus intellexi, & ea quæ parum accepi. 1. Offi. 146. Intelligo, animadverto, sentio. Par. 6. Quem enim intelligimus diuitem; aut hoc verbum, in quo homine ponimus. 2. de Leg. 62. Nostra legis interpretes, quo capite iubemur sumptus remouere, & hoc intelligunt, in primis sepulchrorum magnificentiam esse minuendam. pro S. R. 87. Quam sis audax, hinc omnes intelligere possunt, quod, & pro Cec. 37. Verum ita est, vt dicis te delectum deo intelligere, etiam si tactus non sis. 2. Offi. 48. Quam qui audiunt, intelligere & sapere plus quam ceteros arbitrantur. 11. Att. 13. De fundo Frusinarum redimendo iam pridem intellexisti voluntatem meam. 9. 2. Vtrum hoc tu parum meministi, an ego non satis intellexi. 8. 16. Explicari mihi tuum consilium planè volo, vt penitus intelligam. 1. de Inu. 88. Ambiguum si concesseris, ex ea parte quam intellexeris, & c. 1. de Na. 36. Illud non possumus intelligere. Top. 27. Cernere & intelligere aliquid animo.

† **ADVERB.** Acriter, in Piso. Diligenter, prorsus nihil, 2. de Diu. Haud sanè, 2. de Offi. Male, 16. Att. Melius, præclare, prudenter, de Clar. Non ferè, 3. Offi. Non tam multum, 6. Ver. Minus, 3. de Nat. Optimè, 2. Philip. Penitus, 8. At. Perpicuè, pro Cec. Planè, 10. At. Planè rationem, 3. de Orat. Planè non, At. Prorsus, 4. Tusc. Pulchrè, 11. Fa. Quamprimum, 13. Fa. Redè, 9. Attic.

INTELLIGOR. de Amic. 23. Id si minus intelligitur quanta vis amicitia sit, ex discordiis percipi potest. 2. de Orat. 25. Malo non intelligi orationem meam, quam reprehendi. 3. de Nat. Sed ea magis ex aliorum contentione, quam ipsa per sese cognosci atque intelligi potest. de Fat. 44. Ex quo facile intellectum est, verbis eos, non re diffidere. 5. V. 110. Vnde ergo hoc intelligi potest: ex hoc maxime, quod, & c. Orat. 134. Hoc quale esse debeat, ex ipsis, quæ supra dicta sūt, intelligi potest. Ibid. 15. Cuius ex epistolis intelligi licet, quam frequens, & c. ibidem. 14. Quod post magis intelligeretur. Ibidem 202. Sed tamen nec nimis esse diuersa, nec vilo modo coniuncta intelligi licet. 3. de Leg. 3. Cum dico legem, nihil aliud intelligi volo, quam imperium, sine quo, & c.

† **ADVERB.** Apertè, 1. de Inuent. Facile, de Fat.

INTEMLII, populi. 8. Fam. 15.

INTEMPERANS, immoderatus, intemperatus, qui se in omni libidine effundit libidinosus, impurus, cupidus. 13. Att. 26. Intemperans sum in rei cupiditate, quam nosti. de Sen. 29. Libidinosus & intemperans adolescentia. Postq. in Sen. 13. Vir libidinosus, impurus, intemperans. 9. Fa. 16. Homo intemperantissimus. in Nat. 1. Sed fui paulò in te intemperantior fortasse, quam debui. 5. V. 160. Intemperans, vir, & impudica mulier.

† **ADVERB.** Valdè, 9. Famil.

INTEMPERANTER, immoderatè, insolenter. 1. A. 12. Nimis iracundè & valdè intemperanter. 1. Tusc. 6. Intemperanter abuti aliqua re. 5. A. 48. Intemperantius vti aliqua re.

† **Syntaxis.** Intemperans est libidinosus. Libidinosus, impurus, intemperans.

INTEMPERANTIA, intemperies, incontinentia, insolentia. 4. Tusc. 22. Intemperantia est, à tora mente & recta ratione defectio. 1. Acad. 37. Et omnium perturbationum arbitratur esse matrem, immoderatam quandam intemperantiam. 2. con. Rull. 99. Hæc ego vos concupisse pro vestra intemperantia non miror. 1. Offi. 123. Si autem libidinum intemperantia accesserit, duplex malum est. Postq. in Sene. 10. Qui ne sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propululare. pro Domo 21. Is tanta fuit intemperantia, vt, & c. de Arusp. 42. Explete intemperantiam alicuius. pro Cæl. 15. Is multa de incontinentia intemperantiaque disseruit. 3. de Nat. 71. In iustitia, intemperantia, timiditatis quæ semina essent. 4. Tusc. 41. Moderatam intemperantiam approbo.

† **ADIVNC.** Immoderata, 1. Aca. Impudentior, 1. Offi. Impura, Postquam ad Quir. Inimica alicui, moderata, 4. Tusc. Multa, pro Cæl. Tanquam, pro Dom. Turpior, 7. Fam.

† **Syntaxis.** Libidinum intemperantia.

INTEMPERATE, intemperanter. de Vn. 38. Immoderatè & intemperatè viuere.

INTEMPERATVS. I. P. 22. Intemperantissimæ perpotationes. Ibid. 72. Intemperantissima pecus. de Amic. 77. Intemperata quedam benevolentia.

INTEMPERIES, modestia, procacitas. 4. At. 6. Ne qui videor non stultè illius amici intemperiam tulisse, rursus stultè illius iniuriam faciam illustrem.

INTEMPESTIVE. 1. Offi. 88. Ne irascamur intempestiue accedentibus, aut impudenter rogantibus. 11. Fam. 16. Qui ad nos intempestiue adfunt.

INTEMPESTIVVS, perversus, preposterus. 4. Att. 13. Nunquam mihi tua epistola aut intempestiua aut loquax visa est. pro Mur.

13. Intempestiuum conuiuium. de Am. 22. Amicitia nunquam intempestiua, nunquam molesta est.

INTEMPESTIVS, concubus. 1. A. 8. Cum intempesta nox esset, mansi in villa. 6. V. 94. & 7. 91. Repente nocte intempesta abiit. uorum armorum fit concursus. 1. P. 92. Is nocte intempesta abiit.

† **Syntaxis.** Intempestiue ad aliquem adesse.

INTENDENS, extendens, fundens. 1. de N. 54. Immensa regionum magnitudo, in quam se iniiciens & intendens animus late longèque peregrinatur.

INTENDO, porrigo, extendo, intento. 1. Att. 14. Et simul dextram intendit ad statum. 4. Aca. 30. Mēs naturalem vim habet, quam intendit ad ea quibus mouetur. ibid. Intendere sensus ad res percipiendas. 11. A. 22. Si fieri posset, vel plures te animos habere vellem, quos omnes ad Mutinam intenderes. 1. de Orat. 403. Sed vt commonstrarem tantum viam, & c. vt fieri solet, dignum ad fontes intenderem. Ibid. 133. Studium nihil prodest perueniendi aliquid, nisi illud, quod eo, quod intendas, ferat deducendo cognōris. 4. Ac. 80. Intendere longius aciem. 4. Tul. 38. Intendere aciem acrem in omnes partes.

† **Exerceo,** ago, vtor. 2. Tul. 56. Qui volunt exclamare maius, non satis habent, latera, fauces, linguam intèdere, toto corpore contentioni vocis asserunt. Ibid. Nunquam ingemiscit vir fortis, nisi fortè vt se intendat ad firmitatem. 4. Aca. 89. Intendere aciem. Ibid. Intendit crinitus Apollo arcum auram Luna in nixus. Or. 59. Intendere & remittere sonum vocis. Hort. Quero, non quibus rebus intendam animum, sed quibus relaxam ac remittam.

† **Comor,** nitor, cogito. 1. C. 30. Si iste quò intendit, in Manliana castra peruenerit. pro Mur. 22. Vt eò quò intendit, maturè cum exercitu peruenerit. 10. A. 9. Si C. Antonius, quod animo intenderat, perficere potuisset. id est, conceperat. 2. de Or. 179. Hoc tibi antè explicandum est, quam illuc proficiscare, quò te dicis intendere. 7. A. 27. Agitur vita & fortuna optimi cuiusque, quò cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius. pro Fl. 84. In quo quid reprehendis? quò falsum intenderis? qui doces? pro Qu. 88. Is sibi eum nuper edidit socium, quem (quomodo nunc intendit ne in viutorum quidem numero tum demonstrat fuisse.

† **Adhibeo,** exco. 4. Acad. 46. Desigere & intendere animum in aliquam rem. Ibid. Intendere considerationem in aliquam rem. 4. Ac. 46. Parum defigunt animo & intendunt in ea quæ perspicua sunt. 2. V. 10. Intendere animum aliquo.

† **Infero,** paro, molior. de Ar. 1. Simul ac periculum iudicij intendi, omnem illius impetum compressi. pro Qu. 47. Minas in latere, pericula intendere. 1. de Or. 42. & pro Cec. 20. Intèdere licet alicui. id est, inferre. pro Mil. 37. Alicui diem dicere, multam irrogare, actionem perduellionis intendere. 8. Fam. 4. Intendere se aduersarium in Magistratum alicuius. 2. ad Her. 45. Intendere controuersiam. id est, contestari licet. 4. 38. Huiusmodi intendere orationem, quæ redarguatur.

INTENDOR. 1. Tul. 56. In profundenda voce omne corpus intenditur. pro S. R. 7. Peto à te, vt periculum, quod in omnes intenditur, propulset.

† **ADVERB.** Longius aciem, 4. Acad. Maliciousè genus litis, pro Cec.

† **Syntax.** Intendere animum ad patriam, digitum ad fontem, aciem longius, linguam, corpus, arcum, vocem. Quò cupiditatem intendit Animo intendere. Desigere & intendere animos in aliquam rem. Intendere alicui periculum.

INTENSVS, instans, tumidus. Or. 124. Principia verecunda, non elatis intenfa verbis.

INTENSIVS, aduer. vehementius, acrius, maiore cupiditate. 4. ad Her. 70. Alia meliora sunt, quæ multò intensius petimus in vita.

INTENTANS. 2. de Inu. 125. Tum ipsum aduerserium quasi intentantis loco producendo, hoc interrogando, vtrum, & c.

INTENTIO, contentio, diligentia. 2. de Inu. 46. Cum animus hac intentione omnes totius negotij partes considerabit. 4. Tul. 3. Mentem à cogitationum intensione cantu & fidibus ad tranquillitatem traducere.

† **Criminis obiectio.** 1. ad Her. 27. & 1. de Inu. 13. Intentio, Occidisti Aiace. Inficiatio. Non occidi.

† **Mens, consilium, animus.** 2. de Inu. 125. Postea facti aut intentionis aduersariorum, cum ipso scripto contentio.

INTENTO. 5. Tusc. 76. Dolor ardentem facies intentat, is fortitudinem & patientiam se debilitaturam minatur. pro S. R. 100. Explicet suum volumen illud, quod aiunt, Sex. R. officio intendente, & meditati esse, se omnia illa pro testimonio esse dicturum. pro Mil. 37. Clodius non feruos, non arma, non vim intentatum.

INTENTVS, subst. prosectio, porrectio. pro Selt. 117. Voces quidem & palmarum intentus, & maledictorum clamores omnes profuderunt.

INTENTVS, attentus. 1. de Natu. 27. Animum esse per naturam rerum omnem intentum & commicantem. Ibidem. 49. In eas imagines mentem intentam infixamque nostram intelligit.

tiam capere, quæ sit beata natura. 11. A. 22. Intendete animum ad aliquam rem, referre animum ad aliquam rem, animum alienius intentum esse ad aliquid faciendum. Ibid. Quamuis intentus animus tuus sit ad fortissimum virum liberandum. 2. cont. Rull. 76. Intentis oculis omnes reipub. partes intueri. pro Flac. 26. Aliquid quàm maximè intentis oculis (vt aiunt) acerrimè contemplari. 3. de Orat. 2. 14. Voces, vt chordè, sunt intentæ, quæ, & de Sen. 37. Appius intentum animum tanquàm arcum habeat.

¶ *Acer. 2. de Or. 2. 11. Oratio lenis & summissa. (Intenta & vehemens. 1. 2. 55. Sermo paulò intentior.*

¶ *Illatu. de Pro. 23. Tela vndique in patriam intenta. I. P. 5. Ego tela intenta iugulis ciuitatis de coniuratum manibus extorsisti. pro Sest. 42. Intenta signa legionum exitimantur ceruicibus bonisq; vestris. pro Mil. 68. Ista omnia in hunc vnum instituta, parata, inteta sunt. pro Sest. 15. Fuerat ille annus taquam in reip. magno metu & multorū timore intetus arcus in me vnū.*

¶ *Extens. 7. V. 30. & 79. In ore portus tabernacula carbafcis intenta velis collocabat.*

† *ADVERB. Quàm maximè, pro Fla. Vndique, de Pron.*

¶ *Syntaxis. Intentare alicui arma, seruos, vim. Intentus animus per naturam rerum. Mens intenta & infixa. Ad aliquam rem intendere animum Intenta signa, tela in patriam. Tabernacula intenta velis carbafcis.*

¶ *INTER. 7. V. 101. Nulla vox alia inter dolorem crepitūmq; plagarum audiebatur.*

¶ *Ratione numeri. 1. de Or. 45. Non sum nescius ista inter Græcos dici & discitari solere. Ibid. 176. Qua de re inter Marcellos & Claudianos ceterum viri iudicauerunt. 2. 104. Nihil est enim, quod inter homines ambigatur, in quo non queratur, &c. Ibid. 150. Inter ingenium & diligentiam perpaulum loci reliquium est arti. de Clar. 333. Galba fuit inter tot æquales vnus excellens. Orat. 6. Vnus excellit inter omnes. de Cl. 230. Hortensius suos inter æquales longè præstitit. pro Planc. 32. P. Crassus inter equites Romanos summo splendore fuit. Or. 99. Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari. de Som. 14. Homines qui terram incolunt interruptos ita esse, vt nihil inter ipsos ab aliis ad alios mansare possit. de Am. 27. Ea charitas, quæ est inter natos & parentes. 8. Att. 11. Huius enim operis maximi inter homines illum esse affectorem volo. de Amic. 33. Quæ sæpè inter me & Scipionè de amicitia diserebantur. pro Qu. 46. Qui inter tot annos non appellatit quidem Quintium. pro Pom. 68. Qui inter tot annos vnus inuentus est, quem socj in vrbes suas cum exercitu venisse gaudeant. 4. V. 130. Vt dies quadraginta quinq; inter binos ludos tolleretur. 1. A. 65. Si inter canam in tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset. 3. Q. Fr. 15. Hec inter cœnam Tironi dictaui, ne mirère alia manu esse. 1. de Leg. 67.*

¶ *Vsupacione X II. tabulæ inter quinque pedes esse voluerunt. 9. Att. 2. Inter me & Brundisium Cæsar est. Ibid. Hoc inter me & illos interest, quod, &c. pro S. R. 11. Iudicium inter scarios committitur. 3. V. 65. Philodamus in primis inter suos copiosus.*

¶ *Cicero & qui incorrupta Latini sermonis integritate fuerunt, hac præpositione ea efferunt quæ & ijdem antiquiores, & qui iam sunt recentiores, per Inuicem. Cicero, Amant inter se. Quod cum multò elegantius dici istiusmodi per inter, videantur, exempla hinc video, quibus, inter, pro, inuicem, aut Mutuò rectè iungi possent. 2. de Or. 222. Atque hæc inter se iungi copularique possint. Ibid. 223. Capita inter se contraria. Ibid. de Op. Lege, CONTRARIVS. 6. Attic. 1. Cicerones pueri amant inter se, discunt. 1. de Nat. 123. Dij inter se diligunt. 3. Qu. Fr. 3. Pueri valent, & nos, & inter se amant. 6. Att. 1. Quæ fueramus ego & tu inter nos de sopore locuti. 3. C. 13. Illi furtim inter se aspicebant. 2. de Or. 94. Aliqui voluntate similes inter sese. 13. Fa. 73. Nihil potest esse coniunctius, quàm nos inter nos risum tenere. 1. de Orat. 83. Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares. de Cl. 148. In reliquis dissimiles inter se fuerūt. de Arusp. 63. Nostræ sunt inter nos iræ discordiæque placandæ. 9. Att. 2. Dux artes inter se pares. 1. V. 34. Vobis inter vos voluntas fuit coniuncta. de Clar. 84. Sed etiam ipsorum inter ipsos concessu ita tributum est. 2. Att. 7. Vna spes salutis est, istorum inter istos dissensio. de Amic. 50. Bonis inter bonos quasi necessariam benevolentiam esse. 1. de Nat. 71. Hoc mirabilis, quod vos inter vos risum tenere possitis. 10. Att. 4. De eare nos inter nos locuti sumus. 1. de Diu. 58. Nos inter nos esse complexos. 2. de Orat. 295. Sed quid vos inter vos. 9. Fam. 8. Puto fore, vt mirère, id nos locutos esse inter nos, quod nunquàm locuti sumus. de Am. 84. Neque solum colent se inter se, sed, &c. 1. Offic. 51. Ac larissimè quidem patens hominibus inter homines, omnibus inter omnes societas hæc est. Ibid. 22. Hominum inter homines societas. ibidem. Ipsi inter se alij aliis profunt. 11. A. 2. Quorum summum quondam inter ipsos odium ineministis. pro Cor. 60. Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus. 14. Att. 15. Vt nosmeripsi inter nos coniunctiores simus. pro Qu. 30. Vt aut vterq; inter se, aut neuter satisfaret. 8. Att. 20.*

¶ *QUI inter se ne noti sunt. 5. de Fin. 12. In eo nonnunquam variari inter eos & dubitari videtur. 1. Fam. 9. Atque vtiam hæc inter nos studia exercere possemus. pro Cec. 52. Sermo familiaris non cohærebit, sed verba inter nos aucupabimur. 2. de Or. 7. Sermo quem illi quondam inter se de his rebus habuissent, de Vn. 33. Hæc inter se penè contingunt. ibidem. 35. Quos fratres inter se & agnatos appellare videamus. pro Mil. 13. Vim inter ciues susceptam esse. Antequàm 20. Non patiar, vt opera mea manus inter vos conferatis, & cædes ciuium inter se fiat. 9. Fam. 8. Sermo inter nos habitus. 12. 28. Non enim inter nos facere debemus. 1. Ora. 2. 15. Multum inter se distant istæ facultates, longèque sunt diuersæ atque seiunctæ. de Fat. 15. Si in sphaera maximi orbis sunt, medij inter se diuiduntur. 12. Fam. 29. Amor inter nos natus est.*

¶ *Syntaxis. Cades ciuium inter se facta. Illi inter se risum tenent. Nostra inter nos ira placanda. Vobis inter vos voluntas coniuncta. Istorum inter istos dissensio. Amata inter vos. Colunt illi se inter se.*

¶ *INTERAMNA, oppidum. 2. At. 1. & pro Dom.*

¶ *INTERAMNIS, pro Mil. 47. Caius Cassius Interamnensis.*

¶ *INTERCALANDI. 2. de Leg. 29. Quod tempus, &c. diligenter habenda ratio intercalandi est. 8. Fam. 6. Curio bellissimè, quia de intercalando non obtinuerat, transfugit ad populum.*

¶ *INTERCALARIS, Februarius, quod in eo dies vnus interponitur. 5. 14. Ad VI. Cal. intercalares priores. pro Quin. 79. Dic Næui diem, ante V. Cal. intercalares. Ibid. Pridie Cal. intercalares.*

¶ *INTERCALARIUS, intercalaris, id est, interpositus, interiectus. 4. V. 130. Tunc Cepheleitani decreuerunt intercalarium. XLV. dies longū, vt reliqui menses in suam rationem reuerterentur.*

¶ *INTERCALATUR. 5. Att. 21. Cum scies Romæ intercalatum sit, nec ne, velim ad me scribas.*

¶ *INTERCALOR, interponor, adiungor, prorogor. 7. Fa. 2. Quotidiè vota facimus, ne intercaletur. 5. Att. 9. Te rogo vt pugnes, ne intercaletur. 4. 13. 6. 1. Præmuni quæro vt simus annui, ne intercaletur quid.*

¶ *INTERCAPEDO, intermissio, intervallum. 16. Fam. 21. Itaque iam me non pœnitebit intercapedinem scribendi fecisse. 1. de Fin. 61. Quas ob causas in eorum vita nulla est intercapedo molestiæ. 9. Fam. 22. Quid enim, non honestum verbum est diuisio: at inest obscœnum, cui respondet intercapedo.*

¶ *INTERCEDITVR, impersonale. pro C. Cor. 1. Legere codicem cum intercedatur.*

¶ *INTERCEDO, intersum, interuenio. 2. de Orat. 89. Vix annus intercesserat ab hoc sermone cohortationis meæ, cum iste &c. pro Clu. 72. Vnus & alter dies intercesserat, cum res parum certa videbatur. 2. de Fin. 102. Ne id quidem fieri potest, nisi cum multa annorum intercesserint millia. 4. V. 89. Vna nox intercesserat, cum, &c. 1. C. 4. Nox nulla intercessit, mox interfectus est. pro Qu. 48. Is quicum tibi affinitas, societas, omnes denique causæ & necessitudines veteres intercedebant. Ibid. 54. Affinis meus, quicum mihi necessitudo vetus, controuersia de re pecuniaria recens intercedit. 6. Fam. 12. Veteres mihi necessitudines cum his omnib. intercedunt. pro Cæ. 32. Intercedunt mihi inimicitia cum illo. 13. Fa. 65. Multaque & magna inter nos officia & paria & mutua intercedunt. Ibid. 4. Cum quibus si mihi nulla causa intercederet, tamen te rogarem. de Amic. 79. Si morum aut studiorum commutatio facta erit, aut in reip. partibus dissensio intercesserit. 1. ad Her. 26. Ratio, quæ nisi intercederet, nec causa quidem esset, &c. 1. Fam. 2. De his rebus pridie quàm hæc scripsi, Senatus auctoritas intercesserat. 15. 5. Cum vestra auctoritas intercessisset, vt ego regem tuerer. de Cl. 173. Itaque eum, etsi nemo intercedebat, qui se illi anteferreret, neque secundum tamen, neque tertium dixerim. 3. de Fin. 67. Ea natura est hominis, vt cum genere humano quasi ciuile ius intercedat. 1. Fa. 13. De Varinio autem primū reditus intercesserat in gratiam. 13. 23. Inter nos vetus usus intercedit.*

¶ *Rogando, impetro. 6. Att. 1. Adscribit etiam intercessio se pro eis magnam pecuniam. 2. A. 45. Tantum enim pro te intercessisse dicebat. 1. Fam. 9. Nullum meum minimum dictum, non modò factum pro Cæsare intercessit, quod ille, &c.*

¶ *Obsto, aduersor, reluctor, resisto. 2. de Or. 197. Tribuni ex templo pulsi cum intercedere rogationi vellent. 2. Qu. Fr. 6. Monstra de aliquo promulgare, quibus intercedat nemo. 3. de L. 18. Quod legationis genus ego Consul sustulissem approbatè senatu, nisi mihi Leuius Trib. pleb. intercessisset. pro Qu. 65. Quid, si M. Brutus intercessurum se dixit, &c. videturne intercessisse appellatio tribunorum? 1. Fa. 2. De his rebus pridie quàm hæc scripsi, Senatus auctoritas grauissima intercesserat: cui cum Cato & Caninius intercessissent, tamen est scripta. Ibid. 7. Eaq; quæ de reductione regis scripta est autoritas, cui scis intercessum esse, vt ne quis omninò regem reduceret, tantam vim habet, vt, &c. 1. Att. 13. Qui veritus est, ne Fusus ei legi intercederet, quæ ex S. C. ferebatur. 10. Fa. 10. Mæq; sententiæ quæ secunda pronuntiata erat, cum frequè assentiretur Senatus, rogatu Seruilij. P. Titius intercessit. ter. Ibid. Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit.*

† *ADVERB. Turpiter, 8. Fam.*

INTERCEPTIO, pro Cl. 167. Quæ deinde interceptio potali? cui non de integro autem datum?

INTERCEPTVS, 1. Qu. Fr. & Att. Literæ interceptæ. 2. con. Rul. 3. Honos ad alienæ petitionis occasionem interceptus.

INTERCESSIO, quam vulgus, oppositionem vocat, præsertim in causis forensibus. Ibid. 30. Cùm intercessio stultitiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura. 1. A. 25. Quas tu mihi intercessionem inquis?

† **ADIVNC**, Pesticifera, 2. Philip.

INTERCESSOR, obstans & resistens. pro Syl. 65. Cæcilius agraria legi intercessorem fore perpeffus est. 1. Q. Fr. 4. Clodius poterit concesiones concitare, deinde etiam intercessor parabitur. 3. de Leg. 11. Intercessor rei malæ salutaris civis esto. pro S. R. 110. Postremo isto hortatore, intercessore ad Syriam non adierunt. 10. Fa. 10. Intercessor grauiissimus. * pro Cor. 2. Nullo intercessore comparato. || 2. A. 3. Intercessor iniquissimus.

† **ADIVNC**, Grauiissimus, 10. Fam. Iniquissimus, 2. Philip.

INTERCIDIO, cado, pro Deiot. 25. Pereant amici, dum vnâ inimici intercident. dictum Domitij, ex versu quodam Græco. 5. Fam. 8. Si qua interciderunt, non tam re quàm suspitione violenta, ea, &c.

INTERCIDIO, interscindo. Parad. 6. Mercedum pactiones in patrociniis intercifa pecuniarum in concionibus candidatorum.

INTERCIPIO, in itinere capio, aufero. pro Cl. 166. Venenum cùm in mulso daretur, quendam eius familiarem interceptisse, bibisse, mortuum esse.

INTERCIPIORIO, 10. Fam. 23. Ne literæ à latronibus interceptentur. 1. At. 10. Literas aut interire, aut aperiri, aut intercipi. 10. 7. De his rebus quas intercipi periculofum esset.

† **Syntaxis**, Litera intereunt, aperiuntur, intercipiuntur.

INTERCISE, Part. 24. Intercisè atque permittè dicere.

INTERCISVS, Lege, V. ELINVS.

INTERCLVDENDVS, 8. At. 9. Ille à comætu & reliquis copiis intercludendus. Par. 1. Qui Carthaginensium aduentum corporibus suis intercludendum putauerunt. Postq. ad Qu. 14. Inimici mei corporibus ciuim trucidatis, flumine sanguinis meum reditum intercludendum putauerunt.

INTERCLVDOR, vereor, prohibeo, nego. pro Cec. 84. In iis ipsis intercludere insidiis, quas mihi conaris opponere. 2. de Fin. 118. & 15. Fa. 4. Intercludere aditum ad aliquem locum. pro S. R. 110. Intercludere omnes aditus alicui ad aliquem. 7. V. 131. Intercludere re per fugiũ fortunæ alicui. 7. At. 19. Intercludere fugã alicui.

† **Claudo**, pro Rab. 3. Intercludere omnes seditionum vias, munire præfidia reipub.

INTERCLVDOR, vereor, prohibeo, 8. At. 8. Intercludor dolore.

INTERCLVSIO, impedimentum, 3. de Orat. 179. Clausulas & interpuncta verborum, animæ interclusio & angustia spiritus atulerunt.

INTERCLVSVS, contentus, pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atque interclusa iam frondibus & virgultis.

† **Prohibitus**, 8. Fam. 1. Ipsum apud Bellouacos circumfedi, interclusum ab reliquo exercitu. pro Syll. 4. Aditum ad aliquem locum alicui esse interclusum. 2. con. Rull. 74. Cùm à ciuibus interclusum sit præfidium.

† **Clausus**, Antequàm 10. Aliquem locum præfidiis interclusum teneo. pro Clu. 183. Hoc modo innocentia defensio interclusa respirat.

† **Obsessus**, 9. Att. 4. Planè capri interclusi sumus. 8. 15. Iter meum interclusum putabam.

† **Reiectus**, de Pro. 6. Byzantij Mythridatis imperum ægrè repullum, & ceruicibus interclusum suis sustinuerunt.

† **ADVERB**, Planè, captique, 9. Att.

† **Syntaxis**, In ipsis insidijs aliquem intercludere. Viam, aditum, per fugum, fugam intercludere. Interclusus locus frondibus.

INTERCOLUMNIUM, columnarum interuallum, 3. Qu. Fr. 1. Edera conuestiuit, qua basim villæ, qua intercolumnia ambulationis. 3. V. 51. Signa omnibus intercolumniis disposita. 3. ad Her. 29. Vt ædes, intercolumnium.

INTERCVRRO, intercedo, interuenio, 8. A. 17. Pugnatur acerrimè, qui intercurreret, missum tres principes ciuitatis, 1. ad Her. 12. Alterum genus est narrationis, quod intercurrit nonnunquam.

INTERCVS, morbus est, si aqua iungatur, quem hydropem vocant Græci. 3. Offic. 92. Si quis medicamentum cuiuspiam dederit ad aquam intercutem.

INTERDICO, prohibeo, veto, decretum interpono. 4. V. 30. Si Prætor improbus, cui interdici nemo possit, det quem velit iudicem. pro Cec. 23. Prætor interdixit, vt est consuetudo, de vi hominibus armatis, sine vlla exceptione, tatum vt vnde deiecit restitueret. Ibid. 36. Prætor qui de fossis, de cloacis, de que minimis aquarum controuersis interdicit.

INTERDICO, pro Dom. 47. Vt M. Tullio aqua & ignis interdiceretur. Ibid. 82. Vt mihi aqua & ignis interdiceretur. 11. Fa. 1. Futurum puto vt aqua & igni nobis interdiciatur. 1. A. 23. Leges, quæ iubent, ei qui de maiestate damnatus sit, aqua & igni

interdici. de Sen. 22. Nostro more malè rem gerentibus petitis bonis interdici solet. de Arusp. 12. Vt huic furia vox interdiceretur. 2. ad Her. 45. Quibus aqua & igni interdici est. A. 10. Sic contendit, tanquam si illi aqua & igni interdici sit. pro Dom. 47. Hanc legem Clodius scripsit, vt interdici cui non sit interdici. Ibid. 82. Quod de omnibus interdici est, scriptum est in legibus. 1. de Orat. 215. Neque enim interdici est à rerum natura, aut à lege aliqua. aut more, vt singulis hominibus ne amplius quàm singulas artes nosse liceat. 1. de Fin. 7. Nec mihi ne faciam, interdici puto. pro Cœl. 26. Non modò nullo proposito præmio, sed etiam interdici interdici iuuentuti putet.

INTERDICTIO, pro Dom. 78. Tecti & aquæ & ignis interdicio.

INTERDICTVM, proprie Prætoris dictum est ac formula, qua quid aut fieri iubet, aut vetat, præsertim cùm de possessione contenditur. deinde etiam omnis vetandi formula. 3. con. Rul. 11. Ergo hac lege Prætorum interdici tollentur. 7. At. 25. Cæsar interdici respuentur. Ora. 102. Causa pro Cecinna de verbis interdici fuit. pro Cec. 35. Tum per hoc interdici eum restitui oporteret. Ibid. 9. Possessionem per interdiciu repetere. 1. de Or. 41. Multis que præsertim, qui tecum interdici contendere, aut ex manu confertum vocarent, &c. 15. Fa. 16. In hoc interdici non solet addi in hoc anno. I. P. 18. Tamen id iis non licere per interdici crudelitatis tuæ, potestatis erat non ferende. pro Do. 69. Flamma temporis, interdiciu sceleris, vox furoris. I. P. 48. Gabinus numen interdiciu deorum regi vendidit. * pro Cec. 40. Periculofum est dissolui hoc interdiciu.

† **ADIVNC**, Quotidianum, pro Cec. Tyrannica, 7. Verr.

† **Syntaxis**, Interdici de vi, ne, vt. Aqua & igne interdici alicui Meretricijs amoribus interdiciu est pio. Interdiciu contendere. Per interdiciu restituere aliquem.

INTERDIU, 2. ad Her. 7. Tempus ita quaritur, qua parte anni, qua hora, noctu, an interdiciu factum esse dicatur.

INTERDVCTVS, distinctio, vel nota. Or. 228. Oratio non spiritu pronuntians, nec interductu librarij, sed numero coacta debet insistere.

INTERDVVM, id est, cùm, nonnũ quàm. de Cl. 236. Acumè M. Pisonis sæpe stomacholum, nonnunquam frigidum, interdiciu etiam facerem. Ora. 201. Interdiciu cursus est in oratione incitatio, interdiciu moderata ingressio. 2. de Finib. 41. Interdiciu vel potius nimium sæpe. 3. de Ora. 204. Geminatio verborum habet interdiciu vim, leporem aliàs.

INTEREA, interim, tanisper, hoc interim spatio. pro Quin. 28. Hec dum Romæ geruntur, Quintius interea, &c. Ibid. 15. Nec interea verbum interposuit Næuius. pro R. P. 4. & 5. A. 30. Teretur interea tempus. 1. de Or. 191. Interea dum hæc quæ dispersa sunt, coguntur. 5. Fa. 12. Tu interea cessabis.

INTEREMPTVS, pro S. R. 33. Quæ scæuola à ciuibus suis interceptus.

INTEREO, morior, 3. de Nat. 35. Non intelligo quomodo calore extincto corpora intereant; non intereant aut humore aut spiritu amisso. 2. At. 21. Vt posse videretur sine dolore interire. 3. de Nat. 37. Ignem interiturum esse nisi alatur. 1. Q. Fr. 1. Cùm id quod dabatur, non esset interiturum. pro Ar. 8. Tabulæ publicæ omnes tabulario interierunt. 1. At. 10. Literas aut interire, aut aperiri, aut intercipi. 3. de Fin. 45. Vt interit magnitudine maris Egæi stilla muriæ. 1. Acad. 29. Nihil valentius, quo intereat. ibid. 26. Eoque etiam interire non in nihilum, sed in suas partes. pro Mur. 27. Maiores sacra interire noluerunt. pro Dom. 34. Quid sacra Clodij gentis cur intereant, quod in te est. 5. V. 127. Res frumentaria, comætu, copix, salus vrbis atque exercituum nostrorum in posteritatem istius auaricia interierit.

† **ADVERB**, Funditus, 1. Tusc. & postq. ad Qu.

INTEREST, refert, ad rem est. 12. A. 31. Id potissimum faciam, quod maximè interesse reipub. iudicabo. pro Mur. 4. Ostendam alio loco, quantum salutis communis interfit, duos Consules esse, &c. 4. Fa. 10. Multum interest rei familiaris tuæ, te quamprimum venire. 2. de Fin. 72. Interest omnium rectè facere. 2. Q. Fr. 4. Hoc vehementer interest reipub. 2. de Leg. 38. Ciuitatum hoc multarum in Græcia interfuit, antiquum vocum seruare manere. pro Mil. 57. Semper Milo quantum interesseret in Græcia, se perire cogitabat. 15. Attic. 17. Cupio excurrere in Græciam, magni interest Ciceronis, vel mea potius, vel mehercule vrbis, que, me interuenire discenti. 13. 4. Magni interest mea, vbi nos esse. 3. Famil. 5. Vtriusque nostrum magni interest, vbi conueniam. de Cl. 257. Atheniensium plus interfuit firmam reipubl. castellum capi, quàm, &c. ibidem. 256. Plus interest, quod in Senatum non venis. 3. 19. Non quo meo interest loci natura. 11. 20. Illud mea magni interest, vt

vidcam. pro Syll. 79. Vestra enim, qui vixistis, &c. hoc maxime interest. 1. Att. 23. Permagnum nostrum interest, te esse, Romae. 8. 6. Scio quati reip. interest omnes copias in vnum locum conuenire. Ibid. 15. Magni interest reip. omnes copias, &c. 9. 11. Permagnum eius interest, rem ad interregnum venire. pro Clu. 140. Nec luan potat interesse, se, &c. 6. Fam. 7. Non tantum interest, quo anipat scribarum, quam quo accipiatur. 2. 18. Quod mea & reip. in mo scribarum, quod eos scire, aut nostra, aut ipsorum interest. Ibid. 4. Si quid est, quod eos scire, aut nostra, aut ipsorum interest. 13. 1. Quod mea intelliges multum, tua nullam in partem interest. pro Pl. 19. Hic est praefectura Arinati non tam honorata, quantum interesse vis ad rationem petendi. 1. de Nat. 7. Magni interest ad decus & ad laudem ciuitatis, ita fieri. 16. Fa. 1. Magni ad honorem nostrum interest, quamprimum te ad urbem venire. 1. 12. Equidem ad nostram laudem non multum interesse, sed ad properationem meam interest, non te expectare, &c. 2. 19. Magni enim videbatur interesse ad eam necessitudinem, quam nobis fors tribuisset, consuetudinem quononcederem, quam nobis fors tribuisset, consuetudinem quononcederem. 1. Tusc. 24. Non sentientis autem nihil est vllam in partem, quod interest. 1. de Inu. 30. Ut nostra non interest eos alio pacto docere. 1. Att. 5. Neque ad id quod quaeris multum interest. de Arusp. 13. Ad facinoris disquisitionem interest, est, adesse quamplurimos. ad Bruc. 5. Magnopere interest, opprimi Dolabellam. 2. de Diuin. 94. In moribus caeli multum interest, qui ventus, qui imber, &c. 12. Fam. 9. Multum interest te venire. de Som. 17. Quid autem interest, ab his qui postea nascentur, sermonem fore de te, cum ab iis nullus fuerit, qui ante nati sunt? 2. con. Rull. 21. Leges sunt veteres, neque ea Consulares, si quid interesse hoc arbitramini, sed tribunitiae, &c. 3. de Nat. 89. Ad prosperam aduersamue fortunam qualis sis, aut quemadmodum vixeris, nihil interest. 2. de Fin. 90. Nihil interest ad beatè viuendum, quali vtaris cibo. 2. con. Rull. 72. Nihil interest reip. colonia deducatur, nec ne. 13. Attic. 4. Quod si latius volent proferre diem, poterunt vel biduum, vel triduum, vel vt videbitur: nihil enim interest. 3. de Nat. 79. Nihil interest, vtrum nemo valeat, an nemo possit valere. 3. Fam. 11. De ambitu, an de maiestate, nihil ad rem interest. Orat. 51. In Philoiphia plurimum interest, quemadmodum dicas, &c. 13. Fam. 10. In omnibus rebus permultum interest, quibus illae modis fiant. 4. Attic. 15. Mihi nihil videbatur esse, in quo tantulum interesset, vtrum per procuratores ageres, an per te ipsum. 11. Fam. 16. Permagnum interest, quo tempore hanc epistola tibi reddita sit. 5. Attic. 21. Quid autem intersit, si tuos digitos bene noui, certè habet subductum. Ibid. Nihil interest, vtrum ita scribas, si vter, &c. an si, &c. & quid interest, vtrum hoc feceris, an frumentum furatus sis. 1. Fam. 7. Multum interest, vtrum laus minuatur, an salus deseratur. Orat. 217. Nihil interest, dactylus sit extremus, an creticus. Parad. 3. Nauem auri euertat gubernator an palea, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia parum interest. Postq. in Sen. 13. Cum hoc homine, aut cum stipite Aethiope in foro constitisses, nihil crederes interesse. 2. de Diu. 59. Quasi verò quicquam intersit, mures scuta, an cribra corroserint. 1. de Leg. 53. Haec ne minimum quidem vtrum adsint vel absint, interest. 8. Attic. 2. Quasi intersit, audiam, an videam. * pro L. Var. Ea caedes, si potissimum criminum datur, detur ei, cuius interfuit, non ei cuius nihil interfuit.

¶ *Differre, distat, differentia vel discrimen est.* 2. de Orat. 248. Tantum interest, quod grauitas in honestis rebus, iocus in turpiculis ponitur. 3. de Fin. 59. Inter eas res nihil omnino interest. 5. Fam. 21. 6. 4. Inter causas multum interest, inter victoria nihil interfuturum puro. 2. de Orat. 89. Non est credibile, quid interesse mihi visum sit inter eum, qui, &c. & qui, &c. 1. V. 35. Vide quantum interfuturam sit inter meam atque tuam accusationem. 1. Attic. 14. Neque inter me atque te quicquam interest, praeter, &c. 5. Tusc. 32. Inter Zenonem & Peripateticos nihil praeter verborum nouitatem interesse. I.P. 16. Inter vos & Caeciliam nihil interest. 3. de Orat. 195. Plurimum interest inter doctum & rudem. 1. de N. 16. Plurimum interest inter hoc & illud. 3. 26. Quid intersit inter naturam & rationem non distinguatur. 8. Attic. 15. Hoc inter me & illos interest, quod ego, &c. illi, &c. Postq. ad Quir. 13. Hic tantum interfuit inter me & inimicos meos. 1. Offic. 11. Inter hominem & belluam hoc maxime interest, quod haec, &c. homo autem, &c. de Fat. 16. Sed interest inter causas fortuito antegressas, & inter causas naturales, &c. 1. de Fin. 30. Interest enim inter argumentum conclusionemq; rationis, & inter medioerem animaduersionem atque admonitionem. pro Sest. 92. Atque inter hanc vitam & illam nihil tam interest, quam vis & ius. 4. Acad. 83. Nullum est visum verum à sensu profectum, cui non oppositum sit visum aliud, quod ab eo nihil intersit. Ibid. 27. Quae vera negant quicquam à falsis interesse. 4. Aca. 36. Visa inter quae nihil interest. Ibid. 40. Neq; in his quicquam interest. 3. de Fin. 15. Nihil esse quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta & turpia. 10. Attic. 4. His denique in malis quid intersit inter me & istos, quos, &c. pro Planc. 13. Et quò plus intererat, eò plus

aberat à me. 1. C. 10. Dummodo inter me atque te murus interfuit. Postq. in Sen. 16. Nec vnam quidem horam interesse passus es inter meam pestem & tuam praedam. 4. Tusc. 41. Quamobrem nihil interest, vtrum moderatas perturbationes approbent, an moderatam iniustitiam. 3. Fa. 11. De ambitu verò quid interest, iniquas, an de maiestate? Ad rem nihil.

† **A D V E R B.** Aliquantum in re, in Parad. Omnino, nihil, 4. Acad. Maxime hoc permultum inter, 1. Offic. Maxime nostra, 2. Fam. Multum ad laudem, 5. Fam. Permagnum, 11. Fa. Plurimum, 2. Phil. Planè nihil, 13. Fam. Vehementer, 2. Att.

¶ **Syntaxis.** *Tuarum verum interest multum. Omnium interest. Plus, multum, magni interest. Ad honorem nostrum interest. Ad hoc multum interest. In hac re multum interest. Ad rem nihil interest. Inter eos multum interest. Inter hominem & belluam hoc interest.*

I N T E R F E C T O R, *percussor, Thrax* Postq. in Sen. 4. Si hostes atq; interfectores reipublicae vixissent. 1. A. 35. Vt non modo impune, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit. pro Mil. 73. Tiber. Gracchi interfectores.

¶ **I N T E R F E C T V S.** 13. At. 10. Interfectus in infidiis.

I N T E R F I C I E N D V S. pro Clu. 25. Deinde ipsum Aurium tollendum interficiendumque curauit.

I N T E R F I C I O, *neco, eneco, occido, ferro vitam eripio, morte multo, interrimo, mortem affero* pro Dom. 59. Quod cum toties per infidias interficere voluistis.

† **A D V E R B.** Impune furem, pro Mil. Nefarie, pro Qu.

I N T E R F I C I O R. *Oeco.* 3. Nullo modo facilius arbitror posse neque herbas ascendere & interfici.

I N T E R I E C T I O, *interpositio.* 1. ad Her. 9. Et tamen occultè dicemus interiectione verborum.

I N T E R I E C T V S, *medius, interpositus* Par. 1. Quid inter horum aetates interiectus Cato. 12. A. 18. Inter has personas me interiectum molestè ferunt. de Cl. 228. L. Sifenna interiectus inter duas aetates Hortensij & Sulpitij. 2. de Nat. 66. Aer interiectus inter mare & caelum. de Som. 14. Et in ipsis quasi maculis ubi habitatur, vastas solitudines interiectas vides. 2. con. Rul. 88. Videte quatum interuallum sit interiectionem inter hoc & illud. 2. ad Her. 3. Narratio accusatoris suspiciones interiectas & dispersas habere debet. de Opt. 2. Alij eis interiecti, & tanquam medij. Or. 25. Quod eorum vicini non ita lato interiectio mari Rhodij nunquam probauerunt. pro Sest. 52. Videtis me ad pristinae meae dignitatem breui temporis dolore interiecto esse reuocatum de Pro. 17. Annus est integer nobis expectandus, quo interiectio ciuium calamitas prorogatur. 1. Fin. 114. In voluptate maxima, nullo interuallo interiecto, dies noctesque versari. Ibid. 17. Interiectam non vider. 1. Offic. 92. Multi sunt interiecti inter Philosophos, & eos qui reipublicam administrant. 2. de Diu. 3. Interiectus est etiam nemp is, quem ad Atticum de senectute misimus. 2. Nat. 143. Nasus quasi murus oculis interiectus est.

† **A D V E R B.** Apertissime, de Arusp. Crudelissime, publice, de Clar.

¶ **Syntaxis.** *Inter illorum aetates interiectus Cato. Inter illas personas iste est interiectus.*

I N T E R I E C T V S, *interiectio.* 2. de N. 103. Luna interpositu interiectuque terrae deficit. Or. 21. Est autem quidam interiectus inter medius, vtriusque particeps.

¶ **Synt.** *Interiectus & interpositus Luna. Interiectus, intermedius.*

I N T E R I C I O, *Legis* **I N T E R I E C T V S,** de Vn. 19. Idque interiecit inter indiuiduum, & id quod diuiduum est in corpore.

I N T E R I M E N D V S. pro Mur. 27. Horum ingenio senes ad coemptiones faciendas interimedorum sacrorum causa reperti sunt.

I N T E R I M, *interea, tantisper, hoc interim spatio* 2. de Or. 353. Hoc interim spatio conclaue illud concidit. 8. At. 12. Interim velim mihi ignoscas, quod ad te scribo tam multa toties. 5. Tusc. Interim, interea, tantisper, pro Lig. 3. Interim Varus Vicam venit, &c. pro Clu. 21. Interim venit index, &c. 10. Fam. 12. Interim ad me venit Munatius noster. pro Clar. 40. Tum interim illa, &c.

I N T E R I M O, *interitum affero, interficio.* 1. de Nat. 50. Si quae interimant innumerabilia sunt, etiam ea quae conseruent infinita esse debere. 156. Mercurius qui Agrum dicitur interemisse. 2. de Fin. 66. Lucretia se ipsam interemit. pro Mil. 94. Me quidem exanimant & interimunt haec voces Milonis.

I N T E R O R, 1. de Nat. 26. Nihil est interius mente. 4. Acad. 20. Tactus quem Philosophi interiore vocant. 1. Offic. 53. Interius est etiam, eiusdem esse ciuitatis. 2. de Orat. 29. Interior est illi proprius, ad est magis attingit hominem. 3. Offic. 69. Societas quae latissime patet, interior, proprius. de Som. 21. Quod animal est, id motu dicitur interiore. pro Pom. 65. Regna interiorum nationum. 5. A. 11. & pro Sest. 24. In interiore aedium parte totius reip. nundina. 3. Q. Fr. 1. Quod interiore epistola scribis, &c. 2. de Diu. 113. Sed haec quoque in promptu, nunc interiora videamus. pro Dom. 138. Illa interiora iam vestra sunt. in Sal. 19. Salustius Africam interiore obtinens. 1. Q. Fr. Interior vicinus. 3. de N. 42. Interiores & reconditae literae. 7. Fa. 33. Opus est hic limatulo

limatulo & polito tuo iudicio, & illis interioribus literis meis, quibus sæpe verecundior me in loquendo facis. 3. de Orat. 188. Oratio ne insilat interioribus, ne excurrat longius.

† **SYNTAXIS.** *Nihil interius mente. Interior tactus. In interiori epistola. Litera interiores: id est grauioribus, praestantioribus.*

INTERITVS, occasus, obitus. 3. C. 19. Aruspices legum interitum & vrbis occasum appropinquare dixerunt. 1. Tulc. 71. Est enim interitus, quasi discessus & lecretio ac diremptio earum partium, quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur. 2. de Diu. 37. Natura omnium interitus atque obitus conficit. 2. de Fin. 27. Qualis est ista Philosophia, quæ non interitum afferat prauitatis, pro Syll. 33. Cum ad occasum interitumque reipub. Catilina dux esset constitutus. 1. de Nat. 71. Epicurus corporum concretionem fugit, ne interitus & dissipatio consequatur. 1. C. 9. Quid de nostro interitu & vrbis exitio cogitent. 3. de Na. 36. Ad quem dolor venit, ad eundem interitum venire. de Cl. 12. 5. Gracchi immaturus interitus. 10. Fa. 17. Acerbissimo interitu Consul. 8. At. 11. Vniuersus interitus. 1. Tusc. 90. Toto animante deletio & factio interitu vniuerso. 1. de Diu. 68. Cum interitum exercitus nunciauisset. * Hortens. Ut easdem tenebras efficiat, quas effect in interitu Romuli, qui in obscuracione Solis factus est. Incer. Nihil est, quod non aliquando ad interitum redigatur.

† **ADIVNC.** Acerbus, 4. Tusc. Crudelis, immaturus, 1. de Clar. Crudelissimus, & miserimus, 3. Catil. Iustus, 14. Att. Magni, 15. Fam. Oportissimus, pro Mil. Paternus, 14. Fam. Perceler, pro Cæl. Repentinus, in Piso. Similis, 2. Off. Vniuersus, 1. Tusc. Voluntarius, pro Marc.

† **SYNTAXIS.** *Interitus & occasus vrbis. Interitus est discessus, secretio ac diremptio. Interitus & obitus. Interitus & dissipatio. Interitus immaturus, acerbus. Factio interitu vniuerso. Interitus exercitus.*

INTERLITVS, *linteris vel lituris inductus.* pro Cl. 91. Codex C. Veris, qui tum interlitus proferebatur. 4. V. 104. Tabulæ sunt in medio, quæ se corruptas atque interlitas esse clamant.

INTERLVCIO, *eluceo, emineo.* 3. ad Her. 31. Ut loci distinctè interlucere possint.

INTERMEDIVS, *medius.* Orat. 21. Est autem quidam interiectus intermedius, & quasi temperatus, nec acumine posteriorum, nec fulmine vtens superiorum, vicinus amborum, in neutro excellens, vtriusque particeps, vel vtriusque potius expertus.

INTERMINATVS, *infinitus.* 1. de N. 54. Immensa & interminata in omnes partes regionum magnitudo.

INTERMISSIO, *intercapedo.* 1. de Nat. 115. Deum sine vlla intermissione pulsari agitarique incurfione atomorum. 7. Fa. 13. Neque alia fuit vlla causa intermissionis literarum, nisi quod vbi esset planè nesciebam. 1. Off. 19. Ab actione sæpe fit intermissio. de Am. 8. Ut nulla intermissio fiat officij. 2. de Diu. 142. Nunc propter intermissionem forensis operæ lucubrationes detraxi. || 5. Fa. 17. Intermissio consuetudinis meæ. * Hort. Qui dies & noctes sine vlla minimi temporis intermissione velit ita moueri suos sensus.

INTERMISSVS, *interiectus.* pro Mur. 35. Dies intermissus, aut nox interposita sæpe perturbat omnia.

† **CESSANS,** *quiescens.* 1. de Diu. 55. Itaque ludis intermissis, inaurati sunt constitui. 3. de Or. 151. Verba ab vsu quotidiani sermonis iamdiu intermissa. 2. Off. 24. Aciores morsus sunt intermissæ libertatis, quam retentæ. 1. de Ora. 153. Cum remiges inhibuerunt, retinet tamen nauis motum & cursum suum intermissio impetu pulsusque remorum. 1. de N. 52. Nullo puncto temporis intermisso versari circum axem cæli, &c. 1. con. Rul. 2. 1. Vectigal, quod missis aliis remanet, intermissis non conquiescat. * pro C. Cor. 1. Quæ intermissa complures annos. || pro Dom. 45. Magistratus accuset intermissa die.

† **ADVERB.** Iamdiu, 3. de Orat.

INTERMITTO, *interdum conuiesco, intermissionem vel intercapedinem facio.* (Retineo. Orat. 34. In maximis occupationibus nonnunquam intermittis studia doctrinæ. de Arusp. 55. Intermittere iurisdictionem. 9. At. 19. Ne quem diem intermitterem, has dedi literas. 1. de D. 74. Gallos gallinaceos sic assidue canere cepisse, vt nil intermitterent. 10. Fam. 24. Neque ille intermittere affirmare se venturum. 7. 12. Mirabar, quid tu mihi literas mittere intermiseras. 1. Tusc. 69. Cælum suo tempore non intermittit nitescere. 7. Attic. 15. Vt ab vrbe discessi, nullum intermissi diem, quin, &c.

INTERMITTOR. 8. 16. Vt ne quis à me dies intermittatur, quin dem ad te literas. 5. 9. Nec tui mentionem intermittere finimus.

INTERMORTIOR, *peruo, morior.* 6. Fam. 16. Si nullum officium tuum apud me intermortuum existimas.

INTERMORTVVS, *demortuus, extinctus.* 1. P. 16. Vos eandem illam manum ex intermortuis Catilinæ reliquiis concitastis. pro Mur. 16. Memoriam propè inter mortuam generis sui virtute reuocare. pro Mil. 12. Declarant huius ambusti Tribuni plebis illæ intermortuæ conciones.

INTERMUNDIA, *inter mundos Epicuri spatia.* 2. de Fin. 75. In-

diuidua & intermundia, quæ nec sunt, nec esse possunt, inuulgimus. 1. de Nat. 18. Tanquam modo ex Epicuri intermundiis descendisset.

INTERNECINVS, *inexpiabilis, crudelis, vbi necesse sit, omnes carere.* 14. A. 7. Quæ sunt vrbis maledicta licum, non interstæ belli internecini notæ, &c.

INTERNECTVS, *interfectus.* 14. P. 7. Internecti nota testamenta, credo, subiiciunt.

INTERNECIO, *extinctio, interitus.* pro Dom. 63. Vicissim cum magna internecione improborum. pro Syll. 33. Internecione civis liberaui. 3. C. 25. Quæ diffensionem non reconciliacione concordia, sed internecione ciuium diiudicata sunt. 3. de Nat. 90. Neque resisti sine internecione posse arbitramur. 3. de Nat. 90. Quinam Tantalidarum internecioni modus paratur. 5. V. 14. Aratorum internecio facta nulla est. pro Pomp. 30. Tectis est Gallia, per quam legionibus nostris in Hispaniam iter Gallorum internecione patefactum est.

† **ADIVNC.** Magna improborum, pro Dom.

INTERNOSCO, *secerno, discerno.* 2. de Orat. 353. Quos cum summare vellent, non potuerunt obritos internoscere. 4. Acad. 22. Internoscere verum à falso. 2. ad Her. 36. Qui dignum atque indignum internoscere nequeunt. 4. Acad. 48. Ut internoscatur mens vna, vera illa sint, an ne falsa. || pro S. R. 56. Fures internoscere.

INTERNOSCOR. 2. de Diu. 128. Quæ si alia vera, alia falsa, quæ nota internoscantur, scire velim. de Am. 95. Secerni blâsus amicus à vero & internosci potest, adhibita diligentia.

† **ADVERB.** Difficiliter, perdifficiliter, 4. Acad.

INTERNUNCIVS, *interprens.* 10. Fam. 11. Assiduis internunciis cum Lepido egi, vt, &c. ad Oct. Quæ quidem me internuncio ad illos celeriter deferuntur. 7. V. 14. Damnatorum vitam à Pretore vel ipso carnifice internuncio redimi. 13. A. 12. Augures, interpretes, internunciique Iouis. 2. de Diu. 72. Hæc sunt interpretæ internuncia Iouis, quæ, &c.

† **ADIVNC.** Assidui, 10. Famil.

INTERPELLANS. 9. Fa. 6. Vi nulla interpellante. 14. At. 14. Interpellantibus his inimicitis, animus tuus mihi magis parum quam domus.

INTERPELLATIO, *interuentus.* Part. 30. Interuentus alicuius aut interpellatio. 2. de Orat. 203. 2. Qu. Frat. 9. & de Pro. 18. Interpellatio mei familiaris, qua paulò ante interrupta est oratio mea.

INTERPELLATOR, *interuentor, perturbator.* 15. At. 13. Sed interpellatores illic minus molesti. 3. Offic. 38. Dicitur se hortulos emere velle, vbi se oblectare sine interpellatoribus possit. 6. Fa. 18. In literis sine interpellatore versor. 2. ad Her. 16. Dialectici alicui fermonis molesti interpellatores.

† **ADIVNC.** Minus, molesti, 15. Attic.

INTERPELLATVS, *intermissus.* 1. Att. 16. Sed hæc tota res interpellata bello refrixerat. || 10. Famil. 23. Casu interpellatus adhuc.

INTERPELLO, *interrumpo, impediendo sum.* 2. At. 6. Hic sum, vbi me interpellat nemo. 1. Tusc. 16. Sed nihil interpellabo, contentem orationem audire malo. 3. de Nat. 65. Tum Balbus interpellare, Te, inquit, Corra nolo. 6. V. 142. In quo vt aliquod esset moræ, multi interpellant. 11. Fam. 10. Interpellent me, quo minus honoratus sim, dum ne interpellent, quo minus respiciam à me commodè administrari possit. 3. Ver. 71. Quod in priorum actione interpellauit Hortensius. 11. Fam. 28. Cælar nunquam interpellauit, quin quibus vellem, &c. vterer. 2. Qu. Fr. 9. Tu me tuis, ne me interpelles, primum si in isto essem, tu scis, quid de interpellare. Ibidem. Tu verò vt me & appelles, & interpelles, obloquere & colloquere velim. 2. de Ora. 262. Odiosè interpellare aliquem.

† **ADVERB.** Odiosè, 2. de Orat.

INTERPELLOR. de Pro. 40. Interpellari ab aliquo.

INTERPOLANDO. 3. Ver. 158. Tollendo quod esset, temperando aliquid demendo, mutando, curando ne litera appareat, interpolando.

INTERPOLO, *renouo.* 2. Qu. Fr. 11. Appius vult, inquam, renouare honores eosdem, quo minus togam prætexam quotannis interpolat.

INTERPONENDVS. 8. A. 2. Quæ cum viderem nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi. 1. Ac. 1. Quod cum audissemus, nullam moram interponendam putauimus, quin videremus hominem, &c. 4. V. 119. Qui ab Siculis obiecta creta interponenda pecuniam accepit.

INTERPONENS. 8. Attic. 3. Hæc scripti sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum.

INTERPONO, *interjicio, in medio colloco.* || Significat hæc verbum quod non plerique inserere aliquid in oratione. scriptis. &c. Item quod Galli, S'entremeller: vulgò Latine, Immiscere, Romanè interponere.

interponunt, quod medium inter aliquos quo aut confirmetur aut
interponitur aliquid. Orat. 154. Ut etiam modò, nisi autem inter-
ponitur, concurrissent. 5. V. 131. Cum hoc palam Decumani
loquerentur, tumque nomen in re tam turpincfariàque inter-
ponerent. Orat. 66. Interponere conaciones. 14. A. 17. Hæc inter-
ponere. Orat. 66. Interponere purgarem. 3. V. 114. in vita. Attic. 3. Qu. Fr. 4. De
Alcianone tu verò quod voles facies, me nihil interpono. pro
Mil. 25. Clodius vocabat tribus, se interponebat, &c. 2. A. 9.
Quid enim interponerem audacia tua? quam nullæ leges pos-
sunt coercere. 1. V. 21. Cur te interponis inuitissimis his, qui-
bus, &c. 10. Fam. 27. Sapientius facies, si te in istam pacificatio-
nem non interpones. pro S. R. 114. In rem aliquam fidem suam
interponere. 5. V. 48. Acerbiorem legem & duriora edicta in-
terponit. Orat. 22. Inter quas variis clausulis interponit se ra-
ro numerosa comprehensio. 2. de Diu. 151. Proprium est Aca-
demie, iudicium suum nullum interponere. 2. de In. 80. Non
oportuit ante supplicium quam iudicium interponere. 1. V. 63.
pro aliquo inimicitias suscipere, ad periculum accedere, ope-
ram, studium, laborem interponere.

† **ADVERB.** Facet verſum, 2. de Orat.

INTERPONOR. 2. ad Her. 10. Maiores voluerunt, certis in re-
bus interponi quæſtiones. 1. V. 35. Nisi ista tua potentia in hac
causa interponeretur. pro Qu. R. 38. Cur in re tam vereri, noua
hæc restipulatio interponitur? 2. ad Her. 21. Deinde interpon-
ere hæc restipulatio suspicio ex coniecturis. de Ani. 7. Quasi enim
ab accusatore suspicio ex coniecturis, ne, Inquit, & Inquam sapius inter-
ipſos induxi loquentes, ne, Inquit, & Inquam sapius inter-
poneretur. 2. de Orat. 257. Sæpe etiam verſus interponitur, vel ut
est, vel paululum immutatus. 3. ad Her. 118. Mediocris argum-
tationes interponi, & in medio collocari oportet. 1. de Inu. 27.
Digressio extra causam interponitur, aut criminacionis causa,
&c. 2. de Leg. 16. In iureiurando diuinitales tum iudices,
tum testes interponuntur.

INTERPOSITIO, interiectio. 16. Fa. 22. Vna omninò interpo-
ſitio difficilior est, de quadrimo Catone. 1. de Inu. 8. Cum per-
ſonarum certarum interpositione.

INTERPOSITVS, subst. interiectus. 2. de Nat. 103. Luna interpo-
ſitu interiectuque terræ deficit.

INTERPOSITVS, adiect. intermissus, interiectus. pro Mur. 35. Dies
intermissus aut nox interposita sæpe perturbat omnia. de Cl.
86. Paucis interpositis diebus iterum Laelius dixit, &c. Ibid. 231.
Multis inter nostrum tuumque initium dicendi interpositis
Oratoribus. 2. A. 7. Literas ad se ab amico missas offensione ali-
qua interposita in medium protulit. pro Cl. 5. Vehementes ha-
beat & repentinos impetus, spatio interposito & causa cognita
confescat. Qu. de Pet. 43. In hoc maxime vitiosa est ciuitas,
quod largitione interposita virtutis obliuisci solet. 4. V. 66. Ille
opem compromissitque interpositis H. S. C. C. C. extorsit. 7.
Att. 15. Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo minus, quod
opus esset ad bellum, à vobis pararetur. 5. A. 37. Qui istum, non-
dum interposita auctoritate vestra, suo consilio & iudicio ut ho-
stem arcuit. 1. Fa. 7. Offensionem esse periculosam propter in-
terpositam auctoritatem religionemque video. pro Syl. 92. Vos
reiectione interposita repentinè iudices cõsedistis. I. P. 50. Len-
tulus prouinciam, quam forte habebat, interposita religione
deposuit. 16. Att. 17. Si ea decreta Coss. quæ de Cæsaris actis in-
terposita sunt, non seruantur, magnam perturbationem fore. 4.
15. Obnunciacionibus per Scæuolam interpositis. de Cl. 89. Lu-
ſtiani contra interpositam fidem interfecti. *in Pis. 4. Ego in C.
Rabirio X. L. anni ante me Cõsulem interpositam Senatus au-
toritatem sustinui. pro Cor. 1. Interposita fide per tres legatos.

† **ADVERB.** Proſus, pro P. Syll.

† **Syntaxis.** *Interponere moram, iudicij, nomē alicuius. Me nihil in-
terpone de Cæsare. Audacia alicuius aliquid interponere: id est, oppo-
nere. In pacificationem se interponere. In aliquam rem suam fidem
interponere. Interponere pro aliquo laborem, operam, studium. Inter-
positum, Deus in iureiurando. Contra interpositam fidem capi.*

INTERPRES, explanator, internuncius, coniector. || 3. de Fin. 15. In-
terpres indiserti. 1. de Diu. 118. Ea quibus bene percepta sunt,
hi non sæpe falluntur: malè percepta malèque interpretata fal-
si sunt, non rerum vitio, sed interpretum inficitia. 2. de Diu. 54.
Quid autem volunt ea significates, quæ sine interpretibus non
possumus intelligere. 1. 116. Quia erant multa obscura, multa
ambigua, explanationes adhibita sunt interpretum. 1. Offic. 6.
Sequitur igitur in hac quaestione potissimum Stoicos, non ut
interpretes, sed ut solemus, è fontibus eorum, iudicio arbitri-
quæ nostro quantum quoque modo videbitur, hauriemus. de
Opt. 14. Nec conuerti ut interpretes, sed ut Orator sententiis iis-
dem, & earum formis tanquam figuris. 1. de D. 34. Grammatici
interpretes poetarum. Ibid. 39. Interpretes portætorum, qui Ga-
lorum in Sicilia nominabantur. 1. de Nat. 39. Chryſippus
Stoicorum vaferrimus interpres. 13. A. 12. Augures, qui Iouis
optimi maximi interpretes internuncijque sunt. pro Clu. 146.
Legum interpretes iudices. 2. de D. 62. Coniectores quidam & in-
terpres portætorum. Ibid. 73. Tum auis illa videri possit in-

terpres & satelles Iouis. 2. de D. 92. Astrologi interpretes cæli.
2. de Diu. 131. Si Pæni in Senatu nostro sine interprete loque-
rentur. 2. de Diu. 115. Ut interpretes egeat interprete. 2. de N. 140.
Sensus interpretes & nuncij rerum. 1. de Leg. 30. Mentis inter-
pres est oratio. 2. de In. 139. Interpretes voluntatis alicuius. Orat.
155. Interpretes auguriorum. 3. de N. 5. Interpretes Sibyllæ. Top. 4.
Interpres iuris. 5. V. 84. A. Varius est in Sicilia interpres: quo iste
interprete non ad Græcam linguam, sed ad furta & flagitia vri
solebat. pro Cec. 54. Testamento si recitatus hæres esset pupil-
lus, sique iam annos viginti haberet, vobis interpretibus amiteret
hæreditatem. 5. de Fin. 89. Ita quemadmodum in Senatu
semper est aliquis, qui interpretem postulet: sic isti nobis cum
interprete audiendi sunt. 7. Fa. 19. Nullam artem literis sine in-
terprete & doctore, & sine aliqua exercitatione percipi posse
ad Bru. 10. Cæsarem quidam fallacibus interpretibus ac nunciis
impulerunt in spem consulatus. 6. V. 49. Per amicos & interpre-
tes agere aliquid. 7. 108. Qui aut sequestris aut interpretes cor-
rumpendi iudicij solent esse. 10. Fa. 17. & 11. Quo ego interpre-
te, nouissimè ad Lepidum sum vsus. * Hor. Ut veteres illi siue
vates, siue in sacris initiisque tradendis diuinæ mentis inter-
pretes aliquid vidisse videantur.

† **ADIVNC.** Exercitissimi, 2. de Diu. Fallaces, ep. ad Brut. Indiserti,
3. de Fin. Molles verborum, 15. Fam. Nummarius, pacis, & concordia,
pro Clu. Præclarus iuris, prudentissimi fœderum, pro Corn. Publici, ve-
teres, 2. de Leg. Religiosus fœderum, 7. Ver. Vaferrimus, 1. de Leg.

† **Syntaxis.** *Interpres poetarum Grammatici portætorum. Vaferrimè
interpres. Internuncius, iudex legum interpres. Coniector
& interpres. Auis interpres Iouis. Astrologus interpres cæli. Sensus
rerum interpretes & nuncij. Per interpretem agere. Sequestrer & in-
terpres corrumpendi.*

INTERPRETATIO, notatio, etymologia. 1. Offic. 83. Nimis calli-
da, sed malitiosa iuris interpretatio. 2. 65. Iuris ciuilis cognitio
& interpretatio. 2. cont. Rull. 7. Verbi vis & interpretatio: pro
Corn. 36. In quo erat accusatoris interpretatio indigna respon-
sione, qui ita dicebat, Comiter esse communiter: quasi verò pri-
ſcum aliquid aut insolitum verbum interpretaretur. Par. 127.
Verbi interpretatione se defendere. 1. de Ora. 23. Neque ea in-
terpretatione mea, aut ornatiùs explicari, aut planiùs exprimi
possunt. Ibid. 199. Senectuti verò ornanda, quod honestius po-
test esse perſugium, quam iuris interpretatio. 2. 257. Interpretatio
nominis habet acumè, ut Neoptolemus. Lege, NVM MV S.
de Op. 20. Causa habens interpretationem legum satis acutam,
1. de Orat. 140. Controuersia vel contentio ex scripti interpre-
tatione. pro Cor. 14. An cuius linguam populi non nosset, inter-
pretationem fœderis non tenebat: 1. de Diu. 39. Non omnia Anti-
phontis interpretatione explicata. Ibid. 45. Eius igitur somnij,
quæ sit à coniectoribus interpretatio facta, videamus.

† **Est quoque exornatio rhetorica.** 4. ad Her. 39. Interpretatio est,
quæ exponit id quod positum est, alio verbo quod idem valeat,
hoc modo: Remp. radicitus euertisti, ciuitatè funditis deiecisti.

† **ADIVNC.** Satis acuta legum, Top. Nimis callida, sed officiosa, 2. Offic.
Indigna reprehensione, pro Corn. Balbo. Magna somniorum, neque
naturalis, sed artificiosa, 1. de Inuent. Malitiosa iuris, mendax, 1. Offic.
Non molesta, 1. de Leg.

† **Syntaxis.** *Verbi vis & interpretatio. Somniorum interpretatio.
(Porro in sententia est interpretatio Rhetorica, quod in vocabulis ac
verbis ipsa synonymia.)*

INTERPRETANDVS. 3. de Fin. 15. 1. Acad. 2. 4. 25. & 26. & 2. ad
Her. 16. De ratione interpretandi. 2. de Leg. 12. In ipſo nomine
legis interpretando inest vis & sententia iusti, & iuris colendi.
3. de N. 60. Vestri hæc confirmant interpretando quorũsum
quique pertineat. 1. de Di. 3. In monstris interpretandis procura-
ndisq; Lege, PROCVRO. 1. de Or. 158. Omnes bonarũ artium
scriptores ac doctores & legendi, & peruolandi, & interpreta-
tandi. 9. A. 10. In legibus interpretandis, & æquitate explicadis.
INTERPRETANS. I. de D. 12. Extra pecudum, aut monſtra, aut
fulgura interpretantium.

INTERPRETATURVS. 16. Att. 16. Sic velim existimes, me de-
tua liberalitate ita interpretaturum, ut tuo summo beneficio
me affectum putem.

INTERPRETAVS, expositus, declaratus. de Aruf. 37. Verba quæ
ex Hetruscis libris in te conuersa, ea interpretata dicuntur.

**INTERPRETOR, interpretationem facio, expono, interpretatione
explico, explano, explico, rem obscuram explano.** 2. Offic. 5. Nec quic-
quam aliud est Philosophia, si interpretari velis, quam studium
sapientia. de Cla. 152. Interpretando explanare rem obscuram
2. de Fin. 20. Animaduerte igitur, rectène hanc sententiam in-
terpreter. 5. 26. Secundum naturam viuere, quod ita interpreta-
mur, viuere ex hominis natura vndique perfecta, & nihil requi-
rente. 2. 100. Epistolam eius, quam modo totidem ferè verbis
interpretatus sum. de Am. 21. Iam virtutem ex consuetudine vi-
tæ sermonisq; nostri interpretemur; nec metiamur eam, ut
quidam indocti, verborum magnificentia. 1. de L. 14. Qui ius
interpretari populo & respondere soliti sunt. 1. Attic. 14. Ve-
remur, ne interpretemur illud oppidum ab Italia non satis

abesse. 6. r. Hoc nonnulli ridiculè interpretantur, qui me idcirco putate bene audire velle, vt ille malè audiatur. pro Pl. 5. 2. Si vero hoc quod accidit, interpretari velis. pro Mur. 64. Quod atrociter in Senatum dixisti, aut non dixisses, aut mitiorem in partem interpretare. pro Cec. 89. Tu hoc idem (quod ego dico) interpretabere. 1. de Diu. 46. Somnia, quæ magi Cyro interpretati sunt ex Dionysij Perfici libris. 1. de Diuin. 53. Ex quo illud somnium ita interpretatum esse, vt, &c. cum, &c. 1. A. 38. Hoc vos per deos immortales, quale sit, non interpretamini? 2. de In. 139. & 2. ad Her. 16. Interpretari voluntatem alicuius ex aliquo facto vel euentu. 3. de N. 77. Bene dicta malè interpretari. ibid. Peruersè Philosophorum disputationem interpretari. 2. de Inu. 127. Iudicem legi parère, non interpretari legem oportet. 3. Tusc. 38. Rectè interpretor sententiam tuam. *id est, rectè intelligo.* 15. Att. 27. Tuam epistolam interpretari ipse vix poteram. 9. 12. Rogauit vt interpretaretur, quid esset quod ille scriberet, consilio meo se vti velle. 5. A. 7. Sed verecundus augur sine collegis de auspiciis non interpretaretur. pro R. P. 29. Consilium ex necessitate, voluntatem ex vi interpretari. 1. de N. 120. Euhemerus, quem noster & interpretatus & secutus est Ennius. 2. Offic. 60. Panæus, quem multum in his libris secutus sum, non interpretatus. 2. ad Heren. 16. In fraudem legis facere, vel fraudem legi fieri, est legem interpretari contra eius sententiam. de Fa. 20. Verborum vim interpretari. ibid. 29. Licet etiam immutare, vt dari nomen non adiungas, & eandem tamen sententiam teneas hoc modo, &c. pro Corn. 36. Quasi verò priscum aliquod aut insolitum verbum interpretaretur. 1. de Diu. 92. Hertruria scientissimè interpretatur, quid quibusque ostendatur portentis. ibid. 34. Quorum omnium interpretes, vt Grammatici poetarum, proximè ad eorum quos interpretantur, diuinationem videntur accedere. 12. At. 27. De Triario bene interpretaris voluntatem meam. de Ar. 36. Hoc quod sit, non facilè interpretor. pro Dom. 12. 8. Quæ si tu interpretaris de nostris ædib. scripta esse, non repugno. de Cl. 5. Si tanquam illi ipsi acerbiter aliquid acciderit, dolemus summam eius felicitatem, non fati animo interpretamur. ad Brut. 3. Itaque id Senatufconsultum plerique interpretantur etiam ad duos captiuos pertinere.

† **ADVERB.** Benè voluntatem, 12. At. Fallaciter, scientissimè, 1. de Diu. Insulse, 2. de Or. Malè, 3. de Nat. Rectè, 2. Fa. Rectè sententiam, 3. Tusc. Ridiculè, 6. At. Sapienter religiones, pro Dom. Verè, pro Planc.

✠ **Syntaxis.** Interpretans, interpretaturus (actionis vi). Interpretandus, & interpretatus (passionis). Mitiorè in partem interpretari. De auspicijs interpretari. De Cas bene interpretaris voluntatem meam.

INTERPUNCTIO, interpunctum, interductus, pro Mur. 25. Res enim sunt parua, propè in singulis literis atque interpunctionibus verborum occupatæ.

INTERPUNCTVM, interpunctio, distinctio 3. de Or. 179. Clausulas & interpuncta verborum, animæ interclusio & angustia spiritus artulerunt.

INTERPUNCTVS, distinctus. 2. de Ora. 328. Narratio distincta personis, interpuncta sermonibus. 3. 171. Clausulæ interpunctæ in orationibus. Or. 53. Distincta alios & interpuncta interualla delectant.

INTERQUIESCO, requiesco. de Cl. 91. Cum paululum interquiessem.

INTERREGNUM, tempus quo regnum rege vacat, dum creatur novus. 3. Qu. Fr. 8. Ad interregnum comitia adducta rumor dictatoris inuicundus bonis. 9. Att. 11. Nam permagni eius interest, rem ad interregnum non venire. 3. Qu. Fr. 2. Res spectat ad interregnum. 8. At. 9. Aut si per Trib. pleb. non patiat, tamen quiescat rem adduci ad interregnum. 7. Fam. 11. Quis enim tot interregnis Iureconsultum desiderat?

INTERREX, is qui demortui regis locum tenet, donec alter creatur. Creabatur etiam, cum nullus esset in urbe patricius magistratus. 9. Att. 18. Si Sylla potuit efficere ab interrege vt dictator diceretur, & magister equitum, cur hic non possit. 3. con. Rul. 5. L. Flaccus interrex legem de Sylla tulit, vt omnia quæcunque ille fecisset, rata essent. pro Dom. 38. Interrex, quem & ipsum patricium esse, & à patricio prodi necesse est. 7. Famil. 11. Ego omnibus vnde petitur, hoc consilij dederim, vt à singulis interregibus binas aduocationes postulent.

INTERROGANDO, 2. de Fini. 2. Socrates percunctando atque interrogando elicere solebat eorum opiniones, quibuscum disseribat.

INTERROGANS, pro Dom. 40. Te interrogante augures responderunt.

INTERROGATVS, Or. 137. Vt interrogando vrgeat, & rursus quasi ad interrogata sibi ipse respondeat. 2. de Orat. 220. Hic meus frater à Philippo interrogatus quid latraret, furem se videre respondit.

INTERROGATIO, de Fat. 29. Rectè genus hoc interrogationis ignauum atque iners nominatum est.

† **ADIVNC.** Apta, fallaces, & captiosæ, 4. Acad. Captiosæ, 4. de Finib. Faciles, 5. Tusc. Paucissimæ, pro Sest. Sultissimæ, de Arusp.

INTERROGATIONCVLA, rogatiuncula. Parad. 1. Cato minime interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit. 4. de Fin. 7. Pungunt quasi aculeis, interrogatiunculis angustia.

† **ADIVNC.** Angustæ, 3. de Fin. Minutæ, Parad. **INVERROGO,** quæro, percunctor. 2. Q. Fr. 3. Clodius interrogat suos qui plebem fame necaret? respondebant, Pompeius. 1. Tusc. 57. Socrates pusionem quandam interrogat quædam geometrica de dimensione quadrati. Part. 2. Sic ego te vicissim eisdem de rebus interrogabo. in Vat. 13. Quid enim te de Hispaniensibus furtis interrogem? 1. C. 13. Interrogas me, num in exilium non iubeo. 4. Acad. 80. Si quis deus te interroget, ac vrinam quidem roget. ibid. 35. Qui ita interrogant, ab his interduntur. 3. de Legib. 6. Cum magistratus interrogassit, id est, interrogauerit.

† **ADVERB.** Acutè, benè testes, pro Flac. Breuiter testem, pro Feni. Captiosè, gradatim, minutatim, 4. Acad. Græcè, Latine, vicissim, Part.

INTERROGOR. 4. Acad. 35. Interrogari ab aliquo. 2. de Or. 106. Interrogari de aliquo.

† **ADVERB.** Seditiosè, pro Mil.

INTERRVMPO, interpellor, dirimo, deleo. 2. de Nat. 116. Contingere idem terræ necesse, vt omnibus eius partibus in medium vitio grauitatis & ponderum.

INTERRVMPOR. 10. Fa. 23. Pontesque quos feceram interrupti.

INTERRVPTÈ, intercisè, vel incisim. (continenter, perpetuè. 2. de Or. 329. Interruptè narrare aliquid.

INTERRVPTVS, intermissus, insistent, claudicans, infractus, interruptus. (vnus, par, idem, perpetuus, continuatus. de Pr. 18. Interpellatio familiaris mei, qua paulò antè interrupta est oratio mea. 5. Fam. 8. Sed multa varietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi. 15. 14. Amicitia longis interuallis temporis interrupta. 1. de L. 9. Nec tam facilè interrupta contexto, quam absoluo instituta. 1. Fa. 9. Non offendes eundem bonorum lectum Lentule, quem reliquisti: qui confirmatus consulari nostro, nonnunquam postea interruptus & afflictus ante te Cos. recreatus abs te totus est. pro Cæl. 59. Interruptus ac morientibus vocib. significare aliquid. de So. 14. Hos qui terram incolunt, interruptos ita esse, vt &c.

✠ **Synta.** Interrupta oratio, officium, amicitia, bonorum sensus, vici. Interruptum est, afflictum, interrupta est, morientibus vox.

INTERSCINDOR. 2. de Legi. 10. Et à tergo pontem intercindidi iussit.

INTERSCRIBO. 6. At. 6. Nam quas muldò antè tuas acceperam literas, in quibus *ἐπιγράψαι* interscripseras, quid esset mihi faciendum de relinquendo, ea me pungebant. || *Lamb. legit, ἐπιγράψαι* te scripseras.

INTERSECO. 3. ad Her. 24. Vt eas res inserere atque intersecare videamur in animis auditorum.

INTERSEPTVS, interclusus, obstructus. pro Cor. 43. Ne interseptum sit his iter ad hoc amplissimum præmium ciuitatis. 1. Tul. 47. Foramina terrenis concretisque corporibus intersepta.

INTERSPIRATIO, respiratio. 3. de Ora. 171. ibid. 179. Aequalibus interpirationibus vtentur.

INTERSVM, adsum. (desum. de Sen. 7. Sæpe intersum querelis meorum æqualium. 1. 4. Att. 24. Tu plura audis, & interes consilijs. 1. de Diu. 118. Non placet Stoicis, singulis iecorum sillis, aut anium cantibus interesse deum. 9. Att. 4. Melioris ciuis & viti putabam, quouis supplicio affici, quam illi crudelitari non solum præfere, verum etiam interesse. 1. de In. 104. Ipse interfuit, & presens vidit. pro S. R. 39. Roscius ne in conuiuio quidem villo ferè interfuit. ibid. 111. Quibus in rebus interesse non possumus. pro Cl. 162. Hic testamento faciendum interfuit. 1. V. 48. Interesse in consilijs aliquorum. 13. Fa. 36. Qua in re ego interfui. 2. de Inu. 18. Ratiocinatio dicitur tum interfuisse, cum, &c. 1. ad Her. 16. Quibus in rebus alicuius firma autoritas videbitur interfuisse. **Intercedo.** 3. C. 5. Tybris inter eos & pons interest. 13. A. 5. Si maria, montes, regionum magnitudines interessent, odissis eum. de Sen. 60. Cuius inter primum & sextum consularum inter & quadraginta anni interfuerunt.

† **ADVERB.** Sæpè, de Senec.

✠ **Syntaxis.** Interesse querelis, consilijs, in conuiuio, conuiuio, faciendum testamento. In hac re principis autoritas interfuit. Inter vos & pons interest.

INTERRIMENTVM, detrimentum. 3. Ver. 131. Cum eo sine villo intertrimento conuenerat.

INTERVALLVM, spatium, diuisio, discrimen. 2. de Ora. 318. Vtendum est locis multis, illustribus, explicatis, modicis interuallis. 1. Fa. 7. Vt quoniam interuallo locorum & temporum diuisum sumus, per literas tecum quam sapissimè colloquar. 2. de Inu. 95. Dolor si longus, leuis: dat enim interualla, & relaxat. 1. Acad. 1. Satis eum longo interuallo ad suam villam redurimus. 7. V. 6. At cum in Italia bellum tam propè à Sicilia, tamen in Sicilia

Pompeium omnes sicut aliquem de cælo lapsum intuentur. 4. Ac. 64. Me omnes intueri. de Som. 13. Intueri solem nequimus aduersum. 1. Tusc. 73. Qui cum acriter oculis deficientem fo-

lem intuerentur, vt aspectum omnino amitterent, sic mentis acies seipsam intuens nonnunquam hebescit, ob eamque cau-

iam contemplandi diligentiam amittimus. 5. Fa. 17. Intueri ali-

quid oculis, aut animo complecti. 2. con. Rul. 76. Intentis ocu-

lis omnes reip. partes intueri. Orat. 24. Oratores voluntatem

eorum qui audiunt, intueri debent. 3. de Or. 121. Dummodo il-

lorum qui audiunt, intueri debent. 3. de Or. 121. Dummodo il-

lorum qui audiunt, intueri debent. 3. de Or. 121. Dummodo il-

lorum qui audiunt, intueri debent. 3. de Or. 121. Dummodo il-

lorum qui audiunt, intueri debent. 3. de Or. 121. Dummodo il-

Tusc. 63. Ira cælitum inuectum malum. ¶ *Inuadens*. 2. Attic. 19. Diphilus in Pompeium petulanter in-

uectus est. 12. Fa. 2. Pifo, qui in eum primus inuectus est. 2. A. 17. In totam denique M. Antonij domum sum semper inuectus.

* Frag. epist. In eum palam vehementer est inuectus. ¶ *Inueniens*. 2. A. 74. De quo Cæsar in Senatu aperte in te inue-

hens questus est. ¶ *Inuenio*. 2. Off. 76. Paulus tantum pecuniæ in ærarium inuexit, vt, &c. 6. V. 130. Cum multa ex illo mari bella emer-

erint, & multa in Pontum inuecta sint. 3. Tusc. 2. 6. Mala, quæ tibi casus inuexerat. 4. 38. Vt quæcunque casum fortuna inuexerit,

hunc apte & quiete ferat. 2. 20. Nec mihi Eurysteus tantum inuexit mali. ¶ *Inuenior*, *importor*, *inferor*. pro Mur. 4. In portum ex alto inue-

hi. (Portu soluere, de Prou. 35. Si in Capitolium inuechi victor gestiret. ¶ *Insurgo*, *insulto*, *innado*. 2. de Nat. 162. Carneades libenter in

Stoicos inuehebatur. pro Sest. 14. Asperè in aliquem inuechi. 2. de Ora. 304. Acerbè & contumeliosè inuechi in aliquem & pra-

uiter. pro Fl. 38. Nunc verò non insultabo vehementius, nec volitabo in hoc insolentius, neque in istum nugatorem inue-

har, neque in isto testimonio commouebor. 3. de Na. 95. Vehementius inuechi in aliquem. 1. de Orat. 24. Cum vehementius inueheretur in causam principum consul Philippus, de Amic. 57. Acerbius in aliquem inuechi, insectarique vehementius. 7. Fa. 2. Me, in quem inueheretur, delegerat. 3. Tusc. 63. Eschines in Demosthenem inuechitur, quod, &c. 2. de Ora. 301. Inuechi & maledicere.

¶ *Adverb.* Acerbius, vehementius in aliquem, de Amic. Aperte, paratius, 2. Philip. Asperius, pro Sest. Contumeliosius, grauer in ordi-

nem, 2. de Orat. Copiosè, 3. Tusc. Liberiùs, 12. Famil. petulanter, 2. Atti. Rhetoricè, 2. Tusc.

¶ *Syntaxis.* Intueri aliquid in aliquem, ad nutum. Intueri oculis, in-

tentis oculis. Intueri voluntatem. Acri animo intueri, infesto, iniquo,

coram. Intueri & contemplari. Intueri aliquid, & in eo defixum esse.

¶ *Intrans.* Intus. Intus inclusum periculum est. de Vn. 30. Deas Troianus. 2. C. 11. Intus inclusum periculum est. de Vn. 30. Deas

omnia animalia intus in mundo inclusit. de Sen. 12. Nec verò ille in luce modo & oculis ciuium, sed intus domique præstantior, pro Deio. 30. Vbi id quod intus est atque nostrum impunè

euolare potest. 2. de Orat. 176. Nafica fenit illum intus esse. 3. de Fin. 18. Quæ sunt intus in corpore. pro Syll. 17. Ille relictus intus, expectatus foris. 2. cont. Rul. 67. Atque hoc carmen ille non vobis, sed sibi intus canit.

¶ *Syntaxis.* Intus & domi pius. (In luce & oculis omnium. Sibi intus canere, id est, in animo. Intus in mundo.

¶ *Inuado*, *impetum facio*, *inuolo*, *irruo*, *irrumpe*, *peto*, *vim facio*. 2. Tusc. 4. Si quis vniuersam philosophiam velit vituperare, fecundo id populo facere possit: vel si ea quæ nos maximè sequimur, conemur, inuadere, magna habere possit auxilia reliquorum philosophorum disciplinis. 1. A. 4. Fugitiuus ille, qui in C. Marij nomen inuaserat. in Sal. 9. Qui ista inuisitata rabie petulanter in vxorem meam inuastit. 1. A. 4. In Galliam Antonius inuastit, in Afram Dolabella, alienam vterque provinciam. 3. Q. Fr. 1. Imperator noctu urbem hostium inuastit. 3. V. 54. Inuadere in vrbes hostium cum exercitu vi. pro S. R. 6. Inuadere in pecunias alterius nullo iure. Ibidem 13. In fortunam alterius inuadere. pro S. R. 23. Iste in prædam huius inuadit. 2. A. 41. In multas præterea pecunias alienissimorum hominum inuastit. pro Cec. 25. In aliquem aduenientem cum ferro inuadere. 2. A. 77. Cum mulier fletet vberibus, is caput aperuit, in collum inuastit. 2. de D. 73. Auis fame enecta in offam pulvis inuadit. 4. Tusc. 49. An L. Brutus, &c. effræniatus in Aruntem inuaserit. 2. de Nat. 41. Ignis quocunque inuastit, cuncta disturbat & dissipat. 2. Off. 75. Modò enim hoc malum in hanc urbem inuastit. 2. Tusc. 4. Si quis ea, quæ nos maximè sequimur, conetur inuadere. 3. Offic. 34. Panætius negat, vllam pestem maiorem in vitam hominum inuastisse, quam eorum opinionem, qui ista dixerunt. 16. Fa. 12. Mirus furor inuastit improbes. 1. 9. Non potui magis in arcem illius causæ inuadere. pro Sest. 14. Neque quenquam offendet oratio mea, nisi qui se ita obtulerit, vt in eum non inuastisse, sed incurrisse videamur.

¶ *Inuador*. 1. Off. 77. In quo me ab inuidis inuadi folere audio. ¶ *Adverb.* Effræniatus, 4. Tusc. Insolenter in alicuius fortunas, 2. Phil. Petulanter rabie, in Sall. Planè in urbem, 3. Qu. Frat. Modò, 3. Off. Magis, 1. Fam.

¶ *Syntaxis.* Inuechens in Catonem Cæsar. Inuectus in domum Antonij. Inuechi in aliquem libenter, acerbè, asperè, contumeliosè, vehementius. Inuechi & maledicere.

¶ *Inuenio*, *reperio*, *deprehendo*, *peruestigo*, *nancisco*, *conuenio*. 5. Att. 16. Euerfam in perpetuum provinciam nos inuenisse scito. 5. Fa. 9. Scis meam fortunam nescio quomodo facile obtreclatores inuenire. 4. ad Her. 49. Dum eam inuitatis vituperatione, quæ & c. eam inuenistis, vt timidi putaremini. 1. de Fin. 23. Torquatus qui hoc primus cognomen inuenit. pro S. R. 42. Ille quomodo crimen contentitium confirmaret, non inueniebat; ego res tam leues qua ratione infirmem, reperire non possum.

* con. C. Ant. Cû ex eodè stupro tibi & vxorè & filiâ inuenisti. ¶ *Adverb.* Acute, subdolè, veritate, de Clar. Planè autem, 2. de Orat. Sapientius, 1. Tusc.

¶ *Inuenior*. de Orat. 157. Quomodo verum inueniatur, aut quomodo iudicetur. 1. de Ora. 8. Cum boni per diu nulli, vix autem singulis ætatibus singulis tolerabiles Oratores inuenirentur. de Cl. 35. Nihil acute inueniri potuit. ¶ Vide 1. Tusc. 65. & 66. 1. de Orat. 86.

¶ *Adverb.* Vspiam in libris, 1. de Orat. ¶ *Inuentio*. 1. Tusc. 61. Illa vis quæ inuestigat occulta, quæ inuentio atque excogitatio dicitur. 4. Ac. 26. Quæstio est appetitio cognitionis, quæstionisque finis inuentio. 1. de Inu. 9. Inuentio est excogitatio rerum verarum, aut verissimilium, quæ causam probabilem reddant.

¶ *Adiunct.* Facilis, Top. ¶ *Inuentor*, *autor*. 3. de N. 46. Aristæus oliuæ inuentor dicitur. de Cl. 253. Cicero princeps & inuentor copiar verborum. 1. de Orat. 47. Harum rerum inuentor ac princeps Plato. 1. de In. 43. Deinde eius facti qui sunt principes & inuentores, qui denique autoritatis eius & inuentionis comprobatores atque æmuli. 1. de Fin. 32. Inuentor & quasi architectus veritatis. Or. 61. Inuentor, compositor, actor.

¶ *Syntaxis.* Princeps & inuentor: & contra. Inuentor & quasi architectus veritatis. Inuentor, compositor, actor. ¶ *Inuentrix*, 3. Nat. 53. Princeps & inuentrix belli Minerva. 5. Tusc. 5. Inuentrix & magistra legum philosophia. 1. de Ora. 13. Illæ omnium doctrinarum inuentrices Athenæ.

¶ *Inuentivm*. 1. de Or. 84. Qui philosophorum inuenta didicisset. pro Mur. 61. Stoici æmuli inuictorij Zenonis. de Sen. 78. Tot artes, tot scientiæ, tot inuenta. pro Cl. 84. Alterius bene inuētis obtemperare. * de Conf. Quorum ingenii & inuentis omnem vitam legibus & institutis excultam constitutamque habemus. ¶ *Est in super argumentatio, argumentum, ratio.* Lege, ARGUMENTATIO & ARGUMENTVM.

vnus scelerate inuentus es, qui, &c. 2. de Orat. 176. Nequaquam fatis est reperire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis.
* Timæ. Ratione & mente diuina ad originem temporis curricularum inuentum est Solis & Luna.

† ADVERB. Benè, pro Cluen. Diuinitus, pro Dom. Manifestè, palàm, 3. Cat. Sceleratè, 2. Philip. Vtiliter, 2. de Nat.

✠ Syntaxis. Vituperationem inuenire. Inuenio & excogitatio. Petrus contradicendum ex rei natura. Artes, inuenta. Tu vnus sceleratè inuentus, qui (ego potius appellandi casu ponerem, ò scelerate.) Inuenta & deprehensa coniuratio.

INVENVS TVS. de Clar. 2. 37. C. Censorius Cræcis literis fatis doctus, quod proposuerat explicans expeditè, non inuenustus actor, sed iners & inimicus fori.

INVERECUNDVS, non verecundus, impudens. 1. de In. 83. Sin inuerecundum animi ingenium possidet. & Poët.

INVERSIO, ironia. 2. de Or. 261. Inuersio verborum. 1. ad Her. 10.

INVERTO, immuto, verto, peruerto. Part. 2. 4. Inuertere ordinem. (Directè dicere. 3. Off. 38. Idemque rursus videbatur, cum in locum annulum inuerteret. 2. Q. Fr. 2. Nisi noster Pompeius dijs hominibusque inuitis negotium inuertit. de Ar. 52. Videant ij, &c. quàm se citò inuertit.

† ADVERB. Quàm citò, de Arusp.

INVERTOR. 2. de Or. 262. Inuertuntur autem verba, vt pro deformi pulchrum.

INVEPERASCO. 7. Verr. 9. Cùm primùm inueperasceret, classem inflammari incendique iussit. Lamb. adueperasceret, & forè melius.

INVESTIGANDVM. 2. de Na. 158. Canum incredibilis ad inuestigandum sagacitas narium.

INVESTIGATVS. pro Lig. 1. Diligentia inimici inuestigatum est, quod latebat.

INVESTIGATIO, inquisitio, indagatio, conquisitio. 1. Offic. 13. Hominis est propria inquisitio & inuestigatio veri. Ibidem. 19. Quæ omnes artes in veri inuestigatione versantur. 1. Acad. 34. Inuestigatio naturæ.

† ADIVNC. Facilior, 1. de Fin. Propria veri, 2. Off.

INVESTIGATOR, venator. de Cl. 60. Varro diligentissimus inuestigator antiquitatis. pro Syl. 85. de Vniuer. 1. Diligens inuestigator earum rerum, quæ à natura inuolutæ videntur.

† ADIVNC. Acer, & diligens, de Vniuer. Diligens, 2. Offic. Diligentissimus antiquitatis, de Clar.

INVESTIGO, indago, exquiro, scrutor, perscrutor, perquiro, persequor, vestigijs odoror. 9. Attic. 1. Illud molestum, me adhuc inuestigare non posse, vbi Lentulus sit. Ibid. 6. De Lentulo inuestigabo diligentius. 12. 18. Velim de operam, vt inuestiges ex componorum tabulis, sit ne ita. Orat. 19. Inuestigemus igitur, quem nunquam vidit Antonius. pro Syl. 4. Tu inuestigasti, tu patefecisti coniurationem. Qu. de Pet. 2. 4. Perquirere & inuestigare aliquid. 6. V. 47. Inuestigare & perscrutari omnia. 2. 48. Inuestigare & consequi aliquam rem. 1. Qu. Fr. 2. & pro Cl. 22. Inuestigare aliquem.

† ADVERB. Diligentius, 9. Attic.

✠ Syntaxis. De Casare inuestiges & ex. Inuestigari & perscrutari. Perquirere & inuestigare. Inuestigare & consequi.

INVETERASCO, & INVETERO, & consenesco. 3. C. 26. Res nostra monumentis literarum inueterascent & corroborabuntur. 5. Tusc. 40. Nihil enim inueterasce, nihil extingui, nihil cadere debet eorum, in quibus vita beata consistit. pro Syl. 2. 4. Nos quorum iam nomen & honos inueterauit, & huic vrbis & hominum famæ ac sermonibus. pro Syl. 60. Cùm iam illa dissensio inueterasceret, & multos annos esset exagitata. 4. Tusc. 24. Cùm hic feruor animi inueterauerit. 2. Offic. 57. Quamquam intelligo in nostra ciuitate inueterasse iam bonis temporibus, vt splendor ædilitatum ab optimis viris postuletur. 2. V. 1. Inueterauit iam opinio perniciose reipub. 2. de Nat. 5. Nec vnà cum seculis hæc opinio inueterare potuisset. pro Pom. 7. Macula, quæ penitus insedit & inueterauit in populi Romani nomine. 14. Fam. 3. Nam si inueterauerit, actum est.

✠ Syntaxis. Laudes monumentis literarum inueterasce & corroborari. Macula inueterauit, & insedit in nomine.

INVETERATIO, vetustas. 4. Tusc. 81. Inueteratio autem vt in corporibus ægrius depellitur, sic in animis quoque perturbatio.

INVETERATVS, vetus, quod vetustate consensit. (Recens. de Sen. 72. Nam omnis conglutinatio recens, ægrè inueterata, facile diuellitur. 4. Tuf. 39. Aliter ferat inueterata, aliter recentia. 5. A. 31. Malum inueteratum sit plerumque robustius. pro Dom. 63. Omnis diu collecta vis improborum, quæ inueterata compresso odio atque tacito iam erumpebat in actum. 3. Fam. 9. Nostra non instituta, sed iam inueterata amicitia. pro Cor. 4. 3. Qui inueteratam quædam barbariem esse Gaditanorum moribus disciplinaque delerit. || 2. Offic. 58. Inueterata inuidia.

INVICEM, vicissim. 5. At. 10. Propter vicinitatem totos dies simul eramus inuicem. alij legunt. eramus iniuncti: sed malè.

✠ Syntaxis. Esse simul inuicem.

INVICTVS, qui vinci non potest. pro Mar. 12. Rectè igitur vnus inuictus es, à quo etiam ipsius victoriæ conditio vnusque denotata est. Para. 4. Mea consilia, quibus resp. inuicta stat. 3. de Fin. 76. Vincula iniici nulla possunt. 2. de Orat. 84. Animus acer & per- 15. Animi excelli atque inuicti magnitudo ac robor. Ibid. 68. Qui inuictum se à labore præstiterit, vinci à voluptate. Ibid. 68. Sen. 28. Fortis & inuicta defensionis salutis meæ. 2. con. Rul. 94. Annibal armis inuictus. Ibid. 51. Inuictus Pompeij exercitus. pro nostram memoriam permanerat. 6. V. 82. Nomen inuictissimi imperatoris incidatur.

† ADVERB. Rectè, pro Mar.

✠ Syntaxis. Inuicta stat Respub. consilij. Fortis & inuicta defensionis salutis. Casar armis inuictus. Inuictum nomen.

INVIDENDVM. pro Mur. 88. Quare, quid inuidendum Maxima sit in hoc præclaro consulari, non video: quæ verò miseranda sunt, vos videre & perspiciere potestis.

† ADVERB. Valdè statuz, pro Rege Deior.

INVIDENTIA. (Misericordia. 3. Tusc. 21. Quemadmodum misericordia ægritudo est ex alterius rebus aduersis, sic inuidia ægritudo est ex alterius rebus secundis. Ibid. 20. Ab inuidendo autem inuidia rectè dici potest. 4. 17. Inuidia est ægritudo, suscepta propter alterius res secundas, quæ nihil noceant inuidenti. Ibid. 16. Inuidia in eo qui inuidet, tantum est: inuidia autem & in eo qui inuidet, & in eo cui inuidetur.

INVIDEO, alienis bonis mæreo. (Misericor. pro Cor. 15. Est huius seculi labes quædam & macula virtuti inuidere. 10. A. 1. Neminem alterius, qui suæ confidit virtuti, inuidere. 2. con. Rul. 101. Illi qui honori inuiderunt meo. 3. Tusc. 20. Florem quisnam liberum inuidit meum, malè Latine videtur: sed præclare Actius: vt enim videre, sic inuidere florem, rectius quam fiori dicitur. Ibid. 3. Vt nobis optimam naturam inuidisse videantur, qui, &c. 2. de Or. 228. Interdum in hoc tibi Crasse paulum inuideo, pro Flac. 70. Purpuram affers Tyriam, in qua tibi inuideo, quod, &c. ¶ Odio prosequor. pro Planc. 7. Populus semper aut inuidet aut fauet.

† ADVERB. Apertè, 4. At. Maxime paribus, 3. de Or. Obscurè, occultè, 1. At. Paululum alicui, 2. de Or. Vehementer dignitati, 1. Fam.

INVIDETVR. 3. Tusc. 20. Non dixi inuidiam, quæ tum est, cum inuidetur. 4. 16. Inuidia non in eo qui inuidet solum dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur. 2. Offic. 45. Non modò non inuidetur illi ætati, verum etiam fauetur. 3. Fam. 7. Video non vt antehac putabam, nouitati esse inuisum meæ. 1. 7. Simul quod video nouitati esse inuisum meæ. 2. de Or. 209. Inuidet autem homines maxime paribus aut inferioribus. sed etiam superioribus inuidetur sæpe vehementer. 2. de Or. 208. Aliorum laudi atque gloriæ maxime inuideri solet. Ibidem. 207. Inuidetur enim commodis aliorum. * de Or. 210. Inuidetur præstanti florentique fortunæ.

† ADVERB. Vehementer superioribus, 2. de Orat.

✠ Syntaxis. Inuidia in eo qui inuidet, solum est. Inuidere alicui virtutem, & in honore. Alicuius virtuti inuidere. Tunc est inuidia, cum inuidetur.

INVIDIA, malevolentia, offensio. 4. Tusc. 16. Ægritudini subiicitur inuidia, vtendum est enim, dicendi causa, verbo minus vitato: quoniam inuidia non in eo, qui inuidet, solum dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur. 3. 20. Vt effugiamus ambiguum nomen inuidiæ: quod verbum ductum est à nimis intendo fortunam alterius. de Cl. 156. Obtestatio inuidiæ, quæ solet lacere plerumque. 2. de Or. 209. Sed haud sciam, an acerrimus longe sit omnium motus inuidiæ. Ibid. 208. Tum excitatur, si non acerbum odium, attamen aut inuidiæ, aut odij non dissimilis offensio. pro Cluent. 69. Inuidiam atque offensioem se timeret dixit. pro Corn. 16. Mors cum extinxit inuidiam, res gestæ sempiterna nominis gloria nituntur. 14. A. 17. Excellentium hominum virtutem imitatione, non inuidia dignam esse. 1. Fam. 1. Senatus religionis calumniam non religione, sed malevolentia & illius regis largitionis inuidia comprobatur. Ibidem. Vt rebus in summam inuidiam adductis ita versamur pro Rab. 46. Nam in eum cui misericordia opitulari debet, inuidia quæ sita est. 2. A. 9. Non enim poterimus vlla esse inuidia spoliari opibus, & illa Senatoria potentia. 2. con. Rul. 69. Sullanus ager maximam habet inuidiam. pro Mur. 87. Consulatus hoc tempore nullam inuidiam habere potest. 3. con. Rul. 7. Marianus tribunus plebis qui nos Syllanos in inuidiam rapit. Disrumpi inuidia. Lige. Disrumpo. 1. de Na. 124. Inuidiæ detestanda causa. * In Pifo. 4. Ego Senatus autoritatem sustinui contra inuidiam, atque defendi.

¶ Vituperium, odium. Orat. 170. Sed habet nonnullam inuidiam cum in oratione iudiciali numerus inesse dicitur. 2. de Or. 283. Scaurus nonnullam habet inuidiam, ex eo quod aliorum bona sine testamento possidet. pro Planc. 35. Nam istius vrbis quousque hæc poterat esse inuidia, datus est tibi ille, &c. 6. V. 82. Cogit

Cogitasti, si ei reddidisses, te minus inuidiæ habiturum. in Sall. 9. Parare inuidiam alicui ex sua re familiari. II. Fam. I. Magnam enim inuidiam his facimus. I. de Orat. 181. Propter inuidiam Numantini feceris. || pro Clu. 159. 160.

† ADIVNCT. Aliena, 2. Att. Communis, pro Cæl. Falsa, atque iniqua, 2. Cæli. Imbecilla, inueterata iudicij, Senatoria, vehemens in iudicij, pro Clu. Iustissima, 10. Fam. Magna, & inueterata, 2. Offic. Maximæ, 8. Fam. Minima, pro Sest. Par. 6. de Rep. Popularis, pro Dom. Recens, pro Rab. Non recens sed vetus, ac diuturna, pro Q. R. Singularis, ac diuina, pro Mil. Summa, 1. Fam. Tribunitia, 3. de Leg.

† SYNTAXIS. Inuidia & offensio. In summam inuidiam res adducta. Ille inuidiam est spoliatus omnibus fortunis. Habere multum inuidiam, nonnullam inuidiam. Facere alicui & parare inuidiam.

INVIDIOLA. ad Attic. Quum nescio quid inuidiolæ inter eos errorum fuisset. apud Spontrium.

INVIDIOSUS, odiosus. pro Mil. 12. Cõciones illæ, quibus inuidiosè potentiam meam criminabar. I. Q. Fr. 2. & ad Her. 4. 29. & 45.

INVIDIOSVS, habens inuidiam, inuidiosus, inuidiam acquirens. 2. de Or. 304. Quæ sunt in his inuidiosa, etiam inuidiosiora faciunt. Or. 180. Inuidiosus numerus. 2. con. Rul. 67. Qui possessiones inuidiosas tenebant. 8. Att. 3. An accipere inuidiosum ad bonos. 2. de In. 134. Hoc tibi inuidiosum futurum est, pro Cæl. 21. Neque id ego dico, vt inuidiosum sit in eos, qui, &c. pro Corn. 56. Pecunia L. Cornelio, quæ neque inuidiosa est, & quantacunque, &c. pro Clar. 158. Aliquis inuidiosus, ac multis offensus.

† ADVERB. Sanè quàm, 8. Fam. INVIDVS, obrectator, viger, maleuolus, liuidus, iniquus, inimicus, aliena bonis mouens. pro Flac. 2. Si fortè aliquando aut beneficij huius obrectator, aut virtutis hostis, aut laudis inuidus extitisset. 4. Tuf. 28. Ergo inuidi, maleuoli, liuidi, &c. quia proclues ad eas perturbationes sunt. Or. 140. Non inuidiosum est, sed fautores etiam laudum mearum. 7. Fam. 2. Persuaserat nonnullis inuidis meis in me emissarium semper fore. 1. 4. A tuis inuidis & obrectatoribus nomen inductum falsæ religionis. pro Mur. 20. Quibus Lucullus tantum laudis impertit, quantum neque ambitiosus imperator, neque inuidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit.

† ADIVNCT. Plures, 1. ad Q. Frat.

† SYNTAXIS. Inuidiosa possessio. Id erit inuidiosum tibi, & in aliquem inuidiosus & offensus multa. Inuidus, maleuolus, liuidus. Inuidus & obrectator.

INVIOLATE, incorruptè, integrè. de Senect. 81. Memoriam nostram inuolatas feruabit.

INVIOLATVS, integer, incorruptus pro Rab. 11. Qui castam concionem, sanctum campum, inuolarum corpus omnium ciuium Romanorum defendo, seruari oportere. pro Sest. 140. pro Cæl. 11. pro Syll. 49. Et tamen inuiolata vestra amicitia integro officio faciebat.

INVISIO, visio. 4. At. 9. Nostram ambulationem, cum poteris, inuisas velim. 1. 17. Vt iam inuisas nos rogo. 12. 28. Quod puerum inuisis, gratum. 4. 6. Domum nostram quoad poteris inuisas. 1. de Ora. 249. Cui nostrum licet fundos suos obireat res rusticas vel fructus causa, vel delectationis inuisere? pro Dom. 105. Quid tibi necesse fuit homo fanaticæ sacrificium, quod alienæ domi fieret, inuisere. 5. de Fin. 5. An eum locum libenter inuisit. 2. de N. 110.

Et natos geminos inuisit sub caput artus.

INVISVS, odiosus, quem animo a quo videre non possumus, qui in odio est apud aliquem. 10. Fam. 31. Lepidus adeo est inuisus mihi, vt, &c. 2. Offic. 34. Quo quis callidior & versutior est, hoc inuisior & suspectior detracta opinione probitatis. 2. de Nat. 167. Eum aut inuisum Deo, aut neglectum à Deo iudicemus. pro Dom. 65. Sic Cato inuisus Cyprum relegatur, pro Qu. R. 20. persona illa lulentia, impura, inuisa. * Frag. epist. Res mihi inuisæ visa sunt, Brute. Incer. Gladiatores inuisos habemus, si omni modo vitam impetrare cupiunt, fauemus si.

† Non visus. de Arusp. resp. 57. Maribus non inuisa solùm, sed etiam inaudita sacra.

† SYNTAXIS. Homo, inuisus, & inuisus cunctis.

INVITAMENTVM, inuitatio, incitamentum. pro Syl. 74. Qui cum multa haberet inuitamenta vrbis & fori, tamen, &c. 10. Fam. 10. Inuitamentum ad tempus. 5. de Fin. 17. Prima inuitamenta naturalia. Ibid. 12. Hortens. Voluptates nulla ad res necessarias inuitamenta afferunt senibus.

† ADIVNCT. Multa, pro Syll. Prima natura, 5. de Fin.

INVITATIO. 4. V. 83. Ad inuitationes aduentusque nostrorum hominum. 3. Tuf. 82. Quædam inuitatio ad dolendum. 9. Att. 14. In Epeirũ verò inuitatio quam suauis? quam liberalis quam fraterna? 9. A. 6. & hospitium inuitatio liberalis. || 3. V. 66. Inuitatio vt Græco more biberetur.

† ADIVNCT. Crebra, 6. At. Liberalis, 9. Philip. quàm suavis, quàm liberalis, quàm fraterna, 9. At.

INVITATVS, de Fat. Pluresq; etiam inuitaturus videretur.

INVITATVS. 8. Att. 11. Hæc à te inuitatus breuiter exposui. 1. Acad. 8. Iucunditate quadam ad legendum inuitati. 2. Attic. 19. Cofconio mortuo sum in eius locum inuitatus: id erat vocari in locum mortui. || 1. C. 23. Inuitatus ad tuos isse videaris.

INVITATVS, subst. inuitatio. 7. Fam. 5. Initiò mea sponte, post autem inuitatu tuo mittendum duxi.

INVITE, repuganter, inuitus, inuitus. 8. At. 3. Inuitè cepi Capuam. 2. de Or. 364. Inuitiùs facere aliquid. 3. Fam. 10. Qui à me inuitissimè discessit.

INVITO, aduerb. inuite. Lege, INGRATIS,

INVITO, voco allicio. 6. V. 25. Quis senatorem Romanũ tecto ad domo non inuitet. 12. A. 23. Tota familia occurret, hospicio inuitabit. 7. Fa. 9. Is me crebrò ad cocnam inuitat. pro Mur. 73. Ad prandium inuitare. 13. At. 2. Inuito eum per literas, vt apud me diuerfetur. 1. C. 24. Quamquam quid ego te inuitem: à quo, &c. de Sen. 57. Ad agrum fruentum non modò non retardat, verum etiam inuitat atque allestat senectus. pro Lig. 12. Inuitare aliquem præmiis ad agendum aliquid. de Am. 99. Qui assentionem allestant & inuitant. 5. de Fin. 17. Vt ipsum per se inuitaret & alliceret appetitum animi. * de Fat. Cum Scipio vnum & alterum ex iis qui eum salutatum venerant, inuitasset.

INVITOR. 2. Att. 18. A Cæsare valde liberaliter inuitor in legationem illam. ad Brut. 15. Præclara illa quidem ingenia, quæ gloria inuitantur.

† ADVERB. Aliquoties, 7. Famil. Benignè, 3. Attic. Honorificentissimè, 13. Fam. Valde liberaliter, 2. Attic. Magnoperè ad viuendum, 4. Famil. Passim, vulgò ad prandium, pro Mur. Publicè, 6. Verr. Studiòsè aliquem, 11. Attic.

† SYNTAXIS. Tecto & domo, hospicio, ad cocnam inuitare. Per literas inuitare, vt. Inuitare & allestare, & contra. Inuitare & allicere appetitum animi. Inuitare in studio. Gloria inuitari.

INVITVS, non libenter, rogatur recusans, tergiversans Contra voluntatem, repugnans, repuganter coactus, dolens, necessariò, molestò. Libens, voluntarius. 4. V. Statuas inuiti per vim atque imperium dederunt. Lege, STATVA. Para. 5. Sapiens nihil facit inuitus, nihil dolens, nihil coactus. 2. de Orat. 18. Hoc nos ab istis adolescentibus facere inuiti & recusantes heri coactus sumus. Ibid. 182. Si quid persequare acriùs, vt inuitus & coactus facere videare, pro Mur. 42. Cogedi iudices inuiti, retinendi contra voluntatem. pro Qu. R. 37. Aliquem inuitum, & huc atque illuc tergiversantem facere aliquid. 3. de N. 85. Inuita in hoc loco versatur oratio. 7. At. 13. Delectus inuitorum atque à pugando abhorrentium. 2. ad Her. 39. Cur talem inuitam inuitum cogis linquere? 13. Fam. 63. Ego eum à me inuitissimè dimisi. * pro P. Opp. Quos educere inuitos in prouinciam non potuit, eos inuitos retinere qui potuit?

† SYNTAXIS. Inuitus per vim & imperium fecit. Inuitus, dolens, coactus. Inuitus recusans, coactus. Cogere inuitum, retinere contra voluntatem. Inuitus, & huc illuc tergiversans. Inuita oratio. Delectus inuitorum.

INVLTVS, impunitus. pro Clu. 172. Cur nunc esse inultum tam diu finis? pro Sest. 50. Ne inultus esset. 1. V. 53. Vt ceterorum quoque iniuriæ sint impunitæ atque inultæ. pro Pomp. 11. Inultum aliquid pati, & inultum aliquid relinquere. Anteq. 19. Relinquere aliquid inultum.

INVNDIO, obruo, alluo. de Cl. 316. & 1. de Nat. 104. Terram inundat aqua.

INVOCATVS, non vocatus. 1. de Nat. 109. Quid, quod etiam veniunt inuocata? 8. Fam. 8. At ego simulatque audiui, inuocatus ad subsellia rei accurro.

INVOCO, implovo. 2. de N. 68. Apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo inuocant. Antequam. 10. Sociorum inuocem subsidium, cum à ciuibus interclusum sit præsidium? 2. de Orat. 196. Inuocare aliquem aduocatum ad defendendum aliquem. 3. de Nat. 10. Aspice hoc sublimè candens, quem inuocant omnes Iouem.

INVOLATVS, volatus. 6. Fa. 6. Non igitur ex alitis inuolatu, nec è cantu sinistro ofcinis, &c. tibi auguror, &c.

INVOLVO, inuado. 3. de Orat. 120. Possessio quasi cadauca atque vacua, in quam homines abundantes orio nobis occupatis inuolauerunt.

INVOLVCRVM, velut vagina vel theca quadã, integumentum. 6. V. 65. Candelabrum inuolutum quàm occultissimè delatum inuolucris reiectis ostenderunt. 2. de N. 47. Vt clypei inuolucrum, vagina autem gladij, sic, &c. 1. de Or. 161. Per quædam inuolucra & integumenta perspicere aliquid. 1. Qu. Fr. 1. Multis simulationum inuolucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur vniuersi cuiusque natura.

† ADIVNCT. Multa, 1. ad Q. Fr.

INVOLVO, circumplivo. 9. Fa. 20. Vbi salutatio defluxit, literis me inuoluo, aut lego aut scribo,

INVOLVTVS, implicatus, relictus. 7. A. 19. Ego pacis nomine bellum inuolutum reformido. 1. de Fin. 30. Occulta atque inuoluta aperire. 4. Aca. 26. Cum ea quæ quasi inuoluta fuerint aperta

sunt. Orat. 101. Res inuolutas & latentes definiendo explicare. Top. 9. Tum definitio adhibetur, quæ quasi inuolutum euoluit id de quo queritur. 6. V. 65. Imperat ut candelabrum inuolutum quam occultissimè deferatur. 7. 135. Capitibus inuolutis ad necem produci. 1. Offic. Res à natura inuoluta. I. P. 13. & 2. A. 77. Nescio quo è gurgustio prodire capite inuoluto. 1. de D. 35. Causa later obliquitate inuoluta naturæ. I. P. 12. Vereor ne qui sit, qui istius insignem nequitiam frontis inuolutam integumentis non cernat. *Frag. epi. Quod videbat nomine pacis bellum inuolutum fore.

☞ Syntaxis. *Salutatione defluxa literis ille se inuoluit. Pacis nomine bellum inuolutum. Occultum & inuolutum aperire. Inuolutum & later explicare. Inuolutum euoluit definitio. Inuolutum capite. Obsecritate inuolutum. Nequitia frontis inuoluta integumentis.*

I N V R B A N E, insulde, inconcinne. 3. de N. 50. Non inurbanè Stratonicus, vt multa.

I N V R B A N V S, insulsus, infacetus. 2. de Orat. 365. Non essem tam inurbanus, ac penè inhumanus, vt, &c. Ibidem 40. Inops quidam humanitatis atque inurbanus. de Clar. 227. Expedita autem erat, & perfacilè currens oratio, & erat eius tanquam habitus non inurbanus.

☞ Syntaxis. *Inurbanus & inurbanus. Inurbanus orationis habitus.*

I N V R O, inslugo, imprimo. (Exuro. de Clar. 262. Qui volunt illa calamistris inurere. in Sal. 16. Inurere æternas maculas alicui. pro Mur. 8. Id mihi summam crudelitatis famam inuisisset. 3. V. 113. Cur hunc dolorem cineri eius atque ossibus inuisisset? 11. A. 38. Inurere dolere alicui. pro Mil. 100. & 3. Tul. 19. Inurere quam maximum dolorem alicui.

I N V R O R, pro Cl. 129. Is censoriæ seueritatis nota non inuretur? pro Syll. 88. Ne qua generi ac nomini suo nota nefariæ turpitudinis inuratur.

I N V S I T A T E, de Cla. 260. Inusitatè loqui. 1. Qu. Fr. 2. Absurdæ & inusitatè scriptæ epistolæ.

I N V S I T A T V S, inauditus, insolens, præter consuetudinem, nouus. 2. de Orat. 98. Alter leporem quendam inusitatum nostris Oratoribus est consecutus. Ora. 11. Inusitatas vias indagare, tritas relinquere. 3. Off. 38. His hominis mortui vidit corpus magnitudine inusitata. 3. At. 24. Res inusitata & noua. 3. de Orat. 150. Inusitatum verbum, aut nouatum, aut translatum. Ibid. 151. Inusitata sunt prisca ferè ac vetusta, & ab vsu quotidiani sermonis iam diu intermissa. || de Cla. 259.

I N V S T V S, impressus. 2. de Orat. 189. Nisi omnes motus in ipso Oratore impressi atque inusti esse videbuntur. pro Dom. 92. Tantum homines impios inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat. de Arusp. 55. Inest hoc tempore odium inustum penitus & inustum animis hominum. pro Planc. 29. Hæc sunt expressa signa probitatis, non fucata forensi specie, sed domesticis inusta notis veritatis. pro Sest. 17. Si nondum vulnera inusta reipublicæ recordamini. 1. Fa. 9. Monumentum verò Senatus hostili nomine, & cruentis inustum literis esse passi sunt. . C. 13. Quæ nota domestica turpitudinis non inusta vitæ tuæ est.

☞ Illatus. 2. C. 20. Tantus illorum temporum dolor inustus est ciuitati. 1. A. 32. Hæc inusta est à te mortuo Cæsari nota ad ignominiam sempiternam. de Pro. 16. Insignem ignominiam alicui inustam esse. 2. A. 117. Plurima mala, quæ ab illo Reipublicæ iniusta sunt.

☞ Syntaxis. *In oratione motus impressi & inusti. Inustum retinere odium nefaria mente, & idem inustum & inustum. Signa probitatis inusta notis veritatis. Vulnera inurere. Monumentum Senatus hostili nomine, & literis cruentis inustum Inusta vitæ alicuius turpitudinem. Inurere alicui damnum, ignominiam, notam ad ignominiam.*

I N V T I L I S, ad nullam rem utilis, ad nullam partem utilis, qui nullo vsui est. 2. de Diu. 11. Qui mores aut viles aut inutiles sint. 2. Offic. 49. Norbanus seditiosus, & inutilis ciuis. 3. 31. Homo iners & inutilis. 1. de Inu. 1. Is inutilis siue perniciosus patriæ ciuis alitur.

I N V T I L I T A S, damnum. 2. 158. Ex his illud conficitur, vt appetendarum rerum partes sint honestas & utilitas, vitandarum turpitudinem & inutilitas.

I N V T I L I T E R, frustra. ad Brut. 4. Inutiliter suadere aliquid alicui. 4. ad Her. 4. Inutiliter aliquid proferre.

I N V V L N E R A T V S, integer. pro Sest. 140. Inuulnerati, inuolati que vixerunt.

I O C A N D I. 1. Off. 104. Duplex omninò est iocandi genus: vnum liberale, &c. alterum elegans, vrbane, &c. 2. de Nat. 46. Hic quam volet Epicurus iocetur homo non aptissimus ad iocandum. 1. de Orat. 27. Multa in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos. 2. de D. 40. Deos iocandi causa induxit Epicurus. 2. Qu. Fr. 11.

I O C A T I O, iocus, vrbane, cauillatio. 2. Att. 8. Nunc si quid in ea epistola fuit historia dignum, scribere ne ignoremus: sin nihil præter iocationem, redde id ipsum. 9. Fam. 16. Nunc venio ad iocationes tuas.

I O C P R, cauillor. 1. Fam. 10. Sed iam cupio tecum coram iocari.

8. 4. Iocerne tecum per literas? 7. 11. Sed de re seuerissima tecum iocor. 2. At. 1. Familiariter cauillari & iocari cum aliquo. de Cl. 291. Bella ironia si iocaremur. 16. Attic. 5. Iocari me putas? (notus sum) libentius, &c.

† **A D V E R B.** Familiarius, 5. Tusc. Humanissimè, 16. Fam. Libert. 1. 4. 2. 91. Syntaxis. *Iocari cum aliquo. Iocandi causa dicere. Ad iocandum aptus. In iocando suavis. Cauillari familiariter, & iocari cum aliquo. Multa iocari.*

I O C O S E, facetè, vrbane. 2. Qu. Fr. 11. Eumque lusi iocose fatina. de Or. 289. Iocose dicere.

I O C O S V S, facetus, vrbane. (Serius. 1. de Off. 134. Si de seris rebus loquatur. seueritatem adhibeat: si de iocosis, leporem.

I O C V L A R I S, ridiculus, ludicrus. 1. de L. 53. Ioculare illud quidem & à multis sæpe derisum. de Fat. 15. O licentiam iocularem.

I O C V L A T O R. 4. At. 15. Huic ioculatorem senem illum vt notaras, interesse nolui.

I O C V L A T O R I V S, Iocosus festinus. vt Ioculatoria disputatio. Ibidem.

I O C V S, & I O C A, pl. nu. *ludus, risus, facetia, lepor, sal hilaritas, festiuitas, cauillatio, iucunditas.* 2. de Or. 216. Suavis est & vehementer sæpe utilis iocus & facetiæ, in quibus tu longè alijs, me sententiæ Cæsar excellis. Ibid. 239. Vitandum est Oratori vtunque, ne aut scurilis iocus sit, aut mimicus. 2. de Fin. 8. Qui cum ioca & seria, vt dicitur. 1. Offic. 103. Ludo enim & ioco vii illis quidem licet, sicut fomno & quietibus cæteris. Ibid. Nec enim ad ludum & iocum facti sumus. 2. cont. Rull. 95. Illam copiam cum hac per risum ac per iocum contemnem. 2. A. 42. Tum verò ioci causa magistrum adhibet. 2. de N. 8. Irridere aliquem per iocum. 3. V. 155. Per ludum & iocum euertere aliquem. 4. Fa. 4. Dicere aliquid per iocum. 1. Qu. Fr. 2. Literæ per iocum mifæ. 14. Attic. 15. Ioca tua plena facetiarum. 10. Iocus familiaris. 13. Famil. 1. Extra iocum. 7. 11. Remoto ioco. 2. de Finibus. 65. Non hilaritate, nec lasciuia, nec risu aut ioco comite leuitatis, sed sæpe etiam tristes firmitate & constantia sunt beati.

† **A D V E R B.** Comes leuitatis, 2. de Fin. Dignus libero, ingenius & liberalis, 2. Offic. Familiaris, 10. Arti. Oratorius, suavis, & sæpe vehementer utilis, 2. de Orat.

☞ Syntaxis. *Iocose ludere aduersarium. Res iocularis & derisa, iocus & facetia. Iocus scurilis, mimicus. Factus ad ludum & iocum. Ferisum ac per iocum contemni, euerit, aliquid dicere, mittere epistolam. Ioca facetiarum plena. (in ioco igitur facetia.)*

I O N I A, regio. 16. Attic. 1. de D. 3.

I O N I V S. 3. de Or. 66. Superù mare Ionium. (Inferum, Thy Cum.)

I O T A. Ibid. 43. Vt Iotam literam tollas, & E plenissimum dicas. Lege, I. litera.

I P S E. de Ami. 84. Par est autem, primùm ipsum est virum bonum: deinde alterum sui similem querere. 1. de Or. 247. Veteres leges aut ipsas sua vetustate consenuisse, aut nouis legibus esse sublatas. Ibid. 147. Nam ipsum quidem illud etiam sine cognitione iuris quam sit bellum cauere malum, scire possumus. 1. de D. 104. Sed ipsum est deos non putare, quæ ab his significantur contemneret. 2. de Orat. 24. Hoc ipsum nihil agere & planè cessare me delectat. 2. de D. 83. Hoc est ipsum esse contra se disertum. de Som. 20. Quod autem motum affert alicui, quod ipsum agitur aliunde, quando finem habet, motus, viuendi finem habet necesse est. 8. Attic. 23. Nec me consules mouent, qui ipsi pluma aut folio faciliùs mouentur. 3. Tusc. 26. Nihil grauius, nisi idem hoc ipsum honestè, sapienter, iuste ad voluptatem referret. de Ar. 26. Id non sum sibi ipsum est. 2. de Orat. 75. Tum alij quærebant ab Annibale, quidnam ipse de illo Philosopho iudicaret. pro Pom. 32. Africa, quæ eorum ipsorum sanguine redundauit. Ibid. 46. Idem ipse Mithridates, &c. 2. de Diuina. 61. Chrysipus ipse ille diuinationis autor. pro Mur. 65. Etenim isti ipsi mihi videntur vestri præceptores, &c. pro Mar. 8. Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna. 1. de Orat. 117. Quæ Varus illa ipsa facultate, quamcunq; habet, magnam est gratiam consecutus. Ora. 6. Illud ipsum quod est optimum. 2. de Orat. 43. Ille ipse Aristoteles, &c. Postq. in Sena. 4. Illo ipso tempore, illo ipso anno. 2. Attic. 1. Ego ille ipse vindex æris alieni. 2. C. 12. Ipsi isti, qui, &c. 3. de Orat. 127. Ipse ille Gorgias in illo ipso libro. 2. de Finibus. 82. Nunquam dictum ab ipso illo quod sciam. pro S. R. 125. Ista ipsa lex, &c. de Clar. || 22. Ea ipsa de qua disputare ordimur eloquentia. 7. Attic. 3. Cur Respublica Cos. isto ipso defensa non est. 1. de Orato. 61. Si quis istas ipsas artes illustrare vclit. 7. Fam. 23. Ea enim ipsa hora acceperam literas tuas. 15. 18. Eo ipso tempore, cum, &c. 1. Attic. 1. Eo ipso die, quo, &c. Ibidem. 11. Erat in eo ipso loco, ipso die nundinorum *παιήσεις*. 1. Tusc. 40. Ego enim ipse cum eodem ipso non inuitus errauerim. 3. de N. 77. Atque ij tamen ipsi dii, &c. 2. de Fin. 4. Velut in hoc ipso, de quo nunc disputamus. 5. Tusc. 58. Etiam ab his ipsis, cum iam essent adultæ, ferrum remouit. 2. de Fin. 43. Itaq; hic ipse reiectus est. 2. de In. 36. Hoc ipsum genus & eo ipso in genere. 11. Fam. 21. Non quod veterem comedit.

sed hanc ipsam recentem noxam deuorauit. **I. de Ora.** 73. Sic in orationibus hinc ipsis. **I. de Fin.** 50. Hoc ipso quod adest. **4. Att.** Natali suo ipso die. **3. de N.** 35. Quem ipsum non omnes in **1. Natali** suo ipso modo. **2. de Orat.** 221. In quo ipso seruabant repererantur vno modo. **2. de Orat.** 221. Quod ipsum erat suum. **de Cla.** 29. Qui ipse tum fuit. **12. Att.** 22. Quod ipsum erat fortis agroti accipere medicinam. **1. Tusc.** 20. Quod ipsum quale sit, &c. **pro Pomp.** 17. Quorum ipsorum per se res vobis curae esse debent. **2. Off.** 9. Hoc autem de quo nunc agimus, id ipsum est quod vtile appellatur. **1. de Orat.** 112. Cum id ipsum dicere nunquam sit non ineptum, nisi cum est necessarium. **4. Att.** 1. Quibus id ipsum se inimicos esse, non liceret negare. **1. Tusc.** Nam istud ipsum, non esse cum fueris, miserrimum puto. **Ant.** 12. Qui nostrum ipsum periculosisimum casum recognoscit. **1. pro integritate & tota.** **pro Syll.** 67. Nihil audacter ipse per se se sine P. Sylla facere poterunt. **de Ar.** 36. Hoc quid sit per se ipsum non facile interpretor, sed ex eo quod sequitur, **pro Cor.** ipsum non facile interpretor, sed ex eo quod sequitur, **pro Cor.** 2. Dicere de ipso modeste. **id est, de se ipso.** **1. de N.** 10. Ipse dixit: 3. Dicere de ipso modeste. **de Cla.** 61. Cato mortuus est annis ipse autem erat Pythagoras. **de Cla.** 61. Cato mortuus est annis LXXIII. Ipsis ante me consulem. **3. Att.** 2. Triginta dies erant ipsi, cum dabam has literas. **4. 11.** Cum ibi decem ipsos fuissem dies. **Fam.** 8. Cum Athenis decem ipsos dies fuissem, **pro Cec.** 23. Nam cum dixisset minus LIII. populus cum risu exclamauit ipsa esse.

Syntaxis. *Ipsum quidem illud ipsum est Deum non putare, sua dicta continere.* Hoc est ipsum esse ipsum. Quod graue est, quod ipsum delabitur. **Con.** Conules, qui ipsi sunt optimi. Idem hoc ipsum dico. Ab eo quaras, quid ille ipse. **C. Cas.** Ille ipse Populorum debellator. In ipso tempore, illo ipso anno. Ego ille ipse amicus. Ipse ille Cas. in illo ipso praesio. Hoc quid sit, per se ipsum non video, sed ex sequentibus. Triginta dies erant ipsi, cum discerebam.

Ira. **iracundia, indignatio, stomachus, dolor.** **4. Tusc.** 2. **Ira** est libido puniendi eius qui videatur læsisse iniuriam. **Ibid.** 43. Est enim ira, vt modo dixi, vlciscendi libido. **4. Tusc.** 5. **Iram** Ennius in sanzta principium esse dixit. **1. Off.** 136. Ira, cum qua nihil recte fieri, nihil cōsiderate potest. **1. de Diu.** 61. Pars animi in qua irarum existit ardor. **1. Off.** 89. Prohibenda maxime est ira in puniendo. **4. Tusc.** 79. Facere aliquid per iram. **1. Off.** 24. Qui aut ira, aut aliqua perturbatione incitatus est. **4. Tusc.** 55. Et quidem illam ipsam iram centurio habeat, aut signifer, **pro Cael.** 37. Nunc enim mihi animus ardet, nunc meum cor cumulat iram. **4. Tusc.** 61. Ira coelitur inuectum malum.

Odium. **1. de N.** 45. Neque ira neque gratia teneri.

ADIVNCT. Acerbior, inueterata, naturalis, **4. Tusc.** Grauiores, **de Anup.** Recens, **Part.** Tristes, **3. Tusc.**

IRACUNDIA, *per iram, cum iracundia, rabiosa.* **8. A.** 16. Vehementer me agere fateor, iracundia nego. **4. Tusc.** 48. Nihilne in ipsa quidem pagna iracundie rabiosæ fecerunt? **(Leniter quare.** **8. A.** 16. Iracundia agere cum aliquo. **pro Qu. R.** 31. Quod quisque est ingeniosior, hoc docet iracundia & laboriosius. **1. A.** 12. & 3. **Tusc.** 51. Nihil iracundie hoc quidem & valde imperperat.

Syntaxis. *ira vlciscendi libido. (en definiti genus.) Cum ira nihil sit considerati. In animo irarum ardor. In puniendo prohibenda ira. Per iram sacræ. Habere iram. Ira cumulari. Neque ira, neq; gratia teneri. Iracundie rabiosæ, facere. Iracundia. & imperperanter.*

IRACUNDIA, *ira, acerbitas, quædam natura & rabies.* **4. Aca.** 135. Peripatetici iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant. **4. Tusc.** 42. Iracundiam cotem fortitudinis esse dicunt. **Ibidem.** Imperia seueriora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundia, Oratore denique non probant sine aculeis iracundia. **1. de Orat.** 210. Quis hæsitavit ob eam causam, quod nesciret quid esset iracundia? feruor mentis, an cupiditas puniendi doloris? **pro Mar.** 9. Iracundia est inimica consilio. **1. Qu. Fr.** 1. 29. In tuis summis laudibus vnam excipiunt iracundiam: quod vitium cum in hac priuata vita leuis esse animi atque infirmi videtur, tum verò nihil est tam deforme, quam ad summum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere. **Ibid.** 31. Antè occupatur animus ab iracundia, quam prouidere ratio potuit, ne occuparetur. **de Cl.** 236. Sen effervescentes in dicendo, stomacho sæpe iracundiaque vehementius. **1. Qu. Fr.** 1. 32. Si implacabiles sunt iracundia, summa est acerbitas: si exorabiles, summa leuitas. **4. V.** 48. Homo exarsit iracundia & stomacho. **2. de Ora.** 305. Efferrit iracundia. **de Ar.** 3. Dolose efferrit & iracundia longius digredi quam conuenit. **1. de Fin.** 28. Nec cum iracundia & pertinacia disputari potest. **pro Dom.** 86. Illi tamen populi incitati vim iracundiamque subierunt. **pro Flacc.** 88. Eum ardentem iracundia videre potuisti. **ad Brut.** 2. Exercere iracundiam in superatos. **pro Mar.** 8. Cohibere iracundiam. **pro Dom.** 88. Populus iracundia incitatus. **pro Flacc.** 87. Iracundia occulta.

ADIVNCT. Bellatrix, utilis, **4. Tusc.** Effervescentes, **de Clar.** Exorabiles, **Q. Fr.** Gladiatoria, **5. Tusc.** Grauior, **3. Tusc.** Implacabiles, **2. ad Q. Fr.** Inimica, **pro Marc.** Iniusta, **merita,** ac debita, **2. de Ora.** Iniustissima, **3. Artic.** Iusta, **pro Sest.** Iusta in aliquem, **12. Pam.** Occulta, **pro Flacc.** Pertinacis, **2. de Fin.** Præfrens, **vehemens.** **1. Pam.** Recentis, **3. Pam.**

Syntaxis. *iracundia acerbitas. In eius laudibus iracundiam excipiant. Effervesce stomacho & iracundia. Exardere iracundia & stomacho. Cum iracundia disputare. Subire vim & iracundiam. In susperatum exercere iracundiam.*

IRACUNDVS, *impudens, qui facile & cito irascitur, concitus ad iram, seruens.* **de Sen.** 65. At sunt morosi, anxij, iracundi & difficiles senes. **4. 79.** Quomodo si naturalis esset ira, alius alio magis iracundus esset. **5. A.** 24. Impotens, iracundus, contumeliosus. **1. 27.** Sed eum iracundum audio factum, **pro Planc.** 63. Nisi eum nimis in se iracundum putabis fuisse.

Ira. **ira.** **de Clar.** 326. Sæpe vidi iracentem & stomachantem Philippum.

IRASCOR, *incendor, ira incendor, alicui iratus fio, succenso, animo incitor, exarDESCO, stomacho & iracundia exarDESCO, vel effervesco.* **4. Tusc.** 42. Peripatetici virum videri negant, qui irasci nesciat: eamque quam lenitatem nos dicimus, vitio lenitudinis nomine appellant. **8. A.** 16. Omnino irasci amicis non temere soleo. **1. Fam.** 1. Marcellinum tibi iratum esse scis. **4. Tusc.** 50. Ne Scipio quidem iratus videtur fuisse cum Tib. Graccho, tum eum, &c. **aliter,** iratus videtur fuisse Tiberio Graccho. **15. At.** 17. Arabioni de Sicio nihil irascor. **pro Q. R.** 46. Dij omnibus irasci & succensere solent. **vide pro Flac.** 10. **3. Tusc.** 18. 19.

ADIVNCT. Admodum, **1. de Leg.** Facile, & cito, in **Top.** Purenter, **6. Att.** Iustus, **6. Pam.** Occulte, **4. Att.** Omnino non, **2. ad Q. Fr.** Omnino non temere, **8. Philip.**

Syntaxis. *Impotens, iracundus, contumeliosus. Irascens & stomachans. Irasci alicui. De Cas. irascor illi irasci & succensere.*

IRATVS, *incensus, ira incensus, iracundia incitatus, inflammatus, in aliquem infestus, insensus, offensus, qui animo alieno & auerso est ab aliquo.* **(Propitiis.** **pro Flac.** 10. Iratus Flacco dixit, &c. **pro Cael.** 42. Huic ego deos propitios, plerique autem iratos putauit. **14. Att.** 21. Nolo te illum iratum habere. **pro Flac.** 11. Quam promptus homo P. Septimius quam iratus de iudicio & de villico? **16. Attic.** 3. Ne in me stomachum erumpant, cum sint tibi bene irati. **4. Tusc.** 77. Iratos proprie dicimus exisse de potestate. *ad est, de consilio, de ratione, de mente.* **3. 19.** Irati proprium est, cupere, à quo læsus videatur, ei quam maximum dolorem inurere. **4. 18.** Ex quo illud laudatur Architzæ, qui cum villico factus esset iratior, Quo te modo (inquit) accepissem, nisi iratus essem. **1. de Orat.** 220. Facere iudicem iratum aduersario. **1. Att.** 8. Si is qui rei dominus futurus est, alienus atque iratus tibi est. **Ibid.** Iratus & offensus alicui. **8. A.** 19. Cæsar ipse qui illis fuerat iratissimus, tamen propter singularem eius ciuitatis grauitatem & fidem quotidie aliquid iracundia remittebat.

ADIVNCT. Dissimulans, **1. Fam.** Merito, **9. At.** Bene, **16. Att.**

Syntaxis. *Iratus de Casare. Bene alicui irati, stomachum in aliquo erumpit. Iratus exiit de potestate. Facere iratum iudicem aduersarij. Alienus & iratus & offensus alicui.*

IRONIA, *inuersio, dissimulatio, dissimulatio.* **2. de Or.** 270. Socrates opinor in hac ironia dissimulatioque longè lepore & humanitate omnibus præstitit. **de Clar.** 29. Ironia illa quam in Socrate dicunt fuisse, faceta & elegans. **Ibid.** 298. Nec in hoc ironiam duxeris esse, quod dixi, &c. **3. Qu. Fr.** 4. Sine vlla mercuriale ironia loquor. **4. Ac.** 74. Ironiam alterius perpetua præferrim nulla ratio fuit persequi. **2. de Ora.** 276. Africanus Amelianus, **eg. v.** 16. **At.** 11. Socrates de se ipse detrahens, plus tribuebat his quos volebat refellere: ita cum aliud diceret atque sentiret, libenter vti solitus est ea dissimulatio, quam Græci ἐπιπέτεια vocant, quam ait etiam in Africano fuisse Fannius. **de Cl.** 299. **Logo, DISSIMVLATIO, & INVERVSIO,**

ADIVNCT. Bella, faceta, & elegans, **de Cl.** Perpetua, **4. Acad.**

Syntaxis. *Ironia & dissimulatio. Faceta & elegans ironia.*

IRPINVS. **2. con. Rul.** 8. Fundus Irpinus.

IRRAVCEO, *raucus.* **fio.** **1. de Ora.** 259. Esopum si paulum irrauerit, explodi video. **Priscianus legit,** Irrauerit.

IRREPO, *arrepo, instuo, illabor.* **10. Pam.** 23. Credulitas in optimo cuiusque mentem facillime irrepit. **3. de Ora.** 201. Dissimulatio qua maxime quasi irrepit in mentes hominum. **Orat.** 97. Eloquentia modo perfingit, modo irrepit in sensus. **pro Arch.** 10. Cateri in eorum municipiorum tabulas irreperunt. **de Arup.** 52. Qui tam libenter in opinionem gratia irrepit. **pro Cor.** 5. Is furatus esse ciuitatem, genus suum ementitus, irrepsisse in censum dicitur. **3. Off.** 75. Si in locupletum testamenta nomen eius possit irrepere.

Syntaxis. *In mentem irrepere, in sensus, in opinionem gratia, in censum. Nomen illius in testamentum irrepsit.*

IRRETIO, *illaqueo, impedo, implico.* **5. Tusc.** 62. His enim se adolescentulus, quem corruptelarum illecebris irretisses, in **Vat.** 12. Cum homines negotia gerentes iudicij iniquissimis irretires, **2. Tusc.** 20. Hæc me irretiuir veste furiali insciam.

IRRETITVS, *implacatus.* **5. de Fin.** 49. Si Vlysses canthuculis irretitus teneretur, in **Vat.** 2. Vt loquacitatem istam tuâ paucissimis interrogationibus irretitam retardarem. **de Arup.** 7. Aliquis illaquea

illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorum omnium, imperitus expectatione supplicij. 1. de Ora. 43. Stoici disputationum suarum laqueis te irretitum tenerent. Postq. ad Quir. 11. Qui prouinciarum fœdere irretiti totum illum annum querelas Senatus pertulerunt.

† Syntaxis. *Irretire se erratis. Adolescentulos illecebris corruptelarum irretire, cantinuculis. Odio bonorum irretitus. Laqueis disputationum irretire.*

† IRRIDENDVS. 2. de Diu. 39. Doleo tantum Stoicos nostros Epicureis irridendi sui facultatem dedisse.

IRRIDENS, *deludens*. 2. de Na. 8. P. Claudius per iocum deos irridens.

IRRIDEO, *derideo*. 12. At. 7. Cæsar mihi irridere visus est. 2. con. Rull. 93. Irridere & contemnere aliquem. Postq. in Sen. 11. Irridere squalorem & luctum alicuius. 1. de Ora. 75. Apollonius irrisit Philosophiam. 2. de N. 162. Nihil tam irridet Epicurus quam prædictionem rerum futurarum. 4. de Fini. 73. Facetè M. Pifo & alia multa, & hoc loco Stoicos irridebat. de Cla. 234. Sic interuallis, exclamationibus, voce suauis & canora, admirando irridebat.

IRRIDEOR. 4. Acad. 123. Vos ab illo irridemini, & ipsi illum vicissim eluditis. Ibid. 35. Qui ita interrogant, ab his irridentur. 3. de Fin. 74. Quæ irrideri ab imperitis solent.

† Syntaxis. *Irridere & contemnere aliquem, aliquid.*

IRRIGATIO. 2. Offic. 14. Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum, agrorum irrigationes. de Sen. 54. * Quid ego irrigationes? quid agri fossiones, repastinationesque proferam, quibus fit multò terra fecundior.

IRRIGATORVS. 3. Qu. Fr. 1. Iugera L. prati irrigaturum te facile arbitror.

IRRIGO, *rigo*. 1. de N. 121. Democriti fontibus Epicurus hortulos suos irrigauit. 2. 130. Ægyptum Nilus irrigat.

IRRISIO, *iudibrium*. 4. Acad. 123. Liber igitur à tali irrisione Socrates. 1. de Ora. 50. Oratio aut nulla sit, aut omnium irrisione ludatur. 1. Offic. 137. Et cum irrisione audientium imitari militem gloriosum.

IRRISOR, *Parad.* 1. Veniant igitur irrisores huius orationis.

IRRITABILIS, *qui facile irridatur & accenditur, iracundus*. (Placabilis. 1. At. 14. Animi bonorum sæpe irritabiles sunt.

IRRITATVS, *laceffitus*. Br. 17. Pueri potius audacia irritata est, quam represso à Cicerone. Ibid. 16. Neque magis irritatus esset Antonius regno Cæsaribus, quam ob eius mortem deterritus.

IRRITO, pro Mil. 85. Vi irritare, & ferro laceffere aliquem. 7. A. 3. Irritari Antonium non oportuit.

† Syntaxis. *Vi irritare, & ferro laceffere.*

IRRITVS, *vanus, inanis*. (Ratus. 4. V. 63. Metellus omnes Verris iniurias rescindit, & irritas facit. 5. A. 21. Quæ si leges irritas feceritis, rata esse non possunt. 2. de Leg. 21. Quæ augur iniusta & vitiosa, &c. dixerit, irrita infectaque sunt. 2. A. 109. Antonius testamentum irritum fecit. de Pro. 45. Cuius tribunatus si ratus est, nihil est quo irritum ex actis Cæsaribus possit esse. 4. V. 66. Quod iudicium de compromissis factum erat, id irritum iussit esse. Ibidem. 140. Quæ in magistratu gessisti, sustulit atque irrita iussit esse. Postq. in Sen. 12. Simulata irritaq; tristitia. || Lamb. legit. *versutam*.

† Syntaxis. *Iniurias facere irritas. Irritum & infectam. Tollere, & irritum facere. Irrita tristitia.*

IRROGATIO, *constitutio*. pro Rab. 8. Irrogatio multæ.

IRROGATVS, pro Dom. 110. Priuilegiis tyrannicis irrogatis.

IRROGO, *legem in aliquem fero, constituo*. pro Mil. 37. Irrogare multam alicui.

IRROGOR, pro Dom. 43. Leges priuatis hominibus irrogari est priuilegium. Ibidem. 58. Ne mihi præsentem multam irrogaretur.

† Syntaxis. *Irrogare leges, priuilegia, multam.*

IRRVMPO, *irruo, inuado*. 11. A. 4. Alter in Asiam irrupit cursim. 1. de D. 50. Syracusani improuisò in castra Pœnorum irruerunt. 4. Acad. 135. Atrocitas ista, quomodo in veterem Academiam irruerit, nescio. 3. de Ora. 106. Ab iis qui in nostrum patrimonium irruerunt, quod opus est nobis mutuumus. 2. con. Rul. 46. Irumpant in ærarium. 4. Acad. 125. Imagines extrinsecus in animos nostros per corpus irrupunt. || 3. de Ora. 166. Luxuries in domum irrupit.

† ADVERB. *Cursim in Asiam, 11. Phil. Derepentè, pro Lig. Effrenatius in aciem hostium, 14. Philip. Extrinsecus imagines, 4. Acad. Improuisò, 1. de Diu.*

IRRUO, *impetum in aliquem perfero, inuado, in aliquem me mitto, insilio, redundo*. 1. de Ora. 41. Quod in alienas possessiones tam temerè irruisses, pro Dom. 106. In quem quisque per homines concitatos irruerit, in quem impetum pertulerit. Ibid. 119. Omni impetu in aliquem irruere. 2. de Fin. 61. Et equo admissò in mediam aciem Latinorum irruerat. 3. de Ora. 163. Vt deducta esse in alienum locum, non irruisse videatur. 13. Att. 26. Irruere in aliquem, & inuadere in aliquem. *Lege, INVADE*

† ADVERB. *Aequabiliter in Remp. pro Mil. Temerè in possessione, 1. de Ora.*

IRRVPTIO, *incurso*. pro Pomp. 15. Hostium copiè non longe absint, etiam si irruptio facta nulla sit, tamen pecora relinquuntur. 11. A. 7. Irruptio armorum in Trebonij domum.

IS, *iste, hic, talis*. 3. A. 39. Vt pro tantis eorum in Trebonij domum. nores eis habeantur. pro Syll. 81. Virè eius turpitudinem in summa eius periculis inlequebantur. de Clar. 280. Via laudis quam iectus, inhumanus, amici corpus eius textit suo pallio. pro Syll. 89. Nuper is homo fuit in ciuitate P. Sylla, vt nemo ei se honoratè abs te reddidit. *id est, qui*. 13. Fam. 49. Quæ Pompeius multis & veteribus causis necessitudinis mihi cõiunctus est in ciuitate, &c. 2. A. 76. Nihil turpius, quam quod qui magister equitum tibi fuisse viderere, is per municipia coloniarum Galliarum caligis & lacerna cucurristi. 5. Fam. 12. Neque enim tu es qui, qui sis, nescias. 1. C. 2. Neque enim Catilina is es, vt aut pudor à turpitudine, &c. 5. Fa. 8. Is enim tu vir es, & cum me esse cupio, vt, &c. 1. 8. Ego is sum cui vel maximè concedam omnes, vt, &c. 2. de Ora. 25. Nam quod addidisti, nos eos esse, qui, &c. 6. Att. 3. Sed illum eum futurum esse puto, qui esse debet. 7. 8. Ita que is in illum sum, quem tu me esse vis. 3. Offic. 2. Quod si is esset Panætius, qui, &c. ibid. Sed cum sit is, qui, &c. 1. de D. 50. Omnem autem orationem fuisse eam, qua aruspici disciplina contineretur. pro Flacc. 34. Est enim credo is vir iste, vt ciuitatis nomen sua autoritate sustineat. pro Sylla. 4. Non enim vna est ratio defensionis ea que est posita in oratione. 3. A. 31. Antonius cum vna legione, & ea quidem vacillante, fratrem expectat. 2. de Diu. 8. Plurimis nostris exemplis visus es, & iis quidem illustribus. 3. Qu. Fr. 1. Erant loco posita ambulationis vno latere, eo quod est proximum Balaearis. Orator. 59. Excursio moderata, eaque rata. de Opt. 21. Multa dixit de eo, quod cuius improbus laudatus esset. 2. Att. 24. Maxime que in eo est reprehensus, quod dixerat, &c. 1. 13. Per vnum seruum, & eum ex ludo gladiatorio. 3. de Or. 56. Quorum princeps Socrates fuit is, qui, &c. 1. Qu. Fr. 1. 33. Ea nostra ratio est, vt, &c. Ibidem. 2. Atque is dolor est, quod, &c. pro Cec. 14. Is enim ille fuit Ebutius. 3. V. 155. Non enim prætereundum est, ut id quidem. 2. de N. 25. Et id maxime hyberno tempore. 2. Att. 24. Negavit, &c. neque id sanè diu: nam, &c. 1. 11. Et id multis verbis. 2. 6. Et id ipsum sine stomacho. 1. 13. Idque iudicium vocibus. Ibidem. 11. Atque id ereptum ex summis occupationibus. 9. 11. Qui circum eum illum sunt. 2. de Or. 200. Si is qui æstimor, &c. *id est, si ego, &c.*

† Syntaxis. *Is tu vir es, qui, vt. Multa dixi de eo quod malus esse eius, &c. In eo reprehensus est, quod. Multi circum eum illum sunt, si is qui dicor, id est, si ego.*

ISARA, *fluvius*. 10. Fam. 15. vide HISARA.

ISAVRYM, *locus*. 1. A. 125.

ISAVRICVS. 5. Attic. 21. Isauricum forum.

ISIS, *dea*. 3. de N. 47.

ISIACVS. 1. de D. 133. Isiaci coniectores. Ennij.

ISOCRATESVS, *Orat.* 207. Mos Isocrates.

ISOCRATES. 2. de Or. 10. Ille pater eloquentiæ Isocrates. Ibid. 94. Ecce tibi exortus est Isocrates magister istorum omnium, cuius è ludo tanquam ex equo Troiano innumeris principes adierunt. de Ora. 177. Isocrates verbis solutis numeros primus adiunxit.

ISONOMIA, *Lege, ÆQVABILIS, & ÆQVABILITAS, & ÆQVILIBRITAS.*

ISSVS, *oppidum*. 5. At. 20. 9. Fam. 20.

ISTE, pro S. R. 49. Non isto artificio accusatorio callidior est quam hic in suo. pro Dom. 70. Lex quam iste tulerat. 7. At. 3. Jam ne istius quidem rei culpam sustineo. de Am. 7. Eos qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientum non habent. de Senect. 84. Et ita ex vita ista discedo, tanquam ex hospitio. de Amic. 8. Nec ab isto officio, quod semper vsurpavi, abduci debui. Para. 1. Mihi ista *pro quòd est*, quæ appellatur, videntur esse verissima. 2. de L. 66. Iste igitur sumptus minuit. 6. Famil. 6. Armorum ista & rectoris sunt facta, non Cæsaribus. 4. Acad. 97. A me istam exceptionem non impetrabant. ibidem. Omnes istos aculeos. Ibid. 12. In ista vna disputatione. Ibid. 119. Cum Stoicus syllabam ista dixerit. Ibidem. 106. Iisdem enim hic sapiens, de quo loquor, oculis, quibus iste vester cælum, terram, mare intruduntur. Ibidem. 120. Quanti libertas ista æstimanda est. 1. de Ora. 101. Jam verò ista conditione, dum, &c. Ibid. 107. Ego vero inquit, istis obsequi studio. de Senect. 24. Age, vt ista diuina studia emittamus. 2. de Or. 155. Atque ego ex istis sæpe audiui. de Cla. 266. Nec istos excellentes viros resp. perdidisset. 5. Tuscul. 72. Transeat idem iste sapiens ad Remp. tuèdam. 2. de Or. 128. Me totius orationis & istius ipsius in dicendo facultatis, quam, &c. pro Do. 12. Hunc istum otij & pacis hostem. pro Qu. 19. Tum iste vir optimus, &c. 2. Fam. 17. Iste Ariobarzanda non regem.

fed regis filium appellat. 1. de Or. 63. Hæc quæ isti forsitan prærorum elementa videantur. *id est*, Crasso. 1. de Na. 123. Non erit ista modò amicitia, sed mercatura. ibidem. Pecudum greges diliguntur isto modo. de Amic. 76. Isto enim modo prædagogi diliguntur isti diligendi. 1. de L. 8. Et sæpe de isto collocuti summaximè erunt diligendi. 1. de L. 8. Et sæpe de isto collocuti summus. 2. de Inu. 111. Si hoc modo scripisset, isto verbo vñus non esset, non isto loco verbum istud collocaffet. 2. de Or. Non possent, non isto loco verbum istud collocaffet. 7. Fa. 23. scribitur. 4. Acad. 109. Iam isthuc te quoque impediatur. 7. Fa. 23. Attamen isthæc ipsa, quæ te emisse scribis, erunt mihi grata.

¶ Syntaxis. Et istius ipsius facultatis. *Hic iste pacis hostis.*
ISTHMVS, angustum spatium inter continenter & peninsulam: quæ est Peloponnesus, ubi Corinthus fuit. de Fat. 7.
ISTIC, s. de Fin. 78. Istic sum, inquit. 1. Fam. 10. Ut tibi malis, ubi, &c. quàm istic, &c.

ISTINCT. 7. At. 20. De malis nostris tu priùs audis, quàm nos: istine enim emanat. 1. Fa. 10. Qui istine veniunt, &c.

ISTIVSMODI. 2. V. 33. Malitiose necesse est istiusmodi rationi aliquo consilio obstinere. 1. de Orat. 104. Adduxisse huc Græcum aliquid, qui nos istiusmodi disputationibus delectaret.

ISTIVS. pro Istuc. pro Q. 57. Quo die vadimonium istuc factum esse dicis. 2. de D. 35. Qui idem istuc quidem dicunt, quod est dicendum 2. de Ar. 8.

ITA, s. Ibid. Quod putasti fore, &c. factum est ista. 6. V. 117. Est iudices ita, ut dicitur. 12. Att. 18. Velim des operam ut inuestigares, sitne ita. Br. 7. Id si ita est istic tibi censeo commorandum. pro Rab. 5. Quæ cum ita sint, primum, &c. 14. Att. 12. Quod cum ita sit, maximè vellem, primum, &c. pro Syll. 4. Ita inquit: tu enim, &c. 5. Att. 9. Hoc tibi ita mando, ut dubitem, an etiam te regem, ut pugnes, ne intercaletur. 1. de Orat. 116. Ita quicquid est, in quo, &c. 14. A. 19. Ita de vnoquoque, ut quemque meritum arbitrantur, existimant. 9. Att. 9. Ego te (ita incolumi Cæsare moriar) tanti facio, ut paucos æquæ ac te charos habeam. 9. Fam. 16. Hæc ad illum perferuntur: ita enim ipse mandavit sic sit, ut putet, &c. 17. Atque ita, ut nullam, &c. 2. de D. 83. Itane? 3. V. 40. Itane verò hoc Brutus egit, ut Lanuuij esset. 1. de D. 23. Casu inquis, itane verò? 2. 68. Itane censes: antè coronam exitisse, quàm, &c. Ita tamen si, enim verò si *Leges*, ENIMVERO. Ita tamen si, enim verò nisi. 4. C. 11. Nam ita mihi salua republica vobiscum perfui liceat, ut ego, &c.

¶ Tam, pro S. R. 64. Non ita multis ante annis aiunt quendam, &c. 4. V. 49. Tadius non ita multum tecum fuit. 1. de Orator. 26. 1. A. 7. Non ita multum spatij est. de Clar. 244. Non ita multi sunt. 1. de Natur. 87. Quibus homines non ita valde moventur. de Clar. 41. Themistocles non ita sanè vetus. 1. Fam. 9. Nō ita magna mercede, quàm ego maximo dolore cognōram. 47. Cum ita latè pateat eius potestas. 2. 5. Ita sunt omnia debilitata iam propè & extincta. 4. 4. Ita mihi pulcher hic dies visus est, ut viderer videre, &c.

¶ Valde. 6. V. 109. Simulachra præclara, sed non ita antiqua. *id est*, non multum antiqua. de Cla. 41. Ille non ita pridem abiit. Or. 25. Non ita lato interiecto mari. Ibid. 59. Rarus incessus, nec ita longus. 2. de Orat. 77. Ac mihi quidem non ita molesti sunt. de Clar. 233. C. Fimbria non ita se diu iactare potuit. pro Q. 15. Nec ita multò pōt in Galliam proficiscitur. Ibid. Cùm non ita commodè posset. pro Flacc. 47. Interim nec ita longo intervallo ille venit. 2. de Fin. 42. Accessione vtuntur non ita probabilis. 10. Fam. 25. Non ita necesse videbatur. 5. Tus. 23. Hæc enucleate non ita necesse est. A. 5. Hoc tibi non ita decorum est.

ITALIA, regio est, quæ natura mari supèro & infèro & alpibus munuit, & non sine diuino numine. pro Arch. 5. Erat Italia tunc plena Græcarum artium, studiisq; hæc & in Latio & hinc Romæ conlebantur. 2. de Or. 134. Refèrra quondam Italia Pythagoreorum fuit. 1. con. Rul. 65. Etenim quantum interest, vtrum in Massici radices, an in Italianam, aliòue deducamini?

ITALICVS. 5. Tus. 100. Italicæ menæ. 7. V. 38. Italicum bellum. 3. ad Her. 2. de Sen. 78. Italicæ Philosophi.

ITALVS. de Ar. 19. Itali ac Latini.

ITAQVE, *id est*, quomobrem. de Amic. 5. Itaque ipse mea legens. Er ita. de Cla. 10. Homines mihi ita chari, itaque iucundi, ut, &c. *id est*, & ita. pro Clu. 5. Itaque feci. 1. V. 23. de Fin. 11. de Cla. 9. & 1. Fa. 13.

ITEM, *similiter, etiam, quoque.* 2. de D. 17. Solis defectiones, itēque Luna prædicuntur, &c. 1. de L. 12. Placuit Scæuolæ & Conzucano, itēque cæteris, qui, &c. 3. A. 38. D. Brutus, L. Plancus, itēque cæteris, qui, &c. 7. V. 52. Quibus item ut cæteris imprecabar, &c. de Amic. 71. Itaque ex me quærunto, cetero & ex hoc item Scæuola. 2. At. 1. Græcè item scriptum L. Cossinio ad de de. 2. de Orat. 242. In re est item ridiculum. 3. Qu. Fr. 4. Aiunt nonnulli, Sallustius item me, &c. 3. C. 6. Gabinium statim ad me vocauit, deinde item acersit Stilius. 6. Fam. 3. Hoc item tempore breuior esse debeo. 14. Te non venisse miratus sum, quod item nunc miror. 2. 7. Meaque item in te singularis beneuolentia. 9. 13. M. Planius, qui est item Calenus. 10. 33. *hic*, M.

Lepidus Imp. item pontifex max. 7. V. 48. Cur Taurominitanis, item foederatis nauem imperasti. 1. de Diu. 107. Romulus augur cum fratre item augure.

¶ *Vicissim*. 10. At. 14. Tu meas epistolas cōcepto, ego itē tuas. ¶ *Ita s. c.* 1. de Orat. 118. Nihil est quod cogat homines, sicut in foro non bonos Oratores, item in theatro malos actores perpeti. 2. Att. 24. Quare ut Numestio mandaui, tecum ut ageret, item atque eo si potest acrius, te rogo, &c. Orat. 202. Non item in oratione, ut in versu extat numerus. 6. V. 21. Fecisti item vt prædones solent. 4. 134. Item vt vos Romæ cognouistis. Par. 126. Et item commune periculum. 2. Att. 21. Spectaculum tibi vni iucundum, cæteris non item. 15. Fam. 21. Aliis fortasse non item. 2. de Nat. 62. Quod in libero seruatur, in libera non item. 4. Ac. 22. Alterum videmus, &c. alterum non item. Ibid. 42. Ut enim de sensibus, item faciunt de reliquis. pro Mur. 67. Et item præandia vulgo sunt data.

¶ Syntaxis. *Sol, itemq; Luna, itemq; cæteri. Deinde item ille. Ut ille item alius. Te amo item vt filium, id est, æquè ac.*

ITER. 1. Att. 13. Censeo via Appia iter facias celeriter Brundisium venias. Ibidem. Confestimque cum Qu. fratre & liberis nostris iter in Apuliam facere cœpi. 13. 23. Cùm illi iter instaret, & subitum & longum. 15. 23. Tabellarius quem ad Brutum miseram, ex itinere rediit. 1. de Inu. 47. Venire ex itinere. pro Mil. 27. Iter necessarium eo die illi erat Lanuuium. 11. 1. Fa. 13. In posterum diem iter suum contulit. ibidem. Pollentiam iter facere. 3. At. 1. Multis de causis iter cōuertit. 8. 13. 14. Iter habere. 5. 9. Deinde cogitabā sine vlla mora ista itinera facere. Ibid. 14. Nunc iter conficiebam æstuosa & puluerulenta via. 14. 10. Trebonius itineribus deuus profectus est in prouinciā. 16. 13. Veni ad pōtem Tyretium, in quo flexus est ad iter Arpinas. 2. de Or. 290. Perge conficere iter reliquum. 3. Qu. Fr. 4. Patiamur illum ire nostris itineribus. 8. At. 13. Cohortes quæ ex Piceno ad me iter habebant. 2. Qu. Fr. 5. Luceius in Sardiniam iter habet. pro S. R. 24. Cui ne iter quidem ad sepulchrum patrum relictum est. 10. Fam. 11. Cùm iter ad Mutinam dirigerem, in itinere de prælio factò audiui. 1. Tus. 96. Prò dij immortales, quàm optabiliter iter illud ineundum esse debet. de Senec. 34. Ingredi iter pedibus, ingredi iter equo. 12. A. 22. Iter longum ingressus sum. 1. de Diu. 26. Itaque sæpè reuertit ex itinere, cùm iam progressus esset multorum dierum viam. in Vat. 12. Cùm iter illud Hispaniensis pedibus ferè conficere soleat, aut si quis nauigare velit, &c. pro Planc. 97. Iter à Vibone Brundisium terra petere contendi. pro Pompeio. 30. Testis est Gallia, per quam legionibus nostris in Hispaniam iter Gallorum internecone patefactum est. 15. Fam. 4. Cùm abessem ab Amano iter vnius diei. 9. 14. Quatridui iter. 11. 13. Biduo me Antonius anteceffit, itinere multò maiore fugiens, quàm ego sequens. pro L. Varen. Cùm iter per agros & loca sola faceret cum Populeno. ibidem. Vtrum velitis, casu illo itinere Varenum esse vsum, an huius persuasum & inducū? Oecon. 1. Tum etiam itinera distribuit viro natura. 3. Acad. Qui itinere deerrauissent.

¶ *Ius ingrediendi*. pro Cæc. 74. Aqueductus, haustus, iter, actus, hinc iter, ius est, quo quis ire potest, non iumentum aut vehiculum agere.

† ADIVNET. Alienum, solemne, legitimum, necessarium, pro Mil. 26. *adivnetus*, 8. At. Continua, expeditius, longum, & infestum, magna, 10. Famil. Deuium, 1. Tus. & 14. Attic. Difficillimum, maius, 11. Famil. Festiunum, pro Sest. Flexuosum, simplex, & directum, 2. de Natur. Gloriosum, verum gloriae, 1. Philip. Incertum, molestum totum, incertum, 3. At. Tam infestum, tamque periculosum, 12. Phi. Iusta, 6. Att. Longum, & non tantum, 14. Fam. Maxima, 15. Fam. Medium, ad Octau. Necessaria, Postq. ad Quir. Nefarium, 8. Fam. Nocturna, 11. Attic. Noctudiciorum, pro Syll. Occulta, 5. Verr. Reliquum, 2. de Orat. Subitum, & longum, 13. Attic. Totum, tritum, 5. Philip. Tutum, pro Planc.

¶ Syntaxis. *Iter facere. Illis instat iter longum. Redire ex itinere, venire. Iter esse alicui. Iter conferre ad. Conficere iter æstuosa via. Itinera deuia. Ire maiorum itineribus. Iter habere. Iter ad sepulchrum relinquare. Iter dirigere ad. In itinere audire. Inire iter. Conficere pedibus iter. Iter contendere terra à Vibone Roman.*

ITERANDVS, repetendus. 4. ad Her. 39. Iterando redintegrare aliquid. 4. Ac. 88. Iterandum eadem & ista mihi. 2. Tus. 44. Iterandum eadem mihi ista. *aliter*. Iteranda; sed mendosè sic. 14. At. 15.

ITERATIO, geminatio, repetitio, redintegratio. Orat. 85. Verborum iterationes. 3. de Orat. 201. & 4. ad Her. 39. Plutium verborum iteratio.

† ADIVNET. Alienæ submissioe orationis, 3. de Or.

ITERATVS. 2. de Orat. 131. Ager non semel aratus, sed nouatus & iteratus. Part. 21. Verba sæpius iterata. Ibid. 54. Verba iterata, duplicata.

ITERO, gemino, duplico, repeto. Or. 137. Ut quod dixit, iteret.

ITEROR. 6. de Orat. 135. Cùm aut duplicantur iteranturque verba, aut breuiter commutata ponuntur.

ITERVM, rursum. pro Flac. 50. Iterum iste Romam se retulit. pro Dom. 134. Bis à me seruatus est, separatim semel, iterum cum vniuersis,

vniuersis. 1. de Inu. 71. Primò quidem decipi incommodum est, iterum stultum, tertio turpe. 13. Fa. 41. Id vt re experiatur, iterum & sapius te rogo. pro Sest. 37. L. Saturninus iterum tribunus. de Ar. 24. P. Africanus iterum Consul ille maior, &c. & 1. de Diu. 77. C. Flaminius Consul iterum. 2. de Di. 121. Non unquam etiam iterum ac tertium. pro Font. 1. Semel atque iterum ac sapius. 2. de Orat. 112. Iterum autem peccant, cum se iungunt, &c. pro Pomp. 30. Testis est iterum ac sapius Italia. pro S. R. 60. Iterum ac tertio nominari, &c. de Clar. 70. Et Liuiam fabula non satis digna iterum legantur. * pro C. Cor. 1. Cum bis iurasset, semel priuatum à patre, iterum publice à lege coactus.

† Syntaxis. *Iterum aliquem, ac sapius rogare. Ille iterum Consul. Iterum ac tertium consul.*

ITHACA, parua insula. *Vlyssis patria.* 1. de Orat. 196. & 2. de L. 3.

ITHYREVS. 2. A. 112. Ithyrei barbari cum sagittis. Ibid. 19.

ITIDEM, similiter, pariter, item. 1. de Diu. 14. & 1. de L. 23. Et ea quæ mouent sensus, itidem mouent sensus omnium. Part. 77. Temperantia in rebus incommodis est itidem duplex. bis. 3. de N. 62. Vincit itidem à filio Saturnus. 2. de Leg. 7. Quia nunc itidem ab eodem sunt nobis agendi capienda primordia.

ITIO, eundo, itus. (Reditio, IT. Att. 16. De obuiam itione faciam vt suades. 13. 49. 1. de Diu. 68. Sed Rhodiorum classi propinquum reditum ac domum itionem dari.

ITIO, frequenter eo. 9. Fam. 24. Te ad cœnas itare desisse, molestè fero.

ITVR. 10. At. 1. Dicam Senatui non placere in Hispanias iri. pro Clu. 55. In consilium iri oportebat. Ibid. Itum est in consilium. 10. Fa. 31. Posteaquam itum est ad arma. 6. A. 9. Est enim ita decretum, vt ad saga iretur. 3. V. 125. Dicebat iste, nisi cum muliere decideretur, in possessionem se iri passurum. Ibid. 31. Si post Cal. Ia. in consilium iretur.

ITVRVS. 1. Fa. 2. Perficiebant enim in Hortensij sententiam multis partibus ituros. 2. V. 50. Quamdiu alium prætozem cum iis iudicibus, quos, &c. de te in consilium iturum putasti?

ITVS, sitio, incessus. 15. At. 5. Quis porro noster itus, reditus, vultus, incessus inter nos?

IUBA, crimes ex equorum & aliarum bestiarum collo pendentes. 2. de Nat. 111. Hic equus ille iubam quatiens, &c. 1. de D. 73. Equus cuius in iuba examen apum confederat. 2. 67. Dionysij equus habuit apes in iuba.

IUBA TVS, iuba ornatus. 4. ad Her. 63. Tanquam iubatus draco.

IUBENDVS, imperandus. 1. de Ora. 60. Num apud populum de legibus iubendis atque verandis, &c.

IUBE O, hortor. (Vero. 13. Fa. 26. Literæ, non quæ te aliquid iubent, sed commendatitæ. 14. 1. Sperare nos amici iubent, suadent, hortantur. 13. Att. 17. Etsi tuæ literæ rectè sperare iubent, tamen, &c.

† Rogo pro Deiot. 38. Iubeo te bene sperare, & bono animo esse.

† 7. Fa. 2. Valdè iubeo gaudere te. 2. V. 19. Iubeo te sine cura esse.

† 12. At. 7. Ita porro te sine cura esse iussit.

† Dico. 5. 2. Illum salutari, postea iussi valere.

† Curo. Dionysium iube saluere.

† Impero. ad Brut. 4. Quod nec Senatus censuit, nec populus iussit, id arroganter non præiudico. pro Cec. 96. Si populus iusserit me tuum feruum esse, putasne id iustum ratum atque firmum futurum. 2. cont. Rull. 57. Quia vos scædus non iusseritis, veretur Hyempsal, vt satis firmum sit. pro Fl. 15. Quæ scisceret plebs, aut quæ populus iuberet. pro Corn. 38. Populus Romanus legem iussit de ciuitate tribuenda. 4. V. 161. Senatus decreuit, populûsque iussit.

† ADVERB. Apertè, 2. de Di. Liberaliter literis, 15. At. Publicè, 7. Ver. Valdè, 7. Fam.

† Syntaxis. *Amici iubent, suadent, hortantur, ordo non imitandus. Iussit illo Cas. valere. Saluere Cas. iube obsecro. Valdè iubeo gaudere te. Quod iubet populus, id iustum, ratum, ac firmum est.*

IUCUNDE, suauiter, dulciter pro Deiot. 19. Cum in conuiuio comiter & iucundè fuisses. de Am. 1. Is multa narrare de C. Lælio memoriter & iucundè solebat. pro Cæl. 13. & 25. 5. Tuf. 100. Iucundè edere vel bibere. 1. de Fin. 58. & 2. 70. Iucundè viuere.

IUCUNDITAS, festiuitas, lepor, hilaritas, fructus. 1. de Orat. 27. Multa in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos. 10. At. 7. Etsi nihil vnquam tam fuit scribendum, quam nihil mihi vnquam ex plurimis tuis iucunditatibus gratius accidisse. 1. Offic. 122. Relaxare animum, & dare se iucunditati. 2. con. Rul. 78. Urbani quibus ista agri spes & iucunditas ostenditur. pro Dom. 76. Itaq; ille dies tantæ mihi iucunditati fuit, vt, &c. Amtequam. 7. Idcirco vitam eripere cupiunt, vt cum spiritu sensum quoque adimant iucunditatis. 1. de Fin. 37. Voluptas, quæ cum iucunditate quadam percipitur sensibus. 3. de Or. 153. Delectatio iucunditatisque. de Amic. 86. Tranquillitas & iucunditas animi. pro Mar. 19. Ex quo quidem maximus est fructus iucunditatisque sapienti. pro Mur. 40. Fructus iucunditatis. 2. Qu. Fr. 9. Nunc mihi iucunditatis plena epistola, hoc aspersit molestiæ. 1. Offic. 9. Hoc conducit ad vitæ commoditatem iucundita-

témque. 1. de Fin. 59. Si corpus grauioribus morbis vitæ iucunditas impeditur. || 2. 13. & 14.

† ADIUNCTI. Firma, & perpetua, summa, & perpetua, 1. de Fin. Maior, 1. Verr. Multa, 3. de Orat. Plurima, 4. Att. Summa, 5. Tuf. Ita, pro Dom.

† Syntaxis. *Comiter & iucundè esse in conuiuio. Narrare memoriter & iucundè. iucundè bibere. Relaxare animum, & se dare iucunditati. Urbani agri iucunditas. Voluptas cum sensum iucunditatis. Delectatio. & iucunditas. Tranquillitas & iucunditas. Fructus & iucunditas. Vita commoditas, & iucunditas.*

IUCUNDVS, amœnus, dulcis, suavis. Differt à grato iucundus; quod iucunda sunt item grata: sed non continè grata sunt etiam iucunda. nam grata est egrotò medicina, verum iucunda & inuauis: at sitienti, potus & gratus est & iucundus. *Leges, Gratus.* (Odis. 10. 4. C. 1. Est mihi & iucunda in malis, & grata in dolore vestra erga me voluntas. 3. Q. Fr. 1. Et mihi pergratum, perque iucundum erit. 1. Att. 14. Fuit enim mihi sæpe & laudis nostræ gratulatio tua iucunda, & timoris cõsolatio grata. 3. 24. Ista veritas eriam si iucunda non est, mihi tamen grata est. 4. Fam. 6. Cuius officia iucundiora scilicet mihi sæpe fuerunt, nunquam gratiora. 5. 15. Amor tuus mihi gratus & optatus: dicerem iucundus, nisi id verbum in omne tempus perdidissem. 4. C. 11. Comes alicui charus atque iucundus. Antequam. 1. Iucundissimus fructus libertatis. 4. C. 16. Patriæ solum cum est omnibus charum, tum verò dulce atque iucundum. 2. de Or. 304. Inuehi in homines charos, iudicibusque iucundos. Ibid. 343. Fides iucunda est auditu in laudationibus. 1. de Orat. 213. Sententiæ ad probandum accommodatæ, & verba ad audiendum iucunda. 3. 53. Scientiæ suauitas, qua nihil est hominibus iucundius. 5. Tuf. 97. Nihil visum est illo pane iucundius. pro S. R. 51. In nihil aut patri gratius, aut sibi iucundius, aut reuerà honestius facere posset. 2. con. Rull. 40. Agri iucundi & fertiles. Sall. in Cic. 2. Filia tibi iucundior atque obsequentior quàm parenti par est. 4. Famil. 13. Ille mihi iucundissimus est. pro Pomp. 1. Conspectus vester multò iucundissimus. 2. de Fin. 14. Iuuare enim in animo & in corpore dicitur, ex eoque iucundum. 5. Verr. 23. Odor suauis & iucundus.

† ADVERB. Magnoperè, 1. Attic. Maximè, 3. Famil. Summè, vehementer, 13. Fa. Paulisper, pro Cluent. Vehementer leges, 2. con. Rull.

† Syntaxis. *Amor gratus, optatus, & iucundus. Comes charus & iucundus. Charus, dulcis, & iucundus. Fides auditis iucunda, & ad audiendum iucunda verba. Panis, ager, conspectus, odor iucundus.*

IVDÆVS, pro Flac. 67. Cum aurum Iudæorum nomine ex Italia Hierosolymam exportari soleret. de Prou. 10. Iudæi & Syri nationes natæ seruituri.

IVDAICVS, pro Fl. 66. Aurum Iudaicum.

IVDEX, arbiter, disceptator, animaduersor, existimator, estimator. ad Bru. 6. Flauius noster de controuersia, quam habet cum Dyrachinis, hæreditaria sumpsit te iudicem. 2. de Ora. 199. Equites Rom. apud quos tum Iudices causæ agebatur. pro S. R. 11. Fannius huic quæstioni iudex præfuit. pro Cluent. 74. C. Vilius iudex quæstionis. pro S. R. 84. L. Cassius ille, quem populus Rom. verissimum & sapientissimum iudicem putabat, identidem in causis quærere solebat. Cui bono fuisset. Ibidem 85. Hunc quæstorem ac iudicem fugiebant, atque horrebant. Ibidem. Vel illo ipso accerrimo iudice, vel apud Cassianos iudices causam dicere. pro Cec. 48. De vi ipsam habeo iudicem Ebuti pro Cluent. 105. Sedissime iudex in C. Fabricium. Ibid. 120. Neminem voluerunt nostri maiores, ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter aduersarios conuenisset. Ibidem. Prætores urbani, qui iurati debent optimum quemque in selectos iudices referre. pro Mur. 27. Vtrum iudicem an arbitrum dici oporteat. 4. V. 30. Prætor det quem velit iudicem. 5. 28. De conuictu nullum vnquam iudicem nec recuperatorem dedit. 7. 64. Iudex bonus esse nemo potest, qui suspensio certa non mouetur. pro R. P. 9. Accusauit de pecuniis repetundis, iudex sedi, prætor quæsiui. pro Syl. 92. Vos reiectione interposita repentini in nos iudices confeditis. pro Dom. 33. Qui de quaque re constituti iudices sunt. pro R. P. 36. Iudex de reo. pro Planc. 7. Populus semper dignitatis iniquus iudex est. 3. Offic. 44. Nec si iudex quidem erit de ipso amico. 1. A. 20. In iudice spectari & fortuna debet, & dignitas. Ibidem. Lex promulgata de tertio decuria iudicem: id est, centurionum. pro Planc. 32. Sanctissimus & iustissimus iudex. 1. Offic. 146. Sic nos si acres ac diligentes iudices esse volumus, animaduersoresque vitiorum, magna intelligemus sæpe ex paruis. 5. Famil. 2. Vt tu quoque æquum te iudicem dolori meo præbeas. 1. Offic. 114. Acrem te & vitiorum bonorum suorum iudicem præbeat. pro Sylla 50. Te criminum tibi statuisse quid faceres, & satis idoneum officij iudicem posuisse. 3. de Finib. 6. Equus æstimator & iudex rerum. Ora. 117. Iudicem me esse, non doctorem volo. 2. Verr. 30. Iudex integer, seuerus, tristis, summa religione. 5. 146. Iudex Cassiani seuerissimi. 1. Tuf. 10. Inexorabiles iudices Mino & Rhadamanthus. * pro Cluent. 74. In consilium erant iudices

Ad meum sensum & ad illud sincerum ac subtile iudicium nihil potest esse laudabilius, quam, &c. de Pet. 3. Quasi in singulis causis iudicium de omni ingenio futurum sit. Or. 2. Atheniensium prudens sincerumque iudicium. 7. Fam. 3. Iudicium limatum & politum. de Opt. 11. Qui teretes aures habent, intelligensque iudicium. Orat. 150. Aures quarum iudicium est superbissimum. 1. Q. Fr. 1. 33. Vir iudicio eruditissimus. Orat. 68. Iudicium electioque verborum. ibid. 76. Magni igitur iudicij & summæ facultatis esse debet moderator ille, &c. pro Pomp. 43. De quo vos homine, id quod maxime facit autoritatem, tanta & tam præclara iudicia fecistis? 1. Fam. 7. Facere iudicium facti alicuius, 2. de Inu. 3. Probari iudicio alicuius, qui verissimum pulchritudinis iudicium habet. 3. de Ora. 181. Iudicium acre & certum. 2. de Inu. 36. Facere iudicium de aliquo ex antea vita. 11. Fa. 29. Grauiissimum verò iudicium de mea fide, & de constantia fecisti, cum, &c. pro Mur. 60. Propter singulare animi mei de tua virtute iudicium. 3. de Or. 56. Animi quodam iudicio abhorre à re civili. 3. de Nat. 1. Cum suo cuique iudicio sit vendum. 8. At. 3. Hæc scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. ibid. Cuius cum cognovissem mores, tuo tamen potius stabam iudicio quam meo. 3. Offic. 110. Non enim suo iudicio stetit Regulus, sed iudicium Senatus esse voluit. 12. Attic. 22. Ego meo iudicio multo stare malo quam omnium reliquorum. 1. Offic. 3. Nos autem quantum in vtroque profecerimus, aliorum sit iudicium: vtrunque certe secuti sumus. pro Qu. 32. Sectis de se iudicare, quod iudicium est grauiissimum. de Clar. 1. In quo iuratus iudicium meæ dignitatis fecerat. 14. Attic. 13. Si bonitas tua responderit iudicio meo, quod semper habui de te, gaudebo. 5. 1. Brutus, quod iudicium habet de reip. ita consecutus est, &c. pro Planc. 93. Tum herculè me confitear non iudicium aliquod habuisse de reip. utilitate. *id est, nihil respexisse rempub.* 1. de Diuin. 36. Nec reliquorum seculorum iudicium, quod de ipsis futurum est, pertimescere. 1. Q. Fr. 1. 34. Tibi vendum esse existimationibus ac iudiciis posterorum. Acad. Eum rectè primum esse iudicio suo, qui omnium cæterorum iudicio sit secundus. Frag. ep. Vereor ne ferociorem eum faciant tua præclara de eo iudicia.

† **ADIVNC.** Acerbum, publica, de Arusp. Acre, clara, & certa, dialectica, 4. Acad. Acre, & certum, centumvirale, graue, iniuriam, 1. de Orat. Acria, & seuera, turpissimum, sincerum, sanctumque, pro S. R. Acre, & fortius, difficile, 3. de Orat. Admirabile, artificiosumque, primum, propria, 2. de Natur. Adumbratum, grauius, par atque vnum, superius, pro Syll. Aequa, censorium, atque graue, corruptum, difficillima, falsum, atque incertum, iniqua, falsa, turbulenta, popularia, seditiosa, leuissima, simile iudicij, singula, superiora, tranquilla moderataque, pro Clu. Aequum, amplum, damnatorum, tam dissolutum, tam perditum, tam nummarium, insolitum, permulta, præclara, & commemoranda, seueriora, 5. Verr. Alienum. (proprium, pro Q. R. Amplissima, moderata, non obscurum de beneficiis alicuius, neque publicum neque priuatum, tanta, & tam ornata, pro Dom. Amplissima, præsens, summum, 13. Famil. Censorium, certissimum, domesticum, gratum, liberum, de Pro. uinc. Certum, Contraria, exquisitum, 2. Offic. Civile, diuinum. (humanum, grauiissima, iniquissima, magnum, pristinum, senile, verum, & incorruptum, pro Sest. Clarissimum, desperata, vehemens, ac liberum, 3. Verr. Commodum, maturum, turpe & facilius, pro Cec. Comune, minus firmum, prudens, sincerumque, superbissimum, Orat. Considerata mentis, libera, stabile, 4. Tuscul. Corrupta, ac contaminata, 1. Verr. *iniquissimus*, 2. ad Q. Frat. Facilius, honestius, inuidiosum, pecuniarium, singulare, turpe, vitatum, pro Quint. Fallacia, 3. Offic. Falsa, 1. de Legib. Fortissimum, sanctissimumque, optimum, 3. Philip. Grauius, & multa, plurima & amplissima, varia, pro Flac. Grauiora, 8. Philip. Grauiissima, & multa, 12. Philip. Grauiissimum, & magnum, pro Mar. Inclitum, 1. de Diuin. Poëta. Infinitum, intolerandum, regium, 2. cont. Rull. Iniqua, permagna, 6. Verr. Iniusta, inuita, liberius, corum, 5. Famil. Insigne, limatum ac politum, 7. Famil. Integrum ac liberum, 2. de Diuin. Inrelligens, priuata, in Topic. Laudabilis, perpetuum de aliquo, sincerum, & subtile, 15. Famil. Legitima, ratum, Part. Leue, 11. Attic. Magna, 2. de Natur. Maxima, verum aurium, & simplex, pro Font. Multa, notissimum, nec obscurum, populare, priuatum, vel maximum, publicum, de Clar. Tam multa, tamque honorifica, 2. Philip. Nefarium, nouum, verum, pro Rab. Optima, Senatoria, profligataque, pertene, turpia, & flagitiosa, 2. Verr. Parua, 1. Philip. Peracre, turpia, 9. Famil. Purum, verissimum, 1. de Inuent. Reliqua, tacitum, 4. Attic. Reliquum, 7. Verr. Sanctissimum, pro Corn. Scurrile, plenum hilaritate, 2. de Orat. Seueriora, sociale, 4. Verr. Tantum, tamque præclarum, 5. Philip. Tanta, tamque præclara, vetera, pro Pomp. Verius, 1. ad Q. Fr. Voluntarium, 3. Tuscul.

† **Syntaxis.** Iudicium constituere, facere, fieri, accipere, dare in aliquem, exercere, pronunciare, committi inter amicos. Iudicia subire. Meo quidem iudicio. Id semper fuit Cæs. iudicium. Ad illius iudicium sincerum & subtile res bene se habent. Vir iudicio eruditiss. Aurium iudicium superbiss. acre, certum. Suum iudicium interponere.

IVDICO, iudicium facio, cognosco, discepto, sententiam dico vel fero, litem do, decerno, statuo, cõstituo, iudicium meum interpono, iudicium iudico, pronuncio, diiudico iudicio decerno, meum iudicium est, existimo. pro Flac. 48. Itaque recuperatores contra istam rem minime dubiam prima actione iudicauerunt. 16. Attic. 17. Consulibus lege permissum erat, vt de Cæsaris actis cognoscerent, statuerent, iudicarent de Clar. 85. Iudicare, cognoscere, statuere de aliqua re. 2. de Orato. 122. Atque ego, &c. sic statuo & iudico, neminem, &c. 11. A. 34. Contra ac Deiotatus sensit, victo-

ria belli iudicauit. 3. Fa. 4. Quod ego mef multis iam argumentis antea iudicaram. 4. C. 11. Ego enim de meo sensu iudico. 1. Fa. 10. Tu enim à certo sensu & verò iudicas de nobis. 1. de Fin. cassit. *id est, iudicauerit. Lege.* **DIALECTICA.** pro Mar. 50. Serui igitur etiam iis iudicibus, qui multis post seculis de te iudicabunt, & quidem haud scio, an incorruptius quam nos nam & sine amore, & sine cupiditate, & rursus sine odio, sine inuidia iudicabunt. Qu. de Pet. 19. In iis omnibus generibus quantum quisque possit, iudicato atque perpendito. pro Cec. 65. Iudicare aliquid ex æquo & bono. 1. de Orato. 176. Iudicare de aliqua re inter aliquos. pro Milon. 3. Iudicare de aliquo. 3. Offic. 77. Iudicare contra aliquem. 1. de Di. 114. Iudicauit iudicium inelym inter deas treis aliquis, &c. 2. Q. Fr. 12. Vestra culpa hæc accidit equites Romani: dissolutè enim iudicatis. pro S. R. 3. 8. Laudabunt omnes, si rectè & ordine iudicatis. pro Fl. 11. Nefas est publicanum iudicare contra publicanum. 2. de Orat. 178. Plura iudicant homines odio aut amore, &c. quam veritate aut proscripto, &c. 1. 118. In artibus, in quibus non vtilitas quantum necessaria, sed animi libera quædam oblectatio, diligenter ac propè fastidiosè iudicamus. 2. de Diu. 91. Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atque animo videre debent. pro C. Corn. 1. Cum primum Senatores cum equitibus Romanis lege Plotia iudicarent.

† **ADVERB.** Apertè, 1. de Nat. Acrius, acutiùs vitia, fastidiosè, 1. de Orat. Benè, 3. de Finib. Benè, & è repub. 14. Philip. Corruptè, depravatè, incorruptè, integrè, 1. de Fini. Diligentè, gratis, honestè, remerè, verè, pro Cluent. Diligentius de re, 3. Offic. Dissolutè, 2. ad Q. Fr. Exploratè, liquidius, 10. Fam. Facillimè, 2. de Diu. Fortiter, pro Mil. Grauius de re, malè, pro Planc. Grauiissimè, seuerissimè, vehemèntissimè, 5. Ver. Lam. diu nihil de, 1. Catil. Liberè, 4. Verr. Longè aliter, Parad. Jam pridem, in Pison. Optimè, 2. de Fin. Perinde vt quisque meretur, 4. Ant. Priuatum, publicè, pro Dom. Probè, 7. Attic. Rectè, 3. Verr. Rectè, & ordine, pro S. R. Religiosè, seuerè, 2. Verr. Seuerius de homine, 7. Verr. Subtiliter, 6. Verr. Tardissimè, pro Cec. Verissimè, de Clar. Viquequaque, aliter, de Finibus.

IVDICOR. 1. de Orat. 125. Quo etiam grauius iudicium in dicendo subimus: quoties enim dicimus, toties de nobis iudicatur. 2. Offic. 79. Non enim numero hæc iudicantur, sed pondere. 3. A. 14. Iudicetur non verbo, sed re, non modo non consul, sed etiam hostis Antonius. || Vide 12. Fam. 3.

† **ADVERB.** Rectè de, inique, 4. Ver.

† **Syntaxis.** Prima actione iudicare. Statuere ac iudicare de. Iudicare, cognoscere, statuere de. De suo sensu iudicare: & à certo & vno sensu de alijs iudicare & perpende. Ex æquo & bono iudicare. Iudicium inelym iudicare. Dissolutè iudicare, rectè, & ordine, odio, amore, veritate, proscripto, diligenter, & propè fastidiosè. Toties de illo iudicatur. Numero, non pondere iudicare, verbo, & re.

IVGATVS, iunctus, 3. Tuscul. 17. Omnes virtutes inter se netæ & iugatæ sunt.

* **IVGER.** 5. V. 112. In iugere Leontini agri medimnum ferè tritici feritur. Alij, Iugero, legunt. ibid. Vt plus quam decem medimna ex iugere ararent: medimnum ex iugere decumano dari poterit.

IVGERVM, terra mensura, quantum vno boum iugo vno die exarari potest: iugum. 2. A. 101. Medio tria millia iugerum dedisti. 2. Attic. 16. Qui ager, vt dena iugera sint, non amplius hominum quinque millia sustinere potest. 5. Ver. 38. Edixerat, vt aratores iugera rationum suarum proficerentur. 13. Attic. 31. In C. C. Iugera de M. Pilio emit. 2. A. 43. Duo millia iugerum agri Leontini Sext. Clodio assignasti. 12. Attic. 32. Is parces fecit in ripa nescio quotenorum iugerum. 3. Qu. Frat. 1. Iugera L. Prati facillè irrigabis. 5. Verr. 112. Iugera profecti sunt aratores omnes. ibi. In iugero (alijs, Iugere, legunt) Leontini agri medimnum ferè tritici feritur. ibid. Quod iugera sunt lata. ibid. Quod si fieri non poterat, vt plus quam decem medimna ex iugero exararent: medimnum ex iugere decumano dari poterat. ibid. In Leontino iugerum subscriptio ac professio non est plus XXX. ibid. 114. Si ostendo minus tribus medimnis in iugum neminem dedisse decumæ. 5. V. 114. Vt iugera singula ternis medimnis decidere liceret.

† **ADIVNC.** Decumatum, 5. Verr.

IVGIS, perennis. 2. de Natu. 25. Qui cum vidisset aquam haustum de iugi puteo, dixit, &c. ibid. 25. Ex puteis iugibus aquam calidam trahi. 2. de Diu. 31. Aqua iugis. ibid. 77. Iuge auspicium est.

IVGLANS, nux arbor, & fructus ipse. 5. Tuscul. 58. Iuglandi putamina.

IVGLATVS, 13. A. 38. Vt facilius reuiciscat Pompeianorum causa toties iugulata. 1. Atti. 13. Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri tamen dicit. || 5. V. 126. Iugulatus literis.

IVGULO, iugulum ferio, neco. 4. V. 64. pro Clu. 68. Postquam tam multis eum factis decretisque iugulasset. 3. A. 4. & pro Q. 11. Qui multos ciues Brundisij iugulare iussit. ibid. 95. Iugulatus propinquum suum.

IVGULOR, 5. Tuscul. 116. Nec grunnitum audiunt, cum iugulatur sus.

IVGVLVM, pars colli anterior. pro Mil. 31. Dare iugulum inim-

co. 1. At. 13. Ut aperte iugula sua pro meo capite P. Clodio ostē-
tarint. 3. C. 2. Macrones gladiatorum à iugulis nostris reieci-
mus pro Sest. 90. Ut aliquo præfidio caput, cernices, iugulum,
latera turtur. de Fat. 10. Socrates iugula concaua non habebat:
nam obstruata illæ partes & obdurata erant. 14. A. 25. Cæsar
Anronij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiam à
membris visceribusque auertit.

Syntaxis. Dare iugulum hosti, ostentare. & Iugula hic de uno di-
cantur.

IUGUM, instrumentum, quo boues iugantur. 2. de N. 151. Nos onera
quibusdam bestis, nos iuga imponimus. Ibid. 159. Boum cerui-
ces nata ad iugum. 1. de Inu. 27. Angues ingentes alites iuncti
iugo. 5. V. 120. & 121. Multis iugis arare. Ibid. 27. Qui in singu-
lis iugis arant. 1. Tusc. 113. Accedere ad iugum.

Dominium, dominatio. 3. Off. 109. Consules legioibus nostris
sub iugum missis pacem cum Samnitibus fecerant. 1. A. 6. Iugū
impiorum. Anteq. 2. Omnibus graue est feruitus iugum. Ibid.
Qui à vestro corpore iugum acerbissimum repulit feruitus. 1.
A. 6. Patrici liberatores vrbe carebant ea, cuius à ceruicibus iu-
gum feruile deiecerant.

Montis vertex. 3. de Orat. 66. Hæc autem vt ex Apennino flu-
minum, sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum
facta diuortia.

Signum libra in celo. 2. de Di. 98. L. Tarutius Romam, cum ef-
set in iugo Luna, natam esse dicebat.

ADIVNC. Acerbissimum, graue feruitus, Anteq. ir. in ex. Com-
mune. 3. de Orat. Multa, singula. 5. Ver. Nefarium, Seruile, 1. Philip.

Syntaxis. Arare multis iugis. In singulis iugis arare. Iugum serui-
le à ceruicibus ciuium deicere.

IUGURTVS. 3. de N. 74. Iugurtina coniuratio.

IULIANVS. Octa. Iuliani gladiatores reliquæ Cæsar's ludi.

IUMENTVM, vt equus, mulus, boues. pro Cec. 54. Si via sit immu-
nita, lex iubet quæ velis agere iumentum. 8. At. 17. & 1. Tusc. 113.
Quæ arma sperabunt, ea Brundisium iumentis deportate. In-
cer. Vngulas iumentorum indurari. 1. Att. 31. Iumento Athe-
nis nihil opus est.

IUNCTIO, coniunctio. 1. Tusc. 71. Est enim interitus quasi disces-
sus, & secretio ac direptus earum partium, quæ ante interitum
iunctione aliqua tenebantur.

IUNCTVS, coniunctus, continens, compositus, quod iunctioe aliqua
tenetur. 2. de Diu. 91. Chaldæi notant ea sidera natalitia, quæ-
cumq; Luna iuncta videtur. de Fat. 36. Causa propior, & cum
exitu iunctior. 4. Att. 10. Propter propinquitatem totos dies si-
mul eram iuncti. Lam. legit. inuicem. Orat. 186. Part. 53. Ver-
ba translata, facta, iuncta. 2. de Inu. 157. Iunctum ex multis par-
tibus. 4. Att. 14. Ex me & ex te iunctus M. Pomponius. Ibidem
10. Tamen propter vicinitatem totos dies simul eram iuncti.
2. de Orat. 37. Improbitas scelere iuncta. de Cl. 162. Laudatio
defensione iuncta. 6. At. 1. Rheda equis iuncta. 9. 12. Nunc video
infinitum bellum iunctum miserima fuga. 2. de Diu. 149. Reli-
gio, quæ est iuncta cum cognitione natura. 2. de Natu. 117. Aer
mari continuatus & iunctus est. 2. de Inuent. 36. Indignatio
iuncta conuestioni. 3. de Orato. 140. Sapientia iuncta elo-
quentiæ. 2. de Natu. 116. Maximè corpora inter se iuncta per-
manent.

ADVERB. Poëicè, Orat. ad Brut.

IUNGO, coniungo, copulo. 1. Tusc. 7. Prudentiam cum eloquentia
iungere. 1. de Orat. 170. Si verba extrema cum consequentibus
primis iungentis, pro S. R. 136. Iungere se ad aliquem. 5. de Fi. 40.
Sic ad illa, quæ semper habuit, iungit ea quæ postea accesser-
unt. pro Deiot. 17. Deiotarus cum hominibus nostris consue-
tudes amicitiasque iungebat. Ibid. Cum aliquo rem ratio-
nemque iungere. Orat. 68. Facere & iungere verba. de Cla. 33. 1.
Istem artibus decus omne virtutis cum summa eloquentiæ
laude iunxisti.

IUNGO R. 2. de Di. 143. Quidam cum in somnis complexu vene-
reo iungeretur, calculos eiecit. de Amic. 20. Vt omnis charitas
inter duos iungatur. 1. de Orat. 222. An hæc inter se iungi co-
pularique possint. 2. de Diu. 142. Quæ cum somniis naturali co-
gnitione iunguntur.

Syntaxis. Causa cum exitu iunctior. Totos dies illi sunt iuncti. Im-
probitas scelere iuncta. Iunctum fuga bellum. Iunctum cum. Conti-
nuatum ac iunctum. Iungere inter homines charitatem.

IUNIO R. adolescentior, atate posterior, atate inferior, minor natu, ali-
quot annis minor. de Vniu. 40. Dij (vt ita dicam) iuniores. 9. Fa. 8.
Os adolescentioris Academiæ.

IUNVS. Lege, Dies & mensis.

IUNO. 2. de Nat. 66. Aer interiectus inter mare & cælum Iunonis
nomine consecratur, quæ est soror & coniux Iouis. Ibid. Iuno-
nem à iuuando credo nominatam. 6. V. 71. Iuno Sami coleba-
tur. Antequam. 24. Tuque particeps connubij, socia regni regi-
na Iuno. pro Mur. 90. & 1. Natur. 83. Nolite hunc à sacris patris
Iunonis Sospitæ, cui omnes consules facere necesse est, dome-
sticum & suum consulem potissimum auellere.

ADIVNER. Hospita, pro Mur. Regina, particeps connubij & socia
regni, Anteq. ir.

IUNONIUS. Oest. Cum te Iunonium puerum esse dixi.

IUPITER, Saturni filius. 2. de Nat. 64. Iupiter, id est, iuuans pater,
quem conuersis casibus appellamus à iuuando Iouem. 3. 42. Io-
ues plures in præfisis Græcorum literis inuenimus. Ibidem 10.
& 1. 40. Æthera esse eum, quem homines Iouem appellarunt,
disputat Chrysippus. pro S. R. 131. Iupiter optimus maximus,
cuius nutu & arbitrio cælum, terra, mariæque reguntur. Ante-
quam 24. Iupiter optime, maxime, cuius nutu ac ditione sola
terrarum gubernantur. Ibid. Tu Iupiter Stator, &c. Lege. S. T. A-
T. O. R. 3. de Fin. 66. Cum Iouem optimum maximum, saluta-
rem, hospitalem, Statorem dicimus. 2. de Nat. 64. Iupiter maxi-
mus: id est, magnas opes habens. Ibidem. Iupiter optimus: id est,
beneficentissimus. pro Mil. 86. Iupiter Latialis. 1. de Nat. 83. Iu-
piter Ammon. 1. de D. 17.

Principio aethereo flammatus Iuppiter igni,
pro Dom. 92. Sed vide, ne tu debeas Iouem dicere, quod tu iure
eamdem sororem, & vxorem appellare possis. pro Font. 20. Ille
Iupiter, cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum
fidem esse voluerunt. 2. de Natur. 53. Iouis stella, quæ quædam
dicitur, signorum orbem annis XI I. conficit. Ibidem 119. Stel-
la Iouis illustrat & temperat. de Som. 9. Ille hominum generi
prosper & salutaris fulgor, qui dicitur Iouis. 2. de Natur. 64. Iu-
piter à Poëtis dicitur diuum atque hominum pater; à maioribus
autem nostris optimus maximus. 1. 101. Iupiter barbarus.
galeata Minerua. 3. 53. Iupiter tertius Cretensis fuit Saturni fi-
lius. de Vniu. 35. Iupiter ex Ope & Saturno generatus. 2. de Diu.
85. Iupiter puer lactens, cum Iunone in gremio Fortunæ se-
dens, mammam appetens, castissimè apud Romanos à matris
cultus. 9. Fam. 16. Iupiter Minianus. in Cat. Iupiter Stator, à
Romulo constitutus. 1. C. 11. Iupiter Stator, custos vrbs Romæ
antiquissimus. 2. Tusc. 23. Iupiter Saturnius regovidy. 2. de L. 20.
Iouis optimi maximi augures publicis signis & auspiciis post-
ea vidento. Ibid. 28. Iouis Statoris & inuicti cognomina. 2. Qu.
Et. 11. Iouis hospitalis fidem imploret. 2. 8. Iouis oratio, quæ est
in extremo illo libro. 1. de Nat. 41. Iouis partum à fabula dis-
iungit Diogenes Babylonius. 2. Diu. 47. Iouis signum eodem
tempore in Capitolio collocatum est, quo conuatio indica-
batur, biennio post quam erat locatum. 6. V. 129. Iouis impera-
toris tria signa olim in orbe terrarum pulcherrima. 1. de Nat.
83. Iouis Capitolini nobis alia species, alia Afris Ammonis Iou-
is. 3. 83. Ioui Olympio aureum amiculum detraxit Dionysius
tyrannus. 2. 66. Iouem cum effeminent, & Iunoni tribuerunt.
1. Iouem perpetuæ & æternæ legis vim esse, dicit Chrysippus. 7.
Fam. 12. Iouem lapidem iurare. Brut. 121. Iouem si Græcè lo-
quatur, Platonis more loquatur. 1. de Nat. 82. Iouem, Iuno-
nem, reliquos deos ea facie nouimus, qua pictores fictoresque
voluerunt. 2. 65. A filio Ioue victus Saturnus. 5. Philip. 7. Ioue
tonante cum populo agi nefas. 3. de N. 53. Principio Ioues tres
numerant ij, qui Theologi nominantur, ex quibus primum &
secundum natos in Arcadia: alterum patre Æthere: ex quo etiam
Proserpinam natam ferunt & liberum.

ADIVNC. Altiſſonus, altiſſimus, præpotens, 1. de Diu. Antiquissi-
mus, 3. de Nat. Hospitalis, pro Lig. Maximus, 1. de Orat. Olympius, 6.
Ver. Optimus, 1. Beneficentissimus, 2. de Na. Optimus, maximus, 1. Ver.
Optimus, maximus, hospitalis, Stator, Anteq. ir. Sanctus, pro Mil. Sa-
turnius, 2. Tusc. Summus, Arat. Stator, inuictus, 2. de Leg.

Syntaxis. Iupiter Opt. maximus, Stator, salutaris, hospitalis, Capi-
tolinus, Latialis, Ammon flammatus, barbatus, Saturnus, inuictus,
lapis: unde Iouem lapidem iurare: tonans.

IURATVS, iureiurando deuinctus. (Iuriuratus. 13. Att. 28. De epi-
stola Cæsar's (iurato mihi credè) non possum. pro Qu. R. 45.
Iniurato in propria lite, vel iurato in alieno iudicio credere.
pro Fl. 17. Sed erant ea testimonia non concitata concionis, sed
iurati Senatus. 2. de Fin. 55. Addebat etiam se in legem Voco-
niam iuratum contra eam facere non audere. pro Syll. 34. Hæc
iniuratus sum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. 2. de Inu.
126. Iuratus iudex. Ibid. 131. Ex lege, in qua iuratus es, iudica. 3.
Offi. 107. Quod enim ita iuratum est, vt mens conciperet fieri
oportere, id obseruandū est. 2. de Inu. 126. Iudici demonstrandū
est, quid iuratus sit. (adverte iuratum dici de re, passua ratione.)

IURE, rectè, non iniuria, meritò. 1. Tusc. 83. Verè & iurè possum. 1.
Offi. 111. Ne vt quidam, iure optimo irideamur. Antequam 2.
Iurè & meritò possum. pro Dom. 2. Iurè ac meritò possumus.
pro Mar. 4. Quod ei meritò & optimo iure contingit. pro Mil.
42. Iurè, non iniuria. 3. de N. 87. Propter virtutem iurè lauda-
mur. 15. At. 25. De Memmio Attica iurè queritur. 3. C. 14. Meritò
ac iurè laudari. pro M. Tull. Vt eum iurè potuerit occidere.

IURGIVM, contentio, rixa. de Am. 80. Ex inimicitijs, iurgia, male-
dicta, contumeliæ gignuntur. de Sen. 8. Vt Themistoclem fe-
runt Seriphio cuidam iniurgio respondisse, &c. 4. Tusc. 77. Ira
cuius impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium. de Cl.
246. Pontidius cum iudice ipso iurgio sæpe contendeat.
pro Cæl. 30. Omnia sunt alia non crimina, sed maledicta

iurgij petulantis. 4. Tuscu. 5. 1. Quid Achille Homericæ fœdus? quid Agamemnone in iurgio? 10. Fa. 1. 1. Et perpetua de me iurgia cum obtrektoribus. 1. de Diuin. 102. Litibus & iurgis se abstinere.

† **A D I V N C T.** Perpetua, 10. Fam. Petulans, pro Cæll.
I V R G O, iurgio contendendo, rixor. 4. de Rep. Si iurgant, inquit, beneuolentium concertatio, non lis inimicorum iurgium dicitur. ibid. Iurgare igitur lex putat inter se vicinos, non litigare. Ex Non.
 & Syntaxis. Iurgia, maledicta, contumelia. Iurgio cum aliquo contendere. Iurgij maledicta petulantis.

I V R I D I C I A L I S, ut iuridicialis constitutio. 2. de Inu. 62. 1. 14. & 12. Topic. 92. Tertia, quamuis molestum hoc nomen sit, iuridicialis vocetur. *Leges, A S S U M P T I V S.*

I V R I S C O N S U L T V S, iureconsultus, interpret iuris, interpret legum, iuris peritus, prudens in iure civili, qui consultitur & respondet de iure, qui interpretari populo & respondere soliti sunt. 1. de Legib. 14. 2. 48. & 1. de Orat. 2. 12. Iurisconsultus est, qui legum & consuetudinis eius qua priuati vtuntur, & ad respondendum, & ad agendum, & ad cauendum peritus est. Ibid. 200. Est enim sine dubio domus iurisconsulti totius oraculum ciuitatis. Ibid. 236. Ita ubi iurisconsultus ipse per se nihil videtur, nisi Leguleius quidam acutus & cautus, præco actionum, cantor formularum, auceps syllabarum. pro Mur. 27. 28. 29. Contra iurisconsultos. ibid. Ea iurisconsultorum ingenii plerunque corrupta sunt. 1. de Fin. 12. P. Scæuola, M. Manilius, M. Brütus iurisconsulti. 1. de Or. 127. Memoria iurisconsultorum. Topic. 65. Iurisconsultorum prudentia. 3. Fam. 1. L. Valerium iurisconsultum valde tibi commendo, sed ita etiam si non est iurisconsultus, melius enim ei cauere volo, quam ipse alii solet. || pro Mur. 18. Cicero se triudo iurisconsultum futurum esse proficitur.

† **A D I V N C.** Cauti, pro Mur.

I V R I S D I C T I O, manus, facultas, autoritas, administratio, actio iuris dicendi. || Non locum & regionem, hoc est, ditionem, potestatem, vel regnum significat, quomodo nunc multi vtuntur: sed iuris ipsius administrationem, qua decernitur aut à præore, aut pro præore, aut consule aut eorum ministris quid cuique iure debeat, & non Schorrus. 4. V. 39. & 119. Is venalem in Sicilia iurisdictionem habuit. 4. Fam. 12. Cum ab eo digressus essem, eo consilio vt ab Athenis in Bœotiam rem, reliquamque iurisdictionem absoluerem. de Ar. 55. Qui in concione ausus est dicere, iustitiam indici oportere, iurisdictione intermittere, iudicia tolli. de Pro. 6. Omitto iurisdictionem in libera ciuitate contra leges. pro Flac. 100. Asiaticæ iurisdictioni vrbana iurisdictione respondet. Ibid. 6. Præturæ iurisdictione non attingitur. 2. con. Rull. 97. Sub vestrum ius, iurisdictionem, potestatem orbem terrarum subigeretis. 5. At. 14. & 6. 2. Ætius mensis rei militari dare, hybernos iurisdictioni. 6. V. 12. 1. Forum & iurisdictionem cum ferro & armis conferatis. 1. Q. Fr. 1. 17. Varietas negotiorum tota iurisdictione maxime sustineri videtur.

† **A D I V N C T.** Aequalis, & leuis, & grauis, 5. Att. Nec imperita nec elemens, 6. Attic. Reliqua, 7. Famil. Tota, 1. ad Qu. Frat. Venalis, vrbana, 4. Verr.

& Syntaxis. Venalis iurisdictione, iurisdictionem absolueret. Subigere gentem sub ius, iurisdictionem, potestatem.

I V R I S P E R I T V S, iurisconsultus. 1. de Orat. 180. Qu. Scæuola iurisperorum eloquentissimus, eloquentium iurisperorissimus.

I V R O, adiuro, iurando deuincio, iurandum do. 4. Acad. 65. Iurare per Iouem deosque penates, me, & c. 2. Tuscu. 17. Et eo ipso, per quem iuravi, hercule digna. 3. Offic. 108. Non enim fallum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sic ut verbis concipitur, more nostro, id non facere, periurium est. ibid. Iuravi lingua, mentem iniuratum gero. 4. Acad. 147. Iurare ex sui animi sententia. pro Clu. 134. Iurare in certa verba, & peierare conceptis verbis. 12. At. 14. & 1. 1. Quod si erit durius, veniam ipse, & perpetuum morbum iurabo. 7. Fa. 12. Iurare Iouem lapidem. 5. 1. Magna voce iuravi verissimum pulcherrimumque iurandum, quod populus idem magna voce me verè iurasse iuravit. pro Sest. 37. Is in legem per vim latam iurare noluit. pro Cl. 91. Multam petiuit, quod in legem non iurasset. pro Fl. 90. Ergo is, qui si aram tenens iuraret, crederet nemo, per epistolam, quod voler iniuratus probabit. pro Q. R. 4. Quod in codicem iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitavit. pro C. Corn. 1. Cum bis iurasset semel priuatim à patre, iteum publice à lege coactus.

† **A D V E R B.** Multum, plurimum, 7. Fam. Verè, 5. Fam.

& Syntaxis. Iuratus iudex. Quod iuratum est, id obseruandum. Quid es iuratus? Iurare per Iouem. Iurare lingua tantum, ex animi sententia, in certa verba. Veniam & perpetuum iurabo morbum. Lapidem iurare Iouem. In legem latam per vim, in litem iurare.

I V S, ars æquis, boni, fas, lex, iustum, prauis lectique partes. 2. de Inu. 65. Natura ius est, quod nobis non opinio, sed quædam innata vis affert, vt religionem, pietatem, gratiam, vindicationem, obseruationem, veritatem. ibid. Iuris initium à natura ductum est. Ibid. 161. Natura ius est, quod non opinio genuit, sed quædam innata

vis inferuit. 1. de Leg. 28. Non opinione, sed natura ius esse constitutum. ibid. 34. Ius in natura positum esse. 3. de Orat. 112. Naturali ius gentium, aliud ius civile esse voluerunt: quod enim civile esse debet. de Ar. 32. Hoc si minus iure gentium, idem est, lege tamen natura, & communi iure gentium sanctum est, vt nihil, & c. pro R. P. 42. Hyeme omnia bella iure gentium quiescunt. 2. ad Her. 14. Ius commune Par. 4. Ius & æquitas, quæ vincula sunt ciuitatis. pro Dom. 35. Ius legitimum: id est, ius civile. ibid. Legitimo & pontificio iure. Ibid. 128. Nec de pontificio, sed de publico iure, disputo. Ibi. 136. Ius publicum vindictæ, pro Cæc. 74. Ciuili ac publica lege ius teneri. 3. de N. 43. Ius pontificium. pro Dom. 31. Ius ceremoniarum. ibid. Ius religionis. de Sen. 38. Ius pontificium & civile tracto. 4. V. 31. Ius religionis. 1. Offic. 32. Quæ quidem Pleraque iure prætorio liberantur, nulla legibus. de Sen. 38. Ius augurum, & ius augurium, & ius augurandi. 5. At. 21. Ius augurandi. 3. de Fin. 67. Homini cum humano genere quasi civile ius intercedit. ibid. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis pro Cæc. 34. Impune feci: nam quid mihi mecum ex iure ciuili ac prætorio non habes. ibid. Expectandi iuris gratia ad constitutum venire. ibid. Statuere iura. pro Corn. 20. Constituere ius, quo omnes vtuntur. pro Dom. 106. Ius igitur statuere esse: omnia illi subiecta esse: pro Cæc. 39. Huius rei vos statuere nullam esse actionem? nullum experiundi ius constitutum. 1. V. 18. Ciuili actione & priuato iure reperere aliquid. 12. Fa. 2. Recuperare ius suum. pro Cæc. 65. Ex æquo & bono, non ex callido versutoque iure rem iudicari oportere. ibid. Si contra verbum & literis, & (vt dici solet) summo iure contenditur, solent eiusmodi iniquitati, & boni & æqui nomen dignitatemque opponere. 1. Offic. 32. Ex quo illud, summum ius summa iniuria, factum est iam tritum sermone peribitum. 8. Famil. 6. Si ad illam summam veritatem legitimum ius exegeris. 7. V. 4. Non agam summo iure tecum. pro Cæc. 10. Summo iure agere, & certum ius obtinere. 3. de Leg. 8. Dictator militum summum ius habeto. 10. A. 12. Omne ius imperij & exercitus amittis, qui, & c. de Pro. 7. Vt tibi de pecuniis dicere liceret ius in liberos populos. pro Milon. 79. Priuata autem & vestra, hoc dominante, nullum ius perpetuæ possessionis habere potuissent. 2. de Legib. 3. Cum populo agendi ius dare, aut non dare, augurum est. de Ar. 14. Dare ius alicui faciendi aliquid. Ibid. Hic locus solus hoc præcipue ius habet, vt sacer non esse iudicatus sit. 3. con. Rull. 7. Ea omnia eo iure sint, vt quæ optimo iure priuata sunt. 5. Verr. 2. 11. Cur quæ optimo iure esse debet, hinc præcipua lex iniuria definitur? pro Cæc. 95. Si quid ius non esset rogari eas lege nihilum rogatum. pro Dom. 106. Quidnam exceperas? vt si quod ius non esset rogare, ne esset rogatum. Ibid. 125. An consecratio nullum habeat ius? dedicatio est religiosa? 8. Fam. 8. Quod maior pars iudicari, id ius rationum est. 7. Ver. 57. Quæ colonia est in Italia tam firmo iure. 2. de Nat. 11. An vos Thuci aspiciorum populi Romani ius tenetis. 1. de Orat. 253. Nostri clarissimorum hominum autoritate leges & iura tecta esse voluerunt. 5. Attic. 21. Nunc ista syngrapha habet iuris idem quod cætera, nihil præcipui. Ibid. 4. Ita tamen vt non alio iure esset, quam cætera essent, sed eodem. Ibidem. Ex syngrapha ius dici lex Gabinia vetat. 1. de Orat. 40. C. Carbo ignarus legum, hæsitans in maiorum institutis, rudis in iure ciuili. ibid. 176. Ea causa fuit Oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum. Ibid. 177. Cui Romæ exulare ius esset, si, & c. de Cla. 109. Quidam in respondendo iure autoritate plus quam ipso ingenio valent. Ibid. 113. Rutilius magnum munus de iure respondendi sustinebat. 1. de Leg. 12. Si te ad ius respondendum dedisses. 2. de Or. 142. In Iurisconsultorum libris nominatim ferè referri, quid alicui de iure viro aut mulieri responderint. 8. Attic. 23. Præter Appium nemo est fere, qui non ius habeat transeundi. 1. de Orat. 226. Virtus ius sum atq; omnium rerum impunitam libertatem tenere debet. 8. Att. 3. Ciuis, qui in sua ciuitate non futurus sit sui iuris. 3. ad Her. 4. Statuere ius equabile in omnibus. 2. de Orat. 209. Equabilitatem communis iuris præstantia dignitatis transfere. 9. Attic. 11. Non modo Coss. à Pr. sed ne Prætores quidem creari ius est, quod maius imperium à minore creari non sit ius. Ibid. 18. Quomodo neutrum ius est. 1. Tuscu. 113. Sacerdotem curru ad sanum veli ius est. 1. Q. Fr. 1. 16. Sit summa in iure dicendo severitas. Ibid. Ab aliquo ius dici æqualiter. de Pro. 7. Dicere ius de pecuniis creditis. 5. Attic. 15. Quippe ius Laodicæ me dicere, cum Romæ A. Plocius dicat. de Pro. 10. Statuit ius publicano non dicere. pro Quint. 41. In prouincia ius dicitur, Romæ iudicia fiunt, iudicia exercentur. Ibid. 38. Experi summo iure. 16. Att. 14. Summo iure contendere. Ex æquo & bono agere, vt æquitate. 4. V. 38. Ex quo iure disceptare cum aliquo. 16. Att. 14. Nostre grauitatis est, ius nostrum sine summa illius ignominia persequi. 3. Offic. 42. In vita sibi quemque petere quod petent ad vsu, non iniquum est: alteri surripere, ius non est. 2. Att.

vnicique tribuens pro dignitate cuiusque. 2. Offic. 38. Iustitia, Ex qua vna virtute boni viri appellantur, mirifica quaedam res multitudini videtur. 1. 20. Iustitia, in qua virtutis splendor est maximus, ex qua boni viri nominantur. ibid. 23. Fundamentum Iustitiæ est fides. Ibid. 31. Fundamenta iustitiæ, primum vt ne cui noceatur, deinde communi vtilitati seruiatur. Ibid. 99. iustitiæ partes sunt, non violare homines: verecundiæ, non offendere. 1. 72. Fundamentum enim perpetuæ commendationis & famæ est iustitia, sine qua nihil potest esse laudabile. 3. 28. Hæc virtus omnium est domina & tegina virtutum. 1. de Nat. 4. Vna excellentissima virtus iustitia. 2. de Orator. 345. In laude iustitiæ sunt fides & æquabilitas. 2. Offic. 40. Iustitia ad rem gerendam necessaria est: cuius tanta vis est, vt nec illi quidem qui maleficio & scelere pascuntur, possint sine vlla particula iustitiæ viuere. ibid. Iustitiæ vis etiam latronum opes firmat atque auget. ibid. 41. Fruendæ iustitiæ causa videntur olim bene morari reges constituti, vt ait Herodotus. Part. 81. Iustitiam acerbitas imitatur. Ibid. 78. In commune autem quæ posita pars est, iustitia dicitur, eaque erga deos religio, erga parentes pietas, vulgò autem bonitas, creditis in rebus fides, in moderatione animaduertendi, lenitas, amicitia in benevolentia nominatur. 5. de Fin. 65. De iustitia & eius partibus.

† **ADIVNC.** Germana, necessaria ad rem gerendam, vtilis, 3. Offic. Incommoda auditu, 2. de Orat. Magna, de Som. Optabilis per se ipsam, 1. de Fin. Solita, & periculosa, 4. de Repu. Summa, tota, 2. de Rep. Summa in aliquem, pro Cluent. Vera, certa que, 2. Offic.

IUSTITIUM, iurisdictionis intermissio. de Ar. 55. & pro Planc. 36. Iustitium edici, iurisdictionem intermitteri, &c. *vis.* 4. Attic. 17. Memmius fauere iustitio & omnium rerum licentiæ. 5. A. 31. Iustitium indici, saga sumi dico oportere.

IUSTVS, non iniustus, æquus, verus, meritis, debitus, legitimus. (*Iniquus.* Orato. 140. Quibus, si nihil aliud responderem, iusta esset excusatio. 1. C. 20. Vita multis supplicis iustis debitisque erepta. 2. Offic. 10. Honestæ & iusta consilia. (*Fraus & malitia.* 2. A. 32. Æqua & iusta dicis. pro Sest. 141. Aristides, qui vnus omnium iustissimus fuisse traditur. pro Cecin. 78. & 2. Offic. 41. Iustus & bonus vir. 1. Off. 31. Iustus homo, isque quem bonum virum dicimus. de Am. 77. Aliquis in amicitia parum iustus. pro Planc. 64. Liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse. 1. Offic. 41. Vti seruis vt mercenariis ad operam exigendam, & iusta præbenda, 3. Tusc. 76. Si se officio fungi puter iusto & debito. 2. de Orat. 184. Oratione exprimere mores alicuius iustos, integros, religiosos, perferentes iniuriarum. 1. de Finib. 2. Vt propmodum iustioribus vitamur illis, qui, &c. quàm iis, &c. 3. Offic. 108. Cum iusto & legitimo hoste res gerebatur. de Pro. 45. Casum illum meum funus reipub. fuisse, sed funus iustum & indictum. I. P. 57. Iusta gloria est fructus veræ virtutis. 2. de Leg. 12. Iusta & ius colere. de Clar. 309. Illa iusta eloquentia, quam dialecticam dilatam esse putant. 2. de Legib. 22. Præter Ideæ matris famulos, cõsque iustis diebus, nequis stipem cogito. de Aruf. 21. Omnia solennia ac iusta ludorum omnibus rebus summa cum cæremonia sunt seruata. 4. Ar. 1. Deinde sine vlla mora cogitabam iusta itinera facere. 2. Fa. 10. Iusta victoria. 1. Tusc. 85. Iusta vxor.

† **ADVERB.** Verè.

† **Syntaxis.** *Iustum debitumque. Æquum & iustum facere, dicere. Homo iustus. Iustum & ius colere. solennia & iusta ludorum seruare. (Iusta solennia, substantiua absolurè.)*

IUTURNA, dea pro Cl. 100. Stalenus statuas posuit ad Iuturnæ. id est, in Iuturna ade.

IUVANS, 2. de Nat. 165. Quorum neminem, nisi iuuantem Deo, talem fuisse credendum est. 7. Fa. 20. Mèque diis iuuantibus antebrium expectabis.

IUVAT, 6. V. 12. Iuuat me, hæc præclara nomina sic concidisse. 2. Qu. Fr. 12. Te esse animo hilari, &c. valdè me iuuat. 5. Fam. 21. Iuuatque me hoc tibi profuisse.

IUVENILIS, de Clar. 316. Iuuenilis quædam dicendi licentia. Or. 108. Iuuenilis redundancia. in Hor. Iuuenilis libido.

IUVENILITER, more iuuenum. de Sen. 10. Fabius Maximus Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua mollebat.

† **IUVENIS,** adolescens. *Non enim dicitur de prima aetate (more nostrorum hominum qui pueros iuuenes vocant) sed de adulta potius.* de Sen. 33. Infirmitas puerorum est, ferocitas iuuenum. 10. Ar. 6. Vellem suscepiſſes iuuenem regendum. 2. de Or. 353. Iuuenes stare ad ianuam duos quosdam, qui eum magnoperè euocarēt. 2. Offic. 45. & de Sen. 27. Iuuenis & adolescens idem.

† **ADIVNC.** Barbari, 1. Ar. Lauti, & familiares alicuius, 2. de Nat. Nobilis, de Senec.

IUVENTAS, Hebedæa. de Clar. 73. Ludis Iuuentatis, quos Salinator Senonensis prælio vouerat. 1. de Nat. 113. At Poëtæ quidem nectar, ambrosiam, epulas comparant: & aut Iuuentatem, aut Ganymedem pocula ministrantem. 1. Tusc. 65. Nec iuuentate pocula ministrant, lætari deos arbitror.

IUVENTVS, aetas florens. pro Dom. 129. Imperia ascribebantur

nouæ iuuentuti. 7. V. 184. Mercurius iuuentutis custos & prætor. de Sen. 15. Res quæ iuuentute geruntur & viribus. de Cl. 116. Leintuemini Paulisper animis iuuentutem. de Leg. agrat. Imberba iuuentute.

† **ADIVNC.** Cuncta, pro Rab. Delicata, pro Mur. Fortissima, 2. Verinproba, 2. ad Qu. Fr. Libidinosa & delicata, sanguinaria, 2. Atti. Noua pro Dom. Perdita, 1. Attic.

IUVO, adiuvo. pro Mar. 6. Et certè in armis locorum opportunitas multum iuuat. 1. de Nat. 3. Sin autem dii neque possunt nos iuuare, nec volunt, quid, &c. 16. Atti. 21. Multum potes nos apud Plancum iuuare. ibid. Adiuuabis igitur. 1. Offic. 9. Res, quibus & se possint iuuare, & fuos. 1. Tusc. 32. Iuuare, tueri, consecrare homines. 11. Fa. 17. Si omni studio Lamiam in petitione iuuentis. de Fin. 71. Eruditio ad beatam vitam iuuat. 13. Fa. 22. Iuuare, quæ ornare aliquem quibuscumque rebus possis. pro Corn. 13. Qui nostros duces auxilio laboris, comiteatus, periculo suo iuuerint. 7. V. 51. Te igitur autore ne foro quidem & commentu Mamertini populum Romanum iuuare debuerunt.

† **Delecto.** 2. de Finib. 14. Iuuare in corpore & in animo dicitur, ex eoque iucundum.

IUVOR, 3. V. 123. Lex Cornelia proscriptum iuuari vetat. † **Delector.** Or. 159. Consule aures, probabunt, quare, curritur dicent se iuari.

† **ADVERB.** Honestè, maximè, & ornare, studioſius, 13. Fam. Multum, pro Mar. Plurimum, 10. Famil.

† **Syntaxis.** *Iuuare, & ornare aliquem. Id iuuat ad, &c. Pericula suo auxilio iuuare amicum. Iuuantur aures: id est, delectantur.*

IUXTA, non secus, similiter Poitq. in Sen. 19. Qui me omnibus officiis iuxta ac si meus frater esset, sustentavit.

† **Propè.** propter. Cornel. Nepos in vita Attici. Sepultus est iuxta viam Appiam ad V. lapidem.

K

Vix litera Latinorum dicenda: tamen scribunt aliqui. 1. At. 5. ad VIII. Kalend. Decembris. 1. Fa. 9. Ex Kalend. Ianuar. aliter, Calendis. nam & nota nobis litera est super uacanea, inquit Fabius Quin. || Lambinus putat apud veteres hanc literam fuisse infamiam notam, cuius verba non hic apposuimus in Annot. in Orat. pro S. Ros. in verba hæc, 57. Litera illa cui vos vsque eò inimici estis. literam C. significari putat Horomannus, quæ esset calumnia nota, seu quæ significaret accusatorem Calumniatam. Inurebatur enim calumniatorum frons certa aliqua nota ignominia causa, vt docet Turneb. Aduers. lib. 8. cap. 22. sed verius est non literam C. sed K. fuisse calumnia notam, & verò calumnia nomen, quæ sunt eiusdem originis, scribebantur à veteribus Romanis per K, non per C. Hæc Lamb. quam sententiam tuetur Alexander ab Alex. lib. 3. Genialium dierum, cap. 5.

† **ADIVNC.** Interkalares, pro Quint. Interkalares, priores, 6. Famil. Seræ, 5. Phil.

L

Litera seminocalis, in numeris valet quinquaginta. || Romani hanc literam in urnam coniecerant, cum diffundi diem & parum constare de causa significarent, vt Autor est Alexander ab Alexandro, lib. 3. Genial. dier. cap. 5. Tria L L L. 2. de Or. 240. Omnibus in parietibus inscriptas fuisse literas, tria

L L L. duo M M. hoc est, lacerat laceratum Largij, mordax Memmius. Lege, M.

LABANS, pro Milon. 69. Rempub. ægram & labantem sanare & confirmare.

LABECVLA, in Vatin. 41. Miloni nonnullam laudatione tualebeculam aspergis.

† **ADIVNC.** Nonnulla, in Vatin.

LABEFACIO, labefacto. pro Sest. 101. Quem nulla inquam iudicia labefecit.

LABEFACTA TVS. 5. Fa. 3. Quæ cogitatio erat aliquantum labefactata atque conuulsa. pro Pompeio 19. Ruere illa non possunt, vt hæc non eodem labefactata motu concidant.

LABEFACTO, perfringo, dissoluo. pro Cecin. 70. Is non homines lædit, sed leges ac iura labefactat. 4. C. 22. Perfringere ac labefactare conspersionem bonorum. 3. cont. Rull. 7. Labefactare dignitatem alicuius. 5. Fam. 2. Labefactare aliquam societatem. Brut. 10.

Hoc adolescentis præsidium equidem adhuc satis firmum confido, sed ira multi labefactant, vt ne moueatur, interdum excuscam. 1. Acad. 33. Aristoteles ideas labefactavit. 12. Fam. 25.

Nec verò postea destitit labefactare eum, qui, &c. pro Cl. 144.

Quorum fidem pretio labefactare conata sit.

† **ADVERB.**

ADVERB. Mediocriter statum reip. i. Cat. Vehementer, 5. Ver.
LABEFACER. i. de Fin. 43. Ne invidia verbi labefactetur oratio mea. pro Qu. R. 13. Ceteri cum ad iudicem causam labefactari ammaduertunt, ad arbitrum confugiunt. pro Mil. 36. Itaque Milenis consulatus, qui viuo Clodio labefactari non poterat, mortuo denique labefactari, quibus antea stantem perculerunt, sperant me posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt.
LABEFACTVS, labefactatus. de Arusp. 60. Hec iam labefacta.
SYNTAXIS. Perfringere ac labefactare iura, leges, coniurationem societatem. Inimicum percussere, & machinis labefactare.
LABELLVM, paruum labium. i. de Diu. 78. Platoni paruulo dormienti apes in labellis confederunt.
LABELLVM, Super terram tumulum noluit quid statui, nisi columellam, aut mensam, aut labellum.
LABENS. Brut. 18. Ferre presidium labenti atque inclinatae reip. pro R. P. 43. Labentem excipere. 2. A. 51. Cum labentem & prope cadentem rem. fulcire cuperetur.
LABERVS, poeta mimicus sane mordax. 7. Fam. 11.
LABES, ignominia, macula, ruina. in Vat. 15. Ne qua ex tua summa indignitate labes, illius dignitati aspergatur. 2. de Leg. 24. Animi labes nec diuturnitate vanescere, nec vllis manibus elui potest. Par. 3. In quamcumque domum stuprum intulerit, ean potest. Par. 3. In quamcumque domum stuprum intulerit, eandem labem esse libidinis. pro Sestio. 10. Habeo quem opponam labem esse libidinis. pro Sestio. 10. Habeo quem opponam labi illi atque ceno. Ibid. 26. Cenum illud ac labes. pro Cael. 42. Ne probrum castis, labes integris, infamia bonis inferatur. de Amic. 41. Videtis in tabella, quanta iam facta sit labes. pro Dom. 102. Hanc labem turpitudinis & inconstantiae poterit populi Romani dignitas sustinere: pro Rab. 27. Labes ignominiaeque mortis. pro Dom. 53. Labes atque cluuius ciuitatis. 2. V. 2. Labes atque pernicius prouinciae. pro Flac. 24. Vtrum hic tandem disceptationem & cognitionem veritatis, an innocentiae labem aliquam, & ruina fore putatis. pro Dom. 107.
Est item terra hiatus, eluuius. i. de Diu. 78. Multis locis labes facta est, terraeque defederunt. Ibid. 97. Delata etiam ad Senatum labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinem terra defecisset.
ADIVNCT. Domestica, pro Sest. Nefanda, & perniciofa ciuitatis, pro Dom.
SYNTAXIS. Aspergere labem alicui. Cenum ac labes. Turpitudinis labes. Labes & eluuius. Labes & pernicius. Labes & ruina innocetia.
LABICANVM, locus. Par. 6.
LABICANVS, pro Cn. Pl. 23. Labicana vicinitas.
LABICVS, populi. 2. con. Rul. 95.
LABO, vacillo, vacito. 8. Att. 22. Scito labare meum consilium illud, quod iam satis fixum videbatur. 6. A. 10. Cum ei labare M. Antonius videretur. 3. de Fin. 74. Quid non sic ex alio nectitur, ut non si vllam literam moueris, labent omnia.
LABOR, pro labor, di labor, inclino. de Fat. 6. Nastragum illum in riuo esse lapsum. 2. de Diu. 119. Contrahi autem animum Zeno, & quasi labi putat atque concidere, & ipsum esse dormire. i. Ac. 31. Continenter labuntur & fluunt omnia. de Vn. 32. Sidera que vaga & mutabili ratione labuntur. in Ar.
Nam non loquiquum spatium labere diurnum.
 Par. 5. Lapsa est libido in muliere ignota. 4. At. 5. Neque mihi licet labi ad eos, qui mihi non desunt inuidere. 4. Acad. 138. Vos autem mihi veremini, ne labar ad opinionem. 2. de Leg. 38. Quorum mores lapsi ad mollitiem pariter sunt immutati cum cantibus. de Amic. 41. Serpit enim deinde res, quae procliuus ad perniciem, cum semel coepit, labitur. 4. Tusc. 41. Incitataque semel in procliuem labuntur. 1. de Leg. 52. Quin labebat longius, nisi me retinuissem. 2. de Diu. 79. Sed labor longius, ad propositum reuertat. de Ar. 62. Ut aliquis lapsus de caelo cecisset hominum adeat. Or. 19. Breuitate & celeritate syllabarum verba celerius labuntur. ibid. Circuitus incitator numero ipso fertur, & labitur, quoad perueniat ad finem. Orat. 10. Cetera nasci, occidere fluere, labi, nec diutius esse vno & eodem statu.
Erro, fallor, decipior. de Clar. 185. Labi & cadere in aliqua re. i. Offi. 18. Labi autem, errare, nescire, & decipi, & malum & turpe dicimus. 3. Qu. Fr. 9. Tenes verò, lapsus est per errorem. 1. cont. Rul. 2. Aliqua in re non consilio, sed casu lapsus esse. 7. A. 18. Si consilio lapsi erimus. 2. Offic. 9. In quo verbo lapsa consuetudo deflexit de via. 1. de Nat. 29. & pro Rab. 25. Empedocles in deorum opinione turpissimè labitur. 1. de Or. 169. Aliquem in minimis tenuissimisque rebus labi. 13. At. 36. Quare in re ne labar, queso prouidete. de Cla. 244. Non puto existimare te ambitione me labi, quippe de mortuis. 2. Fam. 7. Nunquam labere, si te audies. 13. A. 8. Talis igitur & vir & ciuis opinione labi potest? 10. 5. Non te inopia verbi lapsum putarem, nisi, &c.
ADVERB. Continenter, & fluere, i. Ac. Longius, i. de Leg. Procliuus, Or. Turpissimè, i. de Nat. Turò, Ar.
SYNTAXIS. Labi, & incidere. Labi, & fluere. Ad opinionem labi. Labi, & cadere in aliqua re. Consilio labi. Labi, errare, nescire, decipi. Ambitione labi.
LABOR, afflicto, labor corporis, contentio animi, opus, vigilia, sudor,

afflictus. 2. Tusc. 35. Interest aliquid inter laborem & dolorem: sunt finitima omnino, sed tamen differt aliquid. Labor est functio quaedam vel animi vel corporis, grauioris operis & muneris: dolor autem motus asper in corpore à sensibus alienus. **ibidem** praclara multa de labore & dolore. pro Cael. 39. Si quis omnem vitam suam cursum in labore corporis atque in animi contentione conficeret. pro Pomp. 29. Labor in negotiis, fortitudo in periculis. pro Mur. 38. Nunquam iste militi plus laboris imposuit, quam sibi sumpsit. 1. de Or. 152. Est enim magni laboris, quem plerique fugimus. de Opt. 13. Suscepit laborem vtilem studiosis, mihi ipsi non necessarium. pro Arch. 28. Quid est, quod tantis nos in laboribus exerceamus: ibidem. Nec tantis se laboribus frangeret. Antequam 13. Quoniam pro cunctis laborem ferre consueui. de Sen. 82. Otiosam aetatem & quietam sine vlllo labore & contentione traducere. de Vniu. 33. Haec si verbis explicare conemur, earum rerum frustra suscipiatur labor. Orat. 149. Nam esse cum infinitis, tum puerilis labor. Ibid. 120. Quem laborē nobis leuauit Attici nostri labor. pro Font. 2. Multo sudore ac labore facere aliquid. 2. de Orat. 23. Leuandi laboris causa possum volitare. Antequam. 4. Sustinere magnum laborem. 2. de In. 13. Infumere magnum laborem ac sumptum in aliquam rem. 5. V. 227. Impendere laborem ac sumptum ad incertum casum. 1. de Orat. 234. Consumere multum operae ac laboris in aliqua arte. 1. Att. 14. Laborem propter ambitionem sustinebam. 1. Fam. 8. Perfunctus sum maximis laboribus. 4. Ac. 108. Labor exantlatus ab Hercule. de Cl. 242. Excipere magnos labores. pro Dom. 137. In vrbe, quam suis laboribus ac periculis conseruasset. Alij consecrasset, legunt. pro M. Scau. Possit virtutem sine praesidio Fortunae, quod contendisset, labore & constantia peruenire. Oecon. 1. Labores pacis ac belli, id est, rusticationis & militarium stipendiorum, distribuit viro natura.

ADIVNCT. Alienus, 3. de Ri. Alienus à nostra aetate, & dignitate, 6. Att. Affidui, 10. Fam. Affiduis, & quotidianus continuatus, 2. de Orat. Certus, multi, 5. Verr. Clari, & nobilitati, graues grauior, medij vitae, tolerabiles, 1. Tusc. Consequens, 3. Tusc. Diuturnus, 2. cont. Rull. Diuturni, nocturnique de Senec. Duri, 2. de Diuini. Poeta. Domesticus, gloriosus, incredibilis, maior, de Clar. Extremus, pro Cornel. Facilis, & iucundus, maximus, 7. Verr. Forensis, pro Cael. Gloriosi, praeteriti, summus, 2. de Finib. Illiberalis, 1. de Fin. Inanis, 2. de Orat. Imperatorius, 2. Tusc. Tum infinitus tum puerilis, Orat. Iniucundus, de Amic. Leuis, pro Arc. Magnus, paruus, superior industria, tantus, verus iustus, atque honestus, 1. de Ora. Magni summi, pro Sest. Maximi, 14. Phil. Militaris, 2. Offic. Minor, 4. Attic. Multus, 6. Ver. Multus, aut magnus, pro Sill. Minimè necessarius, 2. Verr. Nocturni, pro Font. Officiosi, pro Mil. Operosus, & molestus, 2. de Nat. Paribiles, 4. Tusc. Plurimus Philosophorum, 2. de Inuent. Pristinus, pro Syll. Quotidiani, pro Mur. Reliqui, pro Planc. Tanti, 1. ad Qu. Fr. Veteres, pro Dom. vtilis studiosis, mihi non necessarius, de Opt. gen. Ora.

SYNTAXIS. Suscipere labores. Exercere se labore. In labore se frangere. Ferre laborem sine labore & contentione viuere. Multo sudore, & labore facere. Sustinere magnum laborem, infumere, impendere, consumere, exantlare, excipere. Laboribus perfungi.

LABORANS, afflicto, calamitosus. pro Planc. 84. Ego miseris & laborantibus nihil negare possum. Aca. Chrysiptus. ætuans laboransque quoniam pacto explicet.

LABORATVS. 13. Att. 4. Habeo munus à te laboratū decem legatorum. aliter, elaboratū: & rectius. pro Cael. 54. Haec mihi fructum aliquem asferre potuissent, cum à me ipso laborata proferri viderentur. Incer. Quod sit manibus humanis laboratum

LABORIOSVS. pro Q. R. 31. Quod quisque est ingeniosior, hoc docet iracundius & laboriosius.

LABORIOSVS, durus, industrius. 2. Tusc. 36. Industrios homines, Graeci studiosos, vel potius amatores doloris appellant: nos commodius laboriosos. 11. A. 8. Qui magnos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos solemus dicere. pro Mil. 5. Quid enim nobis duobus laboriosus, quid magis sollicitum, magis exercitum dici aut fingi potest? pro Cael. 1. Vos laboriosos existimet, quibus otiosis ne in cōmuni quidem otio liceat esse. **Molestus, difficilis.** 3. de Leg. 19. Nihil laboriosius molestiusque prouincia. 6. Att. 2. Haec mihi nondum laboriosa ex illa vetere militia. Oecon. 1. In re familiari laboriosior est negligentia, quam diligentia.

SYNTAXIS. Industriam dicimus laboriosum. Laboriosum & molestum. Nihil casu laboriosius.

LABORANDVM. pro Mur. 47. Quibus incommodo valetudinis laborandum est. Orat. 77. Homo de re magis quam de verbis laborans. Top. 35. Cum intelligitur quid significetur, minus laborandum est de nomine.

LABORANS. 2. Offi. 66. Disertus homo & facile laborans, multorumque causas & non grauatè & gratuito defendens.

LABORO, elabero, contendo, laborem suscipio, opus facio, multum in opere pono vel consero in aliquam rem, in aliqua re multū opera studijq; pono, in aliquo labore me exerceo, & magnis me laboribus frango, impensam laboris ago in aliquem, operam do. 2. Tusc. 35. Aliud est dolere, aliud laborare: cum varicem se cabantur C. Mario dolebat: cum æstu magno ducebat agmen, laborabat. Est inter hæc quaedam tamen similitudo. Consuetudo enim laborum, per

pellionem dolorum efficiet faciliorem. *& ibi. de hac re pulchra.* de Sen. 24. Sed iidem laborem in eis, quæ sciunt nihil ad se pertinere 5. A. 18. Sed ne familiares, si scuta ipsi ferrent, laborarent. 3. de N. 62. In enodandis nominibus, quod mirandum fit, laboratis. de Clar. 34. In quo non modo defici, sed etiam laborare turpe est. 4. At. 15. Ad quid laboramus res Romanas. 13. 9. Quo etiam magis laboro idem quod tu. 2. Qu. fr. 8. Quod ego non nimium laboso, etiam si minus assequar quod volo. pro Syll. 51. Vos enim tum nihil laborabitis, nihil suspicamini. de Prou. 28. Nec decreui solum, sed etiam vos decerneretis, laboravi. Parad. 1. Quid enim ego laboravi? aut quid egi? aut in quo euigilauerunt curæ & cogitationes meæ? nisi ut, &c. 5. V. 121. Illi intelligebant sese Verri ferere, impendere, laborare. Ibid. 132. Sponsio illa ne fieret laborasti. pro Dom. 30. G. Pompeium studio & autoritate æquæ & vnumquemque vestrum opibus, contentione, precibus, periculis denique, præcipue pro mea salute laborasse.

¶ *Curo, sum sollicitus.* 1. de Diu. 49. Quid istic fiat, non laboro. 3. Fa. 7. Hoc assequere, ut in quam partem accipias, minus laborem. 10. 5. Intellexi enim te laborare, ut ad me tuæ expectatissimæ literæ perferantur. 8. 9. Hoc vehementius laboro nunc, quod puto, &c. 5. 20. Sic me & liberalitatis fructu priuas, & (quod minime tamen laboro) mediocris etiam prudentiæ. 7. 32. Nam de iudiciis, quod quaeris, multo laboro minus: trahantur per me pedibus omnes rei, sit vel Silius tam eloquens, ut possit probare se liberum, non laboro. 4. 9. At erat tuæ virtutis in minimis tuas res ponere, de republica vehementius laborare. 3. Qu. Fr. 1. De filij tui eruditione quod labores nihil est. pro Quint. 69. Qui nunc ut tu vincas, tantoperè laborant, pro Cec. 3. De quibus antea laborabam, nunc sum animo æquilimo. 6. V. 67. De cæteris non laboro. 2. de Inu. 78. Non laborare de aliquo. 3. Fa. 12. Laboro, quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda sunt. 9. At. 9. Non mediocriter laboro, ut possis, &c. 6. V. 57. Non laborabat, quin male audiret. 5. V. 104. Non laborabat, si esset relictorus. Ibidem 127. Si sociis prospicere non laboratis. Ibidem 122. Si quemadmodum socij à magistratibus tractentur, non laboratis. pro Flac. 10. Greci nunquam laborant, quemadmodum probent quod dicunt, sed quemadmodum se explicent dicendo. 2. de Orat. 206. Laborare pro bonis viris. pro Deiot. 39. Laborare amici causa. 4. Fam. 3. Miror te non tuis bonis delectari potius, quam alienis malis laborare. 3. de Fin. 8. Laboro autem non sine causa. 1. Fa. 1. Si esset in iis fides, in quibus summa esse debeat, non laboraremus. 13. Att. 20. De fama nihil sanè laboro. 7. 18. Nec de me laboro, ut de pueris quid agam non habeo. pro Quint. 43. Non id ago, neque in eo nunc laboro. 13. Att. 21. Sed hæc hæctenus, ut videat. *¶ ibi. magis arduum est.*

¶ *Affior, vexor, reletum ad morbos.* pro S. R. 154. Ex quibus rebus resp. maxime laborat, iis maxime mederi conuenit. 7. At. 2. Significant enim tuæ literæ te proflus laborare. pro S. R. 149. Quod si omnes facerent, & republica ex illis, & ipsi ex invidia minus laborarent. 5. Att. 8. Vt porè cum sine febris laborassem. 1. de Finib. 59. Nec verò quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat. 7. Fam. 26. Cum iam decimum diem grauiter ex intestinis laborarem. 9. 23. Ceparus dixit te in lecto esse, quod ex pedibus labores. 3. Tusc. 60. Ex renibus laborare. Ibidem. Cum audiuisset eum grauiter esse ægrum, quod vehementer eius artus laborarent. 16. Fam. 11. Non ignoro, quantum ex desiderio labores: sed erunt omnia faciliora, si valebis. pro Clu. 202. Ea satis diu ex invidia laborauit. 2. de Inu. 5. Aliquantò ex inscitia leuius laborarent. pro S. R. 154. Populus Romanus, qui quondam in hostes leuissimus existimabatur, hoc tempore domestica crudelitate laborat. ad Brut. 10. Nec exterius hostibus magis quam domesticis laborabamus.

¶ **ADVERB.** Aequè ut, præcipuè pro salute, pro Dom. Grauiter ex intestinis, 7. Fam. Leuius ex inscitia, 2. de Inu. Magis etiam, 13. Fam. Magnopere, pro Q. R. Mediocriter, 9. Attic. Mediocriter de vsura, 10. Attic. Non ita valde, 11. Fam. Proximè atque, 9. Fam. Valde, 2. Attic. Valde pro aliquo, 8. Fam. Vehementer, 2. Tusc. Vehementer de aliquo, 2. Fam. Vehementius de rep. 4. Fam.

LABOROR. 3. Fam. 13. Hæc mihi ampliora multo sunt, quam illa ipsa propter quæ hæc laborantur.

***LABRON, oppidum.** 2. Qu. Fr. 5. Ut aut Pisis, aut Labrone con-scenderet.

LABRVM, oris humani extrema labra sunt. 1. de Nat. 20. Hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam. 1. de Ora. 87. Quæ isti Rhetores ne primoribus quidem labris attigerunt. 3. 136. Pericles in cuius labris leporem habitasse ferunt. 2. de Diu. 66. Apes quas dixisti in labris Platonis pueri cõseditis. pro Cæ. 28. Aliquid primoribus labris gustare, & extremis, ut dicunt, digitis attingit. Hortens. Quod in primoribus habent, ut aiunt, labris.

¶ *Vas, ad formam oris humani & laborum factum.* 15 Fam. 20. Labrum si in balneo non est, fac ut sit.

***ADIVNCT.** Extrema, pro Cec. Primoribus gustare, pro Cæ. Tremencia, in Pison.

LAC, vos vitalis. de Sen. 56. Villa abundat lacte, cateo, melle. 2. de N. 128. In iis animantibus quæ lacte aluntur, omnis fere citius matrum lactescere incipit. 3. Tusc. 2. Ut penè cum lacte nuncius errorem fuisse videamur. 1. de D. 98. Quondam lactis imber efflavit.

† **ADIVNCT.** Latum, 1. de Diu. ex Poëta.

LACÆNA, mulier. 1. Tusc. 106. & 2. 36.

LACEDÆMON, Sparta vrbs. 2. de Leg. 39. Lacedæmon illa scœra nervos iussit, quod plures quam septem haberet, in Timothei fidibus inde demi. 3. 16. Lacedæmone Ephori non sine causa à Theopompo oppositi sunt regibus.

LACEDÆMONI, Spartana, Lacones. 1. Tusc. 100. Lacedæmonij cuiusdam constantia in morte contemnenda. 13. Fam. 21. Lacedæmonij sua maiorumque suorum autoritate satis commendati fidei tua. 1. de Diu. 95. Lacedæmonij regibus suis augurem assessorum dederunt. 1. Tusc. 101. Lacedæmonij alacri animo in Thermopylis occiderunt. 1. de Diu. 95. Lacedæmonij de rebus maioribus semper aut Delphis oraculum, aut de Ammonæ, aut à Dodone petebant. 5. Tusc. 42. Lacedæmonij, Philippo minitanti per literas se omnia quæ conantur, prohibiturum, quaesiverunt, Num si esset etiam mori prohibitorum? 1. Diu. 95. Lacedæmonij senibus (sic enim consilium publicum appellant) augurem interesse voluerunt. 1. Tusc. 101. Lacedæmoniorum gens fortis fuit, dum Lycurgi leges vigeant. pro Flacc. 62. Lacedæmoniorum laus. pro Mur. 74. Lacedæmoniorum mores. 1. Offic. 64. Lacedæmoniorum omnis mos inflammatus cupiditate vincendi. pro Flac. 62. Lacedæmoniorum spectata & nobilitate virtus. 1. Diu. 75. Lacedæmonis Leutricæ pugna calamitas multis signis antè denunciata est. Ibid. 74. Lacedæmonis cuiusmodi significatio facta sit, paulò ante Leutricæ calamitatem. Cat. 20. Apud Lacedæmonios quidem ij qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam appellabantur senes. 1. Diu. 96. Lacedæmonis qui præerant, non contenti vigilantibus curis, in Pasithæo fano somniandi causa excubabant, quod vera quieti oracula dicebant.

LACERANDVS, pro Quin. 50. Ad reliquias vitæ lacerandas & distrahendas.

LACERATIO, laniatus. 1. P. 42. Magna lætitia afficiebar ex corporis tui laceratione. 3. Tusc. 62. Muliebres lacerationes generat.

† **ADIVNCT.** Muliebres genarum, 3. Tusc.

LACERATVS, distractus, dissipatus. 10. A. 5. Reliquum corpus tractum & laceratum abiicit in mare.

LACERNA, penula vestis. 2. A. 76. Rhodius cum calceis & toga, nullis nec caligis, nec lacerna.

LACERO, conserpo, dirumpo, conscindo, discindo, carpo, dilacero, dilanio. 2. At. 8. Meus me mucor lacerat & conficit. 3. Tusc. 27. Aggreditudo lacerat, excess animum, planèque conficit. 2. A. 86. Hæc te lacerat, hæc cruentat oratio. 1. Offic. 57. Qui lacerant omni scelere patriam. Postquam in Senat. 3. Lacerare rempublicam. de Clar. 156. Obtræctatio inuidiæ, quæ solet lacerare plerosque. 2. de Or. 240. Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. 11. A. 5. Verborum contumeliis aliquem lacerare. pro Dom. 59. Vxor mea, quam vexauisti, raptauisti, omni crudelitate lacerauisti.

LACEROR, pro Mil. 87. Morrem alicuius lacerari.

¶ *Syntaxis.* Vitæ reliquias lacerare ac distrahere. Tractum & laceratum corpus. Mucor, agrivando lacerat & conficit. Lacerare, & erumnerè aliquem oratione.

LACERTA, serpentis genus. 2. At. 6. Tempestates non sunt adlertas captandas idoneæ. 2. de Diu. 62. Qui magis anguibus quam lacertis?

LACERTOSVS, robustus, nervosus. 8. A. 26. Saxa centurio pugnat & lacertosus.

LACERTVS, brachium a cubito ad manum: vires, nervi. 2. Tusc. 11. O pectora, o terga, o lacertorum tori. Ibid. 37. Humeri, lacertus manus. de Sen. 27. Athletæ senis lacerti mortui sunt. Ibid. Milo ex lateribus & lacertis suis nobilitatus est. 1. de Or. 242. Amantatas hastas ab aliquo accipere, & eas oratoriis lacertis viribus que torquere.

¶ *Vires, nervi, robur, pondus, gravisitas.* de Cl. 64. Quanquam in Lysimachis sunt sæpe lacerti, sic ut fieri nihil possit valentius.

† **ADIVNCT.** Oratorij, 1. de Or. Mortui, de Sen.

LACSENDVS, pro Pomp. 23. Nationes quas nunquam populus Romanus neque lacessendas bello, neque tendandas putat.

¶ 7. Fa. 13. Procax in lacessendo. || & 1. de Or. 17.

LACESSITVS, irritatus. 1. At. 10. Quibus epistolis sum abs te lacessitus ad scribendū. 2. de Or. 230. Videmur quieturi fuisse, nihil essent lacessiti. Ibid. Omnino probabiliora sunt quæ lacessidimus, quam quæ priores. 1. de Or. 32. Arma, quibus vel te lacessidimus ipse esse possis, vel prouocare improbos, vel te vlcisci lacessidimus.

† **ADVERB.** Mediocriter, 1. Fam.

LACESSO, prouoco, irrito, tento. 3. Fam. 8. Hos ego sermone lacessidimus nunquam, sed non valde repressi. pro Mil. 85. Vt irritum, ferocem.

feroque lacessere aliquem. 11. Fam. 3. Nos te Antoni nulla lacessimus iniuria. 2. A. 1. Tu ne verbo quidem violatus vltro maledictis. me lacessisti. I. P. 55. Responstone me inimica homo promptissimus lacessuit.

¶ *Inuicem amice.* 12. Fam. 30. Non enim te epistolis, sed voluminibus lacesserem. Ibid. 20. Sic igitur facies, meque amabis, & scribo pro aliquo lacesses: ego enim respondere facilius possum quam provocare.

L A C E S S O R, *pronocor.* 2. de Ora. 30. 1. Testis sæpe non lædit, nisi lacessatur.

† A D V E R B. Vltro maledictis, 2. Phil. Vltro improbos, 3. Catil.

¶ Syntaxis. *Lacessere & irritare bello. In lacessendo proax. Ad scribendum lacessit. Sermones lacessere aliquos. Maledictis lacessere.*

L A C I A D E S. 2. Offic. 64. Cimon Atheniensis instituit, vt omnia præberentur, quicunque Laciades in villam suam diuertisset.

L E G E, H O S P I T A L I S.

L A C I N I A, *pars vestis extrema & laxior.* 3. de Orat. 108. Illud alterum genus obtinent, id ipsi sumque lacinia. 16. Fa. 2. 1. In lacinia seruans ex mensa secunda femina.

L A C I N I V S. 1. de Diu. 48. Iuno Lacinia.

L A C O N, *Lacedæmonium.* 5. Tusc. 49. & I. III.

Consilijs nostris laus est attonsa Laconum.

L A C O N I C V M, *vaporarium.* 4. Att. 9. Nostram ambulationem & Laconicum cum poteris, inuisas.

L A C O N I S M V S, *breviloquentia.* 11. Fam. 2. 5. Breuitatem secutus sum te magistro. ibid. Sed quid ago? non imitor λακωνισμῶν tuum, altera iam pagella procedit.

L A C R Y M A. Part. 57. Cito arefcit lacryma, præsertim in alienis, malis, 1. de Inu. 10. Lacryma nihil citius arefcit, vt dicit rhetor Apollonius. 7. V. 171. Paulò antè lacrymas non tenebamus. de Som. 5. Equidem vim lacrymarum profudi. pro Font. 38. Lacrymas profundo. pro Plan. 104. Lacrymæ, quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti. 2. A. 64. Me miserum, consumptis lacrymis tamen infixus animo hæret dolor. 2. Tusc. 48. Si fe lamentis muliebriter lacrymisque dedet. 5. Fam. 14. Tradere se lacrymis ac tristicia. de Senect. 73.

Nemo me lacrymis decoret, nec funera fleu & Faxit, cur? volito cuius per ora virum.

5. V. 207. Sustinere populus Rom. nationum luctum, lacrymas, quarimonias, non potest.

† A D I V N C T. Diurnæ, 3. Tusc. Grata, inuidiosa, pro Pl. Multæ, 2. de Nat. Multæ, & affidua, quotidiana, 4. Fa. Plures, 14. Fam. Plurimæ, pro Rab. Populares, 5. Ver. Pueriles, Postq. in Senat.

¶ Syntaxis. *Lacrymas tenere. Lacrymas se dare, dedere, tradere. Profundere, effundere lacrymarum vim.*

L A C R Y M A N S, pro Sest. 144. Video hunc oculis lacrymantibus me intuentem.

L A C R Y M O, *Lacrymas effundo vel profundo, sillacrymo.* 15. Attic. 26. Te vt à me disceseris, lacrymasse molestè ferebam. 1. Tusc. 93. Ait Callimachus multò sæpius lacrymasse Priamum, quam Troilum.

† A D V E R B. Multò sæpius, 1. Tusc.

L A C H Y M O R, *act. lacrymo.* 7. V. 120. Quis tam fuit illo tempore durus & ferreus: quis tam inhumanus: præter te vnum, qui non illorum ætate, nobilitate, miseria commoueretur? ecquis fuit, quin lacrymaretur?

L A C R Y M O S V S, in Arat.

L A C R Y M V L A, pro Pl. 76. Non modò lacrymulam, sed multas lacrymas videre potuisti.

L A C T E N S, *lac sugens.* 2. de Leg. 29. Hostia lactens, &c. 3. C. 19. Romulus, quem in auratum in Capitolio paruum atque lactentem vberibus lupinis inhiantem fuisse meministi. 2. de Di. 47. Romulus lactens fulmine ictus. Ibid. 85. Puer lactens in gremio matris mammam apperens.

L A C T E S C O, *in lac conuerto, vel lacte impleor.* 2. de N. 128. In iis animabus, que lacte alitur, omnis ferè cibus lactescere incipit.

L A C T E V S, *circulus, candens circus.* de Somn. 8. Circulus lacteus splendidissimo candore inter flammæ elucens. & ibidem de eo multa. in Ar.

*Vidisti magnum candentem serpere circums
Lacteus hic nimio fulgens candore notatnr.*

L A C V N A, *ossa, indigentia, inopia, vacuitas.* 4. V. 138. Dederunt operam, vt illum lacunam rei familiaris explerent. 12. Att. 6. Vide ne qua lacuna sit in auro: id est, fraus.

† A D I V N C T. Cæcæ, Arat.

L A C V N A R, *trabs, seu triclinij superior pars.* 5. Tusc. 62. Gladium è lacunari seta equina appensum demitti iussit.

L A C V N O S V S, *lacuna, habens.* 2. de Nat. 47. Mundus nihil habet eminens, nihil lacunosum.

L A C V S, 6. V. 107. Circa Ennam lacus lucique sunt plurimi. 7. 187. Deæ, que illos Enneses lacus lucosque colitis. 1. de D. 100. Cum lacus Albanus præter modum creuisset. pro Mil. 75. Lacus Precius. 1. Tusc. 37. Inde in vicinia nostra Auerni lacus. pro S. R. 89. Lacus Curtius. ¶ Thrasimenus, Scruilius.

¶ *Item vas, è quo mustum expressum fuit.* de Clar. 287. Noua ista quasi de multo & lacu feruida oratio fugienda est.

† A D V E R B. Plurimi, 3. Ver.

L A E D O, *offendo, aliquid mali alicui infero, violo, iniuriam facio.* pro Cec. 23. Non minùs nos stultitia illius subleuat, quam lædit improbitas. 2. de Or. 301. Sæpe testis non lædit nisi lacessit. pro Mur. 87. Is iniuste neminem lædit. pro S. R. 111. Qui fidem lædit oppugnat omnium commune præsidium. 1. Fam. 7. Quos tu reipublicæ causa læderas. 5. V. 1. Qui alterum, nulla priuatiu læsi iniuria, in iudicium vocant. 5. Fam. 1. Nec absentem me ludibrio læsum iri.

† A D V E R B. Apertè, imprudenter, 1. de Inu. Contumeliosè, 1. Att. Grauius, 6. Ver. Iniuste neminem, pro Mur. Liberè aliquem, 7. Ver. Diutius famam, pro Clu.

L A E N A, *vestis auguralis, amiculum.* de Clar. 56. Cum M. Popilius sacrificium publicum cum læna faceret. bis. Lege, A. M. I. C. I. O. 3.

L A E S I O, *Oratorum quoddam ornamentum.* 3. de Or. 203.

L A E S V S, *offensus.* 2. de Or. 305. Si læsus efferrare iracundia.

† A D V E R B. Grauitèr ab aliquo, 10. Fa. Priuatiu iniuria, 5. Ver.

L A E T A B I L I S, *lætandus, lætia dignus.* 1. Tusc. 49. Quod vt ita sit quid habet ista res aut lætabile, aut gloriosum? 4. 37. Cui nihil nimis lætabile ad efferendum videri potest.

L A E T E, *b. lære.* 9. A. 7. Is autorem Senatus lætè atq; insolèter tulit.

L A E T A N S, *læus.* pro Clar. 28. Cassia lætanti iam animo & spe optima confirmata, nubir Oppianico.

L A E T I F I C O, *lætitiæ affero, lætitiæ afficio.* 2. de N. 102. Accessus solis lætificat terram, vt cum cælo hilarata videatur. Ibid. 130. Indus non aqua solùm agros lætificat, sed eos etiam conserit.

L A E T I F I C V S, 1. Tusc. 69. Vires lætificæ non intermitunt pampinis pubescere. Poëta.

L A E T I T I A, *lætitiæ voluptas, alacritas, gaudium, hilaritas.* 4. Tusc. 14. Lætitiæ, opinio recens boni præsentis, in quo efferri rectum esse videatur. 1. de Or. 197. Percipietis etiam illam ex cognitione iuris lætitiæ & voluptatem, quod, &c. 14. Att. 12. Lætitiæ, apertissimè tulimus omnes. 1. de Or. 243. Itaque hilaritatis plenum iudicium ac lætitiæ fuit. 2. 72. Iudex tum ad tristitiam, tum ad lætitiæ est contorquendus. Br. 7. Quæ lætitiæ Senatus, quæ alacritas erat. pro Pl. 103. Nolite, iudices, inimicis meis dare lætitiæ. 14. At. 12. Dare lætitiæ alicui. pro Mil. 78. Milomaxima lætitiæ populum Romanum affecit. 1. de Fin. 25. Recta & honesta quæ sint, ea facere ipsa per se lætitiæ, id est, voluptatem. 2. Fam. 10. Comitia ista præclara, quæ me lætitiæ exultarent. 14. At. 6. Exultant lætitiæ in municipiis. 2. Fam. 9. Repentè verò incessi omnibus lætitiis. 14. A. 1. Lætitiæ risus satis est maximæ præclarissimæque pugna. 15. At. 15. Capere lætitiæ oculis. pro Mil. 99. Lætitiæ de interitu P. Clodij. 1. C. 26. Hic tu qua lætitiæ perfruerè? quibus gaudiis exultabis? quanta voluptate bacchabere? Postquam ad Quir. 2. Incredibili, qua nunc vestro beneficio fruor, lætitiæ voluptate caruissem. 2. de D. 56. Galli victores alacritate & quasi lætitiæ ad canendum excitantur. 2. A. 21. Quid ergo, in tanta lætitiæ cunctæ ciuitatis, me vnū tristem esse oportebat. pro Deiot. 26. Aliquis lætitiæ elatus.

† A D I V N C T. Certa, 3. Catil. Communis omnium, diurni, pro Mil. Elata, gestiens, immoderata, 3. Tusc. Exultans, in Top. Futiles, impotens, 5. Tusc. Inanis, 10. Fam. Incredibilis, 1. Fam. Magna, 6. Fam. Maior, in Pif. Maxima, 3. Fam. Minor, vera, pro Marc. Mira, 15. Attic. Mirifica, 4. At. Nimia, turpis, 4. Tusc. Popularis, 2. de Leg. Recens, summa, pro Sest. Subita, 1. de Inu. Tanta, 6. Philip.

¶ Syntaxis. *Lætitiæ percipere, ferre: id est, accipere. Contorquendus index ad lætitiæ. Efferre aliquem lætitiæ. Lætitiæ exultare. Incessi omnibus lætitiis. Lætitiæ capere. Lætitiæ elatus.*

L A E T O R, *exulto, triumpho, lætitiæ effror, omnibus lætitiis incedo, lætè fero, lætitiæ capio, lætitiæ aperte fero.* 7. V. 120. Lætaris tu in omnium gemitu, & triumphas. pro S. R. 136. Hac perfecta esse gaudeo, vehementer lætor. pro Pom. 3. Illud in primis mihi lætandum esse iure video. 1. Fam. 7. Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari. ad Br. 4. De Cassio lætor, & reip. gratulor. pro Mar. 34. Lætor de hac re. 11. A. 9. Deinde ea libidinum turpitudine, vt in hoc sit semper lætatus.

¶ Syntaxis. *Pacè, in, de pacè lætari. Illud lætandum est.*

† A D V E R B. Aequè lætitiæ aliorum, 1. de Fin. Apertè, 14. Att. Magno perè, 3. Tusc. Mirabiliter, 11. Fam. Valdè reditu, vel potius reuersione. 16. Att. Vehementer, pro S. R. Vehementius honore, pro Planc. Vehementissimè, 13. Fam.

L A E T V S, *lætanti animo, bono animo, alacri & erecto animo, alacer, bilis.* pro Font. 23. Hi contrà vagantur læti atque erecti passim toto foro. pro Mur. 49. Catilina interea alacer atque lætus. 2. de Fin. 13. Ille Cælicianus, qui omnibus lætitiis lætum esse se narrat. pro Sest. 1. Aliquem alacrem atque lætum volitare. 2. V. 17. Lætus atque alacer. (Humilis & demissus. 8. Att. 9. Læto vultu gratulari. 3. de Orat. 153. Læta segetes. 2. de N. 156. Vberimi & lætissimi fructus vitium. de Sen. 53. Vna quid potest esse tum fructu lætiæ: tum aspectu pulchrius. Ibid. 54. Nec verò segetibus solùm, & pratis, & vineis, & arbutis, res rusticæ lætæ sunt, sed pomariis etiam & hortis, tum pecudum pastu & apum

- apum examibus, tum florum omnium varietate.
 & Syntaxis. *Latus & erectus. Alacer & latus. Omnibus letitij latus. Latus vulcus, segetes, fructus. Vna fructu nil latitius, id est, in fructibus, &c. fructibus.*
- LÆVVS**, *sinister*. 1. de D. 12. Iupiter cornicem à læua, cornuum à dextra canere iussit. 4. Acad. 89. Diana facem iacit à læua. Ibid. 145. Læua manus. de Vn. 42. Ad læuam.
- LÆGENA**, *vas vinarium ad ferendum habile*. 16. Fam. 26. Mater nostra, quæ lagenas etiam inanes obsignabat, ne dicerentur inanes aliquæ fuisse, quæ furtim essent exsiccata.
- † **ADIVNCT**. Inanes, 16. Fam.
- LÆGŪNCYL A**, *lagena parua*. 6. Att. 1. In his inuentæ sunt quiaque lagunculæ matronarum.
- LAMBŌ**. 5. V. 28. Hi canes, quo tribunal meum vides lambere.
- LAMENTABILIS**, *queribundus*. 2. de L. 64. Sumptuosa funera & lamentabilia. 2. Tusc. 32. Lamentabili voce deplorans. || *ibid.* 57. Sin erit ille gemitus lamentabilis, &c.
- LAMENTANDVM**. 4. C. 4. Vt nemo ne ad deplorandum quidem reipub. nomen atque ad lamentandam tanti imperij calamitatem relinqueretur.
- LAMENTANS**. 3. de Orat. 212. Matrémne vt miseram lamentantemque videam.
- LAMENTATIO**, *querimonia, questus, lessus*. 1. Tusc. 30. Lugubris lamentatio fletusque mœrens. 4. 18. Lamentatio est ægritudo cum eiulatu. 6. V. 47. Fletus mulierum, & lamentationes fieri solitas pro his rebus. Ora. 131. Plangore & lamentatione compleri forum. 2. de In. 78. Cum gemitu & lamentatione. Postqu. in Sen. 16. Illa lamentatio & gemitus vrbis. 2. de L. 59. Lamentatio funeris. pro Fon. 37. Nolite pati, iudices, aras deorum immortalium quotidianis virginis lamentationibus de vestro iudicio commoueri.
- † **ADIVNCT**. Lugubris, 4. Tusc. Noua, pro Mur. Quotidianæ, pro Pont. Solitæ. 4. Cat.
- & Syntaxis. *Lugubris lamentatio. Fletus & lamentatio. Plangor & lamentatio. Gemitus & lamentatio: & contra.*
- LAMENTOR**, *deploro, lamentationem facio*. 1. de Or. 245. Lapidem hercule omnes flere ac lamentari coëgisset. 12. A. 2. Lamentari vxorem videbam. 1. Tusc. 75. Nam hæc quidem vita mors est: quam lamentari possem, si liberet. 5. 112. Cuius cæcitatem cum mulierculæ lamentarentur, Quid agitis, inquit, &c.
- † **ADVERB**. Flebiliter, modicè, 2. Tusc. Temerè, 4. Tusc.
- & Syntaxis. *Lamentari simpliciter: & damnum, &c.*
- LAMENTVM**, *lamentatio*. I. P. 88. & 2. de L. 64. In fordibus, lamentis, luctuque iacuiisti. 2. Tusc. 48. Si se lamentis muliebriter lacrymisque deder. *Leges I N E.*
- LAMINA**. 7. V. 162. Qui cum ignes ardentésque laminæ, cæteri que cruciatus admouebantur. 2. de L. 58. Ad eam aram lamina inuenta est, & in ea scriptum, Domina honoris. *Ego lego, Lamina honoris.*
- † **ADIVNCT**. Candentes, 7. Ver.
- LAMPAS**, *lyconus, lucerna*. 4. V. 115. Vidi argenteum Cupidinem cum lampade. 3. de N. 41. Ille cui monte Oetæo illata lampades fuerunt.
- LAMPASCENI**, *populi*. 3. V. 63. Lampasceni officiosi, maxime sedati & quieti.
- LAMPASCVM**. Ibid. Oppidum est in Hellesponto Lampasum, in primis clarum & nobile.
- LANA**. Hort. Sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam.
- † **ADIVNCT**. Publica, 7. Ver.
- LANEVS**. 3. de Nat. 83. Atque ei laneum pallium iniecit.
- LANGVEFACIO**, *languorem affero*. 2. de Le. 38. Incitare languentes, & langvescere excitatos. *aliter*, Languere facere.
- LANGVENS**, *languidus*. 1. Offi. 133. Sine contentione vox nec languens, nec sonora. 10. Fa. 28. Senatus languens, & defessus. 2. de Orat. 186. Facilius est currentem, vt aiunt, incitare, quam commouere languentem. Ibid. 35. Languentis populi incitatio & effrenati moderatio.
- LANGVEO**, & **LANGVESCO**, *flaccesco, languidus fio*. (*Exulto*. I. P. 82. Quanquam languet iuuentus, nec perinde atque debet, in laudis & gloriæ cupiditate versatur. 1. de Diu. 60. Cum dormientibus ea pars animi languet. 1. de Nat. 7. Cum ocio langueremus, Philosophiam nostris hominibus explicandam putauit. 4. Acad. 6. Hebescere & languere in otio. 3. A. 12. Cumque languerem de via, & mihimet displicerem, misi, &c. 8. 4. Consensus populi, si nos langvescimus, debilitetur necesse est. 12. 8. Ipsa illa Martia legio langvescet & mollietur. de Sen. 28. Orator metuo ne langvescat senectute. 4. de Fin. 65. Corpore alius langvescat. Or. 6. Spem infringi, & langvescere industriam. 3. Off. 3. Et otio fruor, nec sollicitudinem languere patior.
- † **ADVERB**. Planè, 1. de Nat.
- & Syntaxis. *Hebescere otio, & languere. De via languere sibi, displicere. Solitudinem langvescere non patiari: id est, non frustra otio fruari.*
- * **LANGVIDVLVS**. pro **QU**. Gall. Coronæ languidulæ.

- LANGVIDVS**, *languis, tardus, debilitatus*. (*Operosus, aliquid non est, sed etiam est operosa, & semper agens aliquid & molliens*. 8. A. 21. Non etiam languidiores facti sumus. pro Lig. 28. Languidior studio in causa fuistis. 1. Qu. Fr. 2. Qui ante am alieniores fuerant & languidiores, nunc honorum odio se cum bonis coniungunt. 1. de Ora. 226. Mollis, languidus, enervatus, omnia ad voluptatū corporis, dolorēque referens. 2. C. 10. Vno languidus. 2. de Fin. 39. Vt tardam & languidam pecudem.
- & Syntaxis. *Non est senectus languida & iners. Languis fundus in causa esse. Mollis languidus, enervatus. Tardus & languidus.*
- LANGVOR**, *stupor*. 1. Offi. 123. Cauendum est, senectus ne languori desidia que se dedat. 3. 1. Otiū & solitudo languorem auferunt hominibus. 2. de Diu. 128. Animus cum languore corporis nec membris uti, nec sensibus potest, incidit in varia via de incerta. 14. Att. 6. Vider languorem bonorum. 7. A. 1. Expectatio legatorum quantum afferat languoris animis quis non videri. In Sall. 15. Exprobrare languorem & soporem alicui.
- & Syntaxis. *Dare se languori & desidia. Fert otium languorem.*
- LANIANS**. 1. de D. 106.
- Quem se torquentem lanians, rostris, & cruentans, &c.*
- LANIATVS**, *laceratio*. 1. Tusc. 104. Quid mihi fetarum lanians oberit nihil sentienti?
- * **LANIFICIUM**. Oecon. 1. Quibus ad lanificia vtuntur. *ibid.* Quæ ad lanificia pertinent.
- LANIGER**. 1. de D. 44. Pecus lanigerum eximia pulchritudine.
- LANIO**, *dilatio*. 2. de D. 63.
- Cum ferus immani lanianit viscera morsu.*
- LANIOR**. 1. Tusc. 108. Laniani à feris. 7. Fam. 1. Cum homo imbecillus à valentissima fera lanianus.
- LANISTA**, *gladiator magister, qui domi gladiatores habet & instruit, quos deinde locet & vendat munerariis*. pro S. R. 17. & 118. Hic nuper se ad lanistam contulit. I. P. 27. Quo in spectaculo mira reip. æquitas erat, vter eorum perisset tanquam lanista, in eorum fieri putabat. 1. At. 13. Reus tanquam clemens lanista fragalissimum quemque fecerbat.
- † **ADIVNCT**. Clemens, 1. Attic.
- LANIVS**, *qui pecora laniat, & vendit carnes*. 1. Off. 150. Catarij, lanij, coqui, fartores.
- LAVVIVM**, *ciuitas*. 4. Attic. 13. & 2. cont. Rull. 95.
- LAVVINVS**. pro Cornel.
- LANX**, *libra lances, patina, vas, cibus ferendis aptum, atque eiusdem quoque forma appenduntur lances libra, in quas pondera impenduntur*. 6. At. 1. Lancibus & splendidissimis canistris nos soles palatere. 4. Acad. 38. Etenim necesse est, vt lancem in libra ponderibus impositis deprimi, sic animum perspicuis cedere. 5. de Fin. 9. & 5. Tusc. 51. Virtutis autem amplitudinem quasi in altera libra lance ponere, terram, mihi crede, ea lanx & maria deprimat.
- † **ADIVNCT**. Splendidissima, 6. Attic.
- LAODICEA**, *vrbs, qua est in Tyria ad mare*. 12. Fam. 14.
- LAODICENSIS**. 5. 20. Ciuitas Laodicensis.
- LAODICENVS**. 12. 13. Laodiceni amientores.
- LAPATHVS**, *herba, nota*. 2. de Fin. 25. Non igitur lapathi suauitatem accipenser Gallonij Lælius anteponebat, sed suauitatem ipsam negligebat.
- LAPIDATIO**, *lapidum iactus*. pro Dom. 14. Inde saxis facta lapidatio est. 6. V. 95. & 2. de Or. 197. Fit magna lapidatio.
- † **ADIVNCT**. Ampla, 6. Ver. Magna, 2. de Orat.
- & Syntaxis. *Lapidatio fit: & saxis lapidatio.*
- LAPIDATOR**. pro Dom. 13. Percussor, lapidator, &c.
- LAPIDEVS**. 2. de D. 60. Imber lapideus aut sanguineus. 2. de L. 45. Ligneum autem quodcumque voluerit, vno è ligno cauato, & itemque lapideum. || 7. Fam. 12. Iupiter lapideus.
- LAPIDICINA**, *locus, ubi lapides exciduntur*. 1. de D. 23. & 248. In Chiorum lapidicinis saxo diffusio caput extitisse Panici.
- LAPIS**, *saxum, flex*. 2. de Or. 197. M. Æmilium lapide percussum esse constabat. pro Dom. 13. A quibus ille se lapidibus percussum & percussum esse dixit. 1. de Orat. 245. Lapidem hercule omnes flere coëgisset. I. P. 35. Præterque duos de lapide empositi Trib. pleb. pro Milo. 42. Lapidem iacere. pro C. Corn. 1. Elicentur lapidibus homines.
- † **ADIVNCT**. Necessarij ad vsum hominum, 1. Fa. Rediuius, 3. Ver.
- & Syntaxis. *Lapidibus aliquem appetere, atque percutere.*
- LAPITHÆ**, *populi in Pison*. 22. Conuiuium Lapitharum.
- LAPSIO**, *lapsus*. 4. Tusc. 28.
- LAPSVS**, *delapsus*. 10. A. 8. Cassius lapsus paucis post diebus conquebatur || aliis, Cassij classis.
- LAPSVS**, *prolapsio, cursus, lapsio*. 1. de Diu. 100. Si lacus emissus lapsu & cursu suo ad mare profuisset. 2. de Na. 99. Volucrum lapsus atque cantus. 1. de D. 17. Stellæ errantes certo lapsu & cantu quo feruntur. de Sen. 52. Vitis serpens multiplici lapsu & cantu. 2. de Or. 339. Sunt populares multi varique lapsus. 1. Acad. 44. Continere temeritatem à lapsu. de Consolat. Catosus lapsus quodam & facili lapsu ad deos peruolare.
- † **ADIVNCT**.

† ADIVNCT. Certus, vetustus, 1. de Diu. Multi, populares, variique, 2. de Or. Multiplex, ac erraticus, de Senec. Præcep. in Ar.

† SYNTAXIS. Fluminis lapsus & cursus. Lapsus volucrum, stellarum, & Eraticus vni lapsum.

LAQUEATUS, laquearibus seu lacunaribus ornatus. 3. V. 133. & 2. de Le. 2. Templum vndique tectum, & pulcherrimè laqueatum. 1. Tulc. 85. Tecta cæla & laqueata.

† ADVERB. Pulcherrimè, 3. Ver.

LAQUEVS, vinculum. 6. V. 37. Homini iam collum in laqueum inferenti lubuenisti. pro Mil. 41. Cùm illam belluam iudicij laqueos declinarem, iam irrecitam tenerem. 1. de Or. 42. Stoici disputationum suarum laqueis te irretitum tenerent. 5. Tuf. 76. Laquei Stoicorum pro Cla. 150. Putant enim minùs multos laqueos legum ac iudiciorum sibi propofitos esse oportere. de Fat. 7. Ad Chryfippi laqueos reuertamur. pro Cec. 83. Acquitatem rei verbi laqueo capi non oportet.

† ADIVNCT. Arctiores, 3. Ver. Multi, pro Clu.

† SYNTAXIS. Laqueos iudicij declinare. Verbi, disputationum laquei. Laqueus domus tota, penates, dij patrij, vel domestici. 1. Fa. 9. Crasus penes à meis laribus in prouinciā est profectus. 5. V. 27. Reus penes à meis laribus suum. &). Redire ad suum larem linquere larem familiarem suum. &). Alicui manus allatas esse familiarem. pro Quint. 85. 16. Att. 4. Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares. de Vn. 34. Dij, quos Græci δαίμονας appellat, nostri opinor lares: si modo hoc rectè conuersum videri potest. 2. de Legib. 19. Lucos in agris habent, & larium sedem. 3. de Nat. 63. Aedes larum & malæ fortunæ.

† ADIVNCT. Familiaris, 5. Ver. Familiares, 16. At.

LARGE, largiter, liberariter, prolixè, copiosè. pro Mur. 10. Quod dandum est amicitiae, largè dabitur à me, &c. pro S.R. 23. Largè effusè que donare. 5. V. 204. & 6. 62. Largè liberalitèrque. 3. de N. 69. Munificè & largè dare aliquid. 3. Ver. 158. Largissimè mihi copia facta est eius rei. Qu. de Pet. 34. Largè & honorificè promittere aliquid. 2. de N. 12. 1. Pastum animantibus largè & copiosè natura comparauit.

† SYNTAXIS. Largè ac liberalitèr. Largè & effusè. Munificè & largè. Largè & copiosè. Largè facere copiam. Largè & honorificè promittere.

LARGIENDVM. 3. Fam. 8. Cùm naturā semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior.

LARGIFLVS. 3. de Or. 155. Largifluus imber. Pacuij.

LARGIOR, dono, largitionem facio gratis. or. de Senec. 83. Si quis deus mihi largiatur, vt ex hac ætate repuerascam, valdè recusem. pro Quint. 8. Cui summam copiam facultatèrque dicendi natura largita est. 1. de Or. 68. Duo illa relinquamus, id largiamur inertiae nostre. 5. Fa. 12. Amorique nostro plusculum etiam quam concedit veritas, largiare. 4. ad Her. 10. Triptolemus cum omnibus semen largiretur. 2. A. 43. Quā facultatem mihi multitudo istius vitiorum largitur. pro Qu. R. 27. Largitus est Fanianus Roscio. 1. Off. 43. Quidam eripiunt alijs, quod alijs largiantur. de Ar. 54. Vriusque horum secunda fortuna regnum est largita, aduerfa mortem.

† ADVERB. Apertissimè, de Arusp. Inconsultè, 2. Offic.

LARGITAS, liberalitas. de Cl. 16. Vt augere etiam possimus largitatem tui muneris. 2. de N. 156. Terra fruges maxima largitate fundit.

LARGITE, largè. Antequam 19. Itaque vt ego in concione mea nihil ponam de rebus meis gestis, tamen in animis & memoria vestra largiter relinquam.

LARGITIO, effusio corruptela. 2. Off. 52. Largitio quæ ex re familiari fit fontem ipsam liberalitatis exhaurit. 2. con. Rull. 10. Largitio quæ verbis ostentari potest, reuerà fieri nullo pacto potest. 2. de Or. 105. Liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atque largitione seingere. 2. Off. 55. Largitio fundum non habet. prouerbiū. pro Pl. 37. Quam quisque tribum turpi largitione corrumperet. 2. Off. 53. 1. Fa. 1. Philippus largitionem corruptelam dixit esse. || pro Mur. 80. Largitio perniciofa.

† Administratio. pro Mur. 41. Acquitatis largitio.

† Concessio. pro Cor. 31. Nunquam intermissa est à maioribus nostris largitio & communicatio ciuitatis.

† ADIVNCT. Agraria, 2. Attic. Frumentaria, magna, Modica, tolerabilis, & necessaria reipub. popularis, salutaris reipub. 2. Offic. Maxima, in Pifo. Perniciofa, pro Mur. Regia, 1. Famil. Singularis, 2. cont. Rul. Turpis, pro Q.R.

LARGITIORE, corruptior. 1. Offic. 64. Existunt in republica plerumque largitores & factiosi, qui, &c. pro Pl. 37. Cuiusq; tribus largior esset. 4. C. 10. Homo largitor & prodigus.

LARGVS, liberalis vel porius, largior. 2. Off. 55. Omnino duo sunt genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales: prodigi, qui, &c. liberales autem, &c.

† Multus, amplius. 2. de N. 94. Cùm sol terras larga luce compleuerit.

LARINAS. pro Cl. 21. & 49. Larinas mulier.

LARINVM, oppidum. pro Clar. 24.

LARISSEVS. 13. Fam. 15. Hagesaretus Larisseus.

LASCIVIA, petulantia. 1. de D. 24. Achiui ita ab Illo profecti

sunt, vt protectione lati piscium lasciuam intuerentur. 2. de Fi. 65. Hilaritas, lasciuia, risus.

LASSITUDO, defatigatio. 2. de Inu. 14. Postquam illos arctius ex lassitudine dormire sensit. 12. Fa. 25. Quanquam sumus iam defatigati, sed nulla lassitudo impedit officium debet.

LATE, amplè, laxè. pro Cor. 13. Cn. Pompeij latè longèque diffusa laus. pro Sest. 97. Numerus huius generis latè varièque diffusus est. 1. de Nat. 54. Latè longèque peregrinari. 1. de Leg. 34. Res latè longèque diffusa. pro Mar. 30. Vagabitur nomen tuum longè atque latè. Or. 113. Fusè latèque dicere pro Pomp. 31. Bellum tam latè diuisum atque dispersum. 2. con. Rull. 69. Syllanus ager latissimè continuatus. 1. Offic. 92. Hoc latissimè patet, ad multosque pertinet. 1. de Ora. 235. Hæc ars latè patet, & ad multos pertinet. 3. Off. 70. Hoc latissimè manar. Ibid. Decorum quàm latè fufum fit, apparet. pro Cl. 173. Venenum latius potest additum in aliqua parte panis. alià: latentiùs potuit abditum. 1. de In. 86. Hoc maiorem quandam vim habet, & latius patet, quam hic exponitur.

† SYNTAXIS. Latè longèque diffusa laus. Latè varièque, Latè longèque, peregrinari. Fusè latèque, dicere. Latissimè continuatus ager. Res latissimè patens, ad multosque pertinet.

LATEBRA, recessus. pro Mar. 23. Cùm in animis hominum tantæ latebræ sint, tanti recessus. 2. de Fin. 107. Latebram habetes. pro Sest. 9. Cùm illa conuatiatio ex latebris atque ex tenebris erupisset. 3. de Leg. 35. Non fuit latebra danda populo, in qua, &c. 3. Off. 106. Videant, ne quærat latebra periuicio. 2. de D. 46. Sed te mirificam in latebram coniecisti. pro Rab. 22. Cùm ignauiæ ratio te in fugam atque latebras impelleret. pro Cæl. 62. Balnear, in quibus non intelligo, quæ latebra togatis hominibus esse possit. Ibid. 5. Nò possum omnes latebras suspicionum peragrare dicendo. 2. de Diu. 111. Adhibuit etiam latebram obsecratis. pro Pom. 7. Mithridates ita regnat, vt se Cappadociæ latebris occultare nolit. 3. Fa. 12. Ne in tabellæ quidem latebra fuisse absconditam malevolentiam.

† ADIVNCT. Parua, 2. Fam. Tantæ, pro Marc.

† SYNTAXIS. Animi latebra & recessus. Ex latebris & ex tenebris erumpere. Conijcere se in latebram. In fugam & latebram impellere. Suspicionum latebra, obscuritatis.

LATEBROSVS. pro Sest. 126. Via latebrofa.

LATENVS, obscurus, involutus. de Cl. 152. Rem latentem explicare definiendo.

LATENTER, clam. Top. 63. Cùm enim nihil sine causa fiat, hoc ipsum est fortunæ, euentus obscura causa, quæ latenter efficitur.

LATEO, latesco, delitescio, clam sum. || Multis nostri temporis hominibus in ore est, Me latet. Non me latet. Quod neque Cicero aut perfecta illius aetatis vlli vnquam dixerunt. Sed, fugit, non fugit me. Lege, FVGIO, Recentiorum autem est qui Græcorum phrasin imitati sunt, Latet me, non later: Cicero in sequente exemplo datiuum cum hoc verbo coniunxit. Plinius ramos multos latere dixit. 1. C. 15. Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latere valeat in tempore. 3. con. Rul. 12. Non paruum sub hoc verbo furtum latet. pro S.R. 118. Ibi scelus quoque latere inter tot flagitia putatore. Or. 237. Veritas in occulto latet. pro Rab. 21. Aliquem inclusum atque abditum esse, furim, &c. 1. Q. Fr. 1. Non latere in tenebris, neque esse abditum, sed oculis clarissimæ prouinciæ esse positum. pro Cl. 66. Omnia quæ in diurna obscuritate latuerunt, sic aperiam, vt ea cernere oculis videamini. Or. 61. Cætera in eo latent. pro Pom. 31. Qui locus tam fuit abditus vt latere. pro Quint. 74. Qui fraudationis causa latuerit. 12. A. 17. Quoniam sub nomine pacis bellum lateret. pro Planc. 34. Sed eum dolorem hic tulit paulo apertius, cum nimis ille sensus in alijs fortasse latuit. 1. de Leg. 17. Tractanda iura populorum, in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quæ vocantur iura ciuilia. pro Cec. 38. Vt tantum facinus non in æquitate defensionis, sed in vna litera latuisse videatur. Aca. Latet ista omnia magnis obscurata & circumfusa tenebris. Incer. Infidiæ, quæ latent in simulatione officij, aut in aliquo necessitudinis nomine.

† ADVERB. Abditè, 4. Ver. Occultè, 2. de Fin. Vitiliter, 2. de Nat.

† SYNTAXIS. Latere in, sub, in occulto. Non latens, aut absconditum, sed in oculis, ciuitatis, prouincia positum. inclusus & absconditus in occulto latet.

LATER, terra cocta, & in lapidem durata. 2. de Diu. 98. Num hæc in latere aut cæmento, ex quibus vrbs effecta est, valere potuit?

LATERIVM, Ciceroni villa. 4. At. 7.

LATERNÆ, instrumentum in quo lumen laet. Ibid. 3. Pauci in vestibulo pannosi sine laterna.

LATERNARIVS, qui laternam praefert. I. P. 20. Pifo Catilinæ laternarius.

LATESCO, in Arat. Hic equus à capite & longa cervice latescit.

LATEX, humor, seu liquor omnis, vt aqua, vinum, & alia. 2. de D. 63. Nos circum lateces gelidos, &c.

† ADIVNCT.

† A D I V N C T. Gelidi, 2. de Diu. Poëtæ.

L A T I A L I S, *Iupiter*. pro Mil. 86.

L A T I B V L V M, *latebra*. pro R.P. 42. Tum cum etiam fera latibulis se tegunt. in Vat. 4. Repente enim te tanquam serpens e latibulis intulisti. 1. Offic. 11. Animantes omnes querunt passum, latibula, &c. pro Fl. 31. Defendendi facilis est cautio, non solum latibulis occultorum locorum, sed etiam, &c. 12. At. 14. Volo emere aliquod latibulum, per fugium doloris mei.

☞ Syntaxis. *E latibulis se inferre. Occultorum locorum in defensione latibula.*

L A T I N A, *via*. pro Cl. 163.

L A T I N A, *feria Ioui Latialis sacra*. pro Plan. 23. Quibus e muni-
cipiis vix iam qui carnem Latinis petant, inveniuntur. 2. Qu. Fr. 4. Dies erant duo, qui post Latinas erant religiosi. 1. de Diu. 18.

— Cum tumulos Albano in monte niuales.
Lustrasti, & lato mastrasti lacte Latinas. & ibid.
Quod ferme dirum in tempus cecidere Latinas.

1. At. 2. Auiam tuam scito mortuam esse, quod verita sit, ne Latinæ in officio non manerent, & in montem Albanum hostias non adducerent.

L A T I N E. || Qui Latine scit (inquit Cardinalis) nouit ea aduerbio, Latine, id quoque ostendi quod aperte, clare, plane, quæ res notanda, & memoria mandanda est 7. A. 17. Gladiatorem appellauit ut appellent ij, qui plane & Latine loquuntur. 1. de Ora. 144. Purè & Latine loqui, de Opt. 4. Purè & emendatè loqui, quod est Latine, 3. de Ora. 26. Oratio Catuli, quæ est pura, sicut Latine loqui penè solus videatur. 1. 155. Cum ea quæ verterem Græcè, Latine redderem. 6. V. 2. Latine loqui, non aculatorie. de Clar. 108. Is perbene Latine loqui putabatur, literatiisque quam ceteri. Ibid. 2. 10. Curio Latine non pessimè loquebatur. & ibi de Latine loquendo 3. de Orat. 37. Vt Latine loquamur, verba efferamus ea, quæ nemo iure reprehendat. ibidem 40. Nostri minùs studet literis, quam Latine tamen. de Clar. 140. Non tam præclarum est scire Latine, quam turpe nescire. 5. A. 13. Num Latine scit?

☞ Syntaxis. *Planè & Latine loqui, Græca Latine reddere. Perbene Latine loqui, literatiisque quam. Non pessimè Latine loqui. Scire Latine.*

L A T I N I E N S I S, pro Pomp. 58. Qu. Cælius Latinienfis. de Aru. 20. Ager Latinienfis.

L A T I N I T A S, *sermonis Latini puritas*. 4. ad Her. 18. Latinitas est, quæ sermonem purum conseruat ab omni vitio remotum. Vitia in sermone quo minùs is Latinus sit, duo possunt esse: Sollicitus & Barbarismus. 7. Att. 3. Cæcilius non bonus autor Latinitatis.

☞ *Latij ius*. 14. 12. Multa illis Cæsar, neque me inuito, sed Latinitas erat non ferenda.

L A T I N V S, de Clar. 132. In corrupta Latini sermonis integritas. Ora. 150. Conseruatio Latini sermonis. 1. de Fin. 10. Sed ita sentio, & sæpe differui, Latinam linguam non modo non inopem, vt vulgò putarent, sed locupletiozem etiam quam Græcam. de Ar. 19. Itali ac Latini. 3. Tusc. 9. Multoque melius hæc notata sunt verbis Latinis, quam Græcis. Lim.

Conuersum expressumque Latina voce Menandrum.

L A T I O, 3. At. 26. Mihi in animo est, legum lationem expectare. pro Mur. 5. Latio legis. pro Dom. An si in ipsa latione tua captiam vrbe lapides iactis, manus collocata non est, &c.

L A T I T A N S, pro Clu. 39. Extrahitur domo latitans Oppianicus.

L A T I T O, *lateo* pro Qu. 54. Si latitare ac diutius ludificare videatur. pro Dom. 33. Iube adesse, latitat omninò.

† A D V E R B. Omninò, pro Dom.

L A T I T V D O, 1. de N. 54. In hac immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. 4. Ac. 116. Lineamentum sine vlla latitudine. 2. con. Rul. 67. Qui latitudinem possessionum tueri non possunt. 2. de N. 159. Latitudo humerorum. 2. de Ora. 91. Oris prauitas, & latitudo verborum. hic aduerte, verbi latitudinem.

L A T I V M, *regio Italia, in qua Saturnus Iouis arma fugiens latuit*. pro Ar. 5. Studiaque hæc & in Latio, & hic Romæ colebantur. 9. Fa. 15. Mirificè capior facetiis his, maxime nostratibus, præsertim cum eas videam primùm oblitis Latio, tum cum in vrbe nostram est infusa peregrinitas, nunc verò etiam brachchatis & Transalpinis nationibus.

L A T M V S, *mons Caria*. 1. Tusc. 92.

L A T O N A, *æ de Latona, Diana, & Apolline*. 3. V. 48.

L A T O R, 3. de N. 90. Ferræne vlla ciuitas latorem istiusmodi legis. 4. C. 10. Lator legis Sempronie. pro Mur. 3. & 13. A. 32. M. Cicero legis ambitus lator. 3. de Leg. 35. Itaque isti rationi neque lato quisquam est inuentus, neque autor vnquam bonus. pro Dom. 48. Suffragij lator in ista tua proseriptione.

L A T R O, *latrare, proprium est canum, cum impetum faciunt: sed homines quoque latrare dicuntur, cum irati clamitant*. 2. de Ora. 220. Hic frater meus à Philippo interrogatus, quid latraret: furem se videre respondit. 3. 136. *Lege*, C L E P S Y D R A, pro S. R. 56.

Canes qui & latrare & mordere possunt. de Cl. 58. Latrare etiam iam quidem Oratores, non loquuntur.

L A T R O, *prædo, ficiarius, grassator, excussor, qui in cade atque ca-
vinit, qui maleficio & scelere pacitur, archipirata, Spartacus*. 2. Offic.
40. Quin etiam latronum leges esse dicuntur, quibus præsum-
quantum rapere potuisset. 4. 15. Excursor & latro. 2. Offic.
☞ Bargulus Illyricus latro, & Viriatus Lusitanus. § 3. A. 5. Jamp-
rus latro.

† A D I V N C T. Archipirata, Postq. ad Quir. Armati, 5. Phil. Confec-
ti, funestus, pro Sest. Demens, paratissimus ad omnia, ep. ad Br. 11. 1.
peditus, pro Mil. Fecissimam, perditus, abiectusque, furentes, 10. Fa.
Fortis, 13. Phil. Importunissimi, 1. Fam. Impurus, 3. Phil. Maledictus,
2. de Diu. Multi, noti, ac insignes, sceleratus, atque egens, teterrimus,
11. Phil. Nefarius, in Piso. Perdurus, 7. At. Perditissimam, 2. Phil. Scelerat-
simus, 12. Fam. Teterrimus, 14. Phil. Turpissimus, pro Cal.

☞ Syntaxis. *Excursor & latro.*

L A T R O C I N A N S, 2. C. 16. Tamea latrocinantem se interfici-
mallet, quam exullem viuere.

L A T R O C I N I V M, *excursio*. pro Deiot. 22. Tueri fines suorum ab
excursionibus hostium & latrocinii. 1. Qu. Fr. 1. 20. Multa op-
pidorum furta & latrocinia esse depulsa. 2. Fam. 9. Quapropter
latrocinia tardissime omnia perferuntur.

† A D I V N C T. Apertum, 2. Catil. Castrense, 3. Cat. Civile, domesticum,
honestum, pro Sest. Forense, in Piso. frequentia, 10. Fam. Funesta, teterr-
imum, pro Dom. Impium, 1. in Catil. Intolerabile, in Vat. Ineffabile,
Postquam ad Quir. Nefarium, nouum, ac singulare, 33. Ver. Nocturnum,
2. Ver. Sceleratissimum, 1. Fam.

L A T R O C I N O R, *prædor*. 1. de Nat. 87. Tot millia latrocinantem
morte proposita. 2. Offic. 40. Qui vna latrocinantur. pro Milo-
ne. 17. Impunè latrocinari.

† A D V E R B. Impunè, pro Mil. Vna, 1. Offic.

L A T R V N C V L V S, de Pro. 15. Res in Sardinia cum Mastrucatis
latrunculis gesta.

† A D I V N C. Mastrucati, de Prou.

☞ Syntaxis. *Excursiones & latrocinia. Furtum ac latrocinium. Du-
millia latrocinantur.*

L A T V M I A, *de latumijs Syracusanis: aliàs, lautumia*. 7. V. 67. Lau-
tumijs Syracusanis omnes audistis, plerique nostis. ibid. In hac
lautumias si qui publicè custodiendi sunt, etiam ex ceteris op-
pidis Sicilia deduci imperantur. ibidem. 68. Fore vt à multis il-
lis in Lautumijs verus ille dux quæreretur. Ibid. 142. Carcer il-
le, quæ Lautumia vocantur. ibidem. In Lautumijs status con-
iciebatur. Ibid. 159. Clam è Lautumijs profugisset. ibidem. Qui
se Syracusis in Lautumijs fuisse quæreretur.

L A T V S, *amplus, laxus*. (angustus. 6. V. 119. Vna via lata perpena,
multaque transuerfa Syracusis. Ibidem. 103. Insula est Melita,
fatis lato ab Sicilia mari, periculosoque disuncta. 5. Tusc. 159.
Fossa lata.

☞ *Portatus*. 2. A. 106. At iste operta lectica latus est per oppi-
dum. 2. Qu. Frat. 5. Cœnatus in hortos ad Pompeium lectica
latus sum.

☞ *Pronunciatus*. pro Corn. 33. Nihil vnquam de isto federe ad
populum, nihil ad plebem latum esse dico, neque poenam, neque
legem latam esse dico. pro Mil. 19. Num quæ rogatio lata: num
quæ noua quæstio decreta? 7. At. 7. Illud vna datum est, annum
X. imperium, & ita latum placet. pro Milon. 17. Num igitur vna
quæstio de Africani morte lata est? certe nulla. pro Sest. 37. Lex
per vim lata. * pro C. Corn. Quæ lex paucis his annis non mo-
dò scripta, sed etiam lata est.

† A D V E R B. Infulsè de imperio, 4. Attic. Re cæ lex, de Arusp. Non in
mare, Orat. ad Brut.

L A T V S, *stus ac regio ad dextram vel sinistram*. 2. de L. 6. Fibrenum
diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit. id est, *latus*
insula, in Arat.

Hic spatium ductum simili latus extat vtrumque.
de Som. 15. Terra angustata verticibus, lateribus lator. 3. Q.
Frat. 1. Erant loca posita ambulationis vno latere, eo quod est
proximum balneariis. 7. V. 106. Eum vident sedere ad latus par-
toris. 3. A. 32. Antonius à tergo, à fronte, à lateribus teneatur. 7. 1.
97. A latere, à tergo magnam partem vrbs relinquere.

☞ *Dextra, vel sinistra corporis pars*. pro Cluent. 175. Is ex quo ce-
cidit, & latus offendit vehementer.

☞ *Illium, vel potius pectus*. 3. de Ora. 6. Crassus lateris dolore con-
sumptus. ibidem. Latus ei dicenti condoluisse. 2. C. 1. Non enim
iam inter latera nostra sica illa versabitur, de Sen. 27. Milo ex
lateribus & lacertis suis nobilitatus est. in Vat. 13. Vt nemo per-
tuum latus (quod soles dicere) faucierit. de Senect. 14. Cum la-
gem Voconiam magna voce & bonis lateribus fuassem. de
Amic. 1. Vt quoad possem à senis latere nunquam discederem.
3. Offic. 38. Equus æneus, in cuius lateribus fores essent. 3. de Or.
218. Inflexio laterum.

† A D I V N C. Bona, de Senec. Proximum balneariis 3. ad Qu. Frat. Vbi
riora, Orat. ad Brut.

nulla talis sit causa, his non modò non laudi, verum etiam vitio dandum puto. pro Mur. 12. Maledicto nihil in hisce rebus loci est, quod omnia laus occupavit, pro Mur. 16. Auus tuus nulla illustri laude celebratus fuit. 1. Off. 78. Vir bellicis laudibus abundans Cn. Pompeius. 1. de Orat. 20. Viromni laude cumalatus. Brut. 7. Res quæ ne laude quidem satis idonea affici possit. 2. V. 51. Esse in laude & in gratia cum aliquo. pro Arch. 15. Ista doctrina, quam tu laudibus effers. 2. Attic. 25. Is laudes nostras in astra sustulit. 1. de N. 7. Hoc magni interest ad decus & laudem civitatis. 4. V. 92. Avaritiæ crimina frugalitatis laudibus deprecetur? pro C. Corn. 1. Q. Metelli adolescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata.

† A D I V N C. Alienæ, pro Deiot. Admirabilis, imperatoria, minus notæ minisque perulgaratæ, populares, illustreque, 4. Academ. Aequa, Top. Aeterna, pro Planc. Alienæ, inanis, 5. Famil. Amplior, regiæ, pro Marc. Non modò amplissima, sed etiam minima, bellica, incunda, in Pison. Amplissima, bellica, domestica, mediæ, illustris, non mediocri dicendi, perfecta bene dicendi præcipua, singularis, verissima, de Cl. Amplissima, summaque, 7. Ver. Antiquior, perennis, 2. de Diu. Affidua, imperatoria, quotidiana, 13. At. Certa, diuina, sempiterna, 2. Fa. Commuuis, pro Syll. Confinilis, popularis, summa, 2. de Orat. Diuina, atque immortalis, 11. Philip. Domestica, maxima, pro Cæsar. Egregia, 12. Famil. Exigua, 2. cont. Rull. Eximia, 4. Cat. Forensis, illustris, magna, & grata hominibus, militaris, nota, par, atque eadem, pro Mur. Gratissima, propria, vna, & propè maxima, magna, & admirabilis, 2. de Orat. Honesta, magna, & propè senescens, summa dicendi. 1. de Orat. Satis idonea, immortalis, modica, ep. ad Brut. Infinita, 4. de Finib. Innumerabiles, 3. Offic. Iucundissima & ingenua, veteres, Anteq. Magna, 6. Phil. Magna, & digna, aliquo, oratoria, 1. Tusc. Maior, 2. Offic. Maxima, de Arusp. Maxima, & singularis, 14. Philip. Media, 1. Offic. Par, solida, veraque, pro Sest. Præclara atque diuina, pro Dom. Proxima alicui, tanta, 10. Famil. Solida, in Var. Summa, tanta, Orat. Tenuis, plana, atque obcura, 3. Ver. Ver. 2. (C. Falta, pro Pomp. Ver. 2. ad Q. Fr. Ver. 2. propriaque, 3. de Leg. Verissima, & iustissima, 15. Famil. Vnicæ, in Sall.

⌘ Syntax. *Omni laude cumalatus, laudem habens. In alicuius laude ponere aliquis. Laudibus affici. Hoc illi datur laudi. Alicui tribuere verborum laudem. In laudibus aliquem ponere. Si hoc accider, tua fuerit laus. Habere laudes de aliquo. Laudibus esse, ornare. In laude vivere. In te omnia laus occupavit. Laude celebrare, abundare. In laude & in gratia esse cum aliquo. Tollere laudibus in astra.*

L A V T I V S, adverb. *eleganter.* 2. de L. 3. Hanc vides villam lautius ædificatam.

L A V T I T I A, *munditia, elegantia.* 9. Fam. 16. Fama ad te de mea noua lautitia veniet. Ibid. 20. Lautitia, munditia, elegantia.

† A D I V N C. Noua. (Vetus. 9. Famil.

L A V T V M I Æ. Vide, L A T V M I Æ.

L A V T V S, *elegans, splendidus, diues, delicatus, mollis.* 9. Fam. 16. Cœna magna & lauta. 7. 14. Valdè iam lautus es. I. P. 67. Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum, ne magnoperè quidem quicquam præter libidines sumptuosum. 1. de Or. 165. In Oratoris verò instrumento tam lautam supellectilem non videram. 11. At. 50. Libertis minus lautis feruisque nihil defuit: nam lautiores eleganter accepti. 2. de Offic. 52. Sed illa ratio lautior ac splendidior, &c. * pro Flacc. 70. Vnis vestimentis ramdiu lautus es. Hortens. Lautus victus & elegans.

⌘ *Amplus.* pro Flacc. 90. Patrimonium satis lautum dissipare. pro R. P. 38. Lautum & copiosum patrimonium.

⌘ *Comis, benignus, urbanus.* 3. V. 17. Homo lautus & urbanus.

⌘ *Lautus, lotus, mundatus.* pro Deiot. 20. Cur te lautum voluit, cœnatum noluit occidere? *Lege, L A V O.*

† A D V E R B. Valdè, 7. Famil.

⌘ Syntaxis. *Lautæ cœna, conuiuia, suppellex, ratio, patrimonium. Lautum ac splendidum, lautum & copiosum patrimonium. Lautus & urbanus homo.*

L A X A M E N T V M, *remisso, relaxatio.* pro Clu. 89. Non modò causæ, sed ne legi quidem quicquam per tribus pleb. laxamenti datum est. 12. Famil. 16. Ego tamen nactus in nauigatione nostra pusillum laxamenti, concinnaui tibi munusculum, &c. pro Cluent. 89.

L A X A T V S, 1. Tusc. 44. Cum laxati curis sumus. de Somn. 7. Animi corpore laxati illum incolunt locum. de Sen. 7. Qui se à libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent.

L A X E, *ample* pro Do. 115. Iste habitare laxè & magnificè voluit. ⌘ *Paulatim.* 13. At. Laxius proferre diem.

L A X I T A S, *amplitudo.* 1. Offic. 139. In domo clari hominis, &c. adhibenda est cura laxitatis. pro Dom. 116. Vt facillè omnium domos laxitate superaret.

L A X O, *soluo.* 4. At. 15. Vt forum laxaremus, & vsque ad atrium libertatis explicaremus.

⌘ *Dilato.* 1. Or. 254. Quantò facillius non modò laxare modos, sed totos mutare possumus.

⌘ *Demulceo* de Cla. 322. Laxare iudicium animos, & à seueritate paulisper ad hilaritatem risumque traducere.

⌘ *Recreo, auoco, remoueo, libero.* 3. de Orat. 228. Aliquando ab hac contentatione disputationis animos nostros curamque laxemus. 5. Fam. 14. Rogando, vt istis te molestis laxes,

L A X O R, *remittor, dissoluo.* 6. Attic. 1. Tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim.

† A D V E R B. Arguè, breuitèrque, de Clar.

L A X V S. (adductus. de Amic. 45. Commodissimum est, quam laxissimas habenas habere amicitia, quas vel adducas cum velis, vel remittas.

⌘ *Longus.* 6. At. 1. Ego diem statuo satis laxam, id est, tempus satis longum.

⌘ Syntaxis. *Habitare laxè & magnificè. A diem laxitas. Laxare ferunt, molles orationis, iudicum animos, curam. Se laxare molestias.*

L E B A D I A, *vrbs.* 1. de Diuin. 74.

L E C T I S S I M E. Or. 227. Sententiis verbisque lectissimè dicentem.

L E C T I C A, *lecticula.* 7. V. 27. Verres lectica octophoro ferentem operata lectica laus est per oppidum. Ibid. 58. Inter quos aperta lectica mimata portabatur. Ibid. 82. Caput in aduersam lecticam inferens petebat, &c. || 2. de Diu. 77. Opera lectica iter faceret.

† A D I V N C. Aduersa, aperta, minima, 2. Phil. Coniuncta. Attic. Opera, 2. de Diuin.

L E C T I C A R I V S, *qui lecticam fert.* 4. Fa. 12. Coactus sum eadem illa lectica, qua ipsa delatus eram, meisque lecticaris cum in urbem referre. pro S. R. 134.

L E C T I C V L A. 1. de Diu. 55. 7. Fam. 1.

L E C T I O, *legendi actus.* 1. Attic. 10. Quotus enim quisque est, qui epistolam paulò grauiorem ferre possit, nisi cam per lectioem releuarit? 4. Acad. 5. Lucullus delectabatur mirifice lectioem librorum, de quibus audiebat. 2. Tusc. 7. Lectioem sine vlla delectatione negligo. 5. Fam. 20. Rationes confectæ, ad quas nihil adhibui præter lectioem.

⌘ *Electio.* 5. A. 15. Vt hos iudices legere auderet, quorum lectioe duplex imprimeretur reipublicæ dedecus.

† A D I V N C. Iucundissima, 5. Famil.

L E C T I O. de Clar. 121. Lectitauisse Platonem studiosè, audiuisse etiam Demosthenes dicitur.

† A D V E R B. Studiosè, de Clar.

L E C T I V N C V L A. 7. Fam. 1.

L E C T O R, *amagnotes, recitator, autor.* 5. 12. Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporum varietas & fortunæ vicissitudines. 2. de Ora. 223. Brutus duos lectores excitauit, & alteri Crassi orationem legendam dedit, alteri de Lege Scruilia.

L E C T V L V S. 12. Attic. 14. Qui à ducenda vxore sic abhorret, vt quicumque libero lectulo neget esse iucundius. 1. C. 9. Qui me in meo lectulo interficerent. Ibid. Pomponius surrexit à lectulo. 1. de Fin. 97. Philosophi in suis lectulis plerumque moriuntur. Lectuli Punicani. *Lege, P V N I C A N V S.*

† A D I V N C. Liber, 14. At. Publicani, pro Mur. Saluus, 1. Var.

L E C T V S, *lectulus, cubile.* 2. de Orat. 12. Cum etiam tum in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius sederet. 9. Fam. 23. Is dixit mihi te in lecto esse, quod ex pedibus laborares. pro Cluent. 14. Lectus ille genialis, quem filia nubenti strauerat. 4. C. 2. Lectus ad quietem datus. Ibid. 17. Nemo inuentus est, qui non cubile & lectulum suum saluum esse velit. 2. de Diu. 129. Deos immortales concurrare omnium mortalium non modò lectos, verum etiam grabatos. Ibid. 134. Quidam somnauit, ouem pendere à fascia lecti sui cubicularis. 2. A. 67. Lectus stratus conchyliano peristromate. 5. V. 105. In medio foro lectos sternere. 6. 60. Lecti arati. 4. V. 183. De lectis trichiniorum. pro Cæsar. 67. Alia subfelliorum ratio, alia lectorum. 2. de L. 60. Vt vni plures lecti sternerentur. 5. At. 16. Scito nos præter quatuor lectos & lectum nihil accipere. 5. Tusc. 61. Collocari iussit hominem in aureo lecto, strato pulcherrimo, textili stragulo.

† A D I V N C. Aureus, genialis, pro Cluent. Cubicularis, 5. Tusc. Plures, 1. de Legib. Strati, 6. Ver.

⌘ Syntaxis. *In lecto esse. Genialis lectus. Cubile & lectus. Lectus quoque grabatus. Lectus cubicularis.*

L E C T V S. 3. de Orato. 148. Lectis & illustribus verbis vtendum. 1. de Inu. 52. Et tu vxorem lectissimam habere vis. Ibidem. Vt neque vir melior, neque femina lectior in terris sit. 1. V. 29. Fraterruus lectissimus & ornatissimus adolescens. pro S. R. 120. Paruuli ex tot elegantissimis familiis lecti. 6. V. 107. Lectissimi flores.

* Lim. Tu quoque qui solus lecto sermone Terenti

Conuersum expressumque Latina voce Menandrum, &c. L E C Y T H V S, *ampulla, arcula, pyxis pigmentorum, qua vtuntur pictores ad coloranda que volunt, translatum verò à propria significatione orationis splendorem, & ornatum, & quasi colorem quendam significationis.* 1. At. 11. Quid multa? totum hunc locum, quem in Aristocratia ego variè meis orationibus, quarum tu Aristarchus es, sole pingere, de flamma, de ferro? (nostri illas ἀνώστρας) velle grauius pertexui.

L E G A T A, *dicitur, vt legatus.* 14. 21. Huc cerelia missa ab istis alme est legata.

L E G A T A R I A, *pronincia qua alicui legata est.* 15. 9. LEGATIA

mam. pro Cael. 36. Hinc licet conditiones quotidie legas. 5. A. 15. Ut hos iudices legeret, quorum lectione duplex imprimeretur Reipub. dedecus. pro Mil. 2. 1. Ex quibus cum optimos viros legeret, non potuit legere non studiosos mei. 13. Fam. 5. & pro Dom. 82. Legere aliquem in Senatum. * pro Clu. 126. Ut scribam iurati legentem eum.

¶ *Colligo.* 2. de Orat. 2. 65. Nudum nuces legere. 2. de Leg. 60. Homini mortuo ne ossa legito.

† *ADVERB.* Attentè, 7. Fam. Casu literas, 15. Fam. Diligenter librum, 6. Fam. Diligenter literas, 11. Fam. Diligentius librum, Græcè, 1. de Orat. Diligentissimè, atque diligere, 3. Ver. Libentius nihil, 13. At. Libentissimè literas, 12. Famil. Optimè, 3. de Natu. Planè solum, perlibenter epistolam, de Clar. Studiosè libros, orationes, de Senec. 1. Offic. & 2. de Orat.

LEGOR. Ibis. 6. Fam. 5. Liber tuus & lectus est, & legitur à me diligenter. Ibid. 18. Cum qui aruspiciam facerent, in Senatu Roma legerentur.

† *ADVERB.* Rectè in concione, 6. Famil. Vulgò scripta, Orat.

LEGULEIUS, qui album tantum & formulas quasdam fore secutus non Orator, sed formularius, ut Quintilianus dicit: vel, ut Cic. tum leguleius, id est, facillior eligens: tum praco actionum & cantor formularum euadebat. 1. de Orato. 2. 36. Leguleius quidam cautus & acutus, praco actionum, cantor formularum.

† *ADIVNC.* Cautus, acutus, 1. de Orat.

LEGUMEN, quod legitur è terra, ut pisa, cicera, faba, 2. de N. 156. Terra foeta frugibus & vario leguminis genere.

ΔΕΛΗΘΟΤΩΣ. Lege, OBSCVRE.

AHMATA. Lege, SVMPTIO.

LEMNISCATVS, insignitus, nobilis. pro S. R. 99. Palma léniscata.

LEMNIVS. 2. de Fin. 94. Saxum Lemnium.

LEMNVS, insula. 4. ad Her. 69. 5. At. 20. 1. de Na. 120. & de Fat. 36.

LENA, conciliatrix. 1. de Natu. 78. Non vides, quàm blanda conciliatrix, & quasi sui fit lena natura?

LENIENDVS. 2. de Diu. 2. Liber de ægritudine lenienda.

LENO, plago, migo, flecto. pro Mar. 32. Qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret. 6. Att. 2. epist. 2. Sæpe etiam leniui iratum. 2. A. 116. Caesar muneribus multitudinem imperitam lenierat. 12. At. 17. Me scriptio & litera non leniunt, sed obturbant. 1. de N. 23. Incommoda sapientes commodorum compensatione leniunt. 1. de Fin. 47. Quia pacem animis afferat, & eos quasi concordia quadam placet ac leniat.

¶ *Suoleso.* 3. Q. Fr. 5. Quorum tamen nihil est eiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. pro Mur. 65.

¶ *Penlo.* 15. Fam. 21. Omne desiderium literis mittendis accipiendisque leniam. 1. A. 36. Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausu & clamore leniuit.

LENIOR, pensior. 5. Fam. 3. Homini importunissimi contumeliæ tuæ erga me officiis leniuntur. * Ibid. 13. Earum rerum commemoratone lenimur.

¶ *Minor.* 1. Q. Fr. 1. 23. Perfice, ut læticia provincie desiderium nostrum leniatur.

¶ *Syntaxis.* Me licere non leniunt, sed obturbant. Lenire consolatione aliquem.

LENIS, facilis, mitis, indulgens, clemens. (acer, fortis, severus, asper. 5. Fam. 2. Sin aliquid impertuit tibi sui consilij, lenis à te & facilis existimari debeo, qui nihil tecum de his ipsis rebus exoptulem. pro S. R. 154. Romani quondam in hostes lenissimi & mitissimi. ad Brut. 7. Lenis in aliquem. 5. Famil. 15. Lenissimis verbis vtens, re grauius accusans. 7. Atti. 7. Auster, lenissimus & mitis. 2. de Orato. 54. Tractu orationis leni & æquabili. aliter, leui. 2. de Nat. 46. Vox lenis. (Vox aspera. 2. de Or. 183. Oratio placida, summissa, lenis.

¶ *Syntax.* Lenis & facilis. Lenis & mitis ciuis, auster. Lenis & æquabilis orationis tractus.

LENITAS, lenitudo, quasi quadam mollitia. (seueritas. 2. C. 6. Non est iam lenitati locus, seueritatem res ipsa flagitat. Par. 78. Lenitas est iustitia in moderatione animaduertendi. Ibid. 81. Lenitatem mollitia animi imitatur. 4. Attic. 11. Nunc lenitate dulces fumus. 1. de Or. 53. Mentes ad lenitatem, misericordiamque reuocare. pro Syl. 18. Qua mollitia sum animi ac lenitate. 13. Fa. 1. Dare se ad lenitatem. pro R. 10. Libertas lenitate legum munita. pro Mur. 41. Qua in sorte sapiens prætor beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. 1. de Or. 255. Neque minus hæc tamen tua grauissimi sermonis lenitas, quàm illa summa vis & contentio probatur. 2. 64. Genus orationis fufum atque fractum, & cum lenitate quadam æquabili profuens. Or. 53. Lenitas & æquabilitas orationis, & purum quoddam & candidum genus dicendi. 2. de Or. 182. Lenitas vocis.

† *ADIVNC.* Aequabilis, 2. de Orat. Amatorix, 1. de Fini. comicæ, 3. de Nat. Grata, 2. ad Q. Fr. Noua, pro Syll. Perpetua, pristina, soluta, 2. Cat. Summa, 3. ad Q. Prat.

¶ *Syntaxis.* Lenitate dulcis homo. Ad lenitatem & misericordiam reuocare iudices. Animi mollitia & lenitas. Dare se ad lenitatem. Oratio profuens æquabili lenitate.

LENITER, molliter, suaviter, quodammodo molli brachio. (Asper. de Som. 4. Hic leniter aridens Scipio. Quæso, inquit, & capto Cæl. 25. Oratio sensim ac leniter accendit animos. 3. de Or. 150. Agere verum leniter & remissè. 1. Offic. 133. Prelese & leniter loqui. de Clar. 164. Leniter dicere. (Asperè dicere. 1. de Orato. 255. Tu qui multo dicis remissius & lenius quàm solebas. 5. Fa. 2. Sedens iis assensu qui mihi lenissimè sentire videbantur. *LENITVD*, lenitas. 6. V. 136. Verebatur, ne illorum nimia lenitudine oppugnaret? 5. Tul. 46. Lenitudo orationis, mollitudo temporis. 1. Q. Fr. 1. 31. Nam illud non solum est grauitatis, sed interdum etiam lenitudinis. alij legunt, lenitudinis.

† *ADIVNC.* Nimia, 6. Ver.

¶ *Syntaxis.* Leniter sentire, arridere. Sensim ac leniter accendere animos remissè & leniter dicere.

LENO, nimis liber libidinis, minister improbißima cupiditatis. Postquam Sen. 11. Leno impurissimus. pro Q. R. 20. Ballio ille improbißimus & periurissimus leno.

† *ADIVNC.* Improbißimus, & periurissimus, pro Rab. Impurissimus, pro Sest. Turpissimus, 6. Ver.

* *LENOCINANS*. Acad. Nullo prorsus commodo extrinsecus posito, & quasi lenocinante mercede.

LENOCINIUM. pro Mur. 74. Vtrum lenocinium, inquit, à grege delicata iuuentutis petebas? an, &c. Postquam in Sen. 10. Qui ægestatem domestico lenocinio sustentauit. 2. de Nat. 146. Perpicuum est enim, quò corporum lenocinia processerint. pro Sest. 138. Qui se vitiorum illecebris & cupiditatum lenocinis dederunt.

† *ADIVNC.* Domesticum, 5. Ver.

LENOCINOR. I. V. 48. Tibi feruiet, tibi lenocinabitur, minus aliquantò contendet, quàm potest.

LENTE, remissè. 2. At. 13. Lente ferre aliquid. 2. de Or. 187. Lente respondere alicui. Par. 1. Sed hæc obscuriora videri possunt, cum sine appositione exemplorum lenius disputantur.

¶ *Diu.* 2. At. 1. Quem librum tibi ego non essem ausus mittere, nisi eum lente & fastidiosè probauissem.

LENTISCVS. 1. de D. 15.

*Iam verò semper viridis sempèr, graua ta
Lentiscus triplici solita grandescere fuerit,
Ter frugis fundens tria tempora monstrat arandi.*

† *ADIVNC.* Sempèr viridis, graua ta, 1. de Diu.

LENTITVD, tarditas. 4. Tulc. 42. Stoici eam quam nos lenitatem dicimus, vitioso lenitudinis nomine appellant. 1. Q. Fr. 1. 31. Nam illud non solum est grauitatis, sed interdum etiam lenitudinis. Lege, *LENITVD*.

LENTVLITAS. 3. Fam. 7. Vllam Appietatem, aut Lentulitatem valere apud me plus existimas, quàm ornamenta virtutis? Lege, *APPIETAS*.

LENTVLVS, laxus. 10. At. 13. An existimas illum in isto genere lentulum aut restrictum.

LENTVS, tardus, frigidus, remissus. 2. C. 21. Hos ego non tam milites acres, quàm inficiatores lentos esse arbitror. de Clar. 178. Lentus in dicendo, ac penè frigidus. * Hort. Qui lentus indicare solebat. Incer. Quod iudicis lenti & considerati est proprium.

¶ *Simplex.* 2. de Or. 279. Vir patiens ac lentus.

¶ *Productus.* 1. At. 10. Teneri Syllani lentum negotium.

LEO. 1. Offic. 41. Fraus quasi vulpeculæ, vis leonis videtur. & 5. de Finib. 38.

† *ADIVNC.* Magnus, 2. de Nat.

LEON, nomen proprium. 5. Tulc. 8.

LEONATICVM. 3. de Nat. 50. Leonaticum delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur.

LEONTINI, populi. 4. V. 160.

LEONTINVM, vrbs. 5. V. 38.

LEONTINVS, campus. 2. A. 43. & in Verrem sape.

LEOCORION. Lege, *LEONATICVM*.

LEPIDE, venustè festiuè. Orat. 149. Lege, *LEXIS*. 3. de Orat. 169.

LEPIDVS, venustus festiuus. 2. C. 23. Puer lepidus ac delicatus. ad Her. 33. Lepida & concinna exornatio.

LEPOS, & *LEPOS*, venustus, iucunditas, festiuitas, hilaritas, humanitas, urbanitas. 7. V. 141. Homo affluens omni lepore ac venustate. 5. Tulc. 55. Specimen humanitatis, salis, suauitatis, lepore. 1. de Or. 17. Lepos quidam facetiæque & eruditio libero digna. 7. Fam. & 9. 15. Multa erat in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos. 2. de Or. 98. Alter leporem quendam & saltem est confectus. de Cl. 143. Facetiarum & urbanitatis oratorius, non scurrilis lepos. 1. de Or. 159. Facetiarum quidam lepos. Or. 94. Genus dicendi, in quo omnes verborum, omnes sententiarum lepores. pro Flac. 58. Sermonis lepor. 4. ad Her. 36. Lepos & festiuitas orationis.

† *ADIVNC.* Admirabilis dicendi, 4. Acad. Eximius, 3. de Or. Instans, magnus, tantus, 1. de Or. Maior, multus, 1. Offic. Oratorius, urbanitatis, non scurrilis, de Clar. Vetus, 9. Famil.

¶ *Syntax.*

Syntaxis. Lepor & venustas. Magni in iocando lepos. Leporem & leporem conegit. Facetiarum & urbanitatis lepos. Lepos & festiuitas conationis.

LEPREON, oppidum. 6. At. 2.

LEPTIS, 7. V. 154.

LEPV. Lege, PVL PAMENTVM, in Arat. Leuipes lepus.

ADIVNCT. Leuipes, Arat.

LEPVSV. animal. 1. de N. 89. Nec vnquam egressus ex insula, in qua lepulcalos vulpeculalque saepe vidiffes.

LEPVSV. 6. V. 47. Lepido.

LERNA, palus Argiva, in qua hydra excetrauit. 2. Tusc. 22. Hac dextra lernam terram maefata excetra, — placauit.

ADIVNCT. Terra, 2. Tusc.

LESBIACVS, Lesbos insula. 3. Tusc. 77.

LESBOS, insula. 9. At. 11.

LESSVS, vel LESSVM, quid sit, hisce verbis declarat Cicero. 2. de Leg. 1. Mulieres genas ne radunto, neue lessum funeris ergo habento. Hoc veteres interpretati, Sex. Elius, L. Atilius non satis intellegere se dixerunt, sed suspicari, ve simet i aliquod genus funbris: Latius lessum, quasi lugubrem eulationem, vt vox ipsa significat: quod de mago iudico verum esse, quia lex Solonis id ipsum verat.

LETVM, mors. 10. At. 12. Vide, quam turpi leto pereamus. 1. de D. 56. Eodem sibi leto, quo iste interisset, esse pereundum. 2. de Leg. 2. Hos leto dato diuos habento.

ADIVNCT. Turpe, 10. Att.

LEVAMEN, leuamentum. 12. Att. 17. Quod si esset aliquod leuamentum, id esset in te vno.

LEVAMENTVM, alleuamentum, leuamē. Ibid. 42. Scio illam rem tibi fore leuamento. 5. de Fin. 3. Leuamentum doloris.

LEVANDVS, vide post LEVITER.

LEVASSO, de Scnc. 1.

— Si quid ego adiuto curamve leuassō. Ennij.

LEVATIO, eleuatio, leuamen, leuamentum. 12. Att. 40. Si me leuari vis, hęc est summa leuatio. 6. Fa. 4. Quotidianus congressus & sermo magnam leuatiōem est. 1. Tusc. 119. Quę leuatiōem habeant egritudine. 1. de N. 9. Reperire leuatiōem malis. 12. At. 28. Nec tamen à Bruto leuatiōem vllam expecto. 4. de Fin. 67. Vestri leuatiōem vitiorum fieri negant.

ADIVNCT. Magna, 5. Fam. Maior, 4. Fam. Summa, 12. Att.

Syntaxis. Eruditio paupertatis leuatiōem habet. Id mihi est magna leuatiōis.

LEVATVS, 6. Att. 2. Ita multę ciuitates omni are alieno liberata: multę valde leuata: sunt.

LEVADIA, tragœdia. 4. Tusc. 72.

LEVAS, mons, seu promontorium. Ibid. 40. Qui modum igitur vitio querit, similiter facit, vt si posse putet eum, qui se e Leuca-de præcipitauerit, sustinere se, cum velit.

LEVATE, locus. 2. Attic.

LEVCOPETRA, 16. 6. Leucopetra Tarentinorum. 1. A. 7. Leucopetra, quod est promontorium agri Rhegyni.

LEVOTHEA, 3. de N. 39. Leucothea, quę fuit Ino, & eius Palæmon filius, 1. Tusc. 28. Leucothea Gręcę, Latine Matuta.

LEVOTRA, vrb. 1. Tusc. 110. Priusque Bœotia Leuctra tollentur, quàm pugna Leuctricę gloria. 1. Offi. 6. 1.

LEVOTRIVS, Lege, LEVOTRA.

LEVIDENSA, vestis genus, raro conextu, crasso (vt Cicero ipse dicit) filo. Sunt qui Leuidense epitheton esse muneris dicant, vt sit munusculum leuidense, hoc tenue & leue: sed prior lectio doctus magis probatur. 9. Fa. 12. Sed ego hospiti veteri & amico munusculum mittere volui, leuidense crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera.

LEVICVLVS, 5. Tusc. 105. Leuculus sanè noster Demosthenes.

LEVIPES, lepus. in Arat.

LEVIS, partes ubique sunt aquabiles, politus. (Asper, scaber. 1. de Nat. 66. Democriti corpuscula quędam leuia, alia aspera, rotunda alia, &c. Part. 36. Loci plani an montuosi, leues an asperi. de Vniu. 17. Deus mundum leuem fecit, & vndique æquabilem.

Non grauis, expeditus. 2. de Diuin. 26. Leuis armatura.

Pari momenti, vanus, tenuis, pro S. R. 112. Hoc minime videtur graue iis, qui minime ipsi leues sunt. pro Q. B. 6. Quod apud omnes leue & infirmum est, id apud iudicem graue & sanctum esse ducitur. pro Planc. 63. Alia quędam inania & leuia conquiris. 1. Tusc. 95. Quod enim leuius huic leuitati nomen imponemus: 2. con. Rul. 44. Autoritas tenuis, persona leuis.

ADVERB. Propemodum, 3. Ver. Valdè, & nugatorium, 11. Fam.

LEVI TAS, politura, vt Plinius ait. (Asperitas. 3. de Orat. 97. In ipso tactu est modus & mollitudinis & leuitatis. de Vni. 15. Omnia autem totam figuram mundi leuitate circundedit. Ibid. 42. Speculorum leuitas.

Qualitas, contraria grauitati, siue proprię, siue translatę. 2. de N. 70. Hęc plena sunt fertilitatis summęque leuitatis. 7. A. 9. Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius: pro Fl. 24. Homines leuitate Gręci, crudelitate barbari, 1. de D. 134. Leuitate, va-

nitate, malitia exclusa diuinationem probo. 2. de Nat. 45. Cuius opinionis leuitas confutata est. 1. Offi. 90. Vt aduersas res, sic secundas immoderatè ferre, leuitatis est. 1. de Fin. 6. 1. Amatoriis leuitatibus dediti, alijs, lenitatib. || 2. Att. 1. De populari leuitate aliquid deponere.

ADIVNCT. Aliena, 10. Fam. Nimia, summa, 1. ad Qu. Frat. Perpetua, de Clar. Popularis, pro Sest. Propria Gręcorum, pro Flac. Sublimis, 2. de Nat. Popi similis, 1. Tusc.

Syntaxis. Leue cælum, & aquabile. Id apud me leue & infirmum est, vel, inane, ac leue. Futilitatis & leuitatis plena sunt omnia, præter pietatem. Inconstantia, nobilitas, leuitas. Amatoria leuitates.

LEVITER, quodammodo molli brachio, tenuiter, leniter, molliter. 2. At. 1. & 1. Offi. 83. Medici leuiter ægotantes leuiter curant. 7. At. 17. Cum leuiter lippire, has literas dedi. 2. de Natur. 143. Genę oculis subiectæ leuiterque eminentes. pro S. R. 83. Non omnia dicam, & leuiter vnunquodque tangam. 1. de Diu. 30. Bacillum incuruum & leuiter à summo inflexum. Orat. 2. 1. Alij florentes & leuiter ornati. 3. de Orat. 24. & pro Mur. 60. Homo leuiter eruditus. 2. de Inu. 148. Quacunque in re quamuis leuiter probabili. Ibid. 154. Leuiter saucius. 1. At. 10. Leuiter diffidere inter se. pro Cæl. 54. Leuiter ferre aliquid de Pro. 47. Leuissimè feram. de Arusp. 47. & 4. Fa. 3. Id grauiter equidem, sed aliquanto leuius ferebam. pro Syl. 3. 1. Leuiter dicere aliquid. id est, quasi summissa voce. pro Sest. 145. Patria, quam (vt leuissimè dicam) certè teteram. 3. 17. Tamen vt leuissimè dicam, dimicandum nobis fuisset. pro Mur. 87. Is nemini, vt leuissimè dicam, odio fuit. 3. Fa. 10. Cum tu omnibus ornamentis redundares, illi vt leuissimè dicam) multa decescent.

Syntaxis. Leuiter vnunquodque tangam: id est, tractabo, indicabo. Leuiter ornatus, eruditus, saucius, dicere, ferre. Vt leuissimè dicam: sapius Cic. usurpat.

LEVANDVS, minuendus. 4. Fa. 3. Hęc tibi ad leuandas molestias magna esse debent. 2. C. 15. Nunquam ego hoc optabo inuidiæ meę leuanda: causa. 4. C. 10. Ne quis huius supplicio leuando se iactare possit. de Amic. 78. Tales igitur amicitia: sunt remissionē vsus leuandę. Ibid. 74. Nonnulli etiam contentib. sed etiam opere leuandi sunt. 2. de Orat. 23. Aues leuandi laboris sui causa passim volitare. * 6. At. 2. His ego duobus generibus ciuitatem facultatem ad se ære alieno liberandas aut leuandas dedi.

LEVO, alleuo, releuo, eleuo, subleuo, minuo, lenio, leuatiōem facio vel affero. laborem detraho, leuatiōis sum. (affigo, urgeo. 1. At. 15. Tu qui sapiissimè curam & angorem animi mei sermone & consilio leuasti tuo. 1. 1. 8. Nonnihil me leuant literę tuę. 9. 6. Epistola tua me aegritudine leuauit. 4. 7. Epistola tua sollicitum me de Quinto valde leuauit. 2. de Orat. 268. Leuare aliquem ignominia. pro Cor. 40. Gaditani populum Romanum in caritate annonæ frumento suppeditato leuarunt. pro Mil. 73. Leuare annonam. 5. V. 136. Leuare atque ab se amouere aliquam suspicionem. 6. At. 2. Liberare aut leuare se ære alieno. 3. Fa. 8. Vt leuarem miseris perditas ciuitates. Orat. 120. Quem laborem nobis leuauit Attici nostri labor. 1. At. 49. Vt me leuaret tuus aduentus, sic discessus afflixit. pro S. R. 7. Leuare calamitatem innocentium. 3. Qu. Fr. 9. Illum neque vsq; neque leuauit. 5. V. 140. Leuo me infamia. Frag. ep. Me leuas cura. || 3. Fam. 12. Leua me hoc onere. Postq. in Sen. 12. Leuare calamitatem.

Polio, orno. in Clod. Qui leuare vultum, mollire vocem potes.

ADVERB. Magnoperè, 3. Tusc. Mitius merorem consolando, 2. de Or. Multum, 9. Fam. Valdè molesta, 16. Fam. Valdè sollicitum, 4. Att.

LEVOR, 3. de Nat. 9. Perspicuitas argumentatione leuatur. 4. Aca. 69. Autoritas leuatur inconstantia. 2. de Inu. 84. Criminationem leuari. de Sen. 36. Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingrauescunt, animi autem se exercendo leuantur. 7. V. 13. Hęc facta sunt, vt homines nobiles supplicio aut exilio leuarentur. pro Quint. 52. Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur. 5. At. 15. Leuantur tamen misera: ciuitates, quod nullus sit sumptus in nos, neque in legatos nostros. 12. 24. Nam mihi, vt omnia contingant quę volo, leuari non possum. ad Brut. 15. Quem cum à me dimittens grauiter ferrem, hoc leuabor vno, quod, &c. 9. A. 12. Cuius luctus nullo solatio leuari potest. * Incer. Eorum morbus eodem tempore ingrauesceret, eodem leuaretur.

ADVERB. Sensim cursum, 2. de Nat. Paululum grauitate valetudinibus, 6. Fam.

Syntaxis. Leuare molestias, dolores, suam inuidiam, amicitiam, remissionē vsus. Opinione leuandus ille. Litera tua me leuant. Leuare aegritudine aliquem. Leuare annonam. Inconstantia leuatur autoritas: id est, minuitur. Animi se exercendo leuantur. Leuari non possunt: id est, consolationem admittere.

LEXIQUIS, & aqua regula. 1. de Leg. 18. Lex est ratio insita in natura, quę iubet ea quę faciendā sunt, prohibetque contraria. 1. 1. A. 28. Lex est recta, & à numine deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibens contraria. 1. de Leg. 42. Lex est recta ratio imperandi atque prohibendi. Ibid. 19. Lex est recta ratio in

iubendo & vetando. 2. 13. Lex est iustorum iniustorumque distinctio, ad illam antiquissimam & rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum dirigitur, quæ supplicio improbos afficiunt, & defendunt ac tuentur bonos. pro Milo. 10. & Orat. 16. 5. Est enim hæc iudices non scripta, sed nata lex: quam non didicimus, accepimus, legimus: verum ex natura ipsa arripimus, hausimus, expressimus: ad quam non docti, sed facti: non instituti, sed imbuti sumus. 1. de Leg. 19. Lex est naturæ vis, mens & ratio prudentis, iuris atque iniuriæ regula. Ibid. Lex quæ scripto sancit quod vult, aut iubendo, aut vetando, vt vulgus appellat. 2. 8. Lex æternum quiddam, quod vniuersum mundum regit, imperandi prohibendique sapientia. Ibid. 10. Lex vera atque princeps, apta ad iubendum & ad vetandum ratio est summi Iouis. Ibid. 8. Lex illa, quam dij humano generi dederunt, est ratio mēnque sapientis ad iubendum, & ad vetandum idonea. Ibidem. Lex popularis. 4. de Finib. 11. Deus, cuius ad naturam apta ratio, vera illa & summa lex à Philosophis dicitur. 2. de Legib. 11. Illa diuina mens, summa lex est: eadem cum in homine est perfecta, est in mente sapientis. 3. 3. Cum legem dico, nihil aliud intelligi volo, quam imperium: sine quo nec domus vlla, nec ciuitas, nec gens: nec hominum vniuersum genus stare, nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest. Ibidem. Omnia iussu supremæ legis obtemperant. 2. Offi. 4. 1. Leges cum omnibus semper vna atque eadem voce loquuntur. 3. de Legib. 2. Verè dici potest, magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum. 1. de Orat. 247. Legibus & præmia proposita sunt virtutibus, & supplicia vitii. 1. de Natur. 16. Lex naturalis recta imperans, prohibensque contraria. 3. Offi. 23. Hoc exigit naturæ ratio, quæ est lex diuina & humana. Ibidem. 27. Vna continemur omnes & eadem lege naturæ. Ibid. 31. Lex naturæ quæ vtilitatem hominum conseruat & continet. 1. Tuscul. 30. Consensio omnium gentium lex naturæ putanda est. 3. de Legib. 8. Salus populi suprema lex esto. 11. A. 28. Natura, naturæ ratio, lex naturæ, lex naturalis, lex scripta. 2. de Inuent. 143. & 144. Omnis lex aut iubet aliquid, aut permittit, aut vetat, aut de genere omni, aut de parte quadam, aut communiter in plures res, aut in aliquam certam rem scripta est. Ibidem. 144. Leges duas vel plures quandoque conseruari non posse, quia discrepent inter se: hinc *vnus populus*. 1. de Legib. 42. Stultissimum est, existimare omnia iusta esse, quæ scita sunt in populorum institutis aut legibus. pro Clu. 146. Indignum est in ea ciuitate quæ legibus teneatur, discedi à legibus: hoc enim vinculum est huius dignitatis, qua fruimur in republica, hoc fundamentum libertatis. Ibidem. *multa pulchra de legibus*. Postq. in Sen. 10. Legem Trib. pleb. tulit, ne auspiciis obtemperaretur, ne obnunciare concilio, aut comitiis, ne legi intercedere liceret, vt lex *Alia* & *Fufia* ne valerent. 2. A. 72. Ego leges perniciosas rogavi. 1. C. 28. Leges quæ de ciuium reorum supplicio rogatæ sunt. 2. de Leg. 11. Condere leges, sancire scita. Ibidem. Describere iussa populis, componere & sancire leges. pro Planc. 44. Leges quas Senatus de ambitu sancit. pro Dom. 70. De me consulisti, legem promulgasti, tulisti. 13. Fam. 4. Promulgare legem de aliqua re. 10. A. 17. De quibus confirmamus & faciendis legem comitiis centuriatis ex auctoritate nostra laturus est. pro Dom. 47. Hanc legem Clodius scripsit. de Pro. 36. pro Planc. 35. Sciscere legem de aliqua re. pro Cornel. 38. & 25. Populus Romanus legem iussit de ciuitate tribuenda. *Item innumerabiles alia leges de iure ciuili latae*. 2. de Diu. 47. Æra legum de cælo tacta. 3. C. 19. Cum & legum æra fulminis tactu liquefacta sunt. 3. A. 30. Antonius falsas leges in æs incidendas, & in Capitolio figendas curauit. 14. Attic. 12. Antonius fixit legem à dictatore comitiis laram. pro Milo. 88. Incidebantur iam domi leges, quæ nos nostris seruis addicerent. 1. A. 16. Quæ ille in æs incidit, in quo populi iussa perpetuâque leges esse voluit, pro nihilo habebuntur. Ibid. 19. Ea lege omnes iudiciariæ leges Cæsaris dissoluntur. pro Milon. 10. Silent leges inter arma, nec se expectari iubent. 2. de Legib. 23. Optimæ reipublicæ leges dare consentaneas. Ibid. 15. Omnibus populis leges damus. 1. 57. Dare legem viuendi, & disciplinam populi. 3. Offi. 109. Accipere legem, vel rogationem, accepta lex est, & rogatione accepta. de Amic. 96. Itaque lex populi, suffragiis populi repudiata est. 5. A. 7. Hanc legem populus Romanus non accepit. 6. P. 3. Per vim & contra auspicia imponere leges reipublicæ. 7. A. 2. Conditiones ferre, leges imponere Senatui. Ibidem. 15. Antonius leges ciuitatis per vim imposuit. 4. Acad. 23. Imponere grauem legem alicui. 2. Qu. Frat. 3. Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. 5. A. 7. Legem antè factam vidimus, quam futuram quisquam est suspicatus. I. P. 30. Hanc legem non dicam animi hominum, sed falsi vlli ferre possunt. I. P. 30. Lex iniusta per seruos, incisa per vim, imposita per latrocinium. pro Sest. 56. Omnes leges, quæ de iure & de tempore legum rogandarum, vna rogatione deleuit. Ibidem. 55. Vt rogata lege legem ferret prouinciæ commutanda. Ibidem. 37. Is in legem per vim latam iurare noluit. Ibidem. 61. Quasi ille non in alteras quoque leges, quæ iniuste

rogatas putaret, iam antè iurâit. Ibid. 16. Clodius contrariæ legum sacrarum cathenis. 3. Offi. 36. Perrumpere leges. 1. C. 1. habemus, &c. pro Syll. 65. Lex ferri cepta, nunquam posita est in Senatu. 2. cont. Rull. 53. Nulla res parva bello, nondum legibus datis venire debet. Ibid. 59. Legum datio. pro Cecin. 74. C. leges & instituta cognouerat. 1. de Or. 40. Carbo ignarus publici rudis in iure ciuili. Ibid. 256. Imponere nimis duras leges alicui. 2. cont. Rullum. 65. In posterum hæc lex imperatoribus vt *ibidem de legibus instituendis aut vetandis*. 13. At. 33. Nam ista M. Cato legem suadens, in Galbam multa dixit. ad Brut. 5. Nec Agere lege in hæreditatem paternam. pro Dom. 26. An licuit vbi de pernicie ciuis indemnari ferre non legem, sed nefarium priuilegium. 2. Offi. 40. Latronum leges esse dicuntur, sed nefarium pareant, quas obseruent. pro Mur. 5. Legem de ambitu ita tulit, vt eam quam mihimetipsum iam pridem tulerim de ciuium periculis defendendis, non abrogarem. pro Mur. 74. Alteri nostri imperij præsidio disciplinam suam, legesque conseruant. 6. V. 11. Leges cum vi conferre. 2. de Leg. 31. Leges non iure rogatas tollere, vt Titiam (*sic enim legendum est, pro, vt etiam*) decreto collegij, vt Luuias consilio Philippi consulis & auguris. pro L. Varen. In legem de ficiariis commisit. Con. C. Anto. Conans legem impedire. Ibid. Sed ego ea lege contentus sum, quæ duos consules designatos vno tempore damnari vidimus. Ibid. Leges, quæ iustitiam violant, de præscrip. lib. Ita legibus Syllæ continetur status ciuitatis, vt his solutis stare ipsa non possit. pro C. Cornel. 1. Legem de libertinorum suffragiis Cornelius cum Manilio dedit. Quid est hoc? dedit, an tulit, an rogauit, an hortatus est? nam tulisse ridiculum est. Quasi legem aliquam aut ad scribendum difficilem, aut ad excogitandum reconditam: quæ lex paucis his annis non modò scripta, sed etiam lata esset. Ibidem. Cum is tribunus plebis duas leges tulisset in eo magistratu, vnam perniciosam, alteram egregiam. Ibid. C. Coram de legibus abrogandis ipsum ad Senatum retulisset. Possim dicere & M. Cottæ legem de iudiciis priuatis anno postquam lata sit, à fratre eius abrogatam. Legem Liciniam & Mutianam de ciuibus regundis video constare inter omnes, quam duo Coss. tulissent, non modò inutilem, sed perniciosam Reipub. fuisse. Ibidem. Quatuor omninò genera sunt, in quibus per Senatum more maiorum statuatur aliquid de legibus. Vnum est eiusmodi, placere legem abrogari. Ibid. Quæ leges rem militarem impedirent, vt abrogarentur. Alterum, quæ lex lata esse dicatur, ea non videri populum teneri. Tertium est de legum derogationibus: quo de genere persæpe S. C. fiunt, vt neper de ipsa lege Calpurnia, cui derogaretur. pro C. Cornel. 1. Et vtique ius vetandi, cum ea lex feratur, quantum non perfectur. Ibid. De corrigenda lege retulerunt. Ibid. Nisi hæc ipsa lex obtulisset. Ibid. Legem hanc Cornelij flagitabat, illam, quæ ex S. C. ferebatur, repudiabat. Ibid. Leges sacratas ipsi sibi restituerunt. Ibid. Cassia lege suffragiorum ius potestatisque conualuit altera Cassia populi iudicia firmavit. Ibid. Cum legem non modò accepit, sed etiam efflagitauit. Ibid. Causam legem Varia de maiestate dico. de Consolat. Quorum ingenii & inuentis omnem vitam legibus & institutis exultantem constitutamque habemus. Incer. Lex Dei præclara & diuina semper, quæ recta & honesta iubet, vetat praua & turpia: cui parentum sanctissimæ & certissimæ legi, iuste ac legitime necesse est viuere. Incer. De acculatore lege quinta dicta.

¶ *Institutum, præceptum, regula, mos*. 7. Q. Fr. 1. 8. Aliquem negligere eas leges, quibus est strictus. pro Mur. 60. Iniquam legem & miseram conditionem institui periculum hominum. Ibid. 1. Illos lex magis quædam accusatoria, quam vera maledicendi facultas de vita L. Muræna aliquid dicere coegit. de Amic. 10. Hæc igitur prima lex in amicitia sanciantur, vt neque regemus res turpes, nec faciamus rogati. 1. de Leg. 4. Alias in historia leges obseruandas esse, alias in poemate. Orat. 198. In vrbibus certa quædam & definita lex est, quam sequi oportet. 2. de Orat. 188. Hanc ad legem dirigenda & formanda oratio est. 6. At. 3. Pontinus enim ex pacto & conuentu (nam ea lege extirpauit) iam à me discesserat.

¶ *Conditio*. 5. Fam. 16. Homines ea lege natos esse, vt omnibus telis fortunæ proposita sit vita nostra.

¶ *Hic habes Romanarum legum copiam*. 1. Q. Fr. 1. 27. Possum in pactionibus faciendis non legem spectare censoriam, sed potius commoditate conficiendi negotij, & liberationem molestiæ. 2. 3. Lex quæ de iis ferretur, vt qui non discessissent, ea pœna quæ est de vi, tenerentur. pro Flacc. 13. Lex hac recenti & noua certus est inquisitioni comitum numerus constitutus. 2. V. 51. Lex Acilia de pecuniis repetundis. 1. A. 10. Lex Aurelia, quam M. Aurelius Cotta Prætor tulit, vt Senatores, Equites, Tribuni æriarij simul iudicarent. *Lex Acilia* Prætor

LIBELLVS, *supplex libellus*. 16. At. 16. Atticus libellum composuit, cum mihi dedit, vt darem Caesari: Caesar autem rescripsit, & qua eum postulare. pro Qu. 50. De quo libelli in celeberrimis locis proponuntur, huic ne perire quidem tacite conceditur. Ibi. 27. & 61. Libellos Sex. Alphenus procurator. P. Q. deiecit. *Commentarius. codex. liber parvus* pro Clu. 197. Non illi in libellis laudationum decreta miserunt, sed, &c. 1. A. 16. An in chirographis & libellis acta Caesaris firma erunt? Ibid. Memoriae causa referre aliquid in libellu. 6. At. 1. Habeo libellum, in quo est, Salamini pecuniam debent M. Scaptio. pro Arch. 2. 5. Cum ei libellum malus poeta de populo subiecisset. 1. de Or. 94. Scripsit illud in quodam libello, qui me imprudente. & inuito excidit. * Hortens. Malo vel vnum paruū de officio libellum, quam longam orationem pro seditioso homine Cornelio.

† **ADIVNCT.** Exilis, de Clar. Non magnus, verum aureolus, 4. Acad. Parui, pusilli, contemptique, 4. Ver. Pauci, Rhetorici, 3. de Orat.

† **Syntaxis.** Libellam componere. In libellum referre memoria causa
LIBENS, *libens.* (*inuitus.* 1. At. 11. Res nostrae, quae tam libenti Senatu laudabantur a Crasso. 2. cont. Rull. 48. Quam dignitatem, etsi libente illo, tamen absente illo per vos consecutus sum. de Arusp. 10. Non modo patienti, sed etiam libenti animo religioni parebo. 2. Att. 4. Animo gaudenti ac libenti. 2. V. 25. Animo libentissimo facere aliquid. 13. Fam. 65. Vt libentissimis Graecis nutu, quod velis, consequare. pro Mil. 39. Cum totius Italiae concursus facti illius gloriam libens agnouisset. 1. At. 14. Vt frequentissimo & libentissimo vterentur. 4. 2. Redemptores statim sunt demoliti, libentissimis omnibus. Ibid. 15. Neque patronis suis tam libentibus quam accusatoribus.

LIBENTER, *libenti animo, magna voluntate, studiosè, ardenti studio, sedulo, a quo animo, non repugnante, non grauiter, ne recusans quidem, non modo non repugnans, sine recusatione, summo studio, voluntate summa, egregia animi alacritate.* 1. Fa. 7. Quorum alterum mihi facere necesse est; si volo, &c. alterum facio libenter, vt quoniam, &c. 1. V. 39. Libenter studiosèque audire. de Cl. 83. Libenter vti priscis verbis. * Frag. ep. Cui ego libentissimè commodabo.

† **Syntaxis.** Libenti Senatu laudatus. Te libente dicam. Et patienti, & libenti animo, Libentissimo te discessi. Libenter ac studiosè te audio.

LIBER, *non impeditus, expeditus, liberatus, solutus, nulla re implicatus, dominationi nullius parens, ingenuus, qui sui iuris est ac mancipij in sua potestate est, suo iure libertateq; utitur, ius suum retinet, nemini mancipatus, vacuus, purus, integer.* (*seruus, impeditus, implicatus.* 4. Acad. 105. Sic inducto & constituto probabili, & eo quidem expedito, soluto, libero, nulla re implicato. Ibid. 8. Hoc autem liberiores & solutiores sumus, quod integra nobis est iudicandi potestas. 6. Fa. 7. Solutum esse existimatur alteri malè dicere, tamen, &c. impeditum se ipsum laudare, ne, &c. solum vero liberum alterum laudare, de quo, &c. 4. Acad. 123. Liber igitur à tali irratione Socrates. 1. At. 10. Sum enim & ab obseruando homine peruerso liber, & ad dignitatem in rebus retinendam contra illius voluntatem solutus. 1. de Nat. 124. Epicurus homo ad scribendi licentiam liber. 2. 56. Sphaera stellarum inerrantium ab aethera coniunctione secretae ac libera. 1. con. Rul. 27. Consul solutus à cupiditatibus, liber à delictis. pro Cl. 144. Dixi Habito statim de eo qui coisset, quo quis condemnaretur, eum esse liberum. 6. V. 23. Vacuus, expers, solutus ac liber ab omni sumptu & munere. 1. Offi. 67. Si ab omni animi perturbatione liber sis, de Arusp. 11. Vestrae domus multo maxima ex parte sunt liberae religionem. pro R. P. 12. Qua lege totus ordo solutus ac liber est. 7. V. 23. Supplicium à libero spiritu & communi luce seclusum. 4. 185. Solutus liberoque animo esse. pro Syll. 86. Deos testor, integro me animo ac libero P. Syllae causam defendere. 1. de Or. 70. Poeta numeris astrictior, verborum licentia liberior. 3. 151. Verba inusitata, quae sunt Poetarum licentiae libera, quam nostrae. pro Dom. 10. At enim liberum Senatus iudicium propter metum non fuit. 1. C. 18. Tibi directio sociorum impunita fuit ac libera. Or. 78. Cum haec duo ei libera fuerint. 2. de Diu. 73. Tum igitur esset auspiciū, si modo ei esset liberum se ostendisse. Ibid. 151. Iudicium audientium relinquere integrum ac liberum. Ibid. 67. Illa pars quaestionum vaga, libera, late patens. 3. de Nat. 45. Qui est de libera matre, liber est. pro Cec. 96. Non potest iure Quiritum liber esse, qui in numero Quiritum non sit. Parad. 5. Nisi sapientem liberum esse neminem. 3. de Fin. 75. Liber, nec dominationi cuiusquam parens. de Clar. 236. Ingenuo liberoque fastidio. 1. de Fin. 35. Libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio. pro C. Cor. 1. Homo nimis in gratificando iure liber.

† **ADIVNCT.** Aequè ac, 9. Fam. planè, verè, in Cat. Maximè Verbs, pro Rab. posth.

† **Syntaxis.** Expeditus, solutus, liber, non implicatus. Liber à lectione,

ad iter, licentiam, Secretus ac liber animus à corpora consuetudine, delictis liber. Vacuus, expers, solutus & liber (miranda phrasia) *de Religione liber, Solutus, liberoq; animo esse, viuere, scribere, abire, integro, liberoq; animo agere. Libera verba Poetarum licentiae, impugnum, liberumq; fastidium.*

LIBER, Bacchus. Lege, BACCIVS. 2. de Nat. 62. Hunc dico Liberum Semele natum, non eum quem maiores nostri consecraverunt. Ibid. Liber Cereris filius & frater Liberæ. 3. de Or. 165. Liber pro vino, Ceres pro frugibus.

LIBER, *cortex, opus, opusculum, libellus, commentarij, monumenta, volumen, scripta, charta.* 2. de Nat. 120. Trunci obducuntur libro, aut cortice, quo sint à frigidibus & à caloribus tutiores. 3. Offi. 121. Hi tres libri inter Cratippi commentarios erunt recipere. 5. de Senect. 2. Confectio huius libri mihi iucunda fuit. Ibid. 54. Liber, quem de rebus rusticis scripsit. 2. de Or. 223. Bruti libelli tres de iure civili. 8. Att. 16. 9. 11. Demetrii librum de concordia tibi remisit. Ibid. Demetrii liber *περί ομοιωσ.* 2. Offi. 16. Est Dicarchi liber de interitu hominum, qui, &c. 6. Fam. 4. Liber tuus & lectus est, & legitur à me diligenter. 2. Qu. Fr. 12. Sed vtros eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an vtroqueque, nescio. 1. de Diu. 6. Chrysipus, qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam, vno præterea de oraculis, vno de somniis, quem subsequens vnum librum Babylonius Diogenes edidit. 3. Qu. Fr. 5. Sermo in nouem & dies & libros distributus de optimo ciue, sanè tenebatur opus luculentum. 2. Offi. 43. Ea quæ essent, dictum est in superiore libro. 1. ad Heren. 27. Quoniam satis huius voluminis magnitudo creuit; in altero libro exponemus, &c. 6. Fam. 7. Pero à te, ne liber exeat: aut ita corrigas, ne mihi noceat. Ibid. Si liber exisset. 9. Att. 11. Nos autem in libris habemus, non modo, &c. de Fat. 2. Quod in aliis libris feci, qui sunt de Natura deorum, itémque in iis quos de Diuinatione edidi. 5. Att. 12. Libros peruolutare. 9. 12. Euoluere, de Cla. 198. Voluendi sunt libri Catonis. Top. 1. & 1. Tull. 2. Libros edere. * 1. de Fin. 8. Quanquam à te ipso id quidem facio prouocatus gratissimo mihi libro, quem ad me de virtute misisti. Incer. In libris de Repub. Platonis me comitem profiteor.

† **ADIVNCT.** *Agrèstis*, 14. Attic. Agrestes, innumerabiles, abditæ, neque obsecuti, 2. de Orat. Antiqui, Orat. Apti, argutuli, grandiores, 11. Attic. Augurales, suauissimus, 3. Famil. Certi, 5. *inertis*, 6. Attic. Domestici, plenus quaestionum, varijs, 3. de Orat. Elegantes, 2. Attic. *inertis*, 4. Attic. Extremus, superiores, 3. Offi. Gratissimus alicui, 1. de Fin. Haruspici, rituales, fulgurales, rituales, aut augurales, 1. de Diu. Improbos, reconditi, pro Dom. Non inuitiles, testes meritorum alicuius erga aliquem, 1. Famil. Magnus, oratorij plenus, superiores, 2. de Diu. Tam multi de ratione loquendi; & multum probati, 4. Acad. Notior, viles, de Clar. Optimus, 2. de Legib. Refertus sententiis, & verbis, 3. Tuscul.

† **Syntaxis.** Liber iam exijt. Libri confectio. In libris habemus. Libris peruolutare, euoluere, voluere, edere.

LIBERA, *Proserpina Cereris filia.* de Nat. 62. & 6. V. 107.

LIBERALIA, *Liberi, id est, Bacchi sacra, sacrae dies & festi, Bacchanalia.* 12. Fam. 25. Liberalibus literas accepi tuas. 14. Att. 10. Liberalia tu accusas?

LIBERALIS, *largus, munificus, beneficus, prolixus.* (*anarus, sortidus, auidus.* 1. de Orat. 32. Quid tam porro regium, tam liberale, tam munificum, quam, &c. pro Deiot. 26. Largus, beneficus, liberalis. pro Q. R. 22. Roscius semper liberalissimus munificentissimisque fuit. ibidem. 21. Liberalis auidum fraudasse dicitur. pro Flac. 14. Largum & liberale viaticum. 2. de Offi. 51. Gratificandi liberalis voluntas. Antequam. 2. Est enim liberale officium ferere beneficium, vt metere possis fructum.

† **INGENUUS.** (*inliberalis.* pro Cæl. 52. Huic tanto facinorosi mens liberalis conscia esse non debuit. pro Flac. 40. In causa liberali. 4. Acad. 1. Omnis liberalis & digna homine nobili doctrina. 4. Fam. 4. Omnis ars & doctrina liberalis. 3. de Ora. 125. Liberales doctrinae atque ingenuae. 1. de Inu. 35. Artium liberalium magistri. 1. Offi. 150. De artificijs & quaestibus, qui liberales, qui sordidi.

† **ADIVNCT.** Valdè, 4. Attic.

† **Syntaxis.** Reginum, liberale, munificum, Largus, beneficus, liberale, Viaticum liberale, voluntas, mens, causa, doctrina. Artes liberales & ingenuae.

LIBERALITAS, *benignitas, beneficentia, largitas, bonitas, beneficia voluntas, liberalis voluntas, voluntas benemerendi de aliquo, beneficentia.* 2. de Orat. 105. Raro illud datur, vt possis liberalitatem & benignitatem ab ambitu largitione seiuungere. Par. 77. Liberalitas in vsu pecuniae. pro Flac. 85. Maximam audio tibi pro tua eximia liberalitate maximisque beneficiis in tuos venisse beneficentiam. Brut. 3. Ne tua liberalitas dissolutior videatur. Ibid. Vnum hoc grato animo liberalique profectum, cautiosem ac moderatiorem liberalitatem desiderat. pro Q. R. 24. Qui tam pecunias propter magnificentiam liberalitatis repudiat. 1. Famil. 9. Commemoranda quaedam & diuina Caesaris liberalitatis. Ibid. 7. Virum tibi tua praestanti in eum liberalitate deo-

voluptas. 4. V. 129. Homo flagitiosissimus, libidiniosissimus, nequissimusque. de Fat. 8.

L I B I D O, siue **L V B I D O**, ingenua procreandi cupiditas. 2. de Nat. 12. 8. In mare & in formina commiscendorum corporum miræ libidines. 1. Off. 54. Est hoc natura commune animantium omnium, vt habeant libidinem procreandi.

¶ **Furor, impetus non reclus, effrenata cupiditas.** Ora. 219. Vbi libido dominatur, innocentia leue præsidium est. pro Qu. 14. Res quæ libidine, non ratione geruntur. 3. de Fin. 32. Timere, moderare, in libidine esse, peccatum est, etiam sine effectu. de Arusp. 42. Clodius Cilius libidines barbarorumque satiauit. 2. de Fin. 60. Satisne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? 5. V. 207. Quo non nostrorum hominum libido iniquitâsque peruasit.

¶ **Luxuries.** 1. de Ora. 194. Docemur autoritate nutuque legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. 4. V. 97. Voluntatem patris antependendam putauit libidini suæ. 1. de N. 42. Effusa in omni intemperantia libidines. I. P. 48. Profundæ libidines. pro Cluent. 12. Repente exorta est mulieris importunæ nefaria libido. 1. C. 13. Quæ libido ab oculis, quod facinus à manibus tuis vnquam, quod flagitium à toto corpore abfuit? 2. 8. Catilina aliis fructum libidinum pollicebatur, aliis, &c. ibidem. Non mediocres hominum libidines. pro Milone. 74. Is cui nihil vnquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. Ibid. 77. Nunquam ille à liberis, à coniugibus vestris effrenatas libidines suas cohibuisset. pro Font. 27. Turpitudine, quæ à libidine aut à petulantia aut ab audacia nata sit. Ibid. 28. Quæ ad suspicionem stuprorum ac libidinum pertinent. I. P. 86. Ciuitates etiam nefarias libidinum contumelias turpitudinèsq; subierunt. 2. A. 45. Puer emptus libidinis causa. 2. de Or. 226. Nihil superest, libidines totum dissipant. Ibid. 154. Timide tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam metem ad philosophiam appulisti. 3. V. 78. Tanta ne tuæ Verres libidines erunt, vt eas capere ac sustinere non prouincia populi Rom. non nationes exteræ possint. Ibid. Nisi libidini tuæ cupiditate paruerit. 6. V. 115. Conferte huius libidines cum illius continentia. pro M. Cæl. 43. Nulla luxuries reperitur, nulli sumptus, nullum æs alienum, nulla conuiuiorum ac lustrorum libido. Hortens. Ad iuuenilem libidinem copia voluptatum gliscit.

¶ **Voluntas, arbitrium, desiderium, studium.** pro Fon. 26. Si perlarum erit in Galliam, equites Romanos rem ad illorum libidinem iudicasse. 3. de Leg. 35. Suffragandi nimia libido. 2. de Inu. 132. Quæ in mentem aut in libidinem veniunt. 1. Fin. Ad libidinem fingere aliquid. 2. V. 30. Ad nostrum arbitrium libidinemque aduersariorum minas eludemus. pro S. R. 141. Ad libidinem suam aliquem vexare. 2. Offi. 84. Tanta in eo peccandi libido fuit, vt, &c. de Sen. 40. Libido voluptatis ad omne facinus suscipiendum hominem compellit.

† **A D I V N C T.** Auida, flagitiosa & perdita, de Senec. Conseruatrices voluptatis, 3. Offic. Consularis, 1. cont. Rull. Effrenata, pro Mil. Effrenata, & nefaria, indomita, pro Cluent. Effusa in omni temperantia, meræ, 1. de Nat. Flagitiosa, 14. Philip. Flagitiosa, tanta, 3. Ver. Ignaua, turbulenta, 1. de Fin. Immanis, 1. de Leg. Importunissimæ, 6. Ver. Inaudita, tota, pro Sest. Innumerabiles, 1. de Rep. Inexplebilis, 5. Tusc. Intolerabilis, muliebris, pro Cæl. Iuuenilis, Hort. Non mediocris hominis, 2. Verr. Nefaria, 5. Ver. Nimia, 3. de Leg. Petulans, Par. Profusa, in Pis. Regia, pro Rab. Similis alicuius, 3. Tusc. Tenebrosæ, turpissima, de Prou. Tribunitia, pro Domo sua.

¶ **Syntaxis. Procreandi libido. Libidine, non ratione viuere, loqui, iudicare. In libidine esse, peccatum est etiam sine effectu. Libidines habere domitas. Libido profunda in intemperantia. Effusa libido, nefaria, non mediocris. Facinus, libido, Effrenata à nece cohibere libidines. Ad libidinem iudicare. Hac non in mentem, sed in libidinem veniunt. Ad arbitrium & libidinem. Voluptatis libido.**

L I B A N D V S, decerpendus. 1. de Orat. 159. Libandus est etiam ex omni genere vrbianitatis facietiarum quidam lepos.

L I B A T V S, decerpitus. 1. de Di. 110. Natura deorû, & qua vt sapientissimis placuit, haustos animos & libatos habemus. 2. 26. Diuinitas, vnde animos haustos, aut acceptos, aut libatos habemus.

L I B O, sacrificio, dijs confectio. 2. de L. 19. Certaque fruges certaque baccas sacerdotibus publicè libanto.

¶ **Delibo, carpo, decerpo, colligo.** 2. de In. 4. Ex variis ingeniis excellentissima quæque libauimus. 4. ad Her. 5. Libare suo nomini laudem ex aliorum laboribus. 5. Tusc. 82. Libasque ex omnibus quodcumque te maximè specie veritatis mouet. 1. de Orat. 218. Aliqua non vt sua possidisse, sed vt aliena libasse.

¶ **Syntaxis. Ex floribus libare præcipuos. Libatus à Deo animus, vel à diuinitate. Ex ingenijs primis multa libare. Sibi laudes ex aliorum laboribus libare. Multa aliena libare.**

L I B R A, statera, trutinæ, id est, instrumentum, quo res ponderantur, & examinantur. 5. Tul. 51. & 5. de Fin. 91. Quo loco quæro, quâ vim habeat libra illa Critolai: qui cum in alteram lancè animi bona imponat, in alterâ corporis & externa, tantum propendere illam bonorum animi lætæm putat, vt terram & maria deprimat. 1. de Or. 228. Facere testamentum in prociectu sine libra atq; tabulis. 3. 157. Nexum, quod per libram agitur. **Lege, L I B E L L A.**

L I B R A M E N T V M, extremitas. 4. Ac. 116. Extremitatem & quælibet libramentum, in quo nulla omnino crassitudo sit.

L I B R A R I V M, catalogus quem registrum vulgo vocant, commentarium. pro Mil. 33. Exhibe quæso, Sex. Clodii, librarium illud legum vestrarum.

L I B R A R I O L V S, librarius. 4. At. 4. Velim mihi mittas de librariolis tuis duos aliquos, quibus Tyrannio vtatur glutinatorum. 15. 7. & pro Corn. 14. Seruus pacificatus est cum librariolo suo. 1. de Leg. 7. Nec id tamen ex illa erudita Græcorum copia sed ex librariolis Latinis.

L I B R A R I V S, adiect. 2. A. 11. Nisi se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset.

L I B R A R I V S, scriba, qui scribit libros. || *ij sunt quos nos nunc typographos vocamus.* 2. con. Rul. 14. Lex in publicè proponitur, concurrunt iussu meo plures vno tempore librarij, descriptam legem ad me afferunt. 10. A. 5. & pro Syl. 42. Illas tabulas descriptas statim ab omnib. librariis imperavi. 4. Attic. 15. 13. 21. & 2. A. 8. Epistola librarij manus est. 3. de Or. 171. Librariorum notæ. Or. 228. Interductu librarij. 16. Fa. 21. Sed peto à te, vt quam celerrimè mihi librarius mittatur, maximè quidem Græcus, qui mihi exscribebat hypnematata. 4. Att. 4. De librariis, si me amas, diligenter aduerte. 6. 6. Legi literas non tuas, sed librarij tui. 2. 1. Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij manus.

† **A D I V N C T.** Plurimi, 1. con. Rul. Græcus, 16. Fam. Plures, 2. cont. Rul. ¶ **Syntaxis. Librarius exscribit leges. Librarij manu litere scriptæ, erat igitur quoque priuatus minister, & scriptor librarius.**

L I B R A T V S, appensus, ponderatus. 5. Tul. 69. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur.

L I C E N T E R, nimis liberè, immoderatè. Or. 77. Vt ingredi liberè, non licenter errare videatur. pro Cæl. 57. Serui licentius, liberius, familiarius cum domina viuentes. 1. de N. 110. At quam licenter fluentium frequentio sit visioium.

¶ **Syntaxis. Licenter, liberè, familiariter.**

L I C E N T I A, libertas, impunitas, venia, libertas immoderata. 5. V. 3. Nunquam ipsimet nobis præcideremus istam licentiam libertatèque viuendi. 4. Acad. 30. Ne maiorem largiar ei qui contradicturus est, libertatem & licentiam. 1. Offic. 103. Pueris non omnem licentiam ludendi damus. 10. Att. 4. Hi nisi me ciuitate expulissent, obtinere se non posse putauerunt licentiam cupiditatum suarum. de Clar. 316. Is redundantes nos & superfluentes iuuenili quadam impunitate & licentia repressit. pro Flacc. 16. Græcia hoc vno malo concidit, libertate immoderata, ac licentia concionum. Ibid. 20. Græcorum dissoluta consuetudo & licentia impudens. Or. 155. Consuetudo dabat hanc licentiam. 1. Q. Fr. 118. Immoderata libertas, infinita hominum licentia. 1. cont. Rull. 15. Omnium rerum infinita atque intoleranda licentia. pro Mur. 20. Ne ab isto concessam videamur habere licentiam fingendi. 1. de Nat. 124. Homo ad scribendi licentiam liber. 3. Orat. 37. Numerus liberiore quadam fruatur licentia. Ibid. 151. Verba prisca, quæ sunt Poëtarum licentiæ liberiora. 170. Poëta numeris attrictor, verborum licentia liberior. de Fat. 49. O licentiam iocularè de Sen. 44. Tantum licentiæ dabat gloria. 3. Offic. 20. Nobis autem nostra Academia magnam licentiam dat. 5. V. 220. Dare licentiam hominibus pecuniarum accipiendarum. pro Cæl. 48. Is abhorret non modò ab huius seculi licentia, verum etiam à maiorum consuetudine, atque concessis. 2. Offi. 28. Nisi multorum impunita scelera tulissemus, nunquam ad vnum tanta peruenisset licentia. pro Dom. 131. Tu in cuius domo simulacrum non libertatis publicæ, sed licentiæ collocasti. 15. At. 11. Bella est autem huius quæ quæntij licentia. pro Font. 30. Quantam habent ad maledicendum licentiam. 1. Offi. 148. Magnis illis & diuinis bonis hanc licentiam adsequerantur. de Am. 89. In iis perniciosus est error, qui existimant peccatorum omnium patere in amicitia licentiam. pro Mil. 85. Quem si vicisset, habiturus esset impunitatem, & licentiam sempiternam. pro Lig. 23. Vide, quid licentiæ Cæsar nobis tua liberalitas det, vel potius quid auiditiæ. pro Cæl. 16. Cuius rei ipse perpetuam licentiam optaret. 4. Fam. 9. Magna gladiatorum est licentia. 2. de Fin. 70. Epicurus luxuriæ licentiam pollicetur. 2. de Diu. 150. Resistere licentiæ alicuius. 5. V. 29. Hæc licentia permissa, vt quantum vellent, auferrent. 1. de N. 108. A Democrito omnino hæc licentia. 4. V. 67. Cum iste calumniam licentiam sua autoritate dedisset.

¶ **Oratoria exornatio, cum apud eos, quos aut vereri aut metum libemus, tamen aliquid pro iure nostro dicimus, quod eos minime offendet, aut quos hi diligunt, cum in aliquo errato verè reprehendenda videntur.** 4. ad Her. 49.

† **A D I V N C T.** Admirabilis, iocularis, de Fat. Non aliena ab actionibus honestatis, 1. Offic. Bella, 5. Atti. Dissoluta, immoderata, impudens, Flac. Infinita, 1. ad Qu. Fra. & 5. Ver. Infinita omnium, & intoleranda. cont. Rull. Iuuenilis, de Cla. Liberior, maior, Ora. Magna, 4. Fam. Militaribus, 6. Verr. Perpetua, pro Cæl. Sempiterna, pro Milon. Tanta, 2. Offic.

¶ **Syntaxis. Licentiam libertatem alicui præciderè, largiri, dare, etc.**

vere. Redundare & superfluere licentia & impunitate. Libertas immoderata. & licentia. Dissoluta consuetudo. & licentia Licentiam habere. Infinita licentia, infinita & intoleranda. Liber ad scribendi licentiam. Tua licentia scelera liberiora. Poëtis verborum licentia liberior. Ad unum omnis pervenit licentia. Licentiam & audaciam dicitur bonam partem.

LICENTIOSOR. 3. de Or. 183. Inde ille licentior & diutior fluxit dithyrambus.

LICEO, *licere, estimo.* 12. Att. 24. De hortis quanti licuisse tu scibis, id ego quoque audieram.

LICEOR, *inlicitationem pono, pretium defero, praconi publico subijcio, sub pracone subijcio, voci acerbissima praconis bona alicuius subijcio pro Cæc.* 16. Licetur Ebutius, deterrentur emptores multi, fundus addicitur Ebutio. 3. Offi. 61. Non licitatore venditor, nec qui contra se liceatur, emptor opponet. 5. V. 77. Herbitenses liciti sunt & sic eod, quoad se efficere posse arbitrabantur. Ibid. 27. Eum qui manus quaesierit, an eum qui digito licitus sit, possidere. Ibid. 99. Is liceri non destitit. Ibid. 160. Liceri contra aliquem. 12. At. 37. Hæredes Scapulae liceri cogitant.

& Syntaxis. Liceri contra aliquem.

LICET, *licitum est, ius est, integram est, ius habeo, fas est, licentiam habeo, decet, conuenit, datur, potest, legibus conceditur, integram est, pro Rab. Posth.* 27. Quorum impunitas fuit non modo à iudicio, sed etiam à sermonibus est, quæ facere licuit non modo per iudicia, sed etiam per sermonem. 1. Att. 14. Quo in genere mihi negligenti esse non licet. pro Fla. 71. Cur his per te trui libertate tua? cur denique esse liberos non licet? pro Cæl. 1. Vos laboriosos existimet, quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse. pro Corn. 29. Si cui Romano licet esse Gaditanum. 9. Att. 2. Impetrabis, inquis, à Cæsare, ut tibi abesse liceat, & esse otiosum. 2. 1. Nihilò magis ei licitatum esset plebeo tempore perdere. pro Qu. 94. Si poterit Nævius id quod licet, & ei libebit quod non licet. 2. contra Rull. 19. Vt id quoad possit, quoad fas esset, quoad liceret, populi ad partes daret. pro Mil. 44. Clodium nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per leges liceat. 13. A. 14. Licere id dicimus, quod legibus, quod more maiorum institutisque conceditur. Par. 3. Quod non licet, id hoc vno tenetur, si arguitur non licere. Anteq. 23. Dum in ciuitate manere licitum est. 3. de Orat. 105. De hac re in vtranque partem differi copiose licet. 2. de Diu. 34. Sexcenta licet eiusmodi proferre. pro Mur. 8. Non mihi iam licet, nec integrum est, ut miseris non defendam. pro S. R. 127. Id quod postea si per vos iudices licitum erit, aperietur. Ibid. 49. Verum quoniam ita Chrylogono videtur, artificium obliuiscatur, & studium deponat. licet. 1. Fam. 8. Si per eum mihi licet. 4. 5. Quibus sine dolore licitum est mortem cum vita commutare. bis. 5. 91. Tibi licet, mihi nefas est obliuisci. 3. de Or. 97. Licet hoc videre in reliquis sensib. 1. de Diu. 91. Videre licet nationes quasdam, & c. 1. Off. 102. Licet ora ipsa cernere iratorum, qui, & c. 1. de Diu. 13. Mirari licet, quæ sint animaduersa à me dicis herbarum genera.

& A D V E R B. Impudè, 4. Verr. Nusquam, 2. cont. Rul. Omnino non, 13. Philip. Omnino non versari in bellis, pro Cor. Planè, 4. Fam. Rectè, pro Dom. Tutò esse in Vrbe, 14. Att.

& Syntaxis. Per leges licet. Non licet, neque integrum est.

LICET, *pro quantum de Am.* 75. Quantumuis licet excellas. 3. de Leg. 24. Quantumuis enumeres multos licet, nullos tamen, & c. Postquam in Senè. 5. Licet corpus abesset meum, dignitas iam in patriam reuertetur. pro S. R. 31. Licet omnes in me terrores impendant, subibo.

& Syntaxis. Quantumuis licet. Quantumuis multa dicas licet.

LICINIUS. pro P. Quin. 25. Atria Licinia. pro Planc. 36. Nominè legis Licinæ, quæ est de sodalitiis; omnes ambitus legis complexus est.

LICITATIO, *auctio, hasta.* 4. V. 133. Exquisitis palàm pretiis licitationibusque factis. 11. At. 15. Cum ea pars quæ videretur esse minor, licitatione expleri posset.

LICITATOR, *qui rei sub hasta posita pretium auget.* 3. Offi. 64. Non licitatore venditor, nec qui contra se liceatur, emptor opponet. 7. Fam. 2. Nunc quando tuum pretium noui, licitatorum potius apponam, quam illud minoris veniat.

LICTOR, *apparitor.* 7. V. 117. Aderat ianitor carceris, carnifex prætoris, lictor Sestius. 1. Qu. Fr. 1. 10. Sit lector non sug, sed tue lenitatis apparitor, maioraque præferant fasces illi, ac securæ dignitatis insignia, non potestatis. 2. con. Rul. 92. Deinde anteibant lictores non cum bacillis, sed ut hic prætoribus anteeunt, cum fascibus duobus. pro Rab. Posth. 13. I lictor, colliga manus.

& A D V E R B. Improvidi, 7. Att. Laureati, in Pifo. Molestissimi, 8. Att. Proximus, 6. Ver. Valentissimi, 7. Ver.

LICARIANA, *oratio pro Ligario.* 13. At. 19.

LIGATVS, *vinculus, restrictus, alligatus, colligatus.* 4. C. 13. Cum filium eius impubere ligatum à prætorè missum in carcerem necandum esse dixit. de Vniu. 13. Mundus ita coheret, ut dissolui nullo modo possit, nisi ab eodem à quo est ligatus.

LIGNEOLVS, *ligneus.* 3. Qu. Fr. 7. Hanc scripsi antè ad lichnum ligneolum.

LIGNEVS. 2. de Inu. 170. Vri posse ligneam materiam necesse est. 2. de Leg. 45. Ligneum autem quodcunque voluerit, vno è ligno cauato. 2. de Inu. 149. Ligneæ olæ in pedes inductæ. 5. Tusc. 59. Ponticulus ligneus.

LIGNVM, *materia, lignea materia, robur.* 3. V. 69. Ligna & farnenta circumdare, ignem subiicere coeperunt. Ibid. 45. Ignem ex lignis viridibus atque humidis in loco angusto fieri iussit.

& A D V E R B. Infelicissima, pro Mil. Viridia, atque humida, 3. Ver.

LIGVRES, *populi Italia.* 2. con. Rull. 94. Ligures montani, duri & agrestes. 1. de D. 78. Multos terræ morus in Liguribus factos esse. de Cl. 255. pro Cl. 72. pro Dom. 47. & pro Sest. 68. Qui Ligurum castella expugnauerunt.

& A D V E R B. Montani, atque agrestes, 2. con. Rul. Nouitius, pro Dom.

LIGVRIO, *belluor.* 5. V. 177. Non leuiter improbissima furta ligurire, sed deuorare pecuniam. 11. Fa. 21. Cum quidam de collegis nostris agrariam curacionem liguriret, disturbauit rem.

& A D V E R B. Leuiter, timidè Lucra, 5. Ver.

& Syntaxis. Furta ligurire, & curacionem agrariam.

LIGVRIPIO, *belluatio.* 4. Tusc. 26.

LIGVSTICVS, *ut, bellum Ligusticum: id est, quod contra Ligures gestum est.* 2. de Nat.

LILYBÆVM. 1. V. 56. Lilybæum Verres venit.

LILYBÆTANVS. Ibid. 55. Agonis est quædam Lilybætana. 13. Fam. 34.

LIMATIVS, *adverb. Vide. LIMATIVS.*

LIMATVLVVS. 7. Fam. 33. Opus est hic limatulo & politulo tuo iudicio.

LIMATIVS, *limatior, perpolitus, elimatus.* 2. de N. 74. Vir moribus domesticis ac nostrorum hominum vrbantate limatus. 1. de Ora. 180. Vir oratione maximè limatus & subtilis. de Clar. 93. 3. de Fin. 40 & 8. Fam. 1. Limatum dicendi genus. Or. 21. Alij subtili quadam & pressa oratione limati. 1. de O. 180. Vir limatus & subtilis. 5. de Fin. 12. De fummo bono duo genera librorum sunt: vnum populariter scriptum, quod *ἐξωτερον* appellabant: alterum limatius. de Cla. 35. Nihil enucleatè dici, quo fieri possit aliquid limatius.

& A D V E R B. Maximè, & subtilis, 1. de Orat.

& Syntaxis. Moribus & vrbantate limatus. Oratione subtili & pressa limatus. Limatus & subtilis. Iudicium limatum & politum.

LIMEN, *superior inferiorq; ianua pars, introitus, ianua, ostiũ.* 2. de N. 67. Fores in liminibus profanarium ædium ianuarum nominantur. pro Dom. 60. Nec illi tam cupidi liminum meorum & valuarum fuerunt. pro Cæc. 35. Non modo limine rectòque ædium suarum, sed primo aditu vestibuloq; prohibere quempiam. pro Cæl. 34. Qui simulac pedem limine extulerat, & c. 5. Tusc. 13. Extra ostium limenque carceris.

& A D V E R B. Sanctissimum, 2. Philip.

LIMES, *finita, via,* de Som. 19. Benemeritis de patria, quasi limes ad cæli aditum patet.

LIMO, *polio, detraho, elimo.* 1. de Orat. 115. Neque hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit. de Cl. 236. Habuit à natura genus quoddam acuminis, quod etiam arte limauerat. 3. de Or. 33. Sed tantum alteri affinxit, de altero limauit. Ibid. 188. Stylus qui & illa & hoc maximè ornat ac limat. de Op. 9. Quoniam fe ipse ad minutarum genera causarum limauerat. 3. Fam. 8. De tua benefica prolixaque natura limauit aliquid posterior annus.

LIMOR. 1. Acad. 2. Institui quædam ad eum, quæ sunt magna sanè, & limantur à me politius. 2. Offi. 35. Cum veritas ipsa limatur in disputatione.

& A D V E R B. Consultò se, de Opt. Politius, 1. Acad.

& Syntaxis. Animi acumen arte limare. De aliqua re limare. Stylus omnia ornat ac limat. Limare se ad Fortuna limat multum de benefica & prolixaque natura. Politius limare. Limatur in disputatione veritas: id est, elicitur, perspecta est.

*LIMVS. in frag. ep. Luta & limum aggerabant.

LINEA, *filum, quo materiam & opera sua artifices diriguunt, vel ipsa figura, quæ filo colore infecto sit. Sunt etiam geometrarum lineæ, latitudine & crassitudine carentes.* 3. Qu. Fr. 1. Diphilus aliquando perpendiculari & linea discit vti. 4. At. 8. Lineam tenere in agendo. Parad. 1. Peccare, est tanquam transire lineas: quod cum feceris, culpa commissa est: quam longè progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundam culpam nihil pertinet. 1. Tusc. 40. Ferri fursum rectis lineis. 1. de Fin. 19. Ferri deorsum ad lineam.

& A D V E R B. Recta, 1. Tusc.

& Syntaxis. In agendo tenere lineam. Lineas transit, qui peccat. Ferri rectis lineis. Ad lineam ferri.

LINEAMENTVM, *linea.* 4. Acad. 116. Lineamentum sine vlla latitudine.

& Figura, forma quæ linearum ductu constat. 3. de Fin. 75. Animi lineamenta pulchriora sunt, quam corporis. 1. de Orat. 187. In geomet

geometria, lineamenta, formæ, interualla, magnitudines, de Cl. 2. 8. Intelliges nihil illius lineamentis, nisi eorum pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, florem & colorem defuisse. 1. de Nat. 7. Compositio membrorum, conformatio lineamentorum. Ibid. 75. Deorum lineamenta atque formæ. 4. V. 39. Eum multò magis figura & lineamenta hospitiæ delectabant. de D. 23. Aspersa temere pigmenta in tabula oris lineaméta effingere possunt. 2. 48. Cùm ad lineaméta oris peruentum est. 6. V. 98. Tu illius æris temperationem & operum lineamenta solus perspicis? Orat. 186. Numerus quasi quandam palæstram & extremâ lineamenta orationi attulit. * 2. Acad. Lunæ quæ lineamenta sint, potesne dicere?

† ADIVNCT. Extrema, 1. de Nat. Pulchra, 3. de Fin.

† Syntaxis. *Animi lineaméta. Conformatio lineamentorum. Lineamenta & forme. Figura & lineamenta hospitiæ. Afferre orationi palæstram & extrema lineamenta.*

LINGVA, pars in animante vocis formanda præcipua. 2. de Nat. 135. Linguam autem ad radices eius hæres excipit stomachus. Ibid. 149. In ore sita lingua est, finita dentibus, quæ sonos distinctos & pressos efficit, cum ad dentes, & ad alias partes pellit oris itaque plectri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes. 2. de D. 96. Quorum linguæ sic inhaerent, ut loqui non possint, hæ scalpello resectæ liberantur. 1. de Ora. 115. Sunt quidam ita lingua hæsitantes, ita voce absonti, ut, &c. 3. 4. Hæc tibi est excidenda lingua, qua vel auulsa, libidinem tuam liberatas mea refutabit. 1. 2. 45. Ut totum illud uti lingua nuncuparat, in magistri carmine scriptum videretur. 1. Qu. Fr. 1. 31. Linguam omnibus diligentissime esse continendam. 2. de Or. 266. Gallus pictus eiecta lingua, buccis fluentibus. 1. 83. Oratores quidam lingua celeri & exercitata. Ibid. 114. Linguæ solutio, vocis sonus. * pro Flac. 54. Cuius lingua quasi flabello feditionis illa tum est egentium concio ventilata.

† Sermo. 3. de Orat. 221. Verba neminem mouent, nisi eum, qui eiusdem linguæ societate coniunctus est. 5. Tusc. 116. In his linguis quas non intelligimus, quæ sunt innumerabiles, surdi sumus. 3. de Fi. 5. 1. & 5. Lingua Latina inops. 3. Tusc. 9. & 10. Lingua Latina vberior Græca. 2. 35. Lingua Græca copiosior quam Latinâ. 1. de Fin. 10. Latinam linguam non modò non inopam, sed locupletiorum etiam esse quam Græcam. 3. de Fin. 51. Cùm vteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac nouis quod nobis in hac inopi lingua non conceditur. Quanquam tu hanc copiosiorum etiam dicere soles.

† ADIVNCT. Aliena, ficta, 2. de Orat. Celer, & exercitata, 1. de Orat. Copiosa, vberior, innumerabiles, 5. Tusc. 1. Tusc. Inops, pro Cæc. Non modò inops sed locupletior, 1. de Fin. Libera, 3. de Selt. Petulantissima, in Sall. Titubans, pro Dom.

† Syntaxis. *Lingua finita dentibus ad dentes pellit. Inhaerent lingua balbis. Lingua haesicans. Continerere linguam. Eiecta lingua. id est, exercitata. Coniunctus lingua societate.*

LINQUENS, pro Plan. 26. Minturnenses C. Marium linquentem terram eam, quam serauerat, lacrymis votisque omnibus profecuti sunt. * de Glor.

Hic est vita iam pridem lumina linquens.

LINQVO. 1. de D. 18. Luce serenanti vitalia lumina liquit.

LINQVOR. de Fat. 36. Ut is in insula Lemno linqueretur.

LINTRICVLVS. linter. 10. At. 12.

LINTER, *naucula genus.* de Clar. 2. 16. Motus erat is in Curione, quem C. Iulius in perpetuum notauit, cum ex eo in vtranque partem toto corpore vacillante, quæsiuit, quis loqueretur è linter. pro Mil. 75. Lintribus in eam insulam materiam conuexit.

LINTERVVS, ager. Straboni Linteruus. 2. con. Rul. 65.

LINTEVM, pro Rab. 39. Merces fallaces quidem & fuscæ chartis & linteis & vitro delata.

LINTEVS, ex lino: ut vestis lintea. 7. V. 145.

LINVM. Ibid. 27. Reticulum tenuissimo lino, minutis maculis plenum rosæ. 3. C. 10. Tabellas proferri iussimus, linum incidimus, legimus.

LIPARENIS. 5. V. 85. Liparenium testimonium.

LIPPIO. 7. At. 14. Cùm leuiter lippirem, has literas dedi.

† ADVERB. Leuiter, 7. Attic.

LIPPITVDO, *oculorum morbus expituita destillatione.* 4. Tusc. 81. Citiusque repentinus oculorum tumor sanatur, quam diurna lippitudo depellitur. 8. At. 21. Lippitudinis meæ signum, tibi sit libfarij manus. Ibid. 16. Mihi molestior lippitudo erat etiam, quam antè fuerat. 1. 13. Si scriberem ipse, longior epistola fuisset, sed dictavi propter lippitudinem. 2. Qu. Fr. 2. Non occupatione, sed paruula lippitudine adductus sum, ut dictarem hanc epistolam. 10. At. 19. Crebrò refricat lippitudo, nò illa quidem perodiosa, sed tamen quæ impediât scriptionem meam.

† ADIVNCT. Diurna, 4. Tusc. Molesta, 8. Att. Odiosa, perodiosa, 10. Att. Paruula, 1. ad Qu. Frat.

† Syntaxis. *Lippitudo refricat.*

LIQVATVS. 2. Tusc. 25. Guttæ liquatè ardore solis.

LIQVEFACIO, *mollio.* 1. 52. Quem nulla lætitiæ exultantes laudis liquefaciunt voluptatibus.

LIQVEFIO, *liquefco, rabeleo.* 2. de N. 26. Glacem calore liquefactam & dilapsam diffundi. 3. C. 19. Cùm & legum æra liquefacta sunt.

LIQVESCO, *liquefio.* 2. Tusc. 52. Cùm voluptate liquefimus, fluimusque mollitia.

† Syntaxis. *Voluptates liquefaciunt animum. Voluptate liquefaciuntque.*

LIQVET, *constat.* pro Cec. 29. Cùm causam non adisset, & poteret, non habuisset pro Cl. 76. & 106. & 1. Att. 1. Iudices non liquere dixerunt. 1. de Diu. 6. Cùm id, de quo Panærio non liquere se negat omnino de diis habere quod liquerit. 2. de Nat. 1. Sed quod inter nos liqueat, ne tu quidem intelligis. 1. 18. Protagoræberem aliquid quod liqueret. 4. Aca. 94. Si habes quod liquerit, neque respondes superbi. 1. de Inu. 64. Simili modo liquet, aliteram quoque approbationem separatam esse.

† Syntaxis. *Liquere alicui, inter aliquos.*

LIQVIDO, *certò.* 5. V. 136. Nemo erat, quin hoc se audisse liquidò diceret. 6. 124. Confirmare hoc liquidò possum. 15. Fa. 6. Amicitia dediti quod liquidò veritati daret. 10. 10. Tamen lectis tuis literis liquidius de toro sensu tuo iudicavi. 2. de Fin. 98. Quod eo liquidius faciet, si, &c.

LIQVIDVS, pro Cec. 78. Quicquid inde haurias, purum liquidum; sit. Genus sermonis liquidum, fufum, profuens. (.)

† Exile, aridum, concisum. 1. de Finib. 58. Liquida voluptas, & libera.

† Syntaxis. *Liquidò dicere, confirmare, facere, iudicare.*

LIQVO. Lege, LIQVATVS.

LIQVOR, *humor.* (.) *concretio.* 2. de N. 26. Aquæ admittum esse calorem, primum ipse liquor, tum aquæ declarat effusio. Ibid. 98. Liquores perlucidi amnium. de Vn. 42. Causæ quæ vim habeant caloris & frigoris, concretionis & liquoris.

† ADIVNCT. Inuidus, Arat. Perlucidi omnium, 2. de Natur. Vinctus, 7. de Diuin.

LIRIS, *fluuius.* 2. de L. 6. Ex eo loco Fibrenus statim præcipit in Lirim. * 5. de Leg. Descendamus ad Lirim.

LIS, *controversia, iudicium, res, causa, concretio.* 1. Offic. 59. Si lis in iudicio sit, propinquum potius defenderis. pro Mur. 27. Rem an item dici oporteat. pro Q. R. 39. Roscium suas, non societatis lites redemisse. 2. de Or. 305. Quid si, cum pro altero dicas, litem tuam facias? pro Q. R. 45. In sua lite vel in alieno iudicio. 1. de Orat. 118. Multitudo litium, & varietas causarum. 5. V. 32. Bona sua repetere ac persequi liti atque iudicio. 1. de Orat. 118. Lites, controversiæ & causæ. Ibid. 41. Intendere litem alicui. pro R. P. 10. Inferre litem alicui. pro Cl. 116. Litem capitis in aliquem inferre. Ibid. Ut lis hæc capitis æstimaretur. Ibid. Æstimationem litis non esse iudicium. pro Cl. 116. Si quæ in eum lis capitis illata est, non admittunt. 3. V. 95. C. Dolabellæ H. S. ad trices litem esse æstimatam. 5. 184. H. S. V. I. I. mil. lis æstimata est. 1. V. 38. Lis æstimata est eo nomine, quòd, &c. pro Mur. 42. Lites seuerè æstimatæ. 1. de Or. 197. Neque intelligebat, si ita esset, litem aduersarium perditurum. pro Qu. R. 3. Secundum tabulas alicuius litem dare. Ibid. 54. Litem damni iniuria cum aliquo contestatam esse. 16. At. 14. Non enim procuratores litem contestantur. pro R. P. 9. In litibus æstimandis nemo appellabatur, nisi ex testium dictis, aut tabulis priuatorum, aut rationibus ciuium. Ibid. 8. Sunt lites æstimatæ A. Gabinio, nec prædes dati.

† Disceptatio *quavis.* 1. de Leg. 53. Philosophi ætatem in litibus conterunt.

† ADIVNCT. Intestatæ, priuata, tota, pro Q. R. Insolita, 5. Verr. Noua, pro Cec. Priuata, 1. de Fin. Reliqua, 14. Philip.

† Syntaxis. *Lites redimere, suas facere. Sua bona lite persequi. Lis controversia, causa. Litem inferre alicui, in aliquem. Æstimare capitis litem, litem perdere, alicui dare, contestari.*

LITERA, *nota, litera, scriptura.* 2. de Nat. 93. Si innumerabiles vnus & viginti formæ literarum vel aureæ, vel quales licet alij, quòd coniciantur, posse ex his in terram excussis, annales Ennij, ut deinceps legi possint, effici. 2. de Inu. 141. Literæ quæ tenues & obscuræ notæ sunt voluntatis. 2. de L. 10. Neque cum literis, quibus scita scribuntur, rectum aut oritur, aut occidit. 3. de Or. 43. Ut Iota literam tollas, & E plenissimum dicas. 2. de Diu. 81. In robore insculptas fuisse præscarum literarum notas. 1. de In. 16. Omne nomen ex aliquibus literis scribitur. 2. de Orat. 246. In omnib. parietib. inscriptas fuisse literas, tria L L L. duo M M. Ibidem. 249. Similitudo verbi ad literam immutari, ut Nazarius Ignauus. 2. de Or. 280. In eius tabulis ostendit literas A. F. P. R. & 2. de Orat. 260. Demosthenes eius artis, cui studebat, primum literam non poterat dicere. 3. de Finib. 72. Quid non licet est, si nequitur, ut non, si vnam literam moueris, labent omnia. 1. de In. 16. Puto te iam suppedere, cum hæc tertia iam epistola ante te

appressis, quam tu schedulam aut literam. 4. Acad. 6. Sed ne literam quidem ullam facimus nisi forensam. 3. de Ora. 57. Cum ipse literam Socrates nullam scripsisset. pro Ar. 18. Nullam literam scripsi. *ad est, nihil scripsi.* 2. Fa. 17. Ille cum ad Thermum de Parthico bello scriberet, ad me literam nunquam misit. de Cl. 27. Ante Periclem litera nulla est, quæ quidem ornatum habuit. 1. de Ora. 86. De frangendis cupiditatibus litera in eorum libris nulla inuenitur. 6. V. 127. Quod iste si vnam literam Gregam scripsisset, non fustulisset. 1. de In. 68. Desinite literas legis perferatari. 2. At. 2. Si homo esset, eum potius legeret, quam vnam literam scriberet. Part. 1. 2. 6. Ex consequentibus, quod ea litera de accusatore soleat dari iudici. pro Mil. 15. Litera salutaris, litera tristis in iudicando. pro S. R. 57. Crura quidem nobis nequa tristis in iudicando. ego hos bene noui, literam illam, cui vos vsque eo inimici estis, vt etiam eas omnes oderitis, ita vehementer ad caput affigēt, &c. 7. At. 2. Alexidis manum amabam, quod tam propè accedebat ad similitudinem tuæ literæ. pro Syl. 45. Litera posteritatis causa reperēt sunt, quæ subsidio obliuioni esse possent. *Litera singula, quid notabant antiquis, vide Probum de Literarum notis.* * pro Cec. 38. Vt tantum facinus non in æquitate defensionis, sed in vna litera latuisse videatur?

¶ *Eruditio, doctrina, peritia.* de Ar. 18. Verfor in studio literarum. pro Ar. 3. In studiis humanitatis ac literarum versari. 2. de Leg. 3. Agere ætatem in literis. pro S. R. 121. Non est verissimile, vt Chrylogonus horum literas adamaret aut humanitatem. de Cl. 265. Erant in eo plurimæ literæ, nec eæ vulgares, sed interiores quædam & reconditæ. 3. de N. 42. Qui interiores & reconditas literas scrutantur. de Cl. 2. 52. Multæ literæ reconditæ & exquisitæ. 3. Fa. 10. Literæ interiores. Ibidem 11. Literæ disertæ. 2. de D. 98. L. Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus. 2. de Or. 72. Homo non hebes neq; inexercitatus, neque politioris humanitatis & communium literarum expertus. I. P. 70. Græcus non Philosophia solum, sed etiam literis, quod ferè ceteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus. 3. de Ora. 130. Geometria, musica, literæ. de Cl. 153. Literarum scientia & eloquendi elegantia. Ibid. 259. T. Flaminius literas nesciebat. 2. A. 20. Tantum dicam, vtque illos, neque vllas omnino te literas nosse. ibidem. Mæx literæ nomini Romano laudis aliquid afferunt. pro Ar. 16. Ad percipiendam colendamque virtutem literæ adiuant. 6. V. 98. Homo sine ingenio, sine literis. de Ar. 18. Non his delector aut vtor omnino literis, quæ nostros animos delectent atque auocant a religione. 9. At. 12. Nunc mihi nihil libri, nihil literæ, nihil doctrina prodest. 4. 16. Retuli me ad literas & studia nostra. 1. Fa. 7. Literis omnibus a pueritia deditus. * Hortens. Literis talibusque doctrinis antè excoli animos, & ad sapientiam concipiendam imbui & preparari decet.

¶ *Insuper memoria, seu monumenta, tabella, libelli.* 1. de Orat. 192. Omnia enim hæc neque ita multis literis aut voluminibus magnis continentur. 5. V. 209. Memoria, monumenta, literæ. 3. de N. 48. Sed illud nomen veterum literis est vltimaria. 1. Tusc. 6. Mandare literis cogitationes suas, & tradere memoria. 4. Aca. 2. Consignare aliquid literis, & mandare monumentis. 1. Tusc. 38. Extare literis. 2. de Or. 51. Custodire literis aliqua. 5. V. 112. Nomina aratorum & eorum singulis partiones Decumanorum literis persequi & conficere necesse est. pro Clu. 186. Tu fortunas alterius literis conscriptas in iudicium afferas? neque earum literarum obsignatarum autorem, neque testem vllum nominabis?

¶ *Multis in casu, epistola, tabula, codicilli.* 1. Fa. 14. Id quando non accidit, vt eorum bono literarum: & eadem ferè absentes, quæ si coram essemus, consequemur. 3. C. 6. Dare literas alicui ad aliquem. 5. At. 4. Literas Pontino de omnibus rebus diligenter dabis. 7. 23. Ecce Cassij literæ, Nigidiam à Domitio Capuam venisse, eum dicere Vibullium de Piceno currere ad Cn. confestim insequi Cæsarem. ibidem 22. Idibus vesperi è Philotimo literas accepi, Domitium exercitum firmum habere, Cæsarem intercludi posse, eumque id timere. 1. Fa. 7. Legi tuas literas, quibus ad me scribis, &c. 2. 7. De sacerdotio tuo quantum curam adhibuerim, cognosces ex iis literis, quas Thraconi libero tuo dedi. ibid. Vni literis totius ætatis res gestas ad Senatorem perscribere. 4. 4. Sapius ad aliquem literas vno exemplo dare. 10. 18. Binæ continuæ literæ. 5. At. 2. 1. Lucius queritur apud me per literas, &c. 9. 19. Cum eius clementiam Cornificem per literas collaudauissem. 1. Fam. 7. Per literas tecum sapius colloquar. 4. V. 24. Lucullus de Dionis iniuria grauissimè per literas cum Verre questus est. 1. Attic. 17. Ei nunc epistolæ literæ sunt, vt eas audeam temerè committere. 4. Att. 3. Literas in alienum incidere. 2. Fa. 4. Committere aliquid literis. 1. Att. 10. Literæ non committendæ sunt eiusmodi periculo, vt aut interire aut aperiri aut intercepti possint. 6. 3. Aperire literas. pro Plan. 85. Te aiebis de tuis reb. gestis nullas literas misisse. 4. Attic. 4. Literas tuas Fululanus mihi dedit. 7. Famil. 5. Cum de hoc ipso Trebatius cum Balbo nostro loqueretur accuratus domi meæ, literæ mihi dantur à te, &c. 10. 16. Literæ frigide & inconstantes. 4. 9. Literæ multis verbis scriptæ. 11. 11. Literæ breues. (Pleniores. ibid. 29. Et vberiores. 3.

11. Prudentia tuarum literarum. 7. 33. Literæ facete & elegantes. 3. 6. Literæ scriptæ meæ manu. 5. Attic. 4. Antequam aliquo loco confedero, neque longas à me, neque meæ manu literas expectabis. 15. 17. A quo adhuc nulla litera est. 3. V. 92. Vt Romam venit, nullam literam pupillo, nullam tutoribus reddidit.

† **A**DIVNC. Acuratissima, amantissima, antemeridiana, comoda, Confortoria, suaues, totæ, vespertina, nimis veteres, 13. Attic. Acerba, cruenta, expectatissima, minaces, & acerba, 16. Fam. Acerbissima, aculeata, ardentes, bene longa, tranquilla, 14. Attic. Antiquiores, grata, iucunda, hilariores, nec tamen firmæ, impudentissima, tristes, & metuo ne veræ, 7. Attic. Antiquissima, vehementes, 6. Ver. Argutissima, humanissima, inepta, imbecilla, 10. obuia, plenissima amoris, officij, diligentia, recentissima, 6. Attic. Atrocissima, priores, 9. Famil. Breues, 8. Attic. Breuis. (Longa, insuauissima, vastior, Orat. Breuiores, fideles, longiores, variae; 3. Att. Quam celerissima, & quam creberima, defera, digna aliquo plene dignitatis, officij, interioris, perbreues, 3. Fam. Certæ, grandes, 7. Ver. Commendatitia, iucunda, proxima, 5. Fam. Communes, prima, 1. de Orat. Complures, integra, & reliqua, prima, integra; publica, & corrupta, 4. Ver. Confulares, pro Sest. Continua, stomachosiores, 8. Famil. Contumeliosa, iniqua, iniustata, contraria, iniquissima, referatissima, diligentia, suauitate, 1. ad Qu. Frat. Contumeliosa, minaces, minimè digna quæ ab aliquo mittantur, priuata, rara, simillima edicti, 11. Fam. Crebra, creberiores, grata, languidiores, odiosa, 11. Att. Creberima, iucundissima, longa, plena timoris, auctoritatis, prudentiores, vberiores, vberiores, 5. Att. Domestica, falsa, improbiissima, plena rerum novarum, maximèque mirabiles, præclaræ, ep. ad Brut. Expectata, vberissima, verissima, 4. Att. Extrema, faceta, atque elegantes, gratissima, longissima, rabiosa, fatuaque, 7. Fam. Falta, & corrupta, incorrupta, pro F. ac. Forensis, 4. Aca. Forenses, & Senatoria, 2. Offi. Frigida, & inconstantes, gratissima in temp. & sententis plena, similes, 10. Fam. Gratissima, & bella, 15. Fam. Inanes, matutina, necessaria, noua, promeridiana, superiores, 12. Att. Ingrata, 2. Philip. Interiores, & recondita, prisca, 3. de N. Satis liberales, 14. Fam. Liberes, 1. Att. Manifestæ, 5. Ver. Multæ, de Sen. Multæ, & reconditæ, 15. Fam. Multæ, & quidem reconditæ, & exquisitæ, plurimæ, vulgares, sed interiores quædam & reconditæ, plures, & illustriores. de Cl. Pergata, suauiores, suauissima, tristes, 3. ad Qu. Fra. Periuicunda, 1. Fam. Perpauca, minimè obfcura, pro Mur. Plena quidem officij, rara quidem, sed suaues, 2. Fa. Propria, 12. Fam. Publica, 3. de Leg. Publica. (Priuata, 2. Ver. Salutare, 9. Att. Salutaris.) (Tristis in iudicando, pro Mil. Superuacaneæ, 16. Att. Testes, pro Qu.

¶ **S**yntaxis. Est huius manus per familiaris tua litera. Studio humanitatis ac literarum. In illo sunt litera non vulgares, sed recondita, interiores, exquisita, diserta. Geometria, litera. Literarum scientia. Literas nescire. Libri, litera, doctrina. Ad studia se, ac literas referre. Literis mandare, consignare, aliquid ex stare, custodire, persequi, conficere, conscribere. Literas dare ad aliquem. Vno exemplo litera multa. Per literas colloqui. Incidere literas in alienum, in alienas manus. Litera frigida, multis verbis scripta, plena, prudentes, faceta. Dare literam, pro literas: id porro per quam raro.

¶ **L**ITERATE, scire elegantem. 2. de Orat. 253. Belle & literatè dicta laudantur. I. P. 61. Rationes enim ita sunt perscriptæ scitè & literatè, vt, &c. de Cl. 205. L. Ælius scriptorum veterum literatè peritus. Ibid. 108. L. Furius Pilus perbenè Latine loqui perbatatur, literatusque quam ceteri. de Arusp. 17. Literatè respondere.

¶ **L**ITERATURA, ipsa scriptura. Part. 2. 6. Memoria est germana literaturæ quodammodo, & in dissimili genere persumilis. nam vt illa constat ex notis literarum, & ex eo in quo imprimuntur illæ notæ: sic confectio memoria tanquam cera locis vtitur, & in his imagines vt literas collocat.

¶ *Est insuper varia eruditio.* 2. A. 116. Erat in Cæsare ingenium, ratio, memoria, literatura, cogitatio, &c.

¶ **L**ITERATUS, liberaliter eruditus, doctus, & sciens. 9. Fa. 16. Frater tuus, quem literatissimum fuisse iudico, facile diceret, hiè verus Plauti non est, hic est. 3. de Nat. 22. Quod literatum est, id est melius, quam non est literatum. pro Mur. 16. Tua nobilitas hominibus literatis & historicis est notior. pro Corn. 3. Viri literati, ac studiis doctrinisque dediti. 3. Offic. 58. Homo nec infacetus & satis literatus. de Cl. 81. Albinus & literatus, & disertus fuit. Ibid. 265. Plena literatæ senectutis oratio.

¶ *Literarius.* 5. Tusc. 105. Quid dulcius literato otio?

¶ **S**yntax. Belle & literatè laudare. Scitè & literatè scribere. Literatè peritus. Perbenè Latine loqui, & literatè. Literatè respondere. Quod literatum est. Literatus & studiis doctrinisque deditus. Nec infacetus, & satis literatus. Literalis & disertus. Plenus literata prudentia liber. Literato otio nihil dulcius.

¶ **L**ITERNVM, villa. 10. Attic. 15.

¶ **L**ITERVLÆ. 7. 2. Chrysiptus, quem ego propter literularum nescio quid libenter vidi, in honore habui. 6. 9. Admiratus xviii literularum, quæ solèt compositissima & clarissima esse.

† **A**DIVNC. Argenteæ, minuta, 6. Ver. Copiosissima, & clarissima. 6. Att. Vacillantes, 16. Fam.

¶ **L**ITIGANDVM. 2. At. 7. Mira sum alacritate ad litigandum. **L**ITIGANS. pro Cæl. 27. Aliquot enim in causis eum videram frustra litigantem.

¶ **L**ITIGATOR. pro Dom. 115. Emit domum litigatoribus defatigatis propè dimidio carius quam æstimabat, &c.

¶ **L**ITIGIOSVS, litium cupidus, calumniator, controuersus. 1. de Or. 255. Vereris, ne tua domus, si à litigiosis hominibus nõ colatur,

cæteris deferatur? 2. 182. *Lege*, PERTINAX. pro Mur. 26. Quid huic tam loquaciter litigiosa facias. pro Cec. 14. Defensor nimium litigiosus, concitus ad rixam. *Lege*, RIXA. pro Pla. 82. Si in familiaritate mea locus esset nemini nisi litigioso & nocent ti. 1. de Leg. 18. Ignoratio iuris litigiosa est. 5. de Fin. 76. Habent enim bene longam & satis litigiosam disputationem. 3. de Ora. 106. Litigiosum prædium, id est, controuersum & controuersa gens.

† ADVERB. Loquaciter, pro Mur.

LITIGIO, *discepto*. 13. Attic. 36. Hircius cum Quintio acerimè pro me litigauit. 9. Fam. 25. Noli pari litigare fratres, & iudicis turpibus confictari. de Amic. 99. Qui litigare se simulant blanditur. 2. Qu. Fr. 9. Litigarem tecum, si fas esset, sed, &c. 13. A. 30. Hic cum C. fratre putat se litigare. pro Qu. R. 53. Qui per se litigat. (Qui cognitorem dat.

† ADVERB. Acerrimè pro aliquo, 13. Attic.

† Synt. Litigare cum. Litigare, & iudiciis confictari. Per se litigare.

LITIO, litor, bene promitto, pro Fl. 96. Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, &c.

LITOR, lito, 2. de D. 36. Hostia litatur pulcherrimè. ibid. 38. Cum pluribus diis immolatur, qui tandem euenit, ut litetur aliis, aliis non litetur? quæ autem tanta inconstantia deorum est, ut primis mimentur extis, bene promittant secundis?

† ADVERB. Pulcherrimè, 2. de Diu.

LITURA, linea inducitur ad aliquod delendum. pro Cl. 41. Oppianicus, qui digito legata deleuerat, ne lituris coargui posset, testamentum in alias tabulas transcriptum signis adulterinis obfigrauit. 6. Fa. 7. Cum mendum scripturæ litura tollatur. pro Ar. 9. His igitur tabulis nullam lituram in nomen A. Licinij videtis. 3. V. 92. Deinde in codicis extremam ceram nomen infimum in flagitiosa litura fecit. 4. 104. Videtisne totum hoc nomen, coram vbi facit delatum, esse in litura? quid fuit istic antea scriptum? quod mendum ista litura correxit? Ibid. 191. Caudam illam Verris tanquam in luto demersam esse in litura. pro Arc. 9. Litura vnius nominis commotus est.

† ADVERB. Flagitiosa, 3. Verr.

LITVS, ora terminusque terra ad mare. Top. 32. Litus est quæ fluctus eludit. 2. de Inu. 97. In litore fluminis Eurotæ. Or. 107. & 10. A. 8. Quid tam commune, quam mare fluctuantibus, litus electis? pro Dom. 140. In litore deserto aram consecrare. 2. de N. 100. Amœnitates orarum & litorum, 12. At. 10. Villa litore, tum prospectu maris, tum, &c. 2. Qu. Fr. 15. Timebam litus insulæ.

† ADVERB. Delicatissimum, 7. Ver. Desertum, pro Dom. Publica, Top.

† Syntaxis. Orarum & litorum amœnitas.

LITVVS, bacillus ita dictus. 1. de Diu. 30. Quid lituus iste vester, quod clarissimum est insigne auguratus? ibid. Lituus erat incuruum & leuiter à summo inflexum bacillum. ibid. Lituus auguralis ab eius litui, quo canitur, similitudine, nomen inuenit. ibid. Lituo Romulus regiones direxit, tum cum urbem cõdidit. 2. At. 8. De lituis *βωνιδος*. 2. de N. 9. De lituo actij Nauij.

† ADVERB. Insigne auguratus, clarissimum, 1. de Diu.

LIVIDVS, 4. Tuscul. 28. Ergo inuidi, maleuoli, liuidi, &c. *Lege*, INVIDVS.

LIVIVS, de Cl. 72. Liuius, qui primus fabulam docuit.

* LIVIVS, 2. de Leg. 14. Leges Liuiæ.

LIVOR, inuidia. 11. Fam. 10. Tu enim à certo sensu & verò iudicas de nobis: quod isti ne faciant: summa malevolentia & liuore impediuntur.

† ADVERB. Nota percussio in corpore sine vulnere. 2. ad Her. 8. Si tumore aut liuore decoloratum est corpus mortui.

† ADVERB. Summus, 6. Famil.

LOCATIO, 5. V. 18. Se cupiditate prolapsos nimium magno conduxisse; ut induceretur locatio, postulauerunt. ibid. Locationem facere. 4. Att. 3. Porticus Catuli locatione rescicabatur. 3. V. 152. Scelerata locatione spoliatus. * Frag. ep. Locatio præciosa.

LOCATIVS, 2. cont. Rull. 49. Agri à cenforibus locati sunt de Cl. 209. Membra suo quæque loco locata. Ora. 2. 17. Si quis eorum pedum in extremo locatus est. pro S. R. 56. Anseribus cibaria publicè locantur in Capitolio, ut, &c. 7. V. 119. Non palam viuorum funera locabantur. 1. de Orat. 138. Quæstio de re certis in personis & temporibus locata. 6. Atti. 1. Ciuitatem in Catonis fide locatam funditus perdidissem. pro Cæ. 67. Deinde forteis viros ab imperatrice in insidiis, atque in præsidio balnearum locatos. de Amic. 40. Etenim eo loco locati sumus: ut, &c. 1. Tuscul. 80. Ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint. * de Consolat. Te approbantibus diis immortalibus ipsis, in eorum cœtu locatam consecrabo.

LOCUS, *reposito*. 2. Fa. 6. Mentem denique omnem in Milonis Consulatu fixi & locaui. pro Mur. 30. Duæ sunt artes, quæ possunt locare hominem in amplissimo gradu dignitatis. 1. Acad. 36. Inter rectè factum & peccatum media locabat quædam.

† ADVERB. accommodo. 3. Qu. Fr. 1. Ad Telluris quidem tuam statuatam locaui.

† *Conducenti trado*. 9. A. 16. Vtique quæstores eam basim statuamque faciendam & in rostris statuendam locent. 3. V. 154. Locarat opus faciendum maxima pecunia. Ibid. 145. Opus quoddam turpe non est portorium locare, nec Hermocresibi quidem turpe est conducere. 15. At. 16. Dolabella locum illum sternendum locauit. pro Qu. R. 28. Disciplina quæ erat ab hoc tradita, locabat se non minus H. S. C. C. C. L. I. I. 2. A. 44. Curio te in maliciui nuptiis, 3. de Legib. 11. Locassint. pro locauerim. 3. V. 130.

† *Æstimo*. de Amic. 104. Vos hortor, ut ita virtutem locetis, ut ea excepta nihil amicitia præstabilius putetis.

† ADVERB. Publicè cibaria, pro S. R.

† Syntaxis. Locata suo loco membra. Locata cuique cibaria. Locata quæstio: id est, constituta. Ciuitas locata in fide alicuius. Summo loco locatus. Animus in corpore locatus.

LOCRES, regio. 3. Attic. 15.

LOCRENSIS, 5. Tuscul. 59. Doris Locrensis. & 7. V. 89.

LOCRI, populi. 6. At. 15. de Fin. 87. 2. de N. 6. I. P. 96.

LOCUPLES, diues, abundans, idoneus, fide dignus. (Egens. I. V. 55. Mulier copiosa planè & locuples. 1. de Orat. 161. Tanquam in aliquam locupletem & refertam domum venissem. pro Pl. 86. Egentes in locupletes armabantur. pro Qu. R. 22. Egebarimò locuples erat. 3. de Orat. 183. Cuius membra sunt in omni locupleti oratione diffusa. 5. de Fini. 13. Lysias oratione locuples, rebus icunior. 4. ad Heren. 45. Magnæ & locupletes copie. 2. de Diuin. 119. Iam Pythagoras & Plato locupletissimi autores iudent. 1. 37. Collegit innumerabilia oracula Chryssippus, nec vllum sine locuplete autoritate ac teste. de Cl. 47. Locuples autor Thucydides. 7. Att. 7. Nec moderatior, quam Sylla in pecuniis locupletum. 8. 2. Quasi locupletior autor, quam Socrates, mihi quærendus sit. 1. de Fin. 10. Latina lingua, non modò non inops, sed locupletior etiam est, quam Græca. 1. de Nat. 113. Locupletior hominum natura ad beatè viuendum quam deorum. 3. Offic. 10. Quem enim locupletiorum quærimus, quàm, &c. * Frag. ep. Nec locupletem ad hoc autorem habebamus.

† ADVERB. Maximè, 6. Ver. Paruum, 7. Att. Quidem, certè, I. phil. 5. nè, 4. Verr.

† Syntaxis. Copiosus & locuples. Domus locuples & referta. Oratio locuples. Oratione locuples. Copia magna & locupletes. Aurtus locuples.

LOCUPLETANDVS, 2. ad Her. 46. Quæ pertinent ad exaggerandam & locupletandam argumentationem.

† LOCUPLETATIVS, 7. V. 78. Mancipii, argento, veste, locupletatus.

LOCUPLETO, *dito*, diuitis augeo, orno, fortunis locupletor, augeo. 1. Fam. 13. Mihi erat in animo ciuitates locupletare. 2. de Fin. 90. Sapientes locupletat ipsa natura. 1. cont. Rull. 67. Hæc lex eos fortunis locupletat. 1. de Or. 234. Cuius artem cum indotatam videres, verborum eam dote locupletasti & ornasti. de Cl. 331. Eloquentiam locupletasti grauiorum artium instrumento. 2. de Inu. 1. Locupletare aliquem locum egregiis picturis.

† Syntaxis. Ornare & locupletare orationem. Locum locupletare picturis egregiis. Exaggerare & locupletare.

LOCVS, *Locus* ab oppido quid differat, & quis in loquendo rectus vsus, quæstio grammatica. 2. de Orat. 358. Corpus intelligi sine loco non potest. Par. 36. In locis autem & illa naturalia, maritimi an remoti à mari, plani an montosi, leues an asperi, salubres aut pestilentes, opaci an prici: & illa fortuita, culti an inculti, celebres an deserti, coædificati an vasti, obscuri an rerum gestarum vestigiis nobilitati, consecrati an profani. de Cl. 289. Occupare locum in subfelliis. 2. de N. 83. Aer videtur quasi locum dare & cedere. de Sen. 63. Cum quidam in theatrum venisset in magno confessu, locum ei à suis ciuibus nusquam datum. Par. 1. Quibus circumscribitus est habitandi locus. 8. Att. 10. Respondit se, quod in nummis haberet, nescire quo loci esset. 2. ad Heren. 7. Locus quæritur publicus an priuatus fuerit cuiusmodi loci attingant. 9. Fa. 2. Erit enim nobis honestius, videri venisse in illa loca platuram potius quam nataram. 3. de Or. 18. Locus opacus & frigidus in sylua. 7. V. 79. Locus amœnus & arbitris remotus. 2. de Or. 290. Nec amœnum, nec salubrem locum censeo. de Cl. 289. Gratiôs scribæ sint in dando & cedendo loco. pro S. R. 68. Locus opportunus, aptus ad eam rem. 1. de In. 29. Locus opportunus, tempus idoneum. 1. de Or. 2. Qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore videbatur, in eo maximæ molestiarum & turbulentissimæ tempestates exiterunt. 5. V. 207. Locus intra Oceanum iam nullus est, neque tam longinquus, neque tam recòditus: quò non peruaserit, &c. pro L. Varen. Cum iter per agros & loca sola faceret. con. C. Anton. Ut non esset locus tam sanctus, quò non aduentus tuus crimen afferret. ibid. Ut tibi primum locum concederem. ibid. Te è postremo in tertium locum esse iectum. pro M. Scau. Propinquitas & celebritas loci. Frag. ep. Ut Hercules Antianus in alium locum transferretur. Oceanus. Preparatio.

Preparatis idoneis locis. Oeco. 2. Qui me absente in meum locum substituitur. Hortens. Omnibus planetis in eundem recurrentibus locum. 5. de Leg. Neque dum satis ab his nouellis arboribus omnis hic locus opacatur. Incert. Qui fuit locus religiosissimus, sis erit desertissimus.

¶ *Item occasio, facultas, conditio gradus, numerus.* 2. Fa. 5. Loco ex cello & illustri sita est laus tua. 3. 8. Illud scio, meos multos, & illustres, & ex superiore & ex equo loco sermones habitos cum illa res, & de Offi. 1. 42. Locum autem actionis opportuna summa laude. 1. de Offi. 1. 42. Locum autem actionis opportunitatem temporum esse dicunt. 4. Fa. 2. & 16. 12. Quem in locum res deducta sit, vides pro S. R. 1. 53. Videre, quem in locum temp. peruenitur putatis. Brut. 7. Res in eum locum venerat, vt nisi, &c. in potestatem hostium veniendum fuit. 2. de Leg. 53. Eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset. 4. Fa. 3. Nihil loci relictum est tuae scientiae. 1. 9. Nulli improbo locus est ad temp. violandam. 3. 6. Iniquis secus estimandi videris non nihil loci dedisse. 3. de Nat. 19. Repente auertis orationem, nec das respondendi locum. 1. de Orat. 11. 8. Haec turba & barbaria foretis dat locum vel vitiosissimis Orationibus. pro Qu. 53. Aliquid loci rationi & consilio dare, & sese colligere. Ibid. 6. 1. Qui locus igitur absens defendendi procuratori primus datus est: Or. 12. 7. Quotiescunq; dabitur amplificandi locus. pro Mur. 70. Homines tenues vnum habent in nostrum ordinem proferendi beneficii locum. Or. 143. Nullam habeo instituendi aut docendi locum. pro Dom. 64. Non erat in tantis iniuriis noua crudelitatis locus. Ibid. 140. Ne audacia in tantis iniuriis noua crudelitatis locus. Ibid. 140. Non est iam leuitati locus, seueritatem res ipsa flagitat. pro Mur. 63. Esse apud hominem constantem ignoscendi locum. Ibid. 48. Quo mihi etiam durior locus est dicendi datus. pro Dom. 86. Calamitas mihi maledicti locum aut criminis obrinebit? pro Dom. 147. & pro Pl. 8. 1. Qui in mea salute principem semper locum auctoritatemque tenuisti. Qu. de Pet. 4. Prodest, quorum in locum ac numerum peruenire velis, ab iis ipsis illo loco ac numero dignum putari. 2. A. 7. 1. Quem locum apud Caesarem obrinisti, quo numero fuisti. V. 124. Ipsi in hostium numero locoque ducemini. 4. 134. Praesertimq; eo numero & loco. ad Br. 17. Habere aliquem locum patris. de Cla. 1. Ex quo augurum institutus in parentis cum loco colere debebam. Postquam in Sen. 34. Is mihi in filij loco fuisset, nunc certe erit parentis. 2. de Orat. 200. Sodales nobis in liberum loco more maiorum esse debent. de Pro. 4. 1. Is me habebat eodem loco, quo suum generum. ad Brut. 13. Succedere alicui in parentis locum. I. P. 3. 1. Tunc etiam ausus meum illum discessum, &c. in maledicti & contumeliam loco ponere? pro Cl. 62. Obicere alicui in loco maledicti, vel criminis. in Sal. 17. Si quis praeda loco magistratui accepisset. de Clar. 137. Qui hoc munere in ciuitate functi sunt, vt tenerent Oratorum locum. 6. At. 1. Per bono loco res est. 1. 1. 3. Et tum meliorem loco res erant nostrae. de Aruf. 6. 1. Vt meliorem simus loco, ne optatum quidem esset, deteriore statu sumus, &c. pro Sest. 68. Res erat & causa nostra eo loci, vt erigere oculos & viuere videretur. pro Do. 36. Ille tibi loco filij per aratam esse potest. 1. 6. 1. Praetor quae stori suo paratis loco esse oportere. 2. Fa. 6. In loco beneficii, vel mercedis numerare alicui. Q. Fr. 1. 10. Deferre alicui alicui non in beneficii loco, sed in laboris & muneris. 3. de N. 76. Vbi igitur locus fuit errori deorum. 2. de Inu. 1. 44. Petere sibi alicui loco praemij. 10. Fam. 31. Caesar me vetustissimorum familiarium loco habuit. 5. 3. Te mihi fratris loco esse duco. 2. de Fin. 50. Qui honestatem eo loco habet, vt sine ea iucunde putes posse viuere. 1. de Or. 183. Mulier, quae in concubina locum duceretur. 7. Fa. 3. Criminis loco putant esse, quod viuam. 2. de Fin. 90. Qui voluptate nullo loco numerat. 3. 66. Nec iustitiae vllus esset, nec bonitati locus. 13. Fa. 23. Esse magno loco apud regem. 3. 6. Tenere primum locum apud regem. 3. de Finib. 52. Obtinere primum vel secundum locum. de Cl. 8. 1. Et tenuit cum hoc loco quendam. Ora. 4. At enim in Poetis non Homero soli locus est, sed & Sophocli, &c. pro Cl. 150. Qui in summum locum ciuitatis non potuerunt ascendere. Ibid. 132. Locus Senatorius ludis. pro Plan. 12. Esse ex aequo loci. 3. Fa. 9. Tu dignitas suum locum obtinebit. 2. de Or. 198. Si placuerit, vos meam defensionem in aliquo artis loco reponeris. Anteq. 2. Fideli conducit in loco beneficium retribuere. 11. Fa. 16. Literae non loco reddita. pro Cael. 9. Quoad aetas M. C. l. ij dare potuit suspicioni locum. pro Cor. 16. Cuius audita virtus dubitationi locum non daret. 1. Fa. 1. Sed plane nec precibus nostris, nec admonitionibus reliquit locum. 2. de Nat. 121. Cum in locis semen infedit, rapit omnem fetem cibum ad sese.

in Sal. 6. At quanto meliorem loco resp. staret, si tu, &c. 11. A. 1. 1. Qui se Consulatum in Bruti locum petere proficeretur. 3. Offic. 117. Nam vbi primum prudentiae locus dabitur: ibid. Apud eum quem locum habet fortitudo. de Sen. 40. Libidine dominante temperantiae locus non est. Parad. 5. Qui ista tractant, non honestissimum locum seruitutis tenent. ibid. Qui ciuitatis locum infimum tenent. 2. de Inu. 149. Quo in numero hoc, & in quo loco illud haberi conueniat. 1. At. 10. Res eodem est loco, quo reliquisti. 9. 6. Valde gaudeo, si nunc est vilis gaudendi locus. ad Brut. 3. Nostrae res meliorem loco videbantur. 1. Qu. Fr. 2. Via iuris eiusmodi est quibusdam in rebus, vt nihil sit loci gratia. 2. 3. Virgere illi, vt loco nos mouerent. ibid. Incidi in eum locum in dicendo, cum Sestius multis vulneribus acceptis subsidio Bestiae seruatus esset.

¶ *Sed as doctrina.* 2. de Orat. 152. Aristoteles proposuit quosdam locos, ex quibus omnis argumentatio ad omnem disputationem inueniretur. Ibid. 236. Locus & regio quasi ridiculi. Or. 46. Aristoteles locos, sic enim appellat, quasi argumentorum notas tradidit. Topic. 8. Locus est argumenti sedes. Par. 5. Loci sunt, in quibus latent argumenta. 2. de Or. 118. Locos argumentorum paratos & expeditos habere oportet. Ibid. 162. Sedes & tamen domicilia omnium argumentorum. 3. de Or. 104. Loci communes, qui de vniuersa re tractare solent, vt, &c. de Cl. 46. Scriptae fuerunt & paratae a Protagora rerum illustrium disputationes, quae nunc communes appellantur loci. Ibid. 82. Communibus locis vti. 4. Ac. 80. Desine communibus locis. Or. 122. Traditi sunt, e quibus argumenta ducantur, duplices loci: vni e rebus ipsis, alteri assumpti, &c. 2. de Diu. 3. Magnus locus philosophiaeque proprius a Peripateticorum familia tractatus vberissime. Ora. 162. Est enim hic locus late patens de natura vsq; verborum. Ibid. 136. Nullus locus a Demosthene edicitur sine conformatione quadam sententiae. Ibid. Inducere locos communes. Or. 118. Loci Philosophiae de religione, de morte, de pietate, &c. Ibid. 126. A vniuersis in communibus locis maxime excellit, qui communes appellati, eo quod videtur multarum iidem esse causarum, sed proprii singularum esse debebunt. 2. de Inu. 48. Haec atque argumenta, quae transferri in multas causas possunt, locos communes nominamus. Par. 1. Aliquid conicere in communes locos. 1. de Leg. 27. Exprimere aliquem locum in libris. Parad. 1. Cato cum sententiam in Senatu diceret, locos graues ex Philosophia trahebatur. Or. 7. Itaque hunc locum longe lateque patentem Philosophi solent in officiis tractare.

† *A D I V N C.* Abditus, horribilis alicui, & formidolosus, ignobilis, planus, Senatorius, pro Clu. Abdita, plures, venusta, 15. Att. Accommodata ad aliquid, pro Syl. Aequus, 3. Fam. Aequus, & planus, deserti, pro Cec. Aestiuus, exiguus, permulti, vmbrosus, 3. ad Qu. Frat. Aethericus, altissimus, callidiora, infimus mundi, priuati, publici, quietus ad patientiam, sanctissimus, tortuosus, 2. de N. Alienus, communes, ieiunij, & inanes, indutior, maxime opacus, & frigidus, 3. de Or. Alieni, atque externi, incommodior, iucundior, miserimus, 4. Fa. Altior, posterior, prior, celeberrimi, pro Quint. Altissimus, & maxime excellens. 7. 1. 1. 2. 2. 3. vacuus ab omni turba, 4. de Fi. Altissimus, & manitissimus, 5. Fam. Amoeni, dignus, durior, gladiatorius, pro Mur. Amoeni, 12. Att. Amoenus, & ab arbitris remotus, amplissimus ad agendum, antiquior, honestus, humilis, atque obscurus, inanes, indignissimus, obscurus, pulcherimus, 7. Ver. Amoenus, & salubris, anceps, inauditus, lubricus, & volubilis, multi, & illustres, parati, atque expediti, 2. de Or. Angustus, clarissimus vrbis, princeps in salute alicuius, vacuus in aliqua re, pulcherimus vrbis, pro Dom. Angustior, diuersa maxime inter se, longinquis, & reconditis, superior, inferior, 5. Ver. Apertus, & propalatus, praeclearus, atque editus, 6. Ver. Appositus ad tolerandam calamitatem, familiaris, 3. At. Aperi, assumpti, noti, & tractati, patens longe, lateque, Orat. Aperi, & accommodati, lubricus, 1. Offi. Aptiores, consequentes & antecedentes, oratorius, finitimus, proprior, repugnantes, implex, Top. Aptissimus ad exultandum, opportunior, saluber, amoenusque superior, aequus, 6. Fa. Auguratus, communis cum aliquo, in Vatin. Auspicatus, 3. con. Rull. Bellissimus, expeditus ad mutandum, 5. Att. Celestis, maior, medius mundi, obnubila, & obsita tenebris, torus, 1. Tusc. Celeber, excelsus, inuidiosus, & plenus latronum, occultator, & receptor latronum, pro Mil. Celeber, in Pifo. Celeberrimus vrbis, celeberrimus, ac religiosissimus, equestris, & nobilissimus, honestissimus, & apud aliquos clarissimus, maximus, 4. Ver. Certus, communis, desertus, (celebris, cotarij, opportunus, priuatus, proprii, sacer, profanus, publicus, alienus, tutus alicui, 1. de In. Certus, ac definitus, excelsus, & plenus stellarum, illustris, & clarus, rari, & angusti, de Som. Scip. Ciuilis, 3. de Legib. Clarior, pro Deiot. Consularis, 1. Phil. Crebri, 16. At. Desertus, & inhumanus, 2. Phil. Desertior, 13. Att. Difficilis, multi, & graues, magnus, & Philosophiae proprius, proximi, 2. de Di. Difficilior, extremus, pro Cor. Diffundissimus, maximeque inter se diuersi, longinqui, & diuersi, ornaticissimus ad dicendum, pro Pomp. Diuersi inanes, illustres, liber, tolerabiles, de Clar. Dulcior, excelsus, & illustris, 2. Fa. Durissimi, & frigidissimi, 8. Fa. Equester, mutus, Par. pro Planc. Extremus dicendi, publicus, ad religiosus, pro Sest. Facillimus, 12. Famil. Feracior, & vberior, necessarius, 3. Offi. Graues, honestissimus, Parad. Idoneus, parus, & angustus, & de Legib. Idoneus ad aliquid, de Opt. Gen. Impeditissimus ad iter faciendum, 11. Famil. Inferior, plurimus, proprius, 1. de Finib. Infera, plani, motosi, leues, asperi, Arar. Infimus, medius, 5. Tus. Latuus, lubricus sanè, & periculosus, pares, praecipus, 4. Acad. Libera ab arbitris, 15. Famil. Maritimi, remoti a mari, salubres, pestilentes, opaci, culti, inculti, celebres, deserti, coedificati, vasti, obscuri rerum gettarum vestigiis, nobilitati, consecrati, profani, Part. Melior, sacra, & religiosa, profana, simillimi, de Arusp. Montosi, & illustres, de Amic. Multi, 3. Ver. Munitissimus, 1. Catil. Nobilis, 1. de Diu. Occulti, parus,

pro Flac. Occultior, 10. Attic. Opportunus, aptus ad rem aliquam, pro S.R. Paecurus, reliquus, 13. Philip. Perbonus, 6. Attic. Periculosissimus, 7. Philip. Pituitosi, & quasi redundantes.) (exficcati, atque aridi, salubres.) (pestilentes, de Fato. Planissimus, publica urbis, publicus, 2. con. Rull. Præclarus, 4. At. Prætorius, 5. Philip. Primarius, 3. de Fini. Plurimi, 2. de Fin. Propinquus, 2. At. & 1. Fam. Quietus & tranquillitatis plenissimus, 1. de Or. Religiosi, summus, pro Rab. Sanctus, de Prou. Scopulosus, difficilisque, Diu. Stablis, 8. At. Superiores, pro Cgl.

✠ Syntaxis. *Locum occupare, dare & cedere. Quo loci est: Locus opaculus, frigidus, amoenus, remotus arbitris, saluber, opportunus & aptus. Loco illustri, & excelso, sita laus. Res deducitur, venit, est, in locum, in loco. Rationi & consilio locum dare. Docendi locum habere: id est, tempus. In hac re nihil est maledicto loci. Principem tenere locum in alicuius salute. Locum habere apud aliquem precipuum. Patris loco, & in loco habere, colere. Admonitionem in loco contumelia ponere. Prada loco magistratum gerere. Eo loci res est. In loco beneficii numerare & deferre quippiam. Loco nullo numerare aliquem, ali quid. Apud aliquem esse magno loco, & locum tenere. In locum civitatis summum ascendere. Ex equestri loco esse. Conijcere causam in locos.*

LOCUTIO, sermo.) (reticentia. Or. 64. Quamquam omnis locutio oratio est, ramen vnus Oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. de Cla. 2. § 8. Solum & quasi fundamentum Oratoris vi des locutionem emendatam & Latinam. ibid. Græca locutio, 3. ad Her. 23. Sermo est oratio remissa & finitima quotidianæ locutioni. i. Offi. 146. Risus, locutio, reticentia, vocis summissio.

† ADIVNC. Emendata, & Latina, de Clar.

LOGICE, *dialectica*. 1. de Fin. 22. Iam in altera Philosophiæ parte, quæ est quærendi ac disserendi, quæ λογική dicitur, Epicurus planè inermis ac nudus est, tollit defensionem, nihil de diuidendo ac partiendo docet; non, quomodo efficiatur conclusio; ratio, tradit: non qua via copiosa soluantur, ambigua distinguantur, ostendit. de Fat. 1. Explicanda vis est ratiõque enunciationum, quæ Græci ἀξιωματικὰ vocant: quæ de re futura, de que eo quod possit fieri aut non possit, quam vim habeant, obscura quæstio est, quam σοφιστικὰν appellant, totaque est logicæ, quam rationem disserendi voco.

LOGICVS, 4. Tusc. 33. Habes ea, quæ de perturbationibus enucleatè disputat Stoici: quæ logica appellat, quæ disseruntur subtilius: è quibus tanquàm è scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

LOGODEALVS, *verborum artifex, & anceps*. Orat. 39. Thrastimachus Chalcedonius & Leontinus Gorgias, & alij, quos λογοδιδάσκων appellat in Phædro Socrates.

LOGI, *sermões, vel dictum ridiculum*. Callio. Ego te certè scio omnes logos, qui ludis dicti sunt, animaduertisse, ex Nonio.

LOLIGO, *quasi voligo, piscis volutans*. 2. de D. 145. Loligenes & Delphini exultantes tempestatem futuram significant.

LOLIUM, *herba*. 2. At. 2. De Lolio sanus non es, de vino laudo.

LOMENTVM, *farina fabarum*. 8. Fam. 14. Persuasum est ei, censuram lomentum aut nitrum esse: errare mihi videtur, nam sordes eludere volens, venas sibi omnes & viscera aperit.

LONGE, *procul, longinquo*.) (propè. 5. At. 17. Appius quàm longissimè potuit, discessit. 14. Fa. 2. Longius non discedam, pro Flac. 72. Longè omnino à Tyberi ad Caicum. 1. Tusc. 113. Satis longè ab oppido ad sanum. 3. de N. 57. In Arcadiâ non longè à Lufio flumine. 4. V. 53. Bidis oppidum est non longè à Syracusis, pro Fla. 66. Non longè à gradibus Aureliis hæc causa dicitur. 4. Fam. 12. Cùm non longè à Pyrao abessem, pro D. 111. Eius simulachrum non longè à Tanagris in sepulchro positum fuit. 12. At. 22. Non progrediar longius quàm mihi concessum est. 2. de N. 54. Neque à sole longius vnquam vnus signi intervallo discessit. 2. Famil. 7. Longè absum, audio serò. 3. 8. Tam longè inquis? Ibid. 12. Cùm tam longè abfuturus essem, 2. de Finib. 36. Propè, longè stare, mouere, ad Oct. Cur castra longius aduersariorum castris, & propius urbem mouentur, pro Quin. 79. Quàm longè est hinc in saltum vestrum Gallicanum. 3. Q. Fr. 8. Isti Neruij quàm longè sint nescio, pro Planc. 17. Longissimè abesse ab aliquo. 4. Acad. 36. Longissimè abesse à vero, de Prou. 29. Quid Oceano longius inueniri potest? pro Sylla. 54. Tempus muneris dandi longè abest.) (appropinquat, de Clar. 60. Varro vitam Næuij producit longius. Ibid. 129. Aliquis longius ætate prouectus, pro Rab. 29. Longius, quàm vitæ termini postulant, cogitare. 4. V. 65. Epicrates longè mihi obuiam processit, de Ar. 3. Iracundia longius degredi quàm conueniat. 2. de N. 40. Sol longè latè que collucet. 1. de D. 79. Dij vim suam longè latè que diffundunt. 1. de N. 54. Longè latè que peregrinari. 5. Tusc. 76. Longè latè que pandere. 2. de Finib. 68. Longè latè que plurimum tribuere alicui. 7. V. 114. Longè omnes multumque superare. 5. de Fin. 40. Cùm longè multumque præstat mens. 2. 110. Nos longè multumque superamur à bestijs. 5. Tusc. 87. Longè & retrò ponere. 2. de D. 119. Horum defensio reperia quàm longè est. 4. de Fin. 2. Longè ad virtutem processerunt. 7. A. 19. In posterum quàm longissimè proiudicare. 2. Fam. 8. Longè in posterum prospicere. 1. At. 1. Ab instituta nostra paucorum dierum consuetudine longè refugit. 5. Fam. 10. Longè alia conditione ac cæteri

imperatorès. 4. Acad. 101. Longè aliter se habere ac sensibus videatur. 4. V. 10. A quo mea voluntas longissimè abhorret. 1. de Orat. 21. Multum inter se distant istæ facultates, longè que sunt diuersæ atque seunctæ, de Cla. 55. T. Coruncanus longè plurimum ingenio valuit. 2. de Orat. 160. Ab Aristotelis inuentis tibi videor non longè aberrare. in Sall. 3. Longè falleris opinio. Or. 162. Hæc dixi longius quàm instituta ratio postulat abesse. uis autem, quàm si hac de re vna disputarem, pro Sylla 49. Erum longè vicit sapientia cunctos, de Clar. 224. Vir longè post illud homini longè optimum esse, de Ar. 53. Quorum mentes sunt perditæ, longè que à communi salute disunctæ. Postquam Sen. 14. Non cognoueram eum, quàm longè hinc ab hoc genere cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset. 14. Fam. De Q. fratre nihil longè recusaui. 12. 22. Longè gentium, 1. de Leg. 3. Non longè è tua domo. Top. 8. Abesse longè que disunctum esse. 5. At. 3. Quippe res est in manibus, tu autem abes longè gentium. 1. de Orator. 12. Quod longissimè sit ab imperitiam intelligentia sentique disunctum. 2. A. 78. Cæsari venientia obuiam longissimè processit. 5. 1. Nihil vnquam longius Cal. Ian. mihi visum est. * Eleg. Iam mare Tyrrhenum longè peti- tisque palumbes Reliquit.

✠ Syntaxis. *Quàm longè st hinc in Galliam? Ille longè est. Longè atate prouectus. Longè obuiam progredi. Longè latè, multum tribuere alicui. Longè omnes multumque superare. Longè ad virtutem processere. Longè in posterum proiudicare. Longè aliud, aliter, diuersa, secunda. Longè plurimum agrotare. Longè falleris opinione. Longè improbi- mus. Longè optimum. Longè hinc abest ille. Nihil longè recessit. Longè gentium. Non longè è domo. Quid ea die longius erit?*

LONGINQUITAS, *diuturnitas*.) (propinquitus. 1. de D. 1. Eandem artem etiam Egyptij longinquitate temporum innumera- bilibus penè seculis consecuta putantur. 5. Tusc. 117. Dolores longinquitate producti vehementius torquent. 1. de Diuin. 1. 1. de Fin. 40. & 2. 88. Nihil est, quod non longinquitate temporis efficere possit. 2. Fam. 9. Quò propter longinquitatem, & propter atrocitiam tardissimè omnia perferuntur. 1. de In. 38. Longinquitas loci. 10. A. 16. Alter nondum ex longinquitate gra- uissimi morbi recreatus est. * Oecon. 1. Ne genus humanum temporis longinquitate occideret. || 3. Tusc. 35. Sed tamen magna medicina quam affert longinquitas temporis.

† ADIVNCT. Nimia locorum, pro Pomp.

✠ Syntaxis. *Dolon longinquitate productus. Longinquitas temporis, morbi, loci. Non audio propter longinquitatem.* Indicat ergo vocabulum hoc & diuturnitatem, & intervalum.

LONGINQVVS, *diuturnus, longus* pro Mil. 77. Clodius æqualiter in propinquos, & in longinquos iruebat, pro Deiot. 10. Homo longinquus & alienigena. 2. C. 29. Exterus hostis atque longin- quus, pro Pomp. 46. Ex locis tam longinquis & diuersis. 5. V. 207. Locus longinquus & reconditus. 15. Fam. 9. Nos quidem longinqui, & à te ipso missi in vltimas regiones. 2. de Diu. 18. Et quàm diuturna ista obseruatio? aut quàm longinquo tempore potuit obseruare. 2. de N. 161. Quarundam herbarum longinqui temporis & periclitatione perceperimus. 1. de Diu. 109. Longinqua obseruatio. 3. Attic. 14. Longinqui temporis spes. Par. 111. Tæpus differendi in longinquum. 2. de Fin. 94. Longinquos do- lores. 3. 46. Nec longinqua breuioribus antepanantur, in Arat.

Nam non longinquum spatium labere diurnum. 10. At. 1. Con- filia in longinquum tempus differre. 15. 9. Nolo enim Lacedæ- monem longinquo, qui Lanuuium existimauit.

† ADVERB. Benè, 2. de Finib.

✠ Syntaxis. *Longinquus & alienigena. Exterus & longinquus. Di- uersa & longinqua loca, Longinquum & reconditum. Longinqua temporis usus & periclitatio. In longinquum differre. Longinquus do- lor. Longinquos & proximos vexare.*

LONGITVDO, *diuturnitas, longinquitas, proceritas*. 7. V. 26. Noctis longitudo stupris & flagitiis contrebatur. 1. de Nat. 54. Im- mensitas latitudinum, longitudinum, altitudinum. 3. de Leg. 1. Tempus verò largitur longitudo dici. 9. A. 2. Non eum longi- tudo itineris retardauit. 1. de Inu. 29. Rerum longitudo & obli- quitas orationis. Orat. 17. Longitudinum & breuitatum in sensu iudicium. Ibid. 221. Longitudo ambitus. Par. 59. Longitudo orationis. de Vniu. 21. Diffundere aliquid in longitudinem. Protag. Indignitas voluptatis ad molestiam in magnitudine aut longi- tudine posita.

LONGIVS CVLVVS, paulò longior, pro Arch. 25. Epigrammata in aliquem alternis versibus longiusculis.

LONGVLVS, *satis longus*. 16. At. 13. Longulum sanè iter.

✠ Syntaxis. *Conterere noctis longitudinem. In longitudinem & profu- re. Longulum iter.*

LONGVS, *longinquus, diuturnus, procerus, productus, tempore productus, longinquitate productus*.) (præcisus, breuis. 16. At. 11. Mihi vt Aristophani Archilochi iambus, sic epistola longissima quædam

Atque uno mentum radianti fidere lucet. de Clar. 327. Et ingenij quaedam forma lucebat, exercitatione perfecta erat. pro Sest. 60. Virtus lucet in tenebris, splendetque per sese semper. 13. A. 24. Sed illa ornata in virtute & industria posita lucent. 3. Atti. 15. Mea officia, quae parum antea luxerunt. pro Mil. 62. Cum res ipsa, tot tam claris argumentis signisque luceat. 1. Off. 30. Aequitas lucet ipsa per se. Ibid. 51. Qui lumen de suo lumine accendit, facit, ut nihilominus ipsi luceat, cum illi accenderit.

† Syntaxis. Imperij splendor lucet. Ingenij forma, aliena luce luna lucet. Virtus in tenebris, officia, res argumentis ac signis lucet. Per se lucet aequitas.

† LVCERI A, civitas pro Clu. 197.

† LVCERNA, lumen, lychnus. 7. At. 7. *Εμπολιπέμυσι* iam dudum & facerem diutius, nisi me lucerna desereret. 4. Acad. 80. Cum oculus torfisset, duas ex lucerna flammulas esse visas. 2. de Diu. 320. Duo lucernae lumina pro vno videri quodam obtutu oculorum. 3. de Finib. 45. Lumen lucernae offunditur vel obscuratur luce solis. 4. 29. In sole lucernam adhibere. 8. At. 2. Cum eadem lucerna hanc epistolam scripsissem, qua inflam maram tuam.

† LVCESCIT, dilu. escit. lucere incipit. Lege. ADVESPERASCIT.

† LVCET, vulgus dicitur, dies est. 4. Attic. 95. Si dicis nunc lucere, & verum dicis: lucet igitur. 8. 10. Cepi consilium, ut exirem antequam lucret. 8. A. 31. Quin Scaevola quod tibi simulatque lucret. 9. faciebat omnibus sui conveniendi potestatem. pro S. R. 97. Nondum lucebat, cum hoc Americae scitum est. pro Cl. 27. Puer postridie antequam lucret. 9. combustus est. 1. de Diu. 47. Vbi lucere coepit. 6. Att. 2. Cupiebam etiam nunc plura garrere: sed lucet, virget turba. 16. 13. Nondum legere poteramus: nam & lumina dimiseramus, nec satis lucebat: cum autem lucret. 9. &c.

† ADVERB. Per se iam, 7. Ver. Nihilominus, 1. Offic.

† Syntaxis. Offunditur lucerna lumen solis lumine, id est, obscuratur.

† LVCIDE, dilucide. 2. de Or. 108. Lucide breviterque definire aliquid.

† LVCIFER. 2. de Nat. 54. Stella Veneris, quae *Φωσφορος* Graecè, Latine Lucifer dicitur. de Vn. 26. Lucifer deinde & sancta Mercurij stella.

† LVCIFERA, Lucina. 2. de N. 68. Lege. LVCINA.

† LVCIEVGV S. 1. de Fin. 61. Ecce autem alij minuti & angusti, aut omnia semper desperantes, aut malevoli, invidi, difficiles, lucifugi, maledici, monstrosi.

† LVCINA, lucifera. 2. de N. 68. Apud Graecos Dianam, eamque Luciferam, apud nos Iunonem Lucinam in pariendo inuocant.

† LVCISCV S, *luculosus*, qui manie & vesperi vitio oculorum parum videt. 4. At. 15. Iam enim tibi lucifugi loquerentur, &c.

† LVCIVS, prae nomen Romanus celebris.

† LVCRETIA. 2. de Leg. 10. Sextus Tarquinius vim Lucretiae Tricipitini filiae attulit. 5. de Fi. 64. Lucretia stuprum per vim oblatum voluntaria morte luit.

† LVCRETINVS. 8. At. 11. Sol Lucretinus.

† LVCRETIVS. 2. Q. Fr. 10. Lucretij poemata lita sunt multis luminibus ingenij, multae tamen artis.

† LVCRI F A C T I O. pro Fl. 91. Minus igitur lucrificat. 11. Fam. 20.

† LVCRI F A C T V S. 5. V. 174. Iam vero ab isto omnem ex aetario pecuniam lucrificatam videris.

† LVCRI F I E R I. 5. V. 111. Quid si ostendo in hac vna emptione lucrificari tritici modios centum.

† LVCRI NV M, *lucus*. 2. de Or. 22. Cōchas eos & umbilicos ad Caetiam & ad Lucrinum legere consueffe. 3. Acad. Sedem ad Lucrinum, pisciculōsque exultantes videmus.

† LVCRI NV S I S. 4. Attic. 9.

† LVCRO R, *lucrifacio*, *lucrum facio*, *quae stum facio*, *compendium facio*, *quaro*, *mereo*, *quaestum conlequor*, *in lucro pono*. 7. V. 61. Iste quod nauae nomine acciperet, lucrabatur. 2. Offic. 84. Vt locupletes suum perdat, debitores lucrentur alienum. 3. V. 33. Dedecora praetereantur, lucrentur indicia veteris infamiae. Par. 1. Cum lucrari impune posset auri pondo decem.

† ADVERB. Impunè, Parad.

† LVCRO V M, *quaestus*, *compendium*, *generatio*. 5. Tusc. 9. Alij emendi aut vendendi quaestus & lucro ducuntur. 11. Famil. 20. Totam istam cantilenam ex hoc pendunt, ut quam plurimum lucrifaciant. 3. V. 72. Apronio dent lucrum tritici medimna XXXIII. ter. Ibid. 86. Plus lucri nomine eripitur, quam quantum exarant. 5. V. 85. Numerant Valentio lucri H-S. XXX millia. 13. A. 40. Quibus vetri ceciderint, lucro futurum est. pro Flac. 91. Emit igitur aliquid, quod certe multo pluris esset: dat de lucro, nihil detrahit de viuo. 3. V. 30. Reliquas res ad lucrum praedamque reuocauit. 5. 86. Facere lucrum ex vectigalibus publicis. 9. Famil. 17. De lucro viuere. pro Flacc. 40. Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere patiantur. 7. Famil. 24. Id ego in lucris pono. 13. Attic. 27. *Επίσχυμω* magnum nullum fieri potest, *ἀπίσχυμω* vel non magnum molestum futurum est. * pro Flacc. 57. Amisum est praeter spem, quod erat spe aeuoratum *lucrum*. 2. de Diuin. 34. Num etiam si fissum cuiusdam modo

fuerit in iecore, lucrum ostenditur?

† ADVINC. Frumentaria, immensum, atque infinitum, improbitum, iniustum, magna, non magnum, praefens, tanta, 5. Ver. Maxima, 5. de Fin. Praclarum, 13. Phil.

† Syntaxis. *Quaestus & lucro duci*. *Multum lucrifacere*. *Lucri nomine multum accipere*. *Dat de lucro, nihil de viuo detrahit*. *Omnis ad lucrum reuocare*. *De lucro viuere*. *Hoc ponendum in lucro, in lucris*.

† LVC T A N D V M. 1. Offic. 107. Alij velocitate ad cursum, alij vibus ad luctandum valent.

† LVC T A T I O, *concertatio*. de Fat. 12. Causa, in qua tibi cum Diodoro magna luctatio est. 2. de Fin. 43. Nam cum Academicis incerta luctatio est. de Fat. 30. Sine aduersario nulla luctatio est. 2. de Leg. 38. Curfus, pugillatio, luctatio.

† ADVINC. Incerta, 2. de Finib. Magna, de Fate.

† LVC R I F I C V S. 2. Tusc. 25. Lucrifica clades.

† LVC T O R, *contendo*, *altercor*. 1. de Or. 74. Non luctabor, inquit, tecum Crasse amplius. pro Syl. 47. Nondum statuo te virtum satis habere, ut ego tecum luctari & congrredi debeam. de Fat. 30. Luctabitur Olympijs Milo. ibidem. Siue habuerit aduersarium, siue non habuerit, luctabitur.

† ADVERB. Amplius, 1. de Orat.

† Syntaxis. *Luctari cum aliquo*, & *congradi*. *Luctari, absolue*.

† LVC T V O S V S, *luctu prae ditus*, *funestus*, *habens luctum*. 2. de Orat. 211. Afflicta & prostrata virtus maxime luctuosa est. pro Sest. 27. O diem illum reipub. luctuosum. 7. V. 118. Hoc si luctuosum est parenti, redimat pretio sepeliendi potestatem. Postquam in Sen. 24. Cuius discessus omnibus honestis luctuosus vilis est. 5. Fam. 14. Miseris hi temporibus & luctuosus. 3. Q. Fr. 8. Funus perluctuosum. 3. de Or. 8. & 2. cont. Rull. 47. Luctuosum, acerbum, graue. * cont. C. Anton. Praetereo illum penè acerbum & luctuosum populo Rom. diem.

† ADVERB. Maxime, 2. de Orat.

† LVC T V S, *maestitia*, *maeror*, *squalor*, *sordes*, *lacryma*, *stetis*, *for des lugubres*, *desiderium*. 4. Tusc. 18. Luctus est agritudo, ex eius, qui charus fuit, interitu acerbo, pro Flac. 106. Orat ne suum luctum patris lacrymis, patris maerorem suo fetu augetis. pro Pl. 21. Quam quidem multitudinem, iudices, hunc videtis in squalore & luctu vobis supplicem. 5. Fam. 1. In luctu & squalore lum. pro Sest. 32. Erat in luctu Senatus, squalorebat ciuitas. 3. Offic. 94. Esse in maximis luctibus. I. P. 88. In sordibus, lamentis, luctuque iacuisti. 3. Tusc. Quam diu vixit, vixit in luctu. I. P. 18. Vt eos, quos luctu affecerat, lugere non sineret. 2. Att. 7. Ne & meum maerorem exagitem, & te in eundem luctum vocem. pro Planc. 73. Tristis & acerbus luctus. 2. de Leg. 65. Habere enim luctum concursus hominum. 2. de Or. 193. Mihi Telamon iratus fuisse luctu filij videtur. pro Cl. 188. Mulier in familia luctum & in priuignorum funus nupit. Ibid. 192. Spectaculum sordidum, atque luctus & tanti squaloris alicuius. pro S. R. 23. Aliquis miser luctu perditus. 3. Tusc. 63. Luctus elocutionis complures. 2. At. 10. Ne illius squalorem, luctumque aspicerem. 1. Offic. 32. Incidere in maximos luctus. 5. V. 207. Sustinere populus Rom. nationum luctum, lacrymas, quaerimonias, non potest.

† ADVINC. Acerbissimus in tota vrbe magnus, 6. Ver. Continuat, 5. Tusc. Domesticus, in Vat. Grauius, maior, pro Sest. Impudens, 3. Tusc. Magni, de Pro. Maximus, 4. Fam. & 1. Offic. Publicus, tantus, 3. At. Summus, Or. Tanti, 14. Fam. Tristis, & acerbus, pro Planc.

† Syntaxis. *Luctuosa tempora bonis & horis vsis vsis*. *Luctum sum acerbum*, *grave*. *Prostrata virtus luctuosa est*. *Squalor & luctus & contra*. *Esse in luctu, squalore*. *lacere in sordibus, lamentis, luctu*. *Luctu afflicti lugere non sinis*. *Vocare in luctum*. *Id luctum habet*. *In ciuium luctu laborare*. *id est, ad luctu perditus*. *In luctum incidere*.

† LVC V B R A T I O, *vigilia nocturna commentatio*. 2. de Diu. 142. Nite quidem propter intermissionē forensis operae, & lucubrationes detraxi, & meridianas addidi, quibus antea vti non solebam.

† ADVINC. Multae, 16. Famil.

† Ficta & vana excogitatio. 1. de Na. 95. Ista quae vos dicitis, sunt tota commentitia, vix digna lucubratione anicularum.

† LVC V B R A T V S, *elaboratus*, *excusus*, *elucubratus*. Par. 1. Accipies igitur hoc paruum opusculum, lucubratum his iam contractionibus noctibus.

† LVC V L E N T E, *copiosè*, *splendide*. de Cla. 76. Scribere alij rem versibus, & luculentè quidem scripserunt. 14. At. 23. & 3. Offic. 104. Quamquam ab impio rege dicitur, luculentè tamen dicitur.

† LVC V L E N T E R, *luculente*, *egregie*. 2. de Fin. 15. Cum Graecè (vri-deor) luculenter sciam.

† Acriter. 3. Offic. 60. Hoc quidem Sanè luculenter. 3. Q. Fr. Eodem die Gabinius ad populum luculenter calefecerat Memmij. Ibid. 5. Sanè texebatur opus luculenter.

† LVC V L E N T V S, *elegans*. 7. Att. 16. Pompeius scriptor luculentus. de Claris. 102. Caelius Antipater scriptor luculentus. 12. Att. 22. Cato verbis luculentioribus & pluribus rem comprehendentem.

† Apertus. 4. A. 5. Praeclara & luculentae reclamatio vestra factum Martialium comprobauit.

Egregius, de Cla. 129. Licinius habitus est sane (vt ita dicam) luculentus patronus. 2. Att. 7. Dicæ archum recte amas, luculentus homo est.
 Cerrus, fidelis. 10. 16. Seruius de duabus legionibus luculentos autores esse dicebat. Ibid. 14. Nunc credo, vt est luculentus autor.
 Facilis & expeditus. 4. 15. Etenim est luculenta res.
 Praefans. 16. 4. Sunt præterea nauigia luculenta Sexti Buciliani.
 Splendidus, clarus, lucidus. 7. Fam. 10. Camino luculento vten- dum censo.
 Honestus, amplius. 12. A. 19. Luculentum matrimonium.
 Insignis, grandis. 6. 17. Luculentam tamen ipse plagam accepit, vt declarat cicatrix.
 Syntaxis. *Luculenter dicere, scire. Luculenter aliquem calefacere. Opus luculenter texere. Luculenta verba, nauigia, canimus patrimonio. scriptor. plaga, patronus. illum recte amas, homo luculentus est. Luculenta res. Luculentus autor auditarum verum.*
 LVCULLANVS. 16. At. 11. Lucullanus fundus.
 LVCULLVS. 4. Acad. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. multa de Lucullo & eius ingenio, & in re militari pericia. 1. Att. 16. Quo facilius Græcas suas historias probaret Romani hominis esse, in iis barbara quedam & πολλοῖς dispersit. Ibid. 13. At vereor, ne Lucullus, quoniam Græcum poëma condidit nunc ad Cæcilianam fabulam spectet. I. P. 44. & de Arusp. 12. M. Lucullus ex Maecdonia prouincia triumphauit, pro Clu. 137. M. Lucullus, & C. Cassius Coss. I. P. 77. *Depeccator salutis Ciceronis.* pro Dom. 32.
 LVCVS, nemus sacrum. 6. V. 107. Circa Ennam lacus lucique sunt plurimi. 1. de Diu. 101. Lucus Vestæ. 2. 40. & 2. de Leg. 19. Lucos in agris habent, & larium sedem. 5. Fa. 20. Domus habet lucum: quem si excideris, multum prospexeris. pro Mil. 86. Vos enim Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro & obtestor.
 ADIVNCT. Plurimi, 6. Ver. Sanctissimi, pro Mil.
 LVNDI. 1. Offic. 104. Ludendi autem est quidam modus retinendus, vt ne nimis omnia profundamus, & c. suppeditant autem & cæpus nolster & studia venâdi, honesta exempla ludendi.
 LVENS, iocans. 5. de Fin. 3. 1. Si quâdo pueris ludentes minamur. Part. 1. Ego verò illa ipsa ludens conieci in communes locos.
 LVIBRIVM, irrisio. ad Br. 2. Sceleratissimo hosti ludibrio esse imperium populi Rom. 4. ad Her. 52. Ludibrio & despectui cui- piam esse. pro Dom. 13. 1. Libertatis signum posuisti ad ludibrium impudentiam, magis quàm, & c. Par. 1. Ille hæc ludibria fortunæ ne sua quidem putauit.
 Syntaxis. *Ludibrio, & despectui esse. Ad ludibrium impudentia facere.*
 LVIBVNDVS, alacer. 5. V. 156. Si Vulticum habebis, omnia ludibundus perficies. ver.
 Latius. 16. Fa. 9. Inde austro lenissimo ad Hydruntem ludibun- di peruenimus.
 LVICRVS, iocularis. 1. de N. 103. At pueri etiam cum cessant exercitatione aliqua ludicra delectantur. 1. de Orat. 147. Quæ agenda sunt in foro: tanquàm in acie, exercitatione quasi ludicra prædicere & meditari. 2. 84. Ars ludicra armorum, gladiatori & militi prodest aliquid. 4. Aca. 6. Clarorum virorum ludicros sermones esse non oportet.
 LVIFICATIO, pro Sect. 75. Consecuti dies pauci omnino Ianuario mense, per quos Senatum habere liceret: sed tamen acutum nihil nisi de me, cum omni mora, ludificatione, calumnia, Senatus autoritas impederetur.
 LVIFICO, illudo. pro Quint. 54. Si quis latitare, ac diutius ludificare videatur.
 ADVERB. Diutius, pro Quint.
 LVIFICO, ludifico. pro S. R. 55. Is aperte ludificari ac calum- nari sciens videtur.
 ADVERB. Aperte, pro S. R.
 Syntaxis. *Exercitatio ludicra. Armorum ars ludicra.*
 LVIVS, hibrio. pro Sect. 116. Clodius ludius non solum specta- ator, sed actor & acroama. de Arusp. 22. Quum ille seruorum & ludiorum multitudini Senatum populumque Rom. vindictam tradidisset.
 LVO, ludo, vtor, delectationis causa exerceor. 1. de Orat. 73. Vt qui pila ludunt, non vtuntur in ipsa lusione artificio proprio palæ- stræ, sed indicat ipse motus, didicerintne palæstram, an nesciât. Ibid. 217. Pila bene & duodecim scrupis ludere. 2. A. 56. Qui non dubitare vel in foro alea ludere.
 Deludo. 2. Qu. Fr. 14. Domitius in Senatu lusit Appium. Ibid. 11. Eumque lusit iocose satis. 12. de Or. 222. Disputatione aliquam facitius ludere. 3. 69. Verum in me quidem ille lusit, vt solet.
 Iacor. 7. Fam. 5. Non illo veterere verbo quod iure lusisti. 2. de Diu. 53. Hoc ciuili bello quàm multa lusurum?
 ADVERB. Bene, 1. de Orat. Iocose satis, aliquem familiariter, 2. ad Qu. Fr. Lausitimus aliquem, de Amic. Lepidè, 3. de Or. Studiosè pila, 2. de Orat.

LVDOR, derideor. 8. Fam. 5. Sic multum ac diu ludetur. 1. de Or. 50. Oratio aut nulla sit necesse est, omnium irrisione ludatur. *pro Fl. Ludi te non intelligebas?
 ADVERB. Multum ac diu, 8. Fam.
 LVDVS, munus, spectaculum. pro Mur. 39. Populus ac vulgus im- peritorum ludis magnopere delectatur. ibid. Eleganti ludor- um & scenæ magnificentia. Ibidem. Ludi magnificentissimi. Ibidem. Ego qui trinos ludos feceram. de Arusp. 2. 4. Hos ludos serui fecerunt, serui spectauerunt. 3. de Ora. 125. In maxima illa ludorum celebritate quinquennali. 16. Att. 5. Commissio ludo- rum & confectorum ludorum nuncij. 3. Qu. Fr. 4. Quo die ludi committebantur: id est, V III. Cal. Nou. 3. de Fin. 8. Ludis commissis. 3. Qu. Fr. 8. Is ludos apparat magnificentissimos, sic; inquam, vt nemo sumptuosiores stultè bis terque vel quia non postulat, vel quia munus magnificentum dederat, vel quia potuerat magistrum se, non ædilem putare. pro Sect. 116. Qui ludos apparatissimos magnificentissimosque fecit. I. P. 65. Paratissimi mag- nificentissimi que ludi pro Arch. 13. Celebrare dies festos ludorum. Ibid. Ludorum epulare sacrificium. Legè, E P V L A R I S. de Cl. 78. Facere ludos Apollini. 2. Att. 19. Ludi Apollinares. 7. V. 36. Ludi Romani antiquissimi. I. P. 8. Ludi compitalitij 1. de D. 55. Ludi votiui. 7. Fa. 1. 16. Attic. 5. Ludi Ofci, ludi Græci. 2. A. 110. Hæri quartus in circo dies ludorum Romanorum fuit, An- tonius ad populum tulit, vt quintus præterea dies Casari tri- bueretur. 2. de Leg. 22. Ludis publicis popularem lætitiã in cantu & fidibus & tibiis moderant. 2. C. 91. Ludus gladiato- rius. *pro Qu. Gall. Omnes logi, qui ludis dicti sunt. 1. de Orat. 24. Ludorum Romanorum diebus.
 Exercitatio. 1. Att. 13. Ludus talarius. pro Cæl. 28. Datur enim huic aliquis ludus ætati, concessu omnium. Ibid. 42. Dare ali- quid temporis ad ludum ætati. Ibid. 11. Vt exercitatione ludò- que campestri vteremur. 3. de Or. 55. Ludus pilæ, vel tesserarum, vel talorum. 1. Offic. 150. Adde his, si placet, vnguentarios, sal- tadores, totumque ludum talarium.
 Iocus. Ibid. 103. Nec enim ad ludum & iocum facti sumus. 3. V. 55. Per ludum & iocum euertere aliquem. 7. 180. Per ludum & negligentiam ad honores peruenire. 4. A. 11. Nullus ei ludus videtur esse iucundior, quàm cruor, quàm cædes, & c. 2. de Ora. 72. Omnium cæterarum rerum oratio, mihi crede, ludus est homini non heberi. 2. de Fin. 27. Illa perdiscere ludus est.
 Schola. 1. de N. 72. Epicuri pater ludi magister fuit. 9. Fam. 18. Vt Dionysius tyrannus cum Syracusis expulsus esset, Corinthi dicitur ludum aperuisse: sic ego sublatis iudicis amisso regno forèsi, ludum quasi habere corpi. 2. de Or. 94. Isocrates magister istorum omnium, cuius è ludò tanquàm ex equo Troiano in- numeri principes exierunt. de Clar. 32. Isocratis domus cunctæ Græciæ quasi ludus quidam paruit, atque officina dicendi. pro Pom. 28. Is è ludò atque pueritiæ disciplina in militiæ disciplinâ profectus est. 2. de Ora. 100. Hæc est enim in ludò causarum fe- rre formula. 3. Qu. Fr. 4. Ducebam mecum Ciceronem meum in ludum discendi, non lusionis. *pro M. Font. Mater tua dum vi- xit, ludum, postquàm mortua est, magistros habuit.
 ADIVNCT. Aediles, 8. Attic. Amplissimi, magnificentissimi, pro Mur. Antiquissimi, sanctissimi, 7. Verr. Apparitissimi, mediocres, 7. Fam. Apparatissimi, magnificentissimi que, pro Sect. Apollinares, 16. Att. Casti, solennes, religiosi, castissimi, maximi, de Arusp. Campestris, pro Cæl. Compitalitius, in Pilo. Gladiatorius, 2. Caril. Gymnicus, 6. Fam. Iucundus, 2. Phil. Nouus, cenici, 3. de Ora. Plebeij, primi, votiui, 2. Verr. Publici, pro Clu. Romani, 1. de Or. Solennes, 3. de Leg. Summi, Circen- ses, 8. Fam. Sumptuosus, 3. ad Qu. Fr. Talarius, 1. Offic.
 Syntaxis. *Ludi committuntur. Ludorum commissio. Ludos appa- rare, facere apparatissimos. Paratissimi & magnificentissimi ludi. Tem- pus ad ludum datum. Ad ludum & iocum factus natus. Ista facere ludus est. Per ludum & iocum euertere aliquem. Ludum aperire, ha- bere. Ludus & officina dicendi. In ludum ducere aliquem discendi non lusionis.*
 LVENDVS, pro Mil. 10. Cum ei qui expectare velit, antè iniusta pœna luenda sit, quàm iusta repetenda. 3. V. 8. Innocentium san- guis istius supplicio luendus est. *Hortens. Qui nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore pœnarum luendarum causa natos esse dixerunt.
 LVES, pestis. de Ar. 24. Vt eos ludos hæc lues impura pollueret.
 ADIVNCT. Impura, de Arusp.
 LVENDVS, 3. Tusc. 62. Hinc sunt illa varia & detestabilia gene- ra lugendi, pedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, fœmorum, capitis percussiones.
 LVGENS, pro Dom. 26. Lugente Senatu, merentibus bonis om- nibus. pro Mur. 88. Statua deformata lugentique.
 LVGO, in luctu sum, squalens, mæreo. 12. A. 25. Quis bonus non lu- get mortem Trebonij? 2. de Inu. 97. Illa hostium mortem luge- bat. pro Pl. 101. & 4. Fam. 5. Hos pro me lugere, hos gemere vi- debam. I. P. 18. Senatum reipub. occasum atque interitum lugere vetuisti. pro Milo. 10. Illius mortem æquo animo nemo ferre potest: luget Senatus, mæret equester ordo, tota ciuitas confec- ta senio est, squalent municipia, afficitantur coloniar, agri que- nique tam beneficium, tam salutarem, tam mansuetum ciuem

desiderant. de Cl. 266. Omittamus lugere. 8. At. 15. Neque vero nunc consilium tuum reprehendo, sed fortunam Reipub. lugeo. 2. de Or. 199. Lugere suos. 1. Tusc. 83. Quid ego nunc lugeam vitam hominum?

† A D V E R B. Aperte incommoda patriæ, postquam in Senat. Grauiter, 3. Tusc. Quam honestissime, 4. Fa. Pie. 2. de Orat.

L V G V B R I S, *funobris*. Postquam ad Quir. 7. Fratris mei lacrymæ sordisque lugubres. 2. de Leg. 59. Lugubris eiulatio. 1. Tusc. 30. Lugubris lamentatio, fletuque mœrens.

L V M B V S. in Arat.

— *Ex Cepheus conditur ante
Lumborum tenuis. &c.*

L V M E N S, *lux*. 1. de Diu. 79. Noctu lumine apposito expectata nutrit animaduertit puerum, &c. pro Syll. 40. Vos mihi in tantis tenebris clarissimum lumen prætulistis. Antequam. 9. Vos dii, qui meæ menti lumina prætulistis. 3. de Nat. 9. Natura duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluit. de Cla. 66. Sic Catonis luminibus obstruxit hæc posteriorum quasi exaggerata altiùs oratio. de Som. 3. Hic tu ostendas oportet patriæ lumen animi, ingenij, consilijque tui. 1. de Orator. 184. Propè eunctis ciuibus lumen ingenij, & consilij sui porrigere atque tendere. pro Dom. 115. & 2. de Nat. 95. Varietas luminum Lunæ. 2. de Diu. 91. Luna Solis lumine illustrari putatur. 1. Offi. 5. Qui lumen de suo lumine accedit, facit ut nihilominus ipsi luceat, cum illi accenderit. de Clar. 261. Tabulas bene pictas in bono lumine. 2. de Glor. *Hic situs est vita iampridem lumine linquens. Prognost.*

*Ab autem tenui qua cadent lumine Phatna. Incer.
Iupiter autiferas lustrauit lumine terras.*

† Exornatio. 2. de Orator. 119. Certis dicendi luminibus ornare orationem.

† Fenestra. 1. 179. M. Buculeius cum ædes L. Fufio venderet, in mancipio lumina uti tum erant, ita recepit. ibidem. Quod cuique particula cœli officeretur, quamuis esset procul, mutata lumina putabat.

† Dies. 7. At. 25. & pro R. P. 29. Cæsaris interdicia, si te secundo lumine hic offendero, respiciuntur.

† Oculi. 5. Tusc. 114. & pro Dom. 105. Democritus luminibus amissis, alba scilicet & atra discernere non poterat.

† A D I V N C T. Aeternum, altum, autumnale, clarum, commune, crebrum, diuinum, gelidum, illustria, lætum, magnum, mediocre, obscurum, parum, perpetuum, plenum, rucillum, summum, superum, tenue, varium, vernalum, volitantia, Arat. Bonum, de Clar. Certa, 2. de Orat. Clarissimum, pro Syll. Clarissima verborum, illustria, vehementia sententiarum, Ora. Dilucidum, breue, probabile, illustre, suauis, Part. Grauissimum, 3. de Orat. Honestum virtutis, 3. de Finib. Feruida, plenissimum, tenuissimum, 2. de Nat. Lata. 2. Attic. Multa, 2. ad Q. Frat. Vitalia, 1. de Diuin.

L V M I N A R I A, *fenestra, lumina*. 15. Att. 25. Octauam partem tuli luminarium, mediam abstrahere memineras. *Alias, luminum.*

L V M I N O S V S, *illustris, eminens, excellens*. Orat. 125. Tum sunt maximè luminosa & quasi actiua partes duæ.

† A D V E R B. Maxime, Orat. ad Brut.

L V N A, de Som. 10. In infimo orbe luna radiis solis accensa conuertitur. 2. de Diu. 91. Docet enim ratio Mathematicorum, quanta humilitate luna feratur; terram propè contingens. ibidem. Luna solis lumine illustrari putatur. Ibid. 10. Luna suo lumine, an solis vtatur. 2. de Na. 68. Luna a lucendo nominata est, eademque est Lucina. *Lege, DIANA*. 3. de Or. 176. Luna accessu suo & recessu solis lumen accipit. 2. de Nat. 51. Iam solis annuos cursus spatiis mensuris luna consequitur. Solis annuam lustrationem, solis incensa radiis menstruo spatio luna complet. 4. V. 129. Siculi suos dies mensuræ congruere volant cum solis lunæque ratione. 2. de Nat. 103. Luna maior quam dimidia pars terræ. 4. Acad. 123. Habitari ait Xenophantes in luna. 1. de Diu. 18.

Cum claram speciem concreto lumine luna

Abdidit, & subito stellanti nocte preempta est. Ibid. 97. Cum duo visi soles, & cum lunæ tres. 1. Tusc. 92. Cum luna laborat. 2. de Fin. 102. Epicurus lunæ dies singulos vim quandam habere credit. 2. de Diu. 91. Cum ortus nascentium luna moderetur. 2. de Nat. 19. Æstus maritimos fretorumque angustias, ortu aut obitu lunæ commoueri. 2. de Diu. 34. Quid de fretis & maritimis æstibus dicam, quorum accessus & recessus lunæ motibus gubernantur. Ibid. 96. Plus terrarum situs quam lunæ tactus ad nascendum valere. *aliter*, tractus. Ibid. 33. Ostrea & conchyliæ omnia cum luna crescunt, pariterque decrescunt. ibidem. Arbores cum luna simul senescunt tempestiue cadi. 4. Acad. 89. Intendit Apollo arcum luna innixus. 2. de N. 19. Luna a sole illustrata, grauiditates & partus affert. Ibid. 103. Luna eam lucem, quam accipit à Sole, mittit in terras. Ibid. Luna subiecta. Soli atque opposita nostris oculis, eius lumen obscurat. de Vn. 28. Luna quando lustrato suo cursu Solem consecuta est, sit mensis. 2. de Nat. 51. Luna iisdem spatiis vagatur, quibus sol. Ibidem. 56. Luna omnium vltima versatur in terris. 4. Ac. 123.

Luna, terra multarum vrbium & montium, secundum Xenophanem. de Vn. 26. Lunæ cursus terram proximè ambientem. 2. de Nat. 69. Lunæ cursus menses nominantur, quia mensis spatium senescens. Ibid. 95. Lunæ luminum varietas cum crescentis, fretorumque angustia commouentur. 1. Tusc. 68. Lunæ motus accretione & diminutione luminis, quasi fastorum notatam & significantem dies. 10. At. 4. Non ante lunam nouam notatam & 10. Infra lunam nihil est nisi mortale & caducum. Som. Scip. mos hominum munere deorum datos. Ibidem. Supra lunam sunt omnia æterna. de Vni. In luna deos spargens. 1. Ac. Quis aliàs hebetiora, aliàs acutiora videantur cornua? Prognost. *Vt cum Luna means Hyperionis officit orbi.*

† A D I V N C T. Noua, 10. Attic.

L V N A R I S, de Somn. 12. Grauisimo autem sono mouetur lunaris atque infimus cursus.

† Syntaxis. *Luna humilitate summa fertur, utitur non suo lumine, incensa solis lumine, accensa à sole, laborans. Luna obitus. Luna versatur in terris: id est, prope terras voluitur.*

L V O, *perfolio*. 2. Att. 9. Itaque mei peccati poenas luo. pro Syll. 76. Luere poenas Reipubl.

† Absergo. de Sen. 75. Qui morte sua luit collega in Cannensium ignominia temeritatem.

† Expio. 5. de Fin. 54. Lucretia stuprum per vim oblatum voluntaria morte luit.

L V O R, *explor, saturor*. 3. V. 77. Sceleratorum libido innocentium sanguine lutur. ad Brut. 12. Acerbum est, parentum scelera filiorum poenis luit.

† Syntaxis. *Luere poenas aliquid. Peccati poenas luere. Morte sua luere temeritatem. Stuprum oblatum sua morte luere. Libidinem innocentium sanguine luere. Scelera poenis luenda. Luenda iusta poena. Luendas innocentium sanguis supplicio illius.*

L V P A, *meretrix, scortum*. pro Milon. 56. Clodius semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas ducebat.

L V P E R C A L, *locus*. 7. Fam. 20. Velia non est vilior, quam lupercal. *Proverbium.*

L V P E R C A L I A, 2. Qu. Frat. 12. & 2. A. 87. Ad lupercalia C. Cæcili, &c. * Frag. epist. Data Lupercalibus, quo die, &c.

L V P E R C I, pro Cælio 26. Færa quædam sodalitas, & planè pathosia atque agreffis germanorum lupercorum: quorum coitio, &c. * Frag. ep. Lupercis id vectigal dedisse.

L V P I N V S, i. ad Heren. 23. Folliculus lupinus. 3. C. 19. Romulus parvus atque lactens vberibus lupinis inhians.

L V P V S, 3. A. 27. O præclarum custodem ouium (vt aiunt) lupum. 13. At. 33. De Varrone loquebamur, Lupus in fabula.

L V R C O, 1. 13. Lurco Tribunus plebis, &c.

L V S C V S, *uno captus oculo*. 2. de Orato. 246. Hic luscus familiaris meus C. Sextius. ibidem. Id dixit, quod conuenerit in omnes luscus.

L V S I O, *lusus*. 3. Q. Fr. 4. Ducebam mecum Ciceronem meum in ludum discendi, non lusionis. 5. de Fin. 55. Pueri lusionibus vel laboriosis delectantur. de Sen. 58. Habeant igitur alij sibi arma, sibi equos, sibi hastas, sibi clauem, & pilam, sibi natiuitates & cursus: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquunt & tesseris. 1. de Or. 73. Qui pila ludunt, non vtuntur in ipsa lusionis proprio artificij palæstra.

† A D I V N C. Laboriosus, 4. de Fin. Multa, de Senec.

L V S I T A N I A, regio. 10. Famil. 33.

L V S I T A N I, *populi*. de Clar. 89.

L V S I V S, *fluvius*. 3. de N. 57. Ideo dictus, quod in eo Iupiter insans luitur, autore Pausanias in Arcadicis.

L V S T R A N D V S, 1. de Diu. 102. In lustranda colonia ab eo, qui eam deducebat.

L V S T R A T I O, *peragratio*. 2. A. 57. Peragratio, itinerium, lustratio, municipiorum. 5. Tusc. 79. & 1. de Nat. 88. Non montiuagos atque syluestres cursus lustrationesque patiuntur.

† L V S T R A T V S, de Vniu. 28. Mensis autem quid eo Luna lustrato suo cursu solem consecuta est.

L V S T R O, *peragro*. 2. de Nat. 54. Mercurij stella anno fere vterque signiferum lustrat orbem. Ibid. 161. Totam licet animis tantam oculis lustrare terram. 2. Famil. 13. Lustrare iurisdictionem. 5. de Fin. 87. Pythagoras Ægyptum lustrauit. 4. Tusc. 41. Lustrare vltimas terras. de Somn. 10. Sol cuncta sua luce lustrat & complet. 1. Offi. 57. & Par. 38. Cum omni ratione animoque lustraueris. 2. de Fin. 115. Perlustrare aliquid animo. de Vniu. 27. Cum alia maiorem lustraret orbem. 5. At. 20. Ad III. Cal. exercitum lustrari apud Ioonium. 12. A. 8. & 1. de Diu. 103. Cum imperator exercitum lustraret, ibidem. Cum censor duceret populum lustraret. * Incer.

Iupiter autiferas lustrauit lumine terras.

† A D V E R B. Latè, Arat.

† Syntaxis. *Lustrare iurisdictionem. Ratione & animo lustrare. Exercitum, populum lustrare.*

L V S T R V M, quinquennale spiritum, idam quod Olympiaz Græcis. 1. de Orat. 183. Queritur, qui domini voluntate census sit, si non sit conditum lustrum, sitne liber. Attic. 15. Sub lustrum censei germani negotiatoris est. 4. 15. Lustrum iam desperatum est. 2. de Orat. 268. Lustrum condere, & taurum immolare. 2. Fam. 13. Publicanis etiam superioris lustris reliqua sine sociorum vlla querela conferuaram. 6. At. 2. Populi autem nullo gemitu publicanis, quibus hoc ipso lustris nihil soluerant, etiam superioris lustris reddiderunt.

¶ Est etiam ganea, popina. pro Cæl. 57. Domus, in qua lustra, libidines, luxuries versetur. Postq. in Sen. 12. Cur in lustris & hebilitationibus huius saltatoris eximia virtus tam diu cessauit? pro Sestio 20. Aliquis emerfus ex tenebris lustrorum ac stuprorum. 2. A. 6. Vino lustrisque confectus. * pro Cæl. 57. Conuiuiorum ac lustrorum libido. 13. A. 2. 4. In lustris, popinis, alca, vino, tempus ætatis omne consumpsisses.

† A D V N C T. Infelix, 2. de Or. Superius, 6. Att. LVSS, illusus, irrisus. 2. de Fin. 2. Sed & illum, & ceteros sophilas lutos videmus à Socrate.

LVTEVS, nullus pretij, aut pöderis, leuis, ineptus, hebes. 5. V. 35. Deinde in hoc homo luteus, etiā callidus ac venerator esse vult. 6. 32. Tum illos cœpisse Pratoris dicere: Putasse se, id quod audissent, alicuius pretij scyphos esse Pamphili: luteum negotium esse, non dignum quod in suo argento Verres haberet.

LVTL E N T V S, luto plenus, & impurus. L. P. 1. Pauci ista tua ludentia vitia noueramus. Ibid. 27. Lutulentæ Cæsioni, pro Qu. R. 20. Persona illa lutulenta, impura, inuisa. in Sall. 1. Nihil aliud studet, nisi vt lutulentus sus cum quouis volatari, pro Qu. Gall. Humus lutulenta vino.

LVTV M, terra humora soluta & patris. I. P. 59. Hic homulus ex argilla & luto factus. Ibid. 62. O lutum, ô sordes. 6. V. 53. Verres in luto totius corporis vestigiis volutatu s. 4. V. 191. Vides caudam illam Verristanquam in luto demersam esse in litura. * Frag. ep. Luta & limum aggerabant. Incer. In Narniensi agro siccitate lutum fieri, imbre puterem.

¶ Syntaxis. *Luteus homo, negotium, vitium, sus.*

LVX, lumen. 2. de Diu. 51. Si Deus erat, cur se contra naturam abdidit, vt patrefactus aratro lucem aspiceret? pro S. R. 63. Propter quos hanc suauissimam lucem aspexeris, eos indignissimè lucē priuare. Ibid. 131. Comoda quibus vtimur, lucemque qua fruimur, spiritumque quem ducimus, à deo nobis dari atque impartiri videmus. pro Quint. 74. Communi luce priuari, pro Cl. 51. Hanc à natura propriam lucem accipere. de Clar. 12. Tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum. de Arusp. 49. Lucem non aspiceret, id est, latere. Ibid. 57. Eodem tempore suspicimur in lucem, & hoc cœlesti spiritui augemur. 1. C. 15. Potestne tibi huius vitæ hæc lux, aut huius spiritus cœli esse iucundus? cum, &c. 1. de D. 6. Cum id reliquis, solis videatur luce clarius. pro Cæl. 22. Signa omni luce clariora. Ibid. 47. Sed in turpissimis rebus frequentissima celebritate, & clarissima luce lætatur. 4. Aca. 62. Proferre in lucem res occultas.

¶ Facilitas. 1. de Nat. 11. Lucem autoris fortasse desiderant sententia. Ibid. 6. Lucem eripere, & quasi noctem quandam rebus offundere. 4. Aca. 46. Quanta luce ea circumfusa sunt, &c.

¶ Dignitas, honor. pro Pomp. 33. Qui tam breui tempore lucem afferre Reipub. potuit. 1. de Orat. 157. Et illa commendatio inclusa in veritatis lucem proferenda est. 2. 36. Historia lux veritatis. 4. C. 11. Hæc vrbis lux orbis terrarum, arx omnium gentium. 1. A. 4. Lux quædam videbatur oblata. pro Dei. 30. Obscuram familiam è tenebris in lucem euocare. pro Pom. 7. Mithridates in vestris vestigialibus: hoc est, in Asia luce versatur. 2. Offic. 44. Tanquam in clarissima luce versetur. 2. A. 76. Primum redij luce non tenebris: deinde, &c. 14. Fam. 2. Hem mea lux, meum desiderium. pro Ligar. 6. Lux liberalitatis & sapientia. 4. Aca. 26. Lux lumenque vitæ, ratio. Cato. 49. Quoties illum lux noctu aliquid describere ingressum quoties nox oppressit. 1. At. 1. Lucis aliquid afferre nostris rebus. de Cla. 32. Forensi luce carere. 4. Aca. 31. Luce veritatis menti hominis nihil dulcius.

¶ Dies. 4. ad Her. 49. Luce noctem, nocte lucem expectas. pro S. R. 16. Si canes luce latent, opinor iis crura suffringantur. 12. A. 23. Quis audeat luci? quis in militari via? quis bene comitatum? quis illustrem aggredi? pro Sest. 83. Luce palam occidi. I. P. 23. Cum arma in templum Castoris luce & palam comportabantur. 3. Offic. 93. Luce palam in foro saltare. 2. de Diu. 57. Cur ante lucem Galli cantant? 2. Qu. Fr. 3. Prædic iduum hæc scripti ante lucem. 1. Fa. 2. 4. 12. & 2. de Or. 259. Si ad te bene ante lucem venisset. 4. Attic. 7. Metellus cum prima luce in campum eurrebat. pro Milon. 99. Centesima lux est hæc ab interitu P. Clodij.

¶ Sydas. In Ar. illa que fulgent lucis ex ore corusco.

¶ Vita. 3. Tusc. 26. Tute Thyesta damnabis, orbisq. luce, propter vim sceleris alieni? 2. 10. Finis huius lucis: id est, vita. 7. V. 74. Cur, inquam, ciuibus Romanis, quos piratæ ceperant, securi statim percussis, ipsis piratis lucis vitæ tam diuertnam dediti? 1. 12. Omnes denique miseris, qui hac luce careant: id est, qui defuncti sint.

¶ Frequentia. 1. Qu. Fr. 1. 7. In luce Asia, in oculis provincia, atque in auribus omnium gentium esse postam. de Senect. 12. Nec verò ille in luce modò, atque in oculis ciuium magnus, sed intus domique præstantior. 3. At. 19. Lucem omninò fugeram.

¶ Cælum. 1. Diu. 47. Cum mortali corpore cremato in lucem animus excesserit.

† A D V N C T. Aliena, Som. Scip. Clare, magna, nec parua nec clara, supera, tenuis, Arat. Clarissima, 2. de Nat. Communis, pro Quint. Dulcis veritatis, illustris, 4. Acad. Forensis, de Cl. Infolita, pro Sest. Larga, 2. de Or. Propria, pro Cl. Suauissima, pro S. R. Verissima, pro Cæl.

¶ Syntaxis. *Vita lux, signum luce clarius, Lucem reipublica afferre. Lux, lumenque, vita ratio. Luce ambulare, & luci. Luce & palam ingredi. In luce omnium præstantissimus. In lucem excedens animus.*

LVXR IA, & **LVXR I ES**, luxus, intemperantia, libido. pro S. R. 75. In vrbe luxuries creatur, ex luxuria avaritia, ex avaritia crumpit audacia. 2. de Ora. 171. Auaritiam si tollere vultis, mater eius est tollenda luxuries. 1. cont. Rullum. 20. Luxuries An nibalem Capuæ corrupit. pro Mur. 13. In quo luxuriam reperire non potest, in eo te vmbra luxuriae reperitur putas. Ibid. 76. Odit populus Romanus priuatam luxuriam, publicam magnificentiam diligit. 1. Offic. 106. Turpe est diffinere luxuria. I. P. 48. Noua quædam & inaudita luxuries. pro Cælio 43. Profusa luxuries nominaretur. pro Corn. 56. Tum luxuriam illius quæ non crimine aliquo libidinis, sed communi maledicto notabatur. 4. V. 154. In mulierum corruptelis & in eiusmodi luxuria atque nequitia. pro Cæl. 57. Domus, in qua lustra, libidines, luxuries, &c. versantur. pro S. R. 39. De luxuria se purgavit Eratius, cum dixit, hunc ne in conuiuio quidem villo ferè interfuisse. Ibid. 6. Quod per scelus adeptus sis, id per luxuriam effundere atque consumere. 2. de Orat. 135. Quod sumptuosus de luxuria. Ibid. 96. In summa vberitate inest luxuries quædam, quæ stylo depascenda est. 1. V. 3. & 5. 160. Luxuries in flagitiis, crudelitas in suppliciis. 1. ad Her. 8. Inertia, ignauia, desidia, luxuria. 1. Offic. 92. Hæc libidini potius luxuriæque quam liberalitati & beneficentiæ pareat. Ibid. 123. Luxuria cum omni ætati turpis, tum senectuti foedissima est.

¶ Inutilis, absque fructu, lascinia. 3. de Orat. 153. Luxuriam esse in herbis.

† A D V N C T. Agrestis, 2. Catil. Noua, & inaudita, priuata, pro Mur. Profusa, pro Cæl. Singularis, 3. Verr. Turpis omni ætati, & senectuti foedissima, vitiosa, atque turpis, tamen ingenue ac libero digna, 1. Offic.

¶ Syntaxis. *Luxuria diffuere. De luxuria se purgare. Per luxuriam effundere, consumereque. Herbarum luxuries.*

LVXR IOSE, intemperanter. pro Cæl. 13. Cum libidinosi luxuriosè viuere. 2. de Fin. 21. Qui cum luxuriosè viuere.

LVXR IOS VS, afocus intemperans. 2. de Fi. 2. Luxuriosi reprehendi sunt ob eam ipsam causam, quod ita viuunt, vt persequantur cuiusque modi voluptates. 2. cont. Rul. 47. Aliquis vt in suis rebus, ita in rep. luxuriosus nepos. I. P. 66. Nihil isto scitote esse luxuriosus: nihil libidinosus. Or. 81. Lætas esse segetes, luxuriosa frumenta. 2. A. 66. Multa & lauta supellex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis.

LVXVS, intemperantia, profusioque in victu & cultu corporis. 5. V. 62. Nisi forte existimatis eum in vino ac luxu non risisse, qui nunc in periculo ac exitio suo risum tenere non possit.

¶ Syntaxis. *In repub. luxuriosus. Luxuriosus, libidinosus.*

LYBIA, Lege, LIBYA.

LYCAONIA, regio. 15. Fam. 1.

LYCAONES, populi. 2. de Leg. 33. 3. Fam. 10.

LYCIV M. 1. de D. 8. Cum ambulandi causa in Lycium venissemus: nam id superiori gymnasio nomen est. 2. 8. Tum in bibliotheca, quæ in Lycio est, assedimus. 1. de Or. 98. Et longè Academia illi ac Lycio tuum hoc suburbanum gymnasium antepo- 1. de Diu. 22. Inque Academia vmbrifera, nitidòque Lycco. 1. Acad. 17.

† A D V N C T. Nitidum, 1. de Diu.

LYCHNUCHVS, quicquid lucernam sustinet, nam vt candelabrum candela, sic lychnuchus lucerna fulcrum appellatur. 3. Q. Fr. 7. Hanc scripsi antè ad lychnuchum ligneolum qui mihi erat periucundus, quod eum te aiebant, eum esses Sami curasse faciendum.

† A D V N C T. Ligneolus, periucundus, 3. ad Q. Fr.

LYCHNVS, lucerna. pro Cælio. 67. Lux alia est solis & lychnorum. *Proverbium.*

LYCII, populi. 6. V. 21. 6. Att. 5.

¶ LYCOMEDES. de Amic. 77. Nec enim Neoptolemus Troiam capere potuisset, si Lycomedem, apud quem erat educatus, multis cum lacrymis iter suum impediendum audire voluisset.

LYCVRGEVS, durus, seuerus, qualis fuit Lycurgus, qui leges duras Lacedæmonis tulit. 1. At. 10. Nofmetipfi qui Lycurgi à principio fuisset, quotidiè demitigatur.

LYCVRGVS. de Cla. 130. M. Brutus accusationem factitauit, vt Athenis Lycurgus. 11. de Diu. 96. Lycurgus quidem qui Lacedæmonio

dæmoniorum Remp. temperavit, leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmavit. 2. Tulcul. 34. Cretum quidem leges, quas siue Iupiter siue Minos sanxit, de Iouis quidem sententia, ut Poëtae ferunt, itemque Lycurgi, laboribus erudiit iuventutem, venando curreneo. 5. 7. Lycurgi temporibus traditur fuisse Homerus. 1. de Orat. 58. Iam vero de legibus instituendis, de bello, de pace, de focis, de vestigalibus, de iure civium generatim ordines ætatque descripto, dicant vel Græci, si volunt Lycurgum aut Solonem. ibid. 197. Si cum Græcorum Lycurgo aut Dracone, & Solone nostras leges conferre volueritis. 2. de Ora. 97. Lycurgus, & Eschines. 3. 53. Lycurgus & Pittacus. de Clar. 36. Lycurgus, & Dinarcho Oratores. Ibid. 40. Cuius *Homeri*, ceteri incerta sunt tempora, tamen annis multis fuit ante Romulum, siquidem non infra superiorem Lycurgum fuit, à quo est disciplina Lacedæmoniorum astricta legibus.

LYDIA, regio pro Fl. 65. Quid dicam de Lydia? &c.

LYDVVS, pro Flac. 65. Quis inquam Græcus comœdiam scripsit, in qua seruus primarum partium non Lydus esset?

LYMPHATAVS, *furens, insanus*. 1. de Diu. 80. Flexanima tanquam lymphata, ut Bacchi factis commota. *Poëta*.

LYNCEVS, *perspicax*. 5. V. 35. Homo lynceus. 9. Fa. 2. Quis tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nusquam incurrat?

LYRA, *fides*. 1. Tulcul. 4. Themistocles cum in epulis recusasset lyram, habitus est indoctor.

LYRICVS, Orat. 183. Poëtae, qui *vergi* à Græcis vocantur, quos cum cantu spoliaveris, nuda penè remanet oratio.

LYSIAS, 1. de Or. 231. Dilectissimus scriptor Lysias. de Cl. 35. Lysias subtilis scriptor & elegans. Orat. 29. Venustissimus ille scriptor & politissimus Lysias.

LYSIDICVS, 11. A. 14. Lyfidicus ipse in Græco verbo, qui omnia iura dissoluit.

LYSANDER, *versutissimus Lacedæmoniorum dux*. 1. Offic. 109.

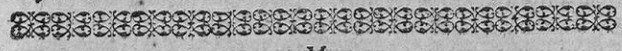
¶ de Sen. 9. Lysander Lacedæmonius, vir summæ virtutis. 1. de D. 96. *Quas leges Lycurgi*, cum veller Lysander commutare, eadem est religione prohibitus. 1. Offic. 109. Versutissimum, & patietissimum Lacedæmonium Lysandrum accepimus. 1. de Diu. 75. Namque & Lysandri, qui Lacedæmoniorum clarissimus fuerat, statuæ quæ Delphis stabat in capite corona subito existit ex asperis herbis & agrestibus, stellæque aureæ quæ Delphis erant à Lacedæmonis positæ post naualem illam victoriam Lysandri, qua Athenienses conciderunt, qua in pugna Castor & Pollux cum Lacedæmoniorum classe visi esse dicebantur eorum, in signa deorum stellæ aureæ quas dixi Delphis positæ paulo ante Leuctricam pugnam deciderunt, neque reperiæ sunt. 2. 68. At in Lysandri statuæ capite Delphis existit corona ex asperis herbis, & quidem subito. 2. Offic. 80. Ac propter hoc iniuriæ genus Lacedæmoni Lysandrum Ephorum expulerunt.

¶ LYSIMACHVS, 1. Tulc. 102. Cyrenæum Theodorum Philosophum non ignobilem nonne miramur? cui cum Lysimachus rex crucem minaretur, istis, *quaso*, inquit, ista horribilia minitare purpuratis tuis: Theodori quidem nihil interest, humine an sublime putrefcat.

LYSIPPVS, *sculptor insignis*. 4. Acad. 85.

¶ LYSIS, 1. Offic. 155. Lysis Pythagoræ Epaminodam erudiuit.

¶ *Ados*, 3. Tulc. 61. Ex quo ipsam ægritudinem *ἀδον*. Chrysipus, quasi *ἀδον*, id est solutionem totius hominis appellatam putat.

M

Litera in consonantibus Latinis nuncupatur liquida.

2. de Or. 240. Omnibus in parietibus inscriptas fuisse literas L L I, duo M M.

¶ In numeris indicat mille.

¶ Ante nomina propria, Marcus.

MACEO, 5. A. 48. Quid Macedo Alexander.

MACEDONIA, regio. 3. At. 4. I. P. 55. & 57. Lege. SEMINARIUM, & TRIUMPHVS.

MACEDONICVS, 6. V. 129. Signum Macedonicum. I. P. 55. Imperator Macedonicus. 16. At. 8. Legionem Macedonicæ.

MACELLVM, locus in quo venduntur omnia, qua vescendi causa in urbem afferuntur. 2. de D. 59. Si Epicuri de voluptate liber corrosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore. 2. de Fin. 50. Quæ est ista laus, quæ possit è macello peti?

MACER, tenuis. 2. con. Rul. 66. Solum exile & macrum.

MACERIA, murus in agro & villa. 16. Fam. 18. Helluo nequissimus fester. ducenta dabat nullo aprico horto nulla maceria, nulla casa.

MACHEROPHORVS, gladiator, macharam ferens. 2. Qu. Fr. 9. Hominem portauit ad Baias octophoro machærophoris cætum sequentibus.

*MACHARENENSIS, 5. V. 47. Macharenensis ager.

MACHINA, machinatio. 3. V. 145. Columnæ machina apposita deiecit, eisdem lapidibus repositæ sunt. Ibid. 147. I. P. 43. M. Re-

gulus, quem Carthagenenses resectis palpebris illigatum in machina vigilando necauerunt. 2. con. Rul. 49. Hæc tota lex ad Pompeij opes euertendas tanquam machina comparatur. Quæ de Pet. 6. Quo in magistratu amicam, quam palam domi habebat, de machinis emit.

¶ *Ars, astutia, dolus*. pro Dom. 27. Iisdem machinis sperant restituere posse labefactari, quibus antea statem preceperunt. Brut. 18. Omnes adhibeo machinas ad tenendum adolecētem. 3. de Nat. 73. Doli, machinæ, fallaciæ, præstigiæ. ibid. Commoliri dolum & machinam aliquam ad quempiam.

MACHINATIO, *arsificium*. 2. 97. Cum machinatio quadam aliquid moueri videmus, ut spheram, horas. Ibid. 123. Etiam machinatio quadam atque solertia. 2. de Or. 72. Iudex tanquam machinatione aliqua tum ad ferocitatem, tum ad remissionem est contorquendus.

¶ Syntaxis. Commoliri dolum & machinam ad aliquem. Machinatio & solertia.

MACHINATOR, *architectus, fabricator*. pro S. R. 132. Scio omnium architectum & machinatorem esse Chryfogonum. 1. con. Rul. 16.

MACHINATVS, 2. de N. 149. Ad usum orationis incredibile est quanta opera machinata natura fit. 3. de Ora. 172. Hæc quidem machinati sunt ad voluptatem. 2. de Nat. 128. Quod perpetuitatis causa machinata natura est. de Vniu. 7. Quæramus igitur causam, quæ eum impulerit, qui hæc machinatus sit, ut originem rerum & molitionem nouam quereretur.

MACHINOR, *translatè, struor, molior, excogito*. 3. de Nat. 66. Sibi ipsi nefariam pestem machinari. 2. V. 15. Cum interea aliud quiddam iamdiu machinaretur. pro Domo sua. 54. Nihil aliud nisi uti ne quid per vim agi posset, machinabere. 2. ad Her. 28. & 4. 13. Machinari necem vel calamitatem alicui.

† ADVERB. Iamdiu quiddam, 5. Ver. Sceleratissimè, pro Sest.

MACIES, *corporis tenuitas, siccitas, gracilitas*. 2. con. Rul. 93. Homo grandi macie torridus, contēptus & abiectus. 3. At. 15. Crasum liberum ais, tibi de mea macie sollicitudine neque narralesse. 3. Tulcul. 26. Corpus macie extabit. 7. A. 12. Profectus est ad bellum A. Hirtius vir fortissimus: at qua imbecillitate, qua macie: sed animi vires corporis imbecillitas non retardauit.

† ADIUNCT. Grandis, 2. con. Rul.

¶ Syntaxis. Macie torridus. Extabescere macie.

MACROCOLLVN, *charta membranula*. 16. Attic. 3. Sed tamen idem syntagma nisi ad te retractarius & quidem archetypum ipsum crebris locis inculcatum & resectum, hunc tu translatum in macrocollum, lege in Arcano conuiuii. 13. 25. Impensam facimus in macrocollo.

MACTANDVS, in Vat. 36. Quo etiam maiore es malo mactandus.

MACTATVS, 6. V. 26. Cum videant ius ciuitatis illo supplicio esse mactatum. 2. Tulc. 22. Mactata excetra.

MACTE, *vox hortationem signifiens*. Mactè virtute mihi quidem gratum, &c. 15. 28. Seruuli aiebant eum & agripetas eiectos à Buthrotis, mactè. 1. Tulc. 40. Mactè virtute: ego enim ipse cum eodem ipso non inuitus errauerim. 6. Att. 9. Quæso, quid nobis futurum est, mactè scribas. *aliter, maturè*.

MACTO, *interficio*. de Arusp. 42. Clodius diuifores omnium tribuum domi suæ crudelissima morte mactauit. 1. C. 33. Tum tu Iupiter hos æternis supplicis viuis mortuosque mactabis. pro Flac. 95. Quam potestis P. Lentulo mactare victimam gratiorem. in Vat. 14. Inferorum animas elicere, & perorum exis deos manes mactare.

MACTOR, 1. C. 27. Nonne hunc summo supplicio mactari imperabis? I. P. 16. Quorum ego furori nisi cessissem, in Cæcilii busto mactatus essem.

¶ Syntaxis. Mactare alicui aliquem. Mactare simpliciter, & morte, supplicio.

MACVLA, *labes*. 1. de N. 80. Est autem corporis macula nazus pro S. R. 113. Legationis ceremoniam polluere, maculisque asficere. pro Pomp. 7. Delenda est nobis illa macula Michridati, eo bello superiore suscepta. ad Brut. 15. Magna macula per vos deleta. pro Sest. 63. Quoniam illa in republ. macula regi publicati maneret, quam nemo posset eluere. in Sal. 16. Inurere æternas maculas alicui, quas reliqua vita eluere non possit. pro Cot. 15. Est huius seculi labes quædam & macula, virtuti inuidere. pro Dom. 23. Omnium libidinum maculis notatissimus. pro Planc. 30. Hunc tu vitæ splendorem maculis aspergis istis 7. V. 120. Maculas flagitiorum tuorum innocentiæ sanguine eluere arbitrabare. pro Cl. 12. Macula familiæ.

¶ Est item retis foramen seu plaga. Lege. RETICVLVM. de Som. 14. In ipsis terræ quasi maculis, vbi habitatur.

† ADIUNCT. Insignis, pro Font. Magna, ep. ad Brut. Minuta, 5. Ver.

MACVLO, *maculis afficio, commaculo, inquinio, obleno, polluo, fædo, contamino, labem infero, maculis aspergo*. de Arusp. 27. Qui callidimos ludos omni flagitio pollueret, omni dedecore macularet. pro Milon. 86. Et tu sancte Iupiter, cuius ille latus, ne macula

in se, sipe omni nefario stupro & scelere maculavit. pro Sext. 60. Maculare splendorem alicuius.

SYNTAXIS. Polluere: & maculis afficere. Maculam delere, suscipere, eluere, murere. Maculis notatus, aspersus. Omni de decore maculare splendorem alicuius.

MACVLOSVS, maculis respersus. 2. A. 73. Vestis Pompeij non multa eaque maculosa. 1. At. 13. Maculosi Senatores.

MADFACTVS. 14. A. 6. Imbuti sanguine gladij exercituum nostrorum, vel madefacti potiùs.

MADFFO, perfundor, respergor. 1. de D. 68. Itaque vaticinatus est, madefactum iri minus, 30. diebus Græciam sanguine.

MADENS. Postquam in Sen. 12. Madens coma compositus capillus.

MADFO, madefo. 2. A. 105. Natabant pauimenta, vino mادهبant parietes.

MADIDVS, perfusus. 2. Qu. Fr. 11. Sed ille fasciculus totus aqua madidus mihi redditus est.

MANA, piscis marinus, quem Theodorus Gazæ Alecem vertit, Itali minulum vocant. 2. de Fin. 9. 1. Qui voluptatem ipsam contemnunt, licet dicere, se Accipenserem Mænæ non antepone.

MAOTIS, palus Scythica. 5. Tuf. 49. A sole exoriente supra Mæotis paludes, nemo est, qui factis me æquiparare queat. 1. cæta 2. con. Rul. 5. Cum Mithridates amisso exercitu, &c. Mæotide, & illis paludibus, &c. defendatur.

MAGI, magi. 7. Fam. pro Mur. 30. Non ex iure manus conserunt, sed mage ferro Rem repetunt. — Ennij.

MAGICVS, 1. de Or. Magicum carmen.

MAGIS, plus, plus plis que. 6. Fam. 17. Quotidiè magis ac magis suspicor te in Epeirum profectum. 2. Fam. 18. Sed mihi magis magisque quotidiè de rationibus tuis cogitanti, placet. 1. A. 5.

Quotidiè magis magisque perdit homines vrbì minabantur. Par. 3. Nihil huic addi potest, quo magis virtus sit. pro Mil. 17.

Non magis erit parricida, si quis consularem patrem, quàm si quis humilem necauerit. pro Planc. 60. Is magis ædilis fieri non potuisset. pro S. R. 39. Annos natus magis quadraginta. 2. Fa. 6.

Ita contendit, vt nihil vnquam magis. 2. de Ora. 15. Magis adeò id facultate quàm alia vlla culpa mea contigit. 16. Fam. 19. Exspecto tuas literas, te ipsum multò magis. 2. de Or. 139. Ac multò etiam magis ad vos. pro Fl. 69. Nunc verò hoc magis, quòd, &c. 2. cont. Rull. 96. Imò verò etiam hoc magis, quàm, &c. quòd, &c. 5. V. 1. Atque eò magis, si, &c. Ibid. 77. Et eò magis, quòd, &c. Ibid. Mementote non tam illos esse nobis quàm hos pertimescendos; atque etiam hoc magis sunt timendi, quòd, &c. 1. Off. 72. Capescitibus remp. nihil minus quàm Philosophis, haud scio an magis etiam desipientia adhibenda sit rerum humanarum. 16. Attic. 5. Magis est quòd gratuler tibi, quàm quòd te rogem. pro Cæl. 14. Cuius in magnis cateruis amicorum si fuit etiam Cælius, magis est vt ipse molestè ferat errasse se quàm vt illius amicitia crimen reformidet. 14. At. 20. De Græcia magis ac magis cogito.

SYNTAXIS. Magis ac magis. Magis magis que. Annos magis 40. natus. Magis est quòd luceas, quàm quòd, &c.

MAGISTER, præceptor, doctor, autor. 1. de N. 72. Epicurus gloriabatur se magistrum habuisse nullum. 2. A. 90. Quinquam te bonum timor faciebat non diuturni magister officij. de Senect. 49. Nec vlli bonarum artium magistri non beati putadi, quamvis consenserunt vires. 2. A. 8. Iam inuideo magistro tuo, qui te tanta mercede quanta iam proferam, nihil sapere docuit. 1. de Ora. 2. 44. Pueri in hoc genere apud magistros exercentur. pro S. R. 118. Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. de Cl. 104. Gracchus semper habuit exquisitos è Græcia magistros. 2. de Ora. 133. Magistri, ad quos filios nostros mittimus. 1. de Inu. 35. Artium liberalium magistri, viuendi præceptores. 9. Pa. 16. Magister cœnandi, discipulus dicendi. 2. de Or. 94. Iso crates magister omnium istorum, &c. Or. 10. Plato grauissimus autor & magister intelligendi & dicendi. Ibid. 17. & 1. de N. 33. Aristoteles à magistro Platone dissentiens. 3. de Ora. 137. Plato non lingue solùm, verum etiam animi ac virtutis magister. pro Mur. 65. Vestri præceptores & virtutis magistri. id est, Sroici. Ibid. 64. Hæc omnia non à natura sunt, sed à magistro, sine magistro, duce natura. Lege. M A M M A. Or. 112. Existimator alicuius artificij, non magister. pro Rab. P. 9. Vfus est magister optimus. 1. de Or. 10. Stylus perfectior dicendi, ac magister. 5. V. 54. Dux & magister ad faciendum aliquid. de Cl. 296. Suationem legis Seruiliè sibi magistrum fuisse dicebat. pro Cor. 27. Tum verò ius omne noster iste magister mutandæ ciuitatis ignorat. 2. de Or. 197. Quamobrem hoc vos doceo, bonus ego videlicet & eruditus magister. de Arusp. 18. Ego habeo autores & magistros colendarum religionum, maiores nostros. pro Do. 104. Autor & magister publicæ religionis. Ibid. 141. Præsertim illo magistro, qui cogere tur docere antequàm ipse didicisset. pro Cæc. 32. Te vti in hac re magistro volo. 1. V. 47. Si ab isto libro quem tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus compositum dequit. de Sen. 46. Summus magister in populo. 5. At. 15. & 4. V. 162.

Magister scripturæ. Lege, S C R I P T V R A. Ibid. 182. Magistri qui tabulas habebant. Ibid. 173. Quidam qui tum magister erat eius societatis. 11. Att. 10. 13. Fa. 9. & 65. pro Pl. 32. P. Crassus maximarum societatum autor, plurimarum magister. 1. Attic. 1. L. Pontius, quem putabant magistrum fore, si bona venirent. pro Qu. 50. Cui magistri fiunt, domini constituuntur, qui qua lege, qua conditione pereat pronunciet, huic, &c. Hortens. Imbecillus est pudoris magister timor. Ibid. Cum sine magistro senserit, quid natura desideret.

Magister equitum, cui imperium summum in equites erat, vt dictator in populum. 9. At. 18. Sylla potuit efficere ab interrege, vt dictator diceretur & magister equitum. 3. de Leg. 8. Iſque aue sinistra dictus populi magister esto. Ibid. 10. Magister populi equitumque.

ADIVNCT. Bonus, & eruditus, germani, notus & eruditus, 2. de Or. Exquisiti, perfectus, de Clar. Familiaris alicuius, 5. Verr. Grattissimus, optimus, & præstantissimus dicendi, Rhetorici, 1. de Orat. Inepri. Postquam ad Quir. Imbecillus, Hort. Magnus, & sapiens, 4. Attic. Maximus, 2. Tufc. Molestus, 3. Fam. Nouus, 4. Verr. & 3. de Or. Optimus, pro Rab. Senior, pro Mur. Summus, de Senec. Veteres, 5. Tufc.

SYNTAXIS. Magistrum habere. Artium liberalium magistri. Plato autor & magister intelligendi, virtutis, animi. Effector & magister. Perfector & magister. Dux & magister ad, &c. Societatis, ludi, scriptura magister.

MAGISTERIVM, magistrum dignitas & officium, censura. de Sen. 46. Me verò & magisteria delectant à maioribus instituta, & is sermo, qui à summo adhibetur magistro in populo. de Prou. Conf. 46. Magisterium morum.

MAGISTRA, 1. de N. 40. Legis æternæ vis, quæ quasi dux vitæ & magistra officiorum sit. 2. de Orat. 36. & 1. Offic. 128. Natura magistra & duce. 5. Tufc. 5. Philosophia magistra vitæ. pro S. R. 75. Vita rustica parsimonie & diligentie magistra est.

MAGISTRATVS, dignitas, honor, potestas, fasces, procuratio negotij & muneris publici, qui cũ potestate est, qui potestatem gerit. de Am. 64. Vbi eos inuenimus, qui honores, magistratus, imperia, potestates, opes, amicitie non anteponant. pro Mur. 74. Cato negat iudicium hominum in magistratibus mandandis, voluptatibus corrumpi oportere. Ibid. 76. Nulla re allici mentes hominum oportere ad magistratum mandandum, nisi dignitate. 1. Offic. 124. Est igitur proprium munus magistratus, intelligere se gerere personam ciuitatis, deberique eius dignitatem & decus sustinere, feruare leges, iura describere, ea fidei suæ commissa meminisse. pro Sext. 55. Censura sanctissimus magistratus. 6. V. 137. Ad me venit Heraclius is, qui tum magistratum Syraculis habebat. 1. Offic. 149. Cedere iis, qui magistratum habebant. pro Plan. 8. Tum enim magistratum non gerebat is qui exeerat, si patres autores non erant facti. pro Plan. 15. Libertas populi in mandandis magistratibus. Ibid. 61. Commissi sunt iis magistratus. ad Brut. 10. Nemo tribunus plebis, nemo alio magistratu, nemo priuatus autor exitit. 5. Dum vnus erit patricius magistratus, auspicia ad patres redire non possunt. Ibid. C. Marius factus est augur. pro Clu. 146. Legum ministri magistratus. 2. con. Rull. 26. Lege Curiata magistratum non dari, cui nullis comitiis antè sit datum. 3. Fam. 10. Creare & gerere magistratum, & gerere potestatem. 5. 2. Atque abeuntem magistratu concionis habendæ potestate priuauit. pro Qu. 10. Magistratum æquum adhuc reperire non potui. 5. V. 190. Secuti sunt auariorum magistratus. 1. Qu. Fr. 1. 17. Que in magistratu vitiose decreuerat, eodem ipsi priuatus erat iure parendum. 5. A. 52. Vt ei triennium ante legitimum tempus magistratus petere, capere, gerere liceat. 3. de Leg. 2. Magistratus hæc est vis, vt præsit præscribatque recta & vitia & coniuncta cum legibus: vt enim magistratibus leges, ita populo præsent magistratus: verèque dici potest, magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum. 3. de Leg. 33. Suffragia in magistratibus mandandis palàm ferre melius est. Ibid. 47. Qui magistratu abiecerint, apud censes edant, & exponant quid in magistratu gesserint. in Salust. 17. Accipere magistratum loco prædæ. 12. Famil. 14. Nam quòd huc properet in magistratum venire, causam non habent. pro C. Cornel. 1. Cum is tribunus plebis duas leges tulisset in eo magistratu.

ADIVNCT. Acquis, pro Quint. Amentes, pro Dom. Amplissimus, de Senec. Annuus, furibundus, Antequam. Mutus, lex loquens, minores, mutus, 3. de Leg. Annui, noui, prouincialis, proximi, sanctissimi, pro Sext. Auariorum, egregij, improbi, ac rapaces, 5. Ver. Certus, 2. de Legib. Inepti, Postq. ad Quir. Leuissimi, ac deuulgatissimi, 9. Fam. Liberi, 2. Attic. Maximi, 12. Fam. Ministri legum, pro Cluent. Patrij, 2. cont. Rull. & ep. ad Brut. Præfentes, 4. Attic. Proximi cognatione, 1. de Inu. Summus, 6. Ver.

SYNTAXIS. Magistratum alicui mandare. Magistratum habere alicubi, gerere, committere, dare, creare, petere, capere. In magistratum venire. Magistratu abire.

MAGNANIMITAS, magnitudo animi. 1. Offic. 152. Quarum vna sit cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis.

MAGNANIMITAS, *vir magni animi, vir altus & excellens.* I. Offic. 63. Vir fortis & magnanimus.

MAGNESI. de Diu. 86. Ut si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se alliciat & trahat: at rationem, cur ita fit, afferre nequeam.

¶ *Item qui est à Magnesia Theſſalia regione.* de Clar. 316. Dionysius Magnes.

MAGNIFICATIO. 13. Fa. 16. Eius libertum Apollonium iam tum equidem cum ille viueret, & magnificiebam & probabam.

MAGNIFICENTIA, *splendidè.* de Clar. 254. Amicè & magnificè te laudatum puto. 5. V. 155. Magnificè laudari ab aliquo. pro Qu. 93. 3. V. 65. Magnificè ac splendidè ornare conuiuium. 2. de Inuen. 116. Vasa magnificè & pretiosè cœlata. 6. V. 62. Exornat amplè magnificèq; tricliniū. pro Do. 115. Iste habitare laxè & magnificè voluit. 2. C. 1. Magnificè vicimus. ad Brut. 16. Iuuat enim magnificè loqui. 4. ad Her. 30. Hic qui se magnificè iactat & ostentat. 9. A. 13. Magnificè enim Sulpitius maiorum continentiam diligebat. 1. Offic. 92. Hæc præscripta seruantem licet magnificè viuere.

¶ *Syntaxis. Magnificè ac splendidè conuiuium ornare. Magnificè & pretiosè. Amplè, magnificèque. Laxe, magnificèque habitare. Magnificè vincere, loqui, se iactare, aliquem diligere.*

MAGNIFICENTIA, *splendidè.* 2. de Inu. 163. Magnificentia est rerum magnarum & excelsarum, cum animi ampla quadam & splendida propositione, agitatio & administratio. 1. 110. Virtus & magnificentia, in qua grauitas & autoritas est. Orat. 83. Si vt in apparatu epularum à magnificentia recedens non se paruum solum, sed etiam elegatè videri volet. pro Mur. 76. Odit pop. Rom. priuatam luxuriam, publicam magnificentiam diligit. 2. cont. Rull. 22. Hoc vix est liberi populi, vix vestrorum amicorum magnificentia. 1. de Leg. 61. In hac illa rerum magnificentia, &c. pro Q. R. 24. Qui tantas pecunias non propter inertiam laboris, sed propter magnificentiam liberalitatis repudiavit. 3. de L. 30. Lucullo obiecta est magnificentia villæ Tusculanæ. 5. Tusc. 61. Magnificentia ædium regiarum. Ibid. 96. Magnificentia & sumptus epularum. 1. Off. 72. Capessentibus reipublicam & magnificentia, & desipientia adhibenda est rerum humanarum. 2. de Leg. 66. Funerum sepulchrorumque magnificentia. 1. Off. 140. Cauendum est etiam, præsertim si ipse ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodeas. Ibid. L. Lucullus, cuius quam multi villarum magnificentiam imitati sunt. 2. 56. Theophrastus est multus in laudanda magnificentia & apparatione popularium munerum. de Amic. 21. Qui virtutem verborum magnificentia metiuntur.

¶ **ADIVNCT**. Publica, pro Mur.

¶ *Syntaxis. Liberalitatis magnificentia, villa, epularum, ædium, funerum, sepulchrorum. Extra modum sumptu & magnificentia prode verborum magnificentia.*

MAGNIFICENTISSIME. 2. At. 21. Iactare se magnificentissimè. 14. 4. Nostri autem *hæc*, quod per seiplos confici potuit gloriosissimè & magnificentissimè confecerunt.

MAGNIFICVS, *laurus, splendidus, summo splendore pradius, delicatus.* 3. V. 58. Vidi forum adornatum magnifico ornatu. 3. Qu. Fr. 8. Ludi magnificentissimi, & munus sumptuosum atq; magnificum. 1. de Ora. 161. Multæ ac magnificæ res constructæ ac reconditæ. 9. Fam. 16. Cæna magnifica & lauta. 5. Tusc. 61. Scragulum magnificis operibus pictum. 7. Fa. 1. Reliquæ sunt venationes binæ per dies quinque magnificæ. 2. de Or. 89. Genes dicendi magnificum atque præclarum. Orat. 15. Cum præclara quædam & magnifica didicisset. de Opt. 12. Ij quos nihil excelsum magnificumque delectat. 1. Off. 79. Animus excelsus & magnificus. 2. de Diu. 5. Magnificum etiam illud Romanisque hominibus gloriosum, vt, &c. 2. con. Rul. 79. Cætera illa magnifica pop. Rom. veltigalia. de Cla. 261. Voce, motu, forma etiam magnifica & gloriola ostentatio ciuitatis. 2. de Leg. 2. Villa magnifica. 4. Att. 15. Illam autem quam locauit, facit magnificentissimam. 2. Offic. 57. Luc. Crassus magnificentissima ædilitate functus est. 2. con. Rul. 4. Est hoc amplissimum, sed illud magnificentius, quàm, &c. de Cl. 123. Genus dicendi magnificentius & ornatus. I. P. 3. Magnificentius est dicere, quemadmodum gesserimus Consulatum, quàm quemadmodum ceperimus. Polth. in Sen. 2. Senatus, à quo sæpe magnificentissimis decretis ornati sumus. de Cl. 201. Id melius est quod splendidius & magnificentius. pro Deiot. 19. Cui magnificentissima dona vsque ad Numantiam ex Asia misit. pro Dom. 142. Italix magnificentissimus ille motus.

¶ *Syntaxis. Magnificus ornatus, ludi, munera, cæna, scragulum, opus, venatio oratio, animus, veltigal, villa. Magnificum est dicere, quàm splendidum ac magnificum. Excelsum & magnificum. Lautum & magnificum. Sumptuosum & magnificum. Magnificentissimus Italia motus.*

MAGNILOQUENTIA. Or. 191. Dactylicus numerus hexametrorum magniloquentia est accommodatio. 13. Fam. 15. Homeri magniloquentia.

MAGNITUDO, *amplitudo, granditas, moles, libertas.* 3. de Fin. 47. Magnitudo maris Ægei. 1. Offic. 154. Metiri magnitudinem mundi. 13. A. 5. Si maria, montes, regionum magnitudines essent. 1. de Or. 15. Magnitudo & varietas, multitudinèque conuentum & infinitum. ibid. Magnitudo frugum. Par. 81. Fam. 7. Magnitudinem animi qui ne inflectas cuiusquam inuolutum: id est, abundantia. 2. cont. Rull. 94. Magnitudo hæc quoque acerbis & odij magnitudo. Protag. Indignum voluptatis ad molestiam in magnitudine aut longitudine altius posita.

¶ **ADIVNET**. Admirabilis, inuitata, de Amic. Excellens alienis reuera, & sapiens animi, 1. Offic. Eximia, 10. Fam. Immensa, 1. Tusc. 2. de Nat. Immensa & interminata, 1. de Nat. Incredibilis, 6. Ver. Insuper ex nouo animo, noua animi, singularis animi, pro Sest. Mirabilis, de Diu. Multa animi, 4. Att. Par animi, pro Mil. Paterna animi, de Sen. Præfens animi, 15. Fam. Subita fluminis, 1. de Inu. Summa, tanta, de Cl. Teuis, 2. de Or.

MAGNI esse, & id genus. 15. Fa. 15. Magni erunt mihi literæ tuæ. 10. Att. 8. Non possum dissimulare mihi famam quoque quantum sit falsa, magni esse. 1. Nat. 7. Magni interest ad decus & laudem ciuitatis.

MAGNO, *magno pretio.* (paruo. pro Q. R. 32. Magno tuam diuitiam partem decidisti. 1. con. Rul. 34. Ement agros quos volens, & quam volent magno. 1. At. 14. De aliquo conducere nitium magno. 6. V. 13. Quid tu ista permagno æstimas. 5. V. 71. Magno vendidisti.

¶ *Syntaxis. Magnitudo & vis amoris. Fructuum magnitudinis copia. Magni mihi est tua laus. Magno, permagno æstimare.*

MAGNO PERE, *nimio opere.* 2. Fam. 6. Cum has ad te quam primam literas magnoperè ferferi vellemus. 4. Attic. 16. Et si quærís, nulla est magnoperè commota *supra* dea. 2. de Inuent. 2. Cum puerorum formas & corpora magno hoc opere miratur. 1. de Legib. 53. Gellius Philosophis magnoperè autor fuit, vt, &c. 13. At. 28. Magno operè accersitus. 13. Fa. 34. Magnoque opere abs te peto.

¶ *Syntaxis. Magno hic opere rogat. Magnoque opera. Magnoperè ubi ille autor est.*

MAGNVS, *amplus, grandis, non mediocris, non parvus, vberior, breuius, latè patens, immanis, infinitus, vastus, insanus, longè latèque patens.* 1. de Or. 22. Quorum rerum fateor magnam multiplicemque esse disciplinam. 2. de Nat. 167. Magna dij curant, parua negligunt. 1. de Orat. 235. Hæc enim ars sine controertia & magna est, & latè patet, & ad multos pertinet, & summo in honore semper fuit, & charissimi ciues ei studio etiã hodiè præsumt. 6. Fa. 7. Quamquam id magnum & amplum est. Orat. 33. Magnum opus & arduum Brute conamur. 2. cont. Rul. 41. Magna mihi res non modo ad statuendum, sed etiam ad dicendum videret esse. pro Mur. 8. Mihi cum eo & vetus & magna amicitia est. Orat. 50. Partes magnæ & graues. 1. Fam. 11. Magna eloquentia, magna grauitas, magnum studium, magna contentio. 1. de Inuent. 6. Multæ & magnæ res. ibid. Quædam magna & ampla pars. 2. Tusc. 15. Experiar equidem, sed magna res est. Ibid. 4. Quos enumerare magnum est, ita sunt multi. pro Plan. 86. Decertare mihi ferro magnum fuit, &c. 1. Q. Fr. 2. Nam si te vicinis tuis anteponis, valde magnum facis. Orat. 109. Nos magnum fecissimus, si potuissimus, &c. 2. de Nat. 166. Nemo vir magnus sine aliquo afflatu diuino vnquam fuit. ibid. Magnis viris prosperè euenit semper omnes res. pro Quint. 93. Artes quibus tu magnus es, tibi concedo. 2. Offic. 16. Dicæarchus Peripateticus magnus & copiosus. pro Mur. 62. Neque disputandi causa vt magna pars, sed, &c. 2. de Inuent. 83. Augere aliquid & maius facere. de Cla. 21. M. Drusus tuus magnus auunculus. 3. Offic. 70. In his magnitudinis est, statuere quid sit æquum. 3. de Leg. 40. Quorum generum in vtroque magnus noster Cato est. 10. Fam. 6. Magnus Consul & Consularis. 2. de Nat. 73. Magnus locus: id est, amplius præbens materiam. 4. V. 176. Numerus frumenti magnus. 6. Att. 1. Magnus prætextatus illo die fuit. 2. Qu. Fr. 13. Magnus veterator. 1. de Nat. 121. Vir magnus in primis. pro Dom. Iua. 1. Magna causa. 2. de Orat. 154. Magna Græcia. de Arusp. 57. Magna materia. 11. At. 3. Magna pecunia. pro Deiot. 36. Magna procuratio. 2. de Nat. 53. Magna quæstio est. 2. de Or. 250. Magnum caput. 4. P. 11. Magnum consilium. 4. Aca. 1. & 2. Magnum ingenium L. Luculli. 1. 2. Magnum opus in manibus habeo. 2. At. 14. Magnum quod & multæ cogitationis atque otij. 4. Tusc. 37. Quid enim videtur ei magnum, cui æternitas omnis, toti usque mundi nota sit magnitudo. 1. Acad. 7. Magnum est efficere, vt quis intelligat quod sit illud verum & simplex bonum. 1. Off. 53. Magnum est eum habere monumenta maiorum, iisdem vti sacris, sepulchra habere communia. de Amic. 71. Magnum est in amicitia superiorem parem esse inferiori. 14. Att. 1. Quicquid erit non modo magnum, sed etiam paruum scribes. 1. Qu. Fr. 2. Nam si te vicinis tuis Cilicèsi & Syriaco, anteponis, valde magnum

incolabile, noua, optima, 4. Tusc. Ciuile, ac domesticum, 4. Catil. Ci-
uile, 2. Philip. Communia, tanta, 6. Fam. Commune, leuio, a, oecultum,
incedit, 3. ac domesticum, tantum, 3. Ver. Commune, & quasi fatale,
de Clar. Domesticum, 7. Ver. Domesticum, insitum in natura, 5. Ver.
Duplex, summum, 1. Offic. Exigua & minima, parua, 5. de Finib. Extre-
ma, Part. Extremum, tritite, 2. Tul. Humana, infinitum, & sempiternum,
varia, 1. Tusc. Imminente, 1. Fam. Infinitum, 1. Phil. Ingens, 9. Fam. In-
finitum, ep. ad Brut. & 11. Fam. Intestinum, ac domesticum, 1. contr.
Rull. Leuius, ad Oct. Magnum, permagnum, 1. Att. & pro Dom. Maius,
in Var. & 6. Attic. Maxima, presentia, 5. Tusc. Maximum, pro Clu. Mi-
nima, 3. Offic. Multa, 2. Acad. Natium, & electum, magnum, pro Dom.
Orbiculata, 8. Famil. Pauciora, Top. Præcipua, 11. Attic. Præstantissi-
mum, robustum, 5. Phil. Præterita, 2. de Finib. Summa, 3. de Natu. vrbani-
um, 12. Fam.

¶ *Syntaxis. Minima malorum eligenda. In malis mors non est. Malo-
rum illas. Sedare mala, tollere. Malum serpit infinitum. Onerari malum.
Malum habere in vita. Alie malum dare. Dicere magnum malum.*

MALVM, vox per interrogationem inter alia interiecta verba indi-
gationem significat. 2. Offic. 53. Quæ te (malum inquit) ratio in
istam spem induxit? vt, &c. 1. A. 15. Quæ nam (malum) est ista
voluntaria seruitus? 10. 18. Quæ (malum) est ista ratio. 4. V. 43.
Quæ (malum) ista fuit amentia? pro Qu. R. 56. Quæ (malum)
stulticia fuit.

MALVS, adiecti. 3. Offic. 39. Philosophi quidam minimè mali illi
quidem, sed non satis acuti. I. P. 73. Aristarchus, qui notam ap-
ponebat ad malum verum. Ibid. Malus Poëta. 3. de Nat. 74. Iu-
dicium de dolo malo, & de fide mala.

MALVS, subst. quæ nauis arborem vocant. 7. V. 87. Cleomenes
malum erigi, vela fieri, ancoras præcidi imperat. de Senect. 17.
Cum alij malos scandant, alij per foros curlent. 3. de Orat. 178.
In nauigio antennæ, vela, mali. In Arat. A prora ad malum, à
malo ad puppim.

MAMERS, oppidum Sicilia, nunc Messana, unde Messanenses & Ma-
mertini ydem. 7. V. 159.

* **MAMERTINVS**. 4. 13. Mamertina ciuitas. 6. 2. Cum apud
tuos Mamertinos inueniari, improbissima ratione esse præ-
datus.

MAMMA, vber. 2. de Nat. 128. Quæ multiplices fetus procreant,
iis mammarum data est multitudo. Ibid. Quæ paulo antè nata
sunt, sine magistro, duce natura, mamma appetunt. 1. de D. 85.
Puer lactens, in gremio matris sedens, mamma appetens. 3. de
Fin. 18. Viris mammæ atque barba.

MANCIPES, qui conducit, vel emit aliquid publicum. 1. V. 33. Man-
cipes à ciuitaribus pro frumento pecunias exegerunt. 5. 172.
Cum frumentum ex decumentis Romam mancipis aduexit,
sent. 3. 141. Quid agerit cæpit cogitare: si opus pupillo redi-
meretur, si res abiret ab eo mancipe, quam ipse apposuisset, sibi
nullam prædam esse. pro Dom. 48. Postremò ne in prædæ quid-
dem societate mancipem aut prædonem socium reperire po-
tuit. pro S. R. 21. Hominis studiosissimi nobilitatis manceps
fit Chryfogonus. 12. At. 3. Delegatio in mancipe annua.

MANCIPIA vs, subiectus, in alterius traditus potestati, astrictus.
de Senect. 37. Senectus honesta est, si se ipsa defendit, si ius suum
retinet, si nemini mancipata est. 2. A. 51. Tum iste venditum
atque mancipatum tribunalum consilii vestri opposuit.

MANCIPES, res omnis quæ abalienari potest. To. 28. Abalienatio est
cius rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure
cessio, inter quos ea iure ciuili fieri possunt.

¶ **MANCIPIVM**, seruitus, res mancipi. ¶ *Proprie rem significat qua
possidetur, quam multi dominium nunc vocant. Sic rem mancipio
dare, aut accipere, significat alij ius possidendi dare aut accipere, quod
vulgus vocat, Dominium tradere alij.* 7. Fa. 29. Sum enim $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\iota$
pû tuus, $\chi\tau\eta\sigma\iota\delta\delta$ Attici nostri: ergo fructus est tuus, manci-
pium illius. Ibid. 30. Attici proprium te esse scribis mancipio &
nexu: meum autem vsu & fructu. Topi. 45. Finge mancipio ali-
quem dedisse id, quod mancipio dari non potest, num idcirco
id eius factum est qui accipit? aut non is qui mancipio dedit,
ob eam rem se vlla re obligauit? Ibid. 100. Sic tibi nos ad id,
quod quasi mancipio dare debuimus, ornamenta quædam vo-
luimus non debita accedere: id est, quasi iure emptiois & vendi-
tionis. de Ar. 14. Multæ sunt domus iure mancipij & iure nexi.
pro Cec. 74. Cum omnia tua iure mancipij sunt, ea possis ne
retinere. 1. Att. 1. Res quas eum dolo malo mancipio accepisse
de Vario diceret. Ibidem. Lex mancipij: Quicquid in mancipio
vitij fuerit, venditor si sciret, nec emptori dixerit, id præstato.
1. de Orat. 178. Cum Marius ædes Auratæ vendidisset, neque
seruire quandam earum ædium partem ex mancipij lege di-
xisset, defendebam quicquid fuisset incommodi in mancipio:
id si venditor scisset, neque declarasset, præstare oportere. 3. Of-
fic. 67. Edes Sergio seruebant, sed in mancipio Marius non
dixerat. pro Mur. 3. In iis rebus repetendis, quæ mancipij sunt, is
periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Brut.
16. Arma quærenda putauimus, vt esset sui iuris ac mancipij
resp. 1. de Ora. 173. Nexorum ac mancipiorum iura. 5. At. 1. Sunt
aliquot satisfationes secundum mancipia. 13. 48. Vestorius ad
me scripsit, vt iuberem mancipio dari seruo suo pro mea parte
Hicercio cuidam fundum Brinnianum, vt ipse ei Puteolis re-

stè mancipio dare posset. 15. At. 25. Quod Careliæ velle vide-
ris mancipio dare ad eam summam, quæ sub præconè fuit ma-
xima, id opinor esse C C C L X X X.

¶ **Seruus captiuus**, 1. V. 55. Mancipia pro seruis symphoniacis. 8.
At. 11. Conculcari miseram Italiam videbis à mancipiis vtriuf-
que ex omni genere collectis. pro Plan. 62. In mancipiis pa-
randis. 4. At. 15. Nulla spes prædæ nisi ex mancipiis: id est, ex ho-
stibus captiis. 12. 27. Mancipium, vel mancipium. 3. Offic. 91. In
mancipio vendendo ea vitia dicenda sunt, quæ nisi dixeris, red-
hibeatur mancipium iure ciuili. Ibid. 71. In mancipiorum ven-
ditione venditorum fraus omnis excluditur.

† **ADIVNCI**. Aliena, 5. Att. Frequens, fordidata, 2. Phil. Honestissima,
pro Flac. Pauca, Di. Plurima, preciosissima, 4. In Ver.

MANCIPIO, 1. de Fi. 24. Cum L. Torquatus illum seueritatem in
eo filio adhibuit, què in adoptionè D. Syllano mancipauerat.

¶ *Syntaxis. Id meum est, & ille meus mancipio, non vsu & fructu.
Dare alicui aliquid mancipio. Iure mancipij, & iure nexi. Sui iuris
& mancipij.*

MANCVS, ciuitus, debilis. pro Rab. 21. Quintus Scæuola, mancus,
ac membris omnibus captus, ac debilis. 1. Offic. 154. Cognitio
naturæ manca quodammodo atq; imperfecta sit, si nulla actio
rerum consequatur. 3. de Fin. 20. Qui manciam fore putauerunt
sine aliqua accessione virtutem. pro Mil. 25. Occurrebat man-
cam ac debilem præturam suam futuram consule Milone.

† **ADVERB**. Quodammodo cogitatio, 1. Offic.

¶ *Syntaxis. Mancus, membris captus ac debilis. Mancus & imperfectus.*

MANDATVM, res mandata. 6. At. 1. Noli putare me quicquam
maluisse, quam vt mandatis tuis satisfacerem. 5. 1. Reliquum
est, vt mandata nostra exhaurias. 1. 12. Tu mandata effice, quæ
recepisti. 2. Qu. Fr. 13. Tua mandata persequere diligenter. 2. A.
86. A nobis id certè mandatum non habebas. 15. At. 19. A Do-
labela mandata habeo. 3. C. 8. Habere mandatum, vel mandata,
& literas ab aliquo ad aliquem. 6. A. 6. Dare mandata alicui de
magnis rebus. 3. Fa. 11. & 11. 8. Dare mandata alicui ad aliquem.
pro S. R. 113. Qui mandat vel qui mandatum recipit. 8. A. 25.
Accipere mandata ab aliquo. 3. Fa. 1. Omnibus ei de rebus quas
agi, quas curari à me voles, mandata des velim. 7. 2. Mandatum
tuum curabo diligenter. 9. At. 8. Agere mandata alicuius. 8. 20.
Afferre mandata ad aliquem, vt, &c. 5. A. 26. Quamuis seuera
legatis mandata dederimus. pro Syll. 65. Et id mandato Syllæ
Qu. Metellus dixit, Syllam nolle, &c. pro Planc. 30. Idem postea
præ mandatis requisitus. pro S. R. 111. Itaque mandati iudicium
constitutum est, non minus turpe quam furti. Ibid. In mandatis
operæ nostræ vicaria fides amicorum supponitur. 5. Att. 4. Gra-
tissima est mihi tua cura de illo meo primo & maximo man-
dato. 9. A. 9. Exequi mandata. Ibid. Conficere mandata. 8. At. 19.
Ego Vetustileo ad te mandata dedi. 2. Qu. Fr. 13. Facies scilicet
vt mea mandata digereras, persequere, conficias. 3. 1. Vibulius de
mea mansione mandata Cæsaris ad Pompeium pertulit. 7. Att.
13. L. Cæsarem vidi cum absurdissimis mandatis non hominem
sed scopas solutas. Ibid. Qui tantis de rebus huic mandata de-
derit: nisi fortè non dedit, & hic sermone aliquo arrepto man-
datis abusus est. Ibid. 14. Deferre mandata.

† **ADIVNC**. Absurdissima, 7. Att. Domesticum, primum, & maximum,
5. Attic. Improbata, 12. Phil. Molestia, plura, 8. Phil. Plura, publica, 6. Verr.
Seuera, 4. Phil. Timidiora, 11. Fam. Non minus turpe, pro S. R.

¶ *Syntaxis. Mandatis satisfacere. Mandata exhaurire, efficere, reci-
pere, persequi, habere ab, dare, recipere, curare, agere, afferre, exequi, cō-
ficere, digerere. Mandata digerere, persequi, conficere. Perferre tan-
dem, exponere.*

MANDANDVS, tradendus. pro Pl. 7. Populus mandandis ma-
gistratibus non inanis est dignitatis iudex. pro Pomp. 1. Auto-
ritatis tantum in me est, quantum vos honoribus mandandum
esse voluistis.

MANDATVRVS, commendaturus. 5. Fa. 12. Cum mihi sæpe ostē-
deris te accuratissimè nostrorum temporum consilia atque
euentus literis mandaturum.

MANDATVS, conseruatus. 5. V. 73. Quorum renunciatio, legibus
illorum, & literis publicis mandata est.

¶ **Imperatus**. pro S. R. 111. Si quis rem mandatam malitiosus
gessisset, sui questus aut commodi gratia, aut negligentius, eum
maiores nostri summum admisisse dedecus existimabant.

† **ADVERB**. Publicè, pro S. R.

MANDO, iubeo, impero, impono, prescribo. 3. Att. 20. Sed tibi nihil
mando nominatim, me totum tuo amoris fideique commendo.
4. 2. Hortensius ad me venit: cui deprecanti mea mandata cæte-
ra vniuersè mandauit: illud probe, ne pateretur, quantum esset
in ipso, prorogari nobis prouincias. pro S. R. 115. Non hanc ei
rem Sex. Rosc. mandauit, sed ipse à decurionibus publicè T.
Roscio mandatus est. 3. Fa. 4. Mandauit filio, quæ illum vellem
loqui tecum. Ibid. 5. Diligenter mandare alicui alicui per li-
teras. pro S. R. 113. Qui mandat, vel qui mandatum recipit. 7.
At. 1. Age, hoc malum quod mihi commune est cum omnibus,
nihil tibi mando, vt de eo cogites.

¶ *Commendo, committo, trado, concedo, configno.* 4. Acad. 2. Mandare monumentis. 2. de Diu. 69. Simia Dodonæ improbitatem historiis Græcis mandatam esse demiror. 2. de Or. 52. Mandare literis res omnes singulorum annorum. Or. 140. De artificio dicendi literis tam multa mandare. pro Ar. 20. Mandare verbis æternum laborum alicuius præconium. 2. Offic. 3. Mandare scriptis actiones suas. pro Do. 76. Mandare factum alicuius immortalitati. 2. de Diu. 50. Alicuius loquentis verba excipere, literis mandare. 1. C. 27. Percipite, quæso, diligenter quæ dicam, & ea penitus animis vestris mentibusque mandare. 6. Fa. 13. Quare mihi crede, & memoriæ manda, me, &c. pro Quin. 24. Quæso, ut eum diem memoriæ mandetis. 2. de Orat. 7. & pro Mil. 79. 4. C. 10. Cæsar non dubitat P. Lentulum æternis tenebris vinculisque mandare. 1. C. 20. Vitam suam fugæ solitudinique mandare. 2. de N. 15. 1. Mandare aliqua condita veritati. 2. cont. Rul. 18. Populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. 6. V. 81. Populus Romanus hominibus novis honores mandat. 4. Acad. 2. Literis consignamus, quæ monumentis mandare volumus. 2. de Or. 7. Mandare literis sermonem aliquorum. 3. 1. Instituenti mihi sermonem referre, mandare huic tertio libro, quem, &c. 3. A. 21. Sententias edicti cuiusdam memoriæ mandavi, de Am. 1. Cuius disputationis sententias memoriæ mandavi. 7. V. 35. Mihi magistratum populus Romanus mandavit. 1. de Nat. 7. Mandare aliquid literis. 13. Fam. 16. Mandare literis res gestas alicuius. Incert.

Tunc se suæstifero tradit mandat que paroni.

¶ *Mitto.* 1. Attic. 1. Præterea typos tibi mando, quos in tectorio arioli possis includere.

¶ *Expello, eicio.* pro Syl. 57. Dimittere aliquem à se, & mandare in ultimas terras.

M A N D O R, *mitto, amando.* pro Qu. 50. Is non modò ex numero virorum exturbatur, sed etiam si fieri potest, infra mortuos mandatur.

¶ *Lubeor.* 1. de Orat. 249. Mandari aliquid procuratori de agricultura.

¶ *Commendor.* pro Sest. 102. Hæc monumentis annalium mandantur de Cl. 26. Athenis primum monumentis & literis oratio est cepta mandari.

† A D V E R B. Accuratissimè literis. 5. Fa. Diligenter. 6. At. Diligenter, memoriæ. pro Quin. Diligentissimè Magistratum populo. 4. Ver. Nominatum. 3. At. Nominatum signa nota. 7. Fa. Penitus animis, mentibus. 1. Cat. Planè. 1. Attic. Priuatum rem, pro S. R. Probè, vniuersè. 5. Attic.

¶ *Syntaxis. Mandare alicui magistratum. Rem gerere mandatum fideliter. Literis, monumentis, memoria, tenebris, vinculis mandare. Mandare aliquem in ultimas terras, & literas.*

M A N D E N S. de Arusp. 59. Scylla eminentibus canibus & ieiunias naues ipsas mandens.

M A N D O, *conficio* 3. de Or. 215. & 4. Tulc. 77. Impius hortatur me frater, ut meos malis miser manderem natos. *Lege, MANSVS.* 2. de Natur. 122. Animalia alia sugunt, alia vorant, alia mandunt.

M A N D O R. Ibid. 134. Dentibus manditur, extenuatur, & molitur cibus.

¶ *Syntaxis. Cibus manditur, extenuatur & molitur dentibus.*

M A N E, *diluculo primo diluculo prima luce, cum prima luce.* 4. V. 98. Mane Cal. Decemb. Sthenio citari iubet. 13. Att. 9. Hodie manè Dolabella, multus sermo, ad multum diem. Ibid. 30. Cras manè putat. 4. 11. & 4. 9. Bene manè hæc scripsi. 5. 4. Quarum alteras multo mane mihi dedit. 1. 12. Eo die manè. 3. C. 20. Hodierno die manè, &c. 1. Ver. 68. Postridie manè. 4. Ver. 41. 1. Fa. 1. Nam hæc idè manè scripsi. 1. C. 10. Exclusi eos quos tu manè salutatum miseris. 5. Attic. 20. Saturnalibus manè se mihi Pindennisæ dederunt. 13. 30. V. Calendarum manè accepti à De mea literas pridie datas. 14. 20. V. 111. Iduum literas dederam bene manè.

¶ *Syntaxis. Mand Cal. Hodie manè. Bene & multo mane.*

M A N E N D V M, 8. 13. Ac ne me existimaris ad manendum esse propensorem, quòd plura, &c. potest fieri, &c. 9. 12. Si Lepidus & Volcatius remanent, manendum puto.

M A N E N S, *stans.* (mouens. 4. Tul. 30. Vitia enim affectiones sunt manentes, perturbationes autem mouentes. 6. Fa. 6. Rerum hoc natura, &c. nec manent, nec mutata ratio feret, &c. de Som. 12. Nam terra immobilis manens, ima sede semper hæret.

M A N E O, *remaneo, commoror, resto, sto, sum, hæreo.* 3. Offic. 99. In patria manere esse domi suæ. pro Dom. 6. Scio me domi mansisse. Anteq. 3. Liceat manere, si non illum Tullium, &c. at certè reliquias Tullij liceat in hac vrbe remanere. 2. Att. 22. Vellem Romæ mansisses. 2. A. 38. Tu nunquam in hac vrbe mansisses. 7. At. 13. Eo die Capua discessi, & mansi Calib. 9. 1. & 5. 16. Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerumque. 1. de D. 59. Cum in villa manerem. 9. Fa. 2. Adhuc Romæ maneo, hæc ego suspicans. 7. 3. Si manerem in Italia, vererebare ne officio deessem: si proficiscer ad bellum, periculum te meum commouebat. 4. 13. Manete in vita. Ipsum quòd maneam in vita, peccare me existimo. (excedere è vita. 5. 2.

Ego te mihi semper amicum esse volui, maneo in voluntate, quoad voles tu, permanebo. 1. At. 1. Manere in officio. pro Dom. 66. Manere in fide. 2. V. 16. Manere in conditione atque pacto. 9. Attic. 2. Manere in sententia. pro Sest. 8. Is in pristina mente mansit. 12. Fam. 28. Societas inter nos semper manebit. 10. 33. Quæ perpetuò animo meo fixa manebunt. 4. 13. Si ius vetus legem Fufiam non esse abrogatam. pro Qu. 34. Non patiar istam quorurn ornatus tot secula manserat, nudos deformatosque reliquit. 14. 14. Mihi cum eo nulla contentio iam manet. 7. 15. Plerique negant Cæsarem in conditione mansurum. 9. 21. In eo mansimus, ne ad urbem. pro Cluent. 176. Serui vi tormentorum adducti in veritate manserunt. 1. de Diu. 5. Cum omnes Societate manerent in antiquorum Philosophorum sententia. 7. V. 81. Manere in amicitia fideque pop. Romani. 5. Attic. Si integra in Senatu nostra causa ad Calend. Ian. manserit. 2. Offic. 43. Istam diu laudabitur, dum memoria rerum Rom. manet. Post. ad Quir. 19. Quod viro forti adimi non potest, id mihi manet & permanebit. 2. de Fin. Summus dolor plures dies manere potest. 1. Fam. 9. Ea mihi conditio maneat, qua profectus sum. 10. At. 7. Manere in prouincia ex Senatusconsulto. 2. Offic. 29. Itaque parietes vrbis modò stant & manent, iisque ipsi iam extrema scelera metuentes. I. P. 61. Nummus interea mihi Cæsar neglecto triumpho domi manet & manebit. 1. A. 8. Cum intempesta nox esset, mansi in villa P. Valerij. 2. 11. Clodij fatum te, sicur C. Curionem, manet. 3. Offic. 49. Maneat ergo, quod turpe sit, id nunquam esse utile. 1. de Leg. 2. Multa diutius commemoracione manent, quam natura stare potuerunt. de Vniuers. 40. Atque is quidem constanter in suo manebat statu. pro R. P. 25. Quamobrem illud maneat ac fixum sit, quod neque moueri neque mutari potest. 1. de Nat. 2. 9. Nihil semper suo statu manet. * pro C. Cornel. 1. Bonum in summa repub. manet. in Clod. Manet illa in Repub. bonorum consensio.

† A D V E R B. Constanter in suo statu, perpetuò, de Vniuers. Constantius, firmius. 4. Acad. Diutius in vrbe, de Arusp. In perpetuum memoriam. 2. de Inu. Perpetuo, in amicitia. 7. Ver. Propemodum in instituto. 1. Ver. Rectè domi. 15. Attic.

¶ *Syntax. Manens affectio vitium est. Terra immobilis manens. Manere in vita, in voluntate, in officio, fide, conditione, pacto, sententia, mente pristina. Id animo fixum manet. Si ius maneat. Cuius alicui contentio manere. In eo manendum, ne, &c. Id manet & permanebit. Stat ars & manet. Multa manent commemoracione. In suo manere statu. Id manet ac fixum est.*

M A N E S, *inferorum animas, diu manes.* 2. de Legib. 22. Deorum manium iura sancta esto, hos letho dato, diuos habento, sumptum in illos luctumque minuunt. I. P. 16. A me quidem penas expetistis, quibus coniuratorum manes mortuorum expiaretis. in Var. 14. Inferorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. 7. V. 112. A diis manibus venire: id est, ab inferis. Par. 90. Equitas tripartita est: vna ad superos deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinet.

¶ *Syntaxis. Diu manes. Mortuorum manes expiare. Puerorum extis deos manes mactare. Venire à diis manibus.*

M A N E T V R, 8. Attic. 3. Id si est, in Italia fortasse manebitur. *Mauia. Lege, IN S A N I A.*

M A N I C A, 11. A. 26. Antonius solet accipere manicas; nec diutius obsidionis metum sustinere. *Lege ibidem commemoratos iustos.*

M A N I C A T V S, 2. C. 22. Manicæ & talares & trita tunica. M A N I F E S T E, *manifesto palam, perspicue, clare, non obscure.* 3. 4. Vt tota res à vobis manifestè deprehenderetur. Ibidem. 17. Hac in rempub. coniuratio manifestè inuenta atq; deprehensa est. pro Fl. 68. Aliquid manifestè deprehensum.

M A N I F E S T O, de Cl. 276. Manifestò comperisse aliquid, & manu tenere. pro Clu. 42. Facilius manifestò comperit atque deprehensum. Ibid. Aliquid manifestò deprehensum appareat. de Inu. Manifestò teneri in re turpi.

M A N I F E S T V S, *clarus, perspicuus, apertus, non obscurus, insignis, illustris palam, promptus, propicius, vulgaris, testatus, contestatus, quo constat, de quo liquet, solis luce clarus, quod in promptu est, quod patet & notum est omnibus, quod tenetur, ve, liquet, &c. res certa & maioribus quasi theatris propiciis, ante omnium oculos positum, quòd ante oculos est in medio positum.* 3. V. 18. Hoc quidem certe manifestum erit. 2. 48. Res notæ, testata, manifesta. 5. 134. Res tam nota ac manifesta omnibus. 3. C. 11. Scelus manifestum atque deprehensum. pro S. R. 95. Quæ ita aperta & manifesta sunt, vt, &c. de Ar. 16. Manifestum perituum. 1. V. 33. Manifestum & in medio positum & apertum.

¶ *Syntaxis. Manifesto inuentum & deprehensum. Notum testatum, manifestum. Manifestum & deprehensum. Manifestum habere, & oculis manibusque tenere. Manifestum, in medio positum & apertum.*

* M A N I L I A N V S, pro C. Corn. 1. Manillana offensio. M A N I P V L A R I S, qui de manipulo, id est, parua quadam militum manu est. 9. Atti. 12. Dolco, quòd non Pompeium tanquam vna

manipularis secutus sum. 1. A. 20. Adde etiam iudices, manipu-
 lares ex legione Alaudarum. §. 12.
MANLIANVM, vltus Q. Ciceronis. 3. ad Qu. Fr.
MANLIANVS, tyrannicus, crudelis, qualis fuit Manlius quidam
Roma. 2. de Fi. 105. Vide, ne Manliana sint ista vestra, aut maio-
 ra etiam, si imperes quod facere non possim. 1. de Or. 2. 46. Man-
 lianae leges venalium vendendorum.
MANO, fluo, redundo, fundo, disseminor, dispergor, latius dissipor, serpo,
percrebro. 2. de N. §. 1. Multaque à luna manant & fluunt, quib.
 animantes alantur, & augefcant, & pubescant. de Fat. 19. A ter-
 minis causis naturæ necessitate manantib. verum est id quod, &c.
 3. de N. 49. Illa superiora vnde hæc manant. 2. de Or. 1. 17. A ca-
 pite quod velimus arceffere, & vnde omnia manant videre. pro
 Pl. 7. Aliquid sine capite manare, & eius autorem non extare.
 1. A. 5. Cum ferperet in vrbe infinitum malum, idque manaret
 indies latius. 5. Tusc. 72. Manare & fundi per omnes partes. de
 Sonn. 14. Homines qui terram incolunt, interruptos ita esse, vt
 nihil inter ipsos ab aliis ad Pythagoræ manavit ætatem. 4. C. 6.
 eorum nomen vsque ad Pythagoræ manavit ætatem. 4. C. 6.
 Latius opinione disseminatum est hoc malum : manavit non
 solum per Italiam, sed etiam transcendit Alpes, obscure serpens
 occupavit multas provincias. pro Clu. 73. Manaras sermo in
 consilio, pecunia quamdam mentionem inter iudices esse ver-
 sitam. 1. Offi. 6. 1. Genera quatuor, ex quibus honestas officium-
 que manaret. Ibid. 152. Omnis honestas manat à paribus qua-
 tuor. 1. de Nat. 40. Qui acè per maria manat, is est Neptunus. 1.
 de N. 39. Quæ natura fluunt atque manant, vt aqua & terra. 3.
 Offi. 70. Fidei bona nomen manat latissimè. 1. C. 11. Quæ res
 fecanda erunt, non pariat ad perniciem ciuitatis manare. 1. de
 Diu. 74. Herculis simulachrum multo sudore manavit. 14. A.
 15. Cum hoc triduo tristis à Mutina fama manaret. Parad. 3.
 Peccata ex vitiiis manant. 1. de Leg. 63. Nisi ea fuerint, vnde illa
 manant. 3. de Orat. 59. Ab Aristippo Cyrenaica philosophia
 manavit. 2. Offi. 8c. Contagiones malorum quæ à Lacedæmo-
 niis profecta manarunt latius. 2. Offi. 67. Latius manat eorum
 industria.

ADVERB. Communiter, 16. Attic. Latè, 2. Offi. Latius contagiones
 malorum, 1. Tusc. Latius in dies malum, 1. Phil. Latissimè nomen, 3. Of-
 fic. Longè, 2. de Nat. Longius, 3. Tusc.

Syntaxis. Manare ab aliquo, & fluere. Serpit malum, & manat la-
 tius. Manare & fundi per corpus. id ad nos manavit à Gallis. Manat
 in consilio sermo. Aqua natura manans & fluens. Sudore manare. Ex
 vitiiis peccata manant. vitium ergo natura est.

MANFIO. (decessio. 8. At. 13. Cautior certe est mansio, honestior
 putatur traictio. 2. 16. Nam ita mansioem illam deplorat, vt
 quemuis mouere possit. 4. Fa. 4. Is mecum sæpe de tua mansio-
 ne aut decessione communicat. 3. de Fin. 60. Mansio in vita.)
 excessus à vita. 9. At. 4. Mansio Formiis. 3. Qu. Fr. 1. Quod tibi
 mea promissio mansiois tuæ grata est, ex parte gaudeo.

ADIVNCT. Cautior, 8. Attic.

MANSVEFACTVS, domitus. 1. Tusc. 62. A quibus mansuefacti
 & exculti ad elegantiora defluximus.

MANSVETE, leniter, humane. pro Mar. 9. Mansuetè facere ali-
 quid. 1. ad Heren. 8.

MANSVETVD, lenitas, facilitas. 2. Offi. 15. Quas res & mansue-
 tudo animi consecuta & verecundia est. Ibid. 32. Mansuetu-
 do morum ac facilitas. 2. de Or. 182. Facilitas, liberalitas, man-
 suetudo, pietas. 5. At. 18. Incredibilis videtur & nostra mansue-
 tudo, & abstinentia. 1. Q. Fr. 20. Omnia plena clementia, man-
 suetudinis, humanitatis.

ADIVNCT. Incredibilis, 5. Attic.

MANSVETVS, mitis, lenis, facilis. (ferus, immanis. 3. A. 23. Quæ-
 ro, cur tam subito mansuetus in Senatu fuerit : cum in edictis
 tam fuisset ferus. pro Mil. 20. Mansuetus ciuis. 2. de Ora. 201. In
 meis moribus erga meos necessarios declarandis, mansuetissi-
 mus visus sum. 1. de Inu. 2. Mansuetus, mitis.)

Synt. Mansuefactus & excultus. Mansuetudo animi, mori. Mansue-
 tudo & facilitas. Clemètia, mansuetudo, humanitas. Mansuetus, mitis.

MANSVRVS. 12. Att. 28. Sed erant causa, cur hoc tempore istic
 esse nollem, quæ si manebunt, quærenda erit excusatio ad Bru-
 tum : & vt nunc est, mansuræ videntur. 16. 10. Eodem die vulgò
 loquebantur, Antonium mansurum esse Cassilini : & ibi consti-
 tueram, vt pridie Idus aut Aquini manerem, aut in Arcano.

MANSVS, confectus, emollitus. 2. de Or. 162. Omnia minima man-
 sa vt aiunt nutrites infantibus pueris in os inferere.

MANVIA, Lege, DIVINATIO.

MANTINEA, ciuitas. 5. Fam. 12.

MANTE, vates. 1. de Diu. 95. Athenienses omnibus semper pu-
 blicis consiliis diuinis quosdam sacerdotes, quos Mantres vo-
 cant, adhibuerunt.

MANVBIÆ, præda, spoliaræ ex hostibus capta. pro Arch. 27. Ful-
 vius Martis manubias Musis consecrauit. 3. de Orat. 10. Rostra
 imperatoris manubiis ornata. pro Dom. 114. Tu M. Fulvii do-
 mam monubientum tuarum manubiarum esse voluisti. 2. cont.

Rull. 61. & 1. 12. bis. Præda, manubia, aurum coronarium. 5. V.
 186. Quæ ex præda aut manubiis est abs te donatio constituta.
 3. 154. Qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubiis fecit.
 1. Fa. 9. Non enim illa manubiæ meæ, sed operis locatio mea
 fuerat. 1. cont. Rull. 12. Quod ad quæcumque peruenit ex præ-
 da, ex manubiis. ibid. 13. Cui manubias remittit, ibidem. & 2.
 69. Si est æquum, prædas ac manubias suas imperatores non in
 monumenta deorum immortalium, neque in vrbis ornamenta
 conferre : sed ad Decemuiros tanquam ad dominos reportare.
 ibid. 61. Remissis manubiis, frui. ibidem. Accesserint in cumu-
 lum manubiæ vestrorum imperatorum. de Leg. agr. 1. Prædam,
 manubias, sectionem, castra denique, vendent.

ADIVNCT. Imperatoris, 3. de Or. Tanta, 3. Ver.

Syntaxis. Ex manubiis alterius manubias facere sibi. Præda, ma-
 nubia, aurum.

MANVBRIVM, capulus. 6. V. 61. Trulla excavata cum manubrio
 auro.

ADIVNCT. Aureum, 6. Ver.

MANVCONSERTVM. 7. Fa. 13. 1. de Ora. 41. pro Mur. 16. &
 30. Ex iure manuconsertum. Lege, CONSERTVS.

MANVFACTVS, (naturalis. 2. Offi. 14. Porris manufacti pro
 Mar. 11. Nihil est opere aut manufactum, quod non aliquando
 consumat vetustas. 3. de Fin. 74. Quid autem est aur in natura,
 quæ, &c. aut in operibus manufactis, &c.

MANVMISSIO, libertatis datio. pro Cæli. 68. Scire cupio, quid
 habeat argumenti ista manumissio.

**MANVMISSVS, pro Cæli. 68. 13. Fa. 77. Adfunt serui de cogna-
 torum sententia manumissi.**

MANVMITTO, libertatem do. pro Mil. 58. & 1. Qu. Fr. 2. Milo
 fetuos manumisit, pro Mil. 58. Manu terò cur miseris, si quævis,
 nescis, &c.

MANVPRECIVM, vide post. MANVS.

MANVS, dextra. 2. de Natu. 105. Natura, dedit homini manus ap-
 ptas & multarum artium ministras. ibidem. Manus apta ad eli-
 ciendos sonos neruorum & tibiaram ad motione digitorum. 2.
 de Orat. 146. Manus laua, inquit, & cæna. 6. V. 63. Iste vnum-
 quodque vas in manus fumere & laudare, mirari. pro Cæli. 63.

Cum Licinius pyxidem teneret in manu. de Arusp. 22. Cuius ab
 auia mater manibus esset accepta. 1. Attic. 9. Clodius perha-
 nus seruata seruatus fuit & eductus de Pr. 39. Per manus hanc
 provinciam tradi ei, cui minime vos velitis. pro Planc. 291. Pro-
 cul apparet, non excutitur, non in manus fumitur. 2. cont. Rul.
 15. Itaque hoc animo legem fumsi in manus, vt, &c. 1. C. 16.

Iam tibi extorta est sica ista de manibus. 2. V. 16. Quam spem
 nunc habent in manibus, breuiter exponam. 7. At. 8. Habeamus
 in manibus Antonij concionem. 2. V. 17. Libelli nominum ve-
 strorum erant in manibus omnium. 16. Attic. 5. Scripta tua, quæ
 in manibus habebam. Orat. 105. Quoniam Demosthenem ro-
 tum cognouisti, nec cum dimittis & manibus. 1. Academ. 2. De-
 ponere aliquid de manibus. 1. Qu. Fr. 1. 19. Ponere aliquid de
 manibus. 13. At. 23. Libro quos Bruto mitemus, in manibus ha-
 bent librarij. 1. Academ. 2. Sed habeo opus magnum in mani-
 bus, quod, &c. 1. Famil. 9. Inimicum meum sic amplexabantur,
 sic in manibus habebant, sic fouebant, sic osculabantur, vt, &c.

Orat. 131. Puerum infantem in manibus, perorantes tenuimus. 3.
 de Nat. 19. Quæstio, quæ nunc in manibus est. 4. Attic. 12. Libri
 oratorij diu multumque in manibus fuerunt. 5. Tusc. 18. Phi-
 losophi quæcumque rem habent in manibus, in eam quæ
 conueniunt, congerunt omnia. 13. Attic. 45. Omnia ea, quæ in
 manibus habebam, quod iusseras, edolau. 3. Qu. Fr. 10. Multos
 dies epistolam hanc in manibus habui propter commoratio-
 nem tabelliariorum. de Clar. 125. Sed ecce in manibus vir præ-
 stantissimo ingenio : id est, C. Gracchus. ibid. 126. Manus extru-
 ma non accessit operibus eius. 2. Tusc. 8. Sumere aliquid in ma-
 nus. 3. de Or. 15. Qui hos libros in manus sument. de Clar. 133.

Nunquam enim libelli illi in manus inciderunt. 3. Offi. 34. Ni-
 hil de illis quæ in manus meas venerunt. 2. Qu. Fr. 14. Quicun-
 que calamitas in manus meas venit, eo sic vtor tanquam bono.
 1. de Orat. 94. Libellus, qui me imprudens & inuito excidit,
 & peruenit in manus hominum. 2. 202. Causa illa mihi tum
 est elapsa de manibus. pro Cæli. 66. Fugit aliquis de manibus.
 Emittere aliquem de manibus. Ibidem 64. Amittere aliquem
 de manibus. 4. Attic. 14. Res est in manibus, tute longe abes. 5.

V. 60. Hæc ciuitas tam procul à manibus suis, atque à conspe-
 ctu tuo remota. Orat. 27. Demosthenes negat in ipso positas
 esse fortunas Græciæ, in hoc, cum, huc an illic manum porre-
 xerit. 5. de Finib. 93. Qui se fatentur virtutis causa, nescia volu-
 ptatem accirent, ne manum quidem versuros fuisse. 7. V. 28.

Itaque erant exitus eiusmodi, vt alius inter manus & conuiuium
 tanquam è prælio auferretur, alius tanquam occisus relinque-
 retur. 6. 24. In quem Icyphum de manu iacere conatus est. 12.

A. 9. Quorum epistolas in manu tenco. de Sen. 38. Septimus
 originum liber est in manibus. 5. Attic. 14. Neque semper mea
 manu literas expectabis, &c. Quæ de Pet. 37. Sæpè fit, vt agantur

Eca qua non putatis: Illa qua credideris in manibus esse, vt aliqua de causa non agantur. 1. Tusc. 7. 1. Cum penē in manu iam mortiferū illud pocū dū teneret, pro Qu. 97. Manus Sexti Naeij in propinquoꝝum proferendis bonis exercitata. 4. Ac. 63. Hortensius vehemens admirans, quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat, vt etiam manus tolleret. de Vniu. 16. Itaque nec ei manus affixis, qua hęc capiendum quicquam erat, nec repellendum. 2. de Nat. 150. Ex quo intelligitur, adintenta animo percepta sensibus, adhibitis officium manibus, omnia nos confectos, pro P. Opp. Telum et ē manibus ereptum est. coner. C. Ant. Quod caput manibus ipse suis derulit, pro M. Seau. Ne in manus incidere inimicorum, de Consol. Cedo & manum tollo. Iner. Quod sit manibus humanis laboratum.

Facultas potestas. 4. Tusc. 68. Cui in manu sit, quem esse dementem velit. 14. 2. Verum hęc non sunt in nostra manu. 8. Fa. 6. Quam velis eum obligare, in tua manu est. 10. 23. Voconrij sub manu tibi, per quorum ioca mihi fideliter patet iter, 7. 5. Totum hominē tibi tradere de manu (vt aiunt) in manum tuam istam, & victoria & fide pręstantem, ad Brut. 10. Victoria excidit ē manibus.

Vis. 2. Atti. 7. Afferre manus sibi ipse. (abstinere manus à seipso. Oct. Ego Senatū sibi manus afferre coēgi. 3. V. 47. Afferre manus sacrolegis alicui sano. 3. Atti. 5. Afferre manus sibi vultucrib. 4. ad Her. 3. Inferre manus alicui. 1. C. 11. Inferre vim & manus alicui. pro Qu. R. 48. Ipsa mihi veritas manum iniecit, & paulisper consistere coēgit. 1. Offic. 23. Is manus violenter videatur afferre socio.

Arma, ferrum. 7. N. 28. Nonnumquam etiam res ad manus atque ad pugnam veniebat. pro Clu. 136. Cum tribunus plebis populo concitator, rem penē ad manus reuocauisset.

Copia, multatudo. 10. Fa. 14. Militum firma manus. 1. 13. Quos impetus in totam illam manum feci. 1. de Inuen. 102. Factum per vim, per manum opulentiam, pro Cec. 33. Qui manum fecerit, copias parauerit, multitudinem hominum coēgerit, armavit, influxerit, &c. 2. Attic. 25. Plena manu laudare aliquem. 3. Offi. 68. Leges tollunt, astutus, quatenus manu tenere rem possunt: philosophi, quatenus ratione & intelligentia. 16. Atti. 14. Oppius me hortabatur, vt manum veteranorum complecterer. 5. 18. Stamus animis: & quia consiliis, vt videmur, bonis vtimur, speramus etiam manu. 1. 1. Illam manum tu mihi cura vt praestites, Pompeij nostri amicitiam. 2. Qu. Frat. 3. Manus ad Quirifonalia paratur. ibid. Sed magna manus ex Piceno ex Gallia expectatur, vt etiam Caronis rogationibus de Milone & Lentulo resistamus. Lege. MVLTVIPLO. 16. Atti. 11. Is Roma cum manu magna. Hortensii Democriti manus vrgebatur. Est enim non magna.

Scriptio, ekitographum. 7. Atti. 2. Nam Alexidis manum amabam, quod tam probe accedebat ad similitudinem tuam literę: Manuum non amabam, quia indicabas te non valere. 8. 2. 1. Lippitudinis meę signum tibi sit librarij manus. 16. 14. Noli putare pigritia facere me, quod non mea manu scribam. 2. 23. Epistola mea scripta. 4. 15. Epistola librarij manu est. 5. 14. Antequam aliquo loco confederō, neque longas à me, neque semper mea manu literas expectabis. 3. Qu. Frat. 3. Occupationum mearum signum tibi sit librarij manus. 2. A. 8. Literę, & o. sunt enim librarij manu. 8. Atti. 1. Sed in ea Pompeij epistola erat in extremo ipsius manu. Tuscense, &c. 3. Qu. Frat. 1. Hęc interecenam Tyroni dictavi, ne mireris alia manu esse. 1. 1. Fam. 23. Quę superioribus literis mea manu scripsi. 3. Cat. 1. d. Introductus Stailius cognouit manum & signum suum. 5. Ver. 154. Epistola Timarchidis manu scripta. 1. 11. Attic. Hęc ad te mea manu.

Promiscua vis. 2. Offic. 60. Quod pręfens tanquam in manu datur, commodius est. de Am. 99. Atque ad extremum dat manus, vinci se patitur. Top. 23. Cum mulier virō in manum conuenit, pro Font. 2. Conferre ferrum ac manus cum aliquo. 7. Atti. 19. Conferre manum cum hoste. 2. 1. Simili barbati in piscinis sunt, qui ad manum accedant. 3. de Orat. 23. Quem seruum sibi ille habuit ad manum. de Am. 99. Virtus Scipionis non mihi soli versatur ante oculos, qui illam semper in manibus habuit, sed etiam, &c. Ibid. 96. Sed affuitis, & est in manibus oratio. de Sen. 38. Septimus mihi originum liber in manibus, omnia antiquitatis monumenta colligo. Ibid. 22. Tum dicitur eam fabulam, quam in manibus habebat, & proximē scripserat, iudicibus recitasse, de Inuent. 153. Tendere manus ad aliquem. 13. Attic. 20. Hęc in manibus habere te nollem. de Cl. 276. Cum indicia mortis se competisse manifesto, & manus tenere diceret.

Ad vnc. Abstinentes, Offic. Aduersa, 2. Adad. Alienę, 1. Antiqua, 1. ad Qu. Frat. Aptas, aprę & multarum partium ministrę, 2. de Natu. Arguta, 3. de Orat. Bicipor, forminea, pie, vidices, 2. Tusc. Contrafra, improborum, importuna, sceleratorum, 1. Catil. Contaminata, & cruenta, sceleratissima, tribunitia, tremebunda, pro Dom. Contaminata, de Arusp. Crudehissimę, susacissimę, nefaria, in Pifo. Cruentę, pro Mil. Dextra, sinistra, 6. Ver. Exigua, de Prou. Extrema, de Clar. Facinorosa, 13. Phil. Firma, 5. Fam. Gypsatissima, 7. Fam. Hostilis, 1. Tusc.

Humana, 2. Ver. Impia. Som. Scip. Impia & scelerata, importuna, infirma, perdonum, peregrina, pro Sest. Impia, pro Plan. Impia, & facillime, Ver. Infirma, notissima, sancta, Arat. Inuitę, 2. cont. Rul. Magna, 2. de Fr. Maxima, pro Arch. Maxima, & certissima, 2. Cat. Muliebri, pro Cat. Munitissima, 4. Ver. Nugifera, 4. Att. Opulenta, 1. de Inu. Par. Par. Cat. 11. Phil. Parua, 7. Ver. Parua peditem, 11. Fa. Per magna conuictorum, 12. Phil. Plena perfidia, pro Q. R. Regię, 7. Ver. Sacrilega, atque impie, 12. Phil. Scelerata, 11. Phil. Supplices, pro Font.

Syntaxis. In manus aliquid sumere. In manu tenere. Ab aliquo manibus acceptus. Per alicuius manus seruari. De manibus extorquere. In manibus habere spem. Esse in manibus aliquid. Platoni non dimittere ē manibus, de manibus deponere, & ponere. Habere in manibus opus, libros, hominem. In manibus tenere. In manibus habere despirationem. Diu habeo in manibus epistolam propter moram tabellariorum. Manus extrema lucubrations accessit. In manus liber incidit, venit. E manibus elapsa causa fugere. De manibus emitte, amittere, lacere de manu telum in. In manu nostra id non est. Sub manu esse. De manu mea in tuam hunc trado. Manibus excidit vincti. Sibi manus afferre, inferre. Manus & vim inferre. Injicere alicui manum. Violenter afferre manus alicui. Ad manus & pugnam res venit. Ad manus reuocare rem, arma. Factum per vim, per opulentam manum. Copias parare, manum facere, multitudinem cogere. Cum manu magna, Hac tua manus est: id est, scriptura. Manu scribere. Hac mea manus. In manu datur hoc, pręfens beneficium. Dare manus, vinci se pati. Ferrum & manum cum aliquo conferre. Pisces ad manum accedentes. Ad manum habere seruos. Manu tenere dolos alicuius, exploratos habere.

MA N V P R E T I V M, dicitur, ubi non tam materia ratio, quam manus atque operis ducitur. 3. V. 147. Et manupretij machina. Sic legitur & interpretatur Aiconis non manus pretium, vt ferē in omnibus codicibus legebatur. I. P. 57. Prouincia tibi ista manupretium fuerit, non euerit per te, sed perditā ciuitatis.

MA R A T H E N V S. de Clar. 106. Menelaus Marathenus. M A R A T H O N, oppidum & campus in Gracia. 1. Off. 61. Rhetorum campus de Marathone.

MA R A T H O N I V S. 4. Tusc. 49. Taurus Marathonius. 9. Atti. 12. Pugna Marathonia.

MA R C E L L A, dies M. Marcello à Syracusanis consecratus. 4. V. 1. & 154.

MA R E, altum, salum, profundum, Neptunia prata, pelagus, portus, pontigurges, aquor. 5. Tusc. 69. Vnde terra & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur. pro Cl. 138. Vt mare, quod sua natura tranquillum sit, ventorum vi agitari atque turbari solet: sic, &c. 1. Tusc. 73. Tanquam raris in mari immenso, nostra vehitur oratio. I. P. 17. Cum mare vastissimum hyme transibat, 1. de Nat. 97. Belluę, quę in mari rubro Indiae gignuntur. pro Pl. 15. Illa vnde comitorum vt mare profundum & immensum sic efferebant quodam quasi aestu, vt ad alios accedant, ab aliis recedant. 5. Fa. 9. Terra marique conquerere aliquem. 9. At. 3. Mare inferum, id est, Tyrhenum, vel Tuscolum mare superum, id est, Adriaticum vel Ionium. 3. de Ora. 66. Superum mare Ionium. 8. At. 3. Infero mari nobis incerto curia hyme maxima nauigandum est. Ibid. 25. Iter ad mare superum. 4. Acad. 105. Mare illud, quod nunc Fauoniu nascente purpureum videtur. ibid. Nobismetipsis cœruleum videbatur: mare flauum, quodque nunc quia à Sole collucet, albescit & vibrat, dissimileque est proximo ei continenti. 2. A. Quid: Mare nōne cœruleum? At eius vnda, cum est pulsa temis, purpurascit. Ibid. Quid tam planum videtur quam mare: ex quo etiam æquor illud Poëtę vocant. Eleg.

Iam mare Tyrhenum longē penit hęcque palumbes, reliquit.

AD V N C. Angustum, latum, periculosumque, pręclarum, 6. Ver. Modō cœruleum, modō flauum, dissimile continenti, purpureum, 4. Ac. Clauum, 2. Q. Fr. Græcum quoddam, & portuosum, inferum, & barbarum, scopulosum atque infestum, 3. de Ora. Maxime diuersa nauigatione, 2. cont. Rull. Immensum, 1. Tusc. Inferum, medium, 5. Att. Infestum, 9. Att. Inferum, superum, flauumque, 8. Ac. Inflatum, Ara. Latum, Orat. Magnum, Som. Scip. Magnum & difficile, 6. Fam. Murarians, 5. Tusc. Profundum, & immensum, pro Pla. Referunt prædonum, compellunt ad nauigandum, totum tranquillum sua natura, pro Sest. Rubrum, 2. de N. Superum, & infestum, tutum, pro Flac. Vastissimum, in Pifo. Vnum, 2. de Fin. & pro Pomp.

Syntaxis. Turbatum & agitatū mare. Terra maris, conquerit.

MA R G A R I T A, quam Plinius vnionem vocat, vulgus perlam. 6. V. 1. Nego vllam gemmam aut margaritam fuisse, quin absit.

MA R I A N V S. 3. cont. Rul. 7. Marianus tribunus plebis. 1. de Leg. 2. Mariana quercus.

MA R I N V S, maritimus. 2. de Nat. 43. Astra que marinis terrenis que humoribus alunt. 2. de Diu. 34. Marini aestus & maritimus aestus. Lege, M A R I T I M V S.

MA R T I A L I S, Oecon. 1. Martiale coniugium sic comparatum est natura.

MA R I T I M V S, marinus. 2. de N. 132. Aestus maritimi multat accedentes & recedentes. 4. V. 185. Insula, quę vndique cunctis maritimis habet. pro Planc. 96. Maritimus curus. Part. 36. Loc. maritimi. 5. Tusc. 40. Quod multas naues in omne oram man-

man dimiffet. 1. de N. 79. Maritimus Triton. 2. Att. 16. Maritimum hospitium. 3. de N. 45. Maritimæ nuptiæ. V. 68. Homines maritimi. 2. Fam. 16. In maritimis sum.

MARITVS, vir, pro Rabir. 8. Chariorem huic fororis maritum quam filium fuisse. C. 26. Vigilare ad infidiandum fomno maritorum. 1. de In. 52. Et tu vt maritus sis quam optimæ mulieris, & hæc quæ optimo viro nupta fit. pro Planc. 30. Maritum appellas, vt verba etiam fingas, non solum crimina.

MARMOR, pro Dom. 111. Eius simulachrum è marmore in sepulchro politum fuit. 2. de Diu. 48. In omni marmore necesse est inesse vel Praxitelia capita. pro Ar. 22. Ennius in sepulchro Scipionis putatur esse constitutus è marmore: at is laudibus, &c. sic enim locus hic haud dubie corruptus antea, restituendus sua integritati mihi videtur.

MARMORATVS, pro Arch. 22. Et marmoratis laudibus, &c. corruptus videtur locus hic. *Leges*, MARMOR. & EX.

MARMOREVS, 6. V. 1. Signum marmoreum, eburneum, æneum. pro Dom. 6. Columnæ marmoreæ, &c. Par. 1. Tecta marmorea. Ibid. 6. Sola marmorea. 4. At. 15. Septa tribuniciis comitiis marmorea fumus & tecta futuri.

MARVINI, populi. pro Cluent. 197. & 7. Phil. 23.

MARS, *Manors*. 4. A. 5. Legio Martia, quæ mihi videtur diuinitus ab eo deo traxisse, nomen è quo populum Romanum generatum accepimus. 2. de Nat. 54. Ioui proximum inferiorem orbem tenet *propies*, quæ Martis stella dicitur: eaque II II. & XX. mensibus, sex vt opinor dieb. minus, eundem lustrat orbem. de Som. 9. Tum rutilus horribilis terris ille fulgor, quem Martem dicitis. 2. de Nat. 119. Summa Saturni stella refrigerat, mediæ Martis incendit. pro Arch. 27. Fuluius Martis manubias Musis consecrauit. 3. de Or. 165. artem belli esse communem. 6. Fam. 4. Cum omnis belli Mars cõmunis & incerti semper exitus prætorum sint. pro Sest. 12. Nimum communem Martem belliq; calum metuens pro Corn. 39. Quæ veterem illam speciem fecerit Martianis semper omni sanctiorem Marte duxerunt: *abster*, Maiestate. pro Marcell. 17. Quos amissimus ciues, eos Martis vis percudit, non ira victoriæ. pro Mil. 57. Adde casus, adde incertos exitus pugnatum, Martemq; communem. 3. Offi. 34. Hæc igitur partem relictam explebis nullis adminiculis, sed vt dicitur Marte nostro. 2. A. 96. Rex ipse sua spē nullis commentariis Cæsaris, suo Marte res suas recuperavit.

MARS, Communis, 3. de Orat.

MARS, *Syntaxis*, Mars belli communis & incertus casus. Incertus pugnarum exitus & Mars communis.

MARS, populi. pro Dom. 116. Is in Marfis natus est.

MARSICVS, 2. con. Rul. 89. Marsicum bellum.

MARTIALIS, de Ar. 12. L. Lentulus flamen Martialis. pro Clu. 43. Martiales quidam Larini appellantur ministri publici Martis, atque ei deo veteribus institutis religionibus: Latinatum consecrati.

MARTIANVS, vt Martianum fecus. pro Cor. 39.

MARTII, fratres, *vates*. 1. de Diu. 89.

MARTIVS, pro Rabir. 11. Campus Martius. 4. A. 5. Legio Martia Calendis Martis provincie decernebantur. *Leges*, GALLIAT. 4. At. 20. Idibus Martiis.

MAS, 1. de N. 96. Et deos mares & feminas esse dicitis. Part. 35. & 2. de Nat. 128. In mari & in femina commiscendorum corporum mira libidinis, de Ar. 57. Sacra maribus non inuisa solum, sed etiam inaudita. 1. de D. 36. & 2. 62. Anguis mas, & anguis femina. 2. de L. 29. Hostia mas & hostia femina.

MAS, *Syntaxis*, Hostia mas.

MASSIVM, mons, 2. cont. Rull. 65. In Massici radices deducamini.

MASSILIA, *urbs*, pro Flac. 63. Neque verò te Massilia præterito quæ, &c. pro Font. 3. Vrbis Massilia. *Leges*, TRIUMPHVS.

MASSILIENSIS, pro Fon. 4. Ciuitas Massiliensium.

MASTANESOSI, regnum in Var. 12.

MASTRICA, Sardorum vestis. pro Scau. Quem purpura regalis non commouit, cum Sardorum mastruca mutauit.

MASTRUCATVS, vt rogatus. de Prou. 15. Res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis gesta.

MATELLIO, *vasis* genus ad aquam hauriendum. Par. 5. Marellio Corinthius.

MATER, *parens, educatrix*. 3. de Nat. 46. Hecare, quæ matre Asteria est, sorore Latona. 2. de Diu. 85. Iupiter puer, qui lactens cum Ianone in gremio Fortunæ sedens, mammam appetens, castissime colitur à matribus. 1. de Leg. 58. Sapientia mater omnium bonorum artium. 2. de Ora. 171. Luxuries avaritiæ mater. de Ar. 24. Mater magna. pro Cl. 12. Sallia mater. 1. Aca. 37. Mater omnium perturbationum, intemperantia. 2. de Leg. 56. Martis terrez operimeto corpus in sepultura obducitur. ibid. Vt quasi matris terrez sinus & gremium mortuo tribueretur. pro M. Font. Mater tua dum vixit ludum, postquam mortua est, magistros habuit. pro Flac. 91. & 92.

MATER, *Syntaxis*, Cæca auditatio, & scelere. Egredia, ac præclara, infesta, atque inimica, misera, vidrix filix. pro Cluent. Consecrata, de Clar.

Granda, 1. de Inu. Libera, 3. de Nat. Magna, 3. de Nat. Magna, de Arusp. Misera, lamentansque, & abiecta, 3. de Or. Optima, 14. Pa. Plena pietatis, 13. Ar. Sanctissima, 7. Ver.

MATERCVLA, *diminutiuum à mater*, pro Fl. 91. Materculæ suæ festiuis filius.

MATERFAMILIAS, est qua in mariti familiam, & bonorum partem venit. Est etiam nota autoritatis facina, vt Vlp. Iurisconsultus dicit: quæ eadem est matrona. pro Cæl. 32. Si matrem familias fecus, quam matronarum sanctitas postulat, nominamus Topic. 14. Vxorix duæ formæ sunt: vna matrum familias, altera earum quæ tantummodo vxores habentur.

MATERIA, & **MATERIES**, *substantia ex qua fit aliquid*. 2. de Inu. 170. Vri posse ligneam materiam necesse est. 2. de Or. 190. Nulla materia nisi admoto igni ignem concipere potest. 3. Nat. 92. Materiam rerum, ex qua & in qua omnia sunt, totam esse flexibilem & commutabilem. 4. Aca. 118. Plato ex materia in se omnia recipiente mundum esse factum censet. 1. de Leg. 24. Perperuis cursibus, conuersionibusque cœlestibus extrinse materiam quandam serendi generis humani. 1. Ac. 24. 27. Sed subiectam putant omnibus sine vlla specie atque carentem omni illa qualitate, &c. materiam quandam, ex qua omnia expressa atque effecta; quæ tota omnia accipere possit, omnibus modis mutare, atque etiam ex omni parte, eoque etiam interire non in nihilum, sed in suas partes. * 3. de Natu. Non est probabile, eam materiam rerum, vnde orta sunt omnia, esse diuina prouidentia effectam, sed habere & habuisse vim & naturam suam. ibidem. Vt igitur faber non ipse facit materiam; sed ea vitur, quæ sit parata, fictorque item è cera; sic isti prouidentia diuine materiam præsto esse oportuit, non quam ipsa faceret, sed quam haberet paratam. Quod si non est à Deo materia facta.

Lignorum apparatus, Top. 59. Vt materia, ferramenta, &c. 3. V. 147. Nam illo non saxum, non materies aduecta est. pro Mil. 75. Repente litribus in eam insulam materiam, calcem, camentam atq; arma conuexit. 7. V. 46. Reliqua est materies: hanc Rheginis publice, quod Mamertini materies non habet, imperauit.

Copia, *sylua*. 2. de Or. 88. Facilius sicut in vitibus reuocantur ea, quæ se nimum profuderunt, quam si nihil valet materies, noua sarmenta cultura excitantur. 1. de In. 34. Veruntamen non incommodo dum viderur, quædam syluam atque materiam vniuersam, ante permistam & confusam, exponere omnium argumentonum.

Id de quo sum facultatem tractationes, leges, materia subiecta. 5. Fam. 12. Quod si te adducemus, vt hoc suscipias, erit materies digna facultate & copia tua. 2. Attic. 7. Quod me vt scribam aliquid, hortaris, crescit mihi quidem materies, vt dicis, sed, &c. 2. A. 42. Sed materia facilis in te & in tuos dicta dicere. 1. de Inu. 7. Materia artis est, in qua omnis ars & ea facultas quæ conficitur ex arte, versatur, vt si medicina materiam dicamus morbos & vulnera, quod in his omnis medicina versetur. 1. de Ora. 201. Hæc tanquam aliqua materies Oratoribus subiecta esse debent. Orat. 201. Est enim in vtroque & materia & tractatio: materia in verbis, tractatio in collatione verborum. 1. Offi. 16. Quocirca huic quasi materia quam tractet & in qua versetur, subiecta est veritas. 1. de Ora. 49. Si ornate locutus est Physicus ille Democritus, materies illa fuit Physici: ornatus verò verborum, Oratoris putatus est. Par. 88. Est etiam quasi quædam materies subiecta honestati. 3. de Fin. 60. Estque illa subiecta quasi materia sapientiæ. Or. 185. In verbis inest materia quædam, in numeris expolitio. 2. de Orat. 145. Materies orationis cuiusque generis. Par. 38. Materia ad argumentum subiecta. 1. de Ora. 10. Penè infinita vis & materia artium illarum. pro Cec. 80. Materiam æquitatis. pro Mil. 36. Quid enim odisset Clodium Milo, ferretem atque materiam suæ gloria.

Facultas 2. de Or. 239. Est enim deformitatis & corporis vitiorum satis bella materies ad iocandum. Ibid. 262. Materiam aliam esse ioci, aliam feruitatis. 11. A. 22. Aut suspitioni cimen, aut inuidiæ materiam dedisse videbimur. 1. Qu. Fr. 2. Hoc sic habeto, materiam omnem sermonum eorum, qui de te detrahere velint, Statium dedisse. de Clar. 43. Illa mors vulgaris nullam præbebat materiam ad ornatum. 2. de Or. 342. Opes superbie ad libidinis facultatem ac materiam dare. 3. Fam. 6. Sed tamen probabilem materiam nacti sermonis, conabantur, &c. 2. Qu. Fr. 1. Lupus egit causam agri Capani satis accurate, materiam rei non ignoras. pro S. R. 89. Etenim in singulis eiusmodi materies est, vt singulos dies possis consumere. pro Do. 11. Nonne id agendum nobis fuit, vt materiam subtraheremus furori tuo? ibid. 13. Prouidentum fuit, ne in hæc tantam materiam seditionis ista funesta fax adhæresceret.

Inuentio, in Sal. 9. Vnus enim satis materia habens, &c. 5. V. 160. Fac enim fuisse in isto Clælij, M. Catonis materiam atque inuolentem; quid ex eo boni sperari potest.

MATER, *Syntaxis*, Satis bella ad iocandum, facilis ad exardescendum, 2. de Orat. Culta, & syluestris, 2. de Nat. Digna facultate alienius, 5. Verr. Diuidua, indiuidua, & semper vniufmodi, sique similes, mutabilis, &

individua, atque simplex, de Vniuers. Exilis. Vberima, 4. de Finib. Facilis, 2. Phil. Flexibilis, & commutabilis, 2. de Fin. Infinita, 4. Academ. Infinita & immentia, lignea, vniuersa, 1. de Inu. Maxima, 5. de Fin. Probabilis, 4. Fam. Tota, 1. Acad.

⚡ Syntaxis. *Vritur lignea materia. Rerū materia, ex qua, & in qua. Serendi materia. Subiecta materia. Sylua & vniuersa permista & confusa argumentorum materia. Scribendi materia & materies. Materia medicina moribus. Materiam tractare, in ea versari. Seges & materia laudum. Opes libidini materiam & facultatem dant. Aristoteles multum habens materia. In illo materia est Platonis & indoles.*

M A T E R I A T V S, ex materia constans. 3. Offi. 54. Edes malè materiata & ruinosa.

M A T E R I S, Gallorum telum. & hasta militaris. 4. ad Her. 44. Aut idem Gallos significans dicat: nec tam facile ex Italia materis Transalpina depulsa est. Loco, materis, prius legebatur, armatura: sed praterquam quod vetera quadam exemplaria, materis, habent, hodiè satis intelligunt denominationem hanc à communi instrumenti nomine fieri non posse, quia à proprio (ut eodem loco de Macedonum telis ostenditur) faciendū est. Esse autem materis proprium Gallorum telum, docet Nonius ex Sisenna autore vetusto.

M A T E R N V S, pro Cl. 11. Nomen maternum, amantius indulgentiusque, pro S. R. 66. Maternus paternusque sanguis.

M A T E R T E R, matris soror. 2. de Orat. 2. C. Aculeo, quo cum erat nostra matertera. 1. de D. 104. Puellam defatigatam petiisse à matertera, vt sibi concederet paulisper, vt in eius sella quiesceret.

M A T H E M A T I C V S, 1. de Orat. 10. Ij, qui mathematici vocantur, magna in obsecuitate rerum & recondita in arte & multiplici subtilique versantur. 2. de Diu. 10. Quæ in Geometria describuntur, &c. mathematicorum sunt, non ariolorum. 1. Tusc. 4. In summo apud illos honore Geometria fuit, itaque nihil mathematici illustrius. 1. de Finib. 72. Mathematica à falsis initiis profecta, vera esse non possunt. 2. 15. Nec de re artificiosa loquitur, vt mathematici, 5. 7. Mathematici, Poëtæ, Musici, Medici denique, &c. 5. Tusc. 8. Mathematicorum mos est, non Philosophorum. nam Geometræ cum aliquid docere volunt, si quid ad eam rem pertinet, eorum quæ ante docuerunt, id sumit pro concessio & probato: illud modò explicant, de quo ante nihil scriptum est. 4. Acad. 116. de Geometricis & mathematicis probationibus. 2. de D. 91. Docet enim ratio mathematicorum, quanta humilitate feratur. 2. de Nat. 48. Eruditus pulvis mathematicorum.

† A D I V N C. Magnus, sempiternus, 4. Acad. Sapiens, 2. Acad.

⚡ Syntaxis. *Pulvis mathematicorum eruditus.*

M A T R I C I D A, qui matrem occidit, parricida. 1. Qu. Fr. 2. Zeuxis, quem scribis certissimum matricidam tibi à me intimè commendari, de Arusp. 39. Somnium matricidarum.

† A D I V N C. T. Certissimus, 1. ad Q. Frat.

M A T R I C I D I V M, 1. de Inu. 18. Orestes si accusetur matricidij. M A T R I M V S, cuius mater videt. de Ar. 23. Si puer ille patrimus & matrimus terram non tenuit.

M A T R I M O N I V M, viri & mulieris legitima coniugatio. pro Clu. 175. Ius matrimonij castum & legitimū damnatione viri sublatum putabat. 1. de Diu. 104. Collocare aliquam in matrimonio. 4. V. 89. & 3. de Leg. 36. Habere aliquam in matrimonio. pro Cec. 10. Is habuit in matrimonio Casenniam. pro Clu. 125. & 126. Is Saffiam in matrimonio ducere cupiuit. pro Cælio. 34. Te modò Quint. Metelli matrimonium tenuisse scis. pro Cluent. 35. Quæ nuptiæ non diuturnæ fuerunt: erant enim non matrimonij dignitate, sed sceleris societate coniunctæ. 2. A. 44. Curio te à meretricio quæstui abducit, & tanquam stolam dedisset, in matrimonio stabili & certo collocauit. || 5. V. 164.

† A D I V N C. T. Dotale, ad Octau. Stabile, & certum, 2. Phil.

⚡ Syntaxis. *Collocare in matrimonium: sic ducere. In matrimonio aliquam habere, collocare.*

M A T R O N A, marita, mulier, quæ uxor est, mater familias. pro Cæl. 32. Si matrem familias fecus quam matronarum dignitas postulat, nominamus. 3. de Nat. 47. Natio dea, quæ partus matronarum tuetur à nascentibus. de Arusp. 24. Quo matrona nulla adiit. 7. Fa. 6. Matronæ opulentæ optimates.

† A D I V N C. T. Opulentæ optimates, 7. Fam.

M A T V R I O N E S, festinationes, properationes. 3. ad Her. 3.

M A T V R A T V S, de Senect. 53. Vua primò est peracerba gustatu, deinde maturata dulcescit. 1. de N. 4. Omnia quæ terragignat, maturata pubescunt.

M A T V R E, citò, celeriter. pro Mur. 22. & 3. Fam. 3. Vt eò quò intendit, maturè cum exercitu perueniat. 3. Qu. Fr. 1. Balbum ais maturè Romam bene comitatum esse venturum. 5. A. 54. Quæ sine mora, maturæque decreta facilius, &c. 6. V. 96. Custodes maturè sentiunt. 5. 60. Eò celerius de isto transigamus, quò maturius ad Apronium veniamus. 3. de Ora. 71. Qui omnium maturissime ad publicas causas accesserim. pro Cec. 7. Hæc res maturissime indicanda est. || de Sen. 31.

M A T V R E S C O, perficior, absoluo, 2. de N. 69. Partus maturescens aut septem aut nouem lunæ mensibus.

M A T V R I T A S, tempestiuas, tempus maturum. 2. de Or. 38. Non potest in eo esse succus diuturnus, quod nimis celeriter efficitur. Sed eius rei maturitas nondum venit, & tamen iam appropinquat. 2. de N. 119. Luna à sole illuminata grauiditas, & parces temporum quadripartiat ad maturitatem frugum aptæ. Nat. 101. Temporum mutationes, maturitates, vicissitudines nondum est. 4. Fam. 4. Hoc studium quotidie ingravescit, citatis de Senect. 71. Sic vitam adolescentibus vis auferit, scilicet maturitas. Ibid. 3. Maturitas senectutis. Ibid. 5. Maturitas tempestiua. 1. de Diu. 16. Hæc arbor arandi maturitatem adfime iam esse perfectum, & habere maturitatem quandam suam significat, quæ virtuti maturitas, & quanta fruges industria futuræ. 1. C. 31. Sed nescio quo pacto omnium scelerum ac veris furoris & auaritiæ maturitas in nostri Consulatus tempore erupit. de Cla. 8. Cum oratio nostra canesceret, & haberet suam quandam maturitatem, & quasi senectutem. Ibid. 16. Vt dicendi Latine prima maturitas in qua etate extitisset, poster notari. 9. Fam. 14. Vt res ipsa maturitatem tibi animaduertendi omnium concessu daret. Or. 107. Adolefcens non tam mature & maturitate, quam spe & expectatione laudatus. 2. de Nat. 11. Torum siderum cursus demetati: maturitates temporum, & varietates, mutationesque cognouimus.

† A D I V N C. T. Prima dicendi, tanta, de Clar. Tempestiua, de Senec.

M A T V R O, maturitatem affero, accelero, propero. ad Brut. 10. Quod vt faceres, idque maturares, magnopere desiderabat res publica. pro Clu. 171. Maturare mortem alicui. 2. Fa. 17. Successor tuus non potest ita maturare villo modo, vt tu me in Asia Possis conuenire. 4. At. 1. Te expecto & oro vt matures venire.

M A T V R V S, coctus, tempestiuus. de Cl. 287. Ipse Thucydides si posterius fuisset, multò maturior fuisset, ac mirior. 3. At. 17. Vides quam maturum sit. 2. de Diu. 64. Edidit hæc Calchas, quæ iam matura videtis. 9. Fa. 5. Mihi verò bene maturum videtur fore. 10. 10. Sed ne maturum quidem etiamnum fuit: id est, tempus. 1. de Diu. 36. Maturam mortem oppetere. 1. de Orat. 95. Otiū ac facultas discendi maior ac maturior. 4. ad Her. 26. Vt virtutes in etate maturissima velint comparari. de Sen. 76. Satiatas vitæ tempus maturum mortis affert. 6. A. 19. Venit tempus Quiriterius omnino quam dignum pop. Romano fuit: sed tamen ita maturum, vt differri iam hora non possit. 1. Q. Fr. 1. Ego tibi spem maturæ decessionis afferebam. 15. At. 4. Componendum argumentum est, & scribendi expectandum tempus maturus. de Senect. 71. Poma ex arboribus si cruda sunt, vt auellantur: si matura & cocta, decidunt.

† A D V E R B. Bene, 9. Famil. 2. Quæ.

⚡ Syntaxis. *Maturus & misis Orator. Maturissime ad causas accedere Gignendi maturitas, facilitas. Legendi nunc maturitas est. Scilicet maturitas. Id in illo maturitatem habet. Maturus auaritia morerumpit. Oratoris maturitas & senectus. Venire maturè. Mortem alicui maturare. Maturissima etas. Fructus maturus & cæctus in arbore.*

M A T V T A, Cadmi filia. 1. Tusc. 28. 3. de Nat. 48.

M A T V T I N V S, 1. Atti. 15. Cum bene completa domus est tempore matutino. 7. Fa. 1. Matutina tempora lectu culis continuo. 12. Attic. 52. Hodie expectabam tuas literas matutinas aut postmeridianas. ad Br. 4. Matutina salutatio. 1. de Diu. 14.

Et matutinis acedula vocibus mitat.

M A V O R S, Mars. 2. de Natur. & 3. 62. Mavors quia magna vertit.

M A V R I, populi. 10. Fa. 10.

M A V R I T A N I A, pro Syl. 56. Rex Mauritaniam in Vat. 12. Venisti ad fretum per Mauritaniam.

M A X I L I A, mala. Or. 153. Literam è maxillis & taxillis confabundo elegans Latini sermonis eueller.

M A X I M E, summe, nec minime, potissimum, precipue, immo, altè. Offi. 49. Vt quisque maxime opis indigeat, ita ei potissimum opulari. 8. A. 31. Maxime equidem vellem, vt, &c. secundo quem loco, &c. 5. Fa. 2. Tam sum amicis Reipublicæ, quam qui maxime. 1. de Orat. 149. Dicere quam maxime ad veritatem commodatè. Par. 114. Quæ vel maxime profunt. 2. de N. 16. Hoc mihi videretur vel maxime confirmare, &c. 2. Qu. Fr. 5. Domusque lebratur vt cum maxime. de Senect. 138. Causarum illustrium quascunq; defendi, nunc quam maxime conficio oratione. 4. ad Her. 18. Hoc maxime admodum mihi accommodatum est. 1. de Or. 152. 153. 154.

† Cùm primis, presertim. Ora. 120. Cognoscat etiã res gestas maxime scilicet nostræ ciuitatis. Ibid. 109. An ego Poëtis & m-

me tragicis concederem, &c. 8. Att. 12. Scribæ aliquid & maxime si, &c. 11. 12. Eo maxime, quod, &c. 2. de N. 166. Quæ ratio Poetas, maximeque Homerum impulit, &c. 2. Attic. 24. Maximeque in eo est reprehensus, quod dixerat, &c. 2. de N. 25. Et id maxime hyeme. 8. Att. 12. Maximeque quod sit, &c. 5. Fin. 1. Maximeque; quod is locus id temporis vacuus esset. 1. Fa. 7. Et eos maxime debuerunt & plurimum potuerunt iuuare. pro D. 47. Inuicemini paulisper animis iuuentutem, & maxime eos, qui, &c. 9. At. 22. Ego consiliis tuis vsus sum maxime, quod & grauitatem in congressu nostro tenui, & ad vrbem, &c. 1. Fa. 9. Quod ego cum audissem ex aliis, maxime ex meo fratre cognoui.

MAXIMOPERE, *summo perere*. 3. 2. A te maximopere peto & que-
ro, &c.
+ Syntaxis. *Ut quisq; maxime diues, ita. Maxime velim vt. Secundo loco, vt. Tã ex bonus, quam qui maxime. Ego te amo maxime, quod. Hic ego vel maxime cupio. Id maxime admodum laudo. Eo maxime te amo, quod. Quam maxime te cupio adesse.*

MAXIMVS, *amplissimus, summus, immanis, incredibilis, ingens, singularis, unicus, diuinus, immortalis, maxime ratus*. 2. de N. 64. 3. Q. Fr. 1. Respondi epistolæ maximæ, nunc audi de minuscule. 2. de Fin. 93. Maximum malum, maximus dolor. 13. Fa. 50. Multa illi in me officia, multa in illu mea quoq; &, quod maximum est, summus inter nos amor & murus. 3. Qu. Fr. 1. Omnia minima maxima ad Cæsarem mitti sciebam. * Hortens. Vel omnium maximum maximum Stoicorum Possidonius vidit.

+ A D V E R B. Longè lanx, de Cl. Longè ceremonia, & occultissima, 7. Ver. Nimirum res, pro Mur. Omnino charitas, 10. Fam.

+ Syntaxis. *Et (quod maximum est) &c. Omnia minima maxima tibi videntur.*

MEANDRVS, *anfractus*. I. P. 53. Quos tu meandros dum omnes solitudines persequeris, quæ diuerticula flexioneq; qua snti?

MEANS, *tens, mcedens*. Prognost. *Vi cum Luna means Hyperionis officit orbi.*

MECVN, *tecum secum*. Orat. 154. Ex eo mecum & tecum, non cum me & cum te: vt esset simile illius nobiscum & vobiscum. Postq. in Sen. 3. 1. Multa mecum ipse reputauit. 2. de Leg. 1. & 1. de Inuent. 1. Sæpe mecum ipse cogito, &c. pro Qu. 53. Si tecum hæc duo verba fecisses, &c. pro Cæl. 43. Vosmet vobiscum recordamini. 3. Tul. 30. Quamobrem omnes cum secundæ res sunt maxime, meditari secum oportet, quo pacto aduersam ærumnam ferant. 1. Off. 144. Si quis cum causam sit acturus in itinere secum ipse meditetur. aut si quid aliud attentè cogitet, non reprehendatur. 9. At. 13. Legi tuas literas, quibus mecum agebas, vt, &c. de Sen. 49. Nunc tanquam emeritis stipendii ambitionis, mecum sum, mecumque (vt dicitur) viuo.

+ Syntaxis. *Vosmet vobiscum recordamini. Tecum ipse meditare. Tacum sis, tecumq; vinas.*

MEDEA, 3. de Nat. 49. Medea duodus auis Sole & Oceano, Acca patre, matre Idya procreata est. pro Pomp. 22. Ex Ponto Medea illa quondam profugisse dicitur: quam prædicant in fuga fratris sui membra in iis locis, quæ fe parens persequeretur, dissipauit, vt eorum collectio dispersa, mærorque patris celeritatem persequendi retardaret.

MEDENDVM, 12. Fam. 10. Sunt enim permulta, quibus est medendum.

MEDORB, *sano, curo, medicinam affero, adhibeo, facio, curationem adhibeo, remedium adhibeo, facio, procuro*. pro S. R. 128. Intellego medere, qui cum capiti mederi debeam, reduuiam curem. 2. de Orat. 186. Medici, qui morbis, qui vulneribus, qui oculis mederentur. 1. 169. Laborantibus succurrere, ægris mederi, afflicto excitare. 2. 186. Cum morbo alicui mederi vis, consuetudo valentis & natura corporis cognoscenda est. 1. Qu. Fr. 1. 24. Mederi incommoda hominum. 1. de N. Rul. 26. Huic malo pro se quisque nostrum mederi, atque hoc omnes sanare velle debemus. pro Sest. 13. Hi medentur reipublicæ, qui exsecant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis. Ibid. 11. Vt afflicta Reipublicæ quantum posset mederetur. 6. V. 114. Medemini religioni fociorum, iudices, conferuare vestram autoritatem. 13. Att. 9. Si quid est enim offensionis, hæc res mederi potest. 3. Tul. 54. Nec ille liber medetur vulneribus, sed cicatricibus. 7. Fam. 28. Dies etiam fultis mederi solet. 2. de Di. 3. Consolator mihi aliquantum medetur. ad Br. 9. Velim facilius quam tunc mihi, nunc tibi facilius tute medeare.

+ A D V E R B. Facilius, 12. Fa. Facilius, ad Br. 9. Aliquantum, 2. de Diu.

+ Syntaxis. *Equidem pro me mihi medebor. Homini mederi, & morbo. Hinc agnosimus. Mederi, verbum, significare tollo, aufero, fugo, pello, abigo, si sequantur nomina malum, morbus: & rursus vim habere verborum, opemfero, opitulor, curo: si sequantur vocabula, à quibus malum abigitur.*

MEDI, *populi*. 2. de Offic. 41.

MEDIASTINVS, *mancipium vilissimum*. Lege, EXERCITVS.

MEDICAMEN, *medicamentum*. in Pifo. 13. Cum diceres te vinolentis quibusdam medicaminibus solere curari.

+ A D V I N C T. Vinolenta, in Pifo.

MEDICAMENTVM, *medicamen, medicina, remedium*. 3. Offi. 92. Si quis medicamentum cuiquam dederit ad quam intercutem. Ibidem. Si eo medicamento sanus factus fuerit. de Cla. 2. 17. Cn. Octauus multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. 2. de Nat. 132. Terræ plenè medicamentorum salutarium. 9. Att. 4. Medicamenta, quæ parantur. 1. de Inu. 30. Vt vulnere præsto medicamentum sit. pro Clu. 32. Mulier partum sibi ipsi medicamentis abegit. Orat. 79. Fucata medicamenta candoris & rboris omnia repellentur. 2. de Finib. 22. Medicamenta illa Epicurea tanquam de nathecio promant. 5. V. 132. Panchestum medicamentum. pro Cl. 201. Id huic ærumnosissimo non venenum, sed multorum medicamentum laborum fuisset. * Hort. Sufficiunt prius lunam medicamentis quibusdam.

+ A D V I N C T. Multa, de Cl. Salutaria, 2. de Nat. Vinolenta, in Pifo.

+ Syntaxis. *Medicamentis delibutus. Medicamentorum terra plena. Medicamentis abigere partum. Fucata candoris medicamenta. Medicamentum igitur significat vim medicam, unguentum, remedium, venenum, ficum.*

MEDICINA, *medicamentum, remedium, valetudinis curatio, ars medendi*. 16. At. 14. Desperatis vetat Hippocrates adhibere medicinam. 12. 22. Fortis ægroti est, accipere medicinam. 2. de Orat. 186. Medicus diligens ægro adhibet medicinam. 2. de Diu. 125. Ægro à medico petere medicinam. pro Cluent. 178. Exercere medicam. 2. de Ora. 339. His quatuor causis toridem medicinæ opponuntur. 1. de D. 24. An medicina ars non putanda est? quam tamen multa fallunt. pro Quin. 8. Si aduersarij falsum etiam quasi venenatum aliquod telum iecerint, medicina facienda locus non erit. 13. Fam. 7. Ita sum leuatus, vt Deus mihi aliquis medicinam fecisse videatur. 1. Attic. 15. Quamquam animus est præsens, tamen voluntas ipsa medicinam efficit. || Lamb. legit. voluntas ipsa me deficit. 1. V. 70. Nulla vnquam medicina his tot incommodis reperitur. 2. C. 17. Deinde singulis medicinam consilij atque orationis meæ, si quam potero, afferam. 4. Tusc. 24. Medicina quæ sanaret quapiditatem. de Amic. 10. Sed non ego medicina, me ipse consolor. 5. Fam. 15. Petere medicinam à literis. 1. Offic. 151. Quibus autem artibus aut prudentia maior inest, aut non mediocris utilitas quaeritur: vt medicina, architectura, &c. 2. de Nat. 12. Quia non omnes conualescunt, idcirco ars nulla medicina est. ad Oct. Medicina sit erranti confessio. 3. de Ora. 130. Medicina in multas partes discepta. 10. ad Attic. 16. Medicina imbecillior est, quam sanus. 2. Attic. 1. Medicina non minus esset probanda, quæ sanaret vitiosas partes Reipublicæ, quam quæ execaret. 3. Tusc. 35. Est enim tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam affert longinquitas & dies. Ibidem. 1. Medicina animi cur non tam desiderata, tam culta, tam grata, & probata, quam corporis? Ibidem. 54. Medicina calamitatis. Post red. in Senat. 8. Medicina Consularis. 1. Acad. 11. Medicina doloris. pro Sest. 51. Medicina periculorum. 5. Fam. 16. Medicina temporis. id est, quam diuturnitas affert mærori. 5. de Fin. 16. Quoniam vt medicina valetudinis, nauigationis gubernatio, sic viuendi ars est prudentia. 3. Tusc. 1. Medicina utilitas deorum immortalium inuentioni est consecrata. nimirum Apollini & Esculapio. 4. 63. Vt magnitudini medicinæ doloris magnitudo concederet. || 3. de Fin. 24. Inscitè autem medicinæ vltimum cum vltimo sapientiæ comparatur. 2. Qu. Fr. 15. Ad medicinam reipublicæ accederet. 2. C. 17. Deinde singulis medicinam consilij atque orationis meæ, si quam potero, afferam. 5. Fin. 54. Et medicinam quandam laboris afferret. 5. Fam. 15. Medicinam perpetuam ab aliquo repetere. 2. Attic. 23. Medicinam quaerere. 2. Diu. 123. Medicina sublata tollitur omnis autoritas somniorum.

+ A D V I N C T. Consularis, Postq. ad Quir. Animi grata multis, & probata, pluribus suspecta, & innuisa, tarda, sed magna, tempestiua, 3. Tusc. Imbecillior, 1. Att. Maior, pro Dom. Perpeua, 5. Fam.

+ Syntaxis. *Medicinam facere, exercere, alicui facere, efficere, afferre, Medicina temporum, calamitatis, periculorum. Ad alicuius medicinam accedere.*

MEDICVS, pro Clu. 57. In morbis corporis, vt quisque est difficillimus, ita medicus nobilissimus atque optimus quaeritur. 2. de Diu. 9. Ad ægros non vates, sed medicos solemus adducere. 1. 13. Mirari licet, quæ sint à medicis animaduersa herbarum genera, quæ radicum, &c. pro Cl. 40. Ad quam cum adufluxisset medicum illum suum, mulier exclamabat, se ab eo nullo modo velle curari: quo curante, suos omnes perdidisset. de Fat. 29. Siue medicum adhibueris, siue non, conualesces. de Ar. 35. Qui medicis suis non ad salutem, sed ad necem vtitur. 2. de Orat. 38. Si medicus de morbis disertè dixerit. 1. 62. Asclepiades, quo nos medico & amico vsi sumus, eloquentia vincebat ceteros medicos. 16. Fam. 4. De medico & tu bene existimari scribis, & ego sic audio, sed planè curationes eius non probor: ius enim dandum tibi non fuit, cum tu non mærorum esses. Ibid. 9. Curio mihi, vt medico honos haberetur. 3. de Nat. 76. Vt si medicus grauitatem morbi, gubernator vim tempestatis accuset. ad Brut. 6. Medicus

vale, in patria manet: qui proficiscitur, aliquid de alterutra parte iudicare videtur. 3. de Or. 175. Itaque tum graues fumus, tum libiles, tum medium quiddam tenemus. in Vat. 16. Ex quibus partem tecum sentiebant, partem medium quandam cursum tenebant. 2. Offic. 89. Quidam ad medium ianua sedentes. 1. de Finib. 13. Primum veniat in medium Epicuri ratio. 7. V. 93. 4. V. 175. & 2. de In. 46. Venire in medium & procedere in medium. 2. V. 29. 2. de Fin. 76. 15. Fa. 2. & 2. de Ora. 102. Proferre aliquid in medium vocare coeperunt. pro S. R. 20. De medio tollere, in medium vocare coeperunt. 1. 112. Recede de medio, per alium transigam. Ibid. 112. Remouere aliquid de medio. 4. V. 104. Tabula sunt in medio. 1. 33. Quae in medio posita sunt. (Obscura. 1. de Or. 12. Dicendi ratio in medio posita. 5. Tusc. 94. Obscenitas voluptates faciles, communes in medio fitas esse dicunt. 3. V. 29. Proponere aliquid in medio. pro Cael. 48. Neminem nominabo, tantum in medio relinquam. 7. 158. & 1. de N. 13. Ponam in medio sententias Philosophorum. pro Dom. 138. Haec non sunt quarita ex occulto aliquo genere literarum, sed sumpta de medio, & reb. palam per magistratus actis. 2. de Inu. 7. Atque hic quidem ipse, & seise ipsum nobis, & eos qui ante se fuerant, in medio posuit, vt ceteros & seipsum per se cognosceremus. de Clar. 87. Vnum quasi comperendiatum medium diem fuisse. 3. de Or. 175. Cum verba iacentia fustulimus est medio. 1. Offic. 2. 2. Communes utilitates in medium afferre. 3. 37. Hoc quidem deliberantium genus pellatur est medio. 5. A. 32. Alteri victi sunt, alteri sunt est mediis C. Caesaris partibus. 8. 4. Inter bellum & pacem medium nihil est: quare necesse est tumultum, si belli non sit pacis esse. 10. 10. Qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus, vitiis cum utroque certabat. de Vniu. 13. Vnum interiectum medium, & seipsum, & ea quibus esset interpositum, colligaret. *Lege, TOLLIO. Lim.*
Conuersum expressumq; Latina voce Menandrum, In medio populi sedatis vocibus effers.
 Syntaxis. In media portione ridere. In medio mundo sita terra. In medium locum mundi ferri. Medium quiddam tenere: & Medium cursum. Veniat in medium illa sententia. In medium procedere, aliquid proferre, rem vocare. De medio tollere, remouere, recedere. In medio posita. (Obscurum. In medio ponere, proponere. Res de medio sumpta, id est, omnibus agnitae.)
 MEDIUSFIDIVS, iurandi formula, seu adverb. vt mehercules, & id genus alia. 8. Attic. 24. Quod Lentulum voluisti hic remanere, mihi gratissimum mediusfidius fecisti. pro Syl. 83. Si mediusfidius indices, &c. 5. Fam. 21. Vnum mediusfidius tecum diem libentius posuerim, &c. 4. At. 4. Mediusfidius nax tu emisti locum praclarum.
 MEDVLLA, pingue ossium media replens, translatè, animus. 5. Tusc. 17. Metrodorus omne bonum in visceribus medullisque condidit. 15. Fam. 16. Neque enim solum te, qui mihi haeres in medullis. de Cl. 59. Suadæ medulla. *Lege, SVADA.* 15. Att. 4. Prætereo illa, quæ mihi sunt inclusa in medullis. 4. Tusc. 24. Cum hic feruor tanquam in venis medullisque infederit. 1. A. 36. Qui in medullis Pop. Rom. ac visceribus hærebant.
 Syntaxis. In visceribus ac medullis. Ille in medullis hæret patri. Venit in medullis infider malum. In medullis & visceribus Pop. hære.
 MEGALENSIA, de Arusp. 24. Ludi quos in palatio nostri maiores ante templum in ipso Matris magnæ conspectu Megalensibus fieri celebrarique voluerunt. 1. Fam. 9. Scripsi hæc ipsis Megalensibus.
 MEGALENSIA, de Arusp. 22. & 24. Tota hæc ædile feruorum Megalesia fuerunt.
 MEGABOCCVS, id est, Pomp. 2. At. 7.
 MEGARA, vrbs. 1. de D. 7. 4. Fam. 5. Sulpitij. 1. ad Her. 14.
 MEGAREVS, 4. Aca. 129. Euclides Megareus.
 MEGARICVS, de Fat. 10. Stilpo Megaricus Philosophus. 3. de Or. 159. & 4. Ac. 129. Megarici Philosophi à Menedemo Eretrio, Eretriaci appellati. *Idem etiam Eleatici dicti à Parmenide & Zenone.* ibi, Megarici, quorum fuit nobilis disciplina. de Fato, & 4. Acad. 129. Ab Euclide Megareo, Megarici dicti: qui id bonum solum esse dicebant, quod esset vnum & simile, & idem & semper.
 MEGARIS, locum non longè à Syracusis. 7. V. 62.
 MEGARENSIS, Ibid. 15.
 MEHERCVLE, MEHERCVLES. *Lege, HERCVLES.*
 MELI, Postq. ad Quir. 8. Qui fletu suo desiderium mei memoriamque renouaret. Ibid. 1. Vt aliquando vos memoria mei desideriumque teneret. de Arusp. 5. Clodius nihil fecit odio mei, sed, &c.
 MEL, de Sen. 56. Villa abundat lacte caseo, melle. 1. de Fin. 30. Nixem esse albam, dulce mel. 3. 34. Mel & dulcissimum est, suo tamen proprio genere, non comparatione cum aliis dulce esse sentitur. 2. de D. 86. Eo loco mel ex olea fluxisse dicunt. 4. V. 183. Quæro, vnde CCC C. amphoras mellis habueris. de Sen. 31. Ex Nestoris lingua melle dulcior fuebatur oratio. Orat. 32. Xenophon, cuius sermo est melle dulcior. * Hortens. Alte-

rius ingenium sic acre, vt mel Hymettium dicimus.

† ADIVNCT. Acre, Hort. Dulce, 1. de Fin. Dulcissimum, 3. de Fin.

MELAMPVS, vares. 2. de Leg. 33.

MELANCHOLIA, ætata bilis. 3. Tusc. 11. Quem nos furem, μελαγχολίαν Græci vocant: quasi verò atra bili solum mès moueat, &c.

MELANCHOLCVS, 1. 80. Aristoteles ait omnes ingeniosos melancholicos esse, vt ego me tardiorē esse noui molestē feram. 1. de Di. 81. Qui valetudinis vitio fuerint, & melancholici dicuntur, habent aliquid in animis præfagiens atque diuinum. MELICVS, à μέλι, id est, cantu, lyricus Poëta dicitur. de Opt. 1. Melici ac Dithyrambici Poëta.

MELIOR, potior, commodior, præstabilior, lectior. (deterior, 14. Att. 22. Hircium per me meliorem fieri volunt. ad Br. 7. Tibi resp. melior est facienda. pro Flac. 65. Phrygem plagis fieri meliorem. 1. de Inu. 52. Vt neque vir melior, neque fœmina lectior in terris sit. 14. Attic. 22. Nemo vnquam neque Orator, neque Poëta, qui quenquam meliorem quam se arbitraretur. de Ar. 61. Meliore loco esse. 14. Attic. 18. Puto rem meliore loco esse debere. Ibid. 16. Incipit res melius ire quam putaram. Ibid. Spero meliora. 4. de Fin. 43. Is melior quam Pyrho, deterior quam ceteri. ad Brut. 18. Vtrum redire mihi conducit, an commorari melius est. 11. Attic. 7. Ij tamen ipsi se hoc melius habent, quam nos, quod & multi, &c. 3. de Ora. 219. Quo melius nostri illi fenes, qui, &c. 3. Offic. 60. Melius, æquius. 1. ad Her. 25. Melius, satius, potius. 4. Att. 6. Literæ quibus intellexi Lentulo esse melius. Parad. 1. Nihil bonum est, quod non eum qui possidet, meliorem facit.

† Syntaxis. Res meliore loco est. Melius it. illi melius iam est. Plage meliorem faciunt improbum.

MELITA, 6. V. 103. Insula est Melita, satis latè ab Sicilia mari disiuncta. 3. At. 3. 10. 6. & 7.

MELITENSIS, 4. V. 176. Melitenensis vestis. 7. 27. Melitenensis rosa.

MELIVS, à Melo insula dicitur. 1. de N. 2. Diagoras Melius.

MELIVS, commodius. (peius. 1. de Fin. 63. In dialectica autem nullam vim existimauit esse, nec ad melius viuendum, nec ad commodius differendum. & 4. 54.

MELIVSCVLE, aliquando melius. 16. Fam. 5. Volebam ad te Marione mittere, quæ cum meliusculè tibi esset, ad me remitteres.

MALLARIA, cella, vt vinaria, vt olearea, vt penuaria. de Sen. 56.

MELLITVS, suavis, dulcis. 1. At. 15. Mellitus puer.

MELIOS, cantus. 2. de Nat. 89. Syluam μέλιθ confimilem ad aures cantum, & auditum refert.

MEMBRANA, Ibid. 142. Natura oculos membranis tenuissimis vestiuit ac sepsit. * Incer. In nuce inclusam Iliada Homeri carmen in membrana scriptum.

† ADIVNCT. Perlicidæ, 1. de Nat. Tenuissima, 2. de Nat.

MEMBRANVLA, macrocollum, charta. 4. Att. 4. Librariis imperes, vt fumant membranulam, ex qua indices fiant.

MEMBRATIUM, Or. 212. Incisè membratium dicere. Par. 121. Narratio autem accusatoris erit quasi membratim gesti negotij suspiciosa explicatio.

MEMBRVM, pars corporis: translatè, pars aliarum rerum. 8. At. 1. Nec sum miratus eum, qui caput ipsum reliquisset, reliquis membris non parere. 3. de Fi. 18. Iam membrorum, id est, partium corporis alia videtur propter eorū vsum à natura esse donata, vt manus, crura, pedes, &c. alia nullam ob vtilitatem, quasi ad quandam ornatum, vt cauda pavoni. Par. 1. Qui hæc commutabilia pecuniæ membra solo verbo bona appellauerunt. Orato. 211. & 223. Quæ Græci μέμρατα & μέλα nominant, nos rectè incisa & mēbra dicimus. 4. ad Her. 27. Membrum orationis quid sit. de Gla. 162. In membra quædam, quæ Græci μέλα vocant, dispersiebatur orationem libentius. 3. de Or. 188. Sæpe carpenda membris minoribus oratio est. Ibid. Oratio autem membrisque distincta. Or. 223. Ex duobus versibus, id est, membris perfecta comprehensio est. 1. de N. 9. Omnes partes atque membra Philosophæ. Or. 74. Causæ, carumque quasi membra. * Hortens. Aut eius partes, quasi membra quædam, cædenda.

† ADIVNCT. Commutabilia, imbecilla & commutabilia, Par. Humana, 1. de Nat. Minutiora, 3. de Or. Proximum, 3. Offic. Reliqua, 8. Att. Tenuissima, 2. de Nat. Timidum ac turgidum, 3. Tusc.

† Syntaxis. Partes & membra Philosophia.

MEMINI, memoria teneo, memoria repeto, commemorari, commemorare. 6. V. 32. Memini Pamphilum hospitem meum mihi narrare, se, &c. 8. At. 11. Memini tibi librum afferri à Demetrio Magne. pro Plan. 101. Memini enim, memini, nec vnquam obliuiscar noctis illius. 1. Fam. 9. Non potui magis obliuisci temporum meorum, & meminisse actionum. 2. A. 91. Meministi ipse de exulibus, scis de immunitate quid dixeris. pro Pom. 47. Felicitas quam præstare de seipso nemo potest, meminisse & commemorare de altero possumus. 1. de Leg. 14. Ego memini summos fuisse in ciuitate nostra viros, qui, &c. pro S. R. 122. & 1. Fam. 9. Meministi me ita distribuisse causam, &c. de Somm. 1. Omnia alicuius dicta & facta meminisse. 3. Fam. 8. Dixi me non

non meminisse vllum tempus laudandi, aut locum dari. *id est, datum esse.* pro Pl. 80. Qui patriæ beneficia meminerunt. 15. Att. 26. Sed de Erete meminero, & de omnibus. 3. de Orat. 192. Antipater ille, quem tu probè meministi. 2. de Fin. 63. Balbus fuit Lanuuius, quem meminisse tu non potes. pro Mur. 42. Cui placet, obliuiscitur: cui dolet, meminit. 8. At. 23. Sed memento præter Apium neminem esse, &c. 15. 25. Varroni memineris excusare tarditatem literarum mearum. 5. de Fin. 3. Viuorum memini. nec mortuorum obliuisci possum. 4. Ac. 106. Omnia meminit Styron Epicuri dogmata. 10. Fa. 12. Meminisse mandata. 6. 3. De illo ne meminisse quidem volo. 2. 1. Te rogo vt memineris, quantæcunque, &c. 9. Att. 6. Causa igitur non bona est, imò optima, sed ager (momento) sceddissimè. Ibid. 11. Quin ea ipsa quæ à te commemorantur, non memini.

† **A D V E R B.** Diligentissimè, 11. Famil. Grate, iucundè, suauiter, 1. de Finib. Melius aliquem, 3. de Orat. Omnino, 2. Offic. Præclare, 4. Famil. Probè aliquem, de Senec. Rectè, 12. Att.

† **Syntaxis.** *Memini huius rei, de hac re. Meminisse & commemorare. Aliquid memini.*

MEMOR, qui non obliuiscitur, memoriam alicui præstat. 1. Fa. 7. Qui non tam memores essent virtutis tuæ, quàm laudis inimici. Ibid. 9. Vt officium meum memorémque in benemeritos animum præstare. 1. de Leg. 22. Homo animal acutum, memor, &c. 2. de Ora. 140. Diligens, memor, sobrius Orator. 3. 192. Homo ingeniosus ac memor. 13. Fa. 25. & 2. contra Rull. 21. Memor & gratus. 7. At. 3. Custos vrbs me præclaræ inscriptionis memorem esse cogeret. de Cla. 302. Memor & quæ dicta contra, quæque ipse dixisset.

MEMORABILIS, memorandus, memoria dignus, commemorabilis. de Clar. 49. Multa iam memorabilia in domesticis & in bellicis rebus effecerat. ad Bru. 7. Res à te gesta memorabilis, & penè cælestis. 15. A. 44. Cuius memorabilis & diuina virtus lucem affert reip. de Am. 4. Familiaritas C. Lælij & P. Scipionis maximè memorabilis fuit. 1. de Leg. 8. Incurrer enim in illum memorabilem annum suum.

† **A D V E R B.** Maximè familiaritas, de Amic.

† **Syntaxis.** *Animum in benemeritos memorem præstare. Homo orator memor. Ingeniosus ac memor. Memor qua dixerim, repeto. Res memorabilis & cælestis. Memorabile ac diuinum. Homo, annus memorabilis.*

MEMORIA, facultas animi rerum perceptarum custos. 1. de Inu. 9. Memoria est firma animi rerum & verborum ad inuentionem perceptio. 2. 160. Memoria est, per quam repetit ea quæ fuerunt. 1. de Orat. 18. Memoria thesaurus omnium rerum: quæ nisi custos inuentis excogitatæque rebus & verbis adhibeatur, intelligemus omnia, etiam si præclara fuerint, in oratione peritura. de Clar. 301. Hortensius tanta memoria fuit, vt quæ secum commentatus esset, ea sine scripto verbis eisdem redderet. de Senect. 21. Nec sepulchra legens vereor, quod aiunt, ne perdam memoriam. Ibid. Sepulchris legendis redeo in memoriam mortuorum. de Sen. 38. Pythagoreorum more exercendæ memoria gratia, quid quoque die dixerim, audiverim, egerim, commemoro vesperi, de Sen. 78. Memoria præteritorum, futurorum providentia. 3. C. 13. Et quoniam nondum est perscriptum Senatuse, ex memoria vobis Quirites quid Senatus censuerit, exponam. 3. ad Her. 27. Memoria thesaurus rerum inuentarum, & custos. 2. de Orat. 36. Historia vita memoria. Part. 26. Memoria est germanæ literaturæ quodammodò, &c. 2. de Ora. 351. Simonides Chius primus artem memoriæ protulisse fertur. 1. Tusc. 57. Habet primum animum memoriam, & eam quidem infinitam rerum innumerabilium, quam quidem Plato recordationem esse vult superioris vitæ.

† **Recordatio.** 1. de Orat. 4. Mihi repetenda est veteris cuiusdam memoriæ non satis explicata recordatio. de Cl. 9. Quorum memoria & recordatio mihi iucunda sanè fuit. pro Flac. 60. Reuocare animos vestros ad Mithridatici belli memoriam. pro Syll. 37. Antonij commemoratio memoriæ Syllæ reulit. pro Arch. 1. Pueritiæ memoriæ recordari vltimam. Ibid. 8. De hominum memoria tacere, literarum memoriæ flagitare. Anteq. 19. Vt ego nihil ponam de rebus meis gestis, tamen in animis & memoria vestra, &c. Discedit illius optimi viri memoria. 1. de Diu. 12. Nihil est, quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodendisque monumentis efficere possit. 2. de Orat. 8. Deberi hoc à me tantis hominū ingeniis putavi, vt cum etiam nunc viuam, illorum memoriæ tenerem: hanc immortalem redderet, si possem. Ibid. 52. Cuius rei memoriæque publicæ retinendæ causa Pon. Max. annales scribebat. 2. de Ora. 122. Nihil ynquam audiui, quod non in memoria mea penitus infederit. *Themistocles dictum.* Brut. 14. Liber quo ista omnem rerum memoriæ breuiter complexus est. Ibid. 19. Ad rerum naturalium memoriæ comprehendendum impelli. 3. de Leg. 24. Quamuis enumeres multos licet, nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos. pro Deiot. 20. Repetere memoriæ præteriti temporis. 5. de Fin. 2. Cuius etiam illi hortuli memo-

riam nihil afferunt. pro Dom. 112. Monumentum quod posteritatem turpitudinis. 1. de Or. 113. Motus animi celeres, & ad memoriæ firmi atque diuturni. Ibidem. 96. Aliquid ex memoriæ & memoria digni. 1. de Orat. 127. Aliquid animo percipere, & memoria custodire. pro Clu. 140. Perinde quasi id hominum orationem ad eum finem, quem memoria possit comprehendere. pro S. R. 35. Memoria retinere. 1. V. 39. Memoria comprehendit aliqua. 13. Attic. 31. Vt mea memoria est. 3. ad Her. 18. Nolo eum diem memoriæ mandari. 6. Fam. 13. Quare mihi crede, & memoriæ manda. 1. 9. Quid sibi is de me receperit, memoriam redegit. 1. de Inu. 98. Ita in memoriam redibit auditor. 3. V. 120. Quæso redite in memoriæ, quæ libido istius fuerit, &c. 2. de Nat. 104. Multa carmina iis memoria teneo. 4. A. 3. Tenete vestra memoria, quod sæpe ostenditis, &c. 7. Fam. 1. Quin etiam ipsam diem memoria teneo. pro Pomp. 19. Retinere memoria aliquid. 3. de Fin. 9. Retinere memoriæ aliquid, vt amici. 1. de Ora. 142. Memoria sepire res inuentas. de Cl. 34. Vt memoriæ concinnitatis suæ relinqueret. ad Oct. Quæ verissima memoriæ propagata sunt. 2. de Inu. 3. Earum nomina multi Poetæ memoriæ tradiderunt, vel prodiderunt. 8. Fam. 1. Prodere memoriæ alicuius rei posteris. 5. 16. Prodere aliquod memoriæ, aut literis. 6. 12. Conseruare memoriæ beneficiorum acceptorum. 3. ad Her. 29. Habere memoriæ alicuius rei. 1. de In. 98. Reducere in memoriam. Ibid. 100. Renouare memoriæ. Ibid. 99. Memoria auditoris de confirmatione redintegrabitur. 3. ad Her. 4. Habere memoriæ alicuius rei præteritam, vel auditam. 1. 1. Fam. 27. Quantum memoria reperere præterita possum. 5. 16. Repetere memoriæ euentus aliorum. 1. de Orat. 1. Repetere memoriæ res antiquas. 8. Fam. 1. Dare operam memoriæ alicuius. 4. Att. 15. Sed tamen habet ædilitas eius memoriæ non ingrati. Postquam in Sen. 5. Cn. Pompeius omnium seculorum, omnis memoriæ facili princeps. 2. A. 32. Quæ res ynquam erit commendatio hominum memoriæ sempiternæ? de Arusp. 37. Quod sacrificium nemo nisi P. Clodius omni memoria violauit, nemo ynquam adit. pro Dom. 147. Libera nostris satis amplum patrimonium paterni nominis & memoriæ nostræ relinquentur. 3. Offic. 5. Cratippus nosset, princeps huius memoriæ Philosophorum. pro Cor. 29. Multi etiam superiori memoria. pro Sest. 33. Consules non modò ex memoria, sed etiam ex fastis euellèdi. Ibid. 36. Tanta multitudinem, quanta mea memoria ynquam vllo in iudicio fuit. In Vat. 33. Quod in hac Repub. non modò factum ante ynquam est, sed in omni memoria est omnino inauditum. 1. de Inuen. 1. Res ab nostra memoriæ propter vetustatem remotæ. 5. Fam. 8. Ea sint euilla ex omni memoria vitæque nostræ. 2. de Diu. 146. Quomodo hæc infinita aut memoria complecti, aut obseruando notare possumus? Para. 3. Istum doctum virum fuisse memoriæ traditum est. pro Mur. 59. Nam hoc memoriæ traditum est. 3. de Or. 14. Prodere memoriæ sermonem alicuius. 1. 181. Quia memoriæ sic esset proditum. Ibidem. 183. Quid, quod vltimam memoriæ venit? pro Syl. 18. Ex memoriæ deponere insidias factas. pro Qu. 57. In memoriæ rediit Quintus, quo die, &c. pro Syl. 34. P. Syllæ nomen in memoriæ Cassio non fuit. Post. ad Quir. 1. Vt aliquando vos memoriæ mei desiderium teneret. 1. A. 40. Quem ego iniustum, &c. tradam hominum memoriæ sempiternæ. de Sen. 19. Sed memoriæ illius viri excipient omnes anni consequentes. pro Rab. 15. Iste omnes verborum acerbitates non ex memoriæ vestra patrūque vestrorum, sed ex annalium monumentis ac regum commentariis conquisiuit. pro Font. 39. Quod sæpe & nostra, & patrū memoria vsuuenit. Postquam Quir. 7. C. Marius nostra patrūque memoria subit, &c. pro Rab. 25. Causam suscepi antiquiorem memoriæ tuæ. C. 16. Hoc post hominum memoriæ contigit nemini. 5. V. 44. Quod nemo ynquam, post hominum memoriæ fecit. 1. 1. Fa. 5. Res post hominum memoriæ maxima. 1. de Or. 16. Quis non iure mireretur ex omni memoria ætatum, temporum, ciuitatum, tam exiguum numerum Oratorum inueniri? pro Pomp. 54. Rho. diorum vsque ad nostram memoriæ gloria remanet. ad Brut. 15. Omnia bella, quæ memoriæ nostra fuerunt. pro Font. 2. & 2. Tusc. 9. Nostra autem memoriæ Philo. 2. con. Rul. 3. Perlongo interuallo propè memoriæ temporūque nostrorum. 1. Fam. 1. Meam tuorum erga me meritum memoriæ, nulla ynquam delebit obliuio. 6. 17. Quare grata mihi est memoriæ tuæ nostræ coniunctionis, & eius augendæ voluntas. 2. de Finib. 64. Rationes tuas te video compensare cum istis doloribus: non memoriæ corpore perceptarum voluptatum. pro M. Scru. Vnus ex omni memoriæ celeratissimus. Frag. epist. Promissis tua memoriæ teneas. Oec. 1. Quia partis opibus æque fuit opus memoriæ & diligentia; non minorem scemina quam vno rerum tribuit possessionem natura. 1. de Fin. 57. Stulti malorum memoriæ torquentur.

infinita modum omnium rerum descriptionem vi ac ratione designari & confici primus voluit Anaxagoras. 5. Tusc. 66. Alterius mens rationibus agrandis exquirendisque alebatur cum oblectatione solertia. Som. 19. Mens cuiusque is est quisque, non ea figura quae digito demonstrari potest. 4. Acad. 3. 1. Mens hominis ad rerum scientiam vitaeque constantiam aptissima. Ibidem. Mens hominis *επιταλαμη*, hoc est, comprehensionem, quam ipsam per se amat, tum etiam propter usum. Ibidem. Mens hominis usque ad Philosophiam ipsam corroborat, ut virtutem efficiat, ex qua re una vita omnis apta fit. 3. de Nat. 2. 1. Comprehendere aliquid mente. 4. Acad. 14. Mente incitatus: *ad est, quasi furens*. 1. de Diu. 60. Ea pars animi, quae mentis ac rationis particeps est. pro Milon. 85. Dij illum in eam mentem impulerunt, Dij illi mentem dederunt, Dij illi mentem iniecerunt, ut conaretur, &c. 1. Offic. 105. Hominis mens discendo alitur, & cogitando semper aliquid aut inquit, aut agit, videndi; & audiendi delectatione ducitur. pro Mil. 85. Mens nostra, qua sapimus, qua providemus, qua haec ipsa agimus, ac dicimus, &c. ibid. Cui primum mentem iniecit, ut ferro laeseretur fortissimum virum, &c. 4. Acad. 30. Mens sensuum fons est. 5. de Fini. 36. Mens princeps animi pars est. 2. de N. 18. Mens, consilium, cogitatio, prudentia. Cat. 36. Mens atque animus, nisi tanquam lumini oleum infusis, extinguuntur senectute. 1. Tusc. 41. Horum igitur aliquid animus est, ne tam vegeta mens, aut in corde cerebrum, aut in Empedocleo sanguine demersa iaceat. de Sen. 40. Homini siue natura siue Deus nihil mente praestabilius dedit. 1. de Nat. 39. Mens nostra cogitatione quidvis potest depingere. Ibidem. Totius naturae mens atque animus. Or. 200. Mens, qua nihil est celerius. 4. Acad. 48. Mens mouetur ipsa per sese. || 2. de Nat. 43. Interesse aliquid ad mentis aciem putant cibo quo vitare. 1. 49. Mens intelligentiae; nostra infixa in eas imagines, &c. 4. Attic. 2. Mentis sensus. 1. de N. 26. Aperta simplexque mens nulla re adiuncta fugere intelligentiae nostrae vim ac notionem videtur. de Sen. 72. Integra mente ceteris sensibus. 1. Tusc. 70. Mens diuina in capite. * pro M. Scaur. Quocumque non modo mens, verum etiam oculi inciderint. Timae. Ratione & mente diuina ad originem temporis curriculum inuentum est Solis & Lunae. 2. de Finib. 45. Quod rationem habeant a natura datam, mentemque & aera, & vigentem, cellerimque multa simul agitantes, & ut ita dicam sagacem; quae & causas rerum & consecutiones videat; & similitudines transferat, & disuncta coniungat; & cum praesentibus futura copulet, omnemque complectatur vitae constantiam futuram.

¶ Animus 1. de Nat. 26. Mens cingitur corpore externo. 4. Acad. 30. Mens naturalem vim habet, quam intendit ad ea quibus mouetur. 1. Tusc. 80. Mens omni turbido motu semper vacat. Ibid. Secundum Platonem, qui perturbationes a mente procul femouet ac discludit. 4. Acad. 31. Mens sensibus vitur. 2. Fin. 45. Mens acris & vigenis. 4. At. 8. Mens addita videtur meis adibus. 4. Acad. 30. Mens alia visa sic arripit, ut his statim vitatur: aliqua sic recondit, ex quibus memoria oritur; cetera autem similitudinibus constituit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum. 2. de N. 18. Mens aliqua est ex hominum solertia, & ea quidem acrior & diuina. 1. Diu. 128. Mens concitata. || 4. Tusc. 53. Est igitur aliquid quod conturbata mens melius facere possit quam constans. 1. Acad. 26. Mentis singulares est *εσλο*: hoc est, *animi singularum*. 1. de Nat. 121. Principia, mentisque, quae sunt in vniuerso. pro Rab. 29. Itaque cum multis aliis de causis vitorum bonorum mentes diuinae mihi atque aeternae videntur esse, tum maxime quod optimi & sapientissimi cuiusque animus ita praesentit in posterum, ut nihil nisi sempiternum spectare videatur. 2. de Nat. 71. Mente & voce plura integra, incorrupta deos venerari debemus. 9. Att. 16. Mente sana scriptae literae. 3. de Nat. 21. Scuocare mentem ab oculis. 4. Tusc. 3. Mentem suam a cogitationum intentione, cantu, fidibusque ad tranquillitatem traducere. Antequam 25. Mens furibunda. 5. Tusc. 70. Existit illa adeo Delphis praecipua cognitio, ut ipsa se mens vitii exutam cognoscat, coniunctamque cum diuina mente sentiat. 1. 39. Mens nostra quidvis videtur cogitatione posse depingere. 2. Diu. 117. Mens prouida rerum futurarum. 1. 128. Mens soluta somno. pro Rab. 30. Mentis sapientissimorum & fortissimorum ciuium, quae mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem sanctimoniamque demigrasse. pro Mur. 1. Ut vestrae mentes atque sententiae cum populi Rom. voluntate suffragisque consentiant. 5. Tusc. 67. Nihil est in homine sagaci & bona mente melius.

¶ Cogitatio 1. 37. Mente complecti aliquid. Ibid. 46. Eadem mente res dissimillimas comprehendimus. 2. Q. Fr. 3. Neque mente, neque lingua, neque ore consistere. 10. Fam. 5. Mente tota, omnique animi impetu in remp. incumbas.

¶ Consilium, sensus, propositum, voluntas, sententia de Ar. 41. Ut dolerent boni omnes, non illa tanta ornamenta ad bonam mentem voluntatemque esse conuersa. Ibid. 58. Senatus princeps salutis mentisque publicae. 1. de Ora. 180. Ego autem defendebam hac cum mente fuisse, ut si, &c. 12. Fa. 14. Ea mente feci, ut, &c. 10. 5.

Tota mente atque omni animi impetu. de Arusp. 41. Ut dolerent boni omnes, non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem naturam mundum efficere non potuit. 4. At. 3. Sine aliqua mentis, aut omnino vitae status. I. P. 50. Hic si mentis esset meae se poenas patriae, diisque immortalibus eas quae grauissimae sunt, publice. 10. Fa. 24. Quae mens cum aut quorum consilia a tanta ne vilo sensu iacebant. 1. de Nat. 4. Deorum mente ac si mundum administrari ac regi.

¶ Ingenium, natura 3. de Orat. 195. Mentibus nostris nihil magis cognatum, quam numeri atque voces. 5. Tusc. 68. Mentibus quidam virtus non facile committitur. 7. N. 35. O dij immortales, quid interest inter mentes hominum & cogitationes? Pod red. in se. mens nulla re adiuncta, fugere intelligentiae nostrae vim ac notionem videtur. 1. 1. Fa. 1. Mente pessima & infidelissima esse. 5. Tusc. 78. Mentes imbutae prauitatis erroribus.

¶ Memoria 2. de Na. 168. Haec mihi ferè in mentem veniebat, quae dicenda putarem de natura deorum. de Arusp. 55. Nihil cogitanti venire potuisse. 4. de Fin. Venit mihi Platonis in mentem. 7. Fa. 3. Mihi solet in mentem venire illius temporis. pro Quint. 6. Non minus saepe mihi venit in mentem potestatis, quam aequitatis tuae. 2. de Orat. 249. Ut quotiescunque gradum facies, toties tibi tuarum virtutum veniat in mentem. Quint. de Pet. 41. Haec mihi veniebat in mentem de duabus illis commotionibus. 12. At. 36. Nunquam ea res mihi tam belle in mentem, paulum respiro. pro Font. 9. Non ei in Gallia primum venire in mentem ut portorium vini institueret. 1. de Or. 240. Quid tibi in mentem venit ita respondere. 2. de Diu. 57. Quid in mentem veni Callistheni dicere, Deos, &c. de Clar. 22. Mihi in mentem venit vereri, eequid nam, &c. 4. Fa. 13. Mihi in mentem venit optare. I. P. 46. Mihi non venerat in mentem, furorem & insaniam optare vobis. 4. Fa. 10. Venit mihi in mentem subdeteri, ne, &c.

† ADIVNC Acrior, & diuina, praestantissima, 2. de Nat. Acrior, & ingens, sagax, 2. de Fin. Aeterna, figura membrisque corporis vacua, constans, transversa. 3. de Natu. Quaedam alta, pro Mil. Aperta, simplexque, infinita, intenta in aliquas res, pura, integra, incorrupta, sempiterna. 1. de Nat. Aptissima hominis ad rerum scientiam vitaeque constantiam, diuina, fons sensuum. 4. Acad. Augusta, humiles, prauae, opplere ceteris, ac fordibus. Postq. ad Quirit. Bona, praua, 8. Fam. Communis, pura, 3. de Or. Concelerata, ac nefaria, conscia alicuius sceleris, 15. Iustitiam, atque praecipua, liberalis, pro Sest. Constantissima, nefaria, pro Dom. Dementes, multa, recta, de Senec. Diuina, de Somn. Diuina, atque aeterna, pro Rab. Domestica, & ciuilibus, pro Corn. Externa, perfecta, angularis, tarda, 5. Tusc. Tam infirma, integra, 3. Att. Furibunda, 3. de Diu. Hostilis ciuium, pro Arch. Humana, ignara, tota, vegeta, 1. Tusc. Idonea cui credatur, 1. Acad. Idonea ad deterendum, 2. de Legi. Imbecilla, 5. de Fin. Impia, publica, de Arusp. Improuida hominum, pro Q. Lig. Incredibilis & diuina, 3. Philip. Infensa, & aduersa, pro Syll. Integra, pro Font. Intima, 2. de Or. Libera, memor, prouida rerum futurarum, 1. 2. de Diu. Melior, pro Q. R. Optima, de Clar. Pessima, & infidelissima, 1. Fa. Pristina, pro S. R. Sana, 2. Cat. Sanctissima, de Pron. Soluta quaedam & libera, segregata ab omni concreione mortali, omnia sentiens, & mouens ipsa, ipsaque praepradita motu sempiterno, 15. Famil. Scelerata, ac nefaria, 4. Cat. Tranquilla, 4. Tusc. Vacua aliqua re, 3. Tusc.

¶ Syntaxis A mente deseri, desistere. Bona mente audire. Mente capi. Mente sana scribere. Mens & sententia. Sagax & bona mens. Mente tota & omni animi impetu in rem aliquam incumbere. Ornamenta Caf. ad bonam mentem & voluntatem conuersa. Hac mente feci. Mente pessima & infidelissima esse. Venire aliquid in mentem & alicuius rei, & Platonis, & Platonem.

MENSA 6. Ver. 37. Tu maximam & pulcherrimam mensam ceteriam a Luradio abstulisti. 5. Tusc. 61. Tum ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere. ibid. Nec manum portagebat in mensam. Ibid. 62. Mensae conquisitis cibis extuebantur. Ibid. 100. Mensae Italicae & Syraenianae. 2. de Finib. 21. Afori, qui in mensam vomant, & qui de contiuis auferantur. I. P. 67. Extracta mensa non conchylis aut piscibus, sed multa carne subrancida, & serui fordidati ministrant. ibid. Mensam tolli iubet. 14. Attic. 6. Haec ad te scripsi apposita secunda mensa apud Vestorum. 5. 1. Cui tamen Quintus de mensa misit, illa rececit. de Arusp. 57. Deorum ignis, solennes mensae, abdit & penetrales foci. 3. de Nat. 84. Mensae argenteae in delubris. 6. V. 131. Mensae Delphicae è marmore. pro Flac. 44. Si praetor dedidit, a quaestore numeravit: quaestor a mensa publica: mensa aut ex vectigali, aut ex tributo. I. P. 88. Quid stipendium milicibus per omnes annos ad ciuitatibus mensis palam propositis numeratum. de Senec. 44. Senectus caret epulis, extructisque mensis & frequentibus poculis. 2. de Legib. 66. Super tertae tumulum noluit quid statui, nisi columellam, aut mensam, aut libellum. in Sallust. 21. Tu omnium mensarum affecta. * Oecon. 1. Vasa quae ad mensam quotidianam atque epulationem pertinent.

† ADIVNC. Argentea, 3. de Nat. Extrema, exstructa, I.P. Hospitalis, maxima, & pulcherrima, 6. Ver. Publica, pro Flac. Sana, secunda, 16. Famil. Solennes, de Arusp.

MENSARIUS, strapezita, argentarius pro Flac. 44. Civitas in qua nummus moveri nullus potest sine quinque pratoribus, tribus quaestoribus, quatuor mensariis.

† Syntaxis. Ad mensam consistere. Manum in mensam porrigere. Mensas ribis extruere. Ad mensam vomere, & de mensis auferre. De mensa mittere. Mensarum assecla.

MENSIO, dimensio, mensura. Orat. 177. Aures vel animus, aurium nunciium, naturalem quandam in se continet vocum omnium mentionem.

MENSIS, cursus Luna. 2. de Nat. 69. Luna cursus, qui quia mensa spatia conficiunt, menses vocantur. 2. de Leg. 54. Sed mensam credo extremum anni ut veteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur. 5. Fa. 6. Omnino res tota in mensem Ianuabrem reiecta erat. 1. cont. Rull. 4. Auctio constituta in mensem Ianuarij. 1. Att. 1. Excurremus mense Septembri legati ad Pisonem pro Pl. 90. Ego mense Decembri mei consulatus omnium partidarum tela commoui. 6. At. 2. Non Maij in Ciliciam cogitabam: ibi cum Iunium mensem consumpsissem, Quintilem in reditu ponerem. 2. A. 100. Opaelaram illam percurfationem tuam mense Aprili, atque Maio. 13. At. 5. Illam diem negabant esse mese Maio. 4. V. 128. Cephale di mensis est certus, quo mense, &c. 3. de Nat. 56. Anni primus mensis apud Aegyptios Thoyt vocatur. de Vn. 28. Mensis autem, quando luna lustrato cursu suo solem consecuta est.

† ADIVNC. Aestiu, complures, hyberni, 5. Attic. Certus, intercalaris, longus aliquot dies, legitimus, longior vno die, paucali, ridigillimus, vnus, dimidiatusque. 4. Ver. Comitialis, 3. Ver. Dimidiatus, 2. Tuf. Extremus anni, 2. de Leg. Multi, posteriores, 3. Phi. Pauci, 2. Philip. Primus, 2. de Nat. & pro Dom.

MENSTRVVS, quod ad mensem durat, & singulis mensibus fit. pro Q. R. 86. Aduersaria sunt menstrua, tabulae sunt aeterna. ibidem. Qui tabulas conficiunt menstruas, penè rationes in eas transferunt. 1. de Nat. 88. Solis annum lustrationem menstruo spatio luna complet. 4. de Fin. 30. Si ei qui iucunde vixerit annos decem, vita iucunda menstrua addatur. 5. V. 72. Mensitra cibaria. 2. de L. 45. In delubris communibus textile, nec operosius quam mulieris opus menstruum. 1. de Inu. 39. Cum alicuius annui, mensuri, diurni, nocturnive spatij certa significacione. 4. de Fin. 30. Vita menstrua, & vita decem annorum. * Oec. 1. Quid menstruum esset, seposuimus.

MENSURA, modus. de Clar. 15. Hefiodus eadem mensura reddere iubet, quae acceperis, aut etiam cumulatore, si possis. 1. Offic. 41. Ea quae acceperis vtenda, maiore mensura, si modò possis reddere iubet. Hefiodus. 13. At. 13.

† ADIVNC. Callidus, 13. Phil. Peritus, 14. Phil. Mercandvs. 9. Atti. 4. Ego verò hæc officia mercanda vitâ puto. Mercatvra, nundinatio, negotiatio. 7. V. 71. Alij à prædonibus erant capti cum mercaturas facerent. Parad. 6. Qui honestè rem quaerunt mercaturis faciendis. 2. cont. Rul. 64. & 5. de Finib. 91. Quæstuosissima emendi & vendendi mercatura. 1. de Nat. 123. Non erit ista amicitia, sed mercatura quædam vtilitatum suarum. 1. Offic. 151. Mercatura autem si tenuis est, sordida putanda est: sin magna & copiosa, multa vndique apportans, multijque fine vanitate impariens, nõ est admodum vituperanda. 3. 6. Ad quos cum tanquam ad mercaturam bonarum artium profectus sis, inanem redire turpissimum est.

† ADIVNC. Cumulus, 5. Ver. Euident, de Vniu. Maior, 1. Offic. Mensvs. 2. de Nat. 69. Menses, quia mensa spatia conficiunt, nominantur.

† Syntaxis. Numerus est, quod cadit sub aurium mensuram. Menta, herba nota. 9. Fa. 22. Ruta & menta, rectè vtrîque. Volo mentam pusillam ita appellare, vt tutelam, non licet.

† ADIVNC. Pusilla, 9. Famil. Mente captus, delirus. 3. C. 21. Hic quis potest esse tam auersus à vero, tam mente captus, qui, &c. I. P. 47. Vecors, furiosus, mente captus, tragico illo Oreste aut Athamante dementior. 1. Off. 94. Falli, errare, decipi, labi, tam dedecet, quam delirare & mente esse captum.

MENTIO, sermo, commemoratio, vsurpatio. 1. V. 50. Casu in eorum mentionem incidi. 7. 165. Mentione atque vsurpatione ciuitatis, mortis moram assequi. de Am. 3. Cum Scæuola in eâ mentionem incidisset. pro S. R. 5. Eius rei mentio facta non est. pro Quint. 37. Doce aliquando mentionem fecisse. pro Cæl. 60. Sed enim hæc facta illius clarissimi viri mentio mentem meam dolore impediuit. de Cl. 117. Et quoniam Stoicorum est facta mentio. Qu. Cælius Tubero fuit, &c. Ibid. 131. Non fecissem hominis penè infimi mentionem, nisi, &c. I. P. 23. Tu etiam facis mentionem consulatus tui? pro Cl. 73. Pecuniarum mentionem quandam inter iudices esse versatam. 3. de Leg. 14. Demetrius ille, de quo supra feci mentionem. 3. cont. Rull. 4. De quo apud vos antè feci mentionem. Postquam ad Quir. 9. Nunquam de C. Mario in Senatu mentio facta est. 2. Qu. Fr. 10. De te à Sipylo mentio est honorifica facta. 2. A. 39. Nunquam ab eo mentio de me nisi honorifica, nisi plena amicissimi desiderij. 8. Fa. 4. mentio facta est de legione ea, quæ, &c. ibidem. Sed non statim sub mentionem & conuicium obrectatorum. 5. Att. 9. Nec tui mentionem intermittere sinimus. 4. V. 95. pro S. R. 5.

† ADIVNC. Fatua, 8. Fam. Honorifica, 1. ad Q. Frat. Honorifica & plethra desiderij, 2. Phi. Indigna ciuium, pro Rab.

† Syntaxis. In mentionem alicuius incidere. Mentionem rei cuius-

dam inter aliquos versari. Mentionem facere Caesaris, & de Cesare. intermittere mentionem alicuius.

MENTIOR, mentior, mendacium dico, orationis vanitatem adhibeo, temporis causa fingo. pro Q. R. 46. Nã qui mentitur, peccare consuevit. 2. de Nat. 15. In quibus rebus nihil vnquam veritas mentita sit. 4. Ac. 96. Si te mentiri dicis, idque verum dicis, mentiri verum dicis. 12. At. 22. Mentiri in aliqua re. 3. de Natur. 14. Præsertim cum isti plurimis de rebus diuinis mentiantur. 2. de Orat. 189. De me autem nihil est causa, cur mentiar. 4. Acad. 13. Et de hoc quidem nihil mentiantur. de Clar. 42. Concessum est Rhetoribus mentiri, vt, &c. pro Cluent. 62. Redargue me, si mentior. pro Planc. 72. Me quæ de Plancio dicerem, mentiri, & temporis causa fingere. pro Dom. 50. Non modò non e mentitus sum auctoritatem Senatus, sed etiam, &c. 1. Qu. Fr. 1. 12. Natura, frons, oculi, vultus persæpè mentiuntur, oratio verò sæpissimè. 1. Offic. 150. Nihil enim proficiunt, nisi admodum mentiantur.

† ADIVNC. Admodum, 1. Offic. Aperte, 4. Acad. Cupide, & libenter, pro Q. Rosc. Gloriosè, pro Mil. Honestius, 3. Offic. Improbè, pro Quint. Impudenter, pro Flac. Impudentissimè, 6. Ver.

MENTITIO, à mentior, vt videtur. id est mendacium. 3. ad Her. 3. Maturaciones, mentiones, &c. mentiones, aliter.

MENTIVS, falsus. in Sal. 2. Dabo operam, vt in hunc minimè mentitus esse videar. 2. de Nat. 56. Quæ ordine & ratione vacant, ea mentita & falsa plenè erroris sunt.

† Syntaxis. Mentior in hoc, de hoc, hoc in aliquem. Quæ ratione vacant, ea mentita & falsa plenè erroris sunt. (Mentitus igitur homo est, atque res.)

MENTOR. 6. V. 38. Lege, TORREYMA. 9. Att. 7. Vellem habere Homerii illam Minervam simulatam Mentoris, cui dicerem, μέντορ, &c.

MENTVLA, pusilla, menta. Lege, MENTA.

MENTVM, pars subiecta ori, à gula eminens in qua barba. 13. A. 24. Cùm in gremiis mimarum mentem mentumque deponeres. 6. V. 94. Rictus simulachri Herculis ac mentum paulò attritius. 2. de Ora. 266. Testis in dicendo mentum intorquens. I. P. 14. Altero ad mentum depresso supercilio. 1. Tusc. 10. Mento summam aquam attingens siti enectus Tanralus. 4. ad Her. 64. Hic, cui sanè magna est in mento cicatrix. ibidem. Sinistra mentum subleuare.

† ADIVNC. Paulò attritius, 6. Ver.

MERCIVS. 3. de Nat. 78. Vinum meracius sumere.

MERCATOR, negotiator, venalitijs, mercaturam faciens, venditor & emptor. Orat. 232. Diuitijs, quibus omnes Africanos multi venalitijs mercatoresque superarunt. Postq. in Sen. 9. Mercatores prouinciarum, ac venditores vestræ dignitatis. 1. Offic. 150. Sordidi etiam putandi, qui mercantur à mercatoribus, vt istam vendant.

† ADIVNC. Callidus, 13. Phil. Peritus, 14. Phil.

MERCANDVS. 9. Atti. 4. Ego verò hæc officia mercanda vitâ puto.

MERCATVRA, nundinatio, negotiatio. 7. V. 71. Alij à prædonibus erant capti cum mercaturas facerent. Parad. 6. Qui honestè rem quaerunt mercaturis faciendis. 2. cont. Rul. 64. & 5. de Finib. 91. Quæstuosissima emendi & vendendi mercatura. 1. de Nat. 123. Non erit ista amicitia, sed mercatura quædam vtilitatum suarum. 1. Offic. 151. Mercatura autem si tenuis est, sordida putanda est: sin magna & copiosa, multa vndique apportans, multijque fine vanitate impariens, nõ est admodum vituperanda. 3. 6. Ad quos cum tanquam ad mercaturam bonarum artium profectus sis, inanem redire turpissimum est.

† ADIVNC. Magna & copiosa. (Sordida, tenuis, 1. Offic. Quæstuosissima, 5. de Fin. Quæstuosissima, emendi & vendendi, 3. de Fin. Quæstuosissima emendi, & vendendi, turpissima, 1. cont. Rul.

MERCATVS, nundina, emporium, conuentus. 2. A. 6. Cùm domitæ turpissimo mercatu omnia esset venalia. 2. de Inu. 14. Quidam proficiens ad mercatum quandam, & secum aliquantum nummorum ferens, &c. 4. V. 133. Tanto mercatu prætoris indicto concurrunt vndique ad istum Syracusas. 3. A. 30. Earumque rerum omnium Antonius domesticum mercatum instituit. 5. Tusc. 9. Pythagoras dixit similem sibi videri vitam hominum & mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apparatus totius Græciæ celebritate: nam vt illic alij corporibus exercitati gloriam & nobilitatem coronæ peterent, alij emendi aut vendendi quæstus lucròque ducerentur, esset autè quoddam genus eorum, qui, &c. item nos, &c.

† ADIVNC. Domesticius, 3. Phil. Tantus, 4. Ver. Turpissimus, 2. Philip.

† Syntaxis. Mercaturam facere. Emendi ac vendendi mercatura. Mercaturam indicere, instituerè.

MERCEDVLA. 13. Att. 11. Constituere mercedulas prædiorum. 1. de Orat. 198. Homines mercedula adducti.

MERCENARIVS, operarius conductus, cum mercede. (gratuitus, 2. Offic. 150. Illiberales & sordidi quæstus mercenariorum omnium, quorum opera, non quorum artes emantur. 1. de Leg.

Quid liberalitas, gratuita est, an mercenaria? si sine premio benigna est, gratuita: si cum mercede, conducta. I. P. 49. Gabinus tribuit le mercenarium comitem regi. pro Milo. 46. Trib. Pleb. Clodij mercenarius. 3. Fa. 11. De mercenariis testibus à suis ciuitatibus notandis, &c. 7. V. 58. Audite decretum mercenarij prætoris. pro Cec. 8. Si tuus seruus nullus fuerit, & omnes alieni ac mercenarij. pro Cluent. 163. Ennius egens quidam mercenarius Oppianici. 1. Offic. 41. Vti seruis, vt mercenariis, ad operam exigendam. pro Sest. 82. Mercenarius meus. 3. Ver. 111. Caput mercenario proæmio ornatum.

MERCEs, *pensio, præmium, pretium, fructus*. pro Arch. 28. Virtus nullam aliam mercedem laborum periculorumque suorum desiderat, præter hanc laudis & gloria. 3. Fa. 10. Tribuere mercedem laborum alicui. 4. Acad. 98. Minam Diogeni reddet: hæc enim erat merces Dialecticorum. 2. de Orat. 10. Si quam gloriam peperit, ea non est æqua merces laboris & periculorum. pro Dom. 23. Cum ab eo merces tui beneficij pretiumque proniuntia meo sanguine tibi esset persolutum. I. P. 30. Quorum mens erat oppressa præmio, lingua adstricta mercede. 1. de Diu. 92. Ne ars tanta propter tenuitatem hominum à religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque questum. pro Mur. 67. Si mercede conducti obuiam candidatis islent. 7. V. 49. Pretio atque mercede minuiti maiestatem. reipub. Ibid. 109. Ab omnibus tu mercedem missionis acceperas. Ibid. 133. Mercedem funeris ac sepulture constitui nefas esse. ad Brut. 17. Merces Antonij oppressi postulat, in Antonij locum successio. pro S. R. 80. Mihi videris, Eruci, vna mercede duas res assequi velle. Ibid. Ac cufare eos, à quibus mercedem accepisti. 3. Q. Fr. 3. Magna nobis à te proposita merces est. Ibid. 1. Id me scis antea tibi esse pollicitum: quid nunc puras tanta abs te mihi mercede proposita? 2. de Finib. 99. Probitas præmiorum mercedibus euocata. Ibid. 85. Vides igitur, si amicitiam emolumento metiare, summas familiaritates prædiorum pretiosorum mercede superari. 2. Fa. 6. Numerare aliquid in loco mercedis, vel beneficij. 1. At. 13. Noctes certarum mulierum pro mercedis cumulo fuerunt. 5. V. 76. Merces pretiumque impudentiæ. 3. 147. Quantum pauca opera, & merces fabricorum tulerunt. 3. Tusc. 12. Nam istuc nihil dolere, non sine magna mercede contingit, immanitatis in animo, stuporis in corpore. 1. de Orat. 126. Summus ille doctor Apolloninus cum mercede doceret, non patiebatur, &c. 1. Fa. 9. Tamen in molestia gaudeo, eandem fidem te cognoscere hominum non ita magna mercede, quam ego maximo dolore cognoueram. 2. A. 8. Tam inuideo magistro tuo, qui te tanta mercede quanta iam proferam, nihil sapere docuit. Ibid. 43. At quanta merces rhetori data? Ibid. Vt pro tanta mercede nihil sapere disceres. 12. At. 3. 1. Vt sumptus huius peregrinationis accommodat ad mercedem Argileti & Auentini. 15. 17. Velim queras ab Erote, vbi merces insularum. Ibid. 20. Mercedis dotulium prædiorum. pro Do. 29. Data est merces erroris mei magna. de Amic. 82. Ipse se quisque diligit, non vt aliquam à seipso mercedem exigit charitatis suæ. 1. Offic. 150. Est enim in illis ipsa merces autoramentum seruitutis. 5. V. 119. Vt si quis villicum eo fundo, cui H-S. dena merces esset, excisis arboribus ac venditis, &c. *Lege, MERITO*. ver. * con. C. Anton. Augere etiam mercedes si vultis. Acad. Honestatem ipsam suo splendore in se animos ducere, nullo prorsus commodo extrinsecus posito, & quasi lenocinante mercede. 12. Atti. 31. Maiores sumptus facturos, quam quod ex eis mercedibus recipitur.

† **ADIVNCT**. Aequa laboris & periculorum. 3. de Orat. Certa flagitij, nec ea parua, tanta. 2. Phil. Fallaces, & fucosa. pro C. Rab. Iniqua. 2. de Orat. Magna, de Opt. gen. or. Parua, 5. Verr. Pauca, 3. Verr. Publica. 2. Verr.

✂ *Syntaxis. Mercedem dare, constituere, tribuere, persolvere. Mercede lingua astricta, adducta, conductus. Accipere mercedem, proponere, Mercedis loco numerare. Merces ac pretium pietatis. Mercede docere. Magna mercede facere periculum, Agri merces annua: id est, pensio.*

MERCOr, *nundinor, emo*. 4. V. 122. Ab isto & præco Senatorium ordinem pretio mercatus est, & pueri Senatorium nomen nundinati sunt. pro Fl. 46. Is fundus Romæ mercatus est de pupillo. 7. Fam. 23. Si ea mercatus esses, quæ volueram. 1. Offic. 150. Sordidi etiam putandi, qui mercantur à mercatoribus, quod statim vendant. pro S. R. 133. Mercari aliquam rem magno pretio. * *Oecon*. 2. Mercari villicum tanquam fabrum.

✂ *Syntaxis. Pretio aliquid mercari. De aliquo aliquid mercari. MERCVRIALIS*. 2. Q. Fr. 5. Capitolini & Mercuriales. id est, sacerdotis, vel augures.

MERCVRIVS, *Hermes*. 3. de Nat. 56. Mercurius vnus Cælo patre, Die matre natus. & ibi de Mercurijs multa. 2. 54. Infra hanc autem stella Mercurij est, ea *σίδων* appellatur à Græcis, quæ anno ferè vertente signiferum lustrat orbem, neque à Sole longius vnquam vnus signi intervallo discedit, tum anteuertens, tum subsequens. de Vn. 26. Lucifer & sancta Mercurij stella. de Som. 10. Mercurij cursus. 7. Fa. Mercurij signum. de Som. 12. Mercurij & Veneris eadem vis,

MERENS. 1. A. 28. Honores bene de rep. meritorij & merentium. **MEREO**, & **MEREO**r, *commereo, promereo, lucrer*. 1. V. 60. Inuarias ferendo maiorem laudem quam vlciscendo merere. 1. de Or. 232. Respondit se meruisse, vt maximis honorib. decoraretur. 2. C. 4. Si illum vt erat meritis morte multasset. 4. 3. Dionibus pro eo ac merentur, gratiam referunt. 3. Q. Fr. 9. Cicerone & vt rogans amo, & vt meretur, & vt debeo. ad Brut. 1. Ad R. 44. Alicui fructum quem meruit, retribuere. 10. Fam. 17. Fac hoc sæpe facturus sum, ita de me mereris, tu caris. 9. Attic. 5. Et sic aliquo. 5. V. 59. Malè mereri de aliquo. de Amic. 92. Mereri de aliis de quibusdam acerbos inimicos mereri, quam eos amicos, qui, &c. Orat. 166. Eam quam benemeritum esse autumas, dico malè mereri. 10. Att. 4. Cum cogito me de repub. meruisse optiam referam. 12. Fa. 12. Ac velim vt de repub. mereris, sic felices simus. 13. 4. A te peto, vt ita de repub. mereare, & de quo meritum esse. 1. Fam. 9. Lator te de me esse optime meritum. 3. de Leg. 32. Perniciosè merentur de rep. vitiosi principes. 7. At. 1. Pompeius erat de me optime meritus. 9. 6. Ita meruisse illum de me puto, vt *ἀπειστας* crimen subire non audeam. 2. A. 119. Opto vt ita cuique eueniat, vt de repub. quisque mereatur. pro Milon. 94. Stet hæc vrbs præclara, quoquo modo merita de me erit.

✂ *Milito*. pro Cæl. 11. Mereri stipendia. pro Mur. 11. Muræna adolescens patre suo imperatore meruit. pro Rab. 27. P. Seruilus, quo tu imperatore Labiene meruisti. 7. V. 160. Clamabat se meruisse cum L. Prælio pro Mur. 12. Meruisse stipendia in bello. 1. A. 20. Qui equo meruisset. 2. de Or. 258. Afellus merens stipendia. pro Q. R. 28. Nam illa membra mereri per se non amplius possunt, duodecim æris. Ibid. 23. Roscius H-S. CCCLIII. merere & potuit & debuit. 1. de N. 67. Quid enim mereas, vt Epicurus esse definas? 2. de Fin. 74. Quid enim mereri velis iam cum magistratum inieris, &c. quid mereris igitur, vt te dicas, &c. 6. V. 135. Quid arbitramini Rhegynos mereri velle, vt ab his marcora Venus illane auferatur? *alioer*, nolle.

† **ADVERB**. Malè de se. 5. de Fin. Melius, 4. Tusc. Optime de Rep. 10. At. Perniciosius de repub. 3. de Leg. Proximè penas, 5. Verr.

✂ *Syntaxis. Pro eo ac quisque meretur, gratiam referre, id est, strare. Nihil ille meretur, id est, nullam poenam. De aliquo mereri, nullè bene, melius, optime, perniciosè. Stipendia mereri, & merere. Mereri, absolute.*

MERETRICIVS, pro Cæl. 37. Cur te in istam viciniam meretriciam contulisti? Ibid. 1. Aliquem meretricis opibus acculari. pro Cæl. 48. Meretricia vita, meretricius mos, meretricij amores. 5. V. 6. Meretricia disciplina. 2. A. 44. Meretricius questus. **MERETRIX**, *scortum, lupa, mulier vulgata omnibus, que se omnibus peruulgat, qua domum suam patefecit omnium cupiditati*. pro Dom. 111. Tanagraea quædam meretrix fuisse dicitur. pro Cæl. 49. Vt non solum meretrix, sed procax etiam videatur. Ibid. Laïs & Cithæris meretrices.

† **ADIVNE**. Publica, 1. de Inuent.

MERETRICVLA. 1. de N. 94. Sed meretricula etiam Leontium contra Theophrastum scribere ausa est. 5. V. 30. Non à patre ei tradit, sed à meretricula commendari.

MERGO, *immergo*. 2. de Nat. 124. Aues quæ se in mari mergunt & emergunt. Ibid. 8. Mergere aliquem in aquam.

MERGOR. in Arat. — *Mergitur vada Delphinus*. —

✂ *Syntaxis. Mergere in mare, in mari, mari.*

MERIDIANVS. 1. de Ora. 17. Omne illud meridianum tempus Crassum in attentissima cura posuisset.

MERIDIATIO, *meridianus somnus*. 2. de Diu. 142. Nunc quidem propter intermissionem forensis operæ, & lucubraciones detraxi, & meridiationes addidi, quibus vti antea non solebam.

MERIDIES, *media diei pars*. Orat. 157. Meridies dixerunt, non meridiem: credo, quod erat infamia. 2. Tusc. 9. Cum ante meridiem dictioni operam dedissemus, post meridiem in Academicam descendimus. 4. At. 3. Milo permansit ad meridiem. 13. 46. Hodie Antij, cras ante meridiem domi. 2. Q. Fr. 15. Ego eodem die post meridiem Vatinius aderam defensusus. 1. At. 1. Si iudicatum erit meridiem non liquere.

✂ *Australis mundi regio*. 2. de Na. 50. Sol cursum in hæc partem ad Septentriones, tum ad meridiem. 1. de Diu. 31. Qui ad meridiem spectans in vinea media dicitur constituisse. * 5. de Leg. Sol paululum à meridie deuius videtur.

✂ *Syntaxis. Ante, post meridiem. Ad meridiem manere. Ad meridiem spectare, cursum tenere.*

MERITO, **MERITISSIMO**, *iure, optimo iure*. 1. Offic. 111. 7. V. 171. Et merito & iure commouebamur. 1. de Orat. 234. Quem omnes amare meritissimò, pro eius eximia suauitate debemus. 3. C. 14. Deinde prætores merito ac iure laudantur. Antequam 4. Iure & merito possum, &c.

METIT 05.V.119. Ut si quis villicus ex eo fundo qui H S. do-
na meritallet, excisus arboribus ac venditis, &c. domino X X.
millia nummum pro X. miserit. *vereor, ne sit mendosus locus.* Le-
ge, MERCE 5, in extremo.

MERITORIVS, *impudicus.* 2. A. 105. Pueri ingenui cum merito-
ris, sortita inter matresfamilias versabantur.

MERITVM, *pro meritis, beneficium.* 1. Fa. 8. Re quidem ipsa ideo
mihi non satisfacio, quod nullam partem tuorum meritorum
non modo referenda, sed ne cogitanda quidem gratia conse-
qui possim. 1. 1. Tanta enim magnitudo est tuorum erga me
meritorum, vt, &c. 3. A. 39. Vt pro tantis eorum in reip. meritis
honores eis habeantur, gratiaque referantur. Ora. 133. De suis
in reip. meritis dicere. 1. 1. Fa. 17. Magna eius in me non dico
officia, vel merita potius. 10. 2. 4. Tu cuius ille tanta merita ha-
bita. 3. A. 14. Propter eorum diuinum & immortale meritum. 3.
C. 15. Atque etiam supplicatio diis immortalibus pro singulari
eorum merito, meo nomine decreta est. 3. A. 25. Meritoque ve-
stro maximas gratias vobis omnes & agere & habere debe-
mus. 4. Attic. 1. 1. Apud patronum te in maxima gratia posui, &
hercule merito tuo feci. 14. Fa. 2. Pisonem nostrum merito eius
amo plurimum. pro Sest. 39. C. Cæsar, qui à me nullo meo me-
rito alienus esse debebat.

† ADIVNCT. Amplissima, egregia in reip. plurima in aliquem, præ-
stantissimum, 5. Philip. Diuina, magna, præclara, summa in aliquem, 11.
Fam. Diuina, immortaliaque, multa, præclaraque, 4. Phil. Diuinum, at-
que immortale, 3. Phil. Immortalia, de Senec. Innumerabilia, pro Marc.
Magna, 6. Fam. Magna atque incredibilia, 14. Phil. Maiora in aliquem,
2. Att. Maxima in aliquem, 1. Fam. Maxima, & penè immortalia, 10. Fa-
mil. Maxima, & plurima, 9. Famil. Minora, summa erga aliquem, 7.
Planc. Multa, & mala, 4. Ver. Perpetua in aliquem, pro Deior. Singula-
ria, 2. Catil. Singularia in reip. pro Mil. Summa, 8. Att.

MERITVRVS. 1. Acad. 26. Tu verò bene etiam meritorius mihi
videris de tuis ciuibus.

MERITVS, *debitus, iustus.* 2. de Ora. 203. Aliquam iracundiã non
iniustam, sed meritam ac debitam fuisse defendere. 3. 14. Alicui
debitam gratiam meritamque referre. pro Milo. 86. Vobis ille
feram quidem, sed iustam & debitam poenam persoluit. pro
Dom. 37. Imberbis adolescentulus, bene valens & meritorius. 5.
Tusc. 6. Philosophia optimè de hominum est vita merita.

† ADVERB. Benè de nomine, & dignitate, de Clar. & de Opt. gen. Benè
de populo, 5. Ver. Benè de suis, de reip. optimè de salute patriæ,
præclare de reip. pro Sest. Diuinitus, postquam in Senat. Mirificè de
reip. optimè, 12. Fam. Malè aliquid de aliquo, optimè semper, pro
Mil. Non ita de laude alicuius, in Piso. Optimè de prouincia, pro Pont.
Optimè ciuitas, pro Corn. Bal. Optimè de hominum vita, 5. Tusc.

§ SYNTAXIS. *Meritò & iure, & contra.* Fundus merita aureos de-
cem. Merita dare, ac recipere. Pro singulari tuo merito rogo. Id feci
merito tuo, id est, quia meritorius es.

MERVLA, *avis solitaria.* 5. de Fin. 44. Euolare merulas.

MERVS, *solus, purus, liquidus.* 1. At. 15. Non homo, sed litus atque
aër & solitudo mera. 3. de N. 95. Vehementius inuectus es in me-
ram Stoicorum rationem. 4. At. 7. Cheripus mera monstra nunc-
ciat. 9. 15. Dolabella suis literis merum bellum loquitur. 6. 3.
Meræ nugæ 9. 12. Meræ proscrizione, meris Sulla.

MERX, *res venales.* pro Pomp. 55. Insula Delos, quò omnes vnde-
que cum mercibus atque oneribus commebant. in Vat. 12.
Cum te non custodem ad continendas, sed portitorum ad parti-
endas merces missum putares. pro Rab. 39. Fallaces & fuscæ
merces chartis & linteis & vitro delatæ. 2. de In. 154. Ille, cuius
merces erant, in gladium incubuit.

MESOPOTAMIA. 2. de Na. 13. Mesopotamiam fertilem efficit
Euphrates, in quam quotannis quasi novos agros inuehit.

MESSANA, *ciuitas.* 3. V. 27.

MESSIS. 1. de Ora. 249. Nemo ignorat, quid sit sementis ac mes-
sis, quid arborum putatio ac vitium. 5. At. 21. Fames tum erat in
hac mea Asia; messis enim nulla fuerat. Semente prohibira &
messe amissa. Lege, SEMENTIS. Par. 6. Qui cædes municipi-
porum, qui illam Syllani temporis messem recordaretur.

MESSOR. 3. de Or. 43. Non mihi Oratores antiquos, sed messor-
es videris imitari.

MESSORIVS. pro Sest. 82. Gracchus messoria se corbe con-
texit.

MET. *particula.* pro Mar. 13. Cæsar memet tibi reddidit. 3. de Ora.
71. Non de memet ipso, sed de Oratore dico. Ibid. 29. Quâquam
memet mei pœnitent. 2. cont. Rull. 2. Memet ipsum. pro Cæl. 25.
Propterea quòd egomet, &c. 1. Att. 5. Nobismetipsis tum deni-
que cum illo venimus, placemus. 2. de Na. 58. Vt nosmetipsi qui
animis mouemur & sensibus. 3. 47. Nobismetipsis.

META, *conus, terminus.* 2. de Diu. 17. Umbra terræ, quæ est meta
noctis. pro Cæl. 75. In hoc flexu quasi ætatis, fama adolescentis
paulum hæt ad metas notitia noua mulieris, &c.

METAPONTVM, *Italia oppidum.* 5. de Fin. 4.

METATOR. 11. A. 12. Saxa castorum antea metator, nunc, vt
operat, vrbis. 14. 10. Saxa peritus metator & callidus, vrbem iam
decempepda sua diuiserat. Lege, DECEMPEDATOR.

* METELLINVS. 1. At. 10. Oratio Metellina.

METENDVS. 3. Tusc. 59. Vita omnibus metenda, vt fruges.
Pœta.

METHYMNÆVS. 2. 67. Arion Methymnæus.

METIENDVS, *mensurandus.* 5. 49. Obscenas voluptates non ge-
nere aut loco aut ordine, sed forma, ætate & figura metiendas
putant. Par. 3. Nec enim peccata rerum euentu, sed vitiiis ho-
minum metienda sunt. Orat. 194. Pedes non syllabis, sed inter-
uallis metiendus esse.

METIOR, *dimetior, permetior, pondero, desinio, dirigo, describo nor-
ma, regula.* || *Quid significet planum est. Sed monendi indoctiores hic
sunt, ne menturare, quod Barbarum est, dicere assuescant: neque item
mensuratur, pro quo Cicero, metator, decempepda & decempe-
da, sed, Metator, potius eorum erat qui castris locum, & spatium de-
signabant, posteriora verò duo Latine notant, quæ imperiti in scitè per
mensuratoreffertunt.* 5. V. 192. Coge vt ad aquam tibi Ennen-
ses frumentum metiantur. 9. Fa. 17. Venientem agrum metiun-
tur. 1. de Natur. 2. 1. Æternitas, quam nulli temporis circumscri-
ptio metitur. 1. Offic. 154. Etiam fit metiri se mundi magnitu-
dinem posse putet. 4. Acad. 128. Nec affirmabunt signum illud
fit menti erunt, sex pedum esse. 5. V. 197. Metiri numos. id est, nu-
merare. 1. Tusc. 90. Patriæ charitatem non sensu nostro, sed
salute ipsius patriæ metiri. 2. de Finib. 85. Metiri amicitiam sua
ipsum amicitia charitate. 7. Famil. 12. & 2. de Finib. 56. Metiri
omnia sua voluptate. 12. A. 31. Totum huiusce rei consilium
non periculo meo, sed utilitate reip. metiar. 1. de Orat. 7. Cla-
rorum hominum scientia rerum gestarum magnitudine metri-
ri. 8. At. 16. Ego qui omnia officio metior. 2. de Or. 335. Pecuniæ
fructum utilitate metimur. 10. Famil. 4. Fidelitas, quam ego ex
mea conscientia metior. 3. de Orat. 59. Ij qui nunc voluptate
omnia metiuntur. 3. Qu. Fr. 1. Sese autem mensum pedibus aie-
bat passuum IIII. Ibidem. Sum ipse mensus ab eo ponticu-
lo, qui, &c. 1. Offic. 5. Qui summum bonum suis commodis, non
honestate metitur. Ibid. 110. Studia nostra naturæ regula me-
tiamur. 3. Ibidem 18. Qui omnia metiuntur emolumentis &
commodis. 3. de Orat. 183. Quòd metiri possumus interuallis
æqualibus. Par. 6. Ex eo quantum cuique sat est, metiuntur ho-
mines diuitiarum modum. 2. A. 111. Tu omnia quæstu tuo, non
Cæsaris dignitate metiris. de Amic. 21. Iam virtutem ex con-
suetudine vitæ sermonisque nostri interpretemur, nec metiamur
eam, vt quidam indocti, verborum magnificentia. Or. 227.
Sonantia omnia, quæ metiri auribus possumus. 8. Fam. 6. Curio
legem viariam & alimentariam, quas lubet ediles metiri, iacta-
uit. de Opt. 10. Vim eloquentiæ non rei natura, sed facultate
metiri. Orat. 23. Eloquentiamque ipsius viribus, non imbecilli-
tate sua metiantur. de Senect. 45. Neque enim ipsorum conui-
uorum delectationes corporis voluptatibus magis, quàm cœ-
tu amicorum & sermonibus metiebat. I. P. 68. Epicuri res; quæ
sunt homini experenda, voluptate metiuntur.

† ADVERB. Omnino consilium, non periculo suo, 2. Phil. Popularitet
annum, 6. de Repub. Rectè res omnes, I. P.

§ SYNTAXIS. *Metiri sua voluptate vniuersa, commodis, non honestate,
officio, ex sua conscientia, emolumento, suo quæstu, rei natura, imbecil-
litate rei, Conuiuium cœtu amicorum, & sermonibus metiri.*

METOR, *demetor.* 2. de Or. 261. Vt sementem feceris, ita metes. An-
tequam. 2. Serere beneficium, vt metere possis fructum.

METORIO. 10. Fa. 18. Sed certè nisi vno loco metaremur, magnum
periculum ipse Lepidus, &c.

METONYMIA, *figura, quæ & Immutatio & Transductio appellatur,*
Lege, HYPALLAGE.

METVENDVS. de Arusp. 62. Quædam multa metuendaque
res. 1. Famil. 5. Quamquam omnia sunt metuenda, nihil magis
quàm perfidiam timeamus. * pro C. Corneli. 2. O ingenia me-
tuenda.

METVOR, *timeo, horreo, in metu sum, in metu pono, metum habeo.* pro
S. R. 8. Supplicia, quæ à vobis pro maleficiis suis metueri atque
horre debent. 10. At. 4. Frater meus non tam de sua quàm de
mea vita metuit. 7. 13. Metuere omnia ab aliquo. 5. Fa. 6. Metue-
re insidias ab aliquo. 2. ad Her. 28. Ab inimico sibi periculum
metuebat.

† ADVERB. Diligentius, ep. 16. ad Brut. Magnoperè, pro Cluen. Planè,
2. de Finib. Valdè, 7. Famil.

METVS, *timor, formido, suspicio, terror, pauor, exanimatio.* 4. Tusc. 80.
Metus est expectatio mali. 5. 52. Est enim metus, futura æ-
gritudinis sollicita recordatio. hic animaduerte futuri recorda-
tionem. Anteq. 27. Respub. metu est debilitata feruili. 1. C. 18. Pa-
tria tota in metu est propter te vnum. 4. Tusc. 64. Ægritudini
finitimus est metus: est enim metus, vt ægritudo presentis, sic
ille futuri mali; itaque nonnulli metum præ molestiam ap-
pellabant, quòd est quasi dux consequentis molestiæ. Ibidem
19. Sub metum subiecta sunt, pigritia, pudor, terror, timor, pa-
uor, exanimatio, conturbatio, formido. 5. 41. Sine metu is ha-
bendus est, non qui parum metuit, sed qui omnino metu va-
cat. 2. Offic. 23. Malus custos diuturnitatis metus. 8. Famil. 10.

Ego quidem præcipuum metum, quod ad te attinebat, habui, qui scirem. pro Pomp. 14. Prouincia à metu calamitatis est defendenda. 1. con. Rul. 2. 3. Ciuitas soluta suspicione, suspensa metu. 8. Fa. 4. Incutere metum alicui. 4. Ver. 135. Afferre metum. 14. Att. 23. Quid autem absurdus hunc metuere, alterum in metu non ponere: id est, alterum non metuere. 1. de Orat. 12. 1. Fractus & debilitatus metu. 5. de Fin. 3. 1. Refugit sanguis metu. pro Sest. 101. Quem neque periculi tempestas, neque honoris aura potuit vnquam de suo cursu, aut spe, aut metu dimouere. * Oec. 1. Metus plurimum confert ad diligentiam custodiendi. Hort. Vt ait Ennius: Refugiat timido sanguen, atque exalbescat metu.

† **ADIVNC.** Amplior, non mediocris mortis, pro Cluent. Communis, 3. Ver. Consulares, 2. Ver. Diurnus, & nocturnus, 1. Tusc. & 3. Offic. Fal- sus, atque inanis, pro Marc. Finitimus, permanens, subsequens, & quasi comes pauoris, 4. Tusc. Inanes, pro Cec. Infractus furore, præcep- scere, pro Dom. Magnus, pro Quint. Maior iudiciorum, pro Rab. Nouus, pro Pomp. Paruus, 5. Tusc. Præcipuus, 8. Famil. Præfens mortis, pro Cal. Quotidianus, 5. Famil. Reliquus, summus legum, & iudiciorum, 6. Ver. Tantus prædonum, 7. Ver. Temerarius, pro Flac.

† **Syntaxis.** *A iudice pœnam metuere sibi, & horrere pro suis maleficijs. De amici vita metuere. In metu esse. Metum habere præcipuum. Solutus suspicione, suspensa metu mens. Metum alicui ostendere, incu- tere. Illo in metu non ponit. Metu aliquem de cursu suo dimouere.*

MEVS. de Arusp. 40. Aruspicium verba sunt omnia, nihil addo de meo, pro Ceci. 19. Esse in possessione bonorum, de Fat. 3. Vtriuf- que studij mea possessio est. 2. de Leg. 17. Quod quidem ego facerem, nisi planè esse vellem meus. * Con. C. Anto. Meo maxi- mè beneficio.

MICANS. *vacillans, nutans.* 1. de Diu. 106.

— *Et varia graui ter ceruice micantem.*

† **Radialis.** 2. de N. 110. Stella micans radiis, & c. 1. de D. 18. *Concursumque grauis stellarum ardore micante.*

MICO, *vibro.* Ibid. 24. Iam verò venæ & arteriæ micare non desinunt.

† **Digitis iactis ludo.** 2. de Diu. 85. Quid enim fors est: idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras. 3. Offic. 77. Cum fidem alicuius bonitatemque laudent, dignum esse dicunt, quicum in tenebris mices.

MIGRATIO, *loci mutatio, descessus.* 1. Tusc. 27. & 98. & pro Cal. 18. 9. Fa. 8. Mors est quasi migratio commutatiõeque vitæ.

† **ADIVNC.** Multa in alium, 16. Fam.

* **MIGRATUR.** 1. Tusc. 97. Aut in alium quendam locum ex his locis morte migretur.

MIGRO, *aliò ad habitandum eo, solum verò vel mutò.* 14. At. 9. Ita- que non solum inquilini, sed mures etiam migrauerunt. 7. Fa. 23. Deinde vt migrare tantoperè festines. 1. Tusc. 82. Video te alta spectare, & velle in cælum migrare. 1. de Diu. 8. Credo ne com- muni iure migrare videatur. 14. At. 10. Migrare, solum vertere. 2. de Leg. 55. Ex hac vita migrare. 1. de Fin. 62. Migrare de vita.

† **de Som.** 1. Antequam ex hac vita migro.

† **Negligo, transgradior, infringo.** 1. Offic. 3. 1. Quæ pertinent & ad veritatem, & ad fidem, ea migrare interdum, & non seruare, fit iustum, 3. de Fin. 67. Qui ius conseruat, iustus: qui migrat, inius- tus est. 3. de Leg. 1. 1. Quod quis earum rerum migrabit, noxiæ pœna par esto.

† **ADVER.** Iam antè, 4. Ver. Interdum, 1. Offic.

† **Synt.** *In cæli migrare. & de hac vita. Qui ius migrat, iniustus est.*

MIH I. 1. de Ora. 174. Tu mihi cum in circulo decipiari aduerfa- rij stipulatiuncula, ego tibi vllam causam maiorem commit- tendam puteam? || 3. V. 82. Tu mihi cum circumcessus à tam il- lustri ciuitate sis propter tuum scelus, & c. hinc tibi perfugium speras futurum. 3. Tusc. 74. Hic mihi afferunt mediocritates, qua, & c. 2. de Or. 85. Sit enim mihi tinctus literis, & c. de Arusp. 16. Is mihi etiam generis sui mentionem facit. I. P. 2. Is mihi etiam gloriabitur, se omnes magistratus sine repulsa ascutum. 3. V. 156. Is mihi etiam queritur. 4. 26. Tu mihi ita defendas. 1. A. 25. Quas tu mihi intercessionis inquis: pro Mur. 13. Tu mihi id ar- ripsis, quod, & c. 2. C. 4. Tongillum mihi eduxit, quem, & c. pro Clu. 14. Quid mihi damnatos ambitus colligitis?

MILES. pro Pomp. 28. Pompeius extrema pueritia miles fuit summi Imperatoris. pro Cornel. 47. C. Marius P. Africani discipulus ac miles, pro Cluent. 128. Miles, qui locum non tenuit, qui hostium impetum vimque pertimuit. 3. Fa. 3. Sic intellexe- ram, permultos à te milites esse dimissos. pro Cecin. 61. Tan- quam si arma militis inspicunda sint. Ibidem. 99. Iam populus cum eum vendidit, qui miles factus non est, non admittit si liber- tatem, sed iudicat non esse eum liberum, qui vt liber sit, adire periculum noluit. 1. A. 38. Tyrones milites. (veterani mi- lites. 10. Fa. 32. Miles legionarius, & miles auxiliarius. pro Fla. 8. Fortissimus miles. 7. A. 24. Qui vicinos suos cohortatus est, vt milites fieret. 8. 4. Vt milites fiant sine vi, sine tumultu, studio, & voluntate. pro Deio. 28. Hic adolefcens meus in Cilicia miles, in Græcia commilito fuit. pro Mur. 30. Horridus miles amatur.

† **ADIVNC.** Acres, 2. Catil. Boni, ignarus, ac timidus, inexercitatus, prudens, veteranus, 2. Tusc. Complures, non legionarius, sed ne auxilia-

rius quidem, 10. Famil. Crudelissimi, sanctissimi, 14. Phil. Firmi ad uer- dum aliquid, 3. Phil. fortissimus, pro Flac. Gloriosus, 1. Offic. de Amic. Gregarij, pro Planc. Horridus, pro Marc. Nocturnus, 6. Ver. Melior, pro Glu. Optimus, 2. cont. Rul. Paratissimi, 4. Phil. Pauci, 3. At Perditi famu- egestate, 7. Ver. Perditi, atque egentes, pro Dom. Permultus, 3. Fam. Tu- nes, 12. Phil. Veterani, 11. Fam. Veteres, in Pifo.

† **Syntaxis.** *Miles non tenens locum. Milites dimittere. Miles tyro, veteranus, auxiliarius, legionarius, horridus. Facere fieri milites.*

MILESIVS. pro Cluent. 32. Memoria tenco, Milefiam quandam mulierem, & c.

MILETVS, *vrbs.* 3. V. 87.

MILITARIS, *bellicus, castrensis.* pro Cal. 11. Eadem erat si mere- ri stipendia coeperamus, castrens ratio & militaris. pro Mur. 22. Rei militaris virtus præstat cæteris omnibus. 1. Offic. 61. Statuas videmus ornato ferè militari. pro Flac. * Cum per leges, milita- res effugere liceret iniquitatem tribuni. pro Pomp. 28. Scientia militaris. 1. de Or. 131. Rem militarem discere. pro Mur. 11. Militaris labor. 9. Fa. 25. Pyrrhi & Cineæ libri de re militari. pro Clu. 99. Tribuni militares. 2. C. 13. Signa militaria.

MILITIA, *res militaris, bellum.* pro Pomp. 28. Pompeius ad patris exercitum atque in militiæ disciplinam profectus est. 3. de Ora. 132. Illi & domi militiæ fidem suam præstabant. 5. Tusc. 55. Quorum virtus fuerat domi militiæ que cognita. 1. Offic. 36. Secundo aliquem obligare militiæ sacramento, quia priorè am- fiso iure pugnare cum hostibus non possit. 3. 97. Vlyses simula- tione infantiæ militiam subterfugere voluit. pro Mur. Militia vrバナ. * Incer. Ad militiam euntibus dari solebant custodes quibus primo anno regerentur.

† **ADIVNC.** Communis cum aliquo, de Amic. Muliebris, prima, 7. Ver. Plena sollicitudinis, vrバナ, pro Marc. Vetus, 6. Attic.

MILITO, *mereo, stipendia mereor, stipendia in bello mereo.* 1. Offic. 36. Pompilius Imperator tenebat prouinciam, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat.

† **Syntaxis.** *Ratio militaris & castrensis. Res, ornatus, labor mili- tatis. Discere rem militarem. Rei militaris virtus. In milita disci- plinam proficisci. Domi & militiæ præclarus. Militia sacramento ali- quem obligare.*

MILLE. 5. V. 37. 201. Qui mille modium dedisset, H. S. viii i mil- lia dare coactus est. 7. At. 14. Scutorum in ludo mille fuerunt. 4. 15. Septa cingemus excelsa porticu, vt mille passuum consti- ciatur. pro R. P. 30. Mille talentum accessionem esse factam, 3. ad Her. 38. Imagines mille verborum. 10. Fa. 9. Mille eques via breuiori præmissi. pro Cl. 87. Quadringenta istorum accello millium quid valet? pro Sest. 29. Edixitque, vt ab vrbe abeffer mille passus. pro Quint. 78. Septingenta millia passuum. 1. V. 171. Sexaginta millia modium tritici. pro Clu. 69. Sexaginta millia nummum. 1. de Na. 97. Sexcenta millia munerum. 4. V. 53. Hereditas H. S. quingentorum millium. 2. Offic. 73. Non esse in ci- uitate duo millia hominum, qui rem haberent, pro R. P. 30. Vin- decim millia talentum ad Gabinium peruenerunt. pro Dom. 56. Quid illa tot fortissimorum virorum millia. pro Cluent. 74. & 82. H. S. quadraginta millia nummum in singulos iudices di- tributa. 9. At. 4. Hic numerus est hominum mille XXX. 5. V. 78. Coguntur dare tritici modios M M M D C. Ibidem. 83. Tritici modios. (aly, modium, legunt) quinque millia. pro R. P. 36. Qui- bus superciliis renuentes huic decem millium crimini. pro Clu. 22. Is filio X L. millia legauit. pro Clu. 69. Sestertia (aly, Sester- tium, legunt) sexcenta quadraginta millia. pro R. P. 21. Qui voci- ferabare decem millia talenta Gabinio esse promissa. 10. Fa. 30. Nam ei obuiam processeram millia passus (aly, passuum, legunt) centum Galba. 4. V. 17. Hæc denaria X X X I X. millia. 6. A. 15. Quis vnquam in illo Iano inuentus est, qui L. Antonio mille nummum ferret expensum. 14. 12. Si quis mille aut duo millia occidisset. pro Milon. 54. Quo in fundo facile mille hominum versaretur. 3. Offic. 92. An erat denario, quod sit mille dena- rium? * Hortens. Quod sit post X I I millia nongentos quin- quaginta quatuor annos.

MILLESIMVS. de Fat. 13. Neque necesse fuit Cypsellum regna- re Corinthi, quanquam id millesimo antè anno Apollinis or- culo editum esset. 2. At. 4. Millesima pars.

MILLIARE, *milliarium.* 6. 1. Accepi literas tuas ad quintum milliariæ Laodicea.

MILLIARIVM, *milliare, milliæ, mille passus.* de Cla. 54. Cum plies prope ripam Anienis ad I I I. milliariam consedisset. 8. Attic. 5. Postea audiui à tertio milliario tum eum esse, & c. Ibid. 9. Si qui- dem etiam vos duos tales ad quintum milliarium.

MILLIES. 14. 9. Mori millies præstitit, quam hæc pars. 8. 11. To- rius mori millies, quam istiusmodi quicquam cogitare, pro Rab. 15. Sed moreretur prius acerbissima morte millies Gra- chus, quam, & c.

MILLIVM, *milliarium.* 3. Attic. 3. Rogatio confecta est vt mihi vltra quadraginta millia liceat esse. pro Cec. 28. Is non ausus est dicere, quot millia fundus suus abeffer ab vrbe: nam cum dixi- set minus abesse L I I I. populus cum risu acclamauit, quia esse. Cæf. * Quod oppidum à Corfinio septem millium mero-

vallo abest pro Cluent. 27. Thennum abest à Larino octodecim millia passuum. 16. Att. 7. Erat enim Brutis citra Veliam millia passuum. 111. 6. A. 5. Dum ne exercitum propius urbem Romam CC. mill. admoueret. ibidem. Iterum CC. mil. 7. A. 26. Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitum admoueret. MILONIANVS. Orat. 165. In Miloniana, & c. MILVINVS. 1. Qu. Fr. 2. Licinius plagiarius cum suo pullo miluino.

MILVIVS. Lege, MVLVIVS. MILVVS, avis rapax pullis gallinarum infesta. 2. de N. 125. Miluo est quoddam bellum naturale cum coruo. MIMA. 5. V. 83. Tertiae mimae condonauit. 2. A. 58. Inter quos flores aperta lectica mimata portabatur. 13. A. 24. Cum in gremiis mimarum mentem mentiumque deponeres.

† ADIVNCT. Comes, 2. Phil. *MIMAS. Incer. Erythraeo oppido superpositum monte Mimanta. MILYADES, populi. 3. V. 96. MIMICVS, obsecrans. 2. de Or. 239. Vitandum est vtrumque; Oratori, ne aut scurrilis iocus sit, aut mimicus. I. P. 55. Responhone mimica me laceffiuit.

MIMVLA. pro Planc. 30. Raptam esse mimulam. 2. A. 60. Venisti Brundisium in sinum quidem & complexum tuae mimulae. MIMVS, qui dicta fastidia aliorum, & gestus quadam cum lasciuia & obsecratione imitatur. quod si quis id ipsum versibus faciat, & is vice mimus erit, & versus quoque mimi dicentur. 2. de Or. 242. Mimarum est enim ethologorum, si nimia est imitatio, sicut obsecrator. 2. de Or. 259. Tutor mimus verus, oppidum ridiculus. pro Cael. 65. Mimi ergo est etiam exitus non fabulae: in quo cum clausula non inuenitur, fugit aliquis e manibus, deinde scabella concrepant, aulaeum tollitur. 11. A. 13. Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragediam. 2. A. 65. Persona de mimo modo egens, repente diues. 5. V. 78. Tertia Isidori mimi filia. 2. A. 20. Vxor mimae. Ibid. 101. Mimos dico, & mimas in agro Campano collocatos.

† ADIVNCT. Communis, 7. Fam. Ethologi, 2. de Ora. MINA, libra aëris est, & pondo apud Romanos. nam haec tria idem sunt. Continet autem mina drachmas centum, valet hodie aureis numis decem. 2. Offic. 56. Si emere aquae sextarium mina coegerit, hoc primo auditu omnibus incredibile videretur. 4. Acad. 98. Si recte conclusit, teneo: si vitiosè, mimam Diogeni reddet. ab eo enim Dialecticam didicerat: haec enim erat merces Dialecticorum. 5. Tuf. 91. Quos cum tristiores vidisset, XXX. minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem videretur: nam allata fuerat ei talenta L. de Leg. 68. A Platone funerum sumptus praefinitur ex censibus, à minis quinque ad minam.

MINACITER, mims asperè. 1. de Or. 90. Aduersarios minaciter terere possumus. 11. Fam. 3. Minaciter agere. 5. A. 21. Num putatis dixisse eum minacius quam facturum esse?

MINA, minatio, comminatio, terror, terrores, terror verborum. (blanditiæ. 2. Att. 19. Minae quae mihi proponuntur, modicè me tangunt. 1. de Ora. 247. Virtutem instituendo ac persuadendo, non minis & vi ac metu tradi. pro Font. 24. Alicuius minis ac terrore commoueri. pro Mur. 43. Accusandi terrores ac minae. pro Qu. 47. Minas iactare, pericula intendere, formidines opponere. 2. contr. Rull. 40. Terrorem damnationis & minas quanti volet, aestimabit. de Ar. 2. Is se è curia repente proripuit, cum quibusdam fractis iam atque inanibus minis, & cum illius Pisoniani temporis terroribus. pro Font. 23. Hi contra vagantur erecti passim toto foro cum quibusdam minis & barbaro atque immani terrore. pro Clu. 24. Clamore & minis aliquem inlequi.

† ADIVNCT. Faceta, atque inanes, de Arusp. Magna accusatoris, 2. Ver. MINANS. 11. Fa. 3. Nulla minantis auctoritas apud liberos est. MINATIO, comminatio. 2. de Orat. 288. Execrationes, admirationes, minationes.

MINAX, horrificus. 16. Fam. 11. & 11. 3. Caesar minaces & acerbis literas ad Senatum misit. pro Font. 26. Induciomarus iste minax atque arrogans. 9. At. Sermones minaces. 2. de Diu. 85. Minacia somnia alias, minantia.

† Syntaxis. Minas alicui proponere, iactare. Inlequi minis aliquem, tangere, commouere. Mina alicuius ac terror. Inanes & fracta mina. MINERVA, Pallas. 2. de Nat. 67. Minerua autem dicta, quae vel minuit vel minuatur. 3. 59. Mineruae plures. Ibid. 53. Minerua quam principem & inuentricem belli fuerunt. Ibid. 55. Ex Vulcanum & Minerua Apollo natus. pro Dom. 92. Minerua soror Iouis. Anteq. 24. Tritonia omnipotens, Gorgona, Pallas, Minerua. 7. de Nat. 101. Minerua galeata. pro Do. 144. Minerua custos urbis. Par. 1. Non enim est tale, vt in arce poni iussit, quasi illa Minerua Phidiae. Sall. in Cic. 7. Quem Minerua omnes artes edocuit. 12. Fam. 25. Causam tuam ego non inuita Minerua: etenim eo ipso die Senatus decreuit, vt Minerua nostra custos urbis, quam turbo dececerat, restitueretur. de Am. 19. Agamus igitur pingui Minerua, vt aiunt. 1. Off. 110. Nihil decet inuita, (vt aiunt) Minerua: id est, a iuerlante & repugnante natura. 9. Fam. 18. Et si sus Minerua. 1. Acad. 18. Nam si non sus Minerua (vt aiunt)

tamen inceptè quisq; Mineruam docet. 9. Att. 7. Hic ego velle habere Homeri illam Mineruam simulatam Mentoris. de Cl. 257. Mineruae signum ex ebore pulcherrimum Phidiae.

† ADIVNCT. Custos urbis, galeata, pro Dom. & 1. de Nat. Inuentrix quadrigarum, 3. de Nat. Inuita, 1. Offic. Pinguis, de Am. Princeps, & inuentrix belli, 2. de Nat.

MINIANVS. Jupiter. 9. Fam. 16. MINIATVVS. 16. Att. 11. Cerulas enim tuas miniatulas illas extimescebam.

MINIATVS, ruber. hinc. MINIATVVS. 15. At. 15. His literis scriptis me ad *σωπρωσις* dedi: quae quidem vereor, ne miniata cerula tua pluribus locis notanda sint.

† Syntaxis. Minerva princeps, & inuentrix belli.

MINIME, minimum, minime omnium. de Cl. 207. Sed mihi placebat Pomponius maxime, vel dicam minime displicebat. 1. de Fin. 3. Sic isti curiosi, quos offendit noster minime nobis iucundus labor. 1. Attic. 14. Te alia minime reprehendenda ratio ad honestum otium duxit. de Clar. 302. Minime vulgare genus dicendi. 1. de Orat. 112. Hoc ego praefente ineptus esse minime vellem. 3. Off. 39. Philosophi quidam minime mali illi quidem, sed non satis acuti. pro S. R. 112. Hoc minime videtur graue tuis, qui minime ipsi leues sunt. 6. V. 125. Vidi vos in hoc non minime, cum testes deceret, commoueri. 2. de Or. 322. Est id in totam orationem confundendum, nec minime in extremam.

MINIMUM. (plurimum. Or. 91. Hoc in genere neruorum est vel minimum, suauitatis autem vel plurimum. 14. At. 12. Nôsq; cum multa litera, tum non minimum idus quoq; Martiae consolerent. 1. de In. 25. Habere plurimum splendoris.) (habere minimum splendore. 1. Fa. 9. Non praemiis quae apud me minimum valent.

MINIMIFACERE. 2. de Fin. 42. Virtus voluptatè minimifacit.

MINIMVS, tantulus, tenuissimus. 3. Qu. Fr. 1. Omnia minima maxima ad Caesarem mitti sciebam. 1. de Or. 169. Aliquem in minimis tenuissimisque rebus labi. 2. Att. Ne minima quidem dubitatio, & c. 3. Offic. 102. Primum minima de malis. 4. Fam. 9. At erat tuae virtutis, in minimis tuas res ponere, de rep. vehementius laborare. 1. de Fin. 20. Ne illud quidem physici est, credere aliquid esse minimum. 1. Acad. 27. Nihil in rerum natura minimum, quod diuidi nequeat. 3. Offic. 3. Ex malis eligere minima oportet. de Fat. 22. Quum declinat atomus interuallo minimo, id appellat *ἐλάττωσις*. Epicurus. Ibid. 46. Cur atomi minimo declinant interuallo? maiore non? cur declinant vno minimo, non declinant duobus aut tribus? 1. de Legib. 55. Haec ne minimum quidem, vtrum adfit an absit, interest.

† Syntaxis. In hoc genere neruorum est vel minimum. Res minima & tenuissima. In minimis res suas ponere.

MINISTER, & MINISTRA, administrator, satelles, comes, famulus, seruus. 1. de Or. 253. Itaque illi disertissimi homines ministros habent in causis iuris peritos. Ibid. 198. Infimi homines mercedula adducti ministros se praebent in iudiciis, Oratores. pro Clu. 146. Legum ministri magistratus. 1. Fa. 9. Consules serui ac ministri seditionum. 2. 7. Minister consiliorum. 5. V. 21. Minister ac satelles cupiditatum. 1. de Ora. 75. Omnes artes ministræ ac comites Oratoris. pro Cael. 52. Huic tanto facinori tua domus popularis ministra esse non debuit. 1. Tufc. 75. Res familiaris ministra & famula corporis. 2. de Fin. 37. Tu virtutes voluptatum satellites & ministras esse voluisti. pro Cl. 43. Martiales quidam Larini appellantur ministri publici Martis, atque ei Deo consecrati. 1. Qu. Fr. 17. Praetor omnes ministros imperij sui, locis & ciuibus, & reipub. praestare videtur. Ibid. 10. Sit annulus tuus non minister alienae voluntatis, sed testis tuae. 2. Offic. 53. Vt Macedones non te regem suum, sed ministrum & praebitorem putent. de Vn. 42. Quibus utitur ministris Deus. 2. de Nat. 150. Manus multarum artium ministræ.

† ADIVNCT. Acerbissima, 1. ad Qu. Fr. Impurissimus, pro Dom. Publici, pro Cluent.

MINISTRATOR, minister. 2. de Orat. 305. Ministratores petis, non aduersarium. pro Flac. 53. Hic mihi Maandrius, quasi ministrator aderat, subiiciens, & c.

MINISTRATRIX, ministra. 1. de Or. 75. Vt omnes comites & ministratrices esse diceret. aliter, ministras.

MINISTRO, seruo. I. P. 67. Mésa exruicta multa carne subrancti, serui fordidati ministrant. I. P. 26. Cum ardentes faces furis Clodianis penè ipse Consul ministrabas. 1. de Fin. 23 & 69. Adsint etiam formosi pueri, qui ministrant. 1. de Nat. 113. Ministrare pocula alicui.

† ADVERB. Diligenter, 5. Tufc.

MINISTRATUR, inseruitur. 16. Fa. 14. Acastu retine, quo commodius tibi ministraretur. 5. V. 105. Cum in eis conuuijs symphonia caneret, maximisque poculis ministraretur. I. P. 67. Ipse solus bibiturus, quae eodem de solo ministrarentur.

† ADVERB. Commodius, 16. Fam.

† Syntaxis. Seruus, & minister. Minister & satelles. Minister &

comes. Minister & famulus. Administrare, ministrare alicui: & facies alicui. Maximè poculis ministratur.

MINITANS, 5. Tusc. 42. Minitanti Philippo. 7. V. 159. Verri nimis atrociter minitanti.

MINITOR, 1. Tusc. 102. Istis quæso ista horribilia minitare purpatis tuis. 2. C. 1. Vbi ferrum flammamq; minitari. 7. V. 159. Is Verri nimis atrociter minitabatur. 3. de Orat. 2. 16. & 6. A. 10. Minitari mortem alicui. 2. Attic. 19. P. mihi minitatur. 1. A. 37. Qui huic vrbi ferro ignique minitatur. 13. P. 47. Qui patriæ igni ferroque minitatur. pro Cec. 27. Cum Ebutius Cecinna malum minitaretur. 1. Tusc. 102. Cum ei Lyfimachus rex eucem minitaretur.

† **ADVERB**. Atrociter, 7. Ver.

MINOR, minor, minus iacto, terreo, clamore & minus aliquem inseor, verbis terreo, terrorem infero alicui, denunciatore periculi terreo, periculum capitis alicui ostento, vim denuncio, periculum iudicij cupiam intendo, periculum vel iudicium alicui denuncio, belli & vastitatis metum infero, terrorem inuicio, terrorem iacto & oppono, metum cadis iniicio. (benè promitto. 6. V. 149. Nisi vehementius homini minus essem, tabularum potestas mihi facta non esset. 5. Fa. 2. Me appellabat, mihi minabatur. 5. de Fin. 3. 1. Si quando pueris ludentes minamur, precipituros alicunde. pro Plan. 9. 5. Cum mea domus ardore suo deflagrationem vbi minaretur. 2. de Diu. 38. Quæ autem inconstantia deorum est, vt primis minentur extis, bene promittant secundis. 4. V. 73. Grauius minari cupiam. 13. A. 2. 1. Hostis tererrimus omnibus bonis cruces ac tormenta minatur.

† **ADVERB**. Acerrimè, vehementius homini. 6. Verr. Crudeliter. 9. Famil. Grauius, vehementer. 4. Ver. Medio crater. 7. Ver. Quotidiè magis, magisque. 1. Philip.

† **Syntaxis**. Minari ferrum & ignem, & ferro igneque, malum, crucem, tormenta.

MINOR, comp. Top. 23. Quod in re minore valet, valeat in maiore. 2. de L. 5. 1. Eaq; pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam hæredibus omnib. exacta. 9. Fa. 2. 1. Papyrij fuerunt patrocini minorum gentium. 1. Att. 9. Cæcilium propinqui minore centesimis nummum mouere non possunt.

MINOTA VRVS, 12. Fa. 2. 5. Cum magna offensione Minotauri. id est, Caluisy & Tauri.

MINTVRNÆ, locus, 5. At. 1. & 2. contra Rul. 36.

MINTVRNENSIS, 5. At. 20. post Red. ad Qu. 20. & in Pif. 43.

* **MINVENDVS**, 1. de Fin. 5. 1. Quæ tanta ex improbis factis ad minuendas vitæ molestias accessio fieri potest?

* **MINIO, vide**, M V N I O, substant.

MINVO, diminuo. det rabo, derogo, delibo, exhaurio, extenuo, leno, eleuo, debilito, remitto, decessionem de summa facio, 3. Fa. 8. Vt sumtus egentissimarum ciuitatum minuerem sine vlla imminutione dignitatis tuæ. de Fat. 3. Nec ea quæ nunc tracto minuunt, sed augment potius illam facultatem. 2. de In. 5. 2. Quæstio est, maiestatem minuerit. ad Oct. Minuere vectigalia. pro Fla. 2. 8. Minuis, inquit, gloriam Pompeij, imò tu auges molestiam. 1. de Fi. 5. 1. Quas cupiditates nulla præda vnquam improbè parta minuit, sed auget potius atque inflammat.

† **ADVERB**. Sensim consuetudinem, 2. Offic.

MINVOR, pro Mur 42. Nonnullorum amicorum studia minui solere in eos qui prouincias contemunt. 4. C. 13. Ne quid de summa dignitate reip. minueretur. pro Do. 36. Vt ne quid aut de dignitate generum, aut de sacrorum religione minuat. 1. con. Rul. 14. Minuetur huius pecuniæ inuidia. 1. At. 10. Si putares meam molestiam minui posse.

† **Syntaxis**. Minuere dignitatem & aliquid de dignitate.

MINVRITIO, vide, M V N I O, substant.

MINVS, adverb. pro eo quod non est. vel parum, 1. de Or. 109. Non intelligo, quamobrem, nò si minus illa subtili definitione, at hac vulgari opinione ars esse videatur. 7. V. 67. Maximè si minus necari, ac custodiri oportebat. 1. de Diu. 24. At nonnunquam ea quæ prædicta sunt, minus eueniunt. 3. Fa. 1. Cilix libertus tuus antea mihi minus fuit notus. 7. 1. Vt aliquid ad te scriberem huiusmodi, quo minus te prætermisisset ludos pœniteret. ibidem. Quod si affectus sum, gaudeo: sin minus, hoc me tamen consolabor, quod, & c. pro Arch. 33. Cupere debemus, quo minus manuum nostrarum tela peruenierint, eodem gloriam famamque penetrare. 3. de Nat. 3. Itaque cogito ea, quæ minus intellexi, requirere.

MINVS, (plus. 5. Att. 13. Præstitimus enim patriæ non minus certè, quam debuimus: plus profectò, quam est animo cuiusquam aut consilio hominis postulatum. pro Q. R. 28. Is locabat se minus H. S. CCC. 4. V. 140. & 3. 153. Minus XXX. dieb. totam tricensij præturam rescidisset. 5. 114. Minus tribus medimnis in iugerum nemo dedit. 1. de Di. 68. Madefactum iri minus XXX. diebus Græciam sanguine. pro Cæc. 28. Cum si vno minus damnarent, condemnari reus non posset. ibidem. Dixit minus abesse LIII. 2. de N. 54. Quatuor & viginti mensib. sex (vt opinor) diebus minus. 8. At. 9. Multò minus mouent minæ. ibidem. Minus

multa dederunt illi Reip. pignora. 2. de Orat. 37. Non si qui, & c. eo minus & c. 2. Att. 4. Id propè dimidio minoris confabore illo didisc. 14. Attic. 1. Ille gaudens affirmat, minus diebus XX. tantulum Gallicum.

MINVSVLVS, Ibid. 12. Minusculam villam vtique Quinoo traditurus sum. 3. Qu. Fr. 1. Rescripti epistolæ maxime: nunc audi de minuscula.

MINVTATIM, gradatim. perexiguè, 4. Aca. 49. Cum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. Ibid. 92. Minutatim nibus proprij euadunt. 16. Attic. 1. Xenocratem ex commat. γλωσσας præbere minutatimque.

MINVTE, exiliter, angustè, ieiunè, tenuiter, subtiliter. Or. 123. Grandia minutè dicere. 4. Aca. 42. & 4. de Fin. 7. Hæc autem vniuersa

† **Syntaxis**. Mensibus quatuor, tribus diebus minus. Minus multa damna. Minutatim & gradatim.

MINVTIA, via, 9. Attic. 4.

MINVTIA, porticus, 2. Ant. 8. 4.

MINVTVS, angustus, paruus. (grandis. Part. 57. Nihil nimis emulcandum, minutum est enim omnis diligentia: hic autem locus grandia requirit. 2. de Ora. 159. Genus iermonis exile, aridum, concisum, minutum, & fractum. de Clar. 286. Ora. 40. Conciliis numeris minutis Thrasymachus. Ibid. 39. Minutos numeros sequi. 1. de Diu. 39. Chrysippus multa & minuta somnia collegit, sed exemplis grandioribus decuit vti. 4. Acad. 120. Minutorum opusculorum fabricator. de Clar. 256. Orator præstat minutis imperatoribus. 1. de Diu. 62. Qui vt rationem non redderet, tamen hos minutos philosophos vinceret. 1. de Fin. 61. Ecce autem alij minuti & angusti, aut omnia semper desperantes, aut inuolui, inuidi, difficiles. 3. de Or. 119. Minuta & angusta concertationes. 3. de Or. 167. & Ora. 94. Vt cum grandem orationem pro magna, minutum animum pro paruo dicimus. Parad. 1. Cato minutis interrogatiunculis, quasi puctis, quod proposuit, efficit.

† **Syntaxis**. Minuta diligentia, animus, oratio, numerus, somnium, imperator, philosophus. Homo minutus & angustus. Interrogatiuncula minuta.

MIRABILIS, admirabilis, mirificus, mirandus. Parad. 5. Nec hoc est tam re, quam dictu inopinatum atque admirabile. pro Lig. 11. Hæc non modò mirabilia sunt, sed prodigijs similia. 3. de Ora. 195. Mirabile est, cum plurimum in faciendo interit inter doctum & rudem, quam non multum differat in iudicando. 2. de Diu. 43. Mirabile est, quomodo, & c. Ibid. 66. Atque hæc ostentorum genera mirabile nihil habent. Orat. 39. Quò magis sunt Herodorus Thucydidesque mirabiles, qui, & c. Topic. 67. Mirabilis copia dicendi. 2. de Orat. 19. 1. Ac ne fortè hoc magnum & mirabile videatur, & c. 2. de Diu. 49.

MIRABILITAS, admiratio, 2. Offic. 38. Ergo & hæc animi despicentia mirabilitatem magnam fecit. alius, admirabilitatem.

MIRABILITER, admirabiliter, mirandum in modum, mirè, mirificè, quod mirandum sit, 4. Fa. 13. Omnes mirabiliter de te loquuntur & sentiunt. 2. At. 25. Mirabiliter enim morosus est. 1. de Orat. 94. Qui mirabilius & magnificentius augere posset atque ornare quæ vellet. 1. de Diu. 123. Quæ mirabiliter à Socrate diuinata sunt.

† **Syntaxis**. Re & dictu inopinatum, & mirabile. Mirabile, & prodigijs simile. Mirabile est quomodo viuas. Ostentum hoc mirabile mihi habet. Mirabiliter laudatus, morosus. Mirabiliter & magnificè ornare dictum.

MIRACVLVM, prodigium, portentum, 1. de Nat. 18. Portenta & miracula non differentium philosophorum, sed, & c.

MIRANDVS, mirabilis, admirabilis, habens aliquid admirationis, 7. V. 67. Opus ingens, in mirandam altitudinem depressum. 3. Fa. 10. Quæ minimè mihi miranda acciderunt. 9. Att. 6. Mirandum enim in modum Cn. noster Syllani regni similitudinem concipiuit. 3. de Nat. 62. In enodandis nominibus quod mirandum sit laboratis, alijs, miserandum.

MIRATIO, admiratio, 2. de Diuin. 49. Causarum ignorantia in re noua mirationem facit.

MIRÈ, mirabiliter, 16. At. 11. Puero municipia mirè fauent.

MIRIFICÈ, mirè, mirabiliter, 1. de Nat. 58. Te ab eo mirificè diligi intelligebam. 1. de L. 54. Hi de omnibus rebus mirificè congruunt. 4. Acad. 5. Mirificè delectari aliqua re. 2. At. 19. Tanquam doleo, ac mirificè quidem. 5. 17. Nam omnes mirificè *αυφθίζον* gloriæ mex. 3. 11. 12. 12.

MIRIFICVS, mirus, mirabilis, 2. de Diu. 46. Sed te mirificam in latebram coniecisti. 11. Atti. 11. Cato conuicium Pisoni mirificum fecit. Ibid. 13. Spectator pugnarum mirificam. 3. Fa. 11. Mirificamque cæpi voluptatem. 14. At. 12. Agere mirificas gratias alicui. 5. 17. Lepta noster mirificus. 14. Fa. 3.

† **Syntaxis**. Portenta, & miracula. Hoc mirandum illi accidit. In legendo quod mirandum sit laboras. Facere conuicium mirificè alicui. Mirifica voluptas, Cæsar. (ergo clarissimus Cæsar.)

MIRMILLO, gladiator, 5. P. 10. Etiãne ab hoc mirmillone Asiatico

Asiatico

grauitas. 1. C. 27. Quartum genus sanè variū & mixtum & turbulenterum. 5. Tusc. 41. Si ea mixta ex dissimilibus erunt.

MNEMONICÆ, *præcepta de memoria*. 3. ad Her. 30. & 40.

MNEMONYNE, 5. de Natu. 54. Secundæ Musæ, Ioue tertio & Mnemoyne procreata noem.

MOBILIS, *volaticus, volubilis, argutus, quod modo huc, modo illuc transferunt*. 2. 142. Natura oculos fecit lubricos & mobiles. 1. bid. 30. Mundi feruor ille purior, perlucidior, mobiliorque. 1. bid. Arctor mobilissimus.

MOBILITAS, *motus inconstans, caducus* pro Dom. 146. Caduea semper & mobilia hæc esse duxi. 5. Fam. 1. Te tamen mobili in me meoque animo esse non sperabam. 1. bid. 2. Nec in te animo fui mobili, sed ita stabili, vt, &c.

MOBILITAS, *motus inconstans*. 2. de Nat. 42. Sidera animalia sensu acerrimo & mobilitate celerrima esse. 1. de Ora. 127. Lingua mobilitas, celeritas verborū. 7. Phil. 9. Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius?

MOBILITER, 2. de Nat. 24. Cum cor animantis euulsū, ita mobiliter palpitarat. 2. de Diu. 129. Animus mobiliter agitur.

MOBILITER, *mobilis oculus, animus, Animus mobiliter agitur. Cor palpiter mobiliter. Inconstantia, mobilitas, leuitas. Caducus & mobile.*

MODERANDVS, 1. de Or. 18. Actio vocis conformatione moderanda est. 1. Off. 141. Quæ pertinent ad liberale speciem & dignitatem, moderanda sunt. 5. V. 102. Sentio, iudices, moderandam mihi esse iam orationi meæ, fugiendamque vestram faciendam. 1. de Nat. 1. Quæstio ad moderandam religionem necessaria. 1. de Orat. 226. Cui populus ipse moderandi & regendi sui potestatem tradidit. 2. 72. Iudex est omni ratione ad tempus, ad causam oratione moderandus.

MODERANS, Magnopere, 12. Attic.

MODERANS, Ora. 59. Truncio magis toto se ipse moderans. 3. de Nat. 94. Deus celum versans, terram tuens, maria moderans.

MODERATE, *modeste, modice*. 1. cont. Rull. 18. Qui copiam ferunt moderatè ferre non possunt. 2. de Or. 46. Si amisit, moderatius tulit. 6. Fa. 1. Omnia humana placatè & moderatè feramus. pro Syl. 10. Autoritas, &c. qua moderatè ego vtar, &c. Or. 176. Hoc genus Ilocrates moderatius temperauit. 1. Off. 18. Iis quibus cum congregamur, vti moderatè & scienter. 1. de Fin. 2. Qui moderatius id volunt fieri, difficilem quandam temperantiam postulant.

MODERATIO, *temperantia, temperatio, mediocritas, modus*. 2. de Nat. 92. Cõflagrare terras necesse sit à tantis ardoribus, moderatione & temperatione sublata. 3. 85. Munda diuina in homines moderatio. 2. de Diu. 95. Hoc temperatio lunæ cœliq; moderatio efficit. pro Cæl. 42. Dummodò illa in hoc genere præscriptio moderatior teneatur, paruat iuuentus pudicitie suæ, &c. 3. Offic. 96. Altera in confirmatione & moderatione continentie & temperantie cernitur. 2. de Or. 35. Languentis populi incitatio, & effrenati moderatio. pro Sect. 71. Quæ etiam collegæ eius moderatio de me. 2. de Or. 238. Adhibenda est etiam in iocando moderatio. pro Fl. 31. Tempestatum moderatio atque conuersio. Orat. 60. Tū oculorum est quædam magna moderatio. 2. cont. Rull. 2. Quare adhibebitur à me certa ratio moderatiõque dicendi. 1. de Or. 254. Histrio adstrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum pro Dom. 147. Etenim ad nostrum vsum propemodum iam est definita moderatio rei familiaris. 2. de Orat. 142. Bonitas & moderatio. 1. Offic. 98. Ordo & constantia & moderatio dictorum omnium atque factorum. 1. bid. 17. Ordo autem & constantia & moderatio, &c. de Sen. 1. Noui enim moderationem & grauitatem animi tui. 11. Att. 24. Moderatione paulò minus temperatus. 1. Offic. 96. Vt in eo moderatio & temperantia appareat cū specie quadam liberali. 2. A. 10. Si meam in dicendo moderationem, modestiamque cognoscitis.

MODICUS, Certa numerorum, 1. de Orat. Diuina, 3. de Nat. Facilis, ep. ad Br. Magna, 3. de Or. Magna oculorum, Or. ad Br. Singularis, summa, 9. Fam.

MODICUS, *Moderatè ferre. Placatè & moderatè ferre. Moderatè temperare. Quibus cum congregamur, iis vti moderatè, & scienter. Moderatio ac temperatio. Præscriptionem & moderationem tenere. Continuitas & temperantia moderatio. Locorum moderatio, tempestatum. Certa ratio, & moderatio. Numerorum moderatio. Ad vsum nostrum definita moderatio rei familiaris. Ordo, constantia, moderatio in omnibus rebus. Temperantia & moderatio. Moderatione temperatus. Moderatio, modestiaq; in dicendo.*

MODERATOR, & **MODERATRIX**, *rector, gubernator*. 2. de Nat. 90. Rector & moderator, & tanquam architectus tanti operis. Or. 70. Moderator ille & quasi temperator huius varietatis. Par. 10. Disceptator: id est, rei sententiæque moderator. Or. 123. Eloquentis sit personarum temporūque moderator. 1. Tusc. 68. Sol moderator & dux temporum. de Som. 10. Sol dux, & princeps, & moderator luminum reliquorum. 2. de Leg. 15. Dominos esse omnium rerum & moderatores deos. 2. Fa. 6. Veterum moderator quidam, & quasi gubernator. 1. 9. Tu eris

omnium moderator consiliorum meorum. 3. de N. 92. Diuina prouidentia fœdrix & moderatrix materiarum. pro Flac. 57. Curia moderatrix officij. 5. Tusc. 42. Temperantia est moderatrix omnium commotionum. 5. A. 50. Cæsar temp. sibi iudicem constituit, & moderatricem omnium factorum. Or. 24. Semper Oratorum eloquentiæ moderatrix fuit auditorum prudentia. 8. At. 11. Huic moderatori reip. ciuium vita propofita est.

MODERATUS, *temperatus, aquabilis, constans*. 2. de Or. 156. Ego ista studia non improbo, moderata modo sint. 2. A. 40. Id magno argumento sit, me in vtroque fuisse moderatum. pro Mur. 60. Doctrina non moderata, nec mitis, sed paulò asperior ac durior, quam, &c. 1. de Diu. 61. Qui moderatio cultu atque victu quieti se tradiderit. pro Mur. 63. Nostrum illi moderati & temperari homines, &c. 1. bid. Virtutes omnes mediocritate quadam esse moderatas. Part. 3. Vita, quæ omni gestu moderatiõ omnium versu aptior esse debet. pro Mur. 133. Conuiuium moderatum atque honestum. de Cl. 8. Otrium moderatum & honestum. Or. 59. Excursio moderata, cæque rara. 12. Fa. 27. Temperati moderatè mores. pro Cor. 9. & 1. Ac. 33. Vir castus, moderatus, sanctus. 3. de Or. 97. Vnguentum moderatum. 3. A. 28. Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum. 2. 34. Quis enim cantus moderatè orationis pronuntiatione dulcior inueniri potest? 1. Qu. Fr. 1. 18. Vir natura ipsa moderatus. 4. Tusc. 41. Vtrum moderatas perturbationes approbent, an moderatam iniustitiam, moderatam ignauiam, moderatam intemperantiam.

MODERATE, Vehementer, 2. Offic.

MODEROR, *modum adhibeo, tempero, guberno, certa ratione guberno, metior, moderationem adhibeo*. 2. de Inu. 154. Moderari nauim ex scapha. Par. 1. Regere, gubernare, moderari. pro Cor. 61. Sententiam aliquam tanquam nauigium aliquod ex recip. tempestate moderari. pro Fl. 12. Noster testis se ipse sustentat omnia verba moderatur. pro Syl. 78. Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusque. de Ar. 7. Atq; hoc si moderetur & cogitetur, si contentus sit, &c. 5. Tusc. 104. Tibicines, iūque qui fidibus videntur, suo, non multitudinis arbitrio, cantus numerosq; moderantur. 2. de Or. 247. Tempus igitur dicendi prudentia & grauitate moderabimur. 2. Fam. 7. Te hortor, vt omnia gubernes ac modererè prudentia tua. 5. Tusc. 71. Causæ quibus ratio moderatur. 2. de Fi. 81. Moderari consilia sua officio. 8. Fam. 5. Nam si hoc more moderari possemus, vt, &c. 1. de Ora. 111. Quamquam moderabor ipse, ne, &c. 1. Qu. Fr. 1. 31. Moderari verò animo & orationi, cum sis iratus, non mediocri ingenij est. 14. A. 17. Sententiam suam non semper vtilitate reip. sed cū spe, tum metu moderari. pro Cæl. 7. Tecum agam lenius, quod pudor tuus moderatur orationi meæ. pro Fl. 87. Lurco moderatus est in testimonio dicendo religioni suæ. Orat. 51. Causæ, quibus totis moderatur oratio. 5. At. 20. Quinto rogam puram iubebo dari, cui Deiotarus moderatur. de Or. Oratio sine vinculis sibi ipsa moderatur. Par. 15. Auditorum aures moderantur Oratori prudenti. 5. V. 227. Venti & tempestates res rusticas moderantur. 4. Ac. 119. Mens quæ omnia moderetur, moueat, regat. 2. de D. 91. Cum ortus nascentium luna moderetur.

MODICE, Diligentius, 5. Attic.

MODICE, *Rector, moderator, & architectus. Moderator ac temperator. Temporum moderator & dux. Princeps, ac moderator. Dominus & moderator Deus. Moderator & gubernator. Fœdrix & moderatrix prouidentia. Commotionum temperantia moderatrix. Index & moderatrix. Moderatus in sermone. Moderatus ac mitis. Temperatus & moderatus homo, mores. Regere, gubernare, & moderari. Prudentia moderari. Officio consilia moderari. Tua grauitas orationi meæ moderatur. Mens omnia moderatur, mouet, regit. Auditorum aures moderantur Oratori.*

MODESTE, *moderatè*. in Sal. 19. At in Prætura modestè se gessit & abstinenter. 3. de Leg. 5. Modestè parère. 2. cont. Rull. 18. In ea vestri isti satellites modestè insolentiam suam continebunt.

MODESTIA, *modus, moderatio, pudor, frugalitas*. 1. Offic. 15. Omnium quæ sunt, quæque dicuntur, ordo & motus, in quo inest modestia & temperantia. 3. ad Her. 3. Modestia est, in animo continens moderatio cupiditatum. 1. Offic. 142. Modestia quo in verbo modus inest. 2. de Inu. 164. Modestia est, per quam pudor honestus clarum & stabilem comparat autoritatem. 7. Attic. 5. Tyronem propter humanitatem & modestiam malo saluum, quam propter vsum meum. 11. Fam. 27. Vitæ modestia non parum valet contra falsos rumores. I. P. 9. Seueritas censoria magistra pudoris & modestiæ. 1. de D. 66. Virginalis modestia. 1. Offic. 46. Qui virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, iustitia. 1. bid. 142. Modestia sic definitur à Stoicis, vt sit scientia earum rerum quæ agentur aut dicuntur, loco suo collocandarum. 1. bid. Modestia est scientia opportunitatis, idoneorum ad agendum temporum. 2. 49. Si inest in oratione mixta modestiæ grauitas, nil admirabilius fieri potest. 2. A. 10. Si meam in dicendo moderationem modestiamque cognoscitis.

MODICUS, Singularis, 1. Fam. Summa, 5. Attic. Virginalis, 1. de Diu.

MODESTVS, commedus, sui cognoscens. (*immodestus*. 5. Fa. 6. Homo frugi & modestus. 13. At. 29. Modestus & frugi vir. *ibid.* 10. Nam & modestum hominem cognosces & prudentem. 10. 6. Pulsus est modestior rex, & probior, & integrior. pro Mur. 53. Adolefcentia modestissima. pro Plan. 27. Adolefcentis modestissimi pudor. 2. con. Rul. 83. Plebs optima & modestissimi mores. * Acad. Academicos prae illis stois modestos cautiosq; homines visum iri Epicuro.

Syntaxis. Modestè & abstinenter. Modestia & temperantia. Modestia est moderatio (*ecce genus*). Pudor & modestia. In dicendo moderatio & modestia. Frugi & modestus homo. & contrà.

MODICE, moderatè, mediocriter. 2. At. 19. Minax, quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt. pro Syll. 80. Quanquam à me de ea timidè modicèque dicitur. 1. de Or. 132. Modicè & scienter uti aliqua re. 1. A. 7. Modicè ferre aliquod malum. Part. 74. Genere breuiter modicèque laudato. 4. Fa. 4. Sed quoniam is fortasse arbitraretur, me hanc remp. non putare, si perpetuò facerem, modicè hoc faciam, aut etiam intra modum.

MODICVS, paucus, parvus. Para. 6. Pecunia mea est ad vulgi opinionem mediocris, ad meam modica, ad tuam nulla.

Mediocris, moderatus. 2. de Orat. 137. Argumenta si ex reis numeres, innumerabilia sunt; si ex rebus, valdè modica. *ibid.* 146. Generum quæstiones modicæ & pauca sunt. 3. de L. 40. Quæ in paribus aguntur, modica sunt. *id est, modesta atque sedata.* 1. de Diu. 115. Si modè temperatis ecis modicisque potationibus est affectus. 4. At. 5. Sed tamen modici fuimus in apothefi. 5. de Finib. 31. Hæc ipsa nimia in quibusdam futura non fuerunt, nisi quædam essent modica natura. de Sen. 36. Utendū est exercitationibus modicis. Ora. 69. Genus dicendi subtile, modicum, vehemens. *ibid.* 86. Actio modica iactatione corporis. *Ibidem.* Modica interualla.

† **ADVERB.** Valdè, 2. de Orat.

MODIFICATVS, à propria natura, ad aliquem modum (*ἁρμόσιον* vocant Græci) *trādūctus* & *immutatus*. Par. 17. Verba ab Oratore modificata & inflexa quodammodò. 3. de Orat. 184. Verba illa modificata esse debent. 2. de Diu. 57. Gallos in omnes corpus diuiso & modificato cibo (*id est, concocto*) cantus edere, quiete satiatis. *Legitur etiam, mitificato cibo.*

Syntaxis. Timidè modicèque dicere, breuiter, modicèque. Modicè & scienter uti aliqua. Modicè, aut etiam intra modum. Modificata verba, & inflexa, Diuisus & modificatus cibus in omni corpore.

MODIVS, sexta pars medimni. 5. V. 110. & 1. 30. Pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegit. 5. 78. Coguntur Æschirio dare tritici modios M M M D C. *id est, medimna D C.* ut *suprà dixerat.* *Ibid.* 76. & 2. Offic. 58. Marcus Scius in caritate annonæ asse modium populo dedit. de Am. 69. Verum est id quod dicitur, multos modios falis simul edendos esse, vt amicitia munus expletum sit.

MODIO, paulò antè, memoria nostra. 2. Offic. 75. Modò enim hoc malum in hæc remp. inuasit. 6. V. 6. Nuper, quid dico nuper? imò verò modò & planè paulò antè. Orat. 39. Quorum satis arguta multa, sed vt modò primùmque nascentia, minuta nimisque depicta. 4. Fa. 5. Modò vno tẽpore viri clarissimi interierunt. de Clar. 69. & 2. Off. 77. Modò planè annis CXL. ante me cõsulem. **Tamen saltem.** 12. At. 43. Contudi animum, & fortasse vici, si modò permansero. 4. Aca. 86. Denique videantur sanè, ne affirmentur modò. pro Flac. 64. Quanquam quis ignorat, qui modò vnquam mediocriter hæc scire curauit. 2. de Or. 146. Hæc omnibus, qui ea mediocriter modò considerant, pertractata esse possunt. 10. Fam. 15. Si vos mediocris modò fortuna reip. adiuuerit. 15. Si Pompeius paulum modò sibi placere ostenderit. 6. 12. Quæ secundis rebus delectationem modò habere videbantur, nunc verò etiam salutem. 9. 2. Studia nostra, à quibus antea delectatione modò & solatium, nunc verò etiam salutem deesse non arbitramur. Or. 28. Hi vnum modò quale sit suspicantur. 3. de Or. 194. Si in his paulum modò offensum est. 2. 157. In hac arte, si modò est hæc ars. 1. de D. 86. Nemo vnquam aliter Philosophus sensit, in quo modò esset autoritas. de Cla. 267. Lentulus satis erat fortis Orator, si modò Orator. 6. Fam. 19. Si modò tecti satis est. Brut. 17. Cicero seruitutem, honorificam modò, non aspernatur. Anteq. 19. Isti modò videant, qua ratione, &c. 1. V. 46. Vide modò etiam, atque considera. 8. Fa. 2. Vide modò, inquis, &c. 10. 8. Vt vel omnem impetum belli in me conuertere non recusẽm, si modò meo casu patriæ periculum morari possim. 16. 12. A tergo videtur, si infaniet, posse opprimi, modò vt vrb. salua. 7. 1. Modò vt tibi constiterit fructus otij tui. Or. 28. Putant enim qui inculte dicat, modò id eleganter faciat, cum solum Atticè dicere, *id est, si modò.*

Nunc hinc aliquando. 13. At. 25. O Academiam volaticammodò huc, modò illuc. 2. 15. Modò hoc, modò illud audire. 2. de D. 62. Carneades modò ait hoc, modò illud. *Ibid.* 93. Modò hoc modo illo modo affici. 1. de N. 31. Modò vnum, tum aut plures. *Ibid.* 35. Modò mundum, tum mentem putat, &c. 2. A. 65. Modò egens, repetentè diues. pro Font. 2. Prouincia Gallia constat ex

iis generibus hominum, qui partim nostra memoria bella cum Rom. acerba gesserunt; partim modò ab nostris imperatoribus Senatus agris multati sunt; partim, &c.

¶ **Solummodò.** 6. Fam. 12. Modò, pro tantummodò.

¶ **Syntaxis.** Modò, & planè paulò antè. Modò vno tempore illi interierunt. Modò ante me conf. *exl. annis.* Modò primùm, nascentia. Modò hoc modo, modò illo modo afficies. Modò egens, repetentè diues. Modò, quater dictum.

MODVLATE, concinne, numerosè, composurè. 2. de Nat. 22. Tibia modulatè canentes, & fiducialiter numerosè sonantes.

MODVLOR, melior, moderor. 3. de Or. 183. Aues hominum vocem natura modulantur ipsa. Orat. 58. Ipsa natura quasi modulatur hominum orationem.

MODVLVS, id est, parvus modus. de Nat.

MODVS, mensura. 1. Offic. 135. Vt incipiendi ratio fuerit, ita sit definendi modus. *Ibid.* 141. Modus autem est optimus, decus ipsum tenere. *Ibid.* 106. Diligenter tenendus est modus voluptatis fruendæ. 2. de N. 50. Solis accessus & recessus, frigoris & caloris modum temperant. Orat. 60. Oculorum & hilaritatis & vicilim tristitiæ modum res ipsæ, de quibus agitur, temperant. Orat. 73. In omnibus rebus videndum est, quatenus: cui enim suus cuique modus est, tamen magis offendit nimium, quam parum. pro S. R. 99. Nullus modus est hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit. pro Cluent. 96. Iudicium, in quo modus non est habitus, non mos, consecrudoque seruata. pro Mur. 72. Hoc ab eo more & modo factum est. 1. Offic. 104. Ludendi est modus quidam retinendus, vt ne nimis omnia profundamus. 2. Q. Fr. 5. *quæ dicitur* quam tu soles dicere, bono modo desidero. 13. At. 23. De die tantum videto: & id ipsum bono modo tantum, quantum videbitur. 1. Offic. 15. Omnium quæ sunt, quæque dicuntur, ordo & modus. 2. de Orat. 358. Pictoris cuiusdam summi ratione & modo, formarum varietate locos distinguens. 4. Acad. 137. Hæc tibi tam lutem defendenda, quam mœnia, mihi autem bono modo. 4. Fa. 4. Modicè faciam, aut etiam intra modum. *Ibid.* 7. Sed habet ista res medium quendam modum. *Ibid.* Sed est earum non facieras, sed modus. 2. de Finib. 27. Ergo & auarus erit, sed finitè; & adulter, sed habebit modum. 2. Tuscul. 45. Nec magnitudinis, nec diuturnitatis modum terminat. 1. 4. Terminare modum artis utilitate. 1. de Fin. 3. Statuere modum alienæ industriæ. 3. ad Her. 5. Statuere modum vnique rei. pro Syl. 48. Statuere modum inimicitiarum. pro Pomp. 26. Statuere modum imperio. 1. de Finib. 2. Constituire modum rebus infinitis. pro Syll. 46. Nisi tibi aliquem vitæ modum constitueris, coges me, &c. pro Mar. 26. Definire modum alicui rei. 5. Tuscul. 80. Apponere & adhibere modum. 1. de Inu. 41. Modus est, in quo, quemadmodum, & quo animo factum sit, tractitur. 2. Tuscul. 10. Est igitur ad hunc modum sermo institutus. 1. de Inu. 83. Atque ea quidem argumenta ad hunc modum tentari oportebit. *Ibid.* 45. In qua vtrum concesseris, reprehenditur ad hunc modum. *Ibid.* 8. Sine certarum personarum interpositione ad hunc modum; vt si quis, &c. *Ibid.* 46. Quod sine vilo teste firmatur hoc modo, nemo est, &c. 2. de D. 120. Sic sic est, siue illo modo. pro Quin. 28. Modò & ratione omnia facere, & rectè & ordine aliquid fieri. Para. 6. Non æstimatione census, sed victu atque cultu terminatur diuitiarum modus. ad Brut. 15. Est scilicet vtriusque rei modus, sicut reliquarum. 1. Off. 14. His enim rebus quæ tractantur, in vita, modum quendam adhibentes & ordinem, honestatem & decus conseruabimus. *Ibid.* 119. In omnibus quæ aguntur, ex eo modo quem quisque nactus est, quid deceat, exquirimus. 10. A. 11. Certi fines Macedonia, certa conditio, certissimo modo erat etiam illius exercitus. de Sen. 86. Nam habet natura vt aliarum rerum omnium, sic viuendi modum. Par. 3. Etiam in minimis rebus, siquidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus. *Ibid.* 6. Ex eo quantum cuique sat est, metiuntur homines diuitiarum modum. *ibidem.* Quantum cuique sat est, ad id accommodatur diuitiarum modus. 2. de L. 66. Demetrius se pulchris nouis finiuit modum. 1. Off. 140. Cauendum est, etiam si ædifices, ne extra modum sumptu & magnificentia prodes. 3. de Or. 38. Vox quasi extra modum absona. 1. de D. 100. Cum Marcus Albanus præter modum creuisset. 5. V. 46. Tamen antiquum modum sationis nulla ex parte exequi potuit. pro Fl. 80. Voluisti magnum agri modum censere. 13. Att. 33. De modo agri. pro Cluent. 191. Quibus siue fecit non mulieris modus, sed amicorum autoritas. * Incert. Vt ita diceret, quo modo se quilibet posse consideret. *ibid.* Si omni modo vitam impetare cupiunt.

¶ **Mensura item in musicis.** 1. de Orat. 187. Vt in musicis numeris & voces, & modi. 2. de D. 9. Sardus varietates vocum aut modus noscere non potest. 2. de L. 38. Antiquus vocum modus, & tunc canendi soni. *ibid.* Oculos ceruicæque pariter cum modum flexionibus traquent. 1. de Or. 254. Roisius dicebat se quo plures sibus ætatis accederet, eò tardioris tibicinis modos & carnis

remissiores esse facturum. de Som. 12. Illi octo cursus, in quibus eadem vis est duorum modorum, septem efficiunt distinctos interuallis sonos. Orat. 198. Non sunt in oratione tanquam tibicini percussorum modi, sed vniuersa comprehensio. ibidem 199. In eis singulis pedibus modus inest, aut scilicet duplex, aut triplex, aut par. 1. de Or. 151. Non poetico, sed quodam oratorio numero & modo. 3. 182. Poeta quos necessitas cogit, & ipsi numeri, & modi, de suis consil. Tarditate modorum & grauitate cantus illorum furentem petulantiam refedisse.

¶ *Verfus.* 3. Tuf. 45. Carme & rebus, & verbis, & modis lugubre. 1. 106. Pressi & flebilis modi.

¶ *Finis.* 4. V. 118. Nos modum aliquem & finem orationi notare faciamus. Ibid. 144. Quid verò modum statuarum haberi faciat placet, atqui habetur necesse est. 1. de L. 53. Facere mollum placet, atqui habetur necesse est. 1. de L. 53. Facere mollum controuersiarum, 3. de N. 90. Quinam inter necionum hominum modus paratur, pro Pomp. 3. Itaque mihi non tam copia, quam modus in dicendo quarendus est. 5. Fa. 16. & 13. 2. Facere modum lugendi. 10. 3. Quare faciam modum.

¶ *Conditio.* 5. de Finib. 36. Iam verò animus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse. 2. de D. 34. Num etiam si fuerit cuiusdam modi fuerit, in ecore lucrum ostenditur. 6. V. 7. sum cuiusdam modi fuerit, in ecore lucrum ostenditur. 6. V. 7.

Homines cuiusque modi. pro Fla. 40. Cum tabulae ipsae cuiusque modi sunt, proferuntur. Qu. de Pet. 42. In tot hominum cuiusque modi vitis. 2. de Inu. 134. Lex cuiusque modi fit. pro S. R. 95. Vereor cuiusque modi es Rofci, ne, &c. 4. V. 31. Eiusdem modi totum ius pratorum. 4. Acad. 100. Quia possit eiusdem modi existere falsum aliquod, cuiusmodi hoc verum. 2. de Fin. 100. An eiusdem modi. 1. Ac. 26. Vniuismodi & simplex. 3. de Fi. 19. Istiusmodi res. 11. At. 13. Istiusmodi quicquam cogitare. 2. de Inu. 2. 1. Cum res aliusmodi est ac putatur. Ibid. Accepi eiusmodi literas, vt neuter, &c. vno modo. Orat. 123. Nec enim semper tractantur vno modo. 6. At. 2. Omni modo egi cum rege, & ago

quodidie. 4. V. 9. Humano modo, vñtato more. pro Mur. 26. Tibicinis Latini modo. 1. de Di. 88. Ceteros vñbrauē vagari modo.

¶ *Ratio.* 11. Fa. 2. 15. 10. & 16. At. 19. Peto à te maiorem in modum, vt, &c. 2. Qu. Fr. 13. In maiorem modum. 16. Fa. 7. Mirum in modum gaudeo, &c. 1. At. 2. 9. 6. 2. 8. & 6. V. 134. Mirandum in modum iratus est. 5. Att. 13. Mirabilem in modum. Ibid. 16. Incredibilem in modum. de Prou. 5. Miserandum in modum necari. 2. V. 13. Seruilem in modum cruciari. de Pro. 5. Hostilem in modum. 5. At. 9. Hilarem in modum. * de Fat. Chryfippus intrinatur hoc modo.

¶ *Adiunct.* Amabilissimus, de Amic. Antiquus, 1. de Legib. Aptus verborum, Part. Austerus, pro Cael. Florentior, grauis, melior, varius, 3. de Orat. Hořtilis, 7. Ver. Humanus, nouus, 4. Verr. Incredibilis, mirabilis, salutaris, 5. Att. Magnus agri, pro Fla. Maior, mirus, 13. Fa. Maior, 11. Fam. Mirandus, pro Planc. Misfarandus, de Prou. Multi, simplex, aut duplex, aut par, Orat. Multi, variusque, 5. Tuf. Naturalis, 4. Acad. Optimus, 1. Off. Non Poeticus, sed Oratorius, tardiores tibicinis, toti, 1. de Orat. Pressi, & flebilis, 1. Tufc. Seruilis, 2. Ver. Varius, 15. Fam.

¶ *Syntaxis.* Tibia modulata canens, Modum tenere, seruare. Temperare modum. In iudicio modum habere. Bono modo desidero. Patris modo & ratione castigare. Terminare, statuere modum, constituere, definire, apponere, adhibere. Ad hunc modum aggressus est, hoc modo. Modo & ratione dicere, facere. Ex modo & ordine honestas ac decus. Certo modo sunt Cas. copia. Finire modum diuitiis, sepulchris. Extra modum sumptu prodire. Præter modum. Poeticus numerus ac modus. Modum facere lugendi. Cuiusdam modi est animus? non cuiusque modi, cuiusque modi. Eiusdem modi. Vniuismodi, & simplex. Alius modi res est ac putas. Omni modo bene agendum. In maiorem modum. mirum, mirandum, mirabilem, incredibilem, miserandum, seruilem, hostilem, hilarem in modum aliquid agere, perpeti.

¶ *Modi.* 3. adulter. 8. Fam. 7. Ocella nemini persuasisset se mœchum esse, nisi triduo bis deprehensus esset.

¶ *Moenia.* muri urbis. 3. de N. 95. Muri urbis, quos vos Pontifices sanctos esse dicitis, diligentiusque vrben religione, quam ipsis mœnibus cingitis. pro Plan. 97. Brundisium veni, vel potius ad mœnia accessi. pro Sest. 91. Tam domicilia coniuncta, quas vrbes dicimus, mœnibus sepeferunt. 4. Acad. 137. Hęc tibi tam sunt defendenda, quam mœnia. 8. At. 3. Armatum ad patrię mœnia accedere. 1. de Leg. 61. Cum sese non vnus circumdati mœnibus popularem alicuius loci, sed ciuem totius mundi agnouerit.

¶ *Adiunct.* Extrema, 3. Ver.

¶ *Morendi.* 3. Tufc. 65. Vt apud Homerum quotidianę neces. interitusque multorum, sedationem morendi afferunt, &c. ibid. intellectum est, nihil profici mœrendo.

¶ *Mœrens.* mœrens. 1. 30. Illa lugubris lamentatio, aetiusque mœrens. pro Syll. 74. P. Sylla mœrens, demissus, afflictus. 4. Fa. 6. & 2. de Or. 195. Nec domo mœrens ad Rempu. confugere possum. pro Dom. 26. Lugente Senatu, mœrentibus bonis omnibus. pro Cor. 56. Homines alienis bonis mœrentes.

¶ *Mœreo.* doleo, lugeo, gemo, in mœstitia sum, voce & querelis dolorem indicio. 14. Fam. 2. Nec miror, sed mœreo casum eiusmodi. 1. Qu. Fr. 3. Illud mœreo, quod, &c. 1. Tufcul. 105. At illa sicut acerbissimam rem mœret. pro Sest. 39. Non verebar, ne quis perditorum cuium mortem mœreret. 32. Etiamne edicere au-

deas, ne homines suam, meam, Reip. mœrerent calamitatem.

1. Tufcu. 115. Cum grauitate filij mortem mœreret. 4. Fa. 5. Amici, qui tuo dolore mœrent. pro Sest. 25. Qui Rempub. nimis tarde concidere mœrent. 1. Tufcu. 30. Nemo enim mœret suo incommodo, dolent fortasse & anguntur. Orat. 74. Cum tristis esset Calchas, mœstior Vlyffes, mœreret Menelaus. 9. A. 12. Vt nemo vnquam vnici filij morte magis doluerit, quam ille mœret patris. I. P. 21. Cum omnes boni abditi inclusique mœrent, templa gemerent.

¶ *Adiunct.* Grauius, 3. Tufc. Grauitate, 1. Tufc.

¶ *Mœrorem.* mœrorem, seditudo, flebilis. 4. Tufc. 18. 12. At. 27. Mœrorem minui, dolorem non potui. 2. de Orato. 195. Cum C. Marius mœrorem orationis meę lacrymis suis adiuuaret. 5. Fa. 2. & 15. Cum à me exponeretur, quanto in mœrore verlatu essem. 10. At. 4. Iacet in mœrore meus frater, pro Sest. 68. Discesserat ab Asia frater meus magno squalore, sed multo maiore mœrore. 12. Attic. 15. Nihil enim de mœrore minuendo scriptum ab vllo est, quod, &c. 3. Tufc. 26. Mœrore se conficere. 12. At. 15. A mœrore recreari. 2. C. 2. Mœrore profigatus. 5. de Fi. 59. Mœrores qui animos exedunt conficiuntque curis.

¶ *Adiunct.* Affiduus, Postqu. ad Quir. Communis. 1. Attic. Dignus, summus, pro Quint. Domesticus, luctuosus, grauis, ad memoriam posteritatis gloriosus, pro Sest. Incredibilis, maior, pro Cael. Infinitus, magnus quotidianus, tantus, 3. Att. Nouus, pro Mur. Patrius, pro Pomp.

¶ *Syntaxis.* Mœrendo nihil proficiscitur. Mœrens fletus. Mœrens, demissus, afflictus. Alieno mœrore bono, casu alicuius calamitatē. Mœrorem minui, non dolorem. In mœrore versari, tacere, in squalore esse. (sed magis, in mœrore.) Conficere se mœrore. A mœrore recreari.

¶ *Mœstie.* ad Heren. 24. Tum clementer, mœstie, hilarē in omnes partes commutabimas.

¶ *Mœstia.* mœror, tristitia, luctus, squalor. 1. Tufc. 106. Pressi & flebilis modi, qui totis theatris mœstiam inferant. 2. A. 37. Tanta in mœstia fui, quanta, &c. 1. Offic. 146. Superciliorum remissio aut contractio, mœstia, hilaritas, &c. Orat. 148. Resistere mœstia. Ibid. 53. Seueritas, & quasi mœstia orationis.

¶ *Adiunct.* Præsens, pro Cael. Tanta, 3. Philip.

¶ *Mœstus.* tristis, mœrens, sordidatus, incultus, horridus, capillatus. 2. de Orat. 195. Cum excitauit mœstum ac sordidatum senem. Postqu. in Senat. 12. Cum eum incultum, horridum, mœstumque vidisset. 4. Fa. 6. Vt tum me à Rep. mœstum domus excipiebat. 3. ad Her. 27. Mœsto & conturbato vultu.

¶ *Syntaxis.* Mœstiam alicui inferre. In mœstia esse. Mœstus ac sordidatus. Incultus, horridus, mœstus. Mœstus & conturbatus.

¶ *Molæ.* far tostum salerespersum, libatio. 2. de D. 37. Cor est in exitum iam abscedet, simul ac molam & vinum inperferis.

¶ *Et saxum quo frumentum frangitur.* 2. Att. 1. Pauonius Rhodi videtur molis potius, quam Moloni operam dedisse.

¶ *Moles.* 6. V. 118. Fons munitione ac mole lapidum à mari diffusus. 4. Att. 15. Aditus insulę muniti sunt mirificis molibus. 9. 17. Ab vtroque portus cornu molis iacimus. pro Milo. 86. Albanorum arę, quas ille cæsis lucis substructionum insanis molibus opprefferat. 14. A. 33. Erit igitur extructa moles opere magnifico, incisa literę diuinę, virtutis testes sempiternę. 2. con. Rull. 88. Hi Capuam sedem nouę Reipu. constituunt, molem contra veterem Rempu. comparant. 1. C. 23. Vix molem istius iniurię sustinebo. 3. 17. Non facile tantam molem mali à ceruicibus depulsem. 2. Off. 14. Agrorum irrigationes, moles oppositę fluctibus.

¶ *Adiunct.* Infanę substructionum, pro Mil. Maior, 3. de Natu. Mirificę, Att. Tanta, 1. Offic.

¶ *Molestie.* grauitate. 1. Fa. 9. Sanę molestie Pompeium id ferre constabat. 13. Att. 22. Te de prædio aiua exerceri molestie fero. 1. 14. Iam illud molestie rogo, vt, &c.

¶ *Molestia.* cura, sollicitudo, angor, negotium, aegritudo permanens. 4. Tuf. 18. 3. de Or. 1. Acerba sanę recordatio veterem animi curam molestiamque renouauit. 13. Fa. 7. Omnes molestias & sollicitudines, quibus te miseriam habui, deposui. pro Syl. 1. Ex huius incommodis magnam animo molestiam capio. pro Qu. R. 34. Nunquam hac te cura & molestia liberabo. 2. Fa. 16. Nisi iam ratio ipsa depulisset omnes molestias. 1. 9. In molestia gaudeo. 16. 12. Habeo etiam illam molestiam, quod, &c. 4. 13. Esse in maximis molestiis. Ibidem 3. & 12. 30. Trahere molestiam ex pernicie Reipub. 2. Attic. 1. Exhibere molestiam alicui. 8. 3. Sed in hoc ipso habent tamen iidem faeces molestiam. 2. Qu. Fr. 9. Nunc mihi iucunditatis plena epistola hoc asperfit molestia, quod, &c. 3. 8. Deleuit mihi omnem molestiam recentior epistola. de Am. 92. Qui mouentur, eam molestiam quam debent capere, non capiunt, &c. 1. de Fin. 51. Quę tanta ex improbis factis ad minuendas vitę molestias accessio fieri potest, quanta ad augendas, tum conscientia factorum, tum pœna legum, odióque ciuium.

¶ *Adiunct.* Consequens, 4. Tufcula. Vndique confusa, 5. Tufc. Diuturniores, magna, propria, 5. Fa. Honestissima, Hort. Incredibilis animi, &

corporis, 11. Attri. Ingens, maxima, minor, 1. Famil. Iudicialis, 13. Atti. Magna, & minimè necessaria, 13. Attic. Maior, multa, & magna, Par. 4. Famil. Minima, pro Quint. Multa, & varia, 3. Fam. Prouincialis, 2. Fam. Tanta, 1. de Inuen. Vetus, 1. de Orat.

MOLESTVS, *grauis, intempestiuus, odiosus, negotiosus, laboriosus*. de Am. 22. Amicitia nunquam intempestiua, nunquam molesta est. 1. Offi. 70. Minus alijs grauis aut molesta vita est otiosorum. pro Mur. 18. Prouincia negotiosa & molesta. 3. de Leg. 19. Nihil laboriosius molestiusque prouincia. 2. de Nat. 59. Labor operosus, & molestus. 1. Aca. 14. Academiam renouari a te, nisi molestum est, velim. 2. de Or. 14. Nos quidem, nisi fortè molesti vobis interuenimus, venisse delectat. de Sen. 47. Cupidis talium rerum odiosum & molestum est fortasse carere. de Amic. 74. Sunt enim quidam, qui molestas amicitias faciunt, cum ipsi se contemni putant. 1. V. 36. Cum omnis arrogantia odiosa est, tum illa ingenij atque eloquentia multo molestissima.

† **ADVERB.** Magnoperè, 2. de Orat. Diutius, pro Cael. Omnino, de Arrusp. Sanè, 6. Ver. Valde, 11. Attic.

† **Syntaxis.** *Molestè te rogo. Curam & molestiam renouare. Molestijs & sollicitudinibus multis aliquem habere miserum. Molestias depone-re, capere, depellere, habere, trahere, exhibere, aspergere, delere. Graue & molestum. Negotiosa & molesta prouincia. Operosa & molesta. Odiosum ac molestum.*

MOLIENDVS, 2. de Orat. 206. Hæc ferè sunt in iudicium animis oratione molienda, amor, odium, &c.

MOLIENS, 1. de N. 77. Agès aliquid & moliens Deus. 2. 59. Non cessans Deus, nec quæ agit moliens cum labore operoso & molesto. de Se. 26. Senectus est operosa, & semper agens aliquid & moliens, tale scilicet, &c. Par. 6. Reus corruptelam iudicij moliens. de Vn. 11. Mundum efficere moliens Deus, terram primùm ignèq; iungebat, &c. pro Planc. 33. M. Drufius multa in Rep. moliens. de Vn. 11.

MOLIOR, *ago, fruo, conor, & quodammodò machinor*. paro. 1. de N. 2. Vtrum dij nihil agant, nihil moliantur, atque ab omni curatio & administratione rerum vacant, an contra ab ijs cuncta cta regantur. Ibid. 51. Deus nulla opera molitur. 6. Fam. 10. Agam ipse per me, & moliar. 4. Acad. 22. Vt moliat aliquid & faciat. de Vn. 3. Qui aliquod munus efficere molitur. 1. Fa. 5. Nunc id speramus atque molimur, vt, &c. 6. Verf. 95. Amplius horam iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur. 7. 87. & 6. Fam. 12. Non te pœnitet pro ratione temporum ita esse molitum. 1. de Finib. 50. Si molita quippiam est. pro Sest. 1. Moliri periculum alicui. pro Cl. 176. Moliri insidias alicui. ibi. 178. Struere & moliri aliquid calamitatis alicui. pro S. R. 22. Moliri aliquid mafi. 2. con. Rull. 10. Moliri aliquid occultè. 1. Tusc. 16. Moliri maiora. 2. C. 1. Pestem patriæ nefariè moliri. de Ar. 40. Quis igitur hanc oprimatium discordiam molitur? 7. At. 7. Nisi quid occultè Cæsar per tribunos molitus erit. pro S. R. 90. Multa sæpe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur. 9. At. 4. Equidem illud molior vt mihi Cæsar concedat, vt absum. Orat. 17. De quo molimur aliquid exquisitiùs dicere. 1. 4. At. 24. Minimè obscurum est, quod isti moliantur. 16. 8. Octavius magna molitur, pro Milon. 68. Si Milonem de tua vita nefariè aut nunc cogitare, aut molitum aliquando aliquid putas.

† **ADVERB.** Aliquando aliquid, nefariè, pro Mil. Amplius hora in demoliendo, 6. Ver. Maximè, pro Plac. Occultè, 7. Att. Obscurè quidem, 2. Cont. Rull. Obscurè, palam eadem, interitum vrbis, in Pison.

† **Syntaxis.** *In iudice moliri odium, Agens aliquid, & moliens Deus Moliri aliquid cum labore operoso & modesto. Mundum efficere moliens Deus. Agere & moliri, Moliri & facere. Amplius mense meliori in legendo. Moliri periculum, insidias, calamitatè, pestem alicui.*

MOLITIO *machinatio, fabricatio*. 1. de Nat. 19. Quæ molitio? quæ ferramenta? qui vestes? Ibid. 23. Tanta rerum molitio. de Vn. 7. Originem rerum & molitionem nouam quærens.

† **ADIVNC.** Noua, de Vniuer. Tanta, 1. de Nat.

MOLITOR, *machinator, fabricator, architectus*. de Vn. 14. Effector mundi & molitor Deus.

MOLIENDVS, 1. de N. 96. Sed vsu mollienda nobis dura verba sunt.

MOLLI, *mitigo, moderor*. 9. At. 12. Ætas iam deflexa ad otium domesticarum me rerum delectatione molliuit. de Sen. 10. Fabius Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua mollebat. 2. Tusc. 27. Poëtæ molliunt animos nostros. in Clod. Molli-re vocem.

† **Effamino**, 5. Tusc. 78. Sed nos animum opinionibus, maloque more delinitum molliquis.

MOLLIOR, *liquor, liquefo*. 2. de N. 134. Dentibus manditur, extenuatur, & mollior cibis. Ibid. 26. Frigoribus durefcit humo, & idem vicissim mollior tepefactus, & tabescit calore.

† **Effeminor**, 12. A. 8. Ipsa illa Martia legio hoc nuncio languescet & mollior.

MOLLIPE, 1. de Diu. 19.

Mollipedes que boues spectantes lumina caeli.

MOLLI, *seper, tractabilis, flexibilis, effeminatus*. (durus, & qua-

ferreus. de Clar. 38. Hic inflexit orationem, & cam mollem teneramque reddidit. Orat. 52. Oratio mollis & tenera, & ita flexibilis, vt sequatur quocunq; torqueas. 2. de Orat. 95. Genus aut molle, aut ne quid durum, aut rusticum sit. 2. Qu. Fl. 14. Infirma auricula mollior. 1. de Orato. 226. Philosophus mollis, languidus enervatus, omnia ad voluptatem corporis mollior, què referens. 1. de Finib. 37. & 5. 12. Voluptarius, delicatus, & modò molli brachio obiurgare alicquem. pro Mil. 43. Quodamnerum fragile, flexibile. 1. Offi. 71. Molliorem esse in dolore. 3. Verf. 26. Vtram igitur putas legem molliorem, 2. Tusc. 36. Cogitationibus molliissimis effeminamur. * Hortens. Er. modestiores & ad capiendâ præcepta molliores.

† **ADVERB.** Nimis, penè, 2. Tusc.

MOLLITER, *cum luxu*. 3. de Or. 60. Recubare alicubi mollior ac delicatè. 1. Offi. 106. Delicatè & mollior viuere.

† **Leniter**. 1. Fam. 9. Id enim feci parè & mollior. 2. de Nat. 119. Aues nidos construunt, eosque quam possunt molliissimè susternunt. de Sen. 5. Quod ferendum est mollior sapienti.

† **Syntaxis.** *Vsus verba molli. Animus malo more delinitus mollior. Mollior cibis, humor, legio. Inflexa, mollis ac tenera oratio. Mollis & remissus. Voluptarius, delicatus, mollis. Solutus & mollis. In dolore mollis. Cogitatio mollis. Delicatè ac mollior cubare.*

MOLLITIA, & **MOLLITIES**, *mollitudo, teneritas, lenitudo*. Part. 81. Lenitatem mollitia animi imitatur. 1. de Fin. 33. & 2. Tusc. 52. Qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum & dolorum fuga. 5. de Fin. 8. In primo ortu inest mollities & teneritas quædam. 1. At. 14. Agilitas, vt ita dicam, mollitiæque natura. 12. 2. 5. Nostri Nicæ nostri imbecillitatem, mollitiem, & consuetudinem victus. pro Syl. 18. Quæ mollitia sum animi & lenitate. 2. de L. 38. Ciuitatum mores lapsi ad molliorem, pariter sunt immutati cum cantibus. Orat. 59. Mollitia ceruicium.

MOLLITVD, 2. de N. 136. In pulmonibus inest raritas quædam, & affimilis spongia mollitudo. 3. de Or. 97. & 159. In ipso tactu est & mollitudinis & liuitatis modus. 5. Tusc. 46. Mollitudo corporis, lenitudo orationi. 3. ad Her. 20. Mollitudo vocis, cum eam torquere pro commodo nostro possumus.

† **ADIVNC.** Similis, spongia: ad hauriendum spiritum aprissima, 1. de Nat.

MOLLITVS, 2. de Nat. 130. Nilus recedens agros mollior obli-matosque ad serendum relinquit.

† **Syntaxis.** *Lenitatem mollitia imitatur. Infantis mollior & teneritas. Animi mollitia & lenitas. Mollitudo pulmonis, vocis. Mollior ager, & oblimatus.*

MOLOSSI, *populi*.

MOMENTVM, *punctum temporis, pondus, vis, motus, item & loci restigium & temporis*. 6. Fam. 10. Omnia momenta obseruabimus, neque vllum prætermitemus tempus tui iuandis. 5. de Fin. 88. Nec vilo minimo momento plus ei vitæ tribuo, quam Stoici. 5. A. 26. Minimis momentis maximæ inclinationes temporum fiunt. 1. de Di. 118. Paruis enim momenti multa natura aut as-singit, aut mutat, aut detrahit. 3. Offi. 11. Omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar obtinent. 2. con. Rull. 79. An ignoratis cætera vestigialia perleui sæpe momento fortunæ inclinatione temporis pendere. 5. de Fin. 11. Momenta temporum. pro Mur. 3. M. Cato diligentissimè perpendens momenta officiorum omnium. Ibid. 18. Quæstura vnicuique propemodum pari momento fortis fuit. 3. de Fin. 31. Nihil aliud alijs momento vilo antepones. 1. Acad. 44. Paria in contrarijs partibus rationum momenta. Orat. 47. Non semper ex eisdem argumentorum momenta sunt. 2. de Fi. 38. Hoc nihil habet momenti. 4. Aca. 124. Ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta. pro Mur. 62. Perunt aliquid publicani, que quicquam habeat momenti gratia. 4. de Fin. 47. Hæc res nulli habet momentum ad beatam vitam. Ibid. Qui ad appetitionem rerum esse in his momenta diceret. Ibid. Minimi quidè momenti ad summum bonum adipiscendum. 5. de Fin. 37. In his momenta sunt maxima ad beatè viuendum. 1. 51. Hoc plus aut ad beatam, aut ad miseram vitam affert momenti, quam eorum vtrumuis. 7. V. 176. In Rep. permagni momenti est, ratio atque inclinatio temporum Brut. 1. Non enim ignoras, quantum momenta sint in Rep. temporum. pro Font. 4. Vt tua autoritas aliquid apud vestros animos momenti habuisse videatur. pro Mur. 95. Si quid habet aut momenti commendatio, aut autoritatis confirmatio mea. in Vat. 1. Testimonium tuum nullius momenti per-tatur. ibid. 9. Id est, maximi momenti & ponderis. 2. de In. 77. Magno momento esse ad persuadendum. pro Font. 11. Ad vnamquamque rem æstimandam, momentoque suo ponderandum. 1. de Or. 142. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam atque iudicio disponere. 2. de N. 117. Altra forma ipsa figuræque sua momenta sustinent. 1. Tusc. 49. Elementa habent inter se diuisa momenta.

† **ADIVNC.** Diuisa, paria, 1. Acad. Magnum, 3. Vepr. & 1. de Inuent.